

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

इ॒षे त्वो॒र्जे त्वा॑ वा॒यवः॑ स्थोपा॒यवः॑ स्थ दे॒वो वः॑
सवि॒ता प्रा॑र्पयतु श्रेष्ठ॑तमाय॒ कर्म॑ण॒ आ प्या॑यध्वमघ्निया
देवभा॒गमूर्ज॑स्वतीः पय॑स्वतीः प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा मा
वः स्तेन॑ ई॒शत॒ माऽघ॑श॒सो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृणक्तु
ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गोप॑तौ स्यात ब॒ह्वीर्य॑ज॒मान॑स्य प॒शून्पा॑हि॥ (१)

इ॒षे त्रिच॑त्वारि॒शत्॥ [१]

य॒ज्ञस्य॑ घोष॑द॒सि प्र॒त्युष्ट॑र॒क्षः प्र॒त्युष्टा॑ अ॒रा॒तयः॑
प्रेय॑म॒गाद्धि॑षणा॒ ब॒र्हिर॑च्छ॒ मनु॑ना कृ॒ता स्व॒धया॑ वि॒त॑ष्टा
त आ॒व॑हन्ति क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑द्दे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॑मि॒ह ब॒र्हिरा॑सदे॒
दे॒वानां॑ परि॑षू॒तम॑सि व॒र्षवृ॑द्धम॒सि दे॒व॑ब॒र्हिर्मा त्वा॑ऽन्व॒ङ्गा
ति॒र्यक्प॑र्व॒ ते रा॒ध्या॑समाच्छे॒त्ता ते मा रि॑षं दे॒व॑ब॒र्हिः
श॒तव॑ल्शं वि रो॑ह स॒हस्र॑वल्शा (२)

वि व॒यं रु॒हेम पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हि सु॒स॒म्भृतां॑ त्वा
स॒म्भ॒राम्यदि॑त्यै रा॒स्नाऽसी॒न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑नं पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिं ग्र॑न्थातु
स ते॒ माऽऽस्था॒दिन्द्र॑स्य त्वा बा॒हुभ्या॑मुद्य॑च्छे बृह॒स्पते॑र्मूर्धा
ह॑राम्यु॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि देव॑ङ्गमम॑सि॥ (३)

सहस्र॑वल्शा अ॒ष्टात्रिं॑शच्च॥ _____ [२]

शु॒न्धध्वं॑ दै॒व्याय॑ कर्म॒णे दे॒वय॑ज्यायै मा॒तरि॒श्व॒नो घ॒र्मोऽसि॑
द्यौर॑सि पृथि॒व्यासि॑ वि॒श्वधा॑या अ॒सि पर॑मेण॒ धाम्ना॑ दृ॒हंस्व॑
मा ह्वा॒र्वसू॑नां प॒वित्र॑मसि श॒तधा॑रं वसू॑नां प॒वित्र॑मसि
स॒हस्र॑धारं हु॒तः स्तो॒को हु॒तो द्र॒प्सोऽग्नये॑ बृह॒ते ना॒काय॑
स्वाहा॒ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः
सा वि॒श्वकर्मा॑ स॒म्पृच्य॑ध्वमृ॒तावरी॑रू॒र्मिणी॑र्मधु॒मत्त॑मा म॒न्द्रा
धन॑स्य सा॒तये॑ सोमे॒न त्वाऽऽत॑न॒च्मीन्द्रा॑य दधि॒ विष्णो॑
ह॒व्यं र॑क्षस्व॥ (४)

सोमे॑ना॒ष्टौ च॑॥ _____ [३]

कर्म॒णे वां दे॒वेभ्यः॑ श॒केयं॑ वे॒षाय॑ त्वा प्र॒त्युष्टं॑ रक्षः प्र॒त्युष्टा॑
अ॒रा॒तयो॑ धूर॑सि धूर्व॒ धूर्वन्तं॑ धूर्व॒ तं योऽस्मान्धूर्व॑ति॒ तं धूर्व॑

यं वयं धूर्वा॑म॒स्त्वं दे॒वाना॑म॒सि स॒स्त्रित॑मं प॒प्रित॑मं जुष्ट॑तमं
व॒ह्नि॒तमं दे॒व॒हू॒तम॒म॒हु॒तम॑सि ह॒वि॒र्धानं॑ द॒ह॒स्व मा ह्वा॑र्मि॒त्रस्य॑
त्वा चक्षु॑षा प्रेक्षे॒ मा भे॑र्मा सं वि॒क्था॒ मा त्वा॑ (५)

हि॒सि॑ष॒मुरु॒ वा॒ताय॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वि॒तुः प्र॑स॒वे-
ऽश्वि॑नो॒र्बा॒हु॒भ्यां॑ पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्याम॒ग्नये॒ जुष्टं॑ निर्व॒पाम्य॒ग्नी-
षो॒मा॑भ्यामि॒दं दे॒वाना॑मि॒दमु॑ नः स॒ह स्फा॑त्यै त्वा
ना॒रा॑त्यै सु॒व॒र॒भि वि॒ र॒ख्ये॑षं वै॒श्वान॒रं ज्योति॑र्द॒ह॒न्ता॒न्दुर्या॑
द्यावा॑पृ॒थि॒व्यो॒रु॒र्वन्त॑रि॒क्षम॑न्वि॒ह्यदि॑त्यास्त्वो॒प॒स्थे सा॑दया॒म्यग्ने॑
ह॒व्यं र॑क्ष॒स्व॥ (६)

मा त्वा षट्त्वारि॑ंशच्च॥ [४]

दे॒वो वः॑ स॒वि॒तोत्पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण प॒वि॒त्रेण॑ व॒सोः सूर्य॑स्य
र॒श्मि॑भि॒रापो॑ दे॒वीर॑ग्रेपु॒वो अ॒ग्रेगु॑वोऽग्रे॒ इमं॑ य॒ज्ञं न॑य॒ताग्रे॑
य॒ज्ञप॑तिं ध॒त्त यु॑ष्मा॒निन्द्रो॑ऽवृणी॒त वृ॒त्रतू॑र्ये यू॒यमि॑न्द्र॒मवृ॑णी॒ध्वं
वृ॒त्रतू॑र्ये प्रोक्षि॑ताः स्था॒ग्नये॑ वो जुष्टं प्रोक्षा॑म्य॒ग्नीषो॒मा॑भ्या॒
शु॒न्ध॑ध्वं दै॒व्याय॑ कर्म॒णे दे॒वय॑ज्याया॒ अव॑धू॒तं र॑क्षोऽव॑धू॒ता
अ॒रा॑त॒योऽदि॑त्यास्त्व॒गंसि॑ प्र॒ति त्वा॑ (७)

पृथिवी वै॑त्त्वधि॒षव॑णमसि वानस्प॒त्यं प्रति॒ त्वा-
 ऽदि॒त्या॒स्त्वग्वे॑त्त्व॒ग्नेस्त॒नूर॑सि वा॒चो वि॒सर्ज॑नं दे॒ववी॑तये त्वा
 गृह्णाम्यद्रि॑रसि वानस्प॒त्यः स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यः सु॒शमि॑
 शमि॒ष्वेष॑मा व॒दोर्ज॑मा व॒द द्यु॒मद्व॑दत व॒यः स॑ङ्घा॒तं जे॑ष्म
 व॒र॒षवृ॑द्धमसि॒ प्रति॒ त्वा व॒र॒षवृ॑द्धं वे॒त्तु परा॑पू॒तः रक्षः॑
 परा॑पू॒ता अ॒रा॒तयो॑ रक्ष॑सां भा॒गोऽसि॑ वा॒युर्वो॑ वि॒वि॒नक्तु॑ दे॒वो
 वः सवि॒ता हि॒र॒ण्यपा॑णिः॒ प्रति॒ गृह्णा॑तु॥ (८)

त्वा भा॒ग एका॑दश च॥ _____ [५]

अव॑धू॒तः रक्षो॑ऽव॑धू॒ता अ॒रा॒तयो॑ऽदि॒त्या॒स्त्वग्ग॑सि॒ प्रति॒ त्वा
 पृथि॒वी वै॑त्तु दि॒वः स्क॑म्भ॒निर॑सि॒ प्रति॒ त्वाऽदि॒त्या॒स्त्वग्वे॑त्तु
 धि॒षणा॑ऽसि पर्व॒त्या प्रति॒ त्वा दि॒वः स्क॑म्भ॒निर्वे॑त्तु धि॒षणा॑-
 ऽसि पा॒र्वते॒यी प्रति॒ त्वा पर्व॑तिर्वे॒त्तु दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः
 प्र॑स॒वेऽश्विनो॑र्बा॒हुभ्यां॑ पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामधि॑वपामि धा॒न्यम॑सि
 धि॒नुहि॑ दे॒वान्प्रा॑णाय॒ त्वाऽपा॑नाय॒ त्वा व्या॑नाय॒ त्वा दी॒र्घाम॑नु
 प्र॑सि॒तिमा॑युषे धां दे॒वो वः सवि॒ता हि॒र॒ण्यपा॑णिः॒ प्रति॒
 गृह्णा॑तु॥ (९)

प्रा॒णाय॑ त्वा पञ्च॑दश च॥ _____ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्मं यच्छापां ऽग्ने ऽग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादं
 सेधा देवयजं वह निदग्धं रक्षो निदग्धा अरातयो ध्रुवमसि
 पृथिवीं दृ॒हा ऽऽयु॑र्द॒ह प्र॒जां दृ॒ह स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय
 पर्यू॒ह ध॒त्र॒म॒स्य॒न्तरि॑क्षं दृ॒ह प्रा॒णं दृ॒हा॒पा॒नं दृ॒ह स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय
 पर्यू॒ह ध॒रु॒ण॑मसि दिवं दृ॒ह चक्षु॑र् (१०)

दृ॒ह श्रो॒त्रं दृ॒ह स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय पर्यू॒ह
 ध॒र्मा॑ ऽसि दि॒शो दृ॒ह यो॒निं दृ॒ह प्र॒जां दृ॒ह स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय
 पर्यू॒ह चि॒तः स्थ प्र॒जा॒म॒स्मै र॒यि॒म॒स्मै स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय पर्यू॒ह भृ॒गू॒णा॒मङ्गि॑रसां
 तप॑सा तप्यध्वं या॒नि घ॒र्मे क॒पा॒ला॑न्युपचिन्वन्ति वे॒धसः॑ ।
 पू॒ष्ण॒स्ता॒न्यपि॑ व्र॒त इ॒न्द्रवा॒यू वि मु॑ञ्चताम्॥ (११)

चक्षुर्गृष्टाचत्वारिंशच्च॥ [७]

सं व॑पामि समा॒पो अ॒द्भिर॑ग्मत॒ समोष॑धयो रसे॒न
 स॒ रे॒वती॒र्ज॒गती॑भिर्मधु॒मती॑र्मधु॒मती॑भिः सृ॒ज्यध्व॑म॒द्भ्यः परि॑
 प्र॒जा॒ताः स्थ॒ सम॒द्भिः पृ॒च्यध्वं॑ ज॒नय॑त्यै त्वा सं यौ॒म्य॒ग्रयै॑
 त्वा ऽग्नी॒षोमा॑भ्यां म॒खस्य॑ शिरो॑ ऽसि घ॒र्मो॑ ऽसि वि॒श्वायु॑रुरु

प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतां त्वचं गृहीष्वाऽन्तरितं
 रक्षोऽन्तरिता अरातयो देवस्त्वा सविता श्रपयतु वर्षष्टे
 अधि नाकेऽग्निस्ते तनुवं माऽति धागग्ने हव्यं रक्षस्व
 सं ब्रह्मणा पृच्यस्वैकताय स्वाहा द्विताय स्वाहा त्रिताय
 स्वाहा॥ (१२)

सविता द्वाविंशतिश्च॥ [८]

आदद् इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः सहस्रभृष्टिः शततेजा
 वायुरसि तिग्मतेजाः पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा
 हिंसिषमपहतोऽरुः पृथिव्यै व्रजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु
 ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्यो-
 ऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतोऽरुः
 पृथिव्यै देवयजन्यै व्रजं (१३)

गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां
 परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा
 मौगपहतोऽरुः पृथिव्या अदेवयजनो व्रजं गच्छ गोस्थानं
 वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन
 पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा (१४)

मौ॒ग॒रु॒स्ते दि॒वं मा स्का॒न् वस॑वस्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु
 गा॒य॒त्रेण॒ छन्द॑सा रु॒द्रास्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑साऽ-
 ऽदि॒त्यास्त्वा॒ परि॑गृह्णन्तु जा॒ग॒तेन॒ छन्द॑सा दे॒वस्य॑ सवि॒तुः
 स॒वे क॒र्म कृ॑ण्वन्ति वे॒धसं ऋ॒तम॑स्यृ॒तस॑दनमस्यृ॒तश्री॑र॒सि
 धा अ॑सि स्व॒धा अ॑स्यु॒र्वी चा॑सि वस्वी॑ चा॒सि पु॒रा क्रू॑रस्य
 वि॒सृ॒पो वि॑र॒प्शि॒न्नुदा॑दाय॒ पृथि॑वीं जी॒रदा॑नुर्या॒मैर॑यं च॒न्द्रम॑सि
 स्व॒धाभि॑स्ता॒न्धीरा॑सो अनु॒दृश्य॑ यजन्ते॥ (१५)

दे॒व॒य॒ज॒न्यै व्र॒जन्त॑मतो॒ मा वि॑र॒प्शि॒न्नेका॑दश च॥ [१]

प्र॒त्युष्ट॑ꣳ रक्षः॒ प्र॒त्युष्टा॒ अरा॑तयोऽग्ने॒र्वस्ते॑जि॒ष्ठेन॒ तेज॑सा॒
 नि॒ष्ट॒पामि॒ गोष्ठं॒ मा निर्मृ॑क्षं वा॒जिनं॑ त्वा स॒पत्न॑सा॒हꣳ
 सम्मा॑ज्मि॒ वाचं॑ प्रा॒णं चक्षुः॒ श्रोत्रं॑ प्र॒जां योनिं॑ मा निर्मृ॑क्षं
 वा॒जिनीं॑ त्वा स॒पत्न॑सा॒हीꣳ सम्मा॑ज्म्या॒शासा॑ना सौम॒न॒सं
 प्र॒जाꣳ सौभा॑ग्यं त॒नूम्। अ॒ग्नेर॑नु॒व्रता॑ भू॒त्वा सन्न॑ह्ये सु॒कृता॑य॒
 कम्। सु॒प्र॒जस॑स्त्वा व॒यꣳ सु॒पत्नी॑रुपं (१६)

सेदि॒म। अ॒ग्ने स॒पत्न॑द॒म्भ॒न॒मद॑ब्धासो अदा॑भ्यम्। इ॒मं
 वि॒ष्या॑मि वरु॑णस्य॒ पाशं॑ यम॒ब॒ध्री॒त स॒वि॒ता सु॒शेवः॑। धा॒तुश्च॒
 यो॒नौ सु॒कृ॒तस्य॑ लो॒के स्यो॒नं मै स॒ह प॒त्या करो॑मि।

समायुषा सम्प्रजया समग्ने वर्चसा पुनः। सम्पत्नी पत्याऽहं
गच्छे समात्मा तनुवा मम। महीनां पयोऽस्योषधीनां
रसस्तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर् (१७)

वंपामि महीनां पयोऽस्योषधीनां रसोऽदब्धेन त्वा
चक्षुषाऽवैक्षे सुप्रजास्त्वाय तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेह्यग्निस्ते
तेजो मा वि नैदग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे भव शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसि देवो वः
सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः
शुक्रं त्वा शुक्रायां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि
ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषि धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे गृह्णामि॥ (१८)

उप नी रश्मिभिः शुक्रं षोडश च॥ [१०]

कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहा वेदिरसि बर्हिषे त्वा
स्वाहा बर्हिरसि सुग्न्यस्त्वा स्वाहा दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वा स्वधा पितृभ्य ऊर्गभव बर्हिषद्भ्य ऊर्जा पृथिवीं
गच्छत विष्णोः स्तूपोऽस्यूर्णाम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थं

देवेभ्यो॑ गन्धर्वो॑ऽसि विश्वाव॑सुर्विश्व॑स्मादीष॑तो यज॑मानस्य
परि॒धिरि॒ड ईडि॑त इन्द्र॑स्य बा॒हुर॑सि (१९)

दक्षि॑णो यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड ईडि॑तो मि॒त्रावरु॑णौ
त्वोत्तर॑तः परि॑धत्तां ध्रु॒वेण॒ धर्म॑णा यज॑मानस्य परि॒धिरि॒ड
ईडि॑तः सूर्य॑स्त्वा पु॒रस्ता॑त्पातु कस्या॑श्चिद॒भि॒श॑स्त्या
वी॒ति॒होत्रं॑ त्वा कवे॑ द्युमन्त॑ रुद्रा॑णा॒मादि॑त्याना॒ सद॑सि सीद
जुहू॑रुप॒भृद्भु॒वाऽसि॑ घृ॒ताची॑ नाम्ना॑ प्रि॒येण॒ नाम्ना॑ प्रि॒ये सद॑सि
सीद॑ता अ॒सद॑न्त्सुकृ॒तस्य॑ लो॒के ता वि॑ष्णो पाहि पा॒हि य॒ज्ञं
पा॒हि य॒ज्ञप॑तिं पा॒हि मां य॒ज्ञनि॑यम्॥ (२०)

बा॒हुर॑सि प्रि॒ये सद॑सि पञ्चद॑श च॥ [११]

भुव॑नमसि॒ वि प्र॑थ॒स्वाग्ने॒ यष्ट॑रि॒दं नमः॑ । जु॒ह्वे॒ह्यग्नि॑स्त्वा
ह्व॑यति देव॒य॒ज्याया॒ उप॑भृदेहि॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता ह्व॑यति
देव॒य॒ज्याया॒ अग्ना॑विष्णू॒ मा वा॑मव॑ क्रमिषं॒ वि जि॑हाथां
मा मा॒ सन्ता॑प्तं लो॒कं मे॑ लो॒ककृ॑तौ कृ॒णुतं॑ विष्णोः
स्था॑नमसी॒त इन्द्रो॑ अकृ॒णोद्वी॒र्या॑णि समा॒रभ्यो॑र्ध्वो अ॒ध्वरो

दिविस्पृशमहुतो यज्ञो यज्ञपतेरिन्द्रावान्त्स्वाहा बृहद्वाः पाहि
माँऽग्ने दुश्चरितादा मा सुचरिते भज मुखस्य शिरोऽसि सं
ज्योतिषा ज्योतिरङ्गाम्॥ (२१)

अहुत् एकविंशतिश्च॥ [१२]

वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्ना५ इन्द्रो
मे निग्राभेणाधरा५ अकः। उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा
अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्री मे विषूचीनान्व्यस्यताम्।
वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽक्त५ रिहाणा
वियन्तु वयः। प्रजां योनिं मा निर्मृक्षमा प्यायन्तामाप
ओषधयो मरुतां पृषतयः स्थ दिवं (२२)

गच्छ ततो नो वृष्टिमेरय। आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे पाहि
चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहि ध्रुवाऽसि यं परिधिं पर्यधत्था
अग्ने देव पुणिभिर्वीयमाणः। तन्त एतमनु जोषं भरामि नेदेष
त्वदपचेतयातै यज्ञस्य पाथ उप समित५ सः५ स्रावभागाः
स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा बर्हिषदश्च (२३)

देवा इमां वाचमभि विश्वे गृणन्त आसद्यास्मिन्बर्हिषि
मादयध्वमग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्नाय सुम्निनी

सु॒म्रे मा॑ धत्तं धु॒रि धु॒र्यौ पा॒त॒म॒ग्रेऽद॒व्यायोऽशी॑ततनो पा॒हि
 मा॒ऽद्य दि॒वः पा॒हि प्र॑सित्यै पा॒हि दु॒रि॑ष्ठ्यै पा॒हि दु॒र॒द्भ॒न्यै
 पा॒हि दु॒श्च॑रिता॒दवि॑षन्नः पि॒तुं कृ॑णु सु॒षदा॒ योनि॑ः॒ स्वाहा॒
 दे॒वा गा॑तुविदो गा॒तुं वि॒त्वा गा॒तुमि॑त॒ मन॑सस्पत इ॒मं नो॑ दे॒व
 दे॒वेषु॑ य॒ज्ञः स्वाहा॑ वा॒चि स्वाहा॑ वा॒ते धाः॥ (२४)

दिवंश्च वि॒त्वा गा॒तुन्न॑योदश च॥ [१३]

उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी आ॒हुव॑ध्या॒ उ॒भा रा॑धंसः सु॒ह मा॑दय॒ध्व्यै।
 उ॒भा दा॒तारा॑वि॒षाः र॑यी॒णामु॒भा वा॑जस्य सा॒तये॑ हुवे
 वा॒म्। अ॒श्रव॑ः हि भू॒रि॒दाव॑त्तरा वा॒ वि जा॑मातुरु॒त वा॑ घा
 स्या॒लात्। अथा॒ सोम॑स्य॒ प्रय॑ती यु॒वभ्या॑मिन्द्रा॒ग्नी स्तोमं॑
 जन॑यामि नव्य॒म्। इन्द्रा॑ग्नी नव॒तिं पुरो॑ दा॒सप॑त्नीरधूनुत॒म्।
 सा॒कमे॑के॒न क॑र्मणा। शुचिं॒ नु स्तोमं॑ नव॑जातम॒द्येन्द्रा॑ग्नी
 वृ॒त्रह॑णा जुषेथा॒म्॥ (२५)

उ॒भा हि वा॑ः सु॒हवा॒ जोह॑वीमि॒ ता वा॑जः॒ स॒द्य
 उ॑श॒ते धे॑ष्ठा॒। व॒यमु॑ त्वा पथ॑स्पते॒ रथं॑ न वा॑जसा॒तये।
 धि॒ये पू॑षन्नयु॒ज्महि॑। प॒थस्प॑थः परि॑पतिं वच॒स्या का॑मै॒न
 कृ॒तो अ॒भ्या॑नड॒र्कम्। स नो॑ रा॒सच्छु॑रुधंश्चन्द्रा॒ग्रा धि॑यं

धिय॑ः सीषधाति॑ प्र पूषा॑। क्षेत्र॑स्य॒ पति॑ना व॒यः॑ हितेनै॒व
जयाम॑सि। गामश्च॑ पोषयित्वा स नो॑ (२६)

मृ॒डाती॒दृशे॑। क्षेत्र॑स्य॒ पते॑ मधु॑मन्तमूर्मि॑ धे॒नुरि॑व॒ पयो॑
अ॒स्मासु॑ धुक्ष्व। म॒धुश्चु॑तं घृ॒तमि॑व॒ सुपू॑तमृतस्य॑ नः॒ पत॑यो
मृडय॑न्तु। अ॒ग्ने नय॑ सु॒पथा॑ रा॒ये अ॒स्मान् विश्वा॑नि दे॒व
व॒युना॑नि वि॒द्वान्। यु॒यो॒ध्य॑स्मञ्जु॒हुरा॑णमे॒नो भूयि॑ष्ठान्ते॒ नम॑
उक्ति॑ विधेम। आ दे॒वाना॑मपि॒ पन्था॑मगन्म॒ यच्छु॑क्रवा॑म॒
तदनु॑ प्रवो॑दुम्। अ॒ग्निर्वि॒द्वान्त्स य॑जा॒त् (२७)

सेदु॑ होता॒ सो अ॑ध्व॒रान्त्स ऋ॒तून्क॑ल्पयाति। यद्वाहि॑ष्ठं
तद॒ग्नये॑ बृ॒हदर्च॑ विभावसो। म॒हिषी॑व॒ त्वद्र॒यिस्त्वद्वाजा॑
उदी॑रते। अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्त्स्व॒स्तिभि॑रति॒
दुर्गा॑णि॒ विश्वा॑। पू॒श्च पृ॑थ्वी ब॒हुला॑ न॒ उर्वी॑ भवा॑ तो॒काय॑
तन॑याय॒ शं योः। त्वम॑ग्ने व्रत॒पा अ॑सि दे॒व आ म॒र्त्येष्वा॑।
त्वं य॒ज्ञेष्वी॒ड्यः। यद्वो॑ व॒यं प्र॑मिनाम॒ व्रतानि॑ वि॒दुषा॑ दे॒वा
अवि॑दुष्टरासः। अ॒ग्निष्ट॒द्विश्च॒मा पृ॑णाति वि॒द्वान् येभि॑र्दे॒वाः
ऋ॒तुभिः॑ क॒ल्पया॑ति॥ (२८)

[इ॒षे त्वां य॒ज्ञस्य॒ शु॒न्ध॒ध्वं कर्म॑णे दे॒वोऽव॑धूत॒न्धृष्टिः सं व॑पा॒म्या द॑दे प्रत्यु॒ष्टं कृ॑ष्णोऽसि॒
भु॒वंन॑मसि॒ वाज॑स्यो॒भा वां चतु॑र्दश॥14॥ इ॒षे दृ॒हं भु॑वंन॒मृष्टा॑वि॒शतिः॥28॥ इ॒षे त्वां
क॒ल्पया॑ति॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

आप॑ उ॒न्दन्तु जी॒वसे॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑स॒ ओष॑धे
त्राय॑स्वैन॒ः स्वधि॑ते॒ मेन॑ः॒ हि॒सीर्दे॑व॒श्रूरे॑तानि॒ प्र व॑पे
स्व॒स्त्युत्त॑राण्यशी॒याऽऽपो॑ अ॒स्मान्मा॒तरः॑ शु॒न्धन्तु॑ घृ॒तेन॑ नो
घृ॒त॒पुवः॑ पुनन्तु॒ विश्व॑म॒स्मत्प्र॑ व॒हन्तु॑ रि॒प्रमु॑दा॒भ्यः शुचि॑रा
पू॒त ए॑मि॒ सोम॑स्य॒ तनू॑र॒सि त॒नुवं मे॑ पाहि॒ मही॑नां पयो॑ऽसि
वर्चो॑धा अ॒सि वर्चो॑ (१)

मयि॑ धेहि॒ वृत्र॑स्य॒ क॒नीनि॑काऽसि॒ चक्षु॑ष्पा अ॒सि
चक्षु॑र्मे पाहि॒ चि॒त्पति॑स्त्वा पुनातु॒ वाक्प॑ति॒स्त्वा पुनातु॑
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण॒ पवि॑त्रेण॒ वसोः॑ सूर्य॑स्य
र॒श्मिभि॑स्तस्य॒ ते प॑वित्रपते॒ पवि॑त्रेण॒ यस्मै॑ कं पुने
तच्छि॑केय॒मा वो॑ दे॒वास ई॑महे॒ सत्य॑धर्माणो॒ अध्व॑रे यद्वो॑
दे॒वास आ॑गुरे यज्ञि॑यासो॒ हवा॑मह॒ इन्द्रा॑ग्नी॒ द्यावा॑पृथि॒वी आप॑

ओषधीस्त्वं दीक्षाणामधिपतिरसीह मा सन्तं पाहि॥ (२)

वर्च ओषधीरष्टौ च॥ [१]

आकू॑त्यै प्र॒युजे॑ऽग्नये॒ स्वाहा॑ मे॒धायै॑ मन॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑
दी॒क्षायै॑ तप॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑ सर॑स्वत्यै पू॒ष्णेऽग्नये॒ स्वाहा॑ऽऽपो॑
देवी॑र्बृ॒हती॑र्वि॒श्वश॑म्भुवो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒र्वन्तरि॑क्षं बृह॒स्पति॑र्नो
ह॒विषा॑ वृ॒धातु॑ स्वाहा॒ विश्वे॑ दे॒वस्य॑ ने॒तुर्म॑र्तोऽवृणीत स॒ख्यं
विश्वे॑ रा॒य इ॒षुध्य॑सि द्यु॒म्रं वृ॑णीत पु॒ष्यसे॒ स्वाह॑र्ख्यामयोः
शिल्पे॑ स्थ॒स्ते वा॒मा र॑भे ते मां (३)

पा॒त॒माऽस्य॑ य॒ज्ञस्यो॑द॒च इ॒मां धि॒यः॑ शि॒क्ष॑माणस्य दे॒व
ऋतुं॑ दक्षं वरुण॒ सः शि॑शाधि॒ यया॑ऽति॒ विश्वा॑ दुरि॒ता तरे॑म
सु॒त॒र्मा॑ण॒मधि॑ नावः॑ रुहे॒मोर्ग॑स्याङ्गि॒रस्यूर्ण॑म्रदा ऊ॒र्जं मे॑ यच्छ
पा॒हि मा॒ मा मां॑ हिः॒सीर्वि॑ष्णोः श॒र्मासि॑ शर्म॒ यज॑मानस्य॒ शर्म॑
मे यच्छ॒ नक्ष॑त्राणां मा॒ऽतीका॑शात् पा॒हीन्द्र॑स्य॒ योनि॑रसि (४)

मा मां॑ हिः॒सीः कृ॒ष्यै त्वा॑ सु॒स॒स्यायै॑ सु॒पिप्प॒लाभ्य॑स्त्वौष॑-
धी॒भ्यः॑ सू॒प॒स्था दे॒वो वन॑स्पति॒रूर्ध्वो मां॑ पा॒ह्योद॑चः स्वाहा॑ य॒ज्ञं
मन॑सा॒ स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ः॒ स्वाहो॑रोर॒न्तरि॑क्षा॒थस्वाहा॑

य॒ज्ञं वा॒ता॒दा र॑भे॥ (५)

मा यो॒नि॒र॒सि त्रि॒श॒च्चा॥ [२]

दै॒वीं धि॒यं म॒नाम॑हे सु॒मृ॒डी॒काम॑भि॒ष्टये॑ वर्चो॒धां य॒ज्ञवा॑ह॒सः
सु॒पा॒रा नो॑ अ॒स॒द्वशे॑। ये दे॒वा म॒नो॑जा॒ता म॒नो॒यु॒जः सु॒दक्ष॑
दक्ष॑पि॒ता॒स्ते नः॑ पा॒न्तु ते नो॑ऽव॒न्तु तेभ्यो॑ न॒म॒स्तेभ्यः॑ स्वाहा-
ऽग्ने॑ त्व॒ सु जा॑गृ॒हि व॒यः सु॑ म॒न्दि॒षीम॑हि गो॒पा॒य नः॑
स्व॒स्तये॑ प्र॒बुधे॑ नः॒ पुन॑र्ददः। त्वम॑ग्ने व्र॒त॒पा अ॑सि दे॒व आ
म॒र्त्येष्वा॑। त्वं (६)

य॒ज्ञेष्वी॑ड्यः॥ वि॒श्वे दे॒वा अ॒भि मा॒ माऽव॑वृ॒त्रन् पू॒षा स॒न्या
सोमो॑ रा॒ध॑सा दे॒वः स॒वि॒ता वसो॑र्वसु॒दावा॒ रा॒स्वेय॑त्सो॒माऽ-
ऽभू॒यो भ॑र मा पृ॒णन्पू॒र्त्या वि॒ रा॑धि॒ माऽह॑मायु॒षा च॒न्द्रम॑सि
मम॑ भो॒गाय॑ भव॒ वस्त्र॑म॒सि मम॑ भो॒गाय॑ भवो॒स्त्राऽसि॑ मम॑
भो॒गाय॑ भव॒ हयो॑ऽसि॒ मम॑ भो॒गाय॑ भव॒ (७)

छा॒गो॑ऽसि॒ मम॑ भो॒गाय॑ भव॒ मे॒षो॑ऽसि॒ मम॑ भो॒गाय॑ भव॒
वा॒यवे॑ त्वा॒ वरु॑णाय॒ त्वा॒ नि॒र॒ऋ॒त्यै त्वा॒ रु॒द्राय॑ त्वा॒ दे॒वी॒रापो॑
अपां॑ नपा॒द्य ऊ॒र्मि॒र्ह॒विष्य॑ इन्द्रि॒यावा॑न्म॒दि॒न्त॑म॒स्तं वो॒ मा-
ऽव॑क्रमिष॒मच्छि॑न्नं तन्तुं पृथि॒व्या अनु॑ गे॒षं भ॒द्राद॑भि श्रेयः

प्रेहि बृहस्पतिः पुरएता ते अस्त्वथेमव स्य वर आ पृथिव्या
 आरे शत्रून् कृणुहि सर्ववीर एदमंगन्म देवयजनं पृथिव्या
 विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तो
 रायस्पोषेण समिषा मदेम॥ (८)

आ त्व९ हयोऽसि मम् भोगाय भव स्य पञ्चवि९शतिश्च॥ [३]

इयं ते शुक्र तनूरिदं वर्चस्तया सं भव भ्राजं गच्छ जूरसि
 धृता मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यास्ते सत्यसंवसः प्रसवे वाचो
 यत्रमंशीय स्वाहा शुक्रमस्यमृतमसि वैश्वदेव९ हविः सूर्यस्य
 चक्षुराऽरुहमग्नेरक्षणः कनीनिकां यदेतंशेभिरीयसे भ्राजमानो
 विपश्चिता चिदसि मनाऽसि धीरसि दक्षिणा- (९)

ऽसि यज्ञियाऽसि क्षत्रियाऽस्यदितिरस्युभयतःशीर्ष्णी सा
 नः सुप्राची सुप्रतीची सं भव मित्रस्त्वा पदि बध्नातु पूषा-
 ऽध्वनः पात्विन्द्रायाध्यक्षायानु त्वा माता मन्यतामनु पिताऽनु
 भ्राता सगर्भ्योऽनु सखा सयूथ्यः सा दैवि देवमच्छेहीन्द्राय
 सोम९ रुद्रस्त्वाऽऽवर्तयतु मित्रस्य पथा स्वस्ति सोमसखा
 पुनरेहि सह रय्या॥ (१०)

दक्षिणा सोमसखा पञ्च च॥ [४]

वस्व्यसि रुद्राऽस्यदितिरस्यादित्याऽसि शुक्राऽसि
 चन्द्राऽसि बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु
 पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन् इडायाः पदे घृतवति
 स्वाहा परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरांतय इदमहः
 रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं
 द्विष्म इदमस्य ग्रीवा (११)

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि
 देव्योर्वश्या पश्यस्व त्वष्टीमती ते सपेय सुरेता रेतो
 दधाना वीरं विदेय तवं सन्दृशि माऽहः रायस्पोषेण वि
 योषम्॥ (१२)

अस्य ग्रीवा एकान्नत्रिंशच्च॥ [५]

अःशुना ते अःशुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु
 मदाय रसो अच्युतोऽमात्योऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं
 देवः सवितारमूण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसंवसः
 रत्नधामभि प्रियं मतिमूर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतथ्सवीमनि
 हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा सुवः। प्रजाभ्यस्त्वा
 प्राणाय त्वा व्यानाय त्वा प्रजास्त्वमनु प्राणिहि प्रजास्त्वामनु

प्राणन्तु॥ (१३)

अनुं सप्त च॥ _____ [६]

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्यावन्तमभिमाति-
षाह॑ शुक्रं ते शुक्लेण॑ क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणामृतममृतेन
सम्यत्ते गौरस्मे चन्द्राणि तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्णस्तस्यास्ते
सहस्रपोषं पुष्यन्त्याश्चरमेणं पशुना॑ क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मयि
ते रायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तमो मित्रो
न एहि॑ सुमित्रधा॑ इन्द्रस्योरु मा विश॑ दक्षिणमुशन्नुशन्त॑
स्योनः स्योनः॑ स्वान् भ्राजाङ्घारे॑ बम्भारे॑ हस्त सुहस्त
कृशानवेते॑ वः सोमक्रयणास्तात्रक्षध्वं॑ मा वो दभन्न॥ (१४)

ऊरुं द्वाविंशतिश्च॥ _____ [७]

उदायुषा॑ स्वायुषोदोषधीना॑ रसेनोत्पर्जन्यस्य
शुष्मेणोदस्थाममृता॑ अनु। उर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्याः सदो-
ऽस्यदित्याः सद॑ आसीदास्तभ्राह्मामृषभो अन्तरिक्षममिमीत
वरिमाणं॑ पृथिव्या आसीदद्विश्वा॑ भुवनानि॑ सम्राड्विश्वेत्तानि॑
वरुणस्य॑ व्रतानि॑ वनेषु॑ व्यन्तरिक्षं॑ ततान् वाजमर्वथ्सु॑ पयो
अघ्नियासु॑ हृथ्सु॑ (१५)

ऋतुं वरुणो विक्ष्वंघ्रिं दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रावुदुत्यं
जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम्॥ उस्त्रावेतं
धूर्षाहावनश्चू अवीरहणौ ब्रह्मचोदनौ वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः॥ (१६)

हृत्सु पञ्चत्रिंशच्च॥ [८]

प्रच्यवस्व भुवस्पते विश्वान्यभि धामानि मा त्वां परिपरी
विदन्मा त्वां परिपन्थिनो विदन्मा त्वा वृकां अघायवो मा
गन्धर्वो विश्वावसुरा दघच्छेनो भूत्वा परां पतु यजमानस्य
नो गृहे देवैः सङ्स्कृतं यजमानस्य स्वस्त्ययन्यस्यपि
पन्थामगस्महि स्वस्तिगामनेहसं येन विश्वाः परि द्विषो
वृणक्ति विन्दते वसु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे
महो देवाय तदृतं संपर्यत दूरेदृशे देवजाताय केतवे
दिवस्पुत्राय सूर्याय शंसत वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः॥ (१७)

मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च॥ [९]

अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्याऽऽतिथ्यमसि
विष्णवे त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा

रायस्पोष॑दान्त्रे विष्ण॑वे त्वा श्ये॑नाय॑ त्वा सोम॑भृते॒ विष्ण॑वे
 त्वा या ते॒ धामा॑नि ह॒विषा॑ यज॑न्ति ता ते॒ विश्वा॑ परि॒भूर॑स्तु
 य॒ज्ञं ग॑य॒स्फानः॑ प्र॒तर॑णः सु॒वीरोऽवी॑रहा प्र च॑रा सोम॒
 दुर्या॑नदि॒त्याः सदोऽस्य॑दि॒त्याः सद॒ आ (१८)

सी॒द वरु॑णोऽसि धृ॒तव्र॑तो वा॒रुण॑म॒सि शं॒योर्दे॒वानां॑
 स॒ख्यान्मा दे॒वाना॑म॒पस॑श्छि॒त्स्म॒ह्याप॑तये त्वा गृ॒ह्णामि॑
 परि॑पतये त्वा गृ॒ह्णामि॑ तनू॒नत्रे॑ त्वा गृ॒ह्णामि॑ शा॒क्ररा॑य॒ त्वा
 गृ॒ह्णामि॑ श॒क्र॒त्रोजि॑ष्ठाय॒ त्वा गृ॒ह्णाम्य॑ना॒धृष्ट॑मस्य॒नाधृ॑ष्यं
 दे॒वाना॑मो॒जोऽभि॑शस्ति॒पा अ॑न॒भि॒शस्ते॑ऽन्यम॒नु मे दी॑क्षां
 दी॒क्षाप॑ति॒र्मन्य॑ता॒मनु॑ तप॒स्तप॑स्पति॒रञ्ज॑सा स॒त्यमु॑प॒ गेष॑
 सु॒विते॑ मा॒ धाः॥ (१९)

आ मैकं च॥ _____ [१०]

अ॒शु॒रशु॑स्ते देव सो॒माऽऽप्या॑यता॒मिन्द्रा॑यैकध॒नवि॑द
 आ तु॒भ्यमिन्द्रः॑ प्यायता॒मा त्वमिन्द्रा॑य प्याय॒स्वाऽऽप्या॑यय
 सखी॑न्त्स॒न्या मे॒धया॑ स्व॒स्ति ते॑ देव सोम सु॒त्याम॑शी॒येष्टा॑
 रायः॑ प्रेषे भ॒गाय॑र्तमृ॒तवा॑दि॒भ्यो नमो॑ दि॒वे नमः॑ पृथि॒व्या
 अ॒ग्ने व्र॑तपते॒ त्वं व्र॑तानां॑ व्र॒तप॑ति॒रसि॑ या मम॑ त॒नूरे॑षा सा

त्वयि (२०)

या तव तनूरियः सा मयि सह नौ व्रतपते व्रतिनोर्व्रतानि
या ते अग्ने रुद्रिया तनूस्तया नः पाहि तस्यास्ते स्वाहा या
ते अग्नेऽयाशया रंजाशया हंराशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठोग्रं
वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपावधीः स्वाहा॥ (२१)

त्वयि चत्वारिंशच्च॥ [११]

वित्तायनी मेऽसि तित्तायनी मेऽस्यवतान्मा
नाथितमवतान्मा व्यथितं विदेरग्निर्नभो नामाग्ने अङ्गिरो
योऽस्यां पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं
तेन त्वाऽऽदधेऽग्ने अङ्गिरो यो द्वितीयस्यां तृतीयस्यां
पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम (२२)

यज्ञियं तेन त्वाऽऽदधे सिंहीरसि महिषीरस्युरु
प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवाऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व
देवेभ्यः शुम्भस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु
मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः
पश्चात्पातु विश्वकर्मा त्वाऽऽदित्यैरुत्तरतः पातु सिंहीरसि
सपत्नसाही स्वाहा सिंहीरसि सुप्रजावनिः स्वाहा

सि॒ंही- (२३)

-र॒सि रा॒यस्पोष॑वनिः स्वाहा॑ सि॒ंहीर॑स्यादित्य॒वनिः
स्वाहा॑ सि॒ंहीर॑स्या वह॑ दे॒वान्दे॒वय॑ते यज॑मानाय स्वाहा॑
भू॒तेभ्य॑स्त्वा वि॒श्वायु॑रसि पृथि॒वीं दृ॒ह ध्रु॒वक्षि॑दस्यन्तरि॒क्षं
दृ॒हाच्यु॑तक्षि॒दसि॑ दि॒वं दृ॒हाग्ने॑र्भस्मा॑स्य॒ग्नेः पु॒री॑षमसि॥ (२४)

नाम॑ सुप्रजा॒वनिः स्वाहा॑ सि॒ंहीः पञ्च॑त्रि॒ंशच्च॥ [१२]

यु॒ञ्जते॑ म॒न उ॒त यु॑ञ्जते॒ धियो॒ वि॒प्रा वि॒प्रस्य॑ बृ॒हतो॑
वि॒पश्चि॑तः। वि हो॒त्रा द॑धे व॒युना॒विदे॑क॒ इन्म॒ही दे॒वस्य॑
सवि॒तुः परि॑ष्टुतिः॥ सु॒वाग्दे॑व॒ दुर्या॑ २ आ व॑द दे॒वश्रु॑तौ दे॒वेष्वा
घो॑षेथा॒मा नो॑ वी॒रो जा॑यतां क॒र्मण्यो॑ य २ स॒र्वेऽनु॑जीवा॒म
यो ब॑हूनामसद्व॒शी। इ॒दं वि॒ष्णुर्वि॑ च॒क्रमे॑ त्रे॒धा नि॑ द॒धे प॒दम्।
स॒मूढ॑मस्य (२५)

पा॒ २ सु॒र इ॒राव॑ती धे॒नुम॑ती हि भू॒त २ सू॒यव॑सिनी॒ मन॑वे
यश॑स्यै। व्य॑स्क॒भ्राद्रो॑द॒सी वि॒ष्णुरे॑ते दा॒धारं॑ पृथि॒वीम॑भि॒तो
म॒यूखैः॑॥ प्रा॒ची प्रे॑तमध्व॒रं क॑ल्पयन्ती ऊ॒र्ध्वं य॒ज्ञं न॑यत॒
मा जी॑ह्वरत॒मत्र॑ रमेथां॒ वर्ष्म॑न्पृथि॒व्या दि॒वो वा॑ वि॒ष्णवु॑त
वा॑ पृथि॒व्या म॒हो वा॑ वि॒ष्णवु॑त वा॒ऽन्तरि॑क्षा॒द्धस्तौ॑ पृ॒णस्व॑

बहुभिर्वसुवैरा प्र यच्छु (२६)

दक्षिणादोत सुव्यात्। विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्र वोचं यः
पार्थिवानि विममे रजांसि यो अस्कंभायदुत्तरं सधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि
विष्णोः शजत्रे स्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि
विष्णवे त्वा॥ (२७)

अस्य यच्छैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [१३]

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवा इमेन।
तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तासि विध्य रक्षसस्तपिष्ठैः॥ तवं
भ्रमास आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः। तपूष्यग्रे
जुह्वा पतङ्गानसन्दितो वि सृज विष्वगुल्काः॥ प्रति स्पशो
वि सृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः। यो नो
दूरे अघशंसो (२८)

यो अन्त्यग्रे मार्किष्टे व्यथिरा दधर्षीत्। उदग्रे तिष्ठ प्रत्या-
ऽस्तनुष्व न्यमित्रा ओषतात्तिग्महेते। यो नो अरातिः
समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कम्॥ ऊर्ध्वो भव
प्रति विध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्रे। अव स्थिरा तनुहि

यातुजूनं॑ जा॒मिमजा॑मिं प्र मृ॒णीहि॑ शत्रून्॥ स ते (२९)

जाना॑ति सु॒म॒तिं य॑विष्ठ॒ य ई॒व॑ते॒ ब्रह्म॑णे गा॒तुमै॑रत्।
विश्वा॑न्यस्मै सु॒दिना॑नि रा॒यो द्यु॒म॒न्य॒र्यो वि दुरो॑ अ॒भि
द्यौ॑त्॥ सेद॑ग्रे अस्तु सु॒भगः॑ सु॒दानु॑र्यस्त्वा॒ नित्ये॑न ह॒विषा॑
य उ॒क्थैः। पि॒प्री॑षति॒ स्व आ॑युषि दुरो॒णे वि॒श्वेद॑स्मै सु॒दिना॑
साऽस॑दिष्टिः॥ अर्चा॑मि ते सु॒म॒तिं घोष्य॑र्वा॒ख्यं ते वा॒वाता॑
जरता- (३०)

मि॒यङ्गीः। स्वश्वा॑स्त्वा सु॒रथा॑ म॒र्जये॑मा॒स्मे क्ष॒त्राणि॑
धा॒रये॑रनु द्यून्॥ इ॒ह त्वा॒ भूर्या॑ च॒रेदु॑प॒ त्मन्दोषा॑वस्तर्दी॒दिवा॑-
स॒मनु॑ द्यून्। की॒ड॑न्तस्त्वा सु॒मन॑सः स॒पेमा॑भि द्यु॒म॒ना
त॑स्थि॒वा॒सो जना॑नाम्॥ यस्त्वा॒ स्वश्वः॑ सु॒हिर॑ण्यो अ॒ग्न
उप॑याति॒ वसु॑मता॒ रथे॑न। तस्य॑ त्रा॒ता भ॑वसि॒ तस्य॑ सखा॒
यस्त॑ आ॒तिथ्य॑मा॒नुष॑ग्जुजोषत्॥ म॒हो रु॑जामि (३१)

ब॒न्धुता॒ वचो॑भिस्त॒न्मा पि॒तुर्गो॑त॒माद॑न्वि॒याय॑॥ त्वं
नो॑ अ॒स्य वच॑सश्चि॒किद्धि॑ हो॒तर्य॑विष्ठ सु॒क्रतो॑ द॒मूनाः॑॥
अ॒स्व॑प्रजस्त॒रण॑यः सु॒शेवा॑ अ॒तन्द्रा॑सोऽवृ॒का अश्र॑मिष्ठाः।
ते पा॒यवः॑ स॒ध्रिय॑ञ्चो नि॒षद्या॑ग्ने तव॑ नः पा॒न्त्वमू॑र॥ ये

पा॒यवो॑ मा॒मते॑यं ते॒ अग्ने॑ पश्य॑न्तो अ॒न्धं दु॑रि॒तादर॑क्षन्।
र॒रक्ष॑ ता॒न्ध्सुकृ॑तो॒ विश्व॑वे॒दा दि॑प्सन्त॒ इद्रि॑पवो॒ ना हं॑ (३२)

दे॒भुः॥ त्वया॑ व॒यः स॑ध॒न्यस्त्वो॒तास्त॑व॒ प्रणी॑त्य॒श्याम॒
वा॒जान्। उ॒भा श॑सो॒ सूद॑य स॒त्यता॑तेऽनु॒ष्ठुया॑ कृ॒णु॒ह्य॒हया॑ण॥
अ॒या ते॒ अग्ने॑ स॒मिधा॑ वि॒धेम॒ प्रति॒ स्तोम॑ः श॒स्यमा॑नं
गृ॒भाय। द॒हाश॑सो॒ रक्ष॑सः पा॒ह्यस्मा॑न्द्रु॒हो नि॒दोऽमि॑त्रम॒हो
अव॑द्यात्॥ र॒क्षो॒हणं॑ वा॒जिन॒माऽऽजि॑घर्मि मि॒त्रं प्रथि॑ष्ठ॒मुप॑
या॒मि श॑र्म। शिशा॑नो अ॒ग्निः क्र॑तु॒भिः स॒मिद्धः॑ स नो॒
दि॒वा (३३)

स रि॒षः पा॑तु न॒क्तम्॥ वि ज्योति॑षा बृ॒हता॑
भा॑त्य॒ग्निरा॒विर्वि॑श्वानि कृ॒णुते॑ म॒हित्वा। प्रादे॑वीर्मा॒याः
स॒हते॑ दु॒रेवाः॒ शिशी॑ते शृ॒ङ्गे रक्ष॑से वि॒निक्षे॑॥ उ॒त स्वा॒नासो॑
दि॒विष॑न्त्व॒ग्नेस्ति॒ग्मायु॑धा रक्ष॑से ह॒न्त॒वा उ॑। मदे॑ चिदस्य॒
प्र॑रु॒जन्ति॒ भामा॑ न व॑रन्ते परि॒बाधो॑ अदे॑वीः॥ (३४)

अ॒घश॑सः स ते॒ जर॑ता॒ रुजा॑मि ह॒ दिवै॑क॒चत्वा॒रि॒शच्च॑॥ [१४]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
 हस्ताभ्यामाददेऽभिरसि नारिरसि परिलिखितुं रक्षः
 परिलिखिता अरातय इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि
 योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा अपि
 कृन्तामि दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धतां
 लोकः पितृषदनो यवोऽसि यवयास्मद्वेषो (१)

यवयारातीः पितृणां सदनमस्युद्विवं स्तभाना-
 ऽन्तरिक्षं पृण पृथिवीं दृह द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु
 मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिं
 सुप्रजावनिं रायस्पोषवनिं पर्यूहामि ब्रह्म दृह क्षत्रं
 दृह प्रजां दृह रायस्पोषं दृह घृतेन द्यावापृथिवी
 आ पृणेत्यामिन्द्रस्य सदोऽसि विश्वजनस्य छाया परि त्वा
 गिर्वणो गिर इमा भवन्तु विश्वतो वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा
 भवन्तु जुष्टय इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमस्यैन्द्रमसीन्द्राय
 त्वा॥ (२)

द्वेषं इमा अष्टादश च॥ _____ [१]

रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒ह॒नो॑ वैष्ण॒वान्ख॑नामी॒दम॑हं तं
 व॒ल॒ग॒मुद्व॑पामि॒ यं नः॑ स॒मा॒नो यम॑स॒मानो॑ निच॒खाने॑द॒मै॒न॒म॒ध॒रं
 करो॑मि॒ यो नः॑ स॒मा॒नो योऽस॑मानोऽराती॒यति॑ गा॒य॒त्रेण॑
 छ॒न्द॒साऽव॑बाढो वल॒गः कि॑म॒त्र भ॒द्रं तन्नौ॑ स॒ह वि॒राड॑सि
 स॒प॒त्न॒हा स॒म्राड॑सि॒ भ्रातृ॑व्य॒हा स्व॒राड॑स्य॒भिमा॑ति॒हा
 वि॒श्वाराड॑सि॒ विश्वा॑सां ना॒ष्ट्राणां॑ ह॒न्ता (३)

रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒ह॒नः प्रोक्षा॑मि वैष्ण॒वान् रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒ह॒नोऽव॑ न॒यामि॑ वैष्ण॒वान् यवो॑ऽसि॒ य॒व॒या॒स्मद्वे॑षो
 य॒व॒या॒रा॑ती रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒ह॒नोऽव॑ स्तृ॒णामि॑ वैष्ण॒वान्
 रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒ह॒नोऽभि॑ जु॒होमि॑ वैष्ण॒वान् रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒ह॒नावु॑पं द॒धामि॑ वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒ह॒नो॑ प॒र्यू॑हामि
 वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒ह॒नो॑ परि॑ स्तृ॒णामि॑ वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒ह॒नो॑ वैष्ण॒वी बृ॒ह॒न्न॑सि॒ बृ॒ह॒द्वा॑वा बृ॒ह॒तीमि॑न्द्रा॒य वाचं॑
 वद॥ (४)

हन्तेन्द्राय द्वे च॥ _____ [२]

वि॒भूर॑सि॒ प्र॒वा॒ह॒णो॑ व॒ह्नि॑रसि॒ ह॒व्य॒वा॒ह॒नः॑ श्वा॒त्रो-

ऽसि प्रचेतास्तुथोऽसि विश्ववेदा उशिगंसि कविरङ्घारिरसि
 बम्भारिरवस्युरसि दुवस्वाञ्छुन्ध्यूरसि मार्जालीयः सम्राडसि
 कृशानुः परिषद्योऽसि पवमानः प्रतक्काऽसि नभस्वानसम्मृष्टो-
 ऽसि हव्यसूद ऋतधामाऽसि सुवर्ज्योतिर्ब्रह्मज्योतिरसि
 सुवर्धामाऽजोऽस्येकपादहिरसि बुध्नियो रौद्रेणानीकेन पाहि
 माऽग्ने पिपृहि मा मा मा हिंसीः॥ (५)

अनीकेनाष्टौ च॥ [३]

त्व९ सोम तनूकृद्ध्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि
 वरूथः स्वाहा जुषाणो अमुराज्यस्य वेतु स्वाहाऽयं नो
 अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्। अय९
 शत्रूञ्जयतु जरहृषाणोऽयं वाजं जयतु वाजंसातौ॥ उरु
 विष्णो वि क्रमस्वोरु क्षयाय नः कृधि। घृतं घृतयोने पिब
 प्रप्रं यज्ञपतिं तिर॥ सोमो जिगाति गातुविद् (६)

देवानामेति निष्कृतमृतस्य योनिमासदमदित्याः सदो-
 ऽस्यदित्याः सद आ सीदैष वो देव सवितः सोमस्त९
 रक्षध्वं मा वो दभदेतत् त्व९ सोम देवो देवानुपांगा इदमहं
 मनुष्यो मनुष्यान्सह प्रजया सह रायस्पोषेण नमो देवेभ्यः

स्वधा पितृभ्य इदमहं निर्वरुणस्य पाशात्सुवरभि (७)

वि ख्येषं वैश्वानरं ज्योतिरग्रे व्रतपते त्वं व्रतानां
व्रतपतिरसि या मम तनूस्त्वय्यभूदियं सा मयि या
तवं तनूर्मय्यभूदेषा सा त्वयि यथायथं नो व्रतपते
व्रतिनोर्व्रतानि॥ (८)

गातुविदभ्येकं त्रिंशच्च॥ [४]

अत्यन्यानां नान्यानुपांगामर्वाक्त्वा परैरविदं परोऽवरैस्तं
त्वा जुषे वैष्णवं देवयज्यायै देवस्त्वा सविता मध्वा-
ऽनक्तोषधे त्रायस्वैनं स्वधिते मैनं हिंसीर्दिवमग्रेण
मा लेखीरन्तरिक्षं मध्येन मा हिंसीः पृथिव्या सं भव
वनस्पते शतवल्शो वि रोह सहस्रवल्शा वि वयं
रुहेम यं त्वाऽयं स्वधितिस्तेति जानः प्रणिनायं महते
सौभगायाऽच्छिन्नो रायः सुवीरः॥ (९)

यं दशं च॥ [५]

पृथिव्यै त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुन्धतां लोकः
पितृषदनो यवोऽसि यवयास्मद् द्वेषो यवयारातीः पितृणां
सदनमसि स्वावेशोऽस्यग्रेणा नैतृणां वनस्पतिरधि त्वा

स्थास्यति तस्य वित्ताद्देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तु
 सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य उद्विवः स्तभानान्तरिक्षं पृण
 पृथिवीमुपरेण दृह ते ते धामान्युश्मसी (१०)

गमध्ये गावो यत्र भूरिशृङ्गा अयासः। अत्राह तदुरुगायस्य
 विष्णोः परमं पदमव भाति भूरैः॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत
 यतो ब्रतानि पस्पशे। इन्द्रस्य युज्यः सखा॥ तद्विष्णोः परमं
 पदं सदा पश्यन्ति सूरयः। दिवीव चक्षुराततम्॥ ब्रह्मवनिं
 त्वा क्षत्रवनिं सुप्रजावनिं रायस्पोषवनिं पर्यूहामि ब्रह्म
 दृह क्षत्रं दृह प्रजां दृह रायस्पोषं दृह परिवीरसि
 परि त्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां परीमं रायस्पोषो यजमानं
 मनुष्या अन्तरिक्षस्य त्वा सानावव गूहामि॥ (११)

उश्मसी पोषमेकान्नविशतिश्च॥ [६]

इषे त्वोपवीरस्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुर्वहीरुशिजो
 बृहस्पते धारया वसूनि हव्या ते स्वदन्तां देव त्वष्टर्वसुं रणव
 रेवती रमध्वमग्नेर्जनित्रमसि वृषणौ स्थ उर्वश्यस्यायुरसि
 पुरुरवा घृतेनाक्ते वृषणं दधाथां गायत्रं छन्दोऽनु प्र जायस्व
 त्रैष्टुभं जागंतं छन्दोऽनु प्रजायस्व भवतं (१२)

नः समनसौ समोकसावरेपसौ। मा यज्ञं हिंसिष्टं मा
यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः॥ अग्रावग्निश्चरति
प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः। स्वाहाकृत्य ब्रह्मणा ते
जुहोमि मा देवानां मिथुयाकर्भागधेयम्॥ (१३)

भवतमेकत्रिंशच्च॥ [७]

आ दद ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेनाऽऽरभे धर्षा
मानुषान्द्वस्त्वौषधीभ्यः प्रोक्षाम्यपां पेरुरसि स्वात्तं
चिथ्सदेवं हव्यमापो देवीः स्वदतैनं सं ते प्राणो वायुनां
गच्छतां सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषा घृतेनाक्तौ
पशुं त्रायेथां रेवतीर्यज्ञपतिं प्रियधाऽऽविंशतोरौ अन्तरिक्ष
सजूर्देवेन (१४)

वार्तेनाऽस्य हविषस्त्मना यज्ञ समस्य तनुवां भव वर्षीयो
वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः पृथिव्याः सम्पृचः पाहि नमस्त
आतानाऽनर्वा प्रेहि घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह
रायस्पोषेणाऽऽपो देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवा ऊङ्क्
शुद्धा वयं परिविष्टाः परिवेष्टारो वो भूयास्म॥ (१५)

देवेन चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

वाक्त् आ प्यायतां प्राणस्तु आ प्यायतां चक्षुस्तु आ
 प्यायतां५ श्रोत्रं तु आ प्यायतां या ते प्राणाञ्छुग्जगाम या
 चक्षुर्या श्रोत्रं यत् ते कूरं यदास्थितं तत् तु आ प्यायतां
 तत् ते एतेन शुन्धतां नाभिस्तु आ प्यायतां पायुस्तु आ
 प्यायतां शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः (१६)

शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै शमहोभ्यामोषधे त्रायस्वेन५
 स्वधिते मेन५ हि५सी रक्षसां भागोऽसीदमह५ रक्षोऽधमं
 तमो नयामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमेनमधमं
 तमो नयामीषे त्वा घृतेन द्यावापृथिवी प्रोण्वार्थामच्छिन्नो
 रायः सुवीर उर्वन्तरिक्षमन्विहि वायो वीहि स्तोकानां५
 स्वाहोर्ध्वनभसं मारुतं गच्छतम्॥ (१७)

अद्भ्यो वीहि पञ्च च॥ [१]

सं ते मनसा मनः सं प्राणेन प्राणो जुष्टं देवेभ्यो हव्यं
 घृतवथ्स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गेऽङ्गे नि दैध्यदैन्द्रोऽपानो अङ्गेऽङ्गे
 वि बोभुवद्देवं त्वष्टर्भूरिं ते स५समेतु विषुरूपा यथ्सलक्ष्माणो
 भवन्थ देवत्रा यन्तमवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरौ मदन्तु
 श्रीरस्यग्निस्त्वा श्रीणात्वापः समरिणन्वातस्य (१८)

त्वा॒ ध्रज्यै॑ पू॒ष्णो र॒ङ्हा॑ अ॒पामोष॑धीना॒ः रोहि॑ष्यै घृतं
 घृत॑पावानः पिबत॒ वसा॑ वसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य
 ह॒विर॑सि॒ स्वाहा॑ त्वा॒ऽन्तरिक्षाय॑ दि॒शः प्र॒दिश॑ आ॒दिशो॑
 वि॒दिश॑ उ॒दिशः॒ स्वाहा॑ दि॒ग्भ्यो नमो॑ दि॒ग्भ्यः॥ (१९)

वातस्याष्टाविंशतिश्च॥ [१०]

स॒मु॒द्रं ग॑च्छ॒ स्वाहा॒ऽन्तरिक्षं॑ गच्छ॒ स्वाहा॑ दे॒वः स॑वि॒तारं॑
 गच्छ॒ स्वाहा॑ऽहोरा॒त्रे ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑
 सोमं॑ गच्छ॒ स्वाहा॑ य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ छ॒न्दांसि॑ गच्छ॒
 स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वी ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ नभो॑ दि॒व्यं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑-
 ऽग्निं वै॑श्वान॒रं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ऽद्भ्यस्त्वौष॑धीभ्यो॒ मनो॑ मे॒ हार्दि॑
 यच्छ॒ तनू॑ त्वचं॒ पुत्रं॑ नप्तारमशीय॒ शुग॑सि॒ तम॑भि शोच॒ यो-
 ऽस्मान् द्वेष्टि॑ यं च॒ वयं॑ द्विष्मो॒ धाम्नो॑ धाम्नो॒ राजन्नि॒तो व॑रुण
 नो मु॒ञ्च यदा॑पो॒ अघ्निया॑ वरु॒णेति॑ शपा॑महे॒ ततो॑ वरुण नो
 मु॒ञ्च॥ (२०)

अ॒सि प॒ङ्क्तिः॑ शतिश्च॥ [११]

ह॒विष्म॑तीरि॒मा आपो॑ ह॒विष्मान् दे॒वो अ॑ध्व॒रो ह॒विष्मा॑ः

आ वि॒वास॑ति ह॒विष्मा॑ꣳ अस्तु॒ सूर्यः॑॥ अ॒ग्नेर्वो॒-
ऽप॑न्न॒गृह॑स्य॒ स॒द॑सि॒ सा॒दया॑मि सु॒म्राय॑ सु॒मिनीः॑ सु॒म्रे
मा॑ ध॒त्तेन्द्रा॑ग्नि॒योर्भा॑ग॒धेयीः॑ स्थ मि॒त्रावरु॑णयोर्भा॑ग॒धेयीः॑ स्थ
वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ भा॑ग॒धेयीः॑ स्थ य॒ज्ञे जा॑गृत॥ (२१)

ह॒विष्म॑ती॒श्चतु॑स्त्रि॒शत्॥ [१२]

हृ॒दे त्वा॒ मन॑से त्वा दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य त्वो॒र्ध्वमि॒मम॑ध्व॒रं
कृ॒धि दि॒वि दे॒वेषु॑ हो॒त्रा य॑च्छु॒ सोम॑ रा॒ज॒न्नेह्य॑वं रो॒ह मा॑ भे॒र्मा सं
वि॑कथा॒ मा त्वा॑ हि॒सिषं॑ प्र॒जास्त्व॑मु॒पाव॑रोह प्र॒जास्त्वामु॒पाव॑
रो॒हन्तु॑ शृ॒णोत्व॑ग्निः स॒मिधा॒ हव॑ मे शृ॒ण्वन्त्वापो॑ धि॒षणा॑श्च
दे॒वीः। शृ॒णोत॑ ग्रा॒वाणो॑ वि॒दुषो॑ नु (२२)

य॒ज्ञꣳ शृ॒णोतु॑ दे॒वः सं॒वि॒ता ह॑वं मे। दे॒वीरा॑पो अ॒पां न॑पा॒द्य
ऊ॒र्मिर्ह॑वि॒ष्य इ॒न्द्रि॒यावा॑न्म॒दिन्त॑म॒स्तं दे॒वेभ्यो॑ दे॒वत्रा॑ ध॒त्त
शु॒क्रꣳ शु॒क्र॒पेभ्यो॑ येषां॑ भा॒गः स्थ॑ स्वाहा॒ कार्षि॑र॒स्यपा॑पां
मृ॒ध्रꣳ सं॒मु॒द्रस्य॑ वो॒क्षित्या॑ उ॒न्नये॑। यम॑ग्ने पृ॒थ्सु म॑र्त्य॒मावो॑
वा॒जेषु॑ यं जु॒नाः। स॒ यन्ता॑ श॒श्वती॑रिषः॥ (२३)

नु स॒प्तच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [१३]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्व॥ शर्धो मारुतं पृक्ष
ईशिषे। त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयस्त्वं पूषा विधृतः पांसि नु
त्मना॥ आ वो राजानमध्वरस्य रुद्र॥ होतार॥ सत्ययज॥
रोदस्योः। अग्निं पुरा तनयितोरचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे
कृणुध्वम्॥ अग्निर्होता निषसादा यजीयानुपस्थे मातुः
सुरभावु लोके। युवा कविः पुरुनिष्ठ - (२४)

ऋतावा धर्ता कृष्टीनामुत मध्यं इद्धः॥ साध्वीमकर्देववीतिं
नो अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम गुह्याम्। स आयुरागाँत्सुर-
भिर्वसानो भद्रामकर्देवहूतिं नो अद्य॥ अक्रन्ददग्निः
स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो
विहीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः॥ त्वे वसूनि
पुर्वणीक (२५)

होतर्दोषा वस्तोरेरिरे यज्ञियांसः। क्षामेव विश्वा भुवनानि
यस्मिन्त्स॥ सौभंगानि दधिरे पावके॥ तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम
विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिरे॥ अश्याम
तं काममग्ने तवोत्यश्याम रयि॥ रयिवः सुवीरम्। अश्याम
वाजमभि वाजयन्तोऽश्याम द्युम्नमजराजरं ते॥ श्रेष्ठं यविष्ठ

भार॒ता॒ग्ने॑ द्यु॒मन्त॒माभ॑र। (२६)

वसो॑ पुरु॒स्पृह॑ र॒यिम्॥ स श्वि॑ता॒नस्त॑न्य॒तू रो॑चन॒स्था
अ॒जरे॑भि॒र्नान॑दद्वि॒र्यवि॑ष्ठः। यः पा॑व॒कः पु॑रु॒तमः॑ पु॒रूणि॑
पृ॒थून् य॒ग्निरे॑नु॒याति॑ भव॒न्॥ आयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒दय॑म॒ग्निर्वरे॑ण्यः।
पुन॑स्ते प्रा॒ण आय॑ति॒ परा॒ यक्ष्म॑ सु॒वामि॑ ते॥ आ॒युर्दा॑ अ॒ग्ने
ह॒विषो॑ जुषा॒णो घृ॑तप्र॒तीको॑ घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑
चा॒रु ग॒व्यं पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भि (२७)

र॑क्षतादि॒मम्॥ तस्मै॑ ते प्र॒ति॒ह॒र्यते॑ जा॒तवे॑दो वि॒चर्ष॑णे।
अ॒ग्ने जना॑मि सु॒ष्टुति॑म्॥ दि॒वस्प॑रि॒ प्रथ॑मं ज॒ज्ञे अ॒ग्नि॒र॒स्मद्
द्वि॒तीयं॑ परि॒ जा॒तवे॑दाः। तृ॒तीय॑म॒प्सु नृ॑मणा॒ अज॑स्रमि॒न्धान॑
ए॒नं ज॑रते स्वा॒धीः॥ शु॒चिः पा॑व॒क व॒न्द्योऽग्ने॑ बृ॒हद्वि॑ रो॒चसे॑।
त्वं घृ॑तेभि॒राहु॑तः॥ दृ॒शानो॑ रु॒क्म उ॒र्व्या व्य॑द्यौद् दु॒र्मर्ष॑मायुः
श्रि॒ये रु॑चा॒नः। अ॒ग्नि॒र॒मृतो॑ अभ॒वद्वयो॑भि॒र- (२८)

यदे॑नं द्यौर॒जन॑यथ्सु॒रेताः॑॥ आ य॒दि॒षे नृ॑पतिं तेज॒
आ॒न॒द्बु॒चि रे॒तो नि॑षि॒क्तं द्यौर॑भीकै॑। अ॒ग्निः श॑र्ध॒मन॑व॒द्यं
युवा॑नः स्वा॒धियं॑ जन॒यथ्सू॑दय॒च्च॥ स ते॒जी॑यसा॒ मन॑सा॒

त्वोतं उत शिक्ष स्वपत्यस्य शिक्षोः। अग्रे रायो नृतमस्य
प्रभूतौ भूयामं ते सुष्टुतयश्च वस्वः॥ अग्रे सहन्तमा भर
द्युम्नस्य प्रासहा रयिम्। विश्वा यश्- (२९)

चर्षणीरभ्यासा वाजेषु सासहत्॥ तमग्रे पृतनासहः
रयिः सहस्व आ भर। त्वः हि सत्यो अद्भुतो दाता
वाजस्य गोमतः॥ उक्षान्नाय वशान्नाय सोमपृष्ठाय वेधसे।
स्तोमैर्विधेमाग्रये॥ वद्मा हि सूनो अस्यद्वसद्वा चक्रे
अग्निर्जनुषाज्मानम्। स त्वं न ऊर्जसन् ऊर्जं धा राजेव
जेरवृके क्षेप्यन्तः॥ अग्न आयूँषि (३०)

पवस आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥
अग्रे पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधत्पोषः रयिं
मयि॥ अग्रे पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान्
वक्षि यक्षि च॥ स नः पावक दीदिवोऽग्रे देवाः इहा वह।
उप यज्ञः हविश्च नः॥ अग्निः शुचिव्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः
कविः। शुची रोचत आहुतः॥ उदग्रे शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त
ईरते। तव ज्योतीँष्यर्चयः॥ (३१)

[देवस्य॑ रक्षो॒हणो॑ वि॒भूस्त्व॑ सो॒मात्य॒न्यानगा॑ पृथि॒व्या इ॒षे त्वाऽऽदे॑ वाक्ते सं ते॑
समु॒द्रं ह॒विष्म॑तीर॒हृदे॑ त्वम॑ग्रे रु॒द्रश्चतु॑र्दश॥ दे॒वस्य॑ ग॒म्ये ह॒विष्म॑तीः पव॑स॒ एक॑त्रिंशत्॥
दे॒वस्या॒र्चयः॑॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

आ द॑दे॒ ग्रावा॑स्यध्व॒रकृ॑द् दे॒वेभ्यो॑ ग॒म्भीर॑मि॒मम॑ध्व॒रं
कृ॑ध्युत्तमे॒न प॒विनेन्द्रा॑य॒ सोम॑ सु॒षुतं॑ मधु॒मन्तं॑ पय॑स्वन्तं
वृ॒ष्टि॒वनि॑मिन्द्रा॑य॒ त्वा वृ॒त्रघ्न॑ इन्द्रा॑य॒ त्वा वृ॒त्रतु॑र॒ इन्द्रा॑य
त्वाऽभि॑माति॒घ्न इन्द्रा॑य॒ त्वाऽऽदि॑त्यव॒न्त इन्द्रा॑य॒ त्वा
वि॒श्वदे॑व्याव॒ते श्वा॒त्राः स्थ॑ वृ॒त्रतु॑रो रा॒धो॑गू॒र्ता अ॒मृत॑स्य॒
पत्नी॑स्ता दे॒वीर्दे॒वत्रे॑मं य॒ज्ञं ध॒त्तोप॑हू॒ताः सोम॑स्य पि॒बतो॑प॒हूतो॑
युष्मा॑क॒ (१)

सोमः॑ पि॒बतु॑ यत्ते॑ सोम॑ दि॒वि ज्योति॑र्यत् पृथि॒व्यां
यदु॒राव॑न्तरि॒क्षे तेना॒स्मै यज॑माना॒योरु॑ रा॒या कृ॑ध्यधि॑ दा॒त्रे
वो॑चो॒ धिष॑णे वी॒डू स॒ती वी॑डयेथा॒मूर्जं॑ दधाथा॒मूर्जं॑ मे ध॒त्तं मा
वा॑ हि॒सिषं॑ मा मा॑ हि॒सिष्टं॑ प्रा॒गपा॑गुद॒गध॑रा॒क्तास्त्वा
दि॒श आ धा॑व॒न्त्वम्ब॒ नि ष्व॑र। यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम् जागृ॑वि॒

तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहा॥ (२)

युष्माकं॑ स्वर॒ यत्ते नव॑ च॥ [१]

वा॒चस्पत॑ये पवस्व वाजि॒न् वृषा॒ वृष्णो॑ अ॒शुभ्या॑
गभ॑स्तिपूतो दे॒वो दे॒वाना॑ प॒वित्र॑मसि॒ येषा॑ भा॒गो-
ऽसि॒ तेभ्य॑स्त्वा॒ स्वां कृ॑तोऽसि॒ मधु॑मतीर्न॒ इष॑स्कृधि॒
विश्वे॑भ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॒ पार्थि॑वेभ्यो॒ मन॑स्त्वाष्टृ॒र्वन्त-
रि॑क्षमन्वि॒हि स्वाहा॑ त्वा सुभ॒वः सूर्या॑य दे॒वेभ्य॑स्त्वा
मरी॑चिपेभ्य॒ एष ते॒ योनिः॑ प्रा॒णाय॑ त्वा॥ (३)

वा॒चः सप्त॑चत्वारि॒ंशत्॥ [२]

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒न्तर्य॑च्छ॒ मघ॑वन् पा॒हि सोम॑मुरु॒ष्य
रायः॒ समि॑षो॒ यज॑स्वान्तस्ते॒ दधा॑मि॒ द्यावा॑पृथि॒वी
अ॒न्तरु॑र्वन्तरि॑क्षं॒ स॒जोषा॑ दे॒वैरव॑रैः॒ परै॑श्चान्तर्या॒मे
म॑घवन् मादयस्व॒ स्वां कृ॑तोऽसि॒ मधु॑मतीर्न॒ इष॑स्कृधि॒
विश्वे॑भ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॒ पार्थि॑वेभ्यो॒ मन॑स्त्वाष्टृ॒र्वन्त-
रि॑क्षमन्वि॒हि स्वाहा॑ त्वा सुभ॒वः सूर्या॑य दे॒वेभ्य॑स्त्वा
मरी॑चिपेभ्य॒ एष ते॒ योनि॑रपा॒नाय॑ त्वा॥ (४)

देवेभ्यः सुत च॥ _____ [३]

आ वा॑यो भूष शुचि॑पा॒ उप॑ नः सह॑स्रं ते नि॒युतो॑
वि॒श्ववा॑र। उ॒पो ते॒ अ॒न्धो म॑द्य॒मया॑मि यस्य॑ देव दधि॑षे
पूर्व॑पेयम्॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि वा॒यवे॒ त्वेन्द्र॑वायू इ॒मे
सु॒ताः। उ॒प॒ प्रयो॑भिरा ग॒त॒मिन्द्र॑वो वा॒मु॒शन्ति॒ हि॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्र॑वा॒युभ्यां॑ त्वैष ते॒ योनिः॑ स॒जोषा॑भ्यां
त्वा॥ (५)

आ वा॑यो त्रिच॑त्वारि॒ंशत्॥ _____ [४]

अ॒यं वा॑ मि॒त्राव॑रुणा सु॒तः सोम॑ ऋ॒तावृ॑धा। ममेदि॒ह श्रु॑त॒ं
हव॑म्। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि मि॒त्राव॑रुणाभ्यां त्वैष ते॒ योनि॑र्
ऋ॒तायु॑भ्यां त्वा॥ (६)

अ॒यं वा॑ वि॒ंशतिः॥ _____ [५]

या वा॑ क॒शा म॑धु॒म॒त्यश्वि॑ना सू॒नृता॑वती। तया॑
य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्यां॑ त्वैष ते॒
योनि॑र्मा॒र्ध्वीभ्यां॑ त्वा॥ (७)

या वा॑म॒ष्टाद॑श॥ _____ [६]

प्रा॒त॒र्यु॒जौ वि॑ मु॒च्येथा॒मश्वि॑ना॒वेह॑ गच्छ॒तम्। अ॒स्य सोम॑स्य

पीतये॥ उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वेष ते योनिरश्विभ्यां
त्वा॥ (८)

प्रातर्युजावेकान्नविंशतिः॥ [७]

अयं वेनश्चोदयत् पृश्निगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो विमाने॥
इममपां संज्ञमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रां मतिर्भी रिहन्ति॥
उपयामगृहीतोऽसि शण्डाय त्वेष ते योनिर्वीरतां पाहि॥ (९)

अयं वेनः पञ्चविंशतिः॥ [८]

तं प्रलथां पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतातिं बर्हिषदं
सुवर्विदं प्रतीचीनं वृजनं दोहसे गिराऽऽशुं जयन्तमनु यासु
वर्धसे। उपयामगृहीतोऽसि मर्काय त्वेष ते योनिः प्रजाः
पाहि॥ (१०)

तं षड्विंशतिः॥ [९]

ये देवा दिव्येकादश स्थ पृथिव्यामध्येकादश
स्थाऽप्सुषदो महिनैकादश स्थ ते देवा यज्ञमिमं
जुषध्वमुपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयणो जिन्व
यज्ञं जिन्व यज्ञपतिमभि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पातु विशं

त्वं पा॒हीन्द्रि॒येणै॒ष ते॒ योनि॒र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (११)

ये दे॒वास्त्रि॒च॒त्वारि॑शत्॥ [१०]

त्रि॒श॒त्रय॑श्च गु॒णिनो॑ रु॒जन्तो॑ दि॒वः रु॒द्राः पृ॒थि॒वीं च॑
स॒चन्ते॑। ए॒का॒द॒शासो॑ अ॒प्सुष॑दः सु॒तः सोमं॑ जुषन्ता॒ः
स॒व॒नाय॑ वि॒श्वे॑॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽस्या॒ग्र॒यो॒ऽसि॒ स्वा॑ग्र॒यो॒ऽसि॒
जि॒न्वं य॒ज्ञं जि॒न्वं य॒ज्ञप॑तिम॒भि स॒व॒ना पा॒हि वि॒ष्णु॒स्त्वां पा॑तु
वि॒शं त्वं पा॒हीन्द्रि॒येणै॒ष ते॒ योनि॒र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (१२)

त्रि॒श॒द द्वि॒च॒त्वारि॑शत्॥ [११]

उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽसीन्द्रा॒य त्वा बृ॒ह॒द्व॒ते व॒यंस्व॑त उ॒क्था॒यु॒वे
यत् तं॑ इन्द्र बृ॒ह॒द्व॒य॒स्तस्मै॑ त्वा वि॒ष्णा॒वे त्वै॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्रा॑य
त्वो॒क्था॒यु॒वे॑॥ (१३)

उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ द्वावि॑शतिः॥ [१२]

मूर्धा॑नं दि॒वो अ॒र॒तिं पृ॒थि॒व्या वै॑श्वान॒र॒मृ॒ताय॑ जा॒तम॒ग्निम्।
क॒विः स॒म्राज॑म॒ति॒थिं जना॑नामा॒सन्ना पा॒त्रं ज॑नयन्त
दे॒वाः॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽस्य॒ग्र॒ये त्वा वै॑श्वान॒राय॑ ध्रु॒वो॒ऽसि
ध्रु॒व॒क्षि॑तिर्ध्रु॒वाणां॑ ध्रु॒व॒त॒मोऽच्यु॑तानामच्यु॒त॒क्षि॑त्त॒म ए॒ष ते॒

योनि॑र॒ग्नये॑ त्वा वै॒श्वान॒राय॑॥ (१४)

मूर्ध॑नं पञ्च॒त्रिंशत्॑॥ [१३]

मधु॑श्च माध॒वश्च शु॒क्रश्च शु॒चिश्च नभ॑श्च नभ॒स्य॑श्चेषश्चो॒र्जश्च
सह॑श्च सह॒स्य॑श्च तप॑श्च तप॒स्य॑श्चोपया॒मगृ॑हीतोऽसि स॒सर्पो॑-
ऽस्य॑ ह॒स्पत्या॑य त्वा॥ (१५)

मधु॑स्त्रिं॒शत्॑॥ [१४]

इन्द्रा॑ग्नी आ ग॒तं सु॒तं गी॒र्भिर्नभो॑ वरे॒ण्यम्। अ॒स्य
पा॒तं धि॒येषि॒ता॥ उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वैष ते
योनि॑रिन्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वा॥ (१६)

इन्द्रा॑ग्नी वि॒ंशतिः॑॥ [१५]

ओमा॑सश्च॒रष॑णीधृतो वि॒श्वे दे॒वास आ ग॒त। दा॒श्वांसो॑
दा॒शुषः॑ सु॒तम्॥ उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसि वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्य॑ ए॒ष
ते योनि॑र्वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (१७)

इन्द्रा॑ग्नी ओमा॑सो वि॒ंशतिर्वि॒ंशतिः॑॥ [१६]

म॒रुत्व॑न्तं वृष॒भं वा॑वृधा॒नम॑क॒वारिं दि॒व्यं शा॒समिन्द्र॑म्।
वि॒श्वासा॑ह॒मव॑से नूत॑नायो॒ग्रं स॑होदा॒मिह॑ तं हु॒वेम॑॥

उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसी॒न्द्रा॒य त्वा म॒रु॒त्वं॑त ए॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्रा॒य
त्वा म॒रु॒त्वं॑ते॥ (१८)

म॒रु॒त्वं॑न्तु॒ ष॒ड्विंश॑तिः॥ [१७]

इन्द्र॑ म॒रु॒त्वं इ॒ह पा॑हि॒ सोमं॑ यथा॑ शा॒र्या॒ते अ॒पि॒बः सु॒तस्य॑।
तव॑ प्र॒णी॑ती॒ तव॑ शूर॒ शर्म॑न्ना वि॒वास॑न्ति क॒वयः॑ सु॒य॒ज्ञाः॥
उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसी॒न्द्रा॒य त्वा म॒रु॒त्वं॑त ए॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्रा॒य
त्वा म॒रु॒त्वं॑ते॥ (१९)

इ॒न्द्रेका॒त्रिंश॑त्॥ [१८]

म॒रु॒त्वां॑ इन्द्र॑ वृष॒भो र॑णाय॒ पि॒बा सोम॑मनु॒ष्वधं॑ म॒दा॒य।
आ सि॑श्च॒स्व ज॒ठरे॑ म॒ध्वं ऊ॒र्मिं त्वं॑ रा॒जा॑सि प्र॒दि॒वः
सु॒ता॒ना॑म्॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसी॒न्द्रा॒य त्वा म॒रु॒त्वं॑त ए॒ष ते॒
योनि॒रिन्द्रा॒य त्वा म॒रु॒त्वं॑ते॥ (२०)

इन्द्र॑ म॒रु॒त्वो म॒रु॒त्वानेका॒त्रिंश॑देका॒त्रिंश॑त्॥ [१९]

म॒हा॑ इन्द्रो॒ य ओज॑सा प॒र्जन्यो॑ वृष्टि॒मा इ॒वा
स्तोमै॑र्व॒त्सस्य॑ वावृ॒धे॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ महेन्द्रा॒य त्वै॒ष
ते॒ योनि॑र्महेन्द्रा॒य त्वा॥ (२१)

म॒हानेका॒त्रि॒विंश॑तिः॥ [२०]

महा९ इन्द्रो नृवदा चर्षणिप्रा उत द्विबर्हा अमिनः
 सहोभिः। अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः
 कर्तृभिर्भूत्॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वेष ते
 योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२२)

महानृवत्पद्विंशतिः॥ [२१]

कदा चन स्तरीरसि नेन्द्रं सश्वसि दाशुषै। उपोपेन्नु
 मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते॥ उपयामगृहीतो-
 ऽस्यादित्येभ्यस्त्वा॥ कदा चन प्र युच्छस्युभे नि पांसि
 जन्मनी। तुरीयादित्य सवनं त इन्द्रियमा तस्थावमृतं दिवि॥
 यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृडयन्तः।
 आ वोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्याद्९होश्चिद्या वरिवोवित्तरासत्॥
 विवस्व आदित्येष ते सोमपीथस्तेन मन्दस्व तेन तृप्य
 तृप्यास्म ते वयं तर्पयितारो या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा
 श्रीणामि॥ (२३)

वुः सप्तविंशतिश्च॥ [२२]

वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्य९ सावीः।
 वामस्य हि क्षयस्य देव भूररया धिया वामभाजः स्याम॥

उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ दे॒वाय॑ त्वा स॒वि॒त्रे॥ (२४)

वामं चतुर्विंशतिः॥ [२३]

अद॑ब्धेभिः स॒वितः॑ पा॒युभि॑श्च॒ शिवे॑भिर्द्य॒ परि॑ पाहि
नो॒ गय॑म्। हि॒र॒ण्य॒जिह्वः॑ सु॒वि॒ताय॑ न॒व्य॑से॒ रक्षा॑ मा॒कि॒र्णो
अ॒घ॒श॑स॒ ई॒श॒त॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ दे॒वाय॑ त्वा
स॒वि॒त्रे॥ (२५)

अद॑ब्धेभिस्त्रयोविंशतिः॥ [२४]

हि॒र॒ण्य॒पा॒णि॒मू॒त॒यै॑ स॒वि॒ता॒र॒मु॒प॑ ह्वये। स चे॒त्ता॑ दे॒वता॑
प॒द॒म्॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ दे॒वाय॑ त्वा स॒वि॒त्रे॥ (२६)

हि॒र॒ण्य॒पा॒णिं॑ चतुर्दश॥ [२५]

सु॒श॒र्मा॑ऽसि॑ सु॒प्र॒ति॒ष्ठा॒नो॑ बृ॒ह॒दु॒क्षे॑ न॒म॑ ए॒ष ते॑
यो॒नि॒र्वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (२७)

सु॒श॒र्मा॑ द्वादश॥ [२६]

बृ॒ह॒स्प॒ति॑सु॒त॒स्य॑ त इ॒न्द्रो॑ इ॒न्द्रि॒याव॑तः॒ पत्नी॑व॒न्तं॒ ग्र॒हं॑
गृ॒ह्णाम्य॒ग्रा(३)इ॑ पत्नी॒वा(३)स्स॒जूर्दे॑वे॒न॒ त्वष्ट्रा॑ सो॒मं॑ पि॒ब॒
स्वाहा॑॥ (२८)

बृहस्पतिस्तुतस्य पञ्चदशः ॥ [२७]

हरिरसि हारियोजुनो हर्योः स्थाता वज्रस्य भर्ता पृश्नेः
प्रेता तस्य ते देव सोमेष्टयजुषः स्तुतस्तौमस्य शस्तोक्थस्य
हरिवन्तं ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थ हर्योर्धानाः सहसौमा इन्द्राय
स्वाहा ॥ (२९)

हरिः षड्विंशतिः ॥ [२८]

अग्न आयूँषि पवस् आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व
दुच्छुनाम् ॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा तेजस्वत एष ते
योनिर्ग्रये त्वा तेजस्वते ॥ (३०)

अग्न आयूँषि त्रयोविंशतिः ॥ [२९]

उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वा शिप्रे अवेपयः। सोममिन्द्र
चमू सुतम् ॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वौजस्वत एष ते
योनिर्न्द्राय त्वौजस्वते ॥ (३१)

उत्तिष्ठन्नेकविंशतिः ॥ [३०]

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमा भांसि
रोचनम् ॥ उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते

योनिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते॥ (३२)

तरणिर्विश्वशक्तिः॥ [३१]

आ प्यायस्व मदिन्तम् सोम विश्वाभिरूतिभिः। भवा नः
सप्रथस्तमः॥ (३३)

आ प्यायस्व नवः॥ [३२]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः।
अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु
पश्यान्॥ (३४)

ईयुरेकान्नविश्वशक्तिः॥ [३३]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि
ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि
बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं
त्वा सादयामि॥ (३५)

ज्योतिष्मतीः षड्विंशत्॥ [३४]

प्र॒या॒साय॒ स्वाहा॑ऽऽया॒साय॒ स्वाहा॑ वि॒या॒साय॒ स्वाहा॑
 सं॒या॒साय॒ स्वाहो॑द्या॒साय॒ स्वाहा॑ऽव॒या॒साय॒ स्वाहा॑ शु॒चे
 स्वाहा॑ शोका॒य॒ स्वाहा॑ तप्य॒त्वै स्वाहा॑ तप॑ते स्वाहा॑
 ब्रह्म॑ह॒त्यायै॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (३६)

प्र॒या॒साय॒ चतुर्विंश॑तिः॥ _____ [३५]

चित्त॑ः सं॒न्ता॒नेन॑ भ॒वं यु॒क्ता रु॒द्रं तनि॑म्ना पशु॒पति॑ः
 स्थूल॑हृद॒येना॒ग्निः हृद॑येन रु॒द्रं लोहि॑तेन शर्वं म॒तस्ना॒भ्यां
 महा॑दे॒वम॒न्तःपार्श्वे॑नौषिष्ठ॒हनः॑ शिङ्गी॒निको॒श्याभ्या॑म्॥ (३७)

चित्तमष्टादश॥ _____ [३६]

आ तिष्ठ॑ वृ॒त्रह॑न् रथं यु॒क्ता ते ब्रह्म॑णा ह॒री॑। अ॒र्वाची॑नः
 सु ते॒ मनो॑ ग्रा॒वा कृ॑णोतु व॒श्रुना॑॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसी॒न्द्राय॑
 त्वा षोड॑शि॒नं ए॒ष ते॒ योनि॑रिन्द्रा॒य त्वा षोड॑शि॒नै॑॥ (३८)

आ तिष्ठ॑ षड्विंशतिः॥ _____ [३७]

इन्द्र॑मि॒द्धरी॑ व॒हतोऽप्र॑तिधृष्टशवस॒मृषी॑णां च स्तु॒तीरु॑पं यु॒ज्ञं
 च॒ मानु॑षाणाम्॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसी॒न्द्राय॑ त्वा षोड॑शि॒नं ए॒ष
 ते॒ योनि॑रिन्द्रा॒य त्वा षोड॑शि॒नै॑॥ (३९)

इन्द्रमित्रयोर्विंशतिः॥ _____ [३८]

असा॑वि सोमं॑ इन्द्र॑ ते शवि॑ष्ठ धृष्ण॑वा ग॑हि। आ त्वा॑
पृ॒णक्ति॑न्द्रि॒यꣳ रजः॑ सूर्यं॑ न र॒श्मिभिः॑॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतो-
ऽसीन्द्रा॑य त्वा षोड॒शिनं॑ ए॒ष ते॑ योनि॒रिन्द्रा॑य त्वा
षोड॒शिनै॑॥ (४०)

असा॑वि स॒प्तविंश॑तिः॥ [३९]

सर्व॑स्य प्रति॒शीव॑री भूमि॑स्त्वो॒पस्थ॑ आऽधि॑त। स्यो॒नास्मै॑
सु॒षदा॑ भव॒ यच्छा॑स्मै शर्म॑ स॒प्रथाः॑॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॑य
त्वा षोड॒शिनं॑ ए॒ष ते॑ योनि॒रिन्द्रा॑य त्वा षोड॒शिनै॑॥ (४१)

सर्व॑स्य ष॒ड्विंश॑तिः॥ [४०]

म॒हाꣳ इन्द्रो॑ वज्र॑बाहुः षोड॒शी शर्म॑ यच्छ॒तु। स्व॒स्ति
नो॑ म॒घवा॑ करोतु॒ हन्तु॑ पा॒प्मानं॑ योऽस्मान् द्वेष्टि॑॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॑य त्वा षोड॒शिनं॑ ए॒ष ते॑ योनि॒रिन्द्रा॑य
त्वा षोड॒शिनै॑॥ (४२)

सर्व॑स्य म॒हान्ष्ट्विंश॑तिष्वि॒ष्ट्विंश॑तिः॥ [४१]

स॒जोषा॑ इन्द्र॑ सग॑णो म॒रुद्भिः॑ सोमं॑ पिब वृ॒त्रह॑ञ्छूर
वि॒द्वान्। ज॒हि शत्रू॑ꣳ रप॒ मृधो॑ नुद॒स्वाऽथा॑भयं कृणुहि

वि॒श्वतो॑ नः॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॒ऽसीन्द्रा॑य त्वा षोड॒शिनं॑ ए॒ष ते॒
योनि॑रिन्द्रा॒य त्वा षोड॒शिने॑॥ (४३)

स॒जोषाँ॑स्त्रि॒ंशत्॥ [४२]

उ॒दु त्यं जा॒तवे॑दसं दे॒वं व॑हन्ति के॒तवः॑। दृ॒शे
वि॒श्वाय॑ सूर्य॑म्॥ चि॒त्रं दे॒वाना॑मु॒दगा॑दनी॒कं चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑
वरु॑णस्या॒ग्नेः। आ॒ऽप्रा द्या॒वापृ॑थि॒वी अ॒न्तरि॑क्ष॒ः सूर्य॑ आ॒त्मा
जग॑तस्त॒स्थुष॑श्च॥ अ॒ग्ने नय॑ सु॒पथा॑ रा॒ये अ॒स्मान् वि॒श्वानि॑
दे॒व व॒युना॑नि वि॒द्वान्। यु॒यो॒र्ध्य॑स्म॒ञ्जु॒हुरा॑णमे॒नो भूयि॑ष्ठां ते
नम॑उक्तिं विधेम॥ दि॒वं गच्छ॑ सु॒वः प॒त रू॒पेण॑ (४४)

वो रू॒पम॑भ्यैमि॒ वय॑सा॒ वयः॑। तु॒थो वो॑ वि॒श्ववे॑दा॒ वि
भ॑जतु॒ वर्षि॑ष्ठे॒ अधि॑ नाकै॑॥ ए॒तत् ते॑ अ॒ग्ने रा॒ध ऐति॑
सोम॑च्युतं तन्मि॒त्रस्य॑ प॒था न॑य॒र्तस्य॑ प॒था प्रे॒तं च॒न्द्रद॑क्षिणा
य॒ज्ञस्य॑ प॒था सु॑वि॒ता न॑य॒न्ती ब्रा॑ह्म॒णम॑द्य रा॒ध्यास॑मृषि॒मार्षे॑यं
पि॒तृम॑न्तं पै॒तृम॑त्य॒ः सु॒धातु॑दक्षिणं॒ वि सु॒वः प॑श्य॒ व्यन्त॑रि॒क्षं
यत॑स्व स॒दस्यै॑र॒स्मद्वा॑त्रा दे॒वत्रा॑ गच्छ॒त म॑धु॒मतीः॑ प्र॒दा॒तार॑मा
वि॒श॒तान॑वहा॒या॒स्मान् दे॒व्याने॑न प॒थेत॑ सु॒कृता॑ लो॒के सी॑द॒त
तन्नः॑ स॒ऽस्कृ॑तम्॥ (४५)

रूपेण सदस्यैरष्टादश च॥ [४३]

धा॒ता रा॒तिः स॒वि॒ते॒दं जु॒षन्तां प्र॒जाप॑ति॒र्निधि॑पति॒र्नो अ॒ग्निः।
 त्वष्टा॑ विष्णुः प्र॒जया॑ स॒ररा॑णो यज॑मानाय॒ द्रवि॑णं दधातु॥
 समि॑न्द्र णो॒ मन॑सा नेषि गोभिः स॒ सूरि॑भिर्मघव॒न्त्सः
 स्व॒स्त्या। सं ब्र॑ह्मणा दे॒वकृ॑तं यदस्ति सं दे॒वाना॑ सु॒म॒त्या
 य॒ज्ञिया॑नाम्॥ सं वर्च॑सा पय॑सा सं त॒नूभि॑रगन्महि॒ मन॑सा
 स॒ शि॒वेन॑। त्वष्टा॑ नो अत्र॒ वरि॑वः कृ॒णो- (४६)

त्वनु॑ मा॒र्ष्टु त॒नुवो॑ यद्विलि॑ष्टम्॥ यद॒द्य त्वा॑ प्र॒यति॑ य॒ज्ञे
 अ॒स्मिन्न॑ग्रे होता॑र॒मवृ॑णीमहीह। ऋ॒ध॒गया॑ङ्घ॒गुता॑शमि॒ष्टाः
 प्र॒जा॒नन् य॒ज्ञमु॑प॒याहि॑ वि॒द्वान्॥ स्व॒गा वो॑ दे॒वाः स॒दन॑मकर्म
 य आ॑ज॒ग्म स॒वने॑दं जु॒षा॒णाः। ज॒क्षि॒वा॒सः प॒पि॒वा॒सश्च
 वि॒श्वेऽस्मे॒ ध॒त्त व॑सवो॒ वसू॑नि॥ या॒नाऽव॑ह उ॒शतो॑ दे॒व
 दे॒वान्ता॑न् (४७)

प्रेर॑य॒ स्वे अ॑ग्रे स॒धस्थे॑। वह॑माना॒ भर॑माणा ह॒वी॒षि वसु॑
 घ॒र्म दि॒व॒मा ति॑ष्ठ॒तानु॑॥ य॒ज्ञं य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ य॒ज्ञप॑तिं गच्छ॒ स्वां
 योनिं॑ गच्छ॒ स्वा॒हैष ते॑ य॒ज्ञो य॑ज्ञपते स॒हसू॑क्तवाकः सु॒वीरः
 स्वा॒हा दे॒वा गा॑तुविदो गा॒तुं वि॒त्वा गा॑तुमि॒त॒ मन॑सस्पत॒ इ॒मं

नो देव देवेषु यज्ञं स्वाहा वाचि स्वाहा वाते धाः॥ (४८)

कृणोतु तानृष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४४]

उरुं हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतवा उ।
अपदे पादा प्रतिधातवेऽकरुतापवक्ता हृदयाविधश्चित्॥ शतं
ते राजन् भिषजः सहस्रमुर्वी गम्भीरा सुमतिष्टे अस्तु।
बाधस्व द्वेषो निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुमुग्ध्यस्मत्॥
अभिष्टितो वरुणस्य पाशोऽग्रेरनीकमप आ विवेश। अपां
नपात् प्रतिरक्षन्नसूर्यं दमेदमे (४९)

समिधं यक्ष्यग्ने॥ प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्समुद्रे ते
हृदयमप्स्वन्तः। सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताऽऽपो यज्ञस्य
त्वा यज्ञपते हविर्भिः॥ सूक्तवाके नमोवाके विधेमावभृथ
निचङ्कुण निचेरुरसि निचङ्कुणाव देवैर्देवकृतमेनोऽयाडव
मर्त्यैर्मर्त्यकृतमुरोरा नो देव रिषस्पाहि सुमित्रा न आप
ओषधयः (५०)

सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं
द्विष्मो देवीराप एष वो गर्भस्तं वः सुप्रीतं सुभृतमकर्म

दे॒वेषु॑ नः सु॒कृ॒तो॑ ब्रू॒तात् प्र॒तियु॑तो वरु॒णस्य॑ पा॒शः प्र॒त्य॑स्तो
वरु॒णस्य॑ पा॒श ए॒धो॑ऽस्ये॒धिषी॑महि॒ समि॑द॒सि तेजो॑ऽसि तेजो॒
मयि॑ धे॒ह्यपो॑ अ॒न्व॒चा॒रिष॑ः रसे॒न॒ सम॑सृ॒क्ष्महि॑। पय॑स्वाः
अ॒ग्र आ॑ऽग॒मं तं मा॒ सः सृ॑ज॒ वर्च॑सा॥ (५१)

दमे॒दम् ओष॑धय॒ आ षट् च॑॥ [४५]

यस्त्वा॑ हृ॒दा की॒रिणा॑ म॒न्य॑मा॒नोऽम॑र्त्यं म॒र्त्यो जो॑ह॒वीमि॑।
जा॒त॒वे॒दो यशो॑ अ॒स्मासु॑ धे॒हि प्र॒जाभि॑र॒ग्ने अ॑मृ॒त॒त्वम॑श्याम्॥
यस्मै॒ त्वः सु॒कृ॒ते जा॒त॒वे॒द उ॒ लो॒कम॑ग्ने कृ॒णवः॑ स्यो॒नम्।
अ॒श्विन॑ः स पु॒त्रिणं॑ वी॒र॒वन्तं॑ गोम॒न्तः र॒यिं न॑शते
स्व॒स्ति॥ त्वे सु॑ पु॒त्र श॒व॒सोऽवृ॑त्रन् का॒म॒का॒तयः॑। न
त्वा॒मिन्द्रा॑ति॒ रिच्य॑ते॥ उ॒क्थ॑उ॒क्थे सोम॑ इन्द्रं॑ म॒माद॑
नी॒थेनी॑थे म॒घवा॑नः (५२)

सु॒तासः॑। यदी॑ः स॒बाधः॑ पि॒तरं॑ न पु॒त्राः सं॑मा॒नद॑क्षा
अ॒व॒से ह॑व॒न्ते॥ अ॒ग्ने रसे॑न॒ तेज॑सा जा॒त॒वे॒दो वि॑
रो॒च॒से। र॒क्षो॒हाऽमी॑व॒चा॒त॒नः॥ अ॒पो अ॒न्व॒चा॒रिष॑ः रसे॒न॒
सम॑सृ॒क्ष्महि॑। पय॑स्वाः अ॒ग्र आ॑ऽग॒मं तं मा॒ सः सृ॑ज॒
वर्च॑सा॥ वसु॑र्वसु॒पति॑र॒हि॒क॒मस्य॑ग्ने वि॒भाव॑सुः। स्या॒म ते॑

सुमतावपि॥ त्वामग्ने वसुपतिं वसूनामभि प्र मन्दे (५३)

अध्वरेषु राजन्। त्वया वाजं वाजयन्तो जयेमाभि
 ष्याम पृथ्सुतीर्मर्त्यानाम्। त्वामग्ने वाजसातमं विप्रां वर्धन्ति
 सुष्टुतम्। स नो रास्व सुवीर्यम्॥ अयं नो अग्निर्वरिवः
 कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्। अयं शत्रूञ्जयतु
 जर्हृषाणोऽयं वाजं जयतु वाजसातौ॥ अग्निनाऽग्निः
 समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा॥ हव्यवाङ् जुह्वांस्यः॥ त्वं ह्यग्ने
 अग्निना विप्रो विप्रेण सन्थसता। सखा सख्या समिध्यसे॥
 उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषा॥ (५४)

मघवानं मन्दे ह्यग्ने चतुर्दश च॥ [४६]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

देवासुराः संयत्ता आसन् ते देवा विजयमुपयन्तो-
 ऽग्नौ वामं वसु सं न्यदधतेदमुं नो भविष्यति यदि
 नो जेष्यन्तीति तदग्निर्न्यकामयत् तेनापाक्रामत् तद्देवा
 विजित्यावरुरुत्समाना अन्वायन् तदस्य सहसाऽदिथ्सन्त

सोऽरोदीद्यदरोदीत् तद्रुद्रस्य रुद्रत्वं यदश्वशीयत् तद् (१)

रज्जुतः हिरण्यमभवत् तस्माद्रज्जुतः हिरण्यमदक्षिण्य-
मश्रुजः हि यो बर्हिषि ददाति पुराऽस्य संवत्सराद्गृहे
रुदन्ति तस्माद्बर्हिषि न देयः सोऽग्निरब्रवीद्भाग्यसान्यथ
व इदमिति पुनराधेयं ते केवलमित्यब्रुवन्नृध्रुवत् खलु स
इत्यब्रवीद्यो मदेवत्यमग्निमादधाता इति तं पूषाऽऽधत्त
तेन (२)

पूषाऽऽध्नीत् तस्मात् पौष्णाः पशवं उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽधत्त
तेन त्वष्टाऽऽध्नीत् तस्मात् त्वाष्ट्राः पशवं उच्यन्ते तं मनुरा-
ऽधत्त तेन मनुराध्नीत् तस्मान्मानव्यः प्रजा उच्यन्ते तं धाता-
ऽऽधत्त तेन धाताऽऽध्नीत्संवत्सरो वै धाता तस्मात्संवत्सरं
प्रजाः पशवोऽनु प्र जायन्ते य एवं पुनराधेयस्यर्द्धिं वे- (३)

दध्नीत्येव योऽस्यैवं बन्धुतां वेद बन्धुमान् भवति भागधेयं
वा अग्निराहित इच्छमानः प्रजां पशून् यजमानस्योप
दोद्रावोद्वास्य पुनरा दधीत भागधेयेनैवैनः समर्धयत्यथो
शान्तिरेवास्यैषा पुनर्वस्वोरा दधीतैतद्वै पुनराधेयस्य
नक्षत्रं यत्पुनर्वसू स्वायामेवैनं देवतायामाधाय ब्रह्मवर्चसी

भवति दुर्भेरा दधात्ययातयामत्वाय दुर्भेरा दधात्युच्च
 एवैनमोषधीभ्योऽवरुध्याऽऽधत्ते पञ्चकपालः पुरोडाशो भवति
 पञ्च वा ऋतवं ऋतुभ्य एवैनमवरुध्याऽऽधत्ते॥ (४)

अशीयत् तत् तेन वेदं दुर्भेः पञ्चविंशतिश्च॥ _____ [१]

परा वा एष यज्ञं पशून् वपति योऽग्निमुद्वासयते
 पञ्चकपालः पुरोडाशो भवति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो
 यज्ञमेव पशून् व रुन्धे वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते
 न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन् पङ्क्तो
 याज्यानुवाक्या भवन्ति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पुरुषो देवानेव
 वीरं निरवदायाग्निं पुनरा (५)

धत्ते शताक्षरा भवन्ति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति यद्वा अग्निराहितो नर्ह्यते
 ज्यायो भागधेयं निकामयमानो यदाग्नेयं सर्वं भवति
 सैवास्यर्धिः सं वा एतस्य गृहे वाक् सृज्यते योऽग्निमुद्वासयते
 स वाचं सृष्टां यजमान ईश्वरोऽनु पराभवितोर्विभक्तयो
 भवन्ति वाचो विधृत्यै यजमानस्यापराभावाय (६)

विभक्तिं करोति ब्रह्मैव तदकरुपांशु यजति यथा वामं

वसुं विविदानो गूहति तादृगेव तदग्निं प्रति स्विष्टकृतं
 निराहु यथा वामं वसुं विविदानः प्रकाशं जिगमिषति
 तादृगेव तद्विभक्तिमुक्त्वा प्रयाजेन वर्षद्गरोत्यायतनादेव
 नैति यजमानो वै पुरोडाशः पशवं एते आहुती यदभितः
 पुरोडाशमेते आहुती (७)

जुहोति यजमानमेवोभयतः पशुभिः परि गृह्णाति
 कृतयजुः सम्भृतसम्भार इत्याहुर्न सम्भृत्याः सम्भारा न
 यजुः कर्तव्यमित्यथो खलु सम्भृत्या एव सम्भाराः कर्तव्यं
 यजुर्यज्ञस्य समृद्धौ पुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुत्स्यूतं
 वासः पुनरुत्सृष्टोऽनुद्वान् पुनराधेयस्य समृद्धौ सप्त ते अग्ने
 समिधः सप्त जिह्वा इत्यग्निहोत्रं जुहोति यत्रयत्रैवास्य न्यक्तं
 तत (८)

एवैनमव रुन्धे वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते
 तस्य वरुण एवर्णयादाग्निवारुणमेकादशकपालमनु निर्वपेद्यं
 चैव हन्ति यश्चास्यर्णयात्तौ भागधेयेन प्रीणाति नाऽ-
 ऽर्तिमाच्छति यजमानः॥ (९)

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थे ते
 देव्यदितेऽग्निमन्त्रादमन्त्राद्यायाऽऽदधे॥ आऽयं गौः
 पृश्निरक्रमीदसनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः॥
 त्रिंशद्धाम वि राजति वाक्पतङ्गाय शिश्रिये। प्रत्यस्य वह
 द्युभिः॥ अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना। व्यख्यन्महिषः
 सुवः॥ यत् त्वा (१०)

क्रुद्धः परोवपं मन्युना यदवर्त्या। सुकल्पमग्रे तत् तव
 पुनस्त्वोद्दीपयामसि॥ यत् ते मन्युपरोक्षस्य पृथिवीमनु
 दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसवश्च समाभरन्॥
 मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधातु।
 बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्॥ सप्त
 ते अग्रे समिधः सप्त जिह्वाः सप्त (११)

ऋषयः सप्त धाम प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वा
 यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेन॥ पुनरूर्जा नि वर्तस्व
 पुनरग्न इषाऽऽयुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः॥ सह रय्या नि
 वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वप्स्त्रिया विश्वतस्परि॥ लेकः
 सलेकः सुलेकस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु

केतुः सकेतः सुकेतुस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु
विवस्वा५ अदितिर्देवजूतिस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा
वियन्तु॥ (१२)

त्वा जिह्वाः सप्त सुकेतुस्ते नृस्रयोदश च॥ [३]

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणेत्याहाऽऽशिषैवैनमा धत्ते सर्पा वै
जीर्यन्तोऽमन्यन्तु स एतं कसर्णीरः काद्रवेयो मन्त्रमपश्यत्
ततो वै ते जीर्णास्तनूरपाघ्नत सर्पराज्ञिया ऋग्भिर्गार्हपत्यमा
दधाति पुनर्नवमेवैनमजरं कृत्वाऽऽधत्तेऽथो पूतमेव
पृथिवीमन्नाद्यं नोपानमथ्सैतं (१३)

मन्त्रमपश्यत् ततो वै तामन्नाद्यमुपानमद्यथ्सर्पराज्ञिया
ऋग्भिर्गार्हपत्यमादधात्यन्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो अस्यामेवैनं
प्रतिष्ठितमा धत्ते यत्त्वा क्रुद्धः परोवपेत्याहापहुत एवास्मै
तत् पुनस्त्वोद्दीपयामसीत्याह समिन्ध एवैनं यत्ते
मन्युपरोप्तस्येत्याह देवताभिरे- (१४)

वैन५ सं भरति वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते यो-
ऽग्निमुद्वासयते बृहस्पतिवत्यर्चोपं तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञ५ सं दधाति विच्छिन्नं यज्ञ५ समिमं

दधा॒त्वित्या॑ह॒ सन्त॑त्यै॒ विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ता॒मित्या॑ह
सन्त॑त्यै॒व य॒ज्ञं दे॒वेभ्यो॑ऽनु॒ दिश॑ति स॒प्त ते॑ अ॒ग्रे स॒मिधः॑ स॒प्त
जि॒ह्वा - (१५)

इत्या॑ह स॒प्तस॑प्त॒ वै स॑प्त॒धाऽग्रेः॑ प्रि॒यास्त॑नुव॒स्ता ए॒वाव॑
रुन्धे पुन॑रू॒र्जा सह॑ र॒य्येत्य॑भितः॒ पुरो॑डाश॒माहु॑ती जुहोति॒
यज॑मानमे॒वोर्जा च॑ र॒य्या चो॑भयतः॒ परि॑ गृह्णा॒त्यादि॒त्या वा
अ॒स्माल्लो॒काद॑मुं लो॒कमा॑यन्ते॒ऽमुष्मि॑ल्लो॒के व्य॑तृष्यन्त इ॒मं
लो॒कं पुन॑रभ्यवेत्या॒ग्निमा॑धायै॒तान् हो॑मान॒जुह॑वुस्त आ॒र्ध्वव॑न्
ते सु॒वर्ग॑ल्लो॒कमा॑यन् यः प॒रा॒चीनं॑ पुनरा॒धेया॑द॒ग्निमा॑दधी॒त
स ए॒तान् हो॑मा॒ञ्जु॒ह्याद्या॑मे॒वाऽऽदि॒त्या ऋ॒द्धिमा॑र्ध्वव॒न्
तामे॒वध्नो॑ति॥ (१६)

ए॒तमे॒व जि॒ह्वा ए॒तान् पञ्च॑विंशतिश्च॥ [४]

उ॒प॒प्र॒यन्तो॑ अ॒ध्वरं॑ म॒न्त्रं वो॑चेमा॒ग्नयै॑। आ॒रे अ॒स्मे च॑
शृ॒ण्व॒ते॥ अ॒स्य प्र॒त्नाम॑नु द्युतः॑ शु॒क्रं दु॑दुहे अ॒ह॒यः। प॒यः
सह॑स्र॒सामृ॑षिम्॥ अ॒ग्नि॒र्मूर्धा दि॒वः क॒कुत् प॑तिः पृथि॒व्या
अ॒यम्। अ॒पाः रे॒ताः सि॑ जि॒न्वति॑॥ अ॒यमि॒ह प्र॑थ॒मो धा॑यि
धा॒तृभि॑र्होता॒ यजि॑ष्ठो अ॒ध्वरे॑ष्वीडः॑। यम॑प्र॒वानो॑ भृ॒गवो॑

विरुचुर्वनेषु चित्रं विभुवं विशेविशे॥ उभा वामिन्द्राग्नी
आहुवध्या (१७)

उभा राधंसः सह मादयध्यै। उभा दाताराविषां
रयीणामुभा वाजस्य सातये हुवे वाम्॥ अयं ते
योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्र आ
रोहाथां नो वर्धया रयिम्॥ अग्र आयूँषि पवस आ
सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ अग्रे पवस्व
स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधत्पोषं रयिं (१८)

मयि॥ अग्रे पावक रोचिषा मन्द्रयां देव जिह्वया। आ
देवान् वक्षि यक्षि च॥ स नः पावक दीदिवोऽग्रे देवां
इहाऽऽवह। उप यज्ञं हविश्च नः॥ अग्निः शुचिं व्रततमः
शुचिर्विप्रः शुचिः कविः। शुचीं रोचत आहुतः॥ उदग्रे
शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते। तव ज्योतीँष्यर्चयः॥
आयुर्दा अग्रेऽस्यायुर्मै (१९)

देहि वर्चोदा अग्रेऽसि वर्चो मे देहि तनूपा अग्रेऽसि
तनुवं मे पाह्यग्रे यन्मे तनुवा ऊनं तन्म् आ पृण चित्रावसो
स्वस्ति ते पारमशीयेन्धानास्त्वा शतं हिमां द्युमन्तः

समि॑धीमहि॒ वय॑स्वन्तो वय॑स्कृतं॒ यश॑स्वन्तो यश॑स्कृतं॒
 सुवीरा॑सो॒ अदा॑भ्यम्। अग्रे॑ सप॒त्नद॑म्भनं॒ वर्षि॑ष्ठे॒ अधि॑
 नाके॑॥ सं त्वम॑ग्रे॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑साऽग॒थाः समृ॑षीणां॒ स्तु॒तेन॒
 सं प्रि॒येण॒ धाम्ना॑। त्वम॑ग्रे॒ सूर्य॑वर्चा॒ असि॒ सं मामा॑युषा॒
 वर्च॑सा प्र॒जया॑ सृज॥ (२०)

आहु॒वध्यै॑ र॒यि मे॒ वर्च॑सा स॒प्तद॑श च॥ [५]

सं प॑श्यामि प्र॒जा अ॒हमि॑डप्रजसो मान॒वीः। सर्वा॑ भवन्तु
 नो गृ॑हे॥ अम्भः॒ स्था॒म्भो वो भक्षी॑य॒ महः॑ स्थ॒ महो॑ वो
 भक्षी॑य॒ सहः॑ स्थ॒ सहो॑ वो भक्षी॑योर्जः॒ स्थोर्ज॑ वो भक्षी॑य॒ रेव॑ती
 रम॑ध्वम॒स्मि॒ल्लोके॑ऽस्मिन् गो॒ष्ठेऽस्मिन्॑ क्षये॒ऽस्मिन् योना॑वि॒हैव॑
 स्तेतो॑ माऽपं गा॒त ब॒ह्वी॑र्मे भूयास्त (२१)

स॒हि॒तासि॑ विश्वरू॒पीरा मो॒र्जा वि॒शाऽऽगौ॑प॒त्येना॒
 ऽऽरा॒यस्पोषे॑ण सहस्रपोषं वः पु॒ष्यासं॑ मयि॒ वो रा॒यः
 श्रय॑न्ताम्॥ उपं त्वाऽग्रे दि॒वेदि॑वे॒ दोषा॑वस्तर्धि॒या व॒यम्।
 नमो॑ भर॑न्त॒ एम॑सि। राज॑न्तमध्व॒राणां॑ गो॒पामृ॑तस्य॒
 दीदि॑विम्। वर्ध॑मान॒ऽस्व दमे॑॥ स नः॑ पि॒तेव॑ सूनवेऽग्रे॑

सूपाय॒नो भ॑व। सच॑स्वा नः स्व॒स्तये॑॥ अ॒ग्ने (२२)

त्वं नो॒ अन्त॑मः। उ॒त त्रा॒ता शि॒वो भ॑व वरू॒थ्यः॥
तं त्वा॑ शोचिष्ठ दी॒दिवः॑। सु॒म्राय॑ नून॒मीम॑हे सखि॒भ्यः॥
वसु॑र॒ग्निर्वसु॑श्रवाः। अ॒च्छा॑ नक्षि द्यु॒मत्त॑मो र॒यिं दा॑ः॥ ऊ॒र्जा वः॑
प॒श्याम्यूर्जा॑ मा॑ प॒श्यत॑ रा॒यस्पोषे॑ण वः प॒श्यामि॑ रा॒यस्पोषे॑ण
मा प॒श्यते॒डाः॑ स्थ मधु॒कृतः॑ स्यो॒ना माऽऽवि॑श॒तेरा॒ मदः॑।
स॒हस्र॑पोषं वः पु॒ष्यासं॑ (२३)

मयि॑ वो रा॒यः श्रय॑न्ताम्॥ तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं भ॒र्गो दे॒वस्य॑
धीम॑हि। धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दया॑त्॥ सो॒मान॒ः स्वर॑णं कृ॒णुहि॑
ब्र॒ह्मण॑स्पते। क॒क्षीव॑न्तं य औ॒शिज॑म्॥ क॒दा च॒न स्त॒रीर॑सि
नेन्द्रं॑ सश्च॒सि दा॒शुषे॑। उ॒पोपे॑न्नु म॒घव॑न् भूय॒ इन्नु ते॑ दानं
दे॒वस्य॑ पृ॒च्यते॥ परि॑ त्वाऽ॒ग्ने पुरं॑ व॒यं वि॒प्रः सह॑स्य
धीम॑हि। धृ॒षद्व॑र्णं दि॒वेदि॑वे भे॒त्तारं॑ भङ्गु॒राव॑तः॥ अ॒ग्ने गृ॑हपते
सु॒गृह॑प॒तिर॒हं त्वया॑ गृ॒हप॑तिना भूयासः॑ सु॒गृह॑प॒तिर्मया॒ त्वं
गृ॒हप॑तिना भूयाः श॒तः हि॒मा॒स्तामा॒शिष॑मा शा॒से तन्त॑वे
ज्योति॑ष्मतीं॒ तामा॒शिष॑मा शा॒सेऽमु॒ष्मै ज्योति॑ष्मतीम्॥ (२४)

भूया॒स्त स्व॒स्तये॑ऽग्ने पु॒ष्यासं॑ धृ॒षद्व॑र्णमेका॒त्रिंश॑च्च॥ [६]

अयंज्ञो वा एष योऽसामोपप्रयन्तो अध्वरमित्याह
 स्तोममेवास्मै युनक्त्युपेत्याह प्रजा वै पशव उपेमं लोकं
 प्रजामेव पशूनिमं लोकमुपैत्यस्य प्रत्नामनुद्युतमित्याह
 सुवर्गो वै लोकः प्रत्नः सुवर्गमेव लोकः समारोहत्यग्निर्मूर्धा
 दिवः ककुदित्याह मूर्धानं- (२५)

मेवैनं समानानां करोत्यथो देवलोकादेव मनुष्यलोके
 प्रतितिष्ठत्ययमिह प्रथमो धायि धातृभिरित्याह मुख्यमेवैनं
 करोत्युभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या इत्याहौजो बलमेवाव
 रुन्धेऽयं ते योनिर्ऋत्विय इत्याह पशवो वै रयिः पशूनेवाव
 रुन्धे षड्भिरुपं तिष्ठते षड्वा- (२६)

ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति षड्भिरुत्तराभिरुपं तिष्ठते
 द्वादश सं पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव
 प्रति तिष्ठति यथा वै पुरुषोऽश्वो गौर्जीर्यत्येवमग्निराहितो
 जीर्यति संवत्सरस्य परस्तादाग्निपावमानीभिरुपं तिष्ठते
 पुनर्नवमेवैनमजरं करोत्यथो पुनात्येवोपं तिष्ठते योगं
 एवास्यैष उपं तिष्ठते (२७)

दमं एवास्यैष उपं तिष्ठते याज्ञैवास्यैषोपं तिष्ठते यथा

पापी॑याञ्छे॒यस॑ आ॒हृत्य॑ नम॒स्यति॑ ता॒दृगे॒व तदा॑यु॒र्दा
अ॒ग्नेऽस्या॑यु॒र्मे दे॒हीत्या॑हाऽऽयु॒र्दा ह्येष॑ व॒र्चो॒दा अ॒ग्नेऽसि॑
व॒र्चो मे॑ दे॒हीत्या॑ह व॒र्चो॒दा ह्येष॑ त॒नूपा अ॒ग्नेऽसि॑ त॒नुव॑ मे
पा॒हीत्या॑ह (२८)

त॒नूपा ह्येषो॑ऽग्ने॒ यन्मे॑ त॒नुवा॑ ऊ॒नं तन्म॒ आ पृ॑णे॒त्याह॑ यन्मे॑
प्र॒जायै॑ प॒शूना॑मू॒नं तन्म॒ आ पू॑र॒येति॑ वा॒वैतदा॑ह चि॒त्राव॑सो
स्व॒स्ति ते॑ पा॒रम॑शी॒येत्या॑ह रा॒त्रिर्वै चि॒त्राव॑सु॒रव्यु॑ष्ठै वा
ए॒तस्यै॑ पु॒रा ब्रा॑ह्म॒णा अ॑भैषु॒र्व्यु॑ष्टि॒मेवाव॑ रु॒न्ध इ॒न्धा॑नास्त्वा
श॒तः (२९)

हि॒मा इ॒त्याह॑ श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये
प्र॒ति ति॑ष्ठत्ये॒षा वै सू॒र्मी क॑र्ण॒काव॑त्ये॒तया॑ ह स्म
वै दे॒वा अ॑सु॒राणा॑ः श॒तत॑र॒हाः स्तृ॑ह॒न्ति य॑दे॒तया॑
स॒मिध॑मा॒दधा॑ति व॒ज्रमे॑वैतच्छ॒तघ्नीं॑ यज॑मानो॒ भ्रातृ॑व्याय॒
प्र॒हर॑ति॒ स्तृत्या॑ अ॒छम्ब॑द्वारः॒ सं त्वम॑ग्ने॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सा
ग॒था इ॒त्याहै॑तत्त्वमसी॒दम॑हं भू॒यास॑मि॒ति वा॒वैतदा॑ह त्वम॑ग्ने
सूर्य॑वर्चा अ॒सीत्या॑हाऽऽशि॒षमे॑वैता॒मा शा॑स्ते॥ (३०)

मूर्धानं वै तिष्ठत आह शतमहं षोडश च॥—————[७]

सं पश्यामि प्रजा अहमित्याह यावन्त एव ग्राम्याः
पशवस्तानेवाव रुन्धेऽम्भः स्थाम्भो वो भक्षीयेत्याहाम्भो
ह्येता महः स्थ महो वो भक्षीयेत्याह महो ह्येताः सहः
स्थ सहो वो भक्षीयेत्याह सहो ह्येता ऊर्जस्थोर्ज वो
भक्षीये- (३१)

त्याहोर्जो ह्येता रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः
पशूनेवात्मन् रमयत इहैव स्तेतो माऽप गातेत्याह ध्रुवा
एवैना अनपगाः कुरुत इष्टकचिद्वा अन्योऽग्निः पशुचिदन्यः
संहितासि विश्वरूपीरिति वथ्समभि मृशत्युपैवैनं धत्ते
पशुचितमेनं कुरुते प्र (३२)

वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते य आहवनीयमुपतिष्ठते
गार्हपत्यमुप तिष्ठतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यथो
गार्हपत्यायैव नि हुते गायत्रीभिरुप तिष्ठते तेजो वै
गायत्री तेज एवात्मन् धत्तेऽथो यदेतं तृचमन्वाह सन्तत्यै
गार्हपत्यं वा अनु द्विपादौ वीराः प्रजायन्ते य एवं विद्वान्
द्विपदाभिर्गार्हपत्यमुपतिष्ठत - (३३)

आऽस्य वीरो जायत ऊर्जा वः पश्याम्यूर्जा मां
 पश्यतेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते तथ्संवितुर्वरेण्यमित्याह
 प्रसूत्यै सोमान्ऽऽ स्वरणमित्याह सोमपीथमेवाव रुन्धे
 कृणुहि ब्रह्मणस्पत इत्याह ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे कदा च न
 स्तरीरसीत्याह न स्तरीः रात्रिं वसति (३४)

य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते परि त्वाऽग्ने पुरं
 वयमित्याह परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कन्दायाग्ने
 गृहपत इत्याह यथायजुरेवैतच्छ्रुतः हिमा इत्याह
 शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम
 गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा शासे तन्तवे
 ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात्तेजस्व्येवास्य
 ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मै
 ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो जातः स्यात् तेज
 एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति॥ (३५)

ऊर्जं वो भक्षीयेति प्र गार्हपत्यमुपतिष्ठते वसति ज्योतिष्मतीमेकात्रिंशच्च॥—[८]

अग्निहोत्रं जुहोति यदेव किं च यजमानस्य स्वं
 तस्यैव तद्वेतः सिञ्चति प्रजनने प्रजननं हि वा

अ॒ग्नि॒रथौष॑धी॒रन्त॑गता द॒हति॒ तास्त॑तो॒ भूय॑सीः प्रजा॑यन्ते
 यथ्सा॒यं जु॑होति॒ रेत॑ ए॒व तथ्सि॑ञ्चति॒ प्रैव॑ प्रा॒त॒स्तने॑न
 जन॑यति॒ तद्रेतः॑ सि॒क्तं न त्वष्ट्राऽवि॑कृतं प्रजा॑यते याव॒च्छो
 वै रेत॑सः सि॒क्तस्य॒ (३६)

त्वष्ट्रा॑ रू॒पाणि॑ वि॒करोति॑ ताव॒च्छो वै तत्प्रजा॑यत ए॒ष वै
 दैव्य॑स्त्वष्ट्रा॒ यो यज॑ते ब॒ह्वीभि॑रुप॒ तिष्ठ॑ते रेत॑स ए॒व सि॒क्तस्य॑
 बहु॑शो रू॒पाणि॑ वि॒ करोति॑ स प्रैव जा॑यते श्वःश्वो भू॒यान् भव॑ति
 य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निमु॑प॒तिष्ठ॑तेऽह॑र्दे॒वाना॒मासी॑द्रात्रि॒रसुरा॑णां ते-
 ऽसुरा॑ यद्दे॒वानां॑ वि॒त्तं वेद्य॑मासी॒त्तेन॑ सह (३७)

रात्रिं॑ प्रावि॑शन् ते दे॒वा ही॑ना अ॒मन्य॑न्त॒ तैऽपश्य॑न्नाग्ने॒यी
 रात्रि॑राग्ने॒याः प॒शवं॑ इ॒ममे॒वाग्नि॑ः स्त॑वाम् स नः॑ स्तुतः
 प॒शून् पुन॑र्दास्य॒तीति॑ तैऽग्नि॑म॒स्तुव॑न्त्स ए॒भ्यः स्तु॑तो रात्रि॒या
 अ॒ध्यह॑र॒भि प॒शून्नि॑रा॒र्जत् ते दे॒वाः प॒शून् वि॒त्वा का॑माः
 अकु॑र्वत् य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निमु॑प॒तिष्ठ॑ते प॒शुमान् भ॑वत्या- (३८)

दि॒त्यो वा अ॒स्माल्लो॒काद॑मुं लो॒कमै॒थ्सोऽमुं लो॒कं
 ग॒त्वा पुन॑रि॒मं लो॒कम॒भ्यध्या॑य॒त्स इ॒मं लो॒कमा॑गत्य
 मृ॒त्योर॑र॒बिभे॑न्मृ॒त्युसं॑युत इ॒व ह्य॑यं लो॒कः सोऽम॑न्यते॒ममे॒वाग्नि॑ः

स्तवानि स मां स्तुतः सुवर्गं लोकं गमयिष्यतीति सौ-
ऽग्निमस्तौत्स एनं स्तुतः सुवर्गं लोकमंगमयद्य - (३९)

एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते सुवर्गमेव लोकमेति
सर्वमायुरेत्यभि वा एषोऽग्नी आ रोहति य एनावुपतिष्ठते
यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति नक्तमुप-
तिष्ठते न प्रातः सः हि नक्तं व्रतानि सृज्यन्ते सह श्रेयाश्च
पापीयाश्चासाते ज्योतिर्वा अग्निस्तमो रात्रिर्यन् - (४०)

नक्तमुपतिष्ठते ज्योतिषैव तमस्तरत्युपस्थेयोऽग्नी(३)र्नोप-
स्थेया(३) इत्याहुर्मनुष्यायेन्वै योऽहरहराहृत्याथैनं याचति
स इन्वै तमुपाच्छत्यथ को देवानहरहर्याचिष्यतीति
तस्मान्नोपस्थेयोऽथो खल्वाहुराशिषे वै कं यजमानो यजत
इत्येषा खलु वा - (४१)

आहिताग्नेराशीर्यदग्निमुपतिष्ठते तस्मादुपस्थेयः प्रजापतिः
पशूनसृजत ते सृष्टा अहोरात्रे प्राविशन् ताञ्छन्दो-
भिरन्विन्दद्यच्छन्दोभिरुपतिष्ठते स्वमेव तदन्विच्छति न
तत्र जाम्यस्तीत्याहुर्योऽहरहरुपतिष्ठत इति यो वा अग्निं
प्रत्यङ्मुपतिष्ठते प्रत्येनमोषति यः पराङ् विष्वङ् प्रजयां

प॒शुभिरेति॒ कवा॑तिर्यङ्ङि॒वोप॑ तिष्ठेत् नैनं॑ प्र॒त्योष॑न्ति न विष्व॑ङ्
प्र॒जया॑ प॒शुभिरेति॥ (४२)

सिक्तस्य॑ सह॒ भवति॒ यो यत्खलु॒ वै प॒शुभिस्त्रयो॑दश च॥—————[९]

मम॒ नाम॑ प्रथ॒मं जा॑तवेदः पि॒ता मा॒ता च॑ दधतु॒र्यदग्रे॑। तत्त्वं
बि॒भृहि॒ पुन॒रा मद॑तोस्तवा॒हं नाम॑ बिभराण्यग्रे॥ मम॒ नाम॒ तव॑
च जा॒तवेदो॑ वास॑सी इव वि॒वसा॑नौ ये चरा॑वः। आयु॑षे त्वं
जी॒वसे॑ व॒यं य॑थाय॒थं वि परि॑ दधा॒वहै पुन॑स्ते॥ नमो॒ऽग्नये॒-
ऽप्र॑तिविद्धाय॒ नमो॒ऽना॑धृष्टाय॒ नमः॑ स॒म्राजै॑। अषा॑ढो (४३)

अ॒ग्निर्बृ॑हद्व॒या विश्व॑जि॒त्सह॑न्त्यः श्रेष्ठो॑ गन्ध॒र्वः॥
त्वत्पि॑तारो अग्रे दे॒वास्त्वामा॑हुतय॒स्त्वद्वि॑वाचनाः। सं
मामायु॑षा सं गौ॒पत्ये॑न॒ सुहि॑ते मा धाः॥ अ॒यम॒ग्निः
श्रेष्ठ॑तमोऽयं भग॑वत्तमोऽयं॑ संह॒स्रसा॑तमः। अ॒स्मा अ॑स्तु
सु॒वीर्य॑म्॥ मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्यं॑ विच्छि॒न्नं य॒ज्ञं स॑मि॒मं
द॑धातु। या इ॒ष्टा उ॒षसो॑ नि॒म्रुच॑श्च ताः सं द॑धामि ह॒विषा॑
घृ॒तेन॑॥ पय॑स्वती॒रोष॑धयः (४४)

पय॑स्वद्वी॒रुधां॑ पयः। अ॒पां पय॑सो॒ यत्पय॑स्तेन॒ मामिन्द्र॑
स॑ सृ॒ज॥ अग्रे॑ व्रतपते व्र॒तं च॑रिष्यामि॒ तच्छ॑केयं॒ तन्मे॑

राध्यताम्॥ अ॒ग्निः होता॑रमि॒ह तः हु॑वे दे॒वान् य॒ज्ञिया॑नि॒ह
यान् ह॒वाम॑हे॥ आ य॑न्तु दे॒वाः सु॑मन॒स्यमा॑ना वि॒यन्तु॑ दे॒वा
ह॒विषो॑ मे अ॒स्य॥ कस्त्वा॑ युनक्ति॒ स त्वा॑ युनक्तु॒ यानि॑ घ॒र्मे
क॒पाला॑न्युपचि॒न्वन्ति॑ (४५)

वे॒धसः॑। पू॒ष्णस्ता॑न्यपि॑ व्र॒त इ॒न्द्रवा॒यू वि॑मु॒ञ्चता॑म्॥
अभि॑न्नो घ॒र्मो जी॒रदा॑नुर्य॒त आ॑त्त॒स्तद॑ग॒न् पुनः॑। इ॒ध्मो
वेदिः॑ परि॒धय॑श्च॒ सर्वे॑ य॒ज्ञस्याऽऽयु॑रनु॒ सं च॑रन्ति॥
त्रय॑स्त्रि॒ंशत्त॑न्त॒वो ये वि॑त॒त्रिरे॑ य इ॒मं य॒ज्ञं स्व॑धया॒ दद॑न्ते
तेषां॑ छि॒न्नं प्र॑त्ये॒तद॑धामि॒ स्वाहा॑ घ॒र्मो दे॒वाः अ॒प्येतु॑॥ (४६)

अषाढ ओषधय उपचिन्वन्ति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

वै॒श्वान॒रो न॑ ऊ॒त्याऽऽप्र॑ या॒तु परा॑वतः। अ॒ग्निरु॒क्थेन॑
वाह॑सा॥ ऋ॒तावा॑नं॒ वैश्वान॑रमृ॒तस्य॑ ज्योति॑ष॒स्पति॑म्।
अज॑स्रं घ॒र्ममी॑महे॥ वै॒श्वान॒रस्य॑ द॒ः सना॑भ्यो बृ॒हद॑रि॒णादे॑कः
स्वप॑स्य॒या क॒विः। उ॒भा पि॒तरा॑ म॒हय॑न्नजाय॒ताग्नि॑र्द्यावा॒पृथि॒वी
भूरि॑रेत॒सा॥ पृ॒ष्ठो दि॒वि पृ॒ष्ठो अ॒ग्निः पृ॒थिव्यां॑ पृ॒ष्ठो वि॒श्वा
ओष॑धी॒रा वि॑वेश। वै॒श्वान॒रः सह॑सा पृ॒ष्ठो अ॒ग्निः स नो॑ दि॒वा
स (४७)

रिषः पातु नक्तम्॥ जातो यदग्ने भुवना व्यख्यः पशुं न
 गोपा इर्यः परिज्मा। वैश्वानर ब्रह्मणे विन्द गातुं यूयं पात
 स्वस्तिभिः सदा नः॥ त्वमग्ने शोचिषा शोशुचान आ रोदसी
 अपृणा जायमानः। त्वं देवाः अभिशस्तेरमुञ्चो वैश्वानर
 जातवेदो महित्वा॥ अस्माकमग्ने मघवत्सु धारयानामि
 क्षत्रमजरः सुवीर्यम्। वयं जयेम शतिनः सहस्रिणं
 वैश्वानर (४८)

वाजमग्ने तवोतिभिः॥ वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम
 राजा हिकं भुवनानामभिर्श्रीः। इतो जातो विश्वमिदं
 वि चष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण॥ अव ते हेडो वरुण
 नमोभिरव यज्ञेभिरीमहे हविर्भिः। क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेतो
 राजन्नेनासि शिश्रथः कृतानि॥ उदुत्तमं वरुण पाशमस्मद-
 वाधमं वि मध्यमं श्रथाय। अथा वयमादित्य (४९)

व्रते तवानागसो अदितये स्याम॥ दधिक्राव्णो अकारिषं
 जिष्णोरश्वस्य वाजिनः॥ सुरभि नो मुखां करत् प्र ण
 आयूँषि तारिषत्॥ आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य
 इव ज्योतिषाऽपस्ततान। सहस्रसाः शतसा वाज्यर्वा पृणक्तु

मध्वा॒ समि॒मा वचा॑ऽसि॥ अ॒ग्निर्मूर्धा॑ भुवः॑। मरु॑तो॒ यद्ध॑ वो
दि॒वः सु॑म्रा॒यन्तो॒ हवा॑महे। आ तू न॒ (५०)

उप॑ गन्त॒न॥ या वः॑ शर्म॑ शश॒मानाय॑ सन्ति॑ त्रि॒धातू॑नि
दा॒शुषे॑ यच्छ॒ताधि॑। अ॒स्मभ्यं॑ तानि॑ मरु॒तो वि॑ यन्त
र॒यिं नो॑ धत्त॒ वृष॑णः सु॒वीर॑म्॥ अदि॑तिर्न उरुष्य॒त्वदि॑तिः
शर्म॑ यच्छतु। अदि॑तिः पा॒त्वऽह॑सः॥ म॒हीमू॒ षु मा॒तरऽ
सुव्र॑ताना॑मृ॒तस्य॑ पत्नी॒मव॑से हुवेम। तु॒वि॒क्ष॒त्राम॒जर॑न्ती-
मुरु॒चीऽ सु॑शर्माण॒मदि॑तिऽ सु॒प्रणी॑तिम्॥ सु॒त्रामा॑णं पृथि॒वीं
द्याम॑ने॒हसऽ सु॑शर्माण॒मदि॑तिऽ सु॒प्रणी॑तिम्। दैवीं॑ नावऽ
स्वरि॒त्राम॑ना॒गस॑म॒स्रव॑न्ती॒मा रु॑हे॒मा स्व॒स्तये॑॥ इ॒माऽ
सु नाव॑माऽरु॒हऽ श॒तारि॑त्राऽ श॒तस्फ्या॑म्। अ॒च्छि॑द्रां
पा॒रयि॑ष्णुम्॥ (५१)

दिवा॒ स संह॑स्त्रिणं॒ वैश्वान॑राऽऽदित्य॒ तू नो॑ऽने॒हसऽ सु॑शर्माण॒मेका॒त्रवि॑ऽश॒तिश्च॑॥—[११]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सं त्वा॑ सि॒श्चामि॒ यजु॑षा प्र॒जामा॑यु॒र्धनं॑ च। बृह॒स्पति॑प्रसूतो
यज॑मान इ॒ह मा रि॑षत्॥ आज्य॑मसि स॒त्यम॑सि
स॒त्यस्या॑ध्यक्षमसि ह॒विर॑सि वै॒श्वान॑रं वै॒श्वदे॑वमुत्पू॒तशु॑ष्मः
स॒त्यौजाः॑ सहो॑ऽसि सह॑मानमसि सह॒स्वारा॑तीः
सह॑स्वारातीयतः सह॑स्व पृ॒तनाः॑ सह॑स्व पृ॒तन्य॑तः।
सह॑स्ववीर्यमसि तन्मा॑ जि॒न्वाऽऽज्य॑स्याऽऽज्य॑मसि स॒त्यस्य॑
स॒त्यम॑सि स॒त्यायु॑- (१)

रसि स॒त्यशु॑ष्ममसि स॒त्येन॑ त्वा॒ऽभि घा॑रयामि तस्य॑ ते
भक्षी॑य

पश्चा॒नां त्वा वा॒तानां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
पश्चा॒नां त्व॑र्तूनां य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
पश्चा॒नां त्वा दि॒शां य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
पश्चा॒नां त्वा प॑ञ्चज॒नानां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
च॒रोस्त्वा प॑ञ्च॒बिल॑स्य य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
ब्रह्म॑णस्त्वा तेज॑से य॒न्त्राय॑ ध॒र्त्राय॑ गृह्णामि
क्ष॒त्रस्य॑ त्वौज॑से य॒न्त्राय॑ (२)

धु॒त्राय॑ गृ॒ह्णामि
 वि॒शे त्वा॑ य॒न्त्राय॑ धु॒त्राय॑ गृ॒ह्णामि
 सु॒वीर्या॑य त्वा गृ॒ह्णामि सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ त्वा गृ॒ह्णामि
 रा॒यस्पोषा॑य त्वा गृ॒ह्णामि ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑ त्वा गृ॒ह्णामि
 भूर॒स्माक॑ ह॒विर्दे॒वाना॑मा॒शिषो॑ यज॑मानस्य दे॒वाना॑ त्वा
 दे॒वता॑भ्यो गृ॒ह्णामि का॒माय॑ त्वा गृ॒ह्णामि॥ (३)

स॒त्यायु॑रोज॑से य॒न्त्राय॑ त्रय॑स्त्रि॑शब्द॥ [१]

ध्रु॒वोऽसि॑ ध्रु॒वोऽह॑ संजा॒तेषु॑ भूयासं
 धी॒रश्चे॒त्ता वसु॑विदु॒ग्रोऽस्यु॒ग्रोऽह॑ संजा॒तेषु॑ भूयास-
 मु॒ग्रश्चे॒त्ता वसु॑विद॒भिभूर॑स्य॒भिभूर॑ह संजा॒तेषु॑ भूयास-
 म॒भिभू॑श्चे॒त्ता वसु॑विद्व॒नजि॑म त्वा ब्र॒ह्मणा॑ दै॒व्येन॑ ह॒व्याया॒स्मै
 वोढ॑वे जा॒तवेदः॑ । इ॒न्धा॒नास्त्वा सु॒प्रज॑सः सु॒वीरा॑ ज्यो॒र्जीवे॑म
 बलि॑हतो व॒यं ते॑॥ यन्मे॑ अ॒ग्ने अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ रि॒ष्या- (४)

द्य॒द्वा स्क॑न्दा॒दाज्य॑स्यो॒त वि॑ष्णो । तेन॑ ह॒न्मि स॒पत्नं॑
 दु॒र्मरा॑यु॒मैनं॑ दधामि॒ निर्ऋ॑त्या उ॒पस्थे॑ । भूर्भु॒वः सु॒व॒रुच्छु॑ष्मो
 अ॒ग्ने यज॑माना॒यैधि॑ नि॒शुष्मो॑ अ॒भिदा॑स॒ते । अ॒ग्ने दे॒वैद्ध॑
 मन्वि॑द्ध॒ मन्द्र॑जि॒ह्वा म॑र्त्यस्य ते होत॒र्मूर्ध॑न्ना जि॒घर्षि॑

रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मनोऽसि प्राजापत्यं
मनसा मा भूतेनाऽऽविश वागस्यैन्द्री संपत्क्षयणी (५)

वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविश
वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु
ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु
वर्षा ऋतूनां प्रीणामि ता मा प्रीताः प्रीणन्तु
शरदमृतूनां प्रीणामि सा मा प्रीता प्रीणातु
हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि तौ मा प्रीतौ प्रीणीता-
मग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासम्-
ग्रेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासं (६)

दधिंस्यदब्धो भूयास-
ममुं दमेयमग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा भूयास-
मिन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययैन्द्रियाव्यन्नादो भूयास-
मिन्द्रस्याहं देवयज्ययैन्द्रियावी भूयासं
महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः
स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां
गमेयम्॥ (७)

रिष्याँश्सपत्नक्षयण्यन्नादो भूयासुः पट्विंशच्च॥ [२]

अग्निर्मा दुरिष्टात् पातु सविताऽघशः साद्यो मेऽन्ति दूरै-
ऽरातीयति तमेतेन जेषः सुरूपवर्षवर्ण एहीमान् भद्रान्
दुर्याः अभ्येहि मामनुव्रता न्यु शीर्षाणि मृद्वमिड एह्यदित
एहि सरस्वत्येहि रन्तिरसि रमतिरसि सूनर्यसि जुष्टे जुष्टि
तेऽशीयोपहूत उपहूतं (८)

तैऽशीय सा मे सत्याशीरस्य यज्ञस्य भूयादरेडता
मनसा तच्छकेयं यज्ञो दिवः रोहतु यज्ञो दिवं गच्छतु यो
देवयानः पन्थास्तेन यज्ञो देवाः अप्येत्वस्मास्विन्द्र इन्द्रियं
दधात्वस्मान्नाय उत यज्ञाः सचन्तामस्मासु सन्त्वाशिषः
सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनी जुष्टिरसि जुषस्व नो जुष्टा
नो- (९)

ऽसि जुष्टि ते गमेयं मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं
यज्ञः समिमं दधातु बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा
इह मादयन्ताम्॥ ब्रध्न पिन्वस्व ददतो मे मा क्षायि कुर्वतो मे
मोपदसत् प्रजापतेर्भागोऽस्यूजस्वान् पयस्वान् प्राणापानौ मे
पाहि समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै

त्वा मा मै क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिन् लोके॥ (१०)

उपह्वं जुष्टं नस्त्वा षट् च॥ [३]

ब॒रुहिषोऽहं दैवय॒ज्यया॑ प्र॒जावा॑न् भूयासं नरा॒शंस॑स्याहं
दैवय॒ज्यया॑ पशुमान् भूयासम॒ग्नेः स्वि॑ष्टकृतोऽहं दैवय॒ज्यया॑-
ऽऽयु॑ष्मान् यज्ञेन॑ प्रति॒ष्ठां ग॑मेयम॒ग्नेर॒हमु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेष॑
सोम॑स्याहमु॒ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेषम॒ग्नेर॒हमु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेषम॒ग्नीषोम॑यो-
र॒हमु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेषमिन्द्रा॒ग्नीयो॑र॒हमु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेषमिन्द्र॑स्याहमु-
(११)

ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेषं महेन्द्र॑स्याहमु॒ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेषम॒ग्नेः स्वि॑ष्टकृतो-
ऽहमु॒ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेषं वाज॑स्य मा प्रस॒वेनो॑द्ग्राभेणोद॑ग्रभीत्।
अथा॑ सपत्ना॒ इन्द्रो॑ मे निग्राभेणाध॑रा॒ अकः॑॥ उ॒द्ग्राभं
च॑ निग्राभं च ब्रह्म॑ दे॒वा अ॑वीवृधन्। अथा॑ सपत्नानिन्द्रा॒ग्नी
मै विषू॑चीना॒न्व्यस्य॑ताम्॥ ए॒मा अ॑गमन्नाशिषो॒ दोह॑कामा॒
इन्द्र॑वन्तो (१२)

वनामहे धुक्षीमहि॑ प्र॒जामिष॑म्॥ रोहि॑तेन त्वाऽग्नि॑र्दे॒वता॑
गम॑यतु॒ हरि॑भ्यां त्वेन्द्रो॑ दे॒वता॑ गम॑य॒त्वेत॑शेन त्वा॒ सूर्यो॑
दे॒वता॑ गम॑यतु॒ वि ते॑ मु॒ञ्चामि॑ र॒शना॑ वि र॒श्मीन् वि यो॒क्त्रा

यानि॑ परि॒चर्त॑नानि धृ॒त्ताद॑स्मासु द्रवि॑णं यच्च॑ भ॒द्रं प्र णो॑
 ब्रू॒ताद्वा॒ग॒धान् दे॒वता॑सु॥ वि॒ष्णोः शं॒योर्हं दे॒वय॒ज्यया॑ य॒ज्ञेन॑
 प्रति॒ष्ठां ग॑मेय॒ः सोम॑स्या॒हं दे॒वय॒ज्यया॑ (१३)

सु॒रेता॒ रेतो॑ धिषी॒य त्वष्ट॑र॒हं दे॒वय॒ज्यया॑ प॒शूना॑
 रू॒पं पु॑षेयं दे॒वानां॑ प॒त्नीर॒ग्निर्गृ॑हप॒तिर्य॒ज्ञस्य॑ मिथु॒नं तयो॑र॒हं
 दे॒वय॒ज्यया॑ मिथु॒नेन॒ प्र भू॑यासं वे॒दोऽसि॒ वित्ति॑रसि वि॒देय॑
 कर्मा॑सि क॒रुण॑मसि क्रि॒यास॑ स॒निर॑सि स॒निता॑सि स॒नेय॑
 घृ॒तव॑न्तं कु॒ला॒यिन॑ रा॒यस्पोष॑ सह॒स्रिणं॑ वे॒दो द॑दातु
 वा॒जिन॑म्॥ (१४)

इन्द्र॑स्या॒हमिन्द्र॑वन्तः सोम॑स्या॒हं दे॒वय॒ज्यया॑ चतु॑श्च॒त्वारि॑श॒च॥ [४]

आ प्या॑यतां ध्रु॒वा घृ॒तेन॑ य॒ज्ञं य॒ज्ञं प्रति॑ दे॒वय॒ज्यः।
 सूर्या॑या ऊ॒धोऽदि॑त्या उ॒पस्थ॑ उ॒रुधा॑रा पृथि॒वी य॒ज्ञे
 अ॒स्मिन्॥ प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑स्त्वा द॒धामि॑
 स॒ह यज॑मानेन॒ सद॑सि स॒न्मे भू॑याः स॒र्वम॑सि स॒र्व मे भू॑याः
 पूर्ण॑मसि पूर्णं मे भू॑या अक्षि॑तमसि मा मे॑ क्षे॒ष्टाः प्रा॒च्या
 दि॒शि दे॒वा ऋ॒त्विजो॑ मार्ज॑यन्तां दक्षि॑णायां (१५)

दिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि गृहाः
 पशवो मार्जयन्तामुदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो
 मार्जयन्तामूर्ध्वायां दिशि यज्ञः संवत्सरो यज्ञपतिर्मार्जयन्तां
 विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गायत्रेण छन्दसा पृथिवीमनु
 वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिश्चिहा
 त्रैष्टुभेन छन्दसाऽन्तरिक्षमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो
 विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतेन छन्दसा दिवमनु
 वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽसि शत्रूयतो
 हन्ताऽऽनुष्टुभेन छन्दसा दिशोऽनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं
 द्विष्मः॥ (१६)

दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकान्त्रिंशच्च॥ [५]

अगन्म सुवः सुवरगन्म सन्दृशस्ते मा छिन्सि यत्ते
 तपस्तस्मै ते माऽऽवृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा
 अस्यायुर्मे धेहि वर्चोधा असि वर्चो मयि धेहीदमहममुं
 भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिवोऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या
 अस्मादन्नाद्यान्निर्भजामि निर्भक्तः स यं द्विष्मः। (१७)

सं ज्योतिषाऽभूवमैन्द्रीमावृतमन्वावर्ते समहं प्रजया सं
 मया प्रजा समहः रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषः समिद्धो
 अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासं वसुमान् यज्ञो
 वसीयान् भूयासमग्र आयूँषि पवस आ सुवोर्जमिषं च
 नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः
 सुवीर्यम्। (१८)

दधत् पोषः रयिं मयि। अग्ने गृहपते सुगृहपतिरहं
 त्वया गृहपतिना भूयासः सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपतिना
 भूयाः शतः हिमास्तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीं
 तामाशिषमाशासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा युनक्ति स त्वा
 विमुञ्चत्वग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदशकं तन्मेऽराधि यज्ञो
 बभूव स आ (१९)

बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे। स देवानामधिपतिर्बभूव
 सो अस्माः अधिपतीन् करोतु वयः स्याम पतयो
 रयीणाम्॥ गोमाँ अग्नेऽविमाँ अश्वी यज्ञो नृवत्सखा
 सदमिदप्रमृष्यः। इडावाँ एषो असुर प्रजावान् दीर्घो रयिः
 पृथुबुधः सभावान्॥ (२०)

द्विष्मः सुवीर्यं स आ पञ्चत्रिंशच्च॥ [६]

यथा वै संमृतसोमा एवं वा एते संमृतयज्ञा
यदंशपूर्णमासौ कस्य वाहं देवा यज्ञमा गच्छन्ति कस्य वा
न बहूनां यजमानानां यो वै देवताः पूर्वः परिगृह्णाति स एनाः
श्वो भूते यजत एतद्वै देवानामायतनं यदाहवनीयोऽन्तराग्नी
पशूनां गार्हपत्यो मनुष्याणामन्वाहार्यपचनः पितृणामग्निं
गृह्णाति स्व एवायतने देवताः परि (२१)

गृह्णाति ताः श्वो भूते यजते व्रतेन वै मेध्यो-
ऽग्निर्व्रतपतिर्ब्राह्मणो व्रतभृद् व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्नें व्रतपते
व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तस्मा एव
प्रतिप्रोच्यं व्रतमालभते बर्हिषा पूर्णमासे व्रतमुपैति
वत्सैरमावास्यायामेतद्धेतयोरायतनमुपस्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपर-
श्चेत्याहुर्मनुष्या (२२)

इत्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसान-
मुपास्मिञ्छ्वो यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य एवं
विद्वानग्निमुपस्तृणाति यजमानेन ग्राम्याश्च पशवो-
ऽवरुध्या आरण्याश्चेत्याहुर्यद्ग्राम्यानुपवसन्ति तेन ग्राम्यानव

रुन्धे यदारुण्यस्याश्जाति तेनारुण्यान् यदनाश्वानुपवसेत्
पितृदेवत्यः स्यादारुण्यस्याश्जातीन्द्रियं (२३)

वा आरुण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मन् धत्ते यदनाश्वानुपवसेत्
क्षोधुकः स्याद्यदश्जीयाद्द्रुद्रौऽस्य पशूनभिमन्येतापोऽश्जाति
तन्नेवाशितं नेवानशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः
पशूनभि मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य
भ्रातृव्यो यदनाश्वानुपवसति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधं भ्रातृव्यः
हन्ति॥ (२४)

परि मनुष्या इन्द्रियः साक्षात् त्रीणि च॥—————[७]

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्धधतेऽपः
प्र णयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्य यज्ञेन यजत
उभयेऽस्य देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधते तदाहुरति वा एता
वर्त्रन्नेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नाति नेदन्तीति मनसा प्र
णयतीयं वै मनो- (२५)

ऽनयैवैनाः प्र णयत्यस्कन्नहविर्भवति य एवं वेद
यज्ञायुधानि सम्भरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव
तत्सम्भरति यदेकमेकः सम्भरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यत्सह

सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे सम्भरति याज्यानुवाक्योरेव
 रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै दशं यज्ञायुधानि वेदं
 मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्य- (२६)

श्च कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं
 च शम्यां चोलूखलं च मुसलं च दृषच्चोपला चैतानि वै
 दशं यज्ञायुधानि य एवं वेदं मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते
 यो वै देवेभ्यः प्रतिप्रोच्यं यज्ञेन यजते जुषन्तोऽस्य देवा
 हव्यः हविर्निरूप्यमाणमभि मन्त्रयेताग्निः होतारमिह तः
 हुव इति (२७)

देवेभ्य एव प्रतिप्रोच्यं यज्ञेन यजते जुषन्तोऽस्य देवा
 हव्यमेष वै यज्ञस्य ग्रहो गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं
 यच्छति यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजापतिर्यज्ञमतनुत
 मनसैव तद्यज्ञं तनुते रक्षसामनन्ववचाराय यो वै यज्ञं
 योगं आगते युनक्ति युक्ते युञ्जानेषु कस्त्वा युनक्ति स त्वां
 युनक्तित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं युनक्ति युक्ते
 युञ्जानेषु॥ (२८)

प्रजापतिर्यज्ञानसृजताग्निहोत्रं चाग्निष्टोमं च पौर्णमासीं
 चोक्थ्यं चामावास्यां चातिरात्रं च तानुदमिमीत्
 यावदग्निहोत्रमासीत् तावानग्निष्टोमो यावती पौर्णमासी
 तावानुक्थ्यो यावत्यमावास्या तावानतिरात्रो य
 एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्नोति
 तावदुपाप्नोति य एवं विद्वान् पौर्णमासीं यजते
 यावदुक्थ्येनोपाप्नोति (२९)

तावदुपाप्नोति य एवं विद्वानमावास्यां यजते
 यावदतिरात्रेणोपाप्नोति तावदुपाप्नोति परमेष्ठिनो वा एष
 यज्ञोऽग्र आसीत् तेन स परमां काष्ठामगच्छत् तेन प्रजापतिं
 निरवासाययत् तेन प्रजापतिः परमां काष्ठामगच्छत् तेनेन्द्र
 निरवासाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठामगच्छत् तेनाग्नीषोमौ
 निरवासाययत् तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठामगच्छतां य (३०)

एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां
 गच्छति यो वै प्रजातेन यज्ञेन यजते प्र प्रजया
 पशुभिर्मिथुनैर्जायते द्वादश मासाः संवत्सरो द्वादश
 द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि सम्पाद्यानीत्याहुर्वत्सं

चोपावसृजत्युखां चाधि श्रयत्यव च हन्ति दृषदौ च
समाहन्त्यधि च वपते कपालानि चोप दधाति पुरोडाशं
चा- (३१)

धिश्रयत्याज्यं च स्तम्बयजुश्च हरत्यभि च गृह्णाति वेदिं
च परिगृह्णाति पत्नीं च सं नह्यति प्रोक्षणीश्चाऽऽसादयत्याज्यं
चैतानि वै द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि य
एव५ सम्पाद्य यजते प्रजातेनैव यज्ञेन यजते प्र प्रजया
पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥ (३२)

उक्थ्येनोपाप्रोत्यंगच्छतां यः पुरोडाशं च चत्वारि५शच्च॥—————[१]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽह५ संजातेषु भूयासमित्याह ध्रुवानेवैनान्
कुरुत उग्रोऽस्युग्रोऽह५ संजातेषु भूयासमित्याहाप्रतिवादिन
एवैनान्कुरुतेऽभिभूरस्यभिभूरह५ संजातेषु भूयासमित्याह
य एवैनं प्रत्युत्पिपीते तमुपास्यते युनज्मि त्वा ब्रह्मणा
दैव्येनेत्याहैष वा अग्रेर्योगस्तेनै- (३३)

वैनं युनक्ति यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं
लोकमायन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुरान् पराभावयन् यन्मे
अग्रे अस्य यज्ञस्य रिष्यादित्याह यज्ञस्यैव तत्समृद्धेन

यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञस्य व्यृद्धेन भ्रातृव्यान् परां
भावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभिरुप सादयेद्यज्ञमुखं वा
अग्निहोत्रं ब्रह्मेता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म (३४)

कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवोपसादयेद्
ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति दर्शपूर्णमासौ
चातुर्मास्यान्यालभमान एताभिर्व्याहृतीभिर् हवींष्यासाद-
येद्यज्ञमुखं वै दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि ब्रह्मेता व्याहृतयो
यज्ञमुख एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवासाद-
येद् ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति यद्वै यज्ञस्य साम्नां
क्रियते राष्ट्रं (३५)

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यदृचा विशं यज्ञस्याऽ-
ऽशीर्गच्छत्यथ ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते
सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः पुरस्तादध्याद् ब्रह्मेव
प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः साशीर्केण यज्ञेन यजते यं
कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति
तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्यां वै
पुरोऽनुवाक्यां भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्या- (३६)

ऽऽशीर्गच्छति यान् कामयेत् यजमानान्त्समावत्येनान्
यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तेषामेता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्याया
अर्धर्च एकां दध्याद्याज्यायै पुरस्तादेकां याज्याया अर्धर्च
एकां तथैनान्त्समावती यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यथा वै
पर्जन्यः सुवृष्टं वर्षत्येवं यज्ञो यजमानाय वर्षति
स्थलयोदकं परिगृह्णन्त्याशिषां यज्ञं यजमानः परिगृह्णाति
मनोऽसि प्राजापत्यं (३७)

मनसा मा भूतेनाऽऽविशेत्याहु मनो वै प्राजापत्यं
प्राजापत्यो यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन् धत्ते वागस्यैन्द्री
संपत्क्षयणी वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविशेत्याहैन्द्री वै
वाग्वाचमेवैन्द्रीमात्मन् धत्ते॥ (३८)

तेनैव ब्रह्मं राष्ट्रमेवास्यं यज्ञस्यं प्राजापत्यं षड्विंशच्च॥ [१०]

यो वै सप्तदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेदं प्रति यज्ञेन
तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशत आ श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु
श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पञ्चाक्षरं
द्व्यक्षरो वेषद्वार एष वै सप्तदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो य
एवं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशते यो वै यज्ञस्य

प्रायणं प्रतिष्ठा- (३९)

मुदयनं वेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन स॒ऽस्थां गच्छ॒त्या
 श्राव॑यास्तु श्रौष॒ड्यज॒ ये यजाम॑हे वष॒ट्कार॑ ए॒तद्वै य॒ज्ञस्य॑
 प्राय॑णमे॒षा प्र॑तिष्ठै॒तदुद॑यनं॒ य एवं वेद॑ प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
 स॒ऽस्थां गच्छ॑ति॒ यो वै स॒नृता॑यै॒ दोहं॑ वेद॑ दु॒ह ए॒वैनां॑ य॒ज्ञो
 वै स॒नृताऽऽश्रा॑वयेत्यै॒वैना॑म॒ह्वद॑स्तु (४०)

श्रौष॒डित्यु॒पावा॑स्रा॒ग्यजे॑त्युद॒नैषी॑द्ये॒ यजाम॑ह॒ इत्यु॒पास॑-
 दद्वष॒ट्कारेण॑ दो॒ग्येष॑ वै स॒नृता॑यै॒ दोहो॑ य॒ एवं वेद॑ दु॒ह
 ए॒वैनां॑ दे॒वा वै स॒त्रमा॑सत॒ तेषां॑ दि॒शोऽद॑स्यन्त॒ एता॑मा॒र्द्रा
 प॒ङ्क्तिम॑पश्यन्ना श्रा॑वयेति॒ पुरो॑वा॒तम॑जनयन्नस्तु श्रौष॒डित्य॒भ्र॑
 सम॑प्लावयन्॒ यजे॑ति वि॒द्युत॑- (४१)

म॒जन॑यन्॒ ये यजाम॑ह॒ इति॑ प्राव॑र्षयन्भ्य॑स्तनयन्
 वष॒ट्कारेण॑ ततो॒ वै तेभ्यो॑ दि॒शः प्रा॒प्याय॑न्त॒ य एवं वेद॑
 प्रा॒स्मै दि॒शः प्या॑यन्ते प्र॒जाप॑तिं त्वो॒वेदं प्र॒जाप॑तिस्त्वं वेद॑
 यं प्र॒जाप॑तिर्वेद॑ स पु॒ण्यो भ॑वत्येष॒ वै छ॑न्द॒स्यः प्र॒जाप॑तिरा
 श्रा॑वयास्तु श्रौष॒ड्यज॒ ये यजाम॑हे वष॒ट्कारो॑ य॒ एवं वेद॑ पु॒ण्यो
 भ॑वति वसन्त- (४२)

मृतूनां प्रीणामीत्याहर्तवो वै प्रयाजा ऋतूनेव प्रीणाति
 तैऽस्मै प्रीता यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्तेऽस्मा ऋतवो
 य एवं वेदाग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान्
 भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वै यज्ञश्चक्षुष्मान् ताभ्यामेव
 चक्षुरात्मन् धत्तेऽग्नेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासमित्याहाग्निर्वै
 देवानामन्नादस्तेनैवा- (४३)

ऽन्नाद्यमात्मन् धत्ते दब्धिरस्यदब्धो भूयासमुं
 दभेयमित्याहैतया वै दब्ध्या देवा असुरानदभ्रुवन्
 तयैव भ्रातृव्यं दभ्नोत्यग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा
 भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमहन् ताभ्यामेव
 भ्रातृव्यं स्तृणुत इन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययेन्द्रियाव्यन्नादो
 भूयासमित्याहेन्द्रियाव्येवान्नादो भवतीन्द्रस्या- (४४)

ऽहं देवयज्ययेन्द्रियावी भूयासमित्याहेन्द्रियाव्येव भवति
 महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमित्याह
 जेमानमेव महिमानं गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्यया-
 ऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहायुरेवात्मन् धत्ते प्रति
 यज्ञेन तिष्ठति॥ (४५)

प्रतिष्ठामहदस्तु विद्युतं वसन्तमेवेन्द्रस्याऽऽष्टात्रिंशच्च॥ [११]

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः। अस्माकमस्तु
केवलः॥ इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते
धियस्ताः। शूरो नृषांता शवसश्चकान आ गोमति व्रजे भजा
त्वं नः॥ इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु। इन्द्र
तानि त आ वृणे॥ अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्रा ते
विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु (४६)

क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्यै॥ आ
यस्मिन्त्सप्त वासवास्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा। ऋषिर्ह
दीर्घश्रुतम इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः॥ आमासु पक्वमैरय आ
सूर्यः रोहयो दिवि। घर्मं न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं
गिर्वणसे गिरः॥ इन्द्रमिद्राथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः।
इन्द्रं वाणीरनूषत॥ गायन्ति त्वा गायत्रिणो- (४७)

चन्त्यर्कमर्किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतक्रतुवुद्धः शमिव येमिरे॥
अहोमुचे प्र भरेमा मनीषामोषिष्ठदाब्ने सुमतिं गृणानाः।
इदमिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः॥
विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै पुरा पार्यादिन्द्रमहः।

अ॒हंसो॑ यत्र॑ पी॒पर॒द्यथा॑ नो ना॒वेव॒ यान्त॑मु॒भये॑ हवन्ते॥ प्र
स॒म्राजं॑ प्रथ॒मम॑ध्व॒राणां॑- (४८)

म॒होमुचं॑ वृष॒भं य॒ज्ञिया॑नाम्। अ॒पां नपा॑तमश्विना
हय॑न्तम॒स्मिन्न॑र इन्द्रि॒यं ध॑त्त॒मोजः॑॥ वि न॑ इन्द्र॒ मृधो॑ जहि
नी॒चा य॑च्छ॒ पृत॑न्यतः। अ॒धस्प॑दं तर्मी॑ कृधि॒ यो अ॒स्मा
अ॒भिदा॑स॒ति॥ इन्द्र॑ क्ष॒त्रम॑भि॒ वाम॑मोजोऽजाय॒था वृष॑भ
च॒र्षणी॑नाम्। अ॒पा॒नुदो॑ ज॒न॒ममि॑त्रयन्त॒मुरु॑ दे॒वेभ्यो॑ अ॒कृणो॑रु
लो॒कम्॥ मृ॒गो न भी॑मः कु॒चरो॑ गि॒रिष्ठाः॑ प॒राव॑त - (४९)

आ ज॑गामा॒ पर॑स्याः। सृ॒क॒शाय॑ प॒विमि॑न्द्र ति॒ग्मं
वि श॑त्रून् ता॒ढि वि॑ मृ॒धो नु॑दस्व॥ वि श॑त्रून् वि॒ मृधो॑ नुद॒ वि
वृ॒त्रस्य॑ ह॒नू रु॑ज। वि म॒न्युमि॑न्द्र भा॒मितो॑ऽमि॒त्रस्या॑भि॒दास॑तः॥
त्रा॒तार॑मिन्द्र॒मवि॑तार॒मिन्द्र॑ ह॒वेह॑वे सु॒हव॑ शू॒रमि॑न्द्रम्। हु॒वे
नु श॒क्रं पु॑रु॒हूत॑मिन्द्र॑ स्व॒स्ति नो॑ म॒घवा॑ धा॒त्विन्द्रः॑॥ मा ते॑
अ॒स्या॑ (५०)

स॒हसा॑वन् परि॑ष्ठाव॒घाय॑ भूम॒ हरि॑वः प॒रादै॑। त्राय॑स्व
नोऽवृ॑केभिर्व॒रूथै॑स्त्व॒ प्रिया॑सः॒ सूरि॑षु॒ स्याम॑॥ अ॒न॒वस्ते॑
रथ॑मश्व॒ाय त॑क्षन् त्व॒ष्टा व॑ज्रं पु॒रुहू॑त द्यु॒मन्त॑म्। ब्र॒ह्माण॑ इन्द्र॑

म॒हय॑न्तो अ॒र्कैरव॑र्धय॒न्नह॑ये ह॒न्त॒वा उ॑॥ वृ॒ष्णे यत् ते॒ वृष॑णो
अ॒र्कम॑र्चा॒निन्द्र॒ ग्रावा॑णो अ॒दि॒तिः स॒जोषाः॑। अ॒न॒श्वासो॒ ये
प॒वयो॑ऽर॒था इन्द्रै॑षिता अ॒भ्यव॑र्तन्त॒ दस्यू॑न्॥ (५१)

वृ॒त्र॒ह॒त्ये॒जुं गाय॑त्रिणो॑ऽध्व॒राणां॑ प॒रा॒वतो॑ऽस्याम॒ष्टाच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [१२]

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

पा॒क॒य॒ज्ञं वा अ॒न्वाहि॑ताग्नेः प॒शव॒ उप॑ तिष्ठन्त॒ इडा॒ खलु॒
वै पा॒क॒य॒ज्ञः सैषा॑ऽन्तरा॒ प्रया॑जानूया॒जान् यज॑मानस्य लो॒के-
ऽव॑हिता॒ तामा॑हि॒यमा॑णाम॒भि म॑न्त्रयेत् सु॒रूप॑वर्षवर्ण॒ एही॑ति
प॒शवो॒ वा इडा॑ प॒शूने॒वोप॑ ह॒यते॒ यज्ञं॑ वै दे॒वा अ॑दु॒हन् य॒ज्ञो-
ऽसु॑रा॒ अदु॑हत् तेऽसु॑रा य॒ज्ञदु॑ग्धाः प॒राऽभ॑वन् यो वै य॒ज्ञस्य॒
दोहं॑ वि॒द्वान् (१)

यज॑तेऽप्य॒न्यं यज॑मानं दुहे सा मे स॒त्याऽऽशी॒रस्य॒
य॒ज्ञस्य॑ भूया॒दित्या॑हैष वै य॒ज्ञस्य॒ दोह॑स्तेनै॒वैनं॑ दुहे प्र॒त्ता
वै गौर्दु॑हे प्र॒त्तेडा॒ यज॑मानाय दुह ए॒ते वा इडा॑यै स्तना॒
इडोप॑हृतेति वा॒युर्व॒त्सो य॒र्हि हो॑तेडामुप॒ह्वये॑त् त॒र्हि

यजमानो होता॑रमीक्ष॑माणो वा॒युं मन॑सा ध्यायेन् (२)

मा॒त्रे व॒त्समु॒पाव॑सृजति॒ सर्वे॑ण॒ वै य॒ज्ञेन॑ दे॒वाः सु॒वर्गं
लो॒कमा॑यन् पा॒कय॑ज्ञेन॒ मन॑रश्चा॒म्यत्से॒डा॒ मनु॑मुपावर्तत॒
ता॒न्दे॒वासु॒रा व्य॑ह्वयन्त प्र॒तीचीं॑ दे॒वाः प॒राची॑मसु॒राः सा
दे॒वानु॑पावर्तत प॒शवो॑ वै तद्दे॒वान॑वृणत प॒शवो॑ऽसु॒रान॑जहुर्य॒
का॒मये॑ताप॒शुः स्या॒दिति॑ प॒राचीं॑ तस्ये॒डामु॑पह्वयेताप॒शुरे॒व
भ॑वति॒ यं (३)

का॒मये॑त प॒शुमा॑न्त्स्या॒दिति॑ प्र॒तीचीं॑ तस्ये॒डामु॑पह्वयेत
प॒शुमा॑ने॒व भ॑वति ब्रह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति स त्वा इ॒डामु॑पह्वयेत॒
य इ॒डामु॑पह्वयाऽऽत्मा॒नमि॒डाया॑मुपह्वयेतेति॒ सा नः॑ प्रि॒या
सु॒प्रतू॑र्तिर्म॒घोनी॒त्याहे॒डामे॒वोप॒ह्वयाऽऽत्मा॑नमि॒डाया॑मुप॒ ह्वये॑ते
व्य॑स्तमि॒व वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ यदि॒डां सा॒मि प्रा॒श्नन्ति॑ (४)

सा॒मि मा॑र्जयन्त ए॒तत् प्रति॑ वा अ॒सुरा॑णां य॒ज्ञो
व्य॑च्छिद्यत॒ ब्रह्म॑णा दे॒वाः स॒म॑दधुर्बृह॒स्पति॑स्तनुतामि॒मं न॒
इत्या॑ह ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒णैव॑ य॒ज्ञः स॒न्द॑धाति॒
वि॒च्छिन्नं॑ य॒ज्ञः स॒मि॒मं द॑धा॒त्वित्या॑ह स॒न्तत्यै॑ वि॒श्वे दे॒वा
इ॒ह मा॑दयन्ता॒मित्या॑ह स॒न्तत्यै॑व य॒ज्ञं दे॒वेभ्यो॑ऽनु॒ दिश॑ति॒ यां

वै (५)

यज्ञे दक्षिणां ददाति तामस्य पशवोऽनु सङ्गमन्ति स एष
ईजानोऽपशुर्भावुको यजमानेन खलु वै तत्कार्यमित्याहुर्यथा
देवत्रा दत्तं कुर्वीताऽऽत्मन् पशून् रमयेतेति ब्रध्न पिन्वस्वेत्याह
यज्ञो वै ब्रध्नो यज्ञमेव तन्महयत्यथो देवत्रैव दत्तं कुरुत
आत्मन् पशून् रमयते ददतो मे मा क्षायीत्याहाक्षितिमेवोपैति
कुर्वतो मे मोषं दसदित्याह भूमानमेवोपैति॥ (६)

विद्वान्याये चं प्राश्नन्ति यां वै म एकात्रविंशतिश्च॥ [१]

सः श्रवा ह सौवर्चनसस्तुमिञ्मौपोदितिमुवाच
यत्सत्रिणां होताऽभूः कामिडामुपाह्वथा इति तामुपाह्व इति
होवाच या प्राणेन देवान् दाधार व्यानेन मनुष्यान् पानेन
पितृनिति छिनत्ति सा न छिनत्ती (३) इति छिनत्तीति
होवाच शरीरं वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाच गौर्वा - (७)

अस्यै शरीरं गां वाव तौ तत्पर्यवदतां या यज्ञे दीयते सा
प्राणेन देवान् दाधार यथा मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन
मनुष्यान् यां पितृभ्यो घ्नन्ति साऽपानेन पितृन् य एवं
वेदं पशुमान् भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः

प्रभवंतीः प्रत्याभवतीत्यन्नं वा अस्यै त- (८)

दुपाह्वा इति होवाचौषधयो वा अस्या अन्नमौषधयो वै प्रजाः प्रभवंतीः प्रत्या भवन्ति य एवं वेदान्नादो भवत्यथ वै तामुपाह्वा इति होवाच या प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णातीति प्रतिष्ठां वा अस्यै तदुपाह्वा इति होवाचेयं वा अस्यै प्रतिष्ठे- (९)

-यं वै प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाति य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठत्यथ वै तामुपाह्वा इति होवाच यस्यै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्तीति छिनत्ति सा न छिनत्ती (३) इति न छिनत्तीति होवाच प्र तु जनयतीत्येष वा इडामुपाह्वा इति होवाच वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्ति य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो भवति॥ (१०)

गोर्वा अस्यै तत् प्रतिष्ठाऽह्वा इति विश्वतिश्च॥ [२]

परोक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये यद्यजते य एवं देवाः परोक्षमिज्यन्ते तानेव तद्यजति यदन्वाहार्यमाहरत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं यद् ब्राह्मणास्तानेव तेन प्रीणात्यथो

दक्षिणैवा॒स्यैषा॒ऽथो य॒ज्ञस्यै॒व छि॒द्रमपि॑ दधाति॒ यद्वै य॒ज्ञस्य॑
 क्रूरं॒ यद्विलि॑ष्टं॒ तद॑न्वाहार्येणा- (११)

न्वाह॑रति॒ तद॑न्वाहार्यस्यान्वाहार्यत्वं दे॒वदू॒ता वा ए॒ते
 यदृ॒त्विजो॒ यद॑न्वाहार्यमा॒हरति॑ दे॒वदू॒ताने॒व प्री॑णाति
 प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान् व्यादि॑श॒त्स रि॑रिचानो॑ऽमन्यत॒
 स ए॒तम॑न्वाहार्यमभ॑क्तमपश्यत् तमा॒त्मन्न॑धत्त॒ स वा ए॒ष
 प्रा॑जाप॒त्यो यद॑न्वाहार्यो॑ यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽन्वाहार्य॑ आ॒ह्रियते॑
 सा॒क्षादे॒व प्र॒जाप॑तिमृ॒ध्नोत्य॑परिमितो नि॒रुप्यो॑ऽपरिमितः
 प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते- (१२)

रा॒ष्ट्यै दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकु॑र्वत् तद॒सुरा॑ अकुर्वत् ते दे॒वा ए॒तं
 प्रा॑जाप॒त्यम॑न्वाहार्यमपश्यन् तम॒न्वाह॑रन्त॒ ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्
 परा॑सुरा॒ यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽन्वाहार्य॑ आ॒ह्रियते॑ भव॑त्या॒त्मना॒
 परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति य॒ज्ञेन॒ वा इ॒ष्टी प॒क्केन॑ पू॒र्त्ती यस्यै॒वं
 वि॒दुषो॑ऽन्वाहार्य॑ आ॒ह्रियते॑ स त्वे॒वेष्टा॑पू॒र्त्ती प्र॒जाप॑तेर्भा॒गो-
 ऽसी॑- (३)

त्या॑ह प्र॒जाप॑तिमे॒व भा॑ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धय॒त्यू॒र्जस्वा॑न्

पयस्वानित्याहोर्जमेवास्मिन् पयो दधाति प्राणापानौ मे
पाहि समानव्यानौ मे पाहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते-
ऽक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिल्लोके इत्याह
क्षीयते वा अमुष्मिल्लोकेऽन्नमितः प्रदानं ह्यमुष्मिल्लोके
प्रजा उपजीवन्ति यदेवमभिमृशत्यक्षितिमेवैनद्रमयति
नास्यामुष्मिल्लोकेऽन्नं क्षीयते॥ (१४)

अन्वाहार्येण प्रजापतेरसि ह्यमुष्मिल्लोके पञ्चदश च॥ [३]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासमित्याह
बर्हिषा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत तेनैव प्रजाः सृजते
नराशंसस्याहं देवयज्यया पशुमान् भूयासमित्याह
नराशंसैन वै प्रजापतिः पशूनसृजत तेनैव पशून्सृजते-
ऽग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां
गमेयमित्याहाऽऽयुरेवात्मन् धत्ते प्रति यज्ञेन तिष्ठति
दर्शपूर्णमासयोर्- (१५)

वै देवा उज्जितिमनूदजयन् दर्शपूर्णमासाभ्यामसुरानपा-
नुदन्ताग्नेरहमुज्जितिमनूजैषमित्याह दर्शपूर्णमासयोरेव
देवतानां यजमान उज्जितिमनूजयति दर्शपूर्णमासाभ्यां

भ्रातृव्या॒नपं॑ नुद॒ते वाज॑वतीभ्यां व्यू॒ह॒त्यन्नं॑ वै वाजोऽन्नमे॒वाव॑-
रुन्धे॒ द्वाभ्यां॑ प्रति॒ष्ठित्यै॒ यो वै य॒ज्ञस्य॒ द्वौ दोहौ॑ वि॒द्वान्
यज॑त उभ॒यत॑ - (१६)

ए॒व य॒ज्ञं दु॒हे पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्चै॒ष वा अ॒न्यो य॒ज्ञस्य॒ दोह॑
इडा॒याम॒न्यो य॒र्हि होता॑ यज॑मानस्य॒ नाम॑ गृह्णी॒यात् तर्हि॑
ब्रू॒यादे॒मा अ॒ग्नन्ना॒शिषो॒ दोह॑कामा॒ इति॑ स॒स्तुता॑ ए॒व दे॒वता॑
दु॒हेऽथो॑ उभ॒यत॑ ए॒व य॒ज्ञं दु॒हे पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्च॒ रोहि॑तेन
त्वाऽग्नि॑र्दे॒वता॑ गम॒य॒त्वित्या॑है॒ते वै दे॒वाश्वा॑ - (१७)

यज॑मानः प्र॒स्तरो॒ यदे॒तैः प्र॒स्तरं॑ प्र॒हर॑ति दे॒वाश्चै॒रे॒व
यज॑मानः सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑म॒यति॒ वि ते॑ मु॒ञ्चामि॒ रश्ना॑ वि
र॒श्मी॒नित्या॑है॒ष वा अ॒ग्नेर्वि॑मो॒कस्ते॒नैवैनं॑ वि मु॒ञ्चति॒ विष्णोः॑
शं॒यो॒र॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ य॒ज्ञेन॑ प्रति॒ष्ठां ग॑मे॒यमित्या॑ह॒ यज्ञो॑ वै
विष्णु॑र्य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः प्र॒ति ति॑ष्ठति॒ सोम॑स्या॒हं दे॒वय॑ज्यया॒
सु॒रेता॑ - (१८)

रेतो॑ धिषी॒येत्या॑ह॒ सोमो॑ वै रे॒तो॒धास्ते॒नैव॑ रे॒त आ॒त्मन्
ध॒त्ते त्वष्ट॑र॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ पशू॑नाः रू॒पं पु॒षेय॑मित्या॒ह
त्वष्टा॑ वै प॒शूनां॑ मि॒थुना॑नाः रू॒पकृ॑त्ते॒नैव॑ प॒शूनाः॑

रूपमात्मन् धत्ते देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं
तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र भूयासमित्याहैतस्माद्वै
मिथुनात्प्रजापतिर्मिथुनेन (१९)

प्राजायत तस्मादेव यजमानो मिथुनेन प्र जायते वेदो-
ऽसि वित्तिरसि विदेयेत्याह वेदेन वै देवा असुराणां वित्तं
वेद्यमविन्दन्त तद्वेदस्य वेदत्वं यद्यद् भ्रातृव्यस्याभिध्यायेत्
तस्य नामं गृहीयात् तदेवास्य सर्वं वृद्धे घृतवन्तं कुलायिनः
रायस्पोषः सहस्रिणं वेदो ददातु वाजिनमित्याह प्र सहस्रं
पशूनां प्रोत्यास्यं प्रजायां वाजी जायते य एवं वेद॥ (२०)

दृशपूर्णमासयोरुभयतो देवाश्चाः सुरेताः प्रजापतिर्मिथुनेनाऽऽप्रोत्यष्टौ च॥ [४]

ध्रुवां वै रिच्यमानां यज्ञोऽनु रिच्यते यज्ञं यजमानो
यजमानं प्रजा ध्रुवामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं
यजमानो यजमानं प्रजा आ प्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्याह
ध्रुवामेवाऽऽप्याययति तामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं
यजमानो यजमानं प्रजाः प्रजापतेर्विभान्नामं लोकस्तस्मिं
स्त्वा दधामि सह यजमानेने- (२१)

त्याहायं वै प्रजापतेर्विभान्नामं लोकस्तस्मिन्नेवैनं

दधाति सुह यजमानेन रिच्यत इव वा एतद्यद्यजते
यद्यजमानभागं प्राश्नात्यात्मानमेव प्रीणात्येतावान् वै यज्ञो
यावान् यजमानभागो यज्ञो यजमानो यद्यजमानभागं
प्राश्नाति यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवस॑ सोदकं
यद्वरुहिश्चाऽऽपश्चैतद् (२२)

यजमानस्याऽऽयतनं यद्वेदिर्यत् पूर्णपात्रमन्तर्वेदि
निनयति स्व एवाऽऽयतने सूयवस॑ सोदकं कुरुते
सदसि सन्मे भूया इत्याहाऽऽपो वै यज्ञ आपोऽमृतं
यज्ञमेवामृतमात्मन्धत्ते सर्वाणि वै भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपं
यन्ति प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तामित्याहैष वै
दर्शपूर्णमासयोरवभृथो (२३)

यान्येवैनं भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपयन्ति तैरेव
सहावभृथमवैति विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननप-
ज्य्यमभ्यजयन् यद्विष्णुक्रमान् क्रमते विष्णुरेव भूत्वा
यजमानश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपज्य्यमभि जयति विष्णोः
क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षं
जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवेमाल्लोकान् यथापूर्वमभि

जयति॥ (२४)

इत्येतदवभृथो दिशः सप्त च॥ [५]

अगन्म सुवः सुवर्गन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेति
सन्दृशस्ते मा छिन्सि यत्ते तपस्तस्मै ते मा
वृक्षीत्याह यथायजुरेवैतत्सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा
अस्यायुर्मे धेहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा
एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते यो (२५)

विष्णुक्रमान् क्रमते सुवर्गाय हि लोकाय विष्णुक्रमाः
क्रम्यन्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे विष्णुक्रमान्
क्रमेत य इमाल्लोकान् भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं
लोकं प्रत्यवरोहेदित्येष वा अस्य लोकस्य प्रत्यवरोहो
यदाहेदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिव इतीमानेव
लोकान्भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहति
सं (२६)

ज्योतिषाऽभूवमित्याहास्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यैन्द्रीमा-
वृतमन्वावर्त इत्याहासौ वा आदित्य इन्द्रस्तस्यैवाऽऽ-
वृतमनु पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु

पर्यावर्तते तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो
 आदित्यस्यैवाऽऽवृतमनु पर्यावर्तते समहं प्रजया सं मया
 प्रजेत्याहाऽऽशिष- (२७)

मेवैतामा शास्ते समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा
 ते अग्ने दीद्यासमित्याह यथायजुरेवैतद्वसुमान् यज्ञो
 वसीयान् भूयासमित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते बहु वै
 गार्हपत्यस्यान्ते मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां
 गार्हपत्यमुप तिष्ठते पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां
 प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपत इत्याह (२८)

यथायजुरेवैतच्छ्रुतं हिमा इत्याह शतं त्वा
 हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं
 करोति तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति
 ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात् तेजस्व्येवास्य ब्रह्मवर्चसी
 पुत्रो जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मे ज्योतिष्मतीमिति
 ब्रूयाद्यस्य पुत्रो (२९)

जातः स्यात् तेज एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति यो वै यज्ञं
 प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति कस्त्वा युनक्ति स

त्वा वि मुञ्चत्वित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं युनक्तिं
प्रजापतिना वि मुञ्चति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं वै व्रतमविसृष्टं
प्रदहोऽग्ने॑ व्रतपते व्रतमचारिषमित्याह व्रतमेव (३०)

वि सृजते शान्त्या अप्रदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एति
न नि वर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्य पुनरालम्भं विद्वान् यजते
तमभि नि वर्तते यज्ञो बभूव स आ बभूवेत्याहैष वै यज्ञस्य
पुनरालम्भस्तेनैवैनं पुनरालभतेऽनवरुद्धा वा एतस्य विराड्
आहिताग्निः सन्नसभः पशवः खलु वै ब्राह्मणस्य सभेष्वा
प्राङुत्क्रम्य ब्रूयाद्गोमां अग्नेऽविमां अश्वी यज्ञ इत्यव
सभां रुन्धे प्र सहस्रं पशूनां प्रोत्यास्य प्रजायां वाजी
जायते॥ (३१)

यः स माशिषं गृहपतु इत्याह यस्य पुत्रो व्रतमेव खलु वै चतुर्विंशतिश्च॥—[६]

देवं सवितुः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो
गन्धर्वः। केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति
नः॥ इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं बध्यात्॥
वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदिति नाम वचसा करामहे।
यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्म

साविषत्॥ अ- (३२)

फस्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवथ
वाजिनः॥ वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविंशतिः। ते
अग्रे अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्जवमादधुः॥ अपा नपादाशुहेमन्
य ऊर्मिः ककुद्भान् प्रतूर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वाजं सेत्॥
विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमस्यङ्कौ
न्यङ्कावभितो रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ
दूरेहेतिरिन्द्रियावात्पतन्त्री ते नोऽग्रयः पप्रयः पारयन्तु॥ (३३)

अप्सु न्यङ्कौ पञ्चदश च॥ [७]

देवस्याहं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं
जेषं देवस्याहं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता
वर्षिष्ठं नाकं रुहेयमिन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं
जापयतेन्द्रो वाजमजयित्। अश्वाजनि वाजिनि वाजेषु
वाजिनीवत्यश्वात्समत्सु वाजय॥ अर्वाऽसि सप्तिरसि
वाज्यसि वाजिनो वाजं धावत मरुतां प्रसवे जयत वि
योजना मिमीध्वमध्वनः स्कन्नीत (३४)

काष्ठां गच्छत वाजेवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा

अमृता ऋतज्ञाः॥ अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात
 पृथिभिर्देवयानैः॥ ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु
 वाजिनः॥ मितद्रवः सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवः। महो
 ये रत्नं॑ समिथेषु जग्निरे शं नो भवन्तु वाजिनो हवेषु॥
 देवताता मितद्रवः स्वर्काः। जम्भयन्तोऽहिं वृकं॑ रक्षांसि
 सनेम्यस्मद्युयवन्न- (३५)

मीवाः॥ एष स्य वाजी क्षिपणिं तुरण्यति ग्रीवायां
 बद्धो अपिकक्ष आसनि। क्रतुं दधिका अनु सन्तवीत्वत्
 पथामङ्काः॑ स्यन्वापनीफणत्॥ उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यतः
 पूर्णं न वेरनु वाति प्रगर्धिनः। श्येनस्यैव ध्रजतो अङ्कसं
 परि दधिकाव्णः सहोर्जा तरित्रतः॥ आ मा वाजस्य
 प्रसवो जगम्यादा द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। आ मा गन्तां
 पितरां (३६)

मातरा चाऽऽमा सोमो अमृतत्वाय गम्यात्॥
 वाजिनो वाजजितो वाजं॑ सरिष्यन्तो वाजं जेष्यन्तो
 बृहस्पतेर्भागमव जिघ्रत वाजिनो वाजजितो वाजं॑
 ससृवांसो वाजं जिगिवांसो बृहस्पतेर्भागे नि मृद्वमियं

वः सा स॒त्या स॒न्धाऽभू॒द्यामिन्द्रे॑ण स॒मध॑ध्व॒मजी॑जिपत
वनस्पतय॒ इन्द्रं॑ वाजं॒ विमु॑च्यध्वम्॥ (३७)

स्क॒न्धीत॒ युय॑व॒न्मि॒तरा॒ द्विच॑त्वारि॒शच्च॥ [८]

क्ष॒त्रस्यो॑ल्ब॒मसि॑ क्ष॒त्रस्य॑ योनि॑रसि जाय॒ एहि॑ सुवो॒
रोहा॑व॒ रोहा॑व॒ हि सुव॑र॒हं ना॑वुभयोः सुवो॑ रोक्ष्यामि॒ वाजं॑श्च
प्रस॒वश्चा॑पिजश्च॒ क्रतु॑श्च सुव॑श्च मूर्धा च॒ व्यश्जि॑यश्चाऽ-
ऽन्त्याय॑नश्चान्त्य॑श्च भौव॑नश्च भुव॑नश्चाधि॑पतिश्च। आयु॑र्य॒ज्ञेन॑
कल्प॑तां प्रा॒णो य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तामपा॒नो - (३८)

य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां व्या॒नो य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां चक्षु॑र्य॒ज्ञेन॑
कल्प॑तां॒ श्रोत्रं॑ य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां मनो॑ य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां
वाग्य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तामा॒त्मा य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां य॒ज्ञो य॒ज्ञेन॑
कल्प॑तां॒ सुव॑र्दे॒वा अ॑ङ्गन्मा॒मृता॑ अभू॒म प्र॒जाप॑तेः प्र॒जा
अ॑भू॒म सम॑हं प्र॒जया॑ सं मया॑ प्र॒जा सम॑हं॒ राय॑स्पोषे॑ण
सं मया॑ राय॑स्पोषोऽन्ना॑य त्वाऽन्ना॑द्याय त्वा वाजा॑य त्वा
वाज॑जित्या॒यै त्वाऽमृ॑तमसि॒ पुष्टि॑रसि प्र॒जन॑नमसि॥ (३९)

अ॒पा॒नो वाजा॑य॒ नव॑ च॥ [९]

वाज॑स्ये॒मं प्र॑स॒वः सु॑षुवे अ॒ग्रे सोम॑ः राजा॑न॒मोष॑धीष्व॒प्सु।

ता अ॒स्मभ्यं॑ म॒धु॒मती॑र्भवन्तु व॒यं॑ र॒ष्ट्रे जा॑ग्रियाम पुरोहि॑ताः॥
 वाज॑स्येदं प्र॒स॒व आ ब॑भूवे॒मा च॒ विश्वा॒ भुव॑नानि स॒र्वतः॑।
 स वि॒राजं॑ पर्येति प्रजा॒नन् प्र॒जां पु॒ष्टिं वर्ध॑यमानो अ॒स्मे॥
 वाज॑स्ये॒मां प्र॒स॒वः शि॑श्रिये दि॒वमि॒मा च॒ विश्वा॒ भुव॑नानि
 स॒म्राट्। अदि॑त्सन्तं दापयतु प्रजा॒नन् र॒यिं (४०)

च॒ नः॒ सर्व॑वीरां॒ नि य॑च्छतु॥ अ॒ग्ने अ॒च्छा व॑देह नः॒ प्रति॑
 नः सु॒मना॑ भव। प्र णो॑ यच्छ भुवस्पते धन॒दा अ॑सि न॒स्त्वम्॥
 प्र णो॑ यच्छत्व॒र्यमा॒ प्र भ॒गः प्र बृ॒हस्प॑तिः। प्र दे॒वाः प्रो॒त
 सू॒नृता॒ प्र वा॒ग्दे॒वी द॑दातु नः॥ अ॒र्य॒मणं॑ बृ॒हस्प॑तिमिन्द्रं दाना॑य
 चोद॑य। वाचं॒ विष्णु॑ꣳ सर॑स्वतीꣳ सवि॒तारं॑ (४१)

च वा॒जिन॑म्॥ सोम॑ꣳ राजा॑नं वरु॒णम॒ग्निम॒न्वार॑भामहे।
 आ॒दि॒त्यान् विष्णु॑ꣳ सूर्यं॑ ब्र॒ह्माणं॑ च॒ बृ॒हस्प॑तिम्॥ दे॒वस्य॑ त्वा
 सवि॑तुः प्र॒स॒वेऽश्वि॑नोर्बा॒हुभ्यां॑ पू॒ष्णो ह॑स्ताभ्याꣳ सर॑स्वत्यै
 वा॒चो य॑न्तुर्य॒त्रेणा॒ग्नेस्त्वा॒ साम्रा॑ज्येना॒भिषि॑श्चामीन्द्र॑स्य
 बृ॒हस्प॑तेस्त्वा॒ साम्रा॑ज्येना॒भिषि॑श्चामि॥ (४२)

र॒यिꣳ स॒वि॒तारꣳ ष॒द्विꣳश॒च॥ [१०]

अ॒ग्निरेका॑क्षरेण॒ वाच॑मुद॑जयद॒श्विनौ॒ द्यक्ष॑रेण प्राणापा॒ना-

वुद॑जयतां॒ विष्णु॑स्य॒क्षरेण॒ त्री॒ल्लो॑कानुद॑जय॒त्सोम॑श्चतु॑रक्षरेण॒
चतु॑ष्पदः प॒शूनुद॑जयत् पू॒षा प॒ञ्चा॑क्षरेण प॒ङ्क्ति॑मुद॑जयद्वा॒ता
षड॑क्षरेण॒ षड्॑तूनुद॑जयन्म॒रुतः॑ स॒प्ताक्ष॑रेण स॒प्तप॑दा॒ऽ
शक्वे॑रीमुद॑जयन् बृह॑स्पति॑र॒ष्टाक्ष॑रेण गाय॑त्रीमुद॑जयन्मि॒त्रो
नवा॑क्षरेण त्रि॒वृत्॑ऽ स्तोम॑मुद॑जय- (४३)

द्व॒रुणो॑ दशा॑क्षरेण वि॒राज॑मुद॑जयदिन्द्र॒ एका॑दशाक्षरेण
त्रि॒ष्टुभ॑मुद॑जयद् वि॒श्वे दे॒वा द्वा॑दशाक्षरेण जग॑तीमुद॑जयन्
वस॑व॒स्त्रयो॑दशाक्षरेण त्रयो॑दशऽस्तोम॑मुद॑जयन् रु॒द्राश्चतु॑र्दशा-
क्षरेण चतु॑र्दशऽ स्तोम॑मुद॑जयन्नादित्याः प॒ञ्चद॑शाक्षरेण
प॒ञ्चद॑शऽ स्तोम॑मुद॑जयन्नादिति॒षोड॑शाक्षरेण षोड॑शऽ
स्तोम॑मुद॑जयत् प्र॒जाप॑तिः स॒प्तद॑शाक्षरेण सप्त॑दशऽ
स्तोम॑मुद॑जयत्॥ (४४)

अ॒जय॑त् षट्॑त्वारि॒ऽशच्च॑॥ [११]

उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽसि नृ॒षदं॑ त्वा द्रु॒षदं॑ भुव॒न॒सद॑मिन्द्रा॒य
जुष्टं॑ गृ॒ह्णाम्ये॒ष ते यो॒नि॒रिन्द्रा॑य त्वो॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑-
ऽस्य॑प्सु॒षदं॑ त्वा घृ॒त॒सदं॑ व्योम॑सद॒मिन्द्रा॑य जुष्टं॑ गृ॒ह्णाम्ये॒ष
ते यो॒नि॒रिन्द्रा॑य त्वो॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽसि पृथि॑वि॒षदं॑ त्वा-

ऽन्तरिक्षसदं नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय
त्वा॥ ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः। दैव्यः
कोशः - (४५)

समुज्जितः। तेषां विशिप्रियाणामिषमूर्जः समग्रभीमेष
ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ अपाः रसमुद्वयसः सूर्यरश्मिः
समाभूतम्। अपाः रसस्य यो रसस्तं वो गृह्णाम्युत्तममेष
ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ अया विष्ठा जनयन्कर्वराणि स हि
घृणिरुरुर्वराय गातुः। स प्रत्युदैद्धरुणो मध्वो अग्रः स्वायां
यत्तनुवां तनूमैरयत। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा
जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये त्वा॥ (४६)

कोशस्तनुवां त्रयोदश च॥ [१२]

अन्वह मासा अन्विद्वनान्यन्वोषधीरनु पर्वतासः।
अन्विन्द्रः रोदसी वावशाने अन्वापो अजिहत जायमानम्॥
अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्ये॥
अनु क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये॥
इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम्। न ह्यस्या अपरं
चन जरसा (४७)

मरते॒ पतिः॥ नाहमिन्द्राणि॒ रारण॑ सख्युर्वृषाकपेर् ऋते।
यस्ये॒दमप्य॑ ह॒विः प्रियं॑ दे॒वेषु॑ गच्छति॥ यो जा॒त ए॒व प्रथ॑मो
मन॑स्वान् दे॒वो दे॒वान् क्रतु॑ना प॒र्यभूष॑त्। यस्य॒ शुष्मा॑द्रोद॒सी
अभ्य॑सेतां नृ॒म्णस्य॑ म॒हा स ज॑नासु इन्द्रः॥ आ ते॒ मह॑
इन्द्रो॒त्युग्र॑ सम॒न्यवो॑ यत्स॒मर॑न्त॒ सेनाः॑। पता॑ति दि॒द्युन्नर्य॑स्य
बाहु॑वोर्मा ते (४८)

मनो॑ विष्व॒द्रिय॑ग्विचारीत्॥ मा नो॑ म॒र्धीरा भ॑रा द॒द्धि तन्नः॑
प्र दा॒शुषे॒ दात॑वे॒ भूरि॑ यत् ते। नव्ये॑ दे॒ष्णे श॒स्ते अ॒स्मिन् तं
उ॒क्थे प्र ब्र॑वाम व॒यमिन्द्र॑ स्तुवन्तः॥ आ तू भ॑र॒ माकि॑रे॒तत्
परि॑ष्ठाद्विद्वा हि त्वा॒ वसु॑पतिं वसू॒नाम्। इन्द्र॑ यत् ते माहि॑नं
द॒त्रम॑स्त्य॒स्मभ्यं॑ तद्ध॑र्यश्च (४९)

प्र य॑न्धि॥ प्र॒दा॒तार॑ हवामह॒ इन्द्र॑मा ह॒विषां॑ व॒यम्। उ॒भा
हि ह॒स्ता वसु॑ना पृ॒णस्वाऽऽप्र॑ यच्छ॒ दक्षि॑णा॒दोत॑ स॒व्यात्॥
प्र॒दा॒ता व॒ज्री वृष॑भस्तुरा॒षाढुष्मी॑ राजा॑ वृ॒त्रहा॑ सोम॒पावा॑।
अ॒स्मिन् य॒ज्ञे ब॒र्हिष्या॑ नि॒षद्या॑था भव॒ यज॑मानाय॒ शं योः॥
इन्द्रः॑ सु॒त्रामा॒ स्ववा॑ अवो॒भिः सुमृ॑डी॒को भ॑वतु वि॒श्ववे॑दाः।
बाध॑तां द्वेषो॒ अभ॑यं कृ॒णोतु॑ सु॒वीर्य॑स्य (५०)

पतयः स्याम॥ तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भूद्रे
 सौमनसे स्याम। स सुत्रामा स्ववा इन्द्रो अस्मे आराचिद्वेषः
 सनुतर्युयोतु॥ रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः।
 क्षुमन्तो याभिर्मदेम॥ प्रो प्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत।
 अभीके चिदु लोककृत्स्नङ्गे समत्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि
 चोदिता नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वसु॥ (५१)

जुरसा मा ते हर्यश्च सुवीर्यस्याध्येकं च॥ [१३]

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः ॥

अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति धेनुर्दक्षिणा ये
 प्रत्यञ्चः शम्याया अवशीयन्ते तन्नैर्ऋतमेककपालं कृष्णं
 वासः कृष्णातूषं दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुतिं जुषाण एष
 ते निरऋते भागो भूते हविष्मत्यसि मुञ्चेममहंसः स्वाहा
 नमो य इदं चकाराऽऽदित्यं चरुं निर्वपति वरो दक्षिणाऽ-
 ऽग्नावैष्णवमेकादशकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीय-
 (१)

मेकादशकपालं५ हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो
 वही दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रं दध्यृषभो वही
 दक्षिणैन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुं प्रथमजो वत्सो
 दक्षिणा सौम्यः५ श्यामाकं चरुं वासो दक्षिणा सरस्वत्यै
 चरुः५ सरस्वते चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा॥ (२)

अग्नीषोमीयं चतुस्त्रिंशच्च॥ [१]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुः५ सावित्रं द्वादश-
 कपालः५ सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुं मारुतः५ सप्तकपालं
 वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यमेककपालम्॥ (३)

आग्नेयमष्टादश॥ [२]

ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां
 कायमेककपालं प्रघास्यान् हवामहे मरुतो यज्ञवाहसः
 करम्भेण सजोषसः॥ मो षू ण इन्द्र पृथ्सु देवास्तु स्म ते
 शुष्मिन्नवया। मही ह्यस्य मीढुषो यव्या। हविष्मतो मरुतो
 वन्दते गीः॥ यद् ग्रामे यदरण्ये यत्सभायां यद्विन्द्रिये।
 यच्छूद्रे यदर्य एनश्चकृमा वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि
 तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा

मयोभुवा॥ देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः॥ (४)

वयं यद् वि॑श्रुति॒श्च॥ [३]

अ॒ग्नयेऽनी॑कवते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्वपति सा॒क॑
सूर्ये॑णोद्यता म॒रुद्भ्यः॑ सान्तप॒नेभ्यो॑ म॒ध्यन्दि॑ने च॒रुं म॒रुद्भ्यो॑
गृहमे॒धिभ्यः॑ सर्वा॑सां दुग्धे सायं च॒रुं पूर्णा॑ द॒र्वि परा॑ पत॒
सुपूर्णा॑ पुनराप॑त। व॒स्त्रेव॒ वि क्री॑णावहा इष॒मूर्ज॑ शतक्रतो॥
दे॒हि मे द॑दामि ते॒ नि मे॑ धेहि॒ नि ते॑ दधे। नि॒हार॒मिन्नि मे॑
हरा नि॒हारं॑ (५)

नि ह॑रामि ते॥ म॒रुद्भ्यः॑ क्री॒डिभ्यः॑ पुरो॒डाश॑
स॒प्तक॑पालं निर्वपति सा॒क॑ सूर्ये॑णोद्यताग्नेयम॒ष्टा-
क॑पालं निर्वपति सौ॒म्यं च॒रुं सा॑वि॒त्रं द्वाद॑शकपाल॑
सार॒स्वतं॑ च॒रुं पौ॒ष्णं च॒रुमै॑न्द्रा॒ग्नमे॑का॒दश॑कपालमै॒न्द्रं च॒रुं
वै॒श्वक॑र्मणमेक॑कपालम्॥ (६)

हरा नि॒हारं॑ त्रि॒शच्च॥ [४]

सोमा॑य पि॒तृमते॑ पुरो॒डाश॑ षट्क॑पालं निर्वपति पि॒तृभ्यो॑
बर्हि॑षद्भ्यो॑ धा॒नाः पि॒तृभ्यो॑ऽग्नि॒ष्वात्तेभ्यो॑ऽभिवा॒न्यायै॑ दुग्धे

मन्थमेतत् ते तत् ये च त्वामन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह
 ये च त्वामन्वत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वः सुसन्दृशं त्वा
 वयं मघवन् मन्दिषीमहि॥ प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि
 वशाः अनु॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥ (७)

अक्षन्नमीमदन्त ह्यवं प्रिया अधूषत॥ अस्तोषत
 स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥
 अक्षन् पितरोऽमीमदन्त पितरोऽतीतृपन्त पितरोऽमीमृजन्त
 पितरः॥ परेत पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्यैः॥ अथा
 पितृन्सुविदत्राः अपीत यमेन ये संधमादं मदन्ति॥ मनो
 न्वा हुवामहे नाराशः सेन स्तोमेन पितृणां च मन्मभिः॥
 आ (८)

न एतु मनः पुनः ऋत्वे दक्षाय जीवसे॥ ज्योक् च सूर्य
 दृशे॥ पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः॥ जीवं व्रातः
 सचेमहि॥ यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा
 जिहिःसिम॥ अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु
 दुरिता यानि चकृम करोतु मामनेनसम्॥ (९)

प्रति॒पूरु॒षमे॑क॒कपा॒ला॒न्निर्व॑प॒त्येक॒मति॑रिक्तं याव॑न्तो गृ॒ह्याः॑
 स्मस्ते॑भ्यः कर्म॑करं पशू॒नां शर्मा॑सि शर्म॒ यज॑मानस्य शर्म॒ मे
 यच्छै॑कं ए॒व रु॒द्रो न द्वि॑तीयाय तस्थ आ॒खुस्तै॑ रु॒द्र प॒शुस्तं
 जु॒षस्वै॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒गः स॒ह स्व॒स्राऽम्बि॑कया तं जु॒षस्व
 भेष॑जं गवेऽश्वाय॒ पुरु॑षाय भेष॒जमथो॑ अ॒स्मभ्य॑ भेष॒जं
 सुभेष॑जं (१०)

यथाऽस॑ति॥ सु॒गं मे॒षाय॑ मे॒ष्या॑ अवा॑म्ब रु॒द्रम॑दिम॒ह्यव॑ दे॒वं
 त्र्य॑म्बकम्॥ यथा॑ नः श्रेय॑सः कर्॒द्यथा॑ नो वस्य॑सः कर्॒द्यथा॑
 नः पशु॑मतः कर्॒द्यथा॑ नो व्यवसा॑ययात्॥ त्र्य॑म्बकं यजामहे
 सु॒गन्धिं पु॑ष्टि॒वर्ध॑नम्॥ उ॒र्वारु॒कमि॑व॒ बन्ध॑नान्मृत्योर्मु॑क्षीय॒ मा-
 ऽमृता॑त्॥ ए॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒गस्तं जु॒षस्व॒ तेना॑व॒सेन॑ प॒रो
 मूज॑व॒तोऽती॒ह्यव॑ततधन्वा॒ पिना॑कहस्तः कृ॒त्तिवा॑साः॥ (११)

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥ _____ [६]

ऐ॒न्द्रा॒ग्रं द्वा॑द॒शक॑पालं वैश्वदे॒वं च॒रुमि॑न्द्राय॒ शुना॒सीरा॑य
 पुरो॒डाशं॑ द्वा॒द॒शक॑पालं वा॒यव्यं॑ प॒यः सौ॒र्यमे॑क॒कपालं॑
 द्वा॒द॒शग॒वः सी॒रं दक्षि॑णाऽऽग्ने॒यम॑ष्टाक॒पालं॑ निर्व॑पति रौ॒द्रं
 गा॒वीधु॑कं च॒रुमै॑न्द्रं दधि॑ वारु॒णं य॒वम॑यं च॒रुं व॒हिनी॑

धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरःसदोऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः
पश्चात्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो वरुणनेत्रा उपरिषदो
बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो (१२)

नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढः रक्षः सन्दग्धः रक्ष इदमहः
रक्षोऽभि सं दहाम्यग्रये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय सवित्रे
वरुणाय बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टिवाही रथो
दक्षिणा देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्याः रक्षसो वधं जुहोमि हतः रक्षोऽवधिष्म रक्षो
यद्वस्ते तदक्षिणा॥ (१३)

तेभ्यः पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [७]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै चरुः राकायै
चरुः सिनीवात्यै चरुं कुह्वै चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणाऽ-
ऽग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं
वैष्णवं त्रिकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीयमेकादश-
कपालं निर्वपतीन्द्रासोमीयमेकादशकपालः सौम्यं चरुं
बभ्रुर्दक्षिणा सोमापौष्णं चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं
चरुः श्यामो दक्षिणा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति

हिरण्यं दक्षिणा वारुणं यवमयं चरुमश्वो दक्षिणा॥ (१४)

निरष्टौ च॥ [८]

बार॒हस्प॒त्यं च॒रुं निर्व॑पति ब्र॒ह्मणो॑ गृ॒हे शि॑तिपृ॒ष्ठो
दक्षि॑णै॒न्द्रमेका॑दशकपालः राज॒न्यस्य॑ गृ॒ह ऋ॒षभो दक्षि॑णा-
ऽऽदि॒त्यं च॒रुं महि॑ष्यै गृ॒हे धे॒नुर्दक्षि॑णा नैर्ऋ॒तं च॒रुं
परि॑वृ॒त्तयै॑ गृ॒हे कृ॒ष्णानां॑ व्री॒हीणां॑ न॒खनि॑र्भि॒त्रं कृ॒ष्णा कू॒टा
दक्षि॑णाऽऽग्ने॒यमृ॒ष्टाक॑पालः सेना॒न्यो गृ॒हे हि॑रण्यं दक्षि॑णा
वारु॑णं दश॑कपालः सू॒तस्य॑ गृ॒हे म॒हानि॑रष्टो दक्षि॑णा
मारु॑तः स॒प्तक॑पालं ग्राम॒ण्यो गृ॒हे पृ॒श्निर्दक्षि॑णा सावि॒त्रं
द्वाद॑शकपालं (१५)

क्ष॒त्तुर्गृ॒ह उप॑ध्वस्तो दक्षि॑णाऽऽश्वि॒नं द्वि॑कपालः
सं॒ङ्गही॑तुर्गृ॒हे संवा॑त्यौ दक्षि॑णा पौ॒ष्णं च॒रुं भा॑गदु॒घस्य॑ गृ॒हे
श्या॒मो दक्षि॑णा रौ॒द्रं गा॑वीधु॒कं च॒रुम॑क्षावापस्य गृ॒हे श॒बल॑
उद्वा॑रो दक्षि॑णेन्द्रा॒य सु॒त्राम्नो॑ पुरो॒डाश॑मेका॑दशकपालं प्रति
निर्व॑पतीन्द्रा॒याः हो॒मुचे॑ऽयं नो॒ राजा॑ वृ॒त्रहा॑ राजा॑ भू॒त्वा
वृ॒त्रं व॑ध्यान्मै॒त्राबार॑हस्प॒त्यं भ॑वति श्वे॒तायै॑ श्वे॒तव॑त्सायै दु॒ग्धे
स्व॑यम्मूर्ते स्व॑यम्मथि॒त आज्य॑ आश्व॑त्थे (१६)

पात्रे चतुःस्रक्तौ स्वयमवपुत्रायै शाखायै कर्णाश्चा-
 कर्णाश्च तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कर्णाः स पयसि
 बार्हस्पत्यो येऽकर्णाः स आज्ये मैत्रः स्वयं कृता
 वेदिर्भवति स्वयन्दिनं बर्हिः स्वयं कृत इध्मः सैव श्वेता
 श्वेतवत्सा दक्षिणा॥ (१७)

सवित्रं द्वादशकपालमाश्वत्ये त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

अग्नये गृहपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति कृष्णानां
 व्रीहीणां सोमाय वनस्पतये श्यामाकं चरुं सवित्रे
 सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालमाशूनां व्रीहीणां
 रुद्राय पशुपतये गावीधुकं चरुं बृहस्पतये वाचस्पतये नैवारं
 चरुमिन्द्राय ज्येष्ठाय पुरोडाशमेकादशकपालं महाव्रीहीणां
 मित्राय सत्यायाऽम्बानां चरुं वरुणाय धर्मपतये यवमयं
 चरुं सविता त्वां प्रसवानां सुवतामग्निर्गृहपतीनां सोमो
 वनस्पतीनां रुद्रः पशूनां (१८)

बृहस्पतिर्वाचामिन्द्रो ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां वरुणो
 धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममामुष्यायणमनमित्राय
 सुवध्वं महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष

वो॑ भर॒ता॒ राजा॒ सोमो॑ऽस्माकं॑ ब्राह्म॒णाना॑ः राजा॒ प्रति॒
 त्यन्नाम॑ रा॒ज्यम॑धायि॒ स्वां त॒नुवं वरु॑णो अशि॒श्रेच्छु॑चै॒र्मित्र॑स्य
 व्र॒त्या॑ अभू॒माम॑न्महि॒ मह॑त ऋ॒तस्य॑ नाम॒ सर्वे॑ व्रा॒ता
 वरु॑णस्याभू॒वन्वि मि॒त्र ए॒वैररा॑तिम॒तारी॒दसू॑षु॒दन्त॑ य॒ज्ञिया॑
 ऋ॒तेन॑ व्यु॒ त्रितो॑ ज॒रिमा॑णं न आ॒नङ् वि॒ष्णोः क्रमो॑ऽसि॒
 वि॒ष्णोः क्रान्त॑म॒सि वि॒ष्णोर्वि॒क्रान्त॑म॒सि॥ (१९)

पशूनां व्राताः पञ्चविंशतिश्च॥ [१०]

अ॒र्थेतः॑ स्था॒ऽपां पति॑र॒सि वृषा॑स्यूर्मिर्वृष॒सेनो॑ऽसि
 व्रज॒क्षितः॑ स्थ म॒रुता॒मोजः॑ स्थ सूर्य॑वर्च॒सः स्थ सूर्य॑त्वच॒सः
 स्थ मा॒न्दाः स्थ वा॒शाः स्थ श॒क्ररीः स्थ वि॒श्वभृ॑तः स्थ
 जन॒भृतः॑ स्था॒ऽग्नेस्ते॑ज॒स्याः स्था॒ऽपामोष॑धीनाः॒ रसः॑
 स्था॒ऽपो दे॒वीर्मधु॑मती॒रगृ॒ह्णन्नू॑र्ज॒स्वती॑ राज॒सूया॑य॒ चिता॑नाः।
 याभि॑र्मि॒त्रावरु॑णाव॒भ्यषि॑श्चन् याभि॑रिन्द्र॒मन॑य॒न्नत्य॑रा॒तीः॥
 रा॒ष्ट्रदाः॑ स्थ रा॒ष्ट्रं द॑त्त॒ स्वाहा॑ रा॒ष्ट्रदाः॑ स्थ रा॒ष्ट्रमु॒ष्मै
 दत्त॑॥ (२०)

अत्येकादश च॥ [११]

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वं महि वर्चः
 क्षत्रियाय वन्वाना अनाधृष्टाः सीदतोर्जस्वतीर्महि वर्चः
 क्षत्रियाय दधतीरनिभृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजाः सोमस्य
 दात्रमसि शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृता अमृतेन
 स्वाहा राजसूयाय चितानाः॥ सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता
 अनिभृष्टा अपस्युवो वसानः। पुस्त्यासु चक्रे वरुणः
 सधस्थमपा५ शिशुर्- (२१)

मातृतमास्वन्तः॥ क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरस्यावित्रो
 अग्निर्गृहपतिरावित्र इन्द्रो वृद्धश्रवा आवित्रः पूषा विश्ववेदा
 आवित्रो मित्रावरुणावृतावृधावावित्रे द्यावापृथिवी धृतव्रते
 आवित्रा देव्यदितिर्विश्वरूप्यावित्रोऽयमसावामुष्यायणोऽस्यां
 विश्वस्मिन् राष्ट्रे महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते
 जानराज्यायैष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना५
 राजेन्द्रस्य (२२)

वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वेध्याच्छत्रुबाधनाः स्थ
 पात मा प्रत्यश्च पात मा तिर्यश्चमन्वश्च मा पात दिग्भ्यो
 मा पात विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात हिरण्यवर्णावुषसां

विरोकेऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्याऽऽरोहतं वरुण मित्रं गतं
ततश्चक्षाथामदितिं दितिं च॥ (२३)

शिशुरिन्द्रस्यैकचत्वारिंशच्च॥

[१२]

समिधमा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दसामवतु त्रिवृथस्तोमो
रथन्तरं सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा
छन्दसामवतु पञ्चदशः स्तोमो बृहथ्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं
विराजमा तिष्ठ जगती त्वा छन्दसामवतु सप्तदशः स्तोमो
वैरूपं सामं मरुतो देवता विड्वविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्टुप्
त्वा (२४)

छन्दसामवत्वेकविंशः स्तोमो वैराजं सामं मित्रावरुणौ
देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा तिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु
त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमो शाक्ररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता
वर्चो द्रविणमीदृङ् चाँन्यादृङ् चैतादृङ् च प्रतिदृङ् च
मितश्च सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च
सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्मांश्च सत्यश्चर्तपाश्चा- (२५)

त्यंहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा
सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय स्वाहा

घोषाय॑ स्वाहा॒ श्लोकाय॑ स्वाहा॒ ऽंशाय॑ स्वाहा॒ भगाय॑ स्वाहा॒
 क्षेत्र॑स्य॒ पतये॑ स्वाहा॒ पृथिव्यै॑ स्वाहा॒ ऽन्तरिक्षाय॑ स्वाहा॒ दिवे॑
 स्वाहा॒ सूर्याय॑ स्वाहा॒ चन्द्रम॑से स्वाहा॒ नक्षत्रे॑भ्यः स्वाहा॒ ऽद्भ्यः
 स्वाहा॒ षोष॑धीभ्यः स्वाहा॒ वन॑स्पतिभ्यः स्वाहा॒ चराच॑रेभ्यः स्वाहा॒
 परि॑प्लवेभ्यः स्वाहा॒ सरी॑सृपेभ्यः स्वाहा॑॥ (२६)

अनुष्टुप्स्वर्तपाश्च॑ सरीसृपेभ्यः स्वाहा॑॥ _____ [१३]

सोम॑स्य॒ त्विषि॑रसि॒ तवे॑व मे॒ त्विषि॑र्भूयाद्मृत॑मसि॒ मृत्यो॑र्मा
 पाहि॑ दि॒द्योन्मा॑ पा॒ह्यवै॑ष्टा द॒न्दशू॑का॒ निर॑स्तं नमु॑चेः शि॒रः॑॥
 सोमो॑ राजा॒ वरु॑णो दे॒वा ध॑र्म॒सुव॑श्च॒ ये। ते ते॒ वाच॑ः सुव॒न्तां
 ते ते॑ प्रा॒णः सु॑व॒न्तां ते ते॒ चक्षुः॑ सुव॒न्तां ते ते॒ श्रोत्र॑ः
 सुव॒न्ताः सोम॑स्य॒ त्वा द्यु॑म्नेना॒भिषि॑श्चाम्य॒ग्ने- (२७)

स्तेज॑सा॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सेन्द्र॒स्येन्द्रि॑येण॑ मि॒त्रावरु॑णयोर्वी॒र्येण॑
 म॒रुता॑मोज॑सा॒ क्षत्रा॑णां॒ क्षत्र॑पतिर॒स्यति॑ दि॒वस्पा॑हि
 स॒माव॑वृत्र॒न्नध॑रागुदी॒चीर॑हिं॒ बुध्निय॑मनु॒ सञ्चर॑न्ती॒स्ताः
 पर्व॑तस्य॒ वृष॑भस्य॒ पृष्ठे॑ नाव॑श्चरन्ति॒ स्वसि॑चं इ॒यानाः॑॥ रु॒द्र
 यत्ते॑ क्रयी॒ परं॑ नाम॒ तस्मै॑ हु॒तम॑सि॒ यमे॑ष्टमसि॒ प्रजा॑पते॒ न
 त्वदे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॒ परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते

जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥ (२८)

अग्नेस्तैकादश च॥ [१४]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वेध्यामित्रावरुण-
योस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मि यज्ञस्य योगेन विष्णोः
क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मरुतां
प्रसवे जेषमाप्तं मनः समहमिन्द्रियेण वीर्येण पशूनां मन्युरसि
तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो मात्रे पृथिव्यै माऽहं मातरं पृथिवीं
हिंसिषं मा (२९)

मां माता पृथिवी हिंसीदियदस्यायुरस्यायुर्मे धेह्यूर्गस्यूर्जं
मे धेहि युङ्क्षि वर्योऽसि वर्यो मयि धेह्यग्रये गृहपतये
स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहेन्द्रस्य बलाय स्वाहा
मरुतामोजसे स्वाहा हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता
वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसद्वत्सद्धोमसदब्जा गोजा
ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्॥ (३०)

हिंसिषं मर्तजास्त्रीणि च॥ [१५]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि समहं विश्वेदेवैः क्षत्रस्य नाभिरसि

क्षत्रस्य॒ योनि॑रसि॒ स्यो॒नामा॑ सी॒द सु॒षदा॒मा सी॒द मा त्वा॑
 हि॒९सी॒न्मा मा॑ हि॒९सी॒न्निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॒णः प॒स्त्या॑स्वा
 साम्रा॑ज्याय सु॒क्रतु॑र्ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ सवि॒ता-
 ऽसि॑ स॒त्यस॑वो ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसीन्द्रो॑ऽसि
 स॒त्यौजा॑ (३१)

ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ मि॒त्रो॑ऽसि सु॒शेवो॑
 ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ वरु॒णोऽसि॑ स॒त्यध॑र्मेन्द्रस्य
 वज्रो॑ऽसि वा॒र्त्रघ्न॑स्तेन॑ मे र॒ध्य दि॒शोऽभ्य॑य९ रा॒जा-
 ऽभू॒त्सुश्लो॑काँ(४) सु॒मङ्ग॑लाँ(४) स॒त्यरा॑जा(३)न्। अ॒पां न॒त्रे
 स्वा॒होर्जो॑ न॒त्रे स्वा॒हाऽग्नये॑ गृ॒हप॑तये स्वाहा॥ (३२)

स॒त्यौजा॑श्च॒त्वारि॒९श॑च॑॥ [१६]

आ॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति॒ हिर॑ण्यं दक्षि॑णा सार॒स्वतं च॑रुं
 व॒त्सत॑री दक्षि॑णा सावि॒त्रं द्वा॑द॒शक॑पालमु॒पध्व॑स्तो दक्षि॑णा
 पौ॒ष्णं च॑रु९ श्या॒मो दक्षि॑णा बा॒र्हस्प॑त्यं च॑रु९ शि॒तिपृ॑ष्ठो
 दक्षि॑णैन्द्रमेका॑द॒शक॑पालमृष॒भो दक्षि॑णा वा॒रुणं॑ द॒शक॑पालं
 म॒हानि॑र॒ष्टो दक्षि॑णा सौ॒म्यं च॑रुं ब॒भ्रुर्दक्षि॑णा त्वा॒ष्ट्रम॑ष्टाक॑पाल९
 शु॒ण्ठो दक्षि॑णा वैष्ण॒वं त्रि॑क॒पालं वा॑म॒नो दक्षि॑णा॥ (३३)

आग्नेयं द्विचत्वारिंशत्॥ [१७]

सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रजां
 प्र यच्छति दशभिर्वत्सतरैः सोमं क्रीणाति दशपेयो
 भवति शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तदशः स्तोत्रं भवति
 प्राकाशावध्वर्यवे ददाति स्रजमुद्रात्रे रुक्मः होत्रे-
 ऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यां द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे वशां
 मैत्रावरुणायर्षभं ब्राह्मणाच्छः सिने वासंसी नेष्टापोतृभ्यां
 स्थूरिं यवाचितमच्छावाकायानुद्वाहमग्नीधे भार्गवो होता
 भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति वारवन्तीयमग्निष्टोमसामः
 सारस्वतीरपो गृह्णाति॥ (३४)

वारवन्तीयं चत्वारिं च॥ [१८]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेका-
 दशकपालमृषभो दक्षिणा वैश्वदेवं चरुं पिशङ्गी पष्ठौही
 दक्षिणा मैत्रावरुणीमामिक्षां वशा दक्षिणा बार्हस्पत्यं चरुः
 शितिपृष्ठो दक्षिणाऽऽदित्यां मल्हां गर्भिणीमा लभते मारुतीं
 पृश्निं पष्ठौहीमश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति
 सरस्वते सत्यवाचे चरुः सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं

द्वादशकपालं तिसृधन्व९ शुष्कदृतिर्दक्षिणा॥ (३५)

आग्नेय९ सप्तचत्वारि९शत्॥ ————— [१९]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरु९ सावित्रं
द्वादशकपालं बार्हस्पत्यं चरुं त्वाष्ट्रमष्टाकपालं वैश्वानरं
द्वादशकपालं दक्षिणो रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं
चरुं निर्वपति पौष्णं चरुं मैत्रं चरुं वारुणं चरुं क्षैत्रपत्यं
चरुमादित्यं चरुमुत्तरो रथवाहनवाहो दक्षिणा॥ (३६)

आग्नेयं चतुस्त्रि९शत्॥ ————— [२०]

स्वाद्धीं त्वां स्वादुनां तीव्रां तीव्रेणामृताममृतेन सृजामि
स९सोमेन सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
सुत्राम्णे पच्यस्व पुनातु ते परिस्रुत९ सोम९ सूर्यस्य
दुहिता। वारेण शश्वता तनां॥ वायुः पूतः पवित्रेण
प्रत्यङ्गसोमो अतिद्रुतः। इन्द्रस्य युज्यः सर्वा॥ कुविदङ्ग
यवंमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूयं। इहेहैषां कृणुत
भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न जग्मुः॥ आश्विनं धूम्रमा
लभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति

सावि॒त्रं द्वा॒दश॑कपालं॒ वारु॑णं दश॑कपाल॒ꣳ सोम॑प्रतीकाः
पित॑रस्तृ॒ष्णुत॒ वड॑बा॒ दक्षि॑णा॥ (३७)

भो॒र्जनानि॒ षड्विं॑शतिश्च॥ ————— [२१]

अ॒ग्रावि॑ष्णू॒ महि॑ तद्वा॑ म॒हित्वं॑ वी॒तं घृ॑तस्य॒ गुह्या॑नि॒ नाम॑।
दमे॑दमे स॒प्त रत्ना॒ दधा॑ना॒ प्रति॑ वां जि॒ह्वा घृ॑तमा च॑रण्येत्॥
अ॒ग्रावि॑ष्णू॒ महि॑ धाम॑ प्रि॒यं वा॑ वी॒थो घृ॑तस्य॒ गुह्या॑ जुषा॒णा।
दमे॑दमे सु॒ष्टुती॑र्वावृ॒धा॒ना प्रति॑ वां जि॒ह्वा घृ॑तमुच्च॑रण्येत्॥ प्र
णो॑ दे॒वी सर॑स्वती॒ वाजे॑भिर्वा॒जिनी॑वती। धी॒नाम॑वि॒त्र्यव॑तु।
आ नो॑ दि॒वो बृ॑हतः (३८)

पर्व॑ता॒दा सर॑स्वती यज॒ता ग॑न्तु य॒ज्ञम्। हव॑ दे॒वी
जु॑जुषा॒णा घृ॑ताचीं श॒ग्मां नो॒ वाच॑मुश॒ती शृ॑णोतु॥ बृह॑स्पते
जुष॑स्व नो ह॒व्यानि॑ वि॒श्वदे॒व्य। रास्व॒ रत्ना॑नि दा॒शुषे॑॥
ए॒वा पि॒त्रे वि॒श्वदे॑वाय॒ वृष्णे॑ य॒ज्ञैर्वि॑धेम॒ नम॑सा ह॒विर्भिः॑।
बृह॑स्पते सुप्र॒जा वी॒रव॑न्तो व॒यꣳ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्॥
बृह॑स्पते॒ अति॒ यद॒र्यो अ॒र्हाद्भु॑मद्विभाति॒ क्रतु॑म॒ञ्जनै॑षु।
यद्दी॒दय॑च्छ॒वस॑- (३९)

-र्तप्रजातु तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजांसि सुक्रतू॥ प्र बाह्वांसि सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जनैः श्रवयतं युवानां श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा॥ अग्निं वः पूर्वं गिरा देवमीडे वसूनाम्। सपर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधसम्॥ मक्षू देववतो रथः (४०)

शूरो वा पृथ्सु कासु चित्। देवानां य इन्मनो यजमान इयक्षत्यभीदयज्वनो भुवत्॥ न यजमान रिष्यसि न सुन्वान न देवयो॥ असदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्वियम्॥ नकिष्टं कर्मणा नशन्न प्र योषन्न योषति॥ उप क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुव ईजानं च यक्ष्यमाणं च धेनवः। पृणन्तं च पपुंरि च (४१)

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः॥ सोमारुद्रा वि वृहतं विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश। आरे बाधेथां निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुमुक्तमस्मत्॥ सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वा तनूषु भेषजानि धत्तम्। अव स्यतं मुञ्चतं यन्नो अस्ति तनूषु बद्धं कृतमेनो अस्मत्॥ सोमापूषणा

जन॑ना रयी॒णां जन॑ना दि॒वो जन॑ना पृथि॒व्याः। जा॒तौ विश्व॑स्य
भुव॑नस्य गो॒पौ दे॒वा अ॑कृण्वन्नमृत॑स्य नाभिम्॥ इ॒मौ दे॒वौ
जाय॑मानौ जुषन्ते॒मौ तमा॑सि गू॒हता॒मजु॑ष्टा। आ॒भ्यामिन्द्रः
प॒क्रमा॒मास्व॑न्तः सो॒मापू॑षभ्या॑ जनदु॒स्त्रिया॑सु॥ (४२)

बृ॒हतः शव॑सा रथः प॒पु॒रिं च दि॒वो जन॑ना पञ्च॑विंशतिश्च॥ [२२]

॥ काण्डम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

वा॒युव्य॑श्च॒ श्वेत॑माल॒भेत॒ भूति॑कामो वा॒युर्वै क्षेपि॑ष्ठा दे॒वता॑
वा॒युमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति स ए॒वैनं॒ भूतिं॑ गमयति
भ॒वत्ये॑वाति॒क्षिप्रा॑ दे॒वते॑त्याहुः सैन॑मीश्व॒रा प्र॒दह॑ इत्ये॒तमे॒व
सन्तं॑ वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॒ आल॑भेत नि॒युद्वा अ॑स्य धृति॑र्धृत ए॒व
भूति॑मु॒पैत्य॑प्र॒दाहाय॒ भव॑त्ये॒व (१)

वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॒ आल॑भेत॒ ग्राम॑कामो वा॒युर्वा इ॒माः प्र॒जा
न॑स्यो॒ता नैनी॑यते वा॒युमे॒व नि॒युत्वंन्तुः॑ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प्र॒जा न॑स्यो॒ता निय॑च्छति ग्रा॒म्यैव॑

भवति नियुत्वन्ते भवति ध्रुवा एवास्मा अनपगाः करोति
वायवे नियुत्वन्त आलभेत प्रजाकामः प्राणो वै वायुरपानो
नियुत्प्राणापानौ खलु वा एतस्य प्रजाया (२)

अपक्रामतो योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते वायुमेव
नियुत्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्राणापाना-
भ्यां प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजां वायवे नियुत्वन्त आलभेत
ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा
एतस्मादपक्रामतो यस्य ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वन्तः
स्वेन भागधेयेनोप (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति
जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयत
प्रजाः पशून्सृजेयेति स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्नौ
प्रागृह्णात्ततोऽजस्तूपरः समभवत्तः स्वायै देवताया आ-
ऽलभत ततो वै स प्रजाः पशून्सृजत यः प्रजाकामः (४)

पशुकामः स्यात्स एतं प्राजापत्यमजं तूपरमालभेत
प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
प्रजां पशून्प्रजनयति यच्छ्रुणस्तत्पुरुषाणां रूपं

यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्भवां यदव्यां इव
 शफास्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः
 पशवस्तान् (५)

रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमालभेत पशुकांमो द्वौ
 वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायेते ऊर्जं पुष्टिं तृतीयः
 सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै
 पशून्प्रजनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता
 सोमं एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्रजनयत्यौदुम्बरो
 यूपो भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्क्पशवं ऊर्जैवास्मा ऊर्जं
 पशून्वरुन्धे॥ (६)

भवत्येव प्रजायां आमयति वायुमेव नियुत्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोप प्रजाकांमस्तान्
 यूपस्त्रयोदश च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्मात्सृष्टाः परांचीरायन्ता
 वरुणमगच्छन्ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत ता अस्मै न
 पुनरददात्सोऽब्रवीद्वरं वृणीष्वार्थं मे पुनर्देहीति तासां
 वरमाऽलभत स कृष्ण एकशितिपादभवद्यो वरुणगृहीतः
 स्यात्स एतं वारुणं कृष्णमेकशितिपादमालभेत वरुण- (७)

मेव स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ वरुणपा॒शान्मुञ्चति॑
 कृष्ण॑ एक॑शितिपाद्भवति॒ वारु॑णो ह्येष॑ देवत॑या
 समृ॑द्धौ सुव॑र्भानुरासुरः॒ सूर्यं॑ तम॑साऽवि॒द्ध्यत्तस्मै॑ देवाः
 प्राय॑श्चित्तिमैच्छु॒न्तस्य॒ यत्प्र॑थमं॒ तमो॑ऽपाघ्नन्त्सा॒ कृष्णा-
 ऽवि॑रभवद्यद्वितीय॒ः सा फल्गु॑नी॒ यत्तृ॑तीय॒ः सा ब॑ल॒क्षी
 यद॑द्ध्य॒स्थाद्पा॒कृन्त॒न्त्साऽवि॑ऽर्वशा (८)

सम॑भव॒त्ते दे॒वा अ॑ब्रुवन्देवप॒शुर्वा अ॒य॒ः सम॑भू॒त्कस्मा॑
 इ॒ममाल॑प्स्यामह॒ इत्यथ॑ वै तर्ह्य॒ल्पा पृथि॑व्यासीदजा॒ता
 ओष॑धय॒स्तामवि॑ व॒शामा॑दित्येभ्यः॒ कामा॑याऽल॒भन्त॒ ततो॑ वा
 अप्र॑थत॒ पृथि॑व्यजा॒यन्तौष॑धयो॒ यः का॒मये॑त् प्रथे॒य प॒शुभिः॒ प्र
 प्र॒जया॑ जायेयेति॒ स ए॒तामवि॑ व॒शामा॑दित्येभ्यः॒ कामा॑- (९)

यऽऽ ल॑भेतादित्याने॒व का॒मः॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒
 त ए॒वैनं॑ प्रथय॑न्ति प॒शुभिः॒ प्र प्र॒जया॑ जनयन्त्य॒सावा॑दित्यो
 न व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ देवाः प्राय॑श्चित्तिमैच्छु॒न्तस्मा॑ ए॒ता
 म॒ल्हा आल॑ऽभन्ताग्नेयीं॒ कृष्ण॑ग्री॒वीः स॑ः हि॒तामै॒न्द्रीः
 श्वेतां॑ बा॒र्हस्प॒त्यां ताभि॑रे॒वास्मि॒न्नुच॑मदधुर्यो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः
 स्यात्त॑स्मा॒ ए॒ता म॒ल्हा आल॑भे (१०)

ताऽऽग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां
 बार्हस्पत्यामेता एव देवताः स्वेन भागधेयेनोप धावति
 ता एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
 वसन्तां प्रातराग्नेयीं कृष्णग्रीवीमालभेत ग्रीष्मे मध्यन्दिने
 संहितामैन्द्रीं शरद्वपराह्णे श्वेतां बार्हस्पत्यां त्रीणि
 वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्तां प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने
 शरद्वपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्ये- (११)

वावं रुन्धे संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य
 प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव
 भवति गर्भिण्यो भवन्तीन्द्रियं वै गर्भं इन्द्रियमेवास्मिन्दधति
 सारस्वतीं मेषीमालभेत य ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न
 वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 सैवास्मिन् (१२)

वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भवत्यपन्नदती भवति
 तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्त्याग्नेयं कृष्णग्रीवमा
 लभेत सौम्यं बभ्रुं ज्योगामयाव्यग्निं वा एतस्य शरीरं
 गच्छति सोमं रसो यस्य ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य शरीरं

निष्क्रीणाति सोमाद्रसमुत यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं
बभ्रुमालभेताग्नेयं कृष्णग्रीवं प्रजाकामः सोमो (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै
रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं
कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य
न विरोचेत् यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन्तेन दधाति
यथ्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीव आग्नेयो भवति तमं
एवास्मादपहन्ति श्वेतो भवति (१४)

रुचमेवास्मिन्दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चस-
मेवास्मिन्त्विषिं दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं
बभ्रुमाग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरोधायाः स्पर्धमान आग्नेयो वै
ब्राह्मणः सौम्यो राजन्योऽभितः सौम्यमाग्नेयो भवतस्तेजसैव
ब्रह्मणोभयतो राष्ट्रं परिगृह्णात्येकधा समावृङ्गे पुर एनं
दधते॥ (१५)

लभेत वरुणं वशैतामविं वशामादित्येभ्यः कामाय मल्हा आलभेत तान्येव सैवास्मिन्सोमः
श्वेतो भवति त्रिचत्वारिंशच्च। (२)॥

[२]

देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त स एतं विष्णुर्वामनम-

पश्यत्त॑ः स्वायै॑ दे॒वता॑या॒ आऽल॑भत् ततो॒ वै स
 इ॒माल्लौ॑का॒नभ्य॑जयद्वैष्ण॒वं वा॑म॒नमाल॑भेत् स्पर्ध॑मानो
 विष्णु॑रे॒व भू॒त्वेमाल्लौ॑का॒नभिज॑यति॒ विष॑म् आल॑भेत् विष॑मा
 इव॒ हीमे॑ लो॒काः समृ॑द्ध्या॒ इन्द्रा॑य म॒न्युम॑ते म॒नस्व॑ते ल॒लामं॑
 प्राशृ॑ङ्गमाल॑भेत् सङ्ग्रामे (१६)

सं य॑त्त इन्द्रि॒येण॒ वै म॒न्युना॒ म॒नसा॑ सङ्ग्रामं ज॑य॒तीन्द्र॑मे॒व
 म॒न्युम॑न्तं म॒नस्व॑न्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒
 स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं म॒न्युं म॒नो द॑धाति॒ जय॑ति॒ तः
 सङ्ग्राम॑मिन्द्रा॑य म॒रुत्वं॑ते पृ॒श्निस॒क्थमाल॑भेत् ग्रा॒मका॑म
 इन्द्र॑मे॒व म॒रुत्वं॑न्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑
 सजा॑तान्प्रयच्छति॒ ग्राम्ये॑व भ॑वति॒ यदृष॑भस्ते- (१७)

नैन्द्रो॑ यत्पृ॒श्निस्ते॑न॒ मारु॑तः समृ॑द्धौ प॒श्चात्पृ॒श्निस॒क्थो
 भ॑वति॒ पश्चा॑दन्ववसा॒यिनी॑मे॒वास्मै॑ वि॒शं करो॑ति सौ॒म्यं
 ब॒भ्रुमाल॑भे॒तान्न॑कामः सौ॒म्यं वा॒ अन्न॑ः सोम॑मे॒व स्वेन॑
 भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑ अन्नं प्रय॑च्छत्यन्ना॒द
 ए॒व भ॑वति॒ ब॒भ्रुर्भव॑त्येतद्वा अन्न॑स्य रू॒पः समृ॑द्धौ सौ॒म्यं
 ब॒भ्रुमाल॑भेत् यमल॑ः (१८)

राज्याय सन्तः राज्यं नोपनमेत्सौम्यं वै राज्यं
 सोममेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै राज्यं
 प्रयच्छत्युपैनः राज्यं नमति बभ्रुर्भवत्येतद्वै सोमस्य
 रूपः समृद्ध्या इन्द्राय वृत्रतुरे ललामं प्राशृङ्गमालभेत
 गतश्रीः प्रतिष्ठाकामः पाप्मानमेव वृत्रं तीर्त्वा प्रतिष्ठां
 गच्छतीन्द्रायाभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमा- (१९)

लभेत यः पाप्मना गृहीतः स्यात्पाप्मा वा
 अभिमातिरिन्द्रमेवाभिमातिहन्ः स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवास्मात्पाप्मानमभिमातिं प्रणुदत इन्द्राय
 वज्रिणे ललामं प्राशृङ्गमालभेत यमलः राज्याय सन्तः
 राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव वज्रिणः स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवास्मै वज्रं प्रयच्छति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्र उपैनः
 राज्यं नमति ललामः प्राशृङ्गो भवत्येतद्वै वज्रस्य रूपः
 समृद्धौ॥ (२०)

सङ्ग्रामे तेनालमभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमैनं पञ्चदश च।३।। [३]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्ति-
 मैच्छन्तस्मा एतान्दशर्षभामालभन्त तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो

ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतान्दशर्षभामाऽलंभेतामुमेवा-
दित्यं स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने (२१)

त्रीज्छितिपृष्ठाञ्छुरद्यपराह्णे त्रीज्छितिवारात्रीणि वा
आदित्यस्य तेजांसि वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने
शरद्यपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्येवावरुन्धे त्रयस्त्रय
आलभ्यन्तेऽभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति संवत्सरं
पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य प्रदाता संवत्सर
एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति संवत्सरस्य
परस्तात्प्राजापत्यं कद्रु- (२२)

मालंभेत प्रजापतिः सर्वा देवता देवतास्वेव
प्रतिष्ठति यदि बिभीयाद्दुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णं
श्याममालंभेत सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः
स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्चर्मा भवति
देवाश्च वै यमश्चास्मिन्नौकेऽस्पर्धन्त स यमो देवानामिन्द्रियं
वीर्यमयुवत् तद्यमस्य (२३)

यम॒त्वं ते दे॒वा अ॑मन्यन्त॒ यमो॑ वा इ॒दम॑भूद्यद्वय॑ः
 स्म इति॒ ते प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑न्त्स ए॒तौ प्र॒जाप॑तिरा॒त्मन॑
 उक्षव॑शौ निर॑मिमीत॒ ते दे॒वा वैष्णा॑वरुणीं व॒शामा॑-
 ऽल॑भन्तैन्द्रमु॒क्षाण॑न्तं वरु॑णेनैव ग्रा॒हयि॑त्वा विष्णु॑ना य॒ज्ञेन॑
 प्राणु॑दन्तै॒न्द्रेणै॒वास्यै॑न्द्रि॒यम॑वृ॒ञ्जत॑ यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्स
 स्पर्ध॑मानो वैष्णावरुणीं (२४)

व॒शामा॑ल॒भेतै॒न्द्रमु॒क्षाणं॑ वरु॑णेनैव भ्रातृ॑व्यं ग्रा॒हयि॑त्वा
 विष्णु॑ना य॒ज्ञेन॑ प्रणु॑दत ऐ॒न्द्रेणै॒वास्यै॑न्द्रि॒यं वृ॒द्धे भव॑त्या॒त्मना॑
 परा॑स्य भ्रातृ॑व्यो भव॒तीन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्तं वृ॒त्रो ह॑त॒ष्णोऽश॑भिर्भो॒गैर॑सि
 वृ॒त्रस्य॑ शी॒र्षतो॑ गाव॒ उदा॑यन्ता वैदे॒ह्योऽभव॑न्तासा॒मृष॑भो
 ज॒घनेऽनू॑दै॒त्तमिन्द्रो॑- (२५)

चाय॑त्सोऽमन्यत॒ यो वा इ॒ममा॑ल॒भेत॑ मुच्ये॑ता॒स्मात्पा॑प्मन्
 इति॒ स आ॑ग्नेयं कृ॒ष्णग्री॑वमाल॒भेतै॒न्द्रमृ॑षभं तस्या॒ग्निरे॒व
 स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑सृतः षोड॑श॒धा वृ॒त्रस्य॑ भो॒गानप्य॑दह-
 दै॒न्द्रेणै॒न्द्रि॒यमा॑त्मन्न॒धत्त॑ यः पा॒प्मना॑ गृही॒तः स्या॑त्स
 आ॑ग्नेयं कृ॒ष्णग्री॑वमाल॒भेतै॒न्द्रमृ॑षभम॒ग्निरे॒वास्य॑ स्वेन॑
 भाग॒धेये॒नोप॑सृतः (२६)

पाप्मानमपि दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्धत्ते मुच्यते पाप्मनो
 भवत्येव द्यावापृथिव्या धेनुमालभेत ज्योगंपरुद्धोऽनयोर्हि
 वा एषोऽप्रतिष्ठितोऽथैष ज्योगंपरुद्धो द्यावापृथिवी एव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति ते एवैनं प्रतिष्ठां गमयतः प्रत्येव तिष्ठति
 पर्यारिणी भवति पर्यारीव ह्येतस्य राष्ट्रं यो ज्योगंपरुद्धः
 समृद्धौ वायव्यं (२७)

वत्समा लभेत वायुर्वा अनयोर्वत्स इमे वा एतस्मै
 लोका अपशुष्का विडपशुष्काऽथैष ज्योगंपरुद्धो वायुमेव
 स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इमाल्लोकान्
 विशं प्रदापयति प्रास्मा इमे लोकाः स्तुवन्ति भुञ्जत्येनं
 विडुपतिष्ठते॥ (२८)

मध्यन्दिने कद्रुं यमस्य स्पर्धमानो वैष्णावरुणीन्तमिन्द्रोऽस्य स्वेन भागधेयेनोपसृतो वायव्यं
 द्विचत्वारिंशच्च। (४)॥

[४]

इन्द्रो वलस्य बिलमपौर्णोत्स य उत्तमः पशुरासीत्तं पृष्ठं
 प्रति सङ्गृह्योदक्खिदत्तं सहस्रं पशवोऽनूदायन्त्स उन्नतो-
 ऽभवद्यः पशुकामः स्यात्स एतमैन्द्रमुन्नतमालभेतेन्द्रमेव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति पशुमानेव

भवत्युन्नतो (२९)

भवति साहस्री वा एषा लक्ष्मी यदुन्नतो लक्ष्मियैव
पशूनवरुन्धे यदा सहस्रं पशून्प्राप्नुयादथ वैष्णवं वामनमा
लभेतैतस्मिन्वै तत्सहस्रमर्द्धतिष्ठत्तस्मादेष वामनः समीपितः
पशुभ्य एव प्रजातेभ्यः प्रतिष्ठां दधाति कोऽर्हति सहस्रं
पशून्प्राप्तुमित्याहुरहोरात्राण्येव सहस्रं सम्पाद्यालभेत
पशवो (३०)

वा अहोरात्राणि पशूनेव प्रजातान्प्रतिष्ठां गमयत्योषधीभ्यो
वेहतमालभेत प्रजाकाम ओषधयो वा एतं प्रजायै परिबाधन्ते
योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दत ओषधयः खलु वा एतस्यै
सूतुमपि घ्नन्ति या वेहद्भवत्योषधीरेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३१)

प्रजामापो वा ओषधयोऽसत्पुरुष आप एवास्मा
असतः सद्ददति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नापस्त्वावासतः
सद्ददतीत्यैन्द्रीः सूतवंशमालभेत भूतिकामोऽजातो वा एष
योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा
वशाऽभव- (३२)

दिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं
गमयति भवत्येव यः सूत्वा वशा स्यात्तमैन्द्रमेवालंभेतैतद्वाव
तदिन्द्रियः साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमा-
लंभेत य आ तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा
एतस्य सोमपीथो यो ब्राह्मणः सन्ना (३३)

तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेतीन्द्राग्नी एव स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनः
सोमपीथो नमति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव
सोमपीथमवरुन्धे यदाग्रेयो भवत्याग्रेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव
देवतामनु सन्तनोति पुनरुत्सृष्टो भवति पुनरुत्सृष्ट इव
ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धौ ब्राह्मणस्पत्यं तूपरमालंभेताभि-
चरन्ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तस्मा
एवैनमा वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति तूपरो भवति क्षुरपविर्वा
एषा लक्ष्मी यत्तूपरः समृद्धौ स्फ्यो यूषो भवति वज्रो
वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं
वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनम्॥ (३५)

भुवत्युन्नतः पशवो जनयन्ति विन्दतेऽभवत्सत्रैतस्येद्धास्त्रीणि च॥—————[५]

बारहस्पत्यः शितिपृष्ठमालभेत ग्रामकामो यः कामयेत
पृष्ठः समानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवैनं पृष्ठः समानानाङ्करोति ग्राम्येव भवति
शितिपृष्ठो भवति बारहस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ
पौष्णः श्याममालभेतान्नकामोऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मा (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा अन्नस्य
रूपः समृद्धौ मारुतं पृश्निमालभेतान्नकामोऽन्नं वै मरुतो
मारुतं एव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपः
समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमालभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव (३७)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
दधातीन्द्रियाव्येव भवत्यरुणो भ्रूमान्भवत्येतद्वा इन्द्रस्य
रूपः समृद्धौ सावित्रमुपद्धस्तमालभेत सनिकामः सविता
वै प्रसवानामीशे सवितारमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मै सनिं प्रसुवति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्युपद्धस्तो
भवति सावित्रो ह्येष (३८)

देवतया समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकामो वैश्वदेवं
 वा अन्नं विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा
 अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति बहुरूपो भवति बहुरूपः
 ह्यन्नः समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा
 वै संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त
 एवास्मै (३९)

सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति बहुरूपो भवति
 बहुदेवत्योऽ(१) ह्येष समृद्धौ प्राजापत्यं तूपरमालभेत
 यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयेत्प्राजापत्यो वै पुरुषः
 प्रजापतिः खलु वै तस्य वेद यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयति
 प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
 तस्मात्स्त्रामान्मुञ्चति तूपरो भवति प्राजापत्यो ह्येष देवतया
 समृद्धौ ॥ (४०)

अस्मा इन्द्रमेवैष संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै प्राजापत्यो
 हि त्रीणि च ॥ [६]

वषट्कारो वै गांयत्रिये शिरोऽच्छिनत्तस्यै रसः परा-
 ऽपतत्तं बृहस्पतिरुपांगृह्णात्सा शितिपृष्ठा वशाऽभवद्यो
 द्वितीयः परापतत्तं मित्रावरुणावुपांगृह्णीताः सा द्विरूपा

व॒शाऽभ॑व॒द्यस्तृ॑तीयः प॒राप॑त॒त्तं वि॒श्वे दे॒वा उपा॑गृह्ण॒न्त्सा
ब॒हुरू॒पा व॒शाऽभ॑व॒द्यश्च॑तुर्थः प॒राप॑त॒त्स पृ॑थि॒वीं प्रावि॑श॒त्तं
बृह॑स्पति॒रभ्य॑- (४१)

गृह्णा॒दस्त्वे॒वायं भो॒गाये॒ति स उ॑क्ष॒वशः॑ सम॑भव॒द्यल्लो॑हितं
प॒राप॑त॒त्तद्बु॒द्र उपा॑गृह्णा॒न्त्सा रौ॒द्री रोहि॑णी व॒शाऽभ॑व॒-
द्वा॒र्हस्प॑त्या॒ः शि॑तिपृ॒ष्ठामा॑ल॒भेत॑ ब्रह्म॑वर्च॒सका॑मो
बृह॑स्पति॒मेव॑ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनो॑प॒ धाव॑ति॒ स ए॒वास्मि॑न्ब्रह्म॒-
वर्च॑सं द॒धाति॑ ब्रह्म॑वर्च॒स्यैव॑ भ॒वति॑ छ॒न्दसां॑ वा ए॒ष रसो॑
यद्व॒शा रसं॑ इ॒व खलु॑ (४२)

वै ब्र॑ह्मवर्च॒सं छ॒न्दसा॑मे॒व रसे॑न॒ रसं॑ ब्रह्म॑वर्च॒समव॑रुन्धे
मै॒त्रावरु॑णीं द्वि॒रूपा॑मा॒ल॒भेत॑ वृ॒ष्टि॒कामो॑ मै॒त्रं वा अ॑ह॒र्वारु॑णी
रा॒त्रिर॑हो॒रात्रा॑भ्यां॒ खलु॑ वै पु॒र्जन्यो॑ व॒र्षति॑ मि॒त्रावरु॑णा॒वेव॑
स्वेन॑ भा॒गधे॒येनो॑प॒ धाव॑ति॒ तावे॒वास्मा॑ अ॒होरा॑त्राभ्यां॒ पु॒र्जन्यं॑
व॒र्षय॑त॒श्छ॒न्दसां॑ वा ए॒ष रसो॑ यद्व॒शा रसं॑ इ॒व खलु॑ वै
वृ॒ष्टि॒श्छ॒न्दसा॑मे॒व रसे॑न॒ (४३)

रसं॑ वृ॒ष्टि॒मव॑रुन्धे मै॒त्रावरु॑णीं द्वि॒रूपा॑मा॒ल॒भेत॑ प्र॒जाका॑मो
मै॒त्रं वा अ॑ह॒र्वारु॑णी रा॒त्रिर॑हो॒रात्रा॑भ्यां॒ खलु॑ वै प्र॒जाः

प्रजायन्ते मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां प्रजां प्रजनयतश्छन्दसां वा एष
 रसो यद्वशा रस इव खलु वै प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं
 प्रजामव (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं
 विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
 प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा
 रस इव खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे
 वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

सजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त
 एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति छन्दसां वा
 एष रसो यद्वशा रस इव खलु वै सजाताश्छन्दसामेव
 रसेन रसं सजातानवरुन्धे बारहस्पत्यमुक्षवशमालभेत
 ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं (४६)

दधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवति वशं वा एष चरति यदुक्षा
 वश इव खलु वै ब्रह्मवर्चसं वशेनैव वशं ब्रह्मवर्चसमव-

रुन्धे रौद्री९ रोहिणीमालंभेताभिचरन्नुद्रमेव स्वेनं भागधेयेनोप
 धावति तस्मा एवैनमावृश्चति ताजगार्तिमाच्छति रोहिणी
 भवति रौद्री ह्येषा देवतया समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो
 वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं
 वैर्भादक इध्मो भिनत्येवैनम्॥ (४७)

अभि खलु वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन प्रजामवं वैश्वदेवा वै ब्रह्मवर्चसं यूप
 एकात्रविंशतिश्च। (७)॥ [७]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्ति-
 मैच्छन्तस्मा एता९ सौरी९ श्वेतां वशामाऽलंभन्त
 तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एता९
 सौरी९ श्वेतां वशामालंभेतामुमेवाऽऽदित्य९ स्वेनं
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति
 ब्रह्मवर्चस्यैव भवति बैल्वो यूपो भवत्यसौ (४८)

वा आदित्यो यतोऽजायत ततो बिल्वं उदतिष्ठत्सयोन्येव
 ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लंभेताभि-
 चरन्वारुणं दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यं
 ग्राहयित्वा ब्रह्मणा स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो

रूपं समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै
प्रहरति शर्मयं बर्हिः शृणा- (४९)

त्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनं वैष्णवं वामनमालभेत
यं यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैनं यज्ञो नमति वामनो
भवति वैष्णवो ह्येष देवतया समृद्धौ त्वाष्ट्रं वडुबमालभेत
पशुकामस्त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां (५०)

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मै पशून्मिथुनान्प्रजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन्पशवः
प्रविष्टा अथेष पुमान्थसन्वडुबः साक्षादेव प्रजां पशूनवरुन्धे
मैत्रं श्वेतमालभेत सङ्ग्रामे सं यत्ते समयकामो मित्रमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं मित्रेण सन्नयति (५१)

विशालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं कृष्णमा-
लभेत वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति
कृष्णो भवत्येतद्वै वृष्ट्यै रूपं रूपेणैव वृष्टिमवरुन्धे शबलो
भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा वर्षयत्यवाशृङ्गो भवति

वृष्टिमेवास्मै नियच्छति॥ (५२)

शृणाति मिथुनानात्रयति यच्छति॥ [८]

वरुणं सुषुवाणमन्नाद्यन्नोपानमत्स एतां वारुणीं कृष्णां
वशामपश्यत्तां स्वायै देवताया आलभत ततो वै
तमन्नाद्यमुपानमद्यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यन्नोपनमत्स एतां
वारुणीं कृष्णां वशामालभेत वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नादः (५३)

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवताया
समृद्धौ मैत्रं श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णमुपां चौषधीनां
च सन्धावन्नकामो मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापोऽपां च
खलु वा ओषधीनां च रसमुपजीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अन्नं प्रयच्छतोऽन्नाद एव
भव- (५४)

त्यपां चौषधीनां च सन्धावालभत उभयस्यावरुद्धौ
विशाखो यूपो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्धौ मैत्रं
श्वेतमा लभेत वारुणं कृष्णं ज्योगामयावी यन्मैत्रो भवति
मित्रेणैवास्मै वरुणं शमयति यद्वारुणः साक्षादेवैनं

वरुणपाशान्मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव देवा वै
पुष्टिन्नाविन्द- (५५)

न्तां मिथुनेऽपश्यन्तस्यां न समराधयन्तावृश्चिना-
वब्रूतामावयोर्वा एषा मैतस्यां वदद्धमिति सा-
ऽश्विनोरेवाभवद्यः पुष्टिकामः स्यात्स एतामाश्विनीं
यमीं वशामालंभेताश्विनावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
तावेवास्मिन्पुष्टिं धत्तः पुष्यति प्रजयां पशुभिः॥ (५६)

अन्नादौऽन्नाद एव भवत्यविन्दन्यश्चत्वारिंशच्च॥ [९]

आश्विनं धूम्रललामालंभेत् यो दुर्ब्राह्मणः सोमं
पिपासेदश्विनौ वै देवानामसोमपावास्तां तौ पश्चा
सोमपीथं प्राप्नुतामश्विनावेतस्य देवता यो दुर्ब्राह्मणः सोमं
पिपासत्यश्विनावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै
सोमपीथं प्रयच्छत् उपैनः सोमपीथो नमति यद्धूम्रो भवति
धूम्रिमाणमेवास्मादपहन्ति ललामौ (५७)

भवति मुखत एवास्मिन्तेजो दधाति वायव्यं गोमृगमा-
लंभेत् यमजग्निवाः समभिश्चः सैयुरपूता वा एतं वागृच्छति
यमजग्निवाः समभिश्चः सन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्नाऽरण्यो

यद्गोमृ॑गो ने॒वैष॑ ग्रा॒मे ना॑र॒ण्ये यम॑ज॒घ्निवा॑ः स॒मभि॑शः स॒न्ति
वा॒युर्वै दे॒वानां॑ प॒वित्रं॑ वा॒युमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स
ए॒वै- (५८)

नं पव॑यति॒ परा॑ची॒ वा ए॒तस्मै॑ व्यु॒च्छन्ती॑ व्यु॒च्छति॑ तमः
पा॒प्मानं॑ प्रवि॑शति॒ यस्या॑श्चि॒ने श॒स्यमा॑ने॒ सूर्यो॑ नावि॒र्भव॑ति
सौ॒र्यं ब॑हुरू॒पमाल॑भेता॒मुमे॒वाऽऽदि॑त्यः स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मा॑त्तमः॒ पा॒प्मान॑मप॒हन्ति॑ प्र॒तीच्य॑स्मै
व्यु॒च्छन्ती॑ व्यु॒च्छत्य॑प॒ तमः॑ पा॒प्मानः॑ ह॒ते॥ (५९)

ललामः स एव षट्त्वारिंशच्च॥ [१०]

इन्द्र॑ वो वि॒श्वत॒स्परीन्द्रं॑ नरो॒ मरु॑तो॒ यद्ध॑ वो दि॒वो या वः॑
शर्म॑। भरे॒ष्विन्द्रः॑ सु॒हवः॑ ह॒वामहे॑ऽहोमुचः॑ सु॒कृतं॑ दै॒व्यं
जन॑म्। अ॒ग्निं मि॒त्रं वरु॑णः सा॒तये॑ भ॒गं द्या॒वापृ॑थि॒वी म॒रुतः॑
स्व॒स्तये॑। म॒मत्तु॑ नः॒ परि॑ज्मा वस॒र्हा म॒मत्तु॑ वा॒तो अ॒पां
वृष॑ण्वान्। शि॒शीत॑मिन्द्रा॒पर्व॑ता यु॒वन्न॒स्तन्नो॑ वि॒श्वे वरि॑वस्यन्तु
दे॒वाः। प्रि॒या वो॒ नाम॑ (६०)

हु॒वे तुरा॑णा॒म्। आ॒यत्तु॑प॒न्मरु॑तो वाव॒शानाः॑। श्रि॒यसे॑ कं
भा॒नुभिः॑ स॒म्मि॑मि॒क्षिरे॒ ते र॒श्मि॑भि॒स्त ऋ॒क्भिः॑ सु॒खाद॑यः। ते

वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः।
 अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अव्याथ्सोमो रुद्रेभिरभिरक्षतु त्मना।
 इन्द्रो मरुद्विरऋतुधा कृणोत्वादित्यैर्नो वरुणः स० शिंशातु।
 सन्नो देवो वसुभिरग्निः स० (६१)

सोमस्तनूभी रुद्रियाभिः। समिन्द्रो मरुद्विर्यज्ञियैः
 समादित्यैर्नो वरुणो अजिज्ञिपत्। यथाऽऽदित्या
 वसुभिः सम्बभूवुर्मरुद्भी रुद्राः समजानताभि। एवा
 त्रिणामन्नहणीयमाना विश्वे देवाः समनसो भवन्तु।
 कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वा नरो नृषदने। अर्हन्तश्चिद्यमिन्धते
 सञ्जनयन्ति जन्तवः। सं यदिषो वनामहे स० हव्या
 मानुषाणाम्। उत द्युमस्य शवस (६२)

ऋतस्य रश्मिमाददे। यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्रमादित्यासो
 भवता मृडयन्तः। आवोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्याद० होश्चिद्या
 वरिवोवित्तराऽसत्। शुचिरपः सूयवसा अदब्ध उपक्षेति
 वृद्धवयाः सुवीरः। नकिष्टं घ्नन्त्यन्तितो न दूराद्य आदित्यानां
 भवति प्रणीतौ। धारयन्त आदित्यासो जगत्स्था देवा
 विश्वस्य भुवनस्य गोपाः। दीर्घार्धियो रक्षमाणा (६३)

असुर्यमृतावानश्चयमाना ऋणानि। तिस्रो भूमीर्धारयन्त्री५
 रुत द्यूत्रीणि व्रता विदथे अन्तरेषाम्। ऋतेनाऽऽदित्या महि
 वो महित्वं तदर्यमन्वरुण मित्र चारु। त्यां नु क्षत्रिया५
 अव आदित्यान् याचिषामहे। सुमृडीका५ अभिष्टये। न
 दक्षिणा विचिकिते न सव्या न प्राचीनमादित्या नोत पश्चा।
 पाक्याचिद्वसवो धीर्याचि- (६४)

द्युष्मानीतो अभयं ज्योतिरश्याम्। आदित्यानामवसा
 नूतनेन सक्षीमहि शर्मणा शन्तमेन। अनागास्त्वे अदितित्वे
 तुरास इमं यज्ञं दधतु श्रोषमाणाः। इमं मे वरुण श्रुधी
 हवमद्या च मृडय। त्वामवस्युराचके। तत्त्वा यामि ब्रह्मणा
 वन्दमानस्तदाऽऽशास्ते यजमानो हविर्भिः। अहेडमानो
 वरुणेह बोद्ध्युरुशः स मा न आयुः प्रमोषीः॥ (६५)

नामाग्निः स५ शवसो रक्षमाणा धीर्याचिदेकान्नपञ्चाशच्च॥—————[११]

[वायव्यं प्रजापतिस्ता वरुणं देवासुरा एष्वसावादित्यो दशरूपभामिन्द्रो वलस्यं
 बारहस्पत्यं वषट्कारोऽसौ सौरिं वरुणमाश्विनमिन्द्रं वो नर एकादश॥११॥ वायव्यमाग्नेयीं
 कृष्णग्रीवीमसावादित्यो वा अहोरात्राणि वषट्कारः प्रजनयिता हुवे तुराणां पञ्चषष्टिः॥६५॥
 वायव्यं प्रमोषीः॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपागूहता ॥
 सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मै प्रजा अपाघुक्षतामिति
 स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्तन्निरवपत्तावस्मै प्रजाः
 प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपगूहतो योऽलं प्रजायै
 सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्प्रजाकाम
 इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्रासाधयतो
 विन्दते प्रजामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे
 वा सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 ताभ्यामेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना
 भ्रातृव्येण जयतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति यः
 सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्- (२)

वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप
 धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण

वीर्येणोपप्रयाति जयति त९ सङ्ग्रामं वि वा एष इन्द्रियेण
 वीर्येणर्ह्यते यः सङ्ग्रामं जयत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं
 निर्वपेत्सङ्ग्रामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृह्यतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं
 वीर्यं क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं
 निर्वपेज्जनतामेष्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति
 पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता
 पूषणमेव (४)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इन्द्रियं वीर्यमनु
 प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेज्जनतामागत्येयं वै क्षेत्रस्य
 पतिरस्यामेव प्रतिष्ठत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठा-
 निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवैकान्नचत्वारि९शच्च॥ [१]

अ॒ग्नये॑ प॒थि॒कृते॑ पु॒रो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्यो
 द॑र्शपूर्णमा॒सया॒जी स॒न्नमा॒वास्या॑ वा पौ॒र्णमा॒सीं वा॒-
 ऽति॒पा॒दये॑त्प॒थो वा ए॒षोऽ॒ध्वप॑थेनैति॒ यो द॑र्शपूर्णमा॒सया॒जी
 स॒न्नमा॒वास्या॑ वा पौ॒र्णमा॒सीं वा॒ऽति॒पा॒दय॑त्य॒ग्निमे॒व प॑थि॒कृत॑ः
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॑म॒प॒था॒त्प॒न्था॒मपि॑
 न॒यत्य॑न॒ङ्घ्रान्दक्षि॑णा व॒ही ह्ये॒ष स॒मृ॒द्ध्या अ॒ग्नये॑ व्र॒तप॑तये (६)

पु॒रो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्य आ॒हि॒ता॒ग्निः स॒न्नव्र॑त्यमि॒व
 च॑रे॒द॒ग्निमे॒व व्र॑तप॑तिः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॑
 व्र॒तमा॒ल॑म्भयति॒ व्र॒त्यो भ॑वत्य॒ग्नये॑ र॒क्षो॒घ्ने पु॒रो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
 निर्व॑पे॒द्य र॒क्षांसि॑ स॒चेर॑न्न॒ग्निमे॒व र॒क्षो॒हण॑ः॒ स्वेन॑
 भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑द्र॒क्षांसि॑ स्य॒प॒हन्ति॑ नि॒शि॒ताया॑
 निर्व॑पे- (७)

नि॒शि॒ताया॑ र॒क्षांसि॑ हि प्रेर॑ते॒ सम्प्रे॑र्णान्ये॒वैनानि॑
 ह॒न्ति॒ परि॑श्रिते॒ याज॑ये॒द्रक्ष॑सा॒मन॑न्वव॒चारा॑य र॒क्षो॒घ्नी
 या॑ज्यानुवा॒क्ये भ॑वतो॒ रक्ष॑साः॒ स्तृ॒त्या अ॒ग्नये॑ रु॒द्रव॑ते
 पु॒रो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒दभि॑चर॒न्नेषा॑ वा अ॒स्य घो॒रा
 त॒नूर्य॑द्रु॒द्रस्त॑स्मा॒ ए॒वैन॑मावृ॒श्चति॑ ता॒जगा॑र्ति॒माच्छ॑त्य॒ग्नये॑

सुरभि॒मते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्यस्य॒ गावो॑ वा
पुरु॑षा - (८)

वा प्र॒मीये॑रन् यो वा॑ बिभी॒यादे॒षा वा अ॑स्य भेष॒ज्यां
त॒नूर्य॑त्सु॒रभि॑मती॒ तयै॑वास्मै॒ भेष॑जं करोति सुरभि॒मते॑ भवति
पू॒तीग॒न्धस्या॑प॒हत्या अ॒ग्नये॒ क्षाम॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पे॒त्सङ्ग॒मे सं य॑त्ते भा॒ग॒धेये॑नै॒वैन॑ शमयित्वा परा॑न॒भि
निर्दि॑शति॒ यमव॑रेषां वि॒द्ध्यन्ति॒ जीव॑न्ति॒ स यं प॑रेषां प्र स
मी॑यते॒ जय॑ति॒ त॑ सं॒ङ्गाम॑- (९)

म॒भि वा ए॒ष ए॒तानु॑च्यति॒ येषां॑ पूर्वा॒परा अ॒न्वञ्चः॑ प्र॒मीय॑न्ते
पुरु॑षाहु॒तिर्ह्यस्य॑ प्रि॒यत॑मा॒ऽग्नये॒ क्षाम॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पे॒द्वाग॒धेये॑नै॒वैन॑ शमयति॒ नैषां॑ पु॒राऽऽयु॑षोऽप॑रः
प्र॒मीय॑तेऽभि वा ए॒ष ए॒तस्य॑ गृ॒हानु॑च्यति॒ यस्य॑ गृ॒हान्द॑ह॒त्य॒ग्नये॒
क्षाम॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्वाग॒धेये॑नै॒वैन॑ शमयति॒
नास्या॑प॑रं गृ॒हान्द॑हति॥ (१०)

व्रतप॑तये॒ निशि॑ताया॒न्निर्व॑पेत्पुरु॑षाः सङ्ग॒ामन्न च॒त्वारि॑ च॥ [२]

अ॒ग्नये॒ कामा॑य पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्य कामो॑

नोप॒नमे॑द॒ग्निमे॒व काम॑ꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
 ए॒वैनं॑ का॒मेन॑ सम॒र्द्धय॑त्यु॒पैनं॑ का॒मो न॑मत्य॒ग्नये॒ यवि॑ष्ठाय
 पु॒रोडा॑श॒म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒त्स्पर्ध॑मानः॒ क्षेत्रे॑ वा स॒जाते॑षु
 वाऽग्नि॑मे॒व यवि॑ष्ठꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तेनै॒वेन्द्रि॒यं
 वी॒र्यं॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑ (११)

यु॒वते॒ वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण जयतेऽ॒ग्नये॒ यवि॑ष्ठाय
 पु॒रोडा॑श॒म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेदभिच॒र्यमा॑णोऽग्नि॑मे॒व यवि॑ष्ठꣳ
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑द्रक्षा॒सि यव॑यति॒
 नैन॑मभिच॒रन्त्स्त्वृ॑णुतेऽ॒ग्नय॒ आयु॑ष्मते पु॒रोडा॑श॒म॒ष्टाक॑पालं
 निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त॒ सर्व॑मायु॒रिया॑मित्य॒ग्निमे॒वाऽऽयु॑ष्मन्तꣳ
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑- (१२)

त्रायु॑र्दधाति॒ सर्व॑मायु॒रेत्य॑ग्नये॒ जा॒तवे॑दसे पु॒रोडा॑श॒-
 म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेद्भूति॑का॒मोऽग्नि॑मे॒व जा॒तवे॑दसꣳ स्वेन॑
 भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ भूतिं॒ गम॑यति॒ भव॑त्ये॒वाग्नये॒
 रुक्म॑ते पु॒रोडा॑श॒म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेद्बुक्का॑मोऽग्नि॑मे॒व रुक्म॑न्तꣳ
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्नुचं॑ दधाति॒ रोच॑त
 ए॒वाग्नये॒ तेज॑स्वते पु॒रोडा॑श॒- (१३)

म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्तेज॑स्कामोऽग्निमे॒व तेज॑स्वन्तुः॒
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॒न्तेजो॑ दधाति
 तेज॑स्यै॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ सा॒ह॒न्त्याय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
 निर्व॑पेत्सी॒क्षमा॑णोऽग्निमे॒व सा॒ह॒न्त्यः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
 धावति॒ तेनै॒व स॑हते॒ यः सी॒क्षते॑ ॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशच्च ॥ [३]

अ॒ग्नये॑ऽन्न॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेद्यः का॒मये॑तान्न॑-
 वा॒न्त्स्या॑मित्य॒ग्निमे॒वान्न॑वन्तुः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
 ए॒वैन॑म॒न्नव॑न्तं करोत्य॒न्नवाने॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ऽन्ना॒दाय॑ पुरो॒डाश॑-
 म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेद्यः का॒मये॑तान्ना॒दः स्या॑मित्य॒ग्निमे॒वान्ना॑दः॒
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॑म॒न्नादं॑ करोत्य॒न्नाद॑ - (१५)

ए॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ऽन्न॑पतये पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेद्यः
 का॒मये॑तान्न॑पतिः स्या॑मित्य॒ग्निमे॒वान्न॑पतिः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
 धावति॒ स ए॒वैन॑म॒न्नप॑तिं करोत्य॒न्नप॑तिरे॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑
 प॒वमा॑नाय पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेद॒ग्नये॑ पा॒वका॑या॒ग्नये॑
 शु॒चये॑ ज्यो॒गोम॑यावी॒ यद॑ग्नये॒ प॒वमा॑नाय॒ निर्व॑पति
 प्रा॒णमे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॑ग्नये॒ (१६)

पाव॒काय॒ वाच॑मे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्रये॒ शुच॑य॒
 आयु॑रे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधात्यु॒त यदी॑तासु॒र्भव॑ति जी॒वत्ये॒वैतामे॒व
 निर्व॑पे॒च्चक्षु॑ष्कामो॒ यद॒ग्रये॒ पव॑मानाय॒ निर्व॑पति प्रा॒णमे॒वा-
 स्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्रये॑ पाव॒काय॒ वाच॑मे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒
 यद॒ग्रये॒ शुच॑ये॒ चक्षु॑रे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधा- (१७)

त्यु॒त यद्य॒न्धो भ॑वति॒ प्रैव॑ प॒श्यत्य॒ग्रये॑ पु॒त्रव॑न्ते पु॒रोडा॑श-
 म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒दिन्द्रा॑य पु॒त्रिणे॑ पु॒रोडा॑शमेका॒दश॑कपालं
 प्र॒जाका॑मोऽग्नि॒रेवास्मै॑ प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वृ॒द्धामिन्द्रः॑
 प्रय॑च्छत्य॒ग्रये॒ रस॑वतेऽज॒क्षीरे॒ चरुं॑ निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त
 रस॑वा॒न्त्स्या॒मित्य॒ग्निमे॒व रस॑वन्तुः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
 धा॒वति॒ स ए॒वैन॑ रस॑वन्तं करोति (१८)

रस॑वाने॒व भ॑वत्यज॒क्षीरे॒ भव॑त्याग्ने॒यी वा ए॒षा यद॒जा
 सा॒क्षादे॒व रस॑मव॒रुन्धे॒ऽग्रये॒ वसु॑मते पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं
 निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त वसु॑मा॒न्त्स्या॒मित्य॒ग्निमे॒व वसु॑मन्तुः॒ स्वेन॑
 भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धा॒वति॒ स ए॒वैन॑ वसु॑मन्तं करोति वसु॑माने॒व
 भ॑वत्य॒ग्रये॒ वाज॑सृते॒ पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒त्सङ्गामे॑ सं
 य॑त्ते वाजं (१९)

वा ए॒ष सि॑सी॒र्षति॒ यः सं॑ङ्ग॒मं जि॑गी॒षत्य॒ग्निः खलु॑
 वै दे॒वानां॑ वा॒ज॒सृ॒द॒ग्निमे॒व वा॑ज॒सृ॒तः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
 धा॒वति॒ धा॒वति॒ वा॒जः॒ हन्ति॑ वृ॒त्रं ज॑य॒ति तः॒ सं॑ङ्ग॒मम॑थो
 अ॒ग्निरि॑व॒ न प्र॑ति॒धृषे॑ भ॒वत्य॒ग्नये॑ऽग्न॒िवते॑ पु॒रोडा॑श॒म॒ष्टाक॑पा॒लं
 नि॒र्व॒पे॒द्यस्या॒ग्नाव॒ग्निम॑भ्यु॒द्धरे॑यु॒र्निर्दि॑ष्टभा॒गो वा ए॒तयो॑र॒न्यो-
 ऽनि॑र्दिष्टभा॒गोऽन्य॑स्तौ स॒म्भ॒वन्तौ॒ यज॑मान- (२०)

म॒भिस॑म्भ॒वतः॒ स ई॑श्व॒र आ॒र्ति॒मा॒र्तो॒र्य॒द॒ग्नये॑ऽग्न॒िवते॑
 नि॒र्व॒प॑ति॒ भा॒ग॒धेये॑नै॒वैनौ॑ श॒म॒यति॒ ना॒र्ति॒मा॒र्छति॒ यज॑मानो-
 ऽग्नये॒ ज्योति॑ष्मते पु॒रोडा॑श॒म॒ष्टाक॑पा॒लं नि॒र्व॒पे॒द्यस्या॒ग्निरु॒द्धृतो॑-
 ऽहु॑तेऽग्न॒िहो॒त्र उ॒द्वाये॑द॒पर॑ आ॒दी॒प्या॑नू॒द्धृत्य॒ इत्या॑हु॒स्तत्तथा॒ न
 का॒र्यं यद्वा॑ग॒धेय॑म॒भि पूर्वं॑ उ॒द्ध्रिय॑ते॒ किम॑प॒रोऽभ्यु॑- (२१)

द्वि॒ये॒तेति॒ तान्ये॒वाव॑क्षाणा॒नि सन्नि॒धाय॑ म॒न्थे॒दितः॑ प्र॒थमं॑
 ज॒ज्ञे अ॒ग्निः स्वा॒द्योने॒रधि॑ जा॒तवे॑दाः। स गा॑य॒त्रिया॒ त्रिष्टु॒भा
 जग॑त्या दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑ह॒तु प्र॑जा॒न॒त्रिति॒ छन्द्वा॑भिरे॒वैनः॑
 स्वा॒द्योनेः॒ प्रज॑नयत्येष वाव सौऽग्निरि॒त्याहु॑ज्योति॒स्त्वा अ॑स्य
 परा॑प॒तित॑मि॒ति य॒द॒ग्नये॒ ज्योति॑ष्मते॒ नि॒र्व॒प॑ति॒ यदे॒वास्य॒
 ज्योतिः॒ परा॑प॒तितं॒ तदे॒वाव॑रुन्धे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य

पद्वं॥ [४]

वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्वारुणं चरुं दधिक्राव्णे
चरुमभिशस्यमानो यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरेणैवैनं स्वदयत्यपं
पापं वर्णं हते वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति
दधिक्राव्णा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं
पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वपेत्प्रजाकामः
संवत्सरो (२३)

वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनां निर्दहति योऽलं
प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव भागधेयेन शमयति
सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवैनं
वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्णा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा
पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनं (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते

यदष्टाकंपालो भवति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेन पुनाति
 यन्नवकपालस्त्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्वशकपालो
 विराजैवास्मिन्नत्राद्यं दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवा-
 स्मिन्निन्द्रियं दधाति यद्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून्-
 दधाति यस्मिञ्जात एतामिष्टिं निर्वपति पूत - (२५)

एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्भवत्यव वा
 एष सुवर्गाल्लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी
 सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गाय
 हि लोकाय दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वानरं द्वादशकपालं
 निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवत्सरो वा
 अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा
 उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गं लोकमेति वीरहा
 वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा
 ऋतायवः पुराऽन्नमक्षत्राग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं
 द्वादशकपालमग्निमुद्वासयिष्यन् यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा
 गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो

यथा जनं यतेऽवसं करोति तादृ- (२७)

गेव तद्द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः
संवत्सरः संवत्सरः खलु वा अग्रेर्योनिः स्वामेवैनं
योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानरं द्वादश-
कपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम आहवनीये
वैश्वानरमधिश्नयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै
द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरेणैवास्मै सजाताः श्र्यावयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव-
रुन्धे सप्तकपालो भवति सप्तगणा वै मारुतो गणश एवास्मै
सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवास्मा
अनुवर्त्मानं करोति॥ (२९)

प्रजाकामः संवत्सरः पुनात्येवैनं पृतः समष्टौ तादृङ्मारुतो भवत्येकान्नत्रिंशच्च॥—[५]

आदित्यं चरुं निर्वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं वा
अदितिं रस्यामेव पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादश-
कपालं निर्वपेदायतनं गत्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः

संवत्सरः खलु वै देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा
असुरानजयन् यद्वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति देवाना-
मेवाऽऽयतने यतते जयति त९ संङ्ग्राममेतस्मिन्वा एतौ
मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेद्विद्विषाणयोरन्नं जग्ध्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः
संवत्सरस्वदितमेवात्ति नास्मिन्मृजाते संवत्सराय वा
एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यति तं
वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्सममानयोः
पूर्वोऽभिद्रुह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेवाऽऽस्वा
निर्वरुणम् (३१)

पुरस्तादभिद्रुह्यति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष
प्रतिगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादश-
कपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः
संवत्सरस्वदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो
वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं

वा वैश्वान॒रं द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लं निर्व॑पेदु॒भ॒याद॑त् (३२)

प्रति॒गृह्य॑ संव॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः संव॑त्स॒रस्व॑दितमे॒व
प्रति॑गृह्णाति॒ नाऽऽत्म॑नो॒ मा॒त्रा॒मा॒प्रोति॑ वैश्वान॒रं द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लं
निर्व॑पेत्स॒निमे॒ष्यन्त्स॑व॒त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो य॒दा ख॒लु वै
संव॑त्स॒रं ज॒नता॑यां च॒रत्य॑थ॒ स ध॑ना॒र्घो भ॑वति॒ यद्वै॑श्वान॒रं
द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लं निर्व॑पति॒ संव॑त्स॒रसा॑तामे॒व स॒निम॒भि प्र॑च्य॒वते॒
दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति॒ यो वै संव॑त्स॒रं (३३)

प्र॒युज्य॒ न वि॑मु॒ञ्चत्य॑प्रति॒ष्ठानो॒ वै स भ॑वत्ये॒तमे॒व
वै॑श्वान॒रं पुन॑रा॒गत्य॒ निर्व॑पेद्यमे॒व प्र॑यु॒ङ्क्ते तं भा॑ग॒धेये॑न॒
वि॑मु॒ञ्चति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ यया॒ र॒ज्ज्वो॑त्त॒मां गा॒मा॒जेत्तां भ्रात॑र्व्याय॒
प्रहि॑णुया॒न्निर्ऋ॑तिमे॒वास्मै॒ प्रहि॑णोति॥ (३४)

निर्व॒रुणं॑ व॒पेदु॒भ॒याद॑द्यो वै संव॒त्स॒रः प॒ट्त्रिं॑शच्च॥ [६]

ऐ॒न्द्रं च॒रुं निर्व॑पेत्प॒शुका॑म॒ ऐ॒न्द्रा वै प॒शव॒ इन्द्र॑मे॒व
स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प॒शून्प्रय॑च्छति॒
प॒शुमा॑ने॒व भ॑वति॒ च॒रुर्भ॑वति॒ स्वादे॑वास्मै॒ योने॑ः
प॒शून्प्रज॑नय॒तीन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑ते॒ पुरो॑डाशमेका॒दश॑क॒पा॒लं

निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियं वै पशव इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तः॥ स्वेन
भागधेयेनोप धावति स - (३५)

एवास्मा इन्द्रियं पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय
घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो
ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रमेव घर्मवन्तः॥ स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव
भवतीन्द्रायार्कवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदन्नकामो-
ऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः॥ स्वेन भागधेये- (३६)

नोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद
एव भवतीन्द्राय घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालं
निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावन्त इन्द्रायार्कवते भूतिकामो यदिन्द्राय
घर्मवते निर्वपति शिर एवास्य तेन करोति यदिन्द्रायेन्द्रियावन्त
आत्मानमेवास्य तेन करोति यदिन्द्रायार्कवते भूत एवान्नाद्ये
प्रतिष्ठति भवत्येवेन्द्राया- (३७)

१होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मनां
गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अ१ह इन्द्रमेवा१होमुचः॥ स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवेन पाप्मनोऽ१हसो मुञ्चतीन्द्राय

वैमृधाय॑ पुरोडाशमेकादशकपालं॑ निर्वपेद्यं॑ मृधोऽभि
प्रवेपैरत्राष्ट्राणि॑ वाऽभिसंमियुरिन्द्रमेव॑ वैमृधः॑ स्वेन॑
भागधेयेनोप॑ धावति॑ स एवास्मान्मृधो॑ (३८)

उपहन्तीन्द्राय॑ त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं॑ निर्वपेद्बुद्धो
वा॑ परियत्तो वेन्द्रमेव॑ त्रातारः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑ स
एवैनं॑ त्रायत॑ इन्द्रायार्काश्वमेधवते॑ पुरोडाशमेकादशकपालं॑
निर्वपेद्यं॑ महायज्ञो॑ नोपनमेदेते॑ वै महायज्ञस्यान्त्ये॑ तनू
यदर्काश्वमेधाविन्द्रमेवार्काश्वमेधवन्तः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑
धावति॑ स एवास्मा॑ अन्ततो॑ महायज्ञं॑ च्यावयत्युपैनं॑ महायज्ञो॑
नमति॥ (३९)

इन्द्रियावन्तः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑ सोऽर्कवन्तः॑ स्वेन॑ भागधेयेनैवेन्द्रायास्मान्मृधोऽस्मै
सप्त॑ च॥

[७]

इन्द्रायान्वृजवे॑ पुरोडाशमेकादशकपालं॑ निर्वपेद्भामकाम॑
इन्द्रमेवान्वृजुः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑ स एवास्मै॑
सजा॒ताननु॑कान्करोति॑ ग्राम्ये॑व भवतीन्द्राण्यै॑ चरुं॑ निर्वपेद्यस्य॑
सेनाऽसंशिते॑व स्यादिन्द्राणी॑ वै सेनायै॑ देवतेन्द्राणीमे॑व
स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑ सैवास्य॑ सेनाः॑ संश्यति॑

बल्वजानपी- (४०)

छो सन्नह्येद्दौर्यत्राधिष्कन्ता न्यमेहत्ततो बल्वजा
उदतिष्ठन्गवामेवैनं न्यायमपिनीय गा वेदयतीन्द्राय मन्युमते
मनस्वते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्त
इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं
मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
मन्युं मनो दधाति जयति तम् (४१)

सङ्ग्राममेतामेव निर्वपेद्यो हतमनाः स्वयं पाप इव
स्यादेतानि हि वा एतस्मादपक्रान्तान्यथैष हतमनाः स्वयं
पाप इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति न हतमनाः
स्वयं पापो भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं
निर्वपेद्यः कामयेत् दानकामा मे प्रजाः स्युः (४२)

रितीन्द्रमेव दातारुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय
प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव सन्न
प्रदीयेतेन्द्रमेव प्रदातारुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स

ए॒वास्मै॑ प्र॒दा॒पय॑तीन्द्रा॒य सु॒त्राम्णे॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं
निर्व॑पेदप॒रुद्धो॑ वा (४३)

ऽपरु॒द्धमा॑नो वेन्द्र॑मे॒व सु॒त्रामा॑णः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
धा॒वति॑ स ए॒वैनं॑ त्रायतेऽन॒परु॒द्धो भ॑वतीन्द्रो॒ वै स॒दृङ्
दे॒वता॑भिरासी॒त्स न व्या॒वृत्त॑मगच्छ॒त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒
धा॒वत्त॑स्मा॒ ए॒तमै॒न्द्रमे॒का॒दश॑कपालं निर्व॑प॒त्तेनै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒य-
म॑दधा॒च्छक्क॑री याज्यानुवा॒क्ये अ॒करो॒द्वज्रो॑ वै शक्क॑री स ए॒नं
वज्रो॑ भूत्या॑ ऐ॒न्ध (४४)

सोऽभ॒व॒त्सोऽबि॒भेद्भू॑तः प्र मां धक्ष्यतीति॒ स प्र॒जाप॑तिं
पुन॒रुपा॑धाव॒त्स प्र॒जाप॑तिः शक्क॑र्या॒ अधि॑ रे॒वतीं॑ निर॑मिमीत
शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय॒ योऽल॑ङ् श्रियै॒ सन्त्स॒दृङ्ख॑स॒मानैः
स्या॒त्त॑स्मा॒ ए॒तमै॒न्द्रमे॒का॒दश॑कपालं निर्व॑पेदिन्द्र॑मे॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धा॒वति॑ स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं द॑धाति रे॒वतीं॑
पुरो॑नुवा॒क्या भ॑वति॒ शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय॒ शक्क॑री याज्या॑ वज्रो॒
वै शक्क॑री स ए॒नं वज्रो॑ भूत्या॑ इ॒न्धे भ॑वत्ये॒व॥ (४५)

अपि॒ तङ् स्यु॑र्वे॒न्ध भ॑वति॒ चतु॑र्दश च॥ [८]

आ॒ग्ना॒वैष्ण॑वमे॒का॒द॒क॒पालं॑ निर्व॑पेदभि॒चर॑न्त्स॒रस्व॑त्याज्य-

भागा॒ स्याद्वा॑र्हस्प॒त्यश्च॒रुर्यदा॑ग्रावैष्ण॒व एका॑दशकपालो॒
भवंत्य॑ग्निः सर्वा॑ देवता॒ विष्णु॑र्यज्ञो देवताभिश्चै॒वैनं॑ य॒ज्ञेन॑
चाभिच॑रति सर॑स्वत्याज्यभागा भवति॒ वाग्वै॑ सर॑स्वती
वा॒चैवैन॑मभिच॑रति बार्हस्प॒त्यश्च॒रुर्भवति॑ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒णैवैन॑मभिच॑रति (४६)

प्रति॒ वै प॒रस्ता॑दभिच॑रन्तमभिच॑रन्ति द्वेद्वे॑ पुरोनुवाक्ये
कुर्या॑दतिप्रयु॒क्त्या ए॒तयै॒व य॑जेताभिच॑र्यमाणो देवताभिरे॒व
देवताः॑ प्रतिच॑रति य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं वा॒चा वाचं॑ ब्रह्म॒णा
ब्रह्म॒ स दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं च॑ म॒द्ध्यतो॑ व्य॒वस॑र्पति
तस्य॒ न कुत॑श्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति॒ नैन॑मभिच॑रन्थ॒स्तृणु॑त
आ॒ग्रावैष्ण॒वमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पेद्यं य॒ज्ञो न॑ (४७)

उ॒प॒नमे॑दग्निः सर्वा॑ देवता॒ विष्णु॑र्यज्ञोऽग्निं॑ चै॒व विष्णुं॑ च
स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मै॑ य॒ज्ञं प्र॑यच्छत॒ उपै॑नं
य॒ज्ञो न॑मत्या॒ग्रावैष्ण॒वं घृ॑ते च॒रुं निर्व॑पेच्चक्षु॒ष्कामो॑ऽग्नेर्वै चक्षु॒षा
मनु॑ष्या॒ वि प॑श्यन्ति य॒ज्ञस्य॑ दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व विष्णुं॑ च॒ स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वा- (४८)

स्मि॒श्चक्षु॑र्धत्तश्चक्षु॒ष्माने॒व भ॑वति॒ धे॒न्वै वा ए॒तद्रेतो॑

यदाज्यमनुडुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजंनयति
 घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्मै
 तेजश्चक्षुरवरुन्ध इन्द्रियं वै वीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यजमानो-
 ऽयंजमानस्याद्धरकल्पां प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने
 नास्येन्द्रियं (४९)

वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवदितोनिर्वपेद्यावत्येव
 वाक्तामप्रोदितां भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या
 वाचोऽनु प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्नावैष्णव-
 मृष्टाकपालं निर्वपेत्प्रातः सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा
 स्याद्वार्हस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
 गायत्रं प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्रो- (५०)

त्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेन्माध्यन्दिनस्य
 सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वार्हस्पत्यश्चरुर्यदेका-
 दशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं
 माध्यन्दिनमेव सवनं तेनाऽऽप्रोत्याग्नावैष्णवं द्वादशकपालं
 निर्वपेत्तृतीयसवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वार्ह-

स्प॒त्यश्च॒रुर्यद्वा॑द॒शक॑पालो॒ भव॑ति॒ द्वा॑द॒शाक्ष॑रा॒ जग॑ती॒ जाग॑तं
तृ॒तीय॑स॒वनं॒ तृ॒तीय॑स॒वनमे॒व तेन॑ऽऽप्रोति॒ दे॒वता॑भिरे॒व
दे॒वताः॑ (५१)

प्रति॑चर॒ति य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं वा॒चा वाचं॑ ब्रह्म॑णा॒ ब्रह्म॑
क॒पालैरे॒व छ॒न्दाऽस्या॑प्रोति॒ पुरो॒डाशैः॒ स॒व॒नानि॑
मै॒त्राव॑रुणमेक॑कपालं॒ निर्व॑पेद्व॒शायै॑ का॒ले यै॒वासौ॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑
व॒शाऽनू॑ब॒न्ध्या सो॑ ए॒वैषै॑तस्यैक॑कपालो॒ भव॑ति॒ नहि॑ क॒पालैः॑
प॒शुम॑र्ह॒त्याप्तु॑म्॥ (५२)

ब्रह्म॑णैवेन॑म॒भिच॑रति॒ य॒ज्ञो न॑ तावे॒वास्यैन्द्रि॑यमा॑प्रोति॒ दे॒वताः॑ स॒प्तत्रिं॑शच्च।१॥—[९]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न॒ व्य॑रोच॒त तस्मै॑ दे॒वाः प्रा॒यश्चि॑त्ति-
मैच्छ॒न्तस्मा॑ ए॒त९ सो॑मा॒रौद्रं॒ च॒रुं नि॑र॒वप॑न्तेनै॒वास्मि॑न्नुचं॒मद॑-
धुर्यो॑ ब्रह्म॑वर्च॒सका॑मः॒ स्या॑त्तस्मा॑ ए॒त९ सो॑मा॒रौद्रं॒
च॒रुं नि॑र्व॒पेत्सो॑मं॒ चै॒व रु॒द्रं च॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑
धा॒वति॒ तावे॒वास्मि॑न्ब्रह्म॑वर्च॒सन्ध॑त्तो॒ ब्रह्म॑वर्च॒स्यै॒व भ॑वति॒
ति॒ष्यापू॑र्णमा॒से नि॑र्व॒पेद्रु॑द्रः (५३)

वै ति॒ष्यः सो॑मः॒ पूर्ण॑मा॒सः सा॒क्षादे॒व ब्र॑ह्मवर्च॒सम॑व॒रुन्धे॑
परि॑श्रिते॒ याज॑यति॒ ब्रह्म॑वर्च॒सस्य॑ परि॑गृहीत्यै॒ श्वेता॑यै॒

श्वेतवत्सायै दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन
मार्जयन्ते यावदेव ब्रह्मवर्चसं तत्सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं
क्रियत इत्याहुरीश्वरो दुश्श्र्मा भवितोरिति मानवी ऋचौ
धाय्ये कुर्याद्यद्वै किं च मनुरवदत्तद्वेषजम् (५४)

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयाद्दुश्श्र्मा भविष्यामीति
सोमापौष्णं चरुं निर्वपेत्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः
पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्श्र्मा
भवति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा
अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधात्यग्निः
प्रजां प्रजनयति विन्दते (५५)

प्रजाः सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्सौम्यो वै देवतया
पुरुष एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय
रुद्रायपि दधाति ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं
निर्वपेज्ज्योगामयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निः
शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य रसन्निष्क्रीणात्यग्नेः
शरीरमुत यदि (५६)

इ॒तासु॑र्भव॒ति जी॒वत्ये॒व सो॒मारु॑द्रयो॒र्वा ए॒तङ्ग॑सि॒तः होता॒
निष्पि॑ब॒दति॒ स ई॒श्वर॒ आ॒र्ति॒मा॒र्तो॒रनु॒द्वान् हो॒त्रा दे॒यो वहि॑र्वा
अ॒नु॒द्वान् वहि॑र्हो॒ता वहि॑नै॒व वहि॑मा॒त्मानः॑ स्पृ॒णोति॑
सो॒मारो॒द्रं च॒रुं निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त॒ स्वेऽस्मा॑ आ॒यत॑ने॒ भ्रातृ॑व्यं
जन॑ये॒यमि॒ति वेदि॑ परि॒गृह्या॑र्द्धमु॒द्धन्या॑दर्द्ध॒त्रार्द्धं ब॒र्हिषः
स्तृ॒णीया॑दर्द्धं ना॒र्द्धमि॒च्छस्य॑भ्या॒दद्ध्या॑दर्द्धं न स्व ए॒वास्मा॑
आ॒यत॑ने॒ भ्रातृ॑व्यं जन॑यति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयादर्द्धं द्वादश च॥ [१०]

ऐ॒न्द्रमे॒का॒दश॑क॒पालं॒ निर्व॑पे॒न्मारु॑तः॒ सप्त॑क॒पालं॒ ग्राम॑काम
इ॒न्द्रश्चै॒व म॒रुत॑श्च॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धा॒वति॒ त ए॒वास्मै॑
स॒जा॒तान्प्र॑यच्छन्ति॒ ग्राम्ये॑व भ॒वत्या॑ह॒वनी॑यं ऐ॒न्द्रमधि॑श्रयति
गा॒र्हप॑त्ये मा॒रुतं॑ पा॒पव॑स्य॒सस्य॑ वि॒धृत्यै॑ सप्त॒कपालो॑ मा॒रुतो॑
भ॒वति॑ सप्त॒गणा॑ वै म॒रुतो॑ गण॒श ए॒वास्मै॑ स॒जा॒तानव॑रुन्धे॒
ऽनू॒च्यमा॑न् आसा॑दयति॒ विश॑मे॒व (५८)

अ॒स्मा अनु॑व॒र्त्मानं॑ करोत्ये॒तामे॒व निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त
क्ष॒त्राय॑ च वि॒शे च॑ स॒मद॑न्द॒द्ध्यामि॒त्यैन्द्र॑स्या॒वद्य॑न्ब्रू॒यादिन्द्रा॑यानु॒
ब्रू॒हीत्या॑श्राव्यं ब्रू॒यान्म॒रुतो॑ य॒जेति॑ मा॒रुत॑स्या॒वद्य॑न्ब्रू॒यान्म॒रुद्भ्यो॑-

ऽनुब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये
समदन्दधाति वितृ० हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पेन्निति यथादेवतमवदाय
यथादेवतं यजेद्भागधेयेनैवैनान् यथायथं कल्पयति कल्पन्त
एवैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम
इन्द्रश्चैव विश्वा०श्च देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त
एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यावदाय
वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रस्य (६०)

उपरिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान्परि-
गृह्णात्युपाधाय्यपूर्वयं वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै
पृश्नि्यै दुग्धे प्रैयङ्गवं चरुं निर्वपेन्मरुद्भ्यो ग्रामकामः पृश्नि्यै
वै पयसो मरुतो जाताः पृश्नि्यै प्रियङ्गवो मारुताः खलु
वै देवतया सजाता मरुत एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति प्रियवती
याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैनं समानानां करोति द्विपदा पुरोनुवाक्या
भवति द्विपद एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव

प॒शून॑वरु॒न्धे दे॒वासुराः॑ सं य॑त्ता आस॒न्ते दे॒वा मि॒थो
विप्रि॑या आस॒न्ते ३ऽन्यो॑न्यस्मै ज्यैष्ठ्या॒याति॑ष्ठमा॒नाश्चतु॑र्धा
व्य॑क्राम॒न्नग्नि॑र्वसु॒भिः सोमो॑ रु॒द्रैरिन्द्रो॑ म॒रुद्वि॑र्वरु॒ण आदि॒त्यैः
स इन्द्रः॑ प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तम् (६२)

ए॒तया॑ सं॒ज्ञान्या॑ऽयाज॒यद॒ग्नये॑ वसु॑मते पु॒रोडा॑शम॒ष्टा-
क॑पालं नि॒र्वप॑त्सोमा॒य रु॒द्रव॑ते च॒रुमिन्द्रा॑य म॒रुत्व॑ते
पु॒रोडा॑शमेका॒दश॑कपालं वरु॑णायाऽऽदि॒त्यव॑ते च॒रुन्त॑तो
वा इन्द्रं॑ दे॒वा ज्यैष्ठ्या॑याभि॒ सम॑जानत॒ यः स॑मानैर्मि॒थो
विप्रि॑यः स्यात्तमे॒तया॑ सं॒ज्ञान्या॑ याज॒येद॒ग्नये॑ वसु॑मते
पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं नि॒र्वपे॑त्सोमा॒य रु॒द्रव॑ते च॒रुमिन्द्रा॑य
म॒रुत्व॑ते पु॒रोडा॑शमेका॒दश॑कपालं वरु॑णायाऽऽदि॒त्यव॑ते
च॒रुमिन्द्र॑मे॒वैनं॑ भू॒तज्यैष्ठ्या॑य स॒माना॑ अ॒भिस॑ज्जानते वसि॑ष्ठः
स॒माना॑ना॒ भव॑ति॥ (६३)

विशंमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥—[११]

हि॒र॒ण्य॒ग॒र्भ आपो॑ ह॒ यत्प्र॑जापते। स वे॑द पु॒त्रः पि॒तर॑ꣳ स
मा॒तर॑ꣳ स सू॒नुर्भु॑व॒त्स भु॑व॒त्पुन॑र्मघः। स द्यामौ॒र्णाद॒न्तरि॑क्षꣳ
स सु॒वः स वि॒श्वा भुवो॑ अभ॒व॒त्स आऽभ॑वत्। उ॒दुत्य॑श्चि॒त्रम्।

सप्रलवन्नवीयसाऽग्रे द्युम्नेन सं यता। बृहत्तन्तु भानुना।
निकाव्या वेधसः शश्वतस्करहस्ते दधानः (६४)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो
अमृतानि विश्वा। हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स
चेत्ता देवता पदम्। वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे
वाममस्मभ्यः सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूरैरया धिया
वामभाजः स्याम। बडित्था पर्वतानाङ्घ्रिं बिभर्षि पृथिवि।
प्र या भूमि प्रवत्वति म्हा जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्त्यक्तुभिः। प्र
या वाजन्न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्या सचेय
यो मा न रिष्यैद्धर्यश्च पीतः। अयं यः सोमो न्यधाय्यस्मे
तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यच्छ। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिः
शिमीवाञ्छरुमां ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसा वनानि
नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः। प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋतयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निरर्चन्।
वृषा यन्तासि शवसस्तुरस्यान्तर्यच्छ गृणते धूर्त्रं दृह।
सबाधस्ते मदश्च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्त।

अ॒र्को वा॒ यत्तु॑रते॒ सोम॑चक्षा॒स्तत्रे॑दिन्द्रो॒ दध॑ते पृ॒थ्सु तु॒र्याम्।
वष॑द्वे विष्णवा॒स आ कृ॑णोमि॒ तन्मे॑ जुषस्व शिपिविष्ट
हव्यम्। (६७)

वर्ध॑न्तु त्वा सुष्टु॒तयो॒ गिरो॑ मे यूयं पा॒त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑
नः। प्र तत्ते॑ अद्य शि॒पिविष्ट॑ नामा॒र्यः श॑सामि व॒युना॑नि
वि॒द्वान्। तं त्वा॑ गृणामि त॒वस॒मत॑वीया॒न्क्षय॑न्तम॒स्य रज॑सः
परा॒के। किमि॑त्ते विष्णो परि॒चक्ष्य॑ भू॒त्प्रय॑द्व॒वक्षे॑ शि॒पिविष्टो॑
अ॒स्मि। मा वर्षो॑ अ॒स्मदप॑गूह ए॒तद्य॑द॒न्यरूपः॑ समि॒थे
ब॒भूथ॑। (६८)

अ॒ग्ने दा॑ दा॒शुषे॑ र॒यिं वी॒रव॑न्तं परी॒णस॑म्। शि॒शीहि॑ नः
सूनु॒मतः॑। दा नो॑ अ॒ग्ने श॒तिनो॑ दाः स॒हस्रि॑णो॒ दुरो॑ न वाज॒ः
श्रु॒त्या अ॒पावृ॑धि। प्राची॑ द्यावा॒पृथि॑वी ब्रह्म॑णा कृ॒धि सुव॑र्ण
शु॒क्रमु॑षसो विदि॑द्युतुः। अ॒ग्निर्दा॑ द्रवि॑णं वी॒रपे॑शा अ॒ग्निर्ऋषि॑
यः स॒हस्रा॑ स॒नोति॑। अ॒ग्निर्दिवि॑ ह॒व्यमा॑त॒ताना॑ग्नेर्धामा॑नि
विभृ॑ता पुरु॒त्रा। मा (६९)

नो म॒र्द्धी॒रा तू भ॑र। घृ॒तं न पू॑तं त॒नूर॑रे॒पाः शुचि॑ हिर॑ण्यम्।
तत्ते॑ रु॒क्मो न रो॑चत स्वधावः। उ॒भे सु॑श्चन्द्र स॒र्पिषो॑ दर्वी॑

श्रीणीष आ॒सनि॑। उ॒तो न॒ उत्पु॑पूर्या उ॒क्थेषु॑ शवसस्पत॒ इष॑ऽ
स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। वा॒यो श॒त९ ह॑रीणां युवस्व॒ पोष्या॑णाम्।
उ॒त वा॑ ते सह॒स्त्रिणो॒ रथ॒ आ या॑तु पाज॑सा। प्र याभिः (७०)

यासि॑ दा॒श्वा९स॒मच्छा॑ नि॒युद्धि॑र्वायविष्टये॒ दुरो॑णे। नि
नो॑ र॒यि९ सु॒भोज॑सं युवे॒ह नि वी॑रव॒द्रव्य॒मश्वि॑यं च॒
राधः॑। रे॒वती॑र्नः सध॒माद् इ॒न्द्रे स॑न्तु तु॒विवा॑जाः। क्षु॒मन्तो॒
याभि॑र्मदे॒म। रे॒वा९ इ॒द्रेव॑तः स्तो॒ता स्या॑त्वाव॑तो म॒घोनः॑।
प्रेदु॑ हरि॒वः श्रु॑तस्य॑॥ (७१)

जि॒नोषि॑ देभुः प्र ह॒व्यं ब॒भूथ॒ मा याभि॑श्चत्वा॒रि॒शच्च॑॥ [१२]

प्रजाप॑तिस्ताः सृष्टा अ॒ग्नये॑ पथि॒कृते॒ऽग्नये॑ कामा॒याग्नये॑ऽन्न॒वते॑ वैश्वान॒रमा॑दित्यं च॒रुमै॒न्द्रं च॒रुमिन्द्रा॑यान्वृ॒जव॑ आ॒ग्नावैष्ण॑वमसौ
सो॒मार्गौ॒द्रमै॒न्द्रमेका॑दशकपाल९ हिरण्य॒गर्भो द्वाद॑श॥ (१२) प्रजाप॑तिर॒ग्नये॑ कामा॒याभि॑ सम्भ॒वतो॒ यो वि॑द्विषा॒णयो॑रि॒द्धो
सन्न॑ह्येदा॒ग्नावैष्ण॑वमु॒परि॑ष्टाद्यासि॑ दा॒श्वा९स॒मेक॑सप्ततिः॥ (७१) प्रजाप॑तिः प्रेदु॑ हरि॒वः श्रु॑तस्य॑॥

आ॒दि॒त्येभ्यो॑ दे॒वा वै मृ॒त्योर्दे॒वा वै स॒त्रम॑र्य॒म्णे प्रजा॑प॒तेभ्य॑श्चि॒९शत्प्रजा॑प॒तिर्दे॒वेभ्यो॑ऽन्नाद्य॑न्दे॒वासुरा॑स्तात्रज॑नो द्ध॒र्वोऽसि॑
यन्न॑वम॒ग्निं वै प्रजा॑प॒तिर्वरु॑णाय॒ या वा॑मिन्द्रा॒वरु॑णा स॒प्रब॑वच्चतु॒र्दश॑॥ 14॥ आ॒दि॒त्येभ्य॑स्त्वष्ट॒रस्मे दान॑कामा ए॒वावरु॑न्धेऽ॒ग्निं वै
स॒प्रब॑वथ्यदंश्च॒शत्॥ 56॥ आ॒दि॒त्येभ्यः॑ सु॒व॑र॒पो जि॑गाय॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

आ॒दि॒त्येभ्यो॒ भुव॑द्व॒द्ध्यश्च॒रुं निर्व॑पे॒द्भूति॑काम आ॒दि॒त्या
वा ए॒तम्भू॑त्यै॒ प्रति॑ नुदन्ते॒ योऽल॑म्भू॒त्यै सन्भू॑तिं न
प्रा॒प्नो॒त्यादि॑त्याने॒व भुव॑द्व॒तः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ त
ए॒वैन॑म्भू॒तिं गम॑यन्ति॒ भव॑त्ये॒वाऽऽदि॑त्येभ्यो॒ धा॒रय॑द्व॒द्ध्यश्च॒रुं
निर्व॑पे॒दप॑रुद्धो वाऽप॒रुध्य॑मानो वाऽऽदि॑त्या वा अ॒परो॑द्धारं
आ॒दि॒त्या अ॑वगमयि॒तारं॑ आ॒दि॒त्याने॒व धा॒रय॑द्व॒तः (१)

स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ त ए॒वैनं॑ वि॒शि दा॑ध्रत्यनप॒रुध्यो
भ॑व॒त्यदि॑तेऽनु॒ मन्य॑स्वेत्य॒प॒रुध्य॑मानोऽस्य प॒दमा द॑दी॒तेयं
वा अ॑दि॒तिरि॒यमे॒वास्मै॑ रा॒ज्यम॑नु॒ मन्य॑ते स॒त्याशी॑रित्या॒ह
स॒त्यामे॒वाशिष॑ कुरु॒त इ॒ह मन॒ इत्या॑ह प्र॒जा ए॒वास्मै॑
सम॑नसः करो॒त्युप॒ प्रेतं॑ मरुतः (२)

सु॒दा॒नव॒ ए॒ना वि॒श॒पति॑नाभ्य॒मुः राजा॑न॒मित्या॑ह मा॒रुती
वै वि॒ड्भु॒ष्ठो वि॒श॒पति॑र्वि॒शैवन॑ः रा॒ष्ट्रेण॒ सम॑र्धयति॒ यः
प॒रस्ता॑द्वा॒म्यवा॑दी स्यात्तस्य॑ गृ॒हाद्वी॑हीना ह॒रेच्छु॑क्लाः॒श्च
कृ॒ष्णाः॒श्च वि॒ चि॑नुया॒द्ये शु॒क्लाः स्यु॑स्तमा॒दित्यं॑ च॒रुं

निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवाव गच्छति (३)

अवंगतास्य विडनवगतः राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं
वारुणं चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं
चाव गच्छति यदि नावगच्छेदिममहमादित्येभ्यो भागं
निर्वपाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽवंगन्तोरिति निर्वपेदादित्या
एवैनम्भागधेयम्प्रेप्सन्तो विशमव (३)

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान्मयूखान्त्सप्त
मध्यमेषायामुप हन्यादिदमहमादित्यान्बध्नाम्यामुष्मादमुष्यै
विशोऽवंगन्तोरित्यादित्या एवैनम्बद्धवीरा विशमव गमयन्ति
यदि नावगच्छेदेतमेवाऽऽदित्यं चरुं निर्वपेदिध्मेऽपि
मयूखान्त्सं नह्येदनपरुध्यमेवाव गच्छत्याश्वत्था भवन्ति
मरुतां वा एतदोजो यदश्वत्थ ओजसैव विशमव गच्छति
सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव विशमव
गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशमवैतदष्टादश च॥ [१]

देवा वै मृत्योरबिभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन्तेभ्य
एताम्प्राजापत्याः शतकृष्णलां निरवपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो

मृत्योर्बिभीयात्तस्मा॑ ए॒ताम्प्रा॑जाप॒त्यां श॒तकृ॑ष्णलां
 निर्व॑पेत्प्रजाप॑तिमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स
 ए॒वास्मि॒न्नायु॑र्दधाति॒ सर्व॑मायु॑रेति॒ श॒तकृ॑ष्णला भवति
 श॒तायुः॑ पुरुषः॒ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये (६)

प्रति॑ तिष्ठति घृ॒ते भ॑व॒त्यायुर्वै॑ घृ॒तम॑मृत॒ः हिर॑ण्यमायु॑श्चै॒वा-
 स्मा॑ अ॒मृतं॑ च॒ समीची॑ दधाति॒ च॒त्वारि॑चत्वारि
 कृष्ण॑लान्य॒व द्यति॑ च॒तुर॑वत्तस्या॒स्या एक॑धा ब्र॒ह्मण॑
 उप॑ ह॒रत्ये॑कधै॒व यज॑मान॒ आयु॑र्दधात्य॒सावा॑दित्यो॒ न
 व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒मैच्छ॑न्तस्मा॑ ए॒तं सौ॒र्यं च॒रुं
 निर॑वप॒न्तेनै॒वास्मि॑ (७)

त्रुच॑मदधुर्यो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः॒ स्यात्त॑स्मा॑ ए॒तं सौ॒र्यं
 च॒रुं निर्व॑पेद॒मुमे॒वाऽऽदि॒त्यः स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स
 ए॒वास्मि॒न्ब्रह्म॑व॒र्चसं॑ दधाति॒ ब्रह्म॑व॒र्चस्यै॒व भ॑वत्यु॒भयतो॑
 रु॒क्मौ भ॑वत॒ उ॒भयत॑ ए॒वास्मि॒न्नुचं॑ दधाति॒ प्रया॒जेप्र॑याजे
 कृष्ण॑लं जुहोति॒ दिग्भ्य॑ ए॒वास्मै॑ ब्रह्म॑व॒र्चसम॑व॒ रु॒द्ध
 आग्ने॑यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्सावि॒त्रं द्वा॑द॒शक॑पाल॒म्भूम्यै॑ (८)

च॒रुं यः॑ का॒मये॑त॒ हिर॑ण्यं वि॒न्देय॒ हिर॑ण्य॒म्मोप॑

नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
तेनैवैनद्विन्दते सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दते
भूम्यै चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैन् ५ हिरण्यं नमति वि
वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते यो हिरण्यं विन्दत एताम् (९)

एव निर्वपेद्विरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यत
एतामेव निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै
हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति
सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दति भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति
यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्दीन्द्रः (१०)

त्वष्टुः सोममभीषहापिबथ्स विष्वङ्वाच्छुथ्स इन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यार्ध्यत स यदूर्ध्वमुदवमीत्ते श्यामाका अभवन्थ्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एत ५ सोमेन्द्र ५ श्यामाकं चरुं
निरवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय ५ सोमपीथमदधाद्वि वा एष
इन्द्रियेण सोमपीथेनर्ध्यते यः सोमं वमिति यः सोमवामी
स्यात्तस्मै (११)

एत ५ सोमेन्द्र ५ श्यामाकं चरुं निर्वपेथ्सोमं चैवेन्द्रं च
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रिय ५ सोमपीथं

धत्तो नेन्द्रियेण सोमपीथेन व्यध्यते यत्सौम्यो भवति
 सोमपीथमेवाव रुन्दे यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ
 इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्दे श्यामाको भवत्येष वाव स
 सोमः (१२)

साक्षादेव सोमपीथमव रुन्देऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टा-
 कपालं निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालम्
 पशुकामोऽग्निरेवास्मै पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति
 दधि मधु घृतमापो धाना भवन्त्येतद्वै पशूनां रूपं
 रूपेणैव पशूनव रुन्दे पञ्चगृहीतम्भवति पाङ्गा हि पशवो
 बहुरूपम्भवति बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यम्भवति प्राजापत्या वै पशवः
 प्रजापतिरेवास्मै पशून्प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु
 यन्मध्वग्नौ जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति
 पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव
 आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय पशूनव रुन्दे॥ (१४)

इन्द्रियेऽस्मिन्भूम्यां एतामिन्द्रः स्यात्तस्मै सोमो बहुरूपा हि पशव एकचत्वारिंशच्च॥ [२]

देवा वै सत्रमासतर्द्धिपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमं

राजानं यशं आर्च्छुःस गिरिमुदैत्तमग्निरनूदैत्तावग्नीषोमौ
 समभवतान्ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावब्रवीद्याजयंतम्मेति
 तस्मा एतामिष्टिं निरवपतामाग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादश-
 कपालं सौम्यं चरुन्तयैवास्मिन्तेजः (१५)

इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा
 एतामिष्टिं निर्वपेदाग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादशकपालं
 सौम्यं चरुं यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन्तेन
 दधाति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन्तेन दधाति
 यथ्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाग्नेयस्य च सौम्यस्य चैन्द्रे
 समाश्लेषयेत्तेजश्चैवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीचीं (१६)

दधात्यग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं कामो
 नोपनमेदाग्नेयो वै ब्राह्मणः स सोमंम्पिबति स्वामेव देवतां
 स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपैनं
 कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टाकंपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो-
 ऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
 धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव (१७)

भवति यदष्टाकंपालस्तेनाग्नेयो यच्छ्यामाकस्तेन

सौम्यः समृद्धौ सोमाय वाजिनं श्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः
 क्लैव्याद्विभीयाद्रेतो हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष
 क्लैव्याद्विभाय सोममेव वाजिनं स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवास्मिन्नेतो वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति
 ब्राह्मणस्पत्यमेकादशकपालं निर्वपेद्ग्रामकामः (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
 सजातान्प्र यच्छति ग्राम्येव भवति गुणवती याज्यानुवाक्ये
 भवतः सजातैरेवैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः
 कामयेत ब्रह्मन्विशं वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये
 कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्यैव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
 ऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं
 लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे
 प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
 सोऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एव (२०)

अस्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै

प्रजा भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वस्ति
 जनतामियामित्यसौ वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवैनं तद्रमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो
 वै देवानामानुजावर आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा
 एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निः (२१)

अवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्बुध्रवती अग्रवती
 याज्यानुवाक्ये अकरोद्बुध्रादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्य
 आनुजावरः स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं
 निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं
 समानानां परि णयति बुध्रवती अग्रवती याज्यानुवाक्ये
 भवतो बुध्रादेवैनमग्रम् (२२)

परि णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य
 आनुजावरः समृद्धौ यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात्तस्मा
 एतम्बारहस्पत्यमानुषूकं चरुं निर्वपेद्बृहस्पतिमेव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं समानानां परि णयति
 बुध्रवती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुध्रादेवैनमग्रं परि
 णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः

समृद्धौ॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारि च॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशद्बृहिरासन्ताः सोमाय राज्ञे-
ऽददात्तासां रोहिणीमुपैत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छन्ता अन्वेत्ताः
पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सौऽब्रवीदृतममीष्व यथा
समावच्छ उपैष्याम्यथ ते पुनर्दास्यामीति स ऋतमातीत्ता
अस्मै पुनरददात्तासां रोहिणीमेवोप (२४)

ऐतं यक्ष्म आर्च्छद्राजानं यक्ष्म आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य
जन्म यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्यो-
ऽविन्दत्तज्ञायेन्यस्य य एवमेषां यक्ष्माणां जन्म वेद
नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एता एव नमस्यन्नुपाधावत्ता
अब्रुवन्वरं वृणामहै समावच्छ एव न उपाय इति तस्मा
एतम् (२५)

आदित्यं चरुं निरवपन्तेनैवैनम्पापाथ्स्रामादमुञ्चन्
यः पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं
निर्वपेदादित्यानेव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं
पापाथ्स्रामान्मुञ्चन्त्यमावास्यायां निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन

प्याययति नवोनवो भवति जायमान इति पुरोनुवाक्या
भवत्यायुरेवास्मिन्त्या दधाति यमादित्या अ२शुमाप्याययन्तीति
याज्यैवैनमेतया प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्नयोदश च॥ [५]

प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशत्सोऽब्रवीद्यदिमाल्लोकानभ्यति
तन्ममांसदिति तदिमाल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रः२ राजानमिन्द्रमधि
स्वराजानन्ततो वै स इमाल्लोकाः३ स्नेधादुहत्तत्रिधातोऽस्त्रिधातुत्वय
कामयेतान्नादः स्यादिति तस्मा एतं त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय
राज्ञे पुरोडाशम् (२७)

एकादशकपालमिन्द्रायाधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा
इन्द्रो राजायमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव
लोकान्त्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नम्प्र
यच्छन्त्यन्नाद एव भवति यथा वत्सेन प्रतां गां
दुह एवमेवेमाल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं दुह उत्तानेषु
कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा भवन्ति
त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या उत्तरउत्तरो
ज्यायान्भवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव

द्यत्यच्छम्बद्गारव्यँत्यासमन्वाहानिर्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयष्वङ्गि शतिश्च॥

[६]

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न्तां दे॒वान॑सुरा अजय॒न्ते
दे॒वाः पे॑राजिग्या॒ना असुरा॑णां वैश्य॒मुपा॑य॒न्तेभ्य॑
इन्द्रि॑यं वी॒र्य॑मपा॑क्राम॒त्तदिन्द्रो॑ऽचाय॒त्तद॒न्वपा॑क्राम॒त्तद॑व॒रुधं॑
नाश॑क्रो॒त्तद॑स्माद॒भ्यर्धो॑ऽचर॒त्स प्र॒जाप॑ति॒मुपा॑धाव॒त्तमे॒तया॑
सर्व॑पृष्ठयाऽयाजय॒त्तयै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मदधा॒द्य
इन्द्रि॑यका॒मः (२९)

वी॒र्य॑का॒मः स्या॑त्तमे॒तया॑ सर्व॑पृष्ठया याजयेदे॒ता ए॒व
दे॒वताः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ ता ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्य॑
दध॑ति॒ यदिन्द्रा॑य॒ राथ॑तराय॒ निर्व॑पति॒ यदे॒वाग्ने॑स्तेज॒स्तदे॒वाव॑
रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒ बार॑ह॒ताय॑ यदे॒वेन्द्र॑स्य॒ तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒
यदिन्द्रा॑य॒ वैरू॒पाय॑ यदे॒व स॑वि॒तुस्तेज॒स्तत् (३०)

ए॒वाव॑ रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒ वैरा॒जाय॑ यदे॒व धा॑तुस्तेज॒स्तदे॒वाव॑
रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒ शाक्क॑राय॒ यदे॒व म॒रुतां॑ तेज॒स्तदे॒वाव॑
रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒ रैव॑ताय॒ यदे॒व बृ॒हस्प॑तेस्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒
ए॒ताव॑न्ति॒ वै तेजा॑सि॒ तान्ये॒वाव॑ रुन्धे॒ उत्ता॑नेषु॒ क॒पाले॒ष्वधि॑

श्रयत्ययातयामत्वाय द्वादशकपालः पुरोडाशः (३१)

भवति वैश्वदेवत्वाय समन्तम्पर्यवद्यति समन्तमेवेन्द्रियं
वीर्यं यजमाने दधाति व्यत्यासमन्वाहानिर्दाहायाश्च ऋषभो
वृष्णिर्बस्तः सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिशस्यमान
एताश्चेद्वा अस्य देवता अन्नमदन्त्यदन्त्युवेवास्य
मनुष्याः॥ (३२)

इन्द्रियकामः सवितुस्तेजस्तत्पुरोडाशोऽष्टात्रिंशच्च॥ [७]

रजनो वै कौणेयः क्रतुजितं जानकिं चक्षुर्वन्यमयात्तस्मा
एतामिष्टिं निर्वपदग्रये भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं
सौर्यं चरुमग्रये भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालन्तयैवास्मिञ्चक्षुरत
स्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदग्रये भ्राजस्वते पुरोडाश-
मष्टाकपालं सौर्यं चरुमग्रये भ्राजस्वते पुरोडाश-
मष्टाकपालमग्नेर्वै चक्षुषा मनुष्या वि (३३)

पश्यन्ति सूर्यस्य देवा अग्निं चैव सूर्यं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिञ्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति
यदाग्नेयौ भवतश्चक्षुषी एवास्मिन्तत्प्रति दधाति यत्सौर्यो
नासिकां तेनाभितः सौर्यमाग्नेयौ भवतस्तस्मादभितो नासिकां

चक्षुषी॒ तस्मान्ना॒सिकया॒ चक्षुषी॒ विधृ॑ते समा॒नी या॑ज्यानुवा॒क्ये
भवतः॑ समा॒नः॑ हि चक्षुः॑ समृ॒द्ध्या उ॒दु त्यं जा॒तवे॑दसः॑ स॒प्त
त्वा॑ ह॒रितो॑ रथे॑ चि॒त्रं दे॒वाना॑मुद॒गादनी॑कमिति॒ पिण्डा॑न्प्र
यच्छति॒ चक्षु॑रे॒वास्मै॒ प्र यच्छति॒ यदे॒व तस्य॒ तत्॥ (३४)

वि ह्य॑ष्टाविंशतिश्च॥ [८]

ध्रुवो॑ऽसि ध्रुवो॑ऽहः॑ संजा॒तेषु॑ भूयासं॒ धीर॑श्चेत्ता॒
वसु॑विद्धुवो॑ऽसि ध्रुवो॑ऽहः॑ संजा॒तेषु॑ भूयासमु॒ग्रश्चेत्ता॒
वसु॑विद्धुवो॑ऽसि ध्रुवो॑ऽहः॑ संजा॒तेषु॑ भूयासमभि॒भूश्चेत्ता॒
वसु॑विदाम॒नम॒स्याम॒नस्य॑ देवा॒ ये संजा॒ताः कु॑मा॒राः
सम॑नस॒स्तान॒हं का॑मये हृ॒दा ते मां का॑मयन्ताः॑ हृ॒दा तान्म॒
आम॑नसः कृ॒धि स्वा॑हाम॒नमसि॑ (३५)

आम॑नस्य देवा॒ याः स्त्रियः॒ सम॑नस॒स्ता अ॒हं का॑मये
हृ॒दा ता मां का॑मयन्ताः॑ हृ॒दा ता म॒ आम॑नसः कृ॒धि
स्वाहा॑ वैश्वदे॒वीः सा॑ङ्ग्रह॒णीं निर्व॑पेद्भाम॒कामो॑ वैश्वदे॒वा वै
संजा॒ता वि॒श्वाने॒व दे॒वान्ध॒स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ त
ए॒वास्मै॑ सजा॒तान्प्र य॑च्छन्ति ग्रा॒म्येव॑ भ॒वति सा॑ङ्ग्रह॒णी
भ॒वति म॒नो॒ग्रह॑णं॒ वै सं॒ग्रह॑ण॒म्मन॑ ए॒व संजा॒ताना॑म् (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमिति
 परिधीन्परि दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं
 सजातेष्वधि भवति यस्यैवं विदुषं एते परिधयः परिधीयन्त
 आमनमस्यामनस्य देवा इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो
 वै संजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका याः स्त्रियस्तानेवाव रुद्धे
 त एनमवरुद्धा उप तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि सजातानां रुद्धे पञ्च च॥ [९]

यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवद्यदसर्पत्तथ्सर्पिरभवद्यदध्रियत्
 तद्धृतमभवदध्विनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि
 स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि
 स्वाहा मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः
 प्राणोऽसि स्वाहा विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा घृतस्य
 धाराममृतस्य पन्थामिन्द्रेण दत्ताम्प्रयताम्मरुद्भिः। तत्त्वा
 विष्णुः पर्यपश्यत्तत्त्वेडा गव्यैरयत्। पावमानेन त्वा स्तोमेन
 गायत्रस्य वर्तन्योपाशोर्वीर्येण देवस्त्वा सवितोऽस्मृजतु
 जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोस्त्वा स्तोमेन त्रिष्टुभो

वर्त॒न्या शु॒क्रस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोत् (३९)

सृ॒ज॒तु जी॒वात॑वे जी॒वन॒स्याया॑ अ॒ग्नेस्त्वा॒ मात्र॑या॒
जग॑त्यै वर्त॒न्याग्र॑य॒णस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोऽसृ॑ज॒तु
जी॒वात॑वे जी॒वन॒स्याया॑ इ॒मम॑ग्न॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से
कृ॒धि प्रि॒य९ रे॒तो वरु॑ण सोम॒ राज॑न्। मा॒तेवा॑स्मा
अ॒दि॒ते श॒र्म यच्छु॑ विश्वे॑ दे॒वा ज॑र॒दष्टि॑र्यथास॑त्।
अ॒ग्निरा॑यु॒ष्मान्त्स व॑न॒स्पति॑भि॒रायु॑ष्मा॒न्तेन॑ त्वायु॒षायु॑ष्मन्तं
क॒रोमि॑ सोम॒ आयु॑ष्मा॒न्त्स ओष॑धीभि॒र्यज्ञ॑ आयु॑ष्मा॒न्त्स
दक्षि॑णाभि॒र्ब्रह्मा॑यु॒ष्मत्तद्वा॑ह्म॒णैरा॑यु॒ष्मद्दे॒वा आयु॑ष्मन्त॒स्तेऽमृ॑तेन
पि॒तर॑ आयु॑ष्मन्त॒स्ते स्व॒धया॑यु॒ष्मन्त॒स्तेन॑ त्वायु॒षायु॑ष्मन्तं
क॒रोमि॑॥ (४०)

विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रा॒णोऽसि॑ त्रि॒ष्टुभो॑ वर्त॒न्या शु॒क्रस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोऽसोम॑
आयु॑ष्मा॒न्यञ्च॑वि॒शति॑श्च॥ [१०]

अ॒ग्निं वा ए॒तस्य॑ शरी॑रं गच्छ॒ति सोम॑९ रसो
वरु॑ण ए॒नं वरु॑णपा॒शेन॑ गृह्णा॒ति सर॑स्वतीं॒ वाग॑ग्राविष्णू॒
आ॒त्मा यस्य॑ ज्यो॒गा॒मय॑ति॒ यो ज्यो॒गा॒मया॑वी॒ स्याद्यो॑
वा का॒मय॑त॒ सर्व॑मायु॒रिया॑मि॒ति तस्मा॑ ए॒तामिष्टि॑

निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालं सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालं
सारस्वतं चरुमाग्रावैष्णवमेकादशकपालमग्नेरेवास्य शरीरं
निष्क्रीणाति सोमाद्रसम् (४१)

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति सारस्वतेन वाचं
दधात्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं
यज्ञेन च भिषज्यत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव
यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवदित्याज्यमवैक्षते रूपमेवास्यैतन्महिमानं
व्याचष्टेऽश्विनोः प्राणोऽसीत्याहाश्विनौ वै देवानाम् (४२)

भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणो-
ऽसीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः
प्राणोऽसीत्याह प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां
देवानां प्राणोऽसीत्याह वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य
धाराममृतस्य पन्थामित्याह यथायजुरेवैतत्पावमानेन त्वा
स्तोमेनेति (४३)

आह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
स्तोमेनेत्याहौजं एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्याहात्मानं
दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त एनम्भिषज्यन्ति

ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान आयुर्दधति
यदेव तस्य तद्धिरण्यात् (४४)

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यममृतादेवायुर्निष्पिबति
शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावन्तीः समा एष्यन्मन्येत
तावन्मानः स्यात्समृद्ध्या इममग्र आयुषे वर्चसे
कृधीत्याहायुरेवास्मिन्वर्चो दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदिति
जरदष्टिमेवैनं करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा
आयुष्मन्तस्त एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

रसं देवानां स्तोमेनेति हिरण्यादसदिति द्वाविंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतिर्वरुणायाश्वमनयत्स स्वां देवतामार्च्छत्स
पर्यदीर्यत स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो
वै स वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति
योऽश्वं प्रतिगृह्णाति यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो
वारुणाश्चतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्वाश्वः समृद्ध्या एकमतिरित्तं
 निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
 वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपालमनु
 निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै
 वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजतेऽपोनृयीयं चरुम्पुनरेत्य
 निर्वपेदप्सुयोनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
 शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥ ————— [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतुव्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं या
 वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममंहसो
 मुञ्चतं यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यजे
 यो वामिन्द्रावरुणा द्विपात्सु पशुषु चतुष्पात्सु गोष्ठे
 गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो
 वा एतस्य (४८)

इन्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति
 यः पाप्मना गृहीतो भवति यः पाप्मना गृहीतः स्यात्तस्मा
 एतामैन्द्रावरुणीम्पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति

वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्या भवति पयो हि वा
 एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मनां गृहीतो यत्पयस्या भवति
 पय एवास्मिन्तया दधाति पयस्यायाम् (४९)

पुरोडाशमव दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो
 आयतनवन्तमेव चतुर्धा व्यूहति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति
 पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै भेषजं करोति समूह्याव द्यति
 यथाविद्धं निष्कृन्तति तादृगेव तद्यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ
 सामस्तं वामेतेनाव यज इत्याह दुरिष्ठ्या एवैनम्पाति यो
 वामिन्द्रावरुणा द्विपात्सु पशुषु सामस्तं वामेतेनाव यज
 इत्याहैतावतीर्वा आप ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशव
 उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशान्मुञ्चति॥ (५०)

एतस्य पयस्यायाम्पाति षड्विंशतिश्च॥ [१३]

स प्रलवन्नि काव्येन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। त्वं नः
 सोम विश्वतो रक्षा राजन्नघायतः। न रिष्येत्त्वावतः सखा।
 या ते धामानि दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु।
 तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेङ्नाजन्त्सोम प्रति हव्या गृभाय।
 अग्नीषोमा सवेदसा सहृती वनतं गिरः। सं देवत्रा बभूवथुः।

युवम् (५१)

ए॒तानि॑ दि॒वि रो॑च॒नान्य॒ग्निश्च॑ सोम॒ सक्र॑तू अध॒त्तम्।
 यु॒वः सि॒न्धूः र॒भिर्शस्ते॑र॒वद्या॑द॒ग्री॒षोमा॒वमु॑ञ्च॒तं गृ॒भी॒तान्।
 अ॒ग्री॒षोमा॒विम॑ सु मे॒ शृणु॑तं वृ॒षणा॒ हव॑म्। प्र॒ति
 सू॒क्तानि॑ ह॒र्यत॑म्भ॒वतं॑ दा॒शुषे॒ मयः॑। आ॒न्यं दि॒वो मा॑त॒रिश्वा॑
 जभा॒राम॑श्चाद॒न्यं परि॑ श्ये॒नो अ॒द्रेः। अ॒ग्री॒षोमा॒ ब्रह्म॑णा
 वावृ॒धानो॑रुं य॒ज्ञाय॑ च॒क्रथु॑रु लो॒कम्। अ॒ग्री॒षोमा॒ ह॒विषः॑
 प्र॒स्थि॑तस्य वी॒तम् (५२)

ह॒र्य॑तं वृ॒षणा जु॒षेथा॑म्। सु॒शर्मा॑णा॒ स्वव॑सा॒ हि भू॒तम॑था
 ध॒त्तं यज॑मानाय॒ शं योः॑। आ॒ प्या॑यस्व॒ सं ते॑। ग॒णानां॑ त्वा
 ग॒णप॑तिः॒ हवाम॑हे क॒विं क॑वी॒नामु॑प॒मश्र॑वस्तमम्। ज्ये॒ष्ठरा॑जं
 ब्रह्म॑णां ब्रह्म॒णस्प॑त॒ आ नः॑ शृ॒ण्वन्नू॑तिभिः॒ सीद॑ सा॒दन॑म्। स
 इ॒ज्जनै॑न॒ स वि॒शा स जन्म॑ना॒ स पु॒त्रैर्वा॑ज॒म्भर॑ते॒ धना॒ नृभिः॑।
 दे॒वानां॑ यः पि॒तर॑मा॒विवा॑सति (५३)

श्र॒द्धाम॑ना॒ ह॒विषा॒ ब्रह्म॑ण॒स्पति॑म्। स सु॒ष्टुभा॒ स ऋ॑क्ता
 ग॒णेन॑ व॒लः रुरो॑ज॒ फलि॑गः॒ रवे॑ण। बृह॒स्पति॑रु॒स्त्रियां॑
 ह॒व्यसू॑दः क॒र्निक्र॑द॒द्वाव॑शती॒रुदा॑जत्। मरु॑तो॒ यद्ध॑ वो दि॒वो

या वः शर्म। अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां
 पुरुहूतो अरहन्। सहस्राक्षो गोत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो
 द्रविणं दधातु। ये तैर्यमन्बहवो देवयानाः पन्थानः (५४)

राजन्दिव आचरन्ति। तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छु शं
 न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। बुधादग्रमङ्गिरोभिर्गृणानो वि
 पर्वतस्य दृंहितान्यैरत्। रुजद्रोधांसि कृत्रिमाण्येषां
 सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार। बुधादग्रेण वि मिमाय
 मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्नदीनाम्। वृथासृजत्पृथिभिर्दीर्घयाथैः
 सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वांस्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा
 विवक्ति। ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मध्यान्नीचादुच्चा स्वधयाभि प्र
 तस्थौ। महान्मही अस्तभायद्वि जातो द्यांसन्न पार्थिवं च
 रजः। स बुधादौष्ट जनुषाभ्यग्रम्बृहस्पतिर्देवता यस्य सम्राट्।
 बुधाद्यो अग्रमभ्यर्त्योजसा बृहस्पतिमा विवासन्ति देवाः।
 भिनद्वलं वि पुरो दर्दरीति कनिक्रदत्सुवरपो जिगाय॥ (५६)

युवं वीतमा विवासति पन्थानो दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार देवा नव

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

दे॒वा म॑नु॒ष्याः पि॒तर॒स्तेऽन्य॑त॒ आस॒न्नसु॑रा॒ रक्षा॑सि॒
 पि॒शा॒चास्तेऽन्य॑त॒स्तेषां॑ दे॒वाना॑मु॒त यद॑ल्पं॒ लोहि॑त॒मकु॑र्वन्त॒द्रक्षा॑
 रात्री॑भिर॒सुभ्र॑न्ता॒न्सु॒ब्धान्मृ॑तान॒भि व्यौ॑च्छ॒त्ते दे॒वा अ॑वि॒दुर्यो॑
 वै नो॒ऽय॒मि॒म्रिय॑ते॒ रक्षा॑सि॒ वा इ॒मं घ्न॑न्तीति॒ ते
 रक्षा॑स्युपा॑म॒न्नय॑न्त॒ तान्य॑ब्रुव॒न्वरं॑ वृ॒णाम॑है यत् (१)

असु॑रा॒ञ्जया॑म॒ तन्नः॑ स॒हास॑दिति॒ ततो॑ वै दे॒वा
 असु॑रान॒जय॑न्तेऽसु॑रा॒ञ्जित्वा॑ रक्षा॑स्युपा॑नुदन्त॒ तानि॑
 रक्षा॑स्यनृ॑तम॒कर्ते॑ति॒ सम॑न्तं दे॒वान्पर्य॑विशन्ते दे॒वा
 अ॒ग्राव॑नाथन्त॒ तेऽग्न॑ये प्र॒वते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
 निर॑वप॒न्नग्न॑ये वि॒बाध॑व॒तेऽग्न॑ये प्रती॑कवते॒ यद॒ग्नये॑ प्र॒वते॑
 निर॑वप॒न् यान्ये॒व पुर॑स्ता॒द्रक्षा॑सि (२)

आस॑न्तानि॒ तेन॑ प्राणु॑दन्त॒ यद॒ग्नये॑ वि॒बाध॑व॒ते यान्ये॒वाभि॑तो॒
 रक्षा॑स्य॒स्यास॑न्तानि॒ तेन॑ व्य॒बाध॑न्त॒ यद॒ग्नये॑ प्रती॑कवते॒
 यान्ये॒व प॒श्चाद्रक्षा॑स्य॒स्यास॑न्तानि॒ तेनापा॑नुदन्त॒ ततो॑
 दे॒वा अ॒भ॒व॒न्परा॑सु॒रा यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्स्याथ्स॑ स्पर्ध॑मान

एतयेष्ट्या यजेताग्नये प्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये
विबाधवते (३)

अग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवते निर्वपति य
एवास्माच्छ्रेयान्भ्रातृव्यस्तं तेन प्र णुदते यदग्नये विबाधवते
य एवैनैन सदृङ् तेन वि बाधते यदग्नये प्रतीकवते य
एवास्मात्पापीयान्तं तेनाप नुदते प्र श्रेयाः सम्भ्रातृव्यं
नुदतेऽति सदृशं क्रामति नैनम्पापीयानाप्नोति य एवं
विद्वानेतयेष्ट्या यजते॥ (४)

वृणामहे यत्पुरस्ताद्रक्षाःसि वपेदग्नये विबाधवत एवं चत्वारि च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अब्रुवन् यो नो
वीर्यावत्तमस्तमनु समारभामहा इति त इन्द्रमब्रुवन्त्वं वै नो
वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनु समारभामहा इति सोऽब्रवीत्तिस्रो मं
इमास्तनुवो वीर्यावतीस्ताः प्रीणीताथासुरानभि भविष्यथेति
ता वै ब्रूहीत्यब्रुवन्नियमं होमुगियं विमृधेयमिन्द्रियावती (५)

इत्यब्रवीत्त इन्द्रायाः होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं
निरवपन्निन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते यदिन्द्रायाः होमुचै

निर्वपन्नं हंस एव तेनामुच्यन्तु यदिन्द्राय वैमृधाय मृध एव
 तेनापाघ्नतु यदिन्द्रायेन्द्रियावंत इन्द्रियमेव तेनात्मन्नदधतु
 त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निर्वपन्नयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता
 इन्द्र आत्मन्ननु समारम्भयत भूत्यै (६)

तां वाव देवा विजितिमुत्तमामसुरैर्व्यजयन्तु यो
 भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेतेन्द्रायां होमुचै
 पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते-
 ऽहंसा वा एष गृहीतो यस्माच्छ्रेयान्भ्रातृव्यो यदिन्द्रायां होमुचै
 निर्वपत्य हंस एव तेन मुच्यते मृधा वा एषोऽभिषण्णो
 यस्मात्समानेष्वन्यः श्रेयानुत (७)

अभ्रातृव्यो यदिन्द्राय वैमृधाय मृध एव तेनाप
 हते यदिन्द्रायेन्द्रियावंत इन्द्रियमेव तेनात्मन्धत्ते
 त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निर्वपति त्रयस्त्रिंशद्वै
 देवतास्ता एव यजमान आत्मन्ननु समारम्भयते भूत्यै
 सा वा एषा विजितिर्नामेष्टिर्य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजंत
 उत्तमामेव विजितिम्भ्रातृव्येण विजयते॥ (८)

दे॒वा॒सु॒राः सं॒य॒त्ता आ॒स॒न्तेषां॑ गा॒य॒त्र्यो॒जो ब॒ल॑मिन्द्रि॒यं
 वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्सं॑गृह्या॒दाया॑प॒क्रम्या॑तिष्ठ॒त्तेऽम॑न्यन्त य॒तरान्
 वा इ॒यमु॑पाव॒र्त्स्यति॑ त इ॒दम्भ॑विष्य॒न्तीति॑ तां व्य॒ह्वय॑न्त
 वि॒श्वक॑र्म॒न्निति॑ दे॒वा दा॑भीत्य॒सुराः॑ सा ना॒न्य॑त॒राः॒श्च
 नोपा॑व॒र्तत॑ ते दे॒वा ए॒तद्य॑जु॒रप॑श्य॒न्नो॒जोऽसि॑ स॒होऽसि॑
 ब॒ल॑म॒सि (९)

भ्रा॒जोऽसि॑ दे॒वानां॑ धाम् नामा॑सि वि॒श्वम॑सि
 वि॒श्वायुः॑ स॒र्वम॑सि स॒र्वायु॑रभि॒भूरिति॑ वाव दे॒वा
 अ॒सुरा॑णा॒मो॒जो ब॒ल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्वृ॑ञ्च॒त
 य॒द्गा॒य॒त्र्यप॒क्रम्या॑तिष्ठ॒त्तस्मा॑दे॒तां गा॑य॒त्रीती॑ष्टि॒माहुः॑ सं॒वत्स॑रो
 वै गा॑य॒त्री सं॒वत्स॑रो वै तद॑प॒क्रम्या॑तिष्ठ॒द्यदे॑तया॒ दे॒वा
 अ॒सुरा॑णा॒मो॒जो ब॒ल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्य॑म् (१०)

प्र॒जां प॒शून्वृ॑ञ्च॒त तस्मा॑दे॒ताः सं॒वर्ग॑ इती॑ष्टि॒माहुर्यो॑
 भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्स॑ स्पर्ध॑मान ए॒तये॑ष्ट्या॒ यजे॑ता॒ग्नये॑ सं॒वर्गा॑य
 पु॒रोडा॑श॒म॒ष्टाकं॑पा॒लं निर्व॑पे॒त्तः श्रु॑तमा॒सन्न॑मे॒तेन॑ यजु॑षा॒भि
 मृ॒शे॒दोज॑ ए॒व ब॒ल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे

भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (११)

बलमस्येतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं पञ्चचत्वारिंशच्च॥ — [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता
यत्रावसन्ततो गर्मुदुदतिष्ठत्ता बृहस्पतिश्चान्ववैता९ सो-
ऽब्रवीद्बृहस्पतिरनया त्वा प्र तिष्ठान्यथ त्वा प्रजा
उपावर्त्स्यन्तीति तम्प्रातिष्ठत्ततो वै प्रजापतिं प्रजा
उपावर्तन्त यः प्रजाकामः स्यात्तस्मा एतम्प्राजापत्यं गार्मुतं
चरुं निर्वपेत्प्रजापतिम् (१२)

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजाम्प्र
जनयति प्रजापतिः पशूनसृजत् तैऽस्मात्सृष्टाः पराश्च
आयन्ते यत्रावसन्ततो गर्मुदुदतिष्ठत्तान्पूषा चान्ववैता९
सोऽब्रवीत्पूषानया मा प्र तिष्ठार्थं त्वा पशवं उपावर्त्स्यन्तीति
माम्प्र तिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम वै (१३)

अकृष्टपच्यमित्युभौ वाम्प्र तिष्ठानीत्यब्रवीत्तौ प्रातिष्ठत्ततो
वै प्रजापतिम्पशवं उपावर्तन्त यः पशुकामः स्यात्तस्मा
एत९ सोमापौष्णं गार्मुतं चरुं निर्वपेत्सोमापूषणावेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै पशून्प्र जनयतः सोमो वै

रेतो॒धाः पू॒षा प॑शूनाम्प्र॑जनयि॒ता सोमं ए॒वास्मै॒ रेतो॒ दधा॑ति
पू॒षा प॑शून्प्र ज॑नयति॥ (१४)

व॒पेत्प्र॒जाप॑तिं॒ वै दधा॑ति पू॒षा त्रीणि॑ च॥ [४]

अ॒ग्ने गोभि॑र्न॒ आ ग॒हीन्द्रो॑ पु॒ष्ट्या जु॑षस्व नः। इन्द्रो॑ ध॒र्ता
गृ॒हेषु॑ नः॥ स॒वि॒ता यः स॑ह॒स्त्रियः॑ स नो॑ गृ॒हेषु॑ रा॒रणत्। आ
पू॒षा ए॒त्वा वसु॑॥ धा॒ता द॑दातु नो र॒यिमी॑शानो॒ जग॑त॒स्पतिः॑।
स नः॑ पू॒र्णेन॑ वा॒वनत्॥ त्वष्टा॒ यो वृ॑ष॒भो वृषा॒ स नो॑ गृ॒हेषु॑
रा॒रणत्। स॒हस्रै॑णा॒युते॑न च॥ येन॑ दे॒वा अ॒मृत॑म् (१५)

दी॒र्घः श्रवो॑ दि॒व्यैर॑यन्त। रा॒य॑स्पोष॒ त्वम॒स्मभ्यं॑ गवां
कु॒ल्मिं जी॒वस॒ आ यु॑वस्व। अ॒ग्निर्गृ॑हप॑तिः॒ सोमो॑ वि॒श्वव॑निः
स॒वि॒ता सु॑मे॒धाः स्वाहा॑॥ अ॒ग्ने गृ॑हप॑ते॒ यस्ते॒ घृत्यो॑ भा॒गस्तेन॑
सह॒ ओज॑ आ॒क्रम॑मा॒णाय॑ धेहि॒ श्रेष्ठा॑त्प॒थो मा योषं॑ मूर्धा
भू॒यास॒ः स्वाहा॑॥ (१६)

अ॒मृत॑म॒ष्टात्रि॑ंशच्च॥ [५]

चि॒त्रया॑ यजेत प॒शुकाम॑ इ॒यं वै चि॒त्रा यद्वा अ॒स्यां
वि॒श्व॑म्भू॒तमधि॑ प्र॒जाय॑ते॒ तेने॒यं चि॒त्रा य ए॒वं वि॒द्वाश्चि॒त्रया॑
प॒शुकामो॑ यज॑ते॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्मिथुनैर्जा॑यते॒ प्रैवा॒ग्नेयेन॑

वापयति॒ रेतः॑ सौ॒म्येन॑ दधाति॒ रेतं॑ ए॒व हि॒तं त्वष्टा॑
रू॒पाणि॒ वि क॑रोति सारस्व॒तौ भ॑वत ए॒तद्वै दैव्य॑म्मिथुनं
दैव्य॑मे॒वास्मै॑ (१७)

मि॒थुन॑म्मध्य॒तो द॑धाति॒ पुष्ट्यै॑ प्र॒जन॑नाय सिनीवा॒ल्यै
च॒रुर्भव॑ति वा॒ग्वै सि॑नीवा॒ली पुष्टिः॑ खलु॒ वै वाक्पुष्टि॑मे॒व
वाच॑मु॒पैत्यै॒न्द्र उ॑त्त॒मो भ॑वति॒ तेनै॒व तन्मि॑थुनं॒ सप्तै॑तानि
ह॒वीः॑ षि॒ भव॑न्ति स॒प्त ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॒ण्याः स॒प्त
छ॒न्दाः॑ स्यु॒भय॑स्याव॒रुद्धा॑ अथै॒ता आ॑हु॒तीर्जु॑होत्ये॒ते वै दे॒वाः
पुष्टि॑पतय॒स्त ए॒वास्मि॑न्पुष्टिं॒ दध॑ति॒ पुष्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रथो
यदे॒ता आ॑हु॒तीर्जु॑होति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॥ (१८)

अ॒स्मै त ए॒व द्वाद॑श च॥ [६]

मा॒रु॒तम॑सि म॒रुता॑मोजो॒ऽपां धा॑रां॒ भिन्धि॑ र॒मय॑त
मरु॑तः श्ये॒नमा॑यि॒नम्म॑नो॒जव॑सं वृष॑णं॒ सुवृ॑क्तिम्। येन॒
शर्ध॑ उ॒ग्रम॑व॒सृष्ट॑मेति॒ तद॑श्वि॒ना परि॑ धत्तं॒ स्व॒स्ति।
पुरो॑वा॒तो व॑र्ष॒ञ्जिन्व॑रा॒वृथ्स्वाहा॑ वा॒ताव॑द्व॒र्षन्नु॑ग्ररा॒वृथ्स्वाहा॑
स्तन॑य॒न्वर्ष॑न्भी॒मरा॑वृथ्स्वाहा॒नश॑न्य॒वस्फूर्ज॑न्दि॒द्युद्व॑र्षन्त्वे॒षरा॑वृथ्
व॑र्षन्पू॒र्तिरा॑वृत् (१९)

स्वाहा॑ बहु॒ हा॒यम॑वृषा॒दिति॑ श्रु॒तरा॒वृथ्स्वाहा॑तप॒ति
 वर्ष॑न्वि॒राडा॒वृथ्स्वाहा॑व॒स्फूर्ज॑न्दि॒द्युद्वर्ष॑न्भू॒तरा॒वृथ्स्वाहा॑
 मान्दा॒ वाशाः॑ शु॒न्यूरजि॑राः। ज्योति॑ष्मती॒स्तम॑स्वरी॒रुन्द॑तीः
 सु॒फेनाः॑। मि॒त्रभृ॑तः क्ष॒त्रभृ॑तः सु॒राष्ट्रा॑ इ॒ह मा॑ऽवत। वृ॒ष्णो
 अश्व॑स्य स॒दान॑मसि॒ वृष्ट्यै॒ त्वोप॑ नह्यामि॥ (२०)

पूर्तिरावृद्धिचत्वारि९शच्च॥

[७]

देवा॑ वस॒व्या अ॒ग्ने सोम॑ सूर्य॑। देवाः॑ शर्म॒ण्या
 मि॒त्रावरु॑णार्यमन्। देवाः॑ स॒पीत॑योऽपा॑ नपा॒दाशु॑हेमन्। उ॒द्रो
 द॑त्तोऽद॒धिम्भि॑न्त दि॒वः प॒र्जन्या॑द॒न्तरि॑क्षात्पृथि॒व्यास्ततो॑ नो
 वृ॒ष्ट्याऽव॑त। दि॒वा चि॒त्तमः॑ कृ॒ण्वन्ति॑ प॒र्जन्ये॑नोद॒वाहे॑न।
 पृथि॒वीं यद्व्यु॑न्दन्ति। आ यं नरः॑ सु॒दान॑वो द॒दाशु॑षे दि॒वः
 कोश॑मचु॒च्यवुः॑। वि प॒र्जन्याः॑ सृ॒जन्ति॑ रोद॑सी॒ अनु ध॑न्व॒ना
 यन्ति॑ (२१)

वृष्टयः॑। उदी॑रयथा मरुतः समु॒द्रतो॑ यूयं वृष्टिं व॑र्षयथा
 पुरी॑षिणः। न वो॑ दस्त्रा॒ उप॑ दस्यन्ति धे॒नवः॑ शु॒भं या॒तामनु॑ रथा॑
 अवृ॑थ्सत। सृ॒जा वृष्टिं॑ दि॒व आ॒द्भिः स॑मु॒द्रं पृ॑ण। अ॒ज्जा अ॑सि
 प्रथ॑म॒जा बल॑मसि॒ समु॑द्रियम्। उ॒न्नम्भ॑य पृथि॒वीम्भि॒न्द्रीदं॑

दिव्यं नमः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्।
 ये देवा दिविभागा येऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः। त
 इमं यज्ञमवन्तु त इदं क्षेत्रमा विशन्तु त इदं क्षेत्रमनु वि
 विशन्तु॥ (२२)

यन्ति देवा विशन्ति॥ [८]

मारुतमसि मरुतामोज इति कृष्णं वासः कृष्णतूषं परि
 धत्त एतद्वै वृष्ट्यै रूपं सरूप एव भूत्वा पर्जन्यं वर्षयति
 रमयत मरुतः श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति
 पुरोवातमेव जनयति वर्षस्यावरुद्धौ वातनामानि जुहोति
 वायुर्वै वृष्ट्या ईशे वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मै पर्जन्यं वर्षयत्यष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य
 एव वृष्टिं सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति
 हविरेवाकर्न्तर्वेदि सं यौत्यवरुद्धौ यतीनामद्यमानानां
 शीर्षाणि परापतन्ते खर्जूरा अभवन्तेषां रसं ऊर्ध्वो-
 ऽपतत्तानि करीराण्यभवन्सौम्यानि वै करीराणि सौम्या
 खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति यत्करीराणि

भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्दे मधुषा सं यौत्यपां
वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वच्च एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो
अच्च एवौषधीभ्यो वृष्टिं नि नयति मान्दा वाशा इति सं
यौति नामधेयैरेवैना अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैना
नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य सुदानमसि वृष्ट्यै त्वोप
नह्यामीत्याहु वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै
भूत्वा वर्षति रूपेणैवैनं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धौ ॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरेकात्रिंशच्च ॥ [९]

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या
बध्नाति देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत्तावत्येव
होतव्यं यदि न वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै
मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा
हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै (२७)

अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतोऽग्नये धामच्छदे

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं
 सौर्यमेककपालमग्निर्वा इतो वृष्टिमुदीरयति मरुतः
 सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ्गश्मिभिः
 पर्यावर्ततेऽथ वर्षति धामच्छदिव खलु वै भूत्वा वर्षत्येता
 वै देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 ताः (२८)

एवास्मै पर्जन्यं वर्षयन्त्युतावर्षिष्यन्वर्षत्येव
 सृजा वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पृणेत्याहेमाश्चैवामूश्चापः
 समर्धयत्यथो आभिरेवामूरच्छैत्यजा असि प्रथमजा बलमसि
 समुद्रियमित्याह यथायजुरेवैतदुन्नम्भय पृथिवीमिति वर्षाह्वां
 जुहोत्येषा वा ओषधीनां वृष्टिवनिस्तयैव वृष्टिमा च्यावयति
 ये देवा दिविभागा इति कृष्णाजिनमव धूनीतीम एवास्मै
 लोकाः प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥ (२९)

अस्मै धावति ता वा एकविंशतिश्च॥ [१०]

सर्वाणि छन्दांस्येतस्यामिष्ट्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभो वा
 एतद्वीर्यं यत्ककुदुष्णिहा जगत्यै यदुष्णिहककुभावन्वाह तेनैव
 सर्वाणि छन्दांस्येवं रुद्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा यानि

चत्वार्यध्यक्षराणि चतुष्पाद एव ते पशवो यथा पुरोडाशे
पुरोडाशोऽध्येवमेव तद्यद्व्यध्यक्षराणि यज्जगत्या (३०)

परिदध्यादन्तं यज्ञं गमयेत्त्रिष्टुभा परि दधातीन्द्रियं वै
वीर्यं त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्यं यज्ञं प्रतिं ष्ठापयति नान्तं
गमयत्यग्ने त्री ते वाजिना त्री षधस्थेति त्रिवत्या परि दधाति
सरूपत्वाय सर्वो वा एष यज्ञो यत्रैधातुवीयं कामायकामाय
प्र युज्यते सर्वेभ्यो हि कामेभ्यो यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातुवीयेन
यजेताभिचरन्त्सर्वो वै (३१)

एष यज्ञो यत्रैधातुवीयः सर्वेणैवैनं यज्ञेनाभि चरति
स्तृणुत एवैनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो
यत्रैधातुवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते नैनमभिचरन्त्स्तृणुत
एतयैव यजेत सहस्रेण यक्ष्यमाणः प्रजातमेवैनद्वदात्येतयैव
यजेत सहस्रेणेजानोऽन्तं वा एष पशूनां गच्छति (३२)

यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पशूनसृजत
ताः स्रैधातुवीयेनैवासृजत य एवं विद्वाः स्रैधातुवीयेन
पशुकामो यजते यस्मादेव योनेः प्रजापतिः पशूनसृजत
तस्मादेवैनान्सृजत उपैनमुत्तरः सहस्रं नमति देवताभ्यो

वा ए॒ष आ वृ॑श्च्यते॒ यो य॒क्ष्य इत्यु॑क्त्वा न यज॑न्ते त्रैधात॒वीये॑न
यजेत॒ सर्वो॒ वा ए॒ष य॒ज्ञः (३३)

यत्रै॑धात॒वीय॑ः सर्वे॑णै॒व य॒ज्ञेन॑ यज॑ते न दे॒वता॑भ्य॒
आ वृ॑श्च्यते॒ द्वाद॑शकपालः॒ पुरो॑डाशो॒ भवति॒ ते
त्रय॑श्चतु॒ष्कपाला॑स्त्रि॒ष्वमृ॑द्धत्वाय॒ त्रयः॑ पुरो॒डाशा॑ भवन्ति॒
त्रय॑ इ॒मे लो॒का ए॒षां लो॒काना॑मा॒स्या उत्त॑रउत्तरो॒
ज्याया॑न्भवत्ये॒वमि॑व॒ हीमे॒ लो॒का य॑वमयो॒ मध्य॑
ए॒तद्वा अ॒न्तरि॑क्षस्य रू॒पः समृ॑द्धौ॒ सर्वे॑षामभि॒गम॑य॒न्नव॑
द्यत्य॑छ॒म्बद्वा॒रः॒ हिर॑ण्यं ददाति॒ तेज॑ ए॒व (३४)

अ॒व रु॒द्धे ता॒र्प्यं द॑दाति॒ प॒शून्वा॑व॒ रुद्धे॒ धेनुं॑
द॑दात्या॒शिष॑ ए॒वाव॑ रु॒द्धे सा॒मो वा ए॒ष वर्णो॑ यद्वि॒रण्यं॑
यजु॑षां ता॒र्प्यमु॑क्त्वा॒मदा॑ना॒ धे॒नुरे॒ताने॒व सर्वा॑न् वर्णा॒नव॑
रु॒द्धे॥ (३५)

जग॑त्याऽभि॒चर॑न्सर्वो॒ वै ग॑च्छति॒ यज्ञ॑स्तेज॑ ए॒व त्रि॑श॒च्च॥ [११]

त्वष्टा॑ ह॒तपु॑त्रो॒ वीन्द्रः॑ सोम॒माह॑र॒त्तस्मि॒न्निन्द्र॑
उ॒पह॑वमै॒च्छत॒ तं नो॒पा॑ह्वयत॒ पु॒त्रम्मे॑ऽवधी॒रिति॒ स
य॑ज्ञवे॒शसं॒ कृ॒त्वा प्रा॒सहा॒ सोम॑मपि॒ब॒त्तस्य॒ यद॒त्यशि॑ष्यत॒

तत्त्वष्टाहवनीयमुप प्रावर्तयथ्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति स
यावदूर्ध्वः पराविध्यति तावति स्वयमेव व्यरमत यदि वा
तावत्प्रवणम् (३६)

आसीद्यदि वा तावदध्यग्रेरासीत्स सम्भवंन्नग्रीषोमावभि
समभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्गुर्वर्धत स इमाल्लोकानवृणोद्य
वृत्रत्वन्तस्मादिन्द्रोऽबिभेदपि त्वष्टा तस्मै त्वष्टा
वज्रमसिञ्चत्तपो वै स वज्र आसीत्तमुद्यन्तु नाशक्रोदथ वै
तरहि विष्णुः (३७)

अन्या देवतासीत्सोऽब्रवीद्विष्णवेहीदमा हरिष्यावो
येनायमिदमिति स विष्णुस्त्रेधात्मानं वि न्यधत्त पृथिव्यां
तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभिपर्यावर्ताद्यबिभेद्यत्पृथिव्यं
तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्णवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा
मे प्र हारस्ति वा इदम् (३८)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यंगृह्णादध
मेति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं
इन्द्रियं दधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो
वज्रमुदयच्छद्विष्णवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा

इदम् (३९)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छुत्तत्प्रत्यगृह्णाद्विम
इति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र
इन्द्रियं दधात्विति यद्विवि तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छुद्विष्ण
सोऽब्रवीन्मा मे प्र हार्येनाहम् (४०)

इदमस्मि तत्ते प्र दास्यामीति त्वी (३) इत्यब्रवीत्सन्धान्तु
सं दधावहै त्वामेव प्र विशानीति यन्माम्प्रविशेः किम्मा भुञ्ज्या
इत्यब्रवीत्त्वामेवेन्धीय तव भोगाय त्वाम्प्र विशेषमित्यब्रवीत्तं
वृत्रः प्राविशदुदरं वै वृत्रः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो
यः (४१)

एवं वेद हन्ति क्षुधम्भ्रातृव्यन्तदस्मै प्रायच्छुत्तत्प्रत्यगृह्णात्रिमा
इति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्र
इन्द्रियं दधात्विति यत्रिः प्रायच्छुत्रिः प्रत्यगृह्णात्तत्रिधातोस्त्रिधातु
यद्विष्णुरन्वतिष्ठत् विष्णवेति प्रायच्छुत्तस्मादैन्द्रावैष्णवः
हविर्भवति यद्वा इदं किं च तदस्मै तत्प्रायच्छुदृचः सामानि
यजूंषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छुत्तस्मात्सहस्रदक्षिणम्॥ (४२)

प्रवृणं विष्णुर्वा इदमिदमहं यो भवत्येकविंशतिश्च॥ [१२]

दे॒वा वै रा॑ज॒न्या॑ञ्जाय॑मानाद॒बिभ॑युस्त॒मन्त॑रे॒व सन्त॑
 दाम्ना॑पौ॒म्भ॒न्त्स वा ए॒षोऽपो॑ब्धो जायते॒ यद्रा॑ज॒न्यो यद्वा ए॒षो-
 ऽन॑पोब्धो जाये॑त वृ॒त्रान्ध्र॑श्च॒रेद्यं॑ का॒मये॑त रा॒ज॒न्यम॑न॒पोब्धो
 जाये॑त वृ॒त्रान्ध्र॑श्च॒रेदि॑ति॒ तस्मा॑ ए॒तमै॑न्द्रा॒बा॒र्ह॒स्प॒त्यं
 च॒रुं निर्व॑पे॒दैन्द्रो॑ वै रा॑ज॒न्यो ब्र॒ह्म बृ॒ह॒स्पति॑र्ब्र॒ह्मणै॑वैनं
 दाम्नो॑ऽपो॒म्भ॒नान्मु॑ञ्चति॒ हिर॑ण्म॒यं दाम॑ दक्षि॒णा सा॒क्षादे॒वैनं॑
 दाम्नो॑ऽपो॒म्भ॒नान्मु॑ञ्चति॥ (४३)

ए॒नं द्वा॑द॒श च॥ ————— [१३]

नवो॑न॒वो भ॑वति॒ जाय॑मा॒नोऽह्ना॑ के॒तुरु॒षसा॑मे॒त्यग्रे॑।
 भा॒गं दे॒वेभ्यो॑ वि द॑धा॒त्याय॑न्त्र च॒न्द्रमा॑स्तिरति दी॒र्घमा॑युः।
 यमा॑दि॒त्या अ॒श्शुमा॑प्या॒यय॑न्ति॒ यम॑क्षि॒तम॑क्षि॒तयः॑ पिब॑न्ति।
 तेन॑ नो॒ राजा॑ वरु॒णो बृ॒ह॒स्पति॑रा प्या॒यय॑न्तु भुव॑नस्य गो॒पाः।
 प्रा॒च्या दि॒शि त्वमि॑न्द्रा॒सि रा॒जो॒तोदी॑च्यां वृ॒त्रह॑न्वृ॒त्रहा॑सि।
 यत्र॑ यन्ति॒ स्रो॒त्यास्त॑त् (४४)

जि॒तं ते दक्षि॑ण॒तो वृ॒षभ॑ ए॒धि ह॒व्यः। इन्द्रो॑ जयाति॒
 न परा॑ जयाता अधि॒रा॒जो रा॒ज॑सु रा॒जया॑ति। वि॒श्वा हि
 भू॒याः पृ॒त॒ना अभि॑ष्टीरु॒प॒सद्यो॑ नम॒स्यो यथा॑स॑त्। अ॒स्येदे॒व

प्र रि॑रि॒चे म॒हि॒त्वं दि॒वः पृ॒थि॒व्याः पर्य॑न्तरि॒क्षात्। स्व॒राडिन्द्रो॑
दम॒ आ वि॒श्वगू॑र्तः स्व॒रिरम॑त्रो ववक्षे र॒णाय॑। अ॒भि त्वा॑ शूर
नो॒नुमोऽदु॑ग्धा इव धे॒नवः॑। ईशा॑नम् (४५)

अ॒स्य जग॑तः सुव॒र्दश॒मीशा॑नमिन्द्र त॒स्थुषः॑। त्वामि॒द्धि
हवा॑महे सा॒ता वाज॑स्य का॒रवः॑। त्वां वृ॒त्रेष्विन्द्र॑ सत्प॑तिं
नर॒स्त्वां का॑ष्ठा॒स्वर्व॑तः। यद्वा॑व इन्द्र ते श॒त५ श॒तम्भू॑मीरु॒त
स्युः॑। न त्वा॑ वज्रि॒न्त्सह॑स्र॒५ सूर्या॑ अनु न जा॒तम॑ष्ट॒ रोद॑सी।
पि॒बा सोम॑मिन्द्र मन्द॑तु त्वा॒ यं ते॑ सु॒षाव॑ हर्य॒श्वाद्रिः॑। (४६)

सो॒तुर्बा॑हु॒भ्या॒५ सु॒यतो॑ ना॒र्वा। रे॒वती॑र्नः सध॒माद॑ इन्द्रे
सन्तु॑ तु॒विवा॑जाः। क्षु॒मन्तो॑ याभि॒र्मदे॑म। उद॑ग्रे शुच॒यस्त॑व
वि ज्योति॑षोदु॒ त्यं जा॒तवे॑दस॒५ स॒प्त त्वा॑ ह॒रितो॑ रथे वह॑न्ति
देव॒ सूर्या॑ शोचि॒ष्केशं॑ विचक्षण। चि॒त्रं दे॒वाना॑मुद॑गा॒दनी॑कं
चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑ वरु॒णस्या॑ग्नेः। आऽप्रा॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्ष॒५
सूर्य॑ आ॒त्मा जग॑तस्त॒स्थुषः॑ (४७)

चा॒ विश्वे॑ दे॒वा ऋ॑तावृ॒धं ऋ॒तुभि॑र्हवन॒श्रुतः॑। जुष॒न्तां
युज्य॑म्पयः। विश्वे॑ दे॒वाः शृ॑णुतेम॒५ हव॑म्मे॒ ये अ॒न्तरि॑क्षे॒ य उप॑
द्यवि॒ ष्ट। ये अ॑ग्निजि॒ह्वा उ॒त वा॒ यज॑त्रा आ॒सद्या॑स्मिन्ब॒र्हिषि॑

मादयध्वम् (४८)

देवा मनुष्या देवासुरा अब्रुवन्देवासुरास्तेषांङ्गायत्री प्रजापतिस्ता यत्राग्ने गोभिश्चित्रयां
मारुतन्देवा वसव्या अग्ने मारुतमिति देवा वसव्या देवाः शर्मण्यास्त्वष्टा हृतपुत्रो देवा
वै राजन्यान्नवोनवश्चतुर्दश॥—————[१४]

[देवा मनुष्याः प्रजां पशून्देवा वसव्याः परिदध्यादिदमस्म्यष्टाचत्वारिंशत्॥४८॥ देवा
मनुष्या मादयध्वम्॥]

तदीशानमद्रिस्तुस्थुपस्त्रिंशच्च॥—————[१५]

विश्वरूपस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्ब्रह्मवादिनः स त्वे नासोमयाज्येष वै देवर्थो देवा वै नर्चि नायज्ञोऽग्ने
महान्नीत्रिर्वीतमायुष्टे द्वादश॥[१६][विश्वरूपो नैनं शीतरूरावद्य वसु पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्ने
महान्निर्वीतमन्या यन्ति चतुःसप्ततिः॥७४॥ विश्वरूपोऽनु ते दायि॥]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणान्तस्य त्रीणि
शीर्षाण्यांसस्योमपानं सुरापानमन्नादनं स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः
सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रो-
ऽबिभेदीदृङ्क्ते राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय शीर्षाण्यच्छिनद्यत्सोमपानम् (१)

आसीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं स कलविङ्को यदन्नादनं स
तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महत्यामुपागृह्णात्ता संवत्सरमभिस्तम्भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महन्ति
स पृथिवीमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृहाणेति साब्रवीद्वरं वृणै
खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूवमिति पुरा ते (२)

संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै खातमपि रोहति वारंवृतुः
ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यंगृह्णात्तत्स्वकृतमिरिणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत
इरिणे नावं स्येद्ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति
गृहीतेति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे वृक्णात् (३)

पुराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याब्रश्चनाद्भो भूयांस
उत्तिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मादाब्रश्चनाद्वृक्षाणाम्भूयांस उत्तिष्ठन्ति वारंवृतुः ह्येषान्तृतीयं ब्रह्महत्यायै
प्रत्यंगृह्णन्स निर्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य नाशयं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो खलु य एव
लोहितो यो वाऽऽब्रश्चनान्निर्येषति तस्य नाशयम् (४)

काममन्यस्य स स्त्रीषंसादमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृहीतेति
ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्विधात्प्रजां विन्दामहे काममा विजनितोः सम्भवामेति
तस्मादृत्विधात्स्त्रियः प्रजां विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारंवृतुः ह्यासान्तृतीयं
ब्रह्महत्यायै प्रत्यंगृह्णन्सा मलवद्वासा अभवत्तस्मान्मलवद्वाससा न सं वदेत (५)

न सहासीत् नास्या अन्नमद्याद्ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्णं प्रतिमुच्यास्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं
वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति याम्मलवद्वाससः सम्भवन्ति
यस्ततो जायते सोऽभिषिक्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं तस्यै हीतमुख्यपगल्भो
या स्नाति तस्यां अप्सु मारुको या (६)

अभ्यङ्गे तस्यै दुश्कर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी याऽऽङ्गे तस्यै काणो या
दतो धावते तस्यै श्यावदन् या नखानि निकृन्तते तस्यै कुन्खी या कृणत्ति तस्यै
क्लीबो या रञ्जुः सृजति तस्यां उद्वन्धुको या पर्णेन पिबति तस्यां उन्मादुको या खर्वेण
पिबति तस्यै खर्वस्तिस्त्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिनां वा पिबेदखर्वेण वा पात्रेण प्रजायै
गोपीथाय॥ (७)

यथ्सोमपानन्ते वृक्णात्तस्य नाशयं वदेत मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥ [१]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्रं उपह्वमैच्छत् तं नोपाह्वयत् पुत्रम्मे-
ऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप
प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति यदवर्तयत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं यदब्रवीत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति
तस्मादस्य (८)

इन्द्रं वृत्रं जघ्निवाँसुम्मृधोऽभि प्रावैपन्तु स एतं वैमृधम्पूणमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत्तं

निरवपत्तेन वै स मृधोऽपाहृत यद्वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृध एव तेन यजमानोऽप हृत इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्याध्यत स एतमग्नेयमष्टाकपालममावास्यायामपश्यदैन्द्रं दधि (१५)

तं निरवपत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्ध यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायाम्भवत्येन्द्रं दधि देवताश्चैव तेनैन्द्रियं च यजमानोऽव रुन्ध इन्द्रस्य वृत्रं जघ्रुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु व्याच्छुत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रं मे जघ्रुष इन्द्रियं वीर्यम् (१६)

पृथिवीमनु व्यारुत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजापतिः पशूनब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्योऽध्यात्मन्समनयन्तत्प्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सात्राय्यस्य सात्राय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तत्प्रतिधुषः प्रतिधुक्च समनैषुः प्रत्यधुक्च तु मयि श्रयत इत्यब्रवीदेतदस्मै (१७)

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै शृतमकुर्वन्नितिन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वं समनैषुः प्रत्यधुक्छृतमक्रुन्न तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत्तद्दध्नो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः पूर्वस्यावदेयम् (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याव चेदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रित्वा दध्नोपरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति यत्पृतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातध्यात्सौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं तद्यत्तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तथ्येन्द्रं दध्ना तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो वृत्रं हत्वा परा परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः प्रैषमैच्छन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमम्भागधेयमिति तम्पितरोऽन्विन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छुत्तं देवा अभि समगच्छन्तामा वै नः (२०)

अद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किन्देवत्यं सान्नाय्यमिति वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि समगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जघ्रुष इन्द्रियं वीर्यमित्यब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दर्शपूर्णमासौ यजेत य एनौ सेन्द्रौ यजेतेति वैमृधः

पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्राविवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एताम् (२२)

इष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं सरस्वते चरुं ताम्पौर्णमासं सऽस्थाप्यानु निर्वपन्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्थस्याथ्स पौर्णमासं सऽस्थाप्यैतामिष्टिमु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रभ्रातृव्याय प्रहृत्याग्रावैष्णवेन देवतांश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृद्धे मिथुनान्पशून्त्सारस्वताभ्यां यावद्देवास्यास्ति तत् (२३)

सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावास्यां हत्वा भ्रातृव्यं ना प्याययति साकम्प्रस्थायीयेन यजेत पशुकामो यस्मै वा अल्पेनाहरन्ति नात्मना तृप्यति नान्यस्मै ददाति यस्मै महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्णं होतव्यन्तुत एवैनमिन्द्रः प्रजयां पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि मृन्मयमाहुतिमान्श औदुम्बरम् (२४)

भूवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्कपशवं ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पशूनं रुद्धे नागतश्रीमहेन्द्रं यजेत त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान्नामणी राजन्यस्तेषाम्महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतामति यजते प्र स्वायै देवतायै च्यवते न पराम्प्राप्नोति पापीयान्भवति संवत्सरमिन्द्रं यजेत संवत्सरं हि व्रतं नाति स्वा (२५)

एवैनं देवतेज्यमाना भूत्या इद्धे वसीयान्भवति संवत्सरस्यं प्रस्तादग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्संवत्सरमेवैनं वृत्रं जघ्निवांसमग्निव्रतपतिव्रतमा लम्भयति ततोऽधि कामं यजेत॥ (२६)

एतान्तदौदुम्बरं स्वा त्रिंशच्च॥ [४]

नासौमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसौमयाजी यदसौमयाजी संनयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिंच्यते सोमयाज्यैव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सान्नाय्यम्पयसैव पयं आत्मन्ते वि वा एतम्प्रजयां पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्यं यस्य हविर्निरुत्तम्पुरस्ताच्चन्द्रमाः (२७)

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भजेद्ये मध्यमाः स्युस्तान्ग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे दधंश्चरुं येऽणिष्ठास्तान् विष्णावे शिपिविष्टाय शृते

चरुमग्निरेवासमै प्रजाम्प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यजेत यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बर्कुर्याद्यदुत्तरया सम्प्रति यजेत पूर्वया छम्बर्कुर्यान्नेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु हीतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायतेऽनादृत्य तद्वै एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वयालभते यजत उत्तरया देवता एव पूर्वयारुन्ध इन्द्रियमुत्तरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयंसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानम्यश्वाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवासमै लोकेऽर्धुकम्भवति दाक्षायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत पूर्णमासे सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षयामावास्यायां यजेत पूर्णमासे वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासम्प्रसुतस्तेषाम्मैत्रावरुणी वशामावास्यायामनूबन्ध्या यत् (३०)

पूर्वेद्युर्यजते वेदिमेव तत्करोति यद्वत्शानपाकरोति सदोहविधाने एव सम्मिनोति यद्यजते देवैरेव सुत्यां सम्पादयति स एतमर्धमासं संधमाद देवैः सोमंम्पिबति यन्मैत्रावरुण्यामिक्षयामावास्यायां यजते यैवासौ देवानां वशानूबन्ध्या सो एवैषेतस्य साक्षाद्वा एष देवानभ्यारोहति य एषां यज्ञम् (३१)

अभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृष्ट्वावृत्काम एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजकपुण्यो वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वतं नानृतं वदेन्न मांसमश्रीयान्न स्त्रियमुपैयान्नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुरेतद्धि देवाः सर्वं न कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे देवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुष्वद्वा॥ [५]

एष वै देवस्थो यदंशपूर्णमासौ यो दंशपूर्णमासाविष्टा सोमेन यजते रथस्पष्ट एवावसाने वरं देवानामव स्यत्येतानि वा अङ्गापरूषि संवत्सरस्य यदंशपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दंशपूर्णमासौ यजतेऽङ्गापरूष्येव संवत्सरस्य प्रति दधात्येते वै संवत्सरस्य चक्षुषी यदंशपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दंशपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनु पश्यति (३३)

एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत एष वै देवयानः पन्था यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते य एव देवयानः पन्थास्तः समारोहत्येतौ वै देवानाः हरी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते यावेव देवानाः हरी ताभ्याम् (३४)

एवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते साक्षादेव देवानामास्यं जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्शपूर्णमासयाजी सायम्प्रातरग्निहोत्रं जुहोति यजते दर्शपूर्णमासावहरहरहविर्धानिनाः सुतो य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते हविर्धान्यस्मीति सर्वमेवास्यं बरहिष्यं दत्तम्भवति देवा वा अहः (३५)

यज्ञियं नाविन्दन्ते दर्शपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ पूतौ मेध्यौ यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते पूतावेवैनौ मेध्यौ यजते नामावास्यायां च पौर्णमास्यां च स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयान्निरिन्द्रियः स्यात्थोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य रात्रयः पत्नय आसन्तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनम्भि समनह्येतान्तं यक्ष्मं आर्च्छुद्राजानं यक्ष्मं आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पार्षीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्यामविन्दत्तज्ञायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतां वरं वृणावहा आवं देवानां भागधे अंसाव (३७)

आवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनाः रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त एते हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद भूतानि क्षुधमघ्नश्सद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधम्प्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सप्त च॥ [६]

देवा वै नर्वि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत् एवेनान्न युङ्क्ते हिं करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वत्सम् (३९)

नृहृत्यप्रसन्नं सायु सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपंहृत्यै
राथंतरीम्प्रथमामन्वाह राथंतरो वा अयं लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिवि गृह्णाति
त्रयं इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाह बारहतो वा असौ
लोकौऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वोः (४०)

वाजा इत्यनिरुक्ताम्प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव प्रजापतिमा रभते प्र
वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुद्धे प्र वो वाजा इत्यान्वाह तस्मात्प्राचीनं
रेतो धीयतेऽग्न आ याहि वीतय इत्याह तस्मात्प्रातीचीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजाः (४१)

इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो गौर्धृताची यज्ञो
देवाजिगाति यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामाव रुद्धे यं कामयेत्
सर्वमायुरियादिति प्र वो वाजा इति तस्यानूच्याग्न आ याहि वीतय इति सन्ततमुत्तरमर्धर्चमा
लभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अंरन्निः सामिधेनीनां वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं
कुरुतेऽर्धर्चौ सं दधात्येष वा अंरन्निः सामिधेनीनां य एवं वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत
ऋषेः ऋषेर्वा एता निर्मिता यथसामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः स्युः प्रजयां पशुभिर्यजमानस्य
वि तिष्ठेरन्नर्धर्चौ सन्दधाति सं युनक्त्येवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं
दुहे॥ (४३)

वृसं वो जायन्ते प्र वो वाजा लभेत दधाति सन्दशं च॥ [७]

अयं यज्ञो वा एष योऽसामाऽग्न आ याहि वीतय इत्याह रथन्तरस्येष वर्णस्तं
त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्येष वर्णो बृहदग्रे सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो
यदेतं तृचमन्वाह यज्ञमेव तथ्सामन्वन्तं करोत्यग्निमुष्मिँल्लौक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ
लोकावशान्तौ (४४)

आस्तान्ते देवा अंब्रवन्तेमौ वि पर्यूहामेत्यग्न आ याहि वीतय इत्यस्मिँल्लौकै-
ऽग्निमदधुर्बृहदग्रे सुवीर्यमित्यमुष्मिँल्लौक आदित्यन्ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां
यदेवमन्वाहानयोर्लोकयोः शान्त्यै शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश
सामिधेनीरन्वाह पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर औप्यते तासां त्रीणि च शतानि
षष्टिश्चाक्षराणि तावन्तीः संवत्सरस्य रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेपश्च
ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्भेदं ऽग्निं जनयाव यतरो नौ ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स
धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सोऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीत् (४६)

यथ्समावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति सामिधेनीनामेवाहं वर्णं
वेदेत्यब्रवीद्यद्वृतवत्पदमनूच्यते स आसां वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव
तज्ज्योतिर्जनयति स्त्रियस्तेन यदचः स्त्रियस्तेन यद्वायत्रियः स्त्रियस्तेन यथ्सामिधेन्यो
वृषण्वतीमन्वाह (४७)

तेन पुङ्ग्वस्तीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत आसीदुशनां काव्यो-
ऽसुराणान्तौ प्रजापतिमश्रमैतां स प्रजापतिरग्निं दूतं वृणीमह इत्यभि पर्यावर्तत ततो
देवा अभवन्पुरासुरा यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमह इत्यन्वाह भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्यध्वरवतीमन्वाह भ्रातृव्यमेवैतया (४८)

ध्वरति शोचिर्ष्वेकशस्तमीमह इत्याह पवित्रमेवैतद्यजमानमेवैतया पवयति समिद्धो अग्न
आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कन्दाय यदत ऊर्ध्वमभ्यादध्याद्यथा बहिःपरिधि
स्कन्दति तादृगेव तत्रयो वा अग्नयो हव्यवाहनो देवानां कव्यवाहनः पितृणां सहर्क्षा
असुराणान्त एतर्ह्या शंसन्ते मां वरिष्यते माम् (४९)

इति वृणीध्वं हव्यवाहनमित्याह य एव देवानां तं वृणीत आर्षेयं वृणीते
बन्धोरेव नैत्यथो सन्तत्यै परस्ताद्वाचो वृणीते तस्मात्परस्ताद्वाचो मनुष्यान्पितरोऽनु प्र
पिपते॥ (५०)

अशान्तावाह पञ्चदशाब्रवीदन्वाहेतया वरिष्यते मामेकान्नत्रिंशच्च॥ [८]

अग्नें मूहां असीत्याह महान् ह्येष यदग्निर्ब्राह्मणेत्याह ब्राह्मणो ह्येष भारतेत्याहैष
हि देवेभ्यो हव्यम्भरति देवेद्ध इत्याह देवा ह्येतमैन्धत् मन्विद्ध इत्याह मनुर्ह्येतमुत्तरो
देवेभ्य ऐन्द्रर्षिष्टुत इत्याहरषयो ह्येतमस्तुवन्विप्रानुमदित इत्याह (५१)

विप्रा ह्येते यच्छुश्रुवांसः कविशस्त इत्याह कवयो ह्येते यच्छुश्रुवांसो ब्रह्मसंशित
इत्याह ब्रह्मसंशितो ह्येष घृताहवन इत्याह घृताहुतिरहस्य प्रियतमा प्रणीर्यज्ञानमित्याह

प्रणीर्ह्येष यज्ञानां रथीरध्वराणामित्याहैष हि देवर्थोऽतूर्तो होतेत्याह न ह्येतं कश्चन (५२)

तरन्ति तूर्णिरह्यवाडित्याह सर्वं ह्येष तरत्यास्पात्रं जुहूर्देवानामित्याह जुहूर्ह्येष देवानांश्चमसो देवपान इत्याह चमसो ह्येष देवपानोऽरा इवाग्ने नेमिर्देवास्त्वं परिभूरसीत्याह देवान् ह्येष परिभूर्यद्रूयादा वह देवान्देवयते यजमानायेति भ्रातृव्यमस्मै (५३)

जनयेदा वह देवान् यजमानायेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयत्यग्निमग्ना आ वह सोममा वहेत्याह देवता एव तद्यथापूर्वमुप ह्वयत आ चाग्ने देवान् वह सुयजा च यज जातवेद इत्याहाग्निमेव तत्स इत्येति सौऽस्य सःशितो देवेभ्यो हव्यं वहत्यग्निर्होता (५४)

इत्याहाग्निर्वै देवानां होता य एव देवानां होता तं वृणीते स्मो वयमित्याहात्मानमेव सत्त्वं गमयति साधु ते यजमान देवतेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्रूयाद्यौऽग्निः होतांरमवृथा इत्यग्निर्नोभयतो यजमानं परि गृह्णीयात् प्रमायुकः स्याद्यजमानदेवत्या वै जुहूर्भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् (५)

यद्वे इव ब्रूयाद्भ्रातृव्यमस्मै जनयेद्धृतवतीमध्वर्यो सुचमास्यस्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषावति विश्ववारामित्याह विश्वं ह्येषावतीडामहै देवा इडेन्यान्नमस्यां नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा इडेन्याः पितरो नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव तद्यथाभागं यजति॥ (५६)

विप्रानुमदित इत्याह चनास्मै होतोपभृद्देवता एव त्रीणि च॥ [९]

त्रीः स्तृचाननु ब्रूयाद्राजन्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्यात्पुरुषा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद्राजन्यस्य पञ्चदशो वै राजन्यः स्व एवेनः स्तोमे प्रतिं छापयति त्रिष्टुभा परि दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु वै राजन्यो यजते त्रिष्टुभेवास्मा इन्द्रियं परि गृह्णाति यदि कामयेत (५७)

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परि दध्याद्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः स्व एवेनः स्तोमे प्रतिं छापयति जगत्या परि दध्याज्जागता वै पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशून्परि गृह्णात्येकविंशतिमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै (५८)

चतुर्विंशतिमनु ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री

ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्दे त्रिंशत्तमनु ब्रूयादन्नकामस्य त्रिंशदक्षरा
विराडन्नं विराड्विराजैवास्मा अन्नाद्यमव रुन्दे द्वात्रिंशत्तमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य
द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगनुष्टुप्छन्दसां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै षट्त्रिंशत्तमनु ब्रूयात्पशुकामस्य
षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशून् (५९)

अव रुन्दे चतुश्चत्वारिंशत्तमनु ब्रूयादिन्द्रियकामस्य चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
त्रिष्टुत्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियमव रुन्देऽष्टाचत्वारिंशत्तमनु ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षरा
जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशून्व रुन्दे सर्वाणि छन्दांस्यनु
ब्रूयाद्बहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दांस्यवरुन्दानि यो बहुयाज्यपरिमितमनु
ब्रूयादपरिमितस्यावरुन्दौ ॥ (६०)

कामयेत् प्रतिष्ठित्यै पशून्ऽसप्तचत्वारिंशच्च ॥ [१०]

निर्वीतम्मनुष्याणाम्प्राचीनावीतम्पितृणामुपवीतं देवानामुप व्ययते देवलक्षममेव तत्कुरुते
तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुततरं वदति तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो
यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रोश्चमन्वाहासुरं तद्यन्मन्द्रम्मानुपं तद्यदन्तरा
तथ्सदेवमन्तरानूच्यः सदेवत्वाय विद्वांसो वै (६१)

पुरा होतारोऽभूवन्तस्माद्विधृता अध्वानोऽभूवन्न पन्थानः समरुक्षन्नन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति
बहिर्वेद्यन्योऽथान्वाहाध्वनां विधृत्यै पथामसंरोहायाथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्देऽथो
परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्देऽथो ग्राम्याश्चैव पशूनारण्याश्चाव रुन्देऽथो (६२)

देवलोके चैव मनुष्यलोके चाभि जयति देवा वै सामिधेनीरनूच्यं यज्ञं नान्वपश्यन्ऽस
प्रजापतिस्तृष्णीमाधारमाधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तृष्णीमाधारमाधारयति
यज्ञस्यानुख्यात्या अथो सामिधेनीरेवाभ्यनन्तद्यलूक्षो भवति य एवं वेदाथो
तर्पयत्येवैनास्तृप्यति प्रजयां पशुभिः (६३)

य एवं वेद यदेकयाधारयेदेकां प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां द्वे प्रीणीयाद्यत्तिसृभिरति तद्रैचयेन्मनसा
धारयति मनसा ह्यनसमाप्यते तिर्यश्चमा धारयत्यच्छम्बद्धारं वाक्च मनश्चार्तीयेतामुहं देवेभ्यो
हव्यं वंहामीति वागंब्रवीदहं देवेभ्य इति मनस्तौ प्रजापतिम्प्रश्नमैतां सौऽब्रवीत् (६४)

प्रजापतिर्दूतीरेव त्वं मनसोऽसि यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा वदतीति तत्खलु
तुभ्यं न वाचा जुहवन्नित्यंब्रवीत् तस्मान्मनसा प्रजापतये जुह्वति मन इव हि प्रजापतिः

प्रजापतेराप्त्यै परिधीन्सम्माष्टिं पुनात्येवैनान्त्रिर्मध्यमं त्रयो वै प्राणाः प्राणानेवाभि जयति त्रिर्दक्षिणार्ध्यं त्रयः (६५)

इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति त्रिरुत्तरार्ध्यं त्रयो वै देवयानाः पन्थानस्तानेवाभि जयति त्रिरुपं वाजयति त्रयो वै देवलोका देवलोकानेवाभि जयति द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आघारमा घारयति तिर इव (६६)

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकम्प रीयत्युजुमा घारयत्युजुरिव हि प्राणः सन्ततमा घारयति प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमार्युकः स्यादिति जिह्मं तस्या घारयेत्प्राणमेवास्माञ्जिह्मं नयति ताजकप्र मीयते शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाघार आत्मा ध्रुवा (६७)

आघारमाघार्य ध्रुवाः समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति दधात्यग्निर्देवानां दूत आसीदेव्योऽसुराणान्तौ प्रजापतिम्प्रश्नमेताः स प्रजापतिर्ब्राह्मणमब्रवीदेतद्वि ब्रूहीत्या श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति वाव तदब्रवीदग्निर्देवो होतेति य एव देवानां तमवृणीत ततो देवाः (६८)

अभेवन्परांसुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरम्प्रवृणते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां ब्राह्मणायाधिं ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहात्मनेऽध्याह्न यद्ब्राह्मणम्पराहात्मनं पराह् तस्माद्ब्राह्मणो न परोच्यः॥ (६९)

वा आरण्याश्चाव रुन्धेऽथो पशुभिः सोऽब्रवीदक्षिणार्ध्यं त्रयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च॥[११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्न आ प्यायस्व सं तेऽवं ते हेड उदुत्तमम्प णो देव्या नो दिवोऽग्नाविष्णू अग्नाविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वा याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं जिह्वानामूर्ध्वो विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठम्महिमानं वहन्तीरहिरण्यवर्णाः परि यन्ति यद्हीः। सम् (७०)

अन्या यन्त्युप यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति। तमू शुचिः शुचयो दीदिवाःसम्पां नपातं परि तस्थुरापः। तमस्मेरा युवतयो युवानम्मर्मज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्लेण शिकना रेवदग्निर्दीदायानिध्नो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरहः सम्राजोरव आ वृणे। ता

नो मृडात ईदृशौ। इन्द्रावरुणा युवमध्वराय नः (७१)

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति वयं जयेम पृतनासु
दूढः। आ नो मित्रावरुणा प्र बहवौ। त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वां देवस्य हेडोऽवं
यासिसीष्ठाः। यजिष्ठो वह्नितमः शोशुचानो विश्वा द्वेषांसि प्र मुमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो
अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उपसो व्युष्टौ। अवं यक्ष्व नो वरुणम् (७२)

रराणो वीहि मृडीकः सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यथूसूर्यो न
रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरु पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः। प्र
ते यक्षि प्र ते इयमि मन्म भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु। धन्वन्निव प्रपा असि त्वमग्न
इयक्ष्वे पूरवे प्रल राजन्। (७३)

वि पाजंसा वि ज्योतिषा। स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः। उरुक्षयेषु दीद्यत।
तः सुप्रतीकः सुदृशः स्वश्चमविद्वांसो विदुष्टरः सपेमा। स यक्षद्विषां वयुनानि
विद्वान्प्र हव्यमग्निर्मृतेषु वोचत्। अहोमुचं विवेष यन्मा वि न इन्द्रेन्द्र क्षत्रमिन्द्रियाणि
शतक्रतोऽनु ते दायि (७४)

युहीः समध्वराय नो वरुणः राजः श्रतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१२]

[समिधश्चक्षुषी प्रजापतिराज्यं देवस्य स्फ्यम्ब्रह्मवादिनोऽद्विरेस्त्रयो मनः पृथिव्याः
पशवोऽग्नीर्धे देवा वै यज्ञस्य युक्ष्वोशन्तस्त्वा द्वादश]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

समिधो यजति वसन्तमेवर्तुनामवं रुन्दे तनूनपातं यजति ग्रीष्ममेवावं रुन्दे इडो
यजति वर्षा एवावं रुन्दे बर्हिर्यजति शरदमेवावं रुन्दे स्वाहाकारं यजति हेमन्तमेवावं
रुन्दे तस्मात्स्वाहाकृता हेमन्त्यशवोऽवं सीदन्ति समिधो यजत्युषसं एव देवतानामवं रुन्दे
तनूनपातं यजति यज्ञमेवावं रुन्दे (१)

इडो यजति पशूमेवावं रुन्दे बर्हिर्यजति प्रजामेवावं रुन्दे समानयत उपभृतस्तेजो

वा आज्यं प्रजा बर्हिः प्रजास्वेव तेजो दधाति स्वाहाकारं यंजति वाचमेवाव रुद्धे दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्धे समिधो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति तनूनपातं यजति (२)

यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रति तिष्ठतीडो यंजति पशुष्वेव प्रति तिष्ठति बर्हिर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव प्रति तिष्ठति स्वाहाकारं यंजति सुवर्ण एव लोके प्रति तिष्ठत्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठति देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त ते देवाः प्रयाजैरेभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त तत्प्रयाजानाम् (३)

प्रयाजत्वं यस्येवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यान्नुदतेऽभिक्रामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै प्रयाजानाम्मिथुनं वेद प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधो बर्हीरिव यजति तनूनपातमेकमिव मिथुनं तदिडो बर्हीरिव यजति बर्हिरेकमिव मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानाम्मिथुनम् य एवं वेद प्र (४)

प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता आसन्नथासुरा यज्ञमंजिघांसन्ते देवा गायत्रीं व्यौहन् पश्चाक्षराणि प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म यज्ञायाम्बद्धर्म यजमानाय यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरूथम्पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्वर्षीयो देवा वै पुरा रक्षोभ्यः (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञः सऽऽस्थाप्यमपश्यन्तः स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समंस्थापयन्ति वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यथस्वाहाकारेण प्रयाजेषु सऽऽस्थापयन्ति प्रयाजानिद्धा हवीःष्यभि घारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरैवाकरथो यथापूर्वमुपैति पिता वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानिद्धा हवीःष्यभिघारयति पितैव तत्पुत्रेण साधारणम् (६)

कुरुते तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा साधारणम्पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्यैव तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामेवं वेद प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति

दधाति पूर्वार्धे जुहोति तस्मात्पूर्वार्धे चक्षुषी प्रबाहुं जुहोति तस्मात्प्रबाहुकक्षुषी देवलोकं वा अग्निना यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमैर्नोत्तरार्धेऽग्नये जुहोति दक्षिणार्धे सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै राजानौ वा एतौ देवतानाम् (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्वाज्ञा मनुष्या विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचमनूच्याज्यभागस्य जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वर्ती पुरोनुवाक्या भवति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं ह दार्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्नोति श्वो यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रतिं जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोर्ज्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण पूर्वार्धेनान्द्वान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र पुंदत उपरिष्ठाल्लक्ष्मा (१०)

याज्यां जनिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्ठाल्लक्ष्मा याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति तस्मात्पूर्वार्धेनान्द्वान्भुनक्त्युपरिष्ठाल्लक्ष्मा याज्यां तस्माज्जघनार्धेन धेनुर्य एवं वेद भुङ्क्ते एनमेतौ वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (११)

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हर्त्यलम्बद्वारमपगूर्य वषट्करोति स्तृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यां ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्वाह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवैनं पुरोनुवाक्ययाह प्र णयति याज्यया गमयति वषट्कारेणैवैनं पुरोनुवाक्यया दत्ते प्र यच्छति याज्यया प्रतिं (१२)

वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदां पुरोनुवाक्या भवति त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति चतुष्पदा याज्यां चतुष्पद एव पशूनवं रुद्धे द्यक्षरो वषट्कारो द्विपाद्यजमानः पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रतिं तिष्ठति गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यैषा वै सप्तपदा शक्नोति यद्वा एतया देवा अशिक्षन्तदशक्नुवन् य एवं वेद शक्नोत्येव यच्छिक्षति॥ (१३)

देवतानाङ्करोत्युपरिष्ठाद्विष्णुमाऽऽज्यभागो प्रति शक्रोत्येव द्वे च॥ [२]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स आत्मन्नाज्यमधत्त तं देवा अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोत्रास्त्विति सौऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागवुप स्तृणानभि घारयानिति तस्माद्यजन्त्याज्यभागवुप स्तृणन्त्यभि घारयन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयामान्यन्यानि हवीःष्ययातयामाज्यमिति प्राजापत्यम् (१४)

इति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दांसि देवेभ्योऽपाकामन्त्र वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्याये याज्याये देवताये वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते (१५)

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्मम्भूतं सर्पन्तं तमब्रुवन्निन्द्राय ध्रियस्व बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स नाध्रियत् तमब्रुवन्प्रयै ध्रियस्वेति सौऽग्रयैऽध्रियत् यदाग्रेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्यै तमब्रुवन्कथाहांस्था इत्यनुपाक्तोऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तः (१६)

अवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति तावतः पुरोडाशानमुष्मिन्नैकैऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो योऽश्रुतः स रौद्रो यः श्रुतः स सदैवस्तस्मादविदहता श्रुतकृत्यः सदेवत्वाय भस्मनाभि वांसयति तस्मान्मासेनास्थिं छत्रं वेदेनाभि वांसयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छत्रं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं यच्छ्रुतं हविरनभिघारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवेनद्रमयति यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ यजमानः प्र मीयेत् यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत् संख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद्वावापृथिव्यमेकंकपालमश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवासमै भेषजं करोति द्वावापृथिव्यं एकंकपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यनयोरेवैनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम् पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्थै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विपतो वध इत्याह वज्रमेव तथ्सः श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्थस्तम्बयजुरर्हरत्येतावन्ती वै पृथिवी यावन्ती वेदिस्तस्या एतावन्त एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्हरति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थः हरत्यपरिमितादेवेनं निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति दक्षिणतो वर्षीयसी करोति देवयजनस्यैव रूपमंकः पुरीषवती करोति प्रजा वै पशवः पुरीषम्प्रजयैवैनम्पशुभिः पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परि गृह्णात्येतावन्ती वै पृथिवी यावन्ती वेदिस्तस्या एतावन्त एव भ्रातृव्यं निर्भज्यात्मन उत्तरं परिग्राहं परि गृह्णाति क्रूरमिव वै (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै प्रोक्षणीरा सादयत्यापो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपंहत्यै स्फ्यस्य वर्त्मन्श्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विरहवीर्यं पि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति ब्रूयादद्विरह्वं हवीर्यं पि प्रोक्षति ब्रह्मणाप इध्मावर्हिः प्रोक्षति मेध्यमेवैनत्करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमकाऽमेध्या यद्वेदिर्मध्यामेवैनं करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्हिःसाद्य प्र (२४)

उक्षत्येभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनन्त्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्बर्हिः स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयत्यनतिदृश् स्तृणाति प्रजयैवैनम्पशुभिरनतिदृश्जं करोति (२५)

उत्तरम्बर्हिषः प्रस्तरं सादयति प्रजा वै बर्हिर्यजमानः प्रस्तुरो यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं यजमानादुत्तरोऽन्तर्दधाति व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवेनं सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधानं किति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादन्धूध्वम्भावुकं यजमानस्य स्यादुपरीव प्र हरति (२६)

उपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्यै नि यच्छति नात्यग्रम्प्र हरेद्यदत्यग्रम्प्रहरेदत्यासारिण्यध्वर्योर्नाशुका स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येद्यत्पुरस्तात्प्रत्यस्यैथ्सुवर्गाल्लोकाव प्रति नुदेत्प्राश्चम्प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न विष्वञ्चं वि युयाद्यद्विष्वञ्चं वियुयात् (२७)

स्यस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौत्यूर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्यं जायते यथ्स्येनं वोपवेपेण वा योयुष्येत स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन योयुष्यते यजमानस्य गोपीथायं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं यज्ञस्य यजमान इति प्रस्तर इति तस्य कं सुवर्गो लोक इत्याहवनीय इति ब्रूयाद्यत्प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव (२८)

सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते यत्प्रस्तरं योयुष्यन्ते बर्हिरनु प्रहरति शान्त्या अनारम्भण इव वा एतर्ह्यध्वर्युः स ईश्वरो वैपनो भवितोर्ध्रुवासीतीमामभि मृशतीयं वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वैपनो भवत्यगा(३)नग्नीदित्याह यद्व्यादगन्त्रिग्निरित्यग्नावग्निं गमयेन्निर्यजमानं सुवर्गाल्लोकाद्भजेदग्नित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति॥ (२९)

आसाद्य प्रानतिदृशं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सप्तदश च॥ [५]

अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौऽग्निरंविभेदित्यं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत सौऽपः प्राविशत देवताः प्रैषंमैच्छन्तम्मथस्यः प्राब्रवीत्तमंशपद्धियाधिंया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावोच इति तस्मान्मथस्य धियाधिंया प्रन्ति शप्तः (३०)

हि तमन्विन्दन्तमब्रुवन्नुप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणां भागधेयं सदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि दधाति रक्षंसांमपहत्यै सः स्पर्शयति (३१)

रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाऽस्यपहन्त्यूर्ध्वं
समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपं हन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यामिथुनत्वाय द्वे आ
दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे यंजेत यो यज्ञस्यात्या
वसीयान्स्यादिति भूपंतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानाम् (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्मनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या यजमानो वसीयान्भवति भूयसीरहि
देवताः प्रीणाति जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वञ्चौ पुरोडाशावुपाशुयाजमन्त्रा
यंजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिन्नौक आसीद्यमोऽस्मिन्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि
पर्यहामेत्यन्नाद्येन देवा अग्निम् (३३)

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो यमः पितृणां राजा य
एवं वेद् प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति तस्मा एतद्भागधेयम्प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतैर्वृद्धन्ति
यदग्नये स्विष्टकृतैर्वृद्धति भागधेयैर्नैव तद्रुद्रं समर्धयति सकृत्सकृदव द्यति सकृदिव
हि रुद्र उत्तरार्धादव द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिग्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि धारयति चतुरवत्तस्यास्यै पशवो वै पूर्वा
आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यपूर्वा आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः
स्यादतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथार्य॥ (३५)

शतः स्पर्शयति भूतानामग्निं रुद्रस्य सप्तत्रिंशच्च॥ [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छत्स घृतं निषिक्तमविन्दत्सोऽब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि
कर्तोरिति तावंब्रूतामित्रावरुणौ गोरेवावमोऽश्वरौ कर्ताः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां
सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद्धृतपंच्यते तदस्यै जन्मोपहृतं रथन्तरं
सह पृथिव्येत्याह (३६)

इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोप ह्वयत् उपहृतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेणेत्याह
पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत् उपहृतम्बृहत्सह दिवेत्याहैरं वै
बृहदिरामेव सह दिवोप ह्वयत् उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत् उपहृता
धेनुः (३७)

सुहृषभेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत् उपहृतो भक्षः सखेत्याह सोमपीथमेवोप ह्वयत्
उपहृतां (४) हो इत्याहात्मानमेवोप ह्वयत् आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ इडामुप ह्वयते

पशवो वा इडां पशूनेवोपं ह्वयते चतुरुपं ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याहु
मनुरर्ह्येताम् (३८)

अग्रेऽपश्यद्भृतपदीत्याहु यदेवास्यै पदाद्भृतमपीडयत् तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह
मित्रावरुणौ ह्येना॑ समैरयतां ब्रह्म देवकृतमुपहृतमित्याहु ब्रह्मैवोपं ह्वयते दैव्या अध्वर्यव
उपहृता उपहृता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोपं ह्वयते य इमं यज्ञमवान् ये यज्ञपतिं
वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय चैव यजमानाय चाशिषमा शास्त उपहृते द्यावापृथिवी इत्याहु द्यावापृथिवी
एवोपं ह्वयते पूर्वजे ऋतावरी इत्याह पूर्वजे ह्येते ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते
देवपुत्रे उपहृतोऽयं यजमान इत्याहु यजमानमेवोपं ह्वयत् उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहृतो
भूर्यसि हविष्करणं उपहृतो दिव्ये धामन्नुपहृतः (४०)

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करणं सुवर्गो
लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोपं ह्वयते विश्वमस्य
प्रियमुपहृतमित्याहाछम्बद्वारमेवोपं ह्वयते॥ (४१)

आहु धेनुरेतां वर्धनित्याहु धामन्नुपहृतश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

पशवो वा इडां स्वयमा दत्ते काममेवात्मना पशूनामा दत्ते न ह्यन्यः
कामम्पशूनाम्प्रच्छति वाचस्पतये त्वा हुतम्प्राश्नामीत्याहु वाचमेव भागधेयेन
प्रीणाति सदस्स्पतये त्वा हुतम्प्राश्नामीत्याह स्वगाकृत्यै चतुरवत्तम्भवति हविर्वै
चतुरवत्तम्पशवंश्चतुरवत्तं यद्धोता प्राश्रीयाद्धोता (४२)

आर्तिमार्च्छेद्यद्रौ जुहुयाद्बुद्वायं पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्याद्वाचस्पतये त्वा
हुतम्प्राश्नामीत्याह पुरोक्षमेवैनंशुहोति सदस्स्पतये त्वा हुतम्प्राश्नामीत्याह स्वगाकृत्यै प्राश्रन्ति
तीर्थ एव प्राश्रन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति वि वा एतद्यज्ञम् (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्रन्त्यद्विर्मार्जयन्त आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञं
सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्बुद्धमन्तरायन्त्स यज्ञमविध्यन्त देवा अभि समंगच्छन्त कल्पतां
न इदमिति तैऽब्रुवन्त्स्विष्टं वै न इदम्भविष्यति यदिमं राधियुष्याम् इति तत्स्विष्टकृतः
स्विष्टकृत्वन्तस्याविद्धं निः (४४)

अकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्ञायोऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुपं च स्तृणीयादभि चं घारयेदुभयतःसध्यायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्नीनमतिहरदनंभिविद्धं यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण परि हरति तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्यं दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशित्रियो वा अयमभूदिति तद्वहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्वहस्पतिरित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं चन हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्तं मा हिऽसिष्यतीति देवस्य त्वा सवितुः प्रंसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णे हस्ताभ्यां प्रति गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितुप्रंसूत एवेनद्वह्मणा देवताभिः प्रत्यंगृह्णात्सोऽबिभेत्प्राश्रन्तं मा हिऽसिष्यतीत्यग्रेस्त्वास्येन प्राश्रामीत्यब्रवीन्न ह्यग्रेरास्यं किं चन हिनस्ति सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हिऽसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि ब्राह्मणस्योदरं किं चन हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठोऽप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यः प्राशित्रमप्राश्रात्यद्विर्माजयित्वा प्राणान्धम्मृशतेऽमृतं वै प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते॥ (४८)

प्राश्रणीयाद्धोता यज्ञं निरहरन्तच्चक्षुरास्याङ्किं चन हिनस्ति सोऽबिभेच्चतुश्चत्वारिंशच्च॥—[८]

अग्नीध आ दधात्यग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति समिधमा दधात्युत्तरासामाहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो समिद्वत्येव जुहोति परिधीन्धस्माष्टि पुनात्येवेनान्धस्मकृत्सकृत्स्माष्टि पराडिव ह्येतरहिं यज्ञश्चतुः सम्पद्यते चतुष्पादः पशवः पशून्नेवाव रुद्धे ब्रह्मन् स्थस्याम इत्याहात्र वा एतरहिं यज्ञः श्रितः (४९)

यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवेनमा रभते यद्धस्तेन प्रमीवेद्वेपनः स्याद्यच्छीर्णा शीर्षक्तिमान्धस्याद्यत्तूष्णीमासीतासंम्प्रतो यज्ञः स्यात्प्र तिष्ठेत्येव ब्रूयाद्वाचि वै यज्ञः श्रितो यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवेनऽ सम्प्र यच्छति देवं सवितरेतत्ते प्र (५०)

आहेत्याह प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याह स हि ब्रह्मिष्ठः स यज्ञम्पाहि स यज्ञपतिम्पाहि

स माम्पाहीत्याह यज्ञाय यजमानायात्मने तेभ्यं एवाशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याह देवान् यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा इति छन्दासीति ब्रूयाद्वायुर्त्री त्रिष्टुभम् (५१)

जगतीमित्यथो खत्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दासीति तानेव तद्यजति देवानां वा इष्टा देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्वविन्दन् यदनूयाजान् यजत्यग्निमेव तत्समिन्द्र एतद्वै नामासुर आसीत्स एतर्हि यज्ञस्याशिषमवृद्धं यद्वयादेतत् (५२)

उ द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याशिषं गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव यज्ञस्याशिषमगमयत्यार्धं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्याहेदमराध्स्मेति वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उपश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमानं द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्वयात्सूपावसाना चं स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि प्रमीयतेऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा चं स्वधिचरणा चेत्येव ब्रूयाद्वरीयसीमेवासमै गव्यंतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति तयोराविद्यग्निरिदं हविरंजुषतेत्याह या अयाक्ष्म (५४)

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाह यन्न निर्दिशेत्प्रतिवेशं यज्ञस्याशीर्गच्छेदा शास्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह निर्दिश्यैवेन सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा शास्त इत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्त इत्याह प्राणा वै संजाताः प्राणानेव (५)

नान्तरैति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनंते वयमग्नेर्मानुषा इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह गतिर्वामस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति याश्च न ताभ्यं एवोभर्याभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनार्त्यै॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुभमेतद्यावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव पद्वत्वारिश्च॥ [९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन्ते शं युम्बार्हस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञं स्वगा कुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणौ यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजाते सा मे यज्ञस्याशीरंसदिति तस्माद्यदब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजते शं युमेव तस्य बारहस्पत्यं

यज्ञस्याशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत्किम् प्रजायाः (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनन्त्सहस्रेण यातयाद्यो लोहितं कुरवद्यावतः प्रस्कद्य पासून्त्संगृह्णात्तावतः संवत्सुरान्पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्वाह्याणाय नाप गुरेत न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादेतावता हैनसा भवति तच्छं योरा वृणीमह इत्याह यज्ञमेव तत्स्वगा करोति तत् (५८)

शं योरा वृणीमह इत्याह शं युमेव बारहस्पत्यम्भागधेयेन समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतय इत्याह शिषमेवैतामा शास्ते सोमं यजति रेत एव तदधाति त्वष्टारं यजति रेत एव हितं त्वष्टां रूपाणि वि करोति देवानाम्पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं यजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा ऋचमनूच्यं पत्नीसंयाजानामृचा यजत्यजामित्वायार्थो मिथुनत्वाय पङ्क्तिप्रायणो वै यज्ञः पङ्क्तुदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते चत्वारः पत्नीसंयाजाः संमिष्टयजुः पञ्चमम्पङ्क्तिमेवानुं प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

युक्ष्वा हि देवहूतमा अश्वा अग्रे रथीरिवा नि होतां पूर्यः संदः। उत नो देव देवा अच्छा वोचो विदुष्टरः। श्रद्धिश्चा वार्या कृधि। त्व ह यद्यविष्ट्र सहसः सूनवाहुता ऋतावा यज्ञियो भुवः। अयमग्निः संहस्त्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्। तं नेमिमृभवो यथा नमस्व सहतिभिः। नेदीयो यज्ञम् (६१)

अङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यंवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे चोदस्व सुष्टुतिम्। कमृ च्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः। पणिं गोषु स्तरामहे। मा नो देवानां विशः प्रस्नातीरिवोस्नाः। कृशं न हांसुरग्निः। मा नः समस्य दृढ्यः परिवेषसो अहृतिः। ऊर्मिर्न नावमा वधीत्। नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः। अमैः (६२)

अमित्रमर्दया कुविंशु नो गविष्टयेऽग्ने संवेषिषो रयिम्। उरुकृदुरु णस्कृधि। मा नो अस्मिन्महाधने परा वर्गारभृद्यथा। संवर्ग स रयिञ्जय। अन्यमस्मद्विया इयमग्ने सिपत्कु दुच्छुना। वर्धा नो अमवच्छवः। यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा। तं घेदग्निर्वृधावति। परस्या अधि (६३)

सुंवतोऽवरा५ अभ्या तरा यत्राहमस्मि ता५ अवा विद्या हि तै पुरा वयमग्रे
पितुर्यथावसः। अथा ते सुम्रमीमहे। य उग्र इव शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वःसंगः। अग्रे
पुरो रुरोजिथ। सखायः सं वः सम्यञ्चमिषुः५ स्तोमं चाग्रये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो
नग्रे सहस्वते। स५ समिद्युवसे वृषन्नग्रे विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या
भर। प्रजापते स वेद सोमापूषणेमौ देवौ॥ (६४)

यज्ञमैरधि वृषन्नेकात्रवि५शतिश्च॥ [११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वह पितृन् हविषे अत्तवे।
त्व५ सौम प्रचिकितो मनीषा त्व५ रजिष्ठमनु नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न
इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान
धीराः। वन्वन्नवातः परिधी५ रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भव (६५)

नः। त्व५ सौम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्था। तस्मै त इन्दो हविषा
विधेम वय५ स्याम पतयो रयीणाम्। अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत
सुप्रणीतयः। अत्ता हवी५षि प्रयतानि बर्हिष्यथा रयि५ सर्ववीर दधातन। बर्हिषदः पितर
ऊत्यर्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा शन्तमेनाथास्मभ्यम् (६६)

शं योररपो दधाता आह पितृन्सुविदत्रा५ अविथिस् नपातश्च विक्रमणं च विष्णोः।
बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः। उपहृताः पितरो बर्हिष्येषु
निधिषु प्रियेषु। त आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान्। उदीरतामवर
उत्परांस उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुम् (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदम्पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये
पूर्वासो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्या निपत्ता ये वा नून५ सुवृजनासु विक्षु।
अथा यथा नः पितरः परासः प्रत्नासो अग्र ऋतमांशुषाणाः। शुचीदयन्दीर्घितिमुक्थशासः
क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरपं व्रत्र। यदग्रे (६८)

कव्यवाहन पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि वक्ष्यसि देवेभ्यश्च पितृभ्य आ।
त्वमग्रे ईडितो जातवेदोऽवाङ्मुव्यानि सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि
त्वं देव प्रयता हवी५षि। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिरऋक्भिर्वावृधानः। या५श्च
देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति। (६९)

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता
वहन्त्वेना राजन् हविषा मादयस्व। अङ्गिरोभिः गंहि यज्ञियैर्भिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व।
विवस्वन्तः हुवे यः पिता तेऽस्मिन् यज्ञे बर्हिष्या निषद्या। अङ्गिरसो नः पितरो
नवंग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयः सुमतौ यज्ञियांनामपि भद्रे सौमनसे
स्याम॥ (७०)

[समिधो याज्या तस्मान्नाभागः हि तमन्वित्याह प्रजा वा आहेत्याह युक्त्वा हि
संस्ततिः॥70॥ समिधः सौमनसे स्याम॥]

भवास्मभ्यमसुं यदग्रे मदन्ति सौमनस एकञ्च॥ [१२]

प्रजापतिरकामयतेष तै यज्ञं वै प्रजापतेर्जायमानाः प्राजापत्या यो वा अयथादेवतमिष्टर्गा
निग्राभ्याः स्थ यो वै देवां जुष्टोऽग्निना रयिमेकादश॥ [१३]

॥ काण्डम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति स तपोऽतप्यत स सर्पानंसृजत सौऽकामयत
प्रजाः सृजेयेति स द्वितीयमतप्यत स वयाऽस्यसृजत सौऽकामयत प्रजाः सृजेयेति स
तृतीयमतप्यत स एतं दीक्षितवादमपश्यत्तमवदत्ततो वै स प्रजा असृजत यत्तपस्तत्त्वा
दीक्षितवादं वदति प्रजा एव तद्यजमानः (?)

सृजते यद्वै दीक्षितोऽमेध्यम्पश्यत्यपास्मादीक्षा क्रामति नीलमस्य हरो व्येत्यबद्धम्मनो
दरिद्रं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषाः श्रेष्ठो दीक्षे मा मां हासीरित्याह नास्मादीक्षापं क्रामति
नास्य नीलं न हरो व्येति यद्वै दीक्षितमभिवर्षति दिव्या आपोऽशान्ता ओजो बलं
दीक्षाम् (२)

तपोऽस्य निर्घन्त्युन्दीर्बलं धत्तौजो धत्त बलं धत्त मा मे दीक्षां मा तपो

निर्वधिष्टेत्याहेतुदेव सर्वमात्मन्धत्ते नास्यौजो बलं न दीक्षां न तपो निर्ग्रन्त्यग्निर्वै दीक्षितस्य देवता सोऽस्मादेतरहिं तिर इव यरहि याति तमोश्चर रक्षांसि हन्तोः (३)

भूद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरेता ते अस्वित्याहु ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिस्तमेवान्वारभते स एन रम्पारयत्येदमगन्म देवयजनं पृथिव्या इत्याह देवयजन र ह्येष पृथिव्या आगच्छति यो यजते विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व इत्याहु विश्वे होतृदेवा जोषयन्ते यद्वाहणा ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्त इत्याह र्सामाभ्या र ह्येष यजुषा सन्तरति यो यजते रायस्पोषेण समिषा मदेमेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते ॥ (४)

यजमानो दीक्षा र हन्तोर्ब्राह्मणाश्चतुर्वि र शतिश्च ॥ [१]

एष ते गायत्रो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष ते रैष्टुभो जागंतो भाग इति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोमाना र साम्राज्यं गच्छेति मे सोमाय ब्रूताद्यो वै सोम र राजान र साम्राज्यं लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति स्वाना र साम्राज्यं छन्दा र्सि खलु वै सोमस्य राज्ञः साम्राज्यो लोकः पुरस्तात्सोमस्य क्रयादेवमभि मंत्रयेत् साम्राज्यमेव (५)

एन लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति स्वाना र साम्राज्यं यो वै तानूनप्रस्य प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति ब्रह्मवादिनो वदन्ति न प्राश्नन्ति न जुहुत्यथ कं तानूनप्रं प्रति तिष्ठतीति प्रजापतौ मनसीति ब्रूयात्रिरव जिघ्रेत्प्रजापतौ त्वा मनसि जुहोमीत्येषा वै तानूनप्रस्य प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यः (६)

वा अध्वर्योः प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यतो मन्येतानभिक्रम्य होष्यामीति तत्तिष्ठन्ना श्रावयेद्देवा वा अध्वर्योः प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यदभिक्रम्य जुहुयात्प्रतिष्ठाया इयात्तस्मात्समानत्र तिष्ठता होतव्यं प्रतिष्ठित्यै यो वा अध्वर्योः स्वं वेद स्ववानेव भवति सुगवा अस्य स्वं वायव्यमस्य (७)

स्वं चमसोऽस्य स्वं यद्वायव्यं वा चमसं वाऽनन्वारभ्याश्रावयेत्स्वादियात्तस्मादन्वारभ्याश्राव्य स्वादेव नैति यो वै सोममप्रतिष्ठाप्य स्तोत्रमुपाकरोत्यप्रतिष्ठितः सोमो भवत्यप्रतिष्ठितः स्तोमोऽप्रतिष्ठितान्युक्थान्यप्रतिष्ठितो यजमानोऽप्रतिष्ठितोऽध्वर्युर्वायव्यं वै सोमस्य प्रतिष्ठा चमसोऽस्य प्रतिष्ठा सोमः स्तोमस्य स्तोमं उक्थानां ग्रहं वा गृहीत्वा चमसं वोन्नीय स्तोत्रमुपाकुर्यात्प्रत्येव सोम र स्थापयति प्रति स्तोमम्प्रत्युक्थानि प्रति यजमानस्तिष्ठति प्रत्यध्वर्युः ॥ (८)

एव तिष्ठति यो वायव्यमस्य ग्रहं वैकान्नविंशतिश्च॥ [२]

युजं वा एतत्सम्भरन्ति यत्सोमक्रयण्यै पदं यज्ञमुखं हविर्धाने यर्हि हविर्धाने प्राचीं प्रवर्तयेयुस्तरहि तेनाक्षमुपाध्याद्यज्ञमुख एव यज्ञमनु सं तनोति प्राञ्चमग्निम्परन्त्युत्पत्नीमा नयन्त्यन्वनांसि प्र वर्तयन्त्यथ वा अस्येष धिष्णिषो हीयते सोऽनु ध्यायति स ईश्वरो रुद्रो भूत्वा (९)

प्रजां पशून् यजमानस्य शमयितोर्यर्हि पशुमाप्रीतमुदञ्चं नयन्ति तरहि तस्य पशुश्रपणं हरेत्तेनैवेनम्भागिनं करोति यजमानो वा आहवनीयो यजमानं वा एतद्वि कर्षन्ते यदाहवनीयात्पशुश्रपणं हरन्ति स वैव स्यान्निर्मन्थ्यं वा कुर्याद्यजमानस्य सात्त्वत्वाय यदि पशोरवदानं नश्येदाज्यस्य प्रत्याख्यायमव द्यैव ततः प्रायश्चित्तिर्ये पशुं विमश्रीरन् यस्तान्कामयेतार्तिमाच्छयुरिति कुविदङ्गिति नमोवृक्तिवत्यर्चाग्रीध्रे जुहुयान्नमोवृक्तिमेवेषां वृद्धे ताजगार्तिमाच्छन्ति॥ (१०)

भूत्वा तत्पृष्ठाविंशतिश्च॥ [३]

प्रजापतेर्जायमानाः प्रजा जाताश्च या इमाः। तस्मै प्रति प्र वेदय चिकित्वां अनु मन्यताम्। इमम्पशुर्म्पशुपते ते अद्य बध्नाम्यग्ने सुकृतस्य मध्ये। अनु मन्यस्व सुयजा यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम्। प्रजानन्तः प्रति गृह्णन्ति पूर्वं प्राणमङ्गैभ्यः पर्याचरन्तम्। सुवर्गं याहि पृथिभिर्देवयानैरोषधीषु प्रति तिष्ठा शरीरैः। येषामीशं (११)

पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम्। निष्क्रीतोऽयं यज्ञियम्भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु। ये बध्यमानमनु बध्यमाना अभ्यैक्षन्त मनसा चक्षुषा च। अग्निस्तां अग्ने प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। य आरण्याः पशवो विश्वरूपा विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। वायुस्तां अग्ने प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। प्रमुञ्चमानाः (१२)

भुवनस्य रेतो गातुं धत्त यजमानाय देवाः। उपाकृतं शशमानं यदस्थाञ्जीवं देवानामप्येतु पार्थः। नाना प्राणो यजमानस्य पशूनां यज्ञो देवेभिः सह देवयानः। जीवं देवानामप्येतु पार्थः सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः। यत्पशुर्मायुमकृतोरो वा पद्धिराहुते। अग्निर्मा तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। शर्मितार उपेतं यज्ञम् (१३)

देवेभिरिन्वितम्। पाशात्पशुम्प्र मुञ्चत बन्धाद्यज्ञपतिं परि। अदितिः पाशम्प्र मुमोक्षेतं नमः पशुभ्यः पशुपतये करोमि। अरातीयन्तमर्धरं कृणोमि यं द्विष्मस्तस्मिन्प्रति मुञ्चामि पाशम्। त्वामु ते दधिरे हव्यवाहः शृतङ्कर्तारमुत यज्ञियं च। अग्ने सदक्षः सतनुरहि भूत्वाऽथ हव्या जातवेदो जुषस्व। जातवेदो वपयां गच्छ देवान्त्वः हि होता प्रथमो बभूथ। घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व स्वाहाकृतः हविरदन्तु देवाः। स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा॥ (१४)

ईशे प्रमुञ्चमाना यज्ञन्त्वः षोडश च॥ [४]

प्राजापत्या वै पशवस्तेषां रुद्रोऽधिपतिर्यदेताभ्यामुपाकरोति ताभ्यामेवैनं प्रतिप्रोच्या लभत आत्मनोऽनावस्काय द्वाभ्यामुपाकरोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या उपाकृत्य पञ्च जुहोति पाङ्कः पशवः पशून्वावां रुद्धे मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत प्रमारुको यजमानः स्यान्नानां प्राणो यजमानस्य पशुनेत्याह व्यावृत्त्यै (१५)

यत्पशुर्मायुमकृतेति जुहोति शान्त्यै शर्मितार उपेतनेत्याह यथायजुरेवैतद्वपायां वा आह्नियमाणायामग्नेर्मधोऽपं क्रामति त्वामु ते दधिरे हव्यवाहमिति वपामभि जुहोत्यग्नेरेव मेधमव रुद्धेऽथो शृतत्वाय पुरस्तात्स्वाहाकृतयो वा अन्ये देवा उपरिष्ठात्स्वाहाकृतयोऽन्ये स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेत्यभितो वपां जुहोति तानेवोभयान्प्रीणाति॥ (१६)

व्यावृत्त्या अभितो वपां पञ्च च॥ [५]

यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरत्या देवताभ्यो वृश्च्यते पापीयान्भवति यो यथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवत्याग्नेय्यर्चाग्राध्रमभि मृशेद्वैष्णव्या हविर्धानमाग्नेय्या सुचो वायव्या वायव्यान्यैन्द्रिया सदो यथादेवतमेव यज्ञमुप चरति न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवति युनज्मि ते पृथिवीं ज्योतिषा सह युनज्मि वायुमन्तरिक्षेण (१७)

ते सह युनज्मि वाचः सह सूर्येण ते युनज्मि तिस्रो विपृचः सूर्यस्य ते। अग्निर्देवता गायत्री छन्द उपाशोः पात्रमसि सोमो देवता त्रिष्टुप्छन्दोऽन्तर्यामस्य पात्रमसीन्द्रो देवता जगती छन्द इन्द्रवायुवोः पात्रमसि बृहस्पतिर्देवताऽनुष्टुप्छन्दो मित्रावरुणयोः पात्रमस्यश्विनो देवता पङ्क्तिश्छन्दोऽश्विनोः पात्रमसि सूर्यो देवता बृहती (१८)

छन्दः शुक्रस्य पात्रमसि चन्द्रमा देवता सतोबृहती छन्दो मन्थिनः पात्रमसि विश्वे

देवा देवतोष्णिहा छन्द आग्रयणस्य पात्रमसीन्द्रो देवतां ककुच्छन्द उक्थानाम्पात्रमसि पृथिवी देवतां विराट्छन्दो ध्रुवस्य पात्रमसि॥ (१९)

अन्तरिक्षेण बृहती त्रयस्त्रिंशच्च॥ [६]

इष्टर्गो वा अध्वर्युयजमानस्येष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽष्टः क्षीयत आसन्त्यान्मा मन्त्रात्पाहि कस्याश्चिदभिशस्त्या इति पुरा प्रातरनुवाकाङ्गुहयादात्मन एव तदध्वर्युः पुरस्ताच्छर्म नह्यते-
ऽनात्यै संवेशाय त्वोपवेशाय त्वा गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अभिभूत्यै स्वाहा प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मां हासिष्टं देवतांसु वा एते प्राणापानयोः (२०)

व्यायच्छन्ते येषां सोमः समृच्छते संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याहु छन्दांसि वै संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवास्य छन्दांसि वृद्धे प्रेतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिजित्यै मरुत्वतीः प्रतिपदो विजित्या उभे बृहद्रथन्तरे भवत इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेवैनमन्तरैत्यद्य वाव रथन्तरं श्वो बृहदद्याश्वादेवैनमन्तरैति भूतम् (२१)

वाव रथन्तरम्भविष्यद्बृहद्भूताच्चैवैनम्भविष्यतश्चान्तरैति परिमितं वाव रथन्तरमपरिमितम्बृहत्परिमिताच्चैवैनमपरिमिताच्चान्तरैति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेतां स एतज्जमदग्निर्विहव्यमपश्यतेन वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं यद्विहव्यं शस्यत इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे यस्य भूयांसो यज्ञकृतव इत्याहुः स देवता वृद्ध इति यद्यग्निष्टोमः सोमः पुरस्तात्स्यादुक्थ्यं कुर्वीत यद्युक्थ्यः स्यादतिरात्रं कुर्वीत यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे वसीयान्भवति॥ (२२)

प्राणापानयौर्भूतं वृद्धेऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

निग्राभ्याः स्थ देवश्रुत आयुर्मे तर्पयत प्राणं मे तर्पयतापानं मे तर्पयत व्यानं मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयत मनो मे तर्पयत वाचं मे तर्पयतात्मानं मे तर्पयताङ्गानि मे तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून्मे तर्पयत गृहान्मे तर्पयत गुणान्मे तर्पयत सर्वगणं मा तर्पयत तर्पयत मा (२३)

गुणा मे मा वि तृप्नोषधयो वै सोमस्य विशो विशः खलु वै राज्ञः प्रदातोरीश्वरा ऐन्द्रः सोमोऽवीवृधं वो मनसा सुजाता ऋतप्रजाता भग इद्वः स्याम इन्द्रेण देवीर्वीरुधः संविदाना अनु मन्यन्तां सर्वनाय सोममित्याहोषधीभ्य एवैनं स्वायै विशः स्वायै

देवतायै निर्याच्याभि पुणोति यो वै सोमस्याभिषूयमाणस्य (२४)

प्रथमोऽंशः स्कन्दति स ईश्वर इन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून् यजमानस्य निरहन्तोस्तमभि
मन्त्रयेता मास्कांश्सह प्रजयां सह रायस्पोषणेन्द्रियं मे वीर्यं मा निर्वधिरित्याशिषमेवैतामा
शास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनामनिर्घाताय द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च
योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु सश्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः॥ (२५)

तर्पयंत माऽभिषूयमाणस्य यश्च दशं च॥ [८]

यो वै देवान्देवयशसेनापयति मनुष्यान्मनुष्ययशसेनं देवयशस्यैव देवेषु
भवति मनुष्ययशसी मनुष्येषु यान्प्राचीनमाग्रयणाद्ब्रह्मन्गृहीयात्तानुपांशु
गृहीयाद्यानूर्ध्वाऽस्तानुपब्दिमतो देवानेव तद्देवयशसेनापयति मनुष्यान्मनुष्ययशसेनं
देवयशस्यैव देवेषु भवति मनुष्ययशसी मनुष्येष्वग्निः प्रातःसवने पात्वस्मान् वैश्वानरो
महिना विश्वशम्भूः। स नः पावको ब्रविणं दधातु (२६)

आयुष्मन्तः सहभक्षाः स्याम। विश्वे देवा मरुत इन्द्रो अस्मान्स्मिन्द्वितीये सवने न
जंघ्युः। आयुष्मन्तः प्रियमेषां वदन्तो वयं देवानां सुमतौ स्याम। इदं तृतीयं सवनं
कवीनामृतेन ये चमसमैर्यन्त। ते सौधन्वनाः सुवरानशानाः स्विष्टिं नो अभि वसीयो
नयन्तु। आयतनवतीर्वा अन्या आहुतयो हूयन्तेऽनायतना अन्या या आघारवतीस्ता
आयतनवतीर्याः (२७)

सौम्यास्ता अनायतना ऐन्द्रवायवमादायाघारमा घारयेदध्वरो यज्ञोऽयमस्तु देवा
ओषधीभ्यः पशवे नो जनाय विश्वस्मै भूतयाध्वरोऽसि स पिन्वस्व घृतवद्देव सोमेति
सौम्या एव तदाहुतीरायतनवतीः करोत्यायतनवान्भवति य एवं वेदाथो द्यावापृथिवी एव
घृतेन व्युनक्ति ते व्युते उपजीवनीयं भवत उपजीवनीयो भवति (२८)

य एवं वेदैष ते रुद्र भागो यं निरयाचथास्तं जुषस्व विदेगौपत्यं रायस्पोषं
सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम्। मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत्स नाभानेदिष्टं ब्रह्मचर्यं वसन्तं
निरभजत्स आगच्छत्सोऽब्रवीत्कथा मा निरभागिति न त्वा निरभाक्षमित्यब्रवीदङ्गिरस
इमे सत्तमांसते ते (२९)

सुवर्गं लोकं न प्र जानन्ति तेभ्य इदम्ब्राह्मणम्ब्रूहि ते सुवर्गं लोकं यन्तो

य एषाम्पशवस्ताऽस्ते दास्यन्तीति तदेभ्योऽब्रवीत्ते सुवर्गं लोकं यन्तो य एषाम्पशव आसन्तानस्मा अददुस्तम्पशुभिश्चरन्तं यज्ञवास्तौ रुद्र आगच्छथ्सौऽब्रवीन्मम वा इमे पशव इत्यदुर्वै (३०)

मह्यमिमानित्यब्रवीन्न वै तस्य त ईशत इत्यब्रवीद्यज्ञवास्तौ हीयते मम वै तदिति तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेत्यः सौऽब्रवीद्यज्ञे मा भुजार्थं ते पशून्नाभि मङ्स्य इति तस्मा एतन्मन्थिनः सऽस्त्रावमजुहोततो वै तस्य रुद्रः पशून्नाभ्यमन्यत यत्रैतमेवं विद्वान्मन्थिनः सऽस्त्रावं जुहोति न तत्र रुद्रः पशून्भि मन्यते॥ (३१)

दधात्वायतनवतीर्या उपजीवनीयो भवति तेऽदुर्वै यत्रैतमेकादश च॥ [९]

जुष्टो वाचो भूयासं जुष्टो वाचस्पतये देविं वाक्। यद्वाचो मधुमत्तस्मिन्मा धाः स्वाहा सरस्वत्यै। ऋचा स्तोमः समर्धय गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्रायत्रवर्तनि। यस्तै द्रप्सः स्कन्दति यस्तै अशुर्बाहुच्युतो धिषण्योरुपस्थात्। अध्वर्योर्वा परि यस्तै पवित्राश्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि। यो द्रप्सो अशुः पतितः पृथिव्यां परिवापात् (३२)

पुरोडाशात्करम्भात्। धानासोमान्मन्थिनं इन्द्र शुक्राश्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि। यस्तै द्रप्सो मधुमाः इन्द्रियावाश्वाहाकृतः पुनरप्येति देवान्। दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षाश्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि। अध्वर्युर्वा ऋत्विजा प्रथमो युज्यते तेन स्तोमो योक्तव्यं इत्याहुर्वाग्नेगा अग्र एत्वृजुगा देवेभ्यो यशो मयि दधती प्राणान्पशुं प्रजाम्मयि (३३)

च यजमाने चेत्याहु वाचमेव तद्यज्ञमुखे युनक्ति वास्तु वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यद्ब्रह्मन्गृहीत्वा बहिष्पवमानः सर्पन्ति परांश्चो हि यन्ति परांचीभिः स्तुवते वैष्णव्यर्चा पुनरेत्योप तिष्ठते यज्ञो वै विष्णुरयज्ञमेवाकर्विष्णो त्वं नो अन्तमः शर्म यच्छ सहन्त्या प्र ते धारा मधुश्चुत उथ्सं दुहते अक्षितमित्याहु यदेवास्य शयानस्योपशुष्यति तदेवास्यैतेनाप्याययति॥ (३४)

परिवापात्प्रजां मयि दुहते चतुर्दश च॥ [१०]

अग्निना रयिमश्रवत्वोषमेव दिवेदिवे। यशसं वीरवन्तमम्॥ गोमाः अग्नेऽविमाः अश्वी यज्ञो नृवथ्संखा सदमिदप्रमृष्यः। इडावाः एषो असुर प्रजावान्दीर्घो रयिः पृथुबुधः

सुभावान्॥ आ प्यायस्व सं तै॥ इह त्वष्टारमग्रियं विश्वरूपमुप ह्वये। अस्माकमस्तु केवलः॥ तन्नस्तुरीपमधं पोषयितु देवं त्वष्टर्वि रराणः स्यस्वा यतो वीरः (३५)

कर्मण्यः सुदक्षो युक्तग्रावा जायते देवकामः। शिवस्त्वष्टरिहा गंहि विभुः पोषं उत त्मना। यजेयंज्ञे न उदवा पिशङ्गरूपः सुभरो वयोधाः श्रुष्टी वीरो जायते देवकामः। प्रजां त्वष्टा वि प्यंतु नाभिर्मस्मे अथा देवानामप्येतु पार्थः। प्र णो देव्या नो दिवः। पीपिवा५स५ सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः। धुक्षीमहि प्रजामिषम् (३६)

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्चुतः। तेषां ते सुम्रमीमहे। यस्य व्रतम्पशवो यन्ति सर्वे यस्य व्रतमुपतिष्ठन्त आपः। यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निविष्टस्त५ सरस्वन्तमवसे हुवेम। दिव्य५ सुपर्णं वयसम्बृहन्तमपां गर्भं वृषभमोषधीनाम्। अभीपतो वृष्ट्या तर्पयन्तं त५ सरस्वन्तमवसे हुवेम। सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि स्वसा। जुषस्व हव्यम् (३७)

आहुतं प्रजां दैवि दिदिद्धि नः। या सुपाणिः स्वङ्गुरिः सुषूमा बहुसूवरी। तस्यै विश्वत्रियै हविः सिनीवालयै जुहोतन। इन्द्रं वो विश्वतस्परिन्द्रं नरः। असितवर्णा हरयः सुपर्णा मिहो वसाना दिवमुत्पतन्ति। त आऽववृत्रन्धसदनानि कृत्वादितृपृथिवी घृतैर्व्युद्यते। हिरण्यकेशो रजसो विसारेऽहिर्धुनिर्वातं इव धर्जीमान्। शुचिभ्राजा उपसः (३८)

नवेदा यशस्वतीरपस्युवो न सत्याः। आ ते सुपर्णा अमिनन्त एवैः कृष्णो नानाव वृषभो यदीदम्। शिवाभिर्न स्मयमानाभिरागात्पतन्ति मिहः स्तनयन्त्यभ्रा। वाश्रेवं विद्युन्मिमाति वृथ्सं न माता सिंपक्ति। यदेषां वृष्टिरसर्जि। पर्वतश्चिन्महि वृद्धो बिभाय दिवश्चिन्मसानुं रेजत स्वने वः। यत्कीडंथ मरुतः (३९)

ऋष्टिमन्त आप इव सप्रियञ्चो धवध्वे। अभि क्रन्द स्तनय गर्भमा धा उदन्वता परि दीया रथेन। दृति५ सु कर्ष विषितं न्यञ्च५ समा भवन्तूद्वता निपादाः। त्वं त्या चिदच्युताग्ने पशुर्न यवंसे। धामा ह यतै अजर वना वृश्चन्ति शिक्कंसः। अग्ने भूरीणि तव जातवेदो देवं स्वधावोऽमृतस्य धाम। याश्च (४०)

माया मायिना विश्वमिन्व त्वे पूर्वीः संधुः पृष्ठबन्धो। दिवो नो वृष्टिम्मरुतो ररीध्वम्प पिन्वत वृष्णो अश्वस्य धाराः। अवडितेन स्तनयितुतेह्यपो निपिञ्चन्नसुरः पिता नः। पिन्वन्त्यपो मरुतः सुदानवः पयो घृतवद्विदथैष्वाभुवः। अत्यं न मिहे वि नयन्ति

वाजिनमुत्सं दुहन्ति स्तनयन्तुमक्षितम्। उदुप्रुतो मरुतस्ता५ इयर्त वृष्टिम् (४१)

ये विश्वे मरुतो जुनन्ति। क्रोशाति गर्दा कन्यैव तुत्रा पेरु तुञ्जाना पत्यैव जाया। घृतेन द्यावापृथिवी मधुना समुक्षत पर्यस्वतीः कृणुताप ओषधीः। ऊर्जं च तत्र सुमतिं च पिन्वथ यत्रा नरो मरुतः सिञ्चथा मधु। उदु त्यश्चित्रम्। और्वभृगुवच्छुचिमप्रवानुवदा हुवे। अग्नि५ समुद्रवाससम्। आ सव५ संवितुर्यथा भगंस्येव भुजि५ हुवे। अग्नि५ समुद्रवाससम्। हुवे वातस्वनं कविम्पर्जन्यक्रन्द्य५ सहः। अग्नि५ समुद्रवाससम्॥ (४२)

वीर इष५ हव्यमुषसो मरुतश्च वृष्टिं भगंस्य द्वादश च॥ [११]

यो वै पर्वमानानाञ्चीणि परिभूः स्फ्यः स्वस्तिर्भक्षेहि महीनां पर्योऽसि देवं सवितरेततं श्येनाय यद्वे होतोपयामगृहीतोऽसि वाक्षसत्र सो अग्र एकादश॥ [१२]

[प्रजापतिरकामयत प्रजापतेर्जायमाना व्यायच्छन्ते मह्यमिमान्माया मायिनां द्विचत्वारि५शत्॥४२॥ प्रजापतिरकामयताग्नि५ समुद्रवाससम्॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यो वै पर्वमानानामन्वारोहान् विद्वान् यजतेऽनु पर्वमानाना रोहति न पर्वमानेभ्योऽवच्छिद्यते श्येनोऽसि गायत्रच्छन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सुपर्णोऽसि त्रिष्टुच्छन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सघांसि जगतीच्छन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारयेत्याहेते (१)

वै पर्वमानानामन्वारोहास्तान् य एवं विद्वान् यजतेऽनु पर्वमानाना रोहति न पर्वमानेभ्योऽवच्छिद्यते यो वै पर्वमानस्य सन्ततिं वेद सर्वमार्युरेति न पुरायुषः प्र मीयते पशुमान्भवति विन्दते प्रजाम्पर्वमानस्य ग्रहा गृह्यन्तेऽथ वा अस्येतेऽगृहीता द्रोणकलश आधवनीयः पूतभृत्तान् यदगृहीत्वोपाकुर्यात्पर्वमानं वि (२)

छिन्द्यात्तं विच्छिद्यमानमध्वर्योः प्राणोऽनु विच्छिद्येतोपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वेति द्रोणकलशमभि मृशेदिन्द्राय त्वेत्याधवनीयं विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति पूतभृतम्पर्वमानमेव

तत्सं तनोति सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मीयते पशुमान्भवति विन्दते प्रजाम्॥ (३)

एते वि द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

त्रीणि वाव सर्वनान्यथं तृतीयं सवनमव लुम्पन्त्यनंशु कुर्वन्त उपांशुं
हुत्वापांशुपात्रेऽंशुमवास्य तं तृतीयसवनेऽपि सृज्याभि पुण्याद्यदाप्याययति
तेनांशुमद्यदभिषुणोति तेनर्जीषि सर्वाण्येव तत्सर्वनान्यंशुमन्ति शुक्रवन्ति समावद्दीर्याणि
करोति द्वौ समुद्रौ वितंतावजूर्यौ पर्यावर्तते जठरेव पादाः। तयोः पश्यन्तो अतिं
यन्त्यन्यमपश्यन्तः (४)

सेतुनातिं यन्त्यन्यम्। द्वे द्रधंसी सतती वस्त एकः केशी विश्वा भुवनानि विद्वान्।
तिरोधायैत्यसितं वसानः शुक्रमा दंते अनुहाय जायै। देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त
ते देवा एतम्महायज्ञमपश्यन्तमन्वताऽग्निहोत्रं व्रतमकुर्वन्त तस्माद्विव्रतः स्याद्विर्ह्यग्निहोत्रं
जुह्वति पौर्णमासं यज्ञमग्नीषोमीयम् (५)

पशुमकुर्वन्त दार्श्यं यज्ञमाग्नेयम्पशुमकुर्वन्त वैश्वदेवम्रातःसवनमकुर्वन्त
वरुणप्रधासान्माध्यंदिनं सवनं साकमेधाप्तिं तृयज्ञं त्र्यम्बकांस्तृतीयसवनमकुर्वन्त
तमेषामसुरा यज्ञमन्ववाजिगांसन्तं नान्ववायन्तंऽब्रुवन्नध्वर्तव्या वा इमे देवा अभूवन्निति
तदध्वरस्याध्वरत्वन्ततो देवा अभवन्परासुरा य एवं विद्वान्सोमेन यजन्ते भवत्यात्मना
परस्य भ्रातृव्यो भवति॥ (६)

अपश्यन्तोऽग्नीषोमीयमात्मना परा त्रीणि च॥ [२]

परिभूरग्निं परिभूरिन्द्रं परिभूर्विश्वं देवान्परिभूर्मां सह ब्रह्मवर्चसेन स नः पवस्व शं
गवे शं जनाय शमवते शं राजन्नोषधीभ्योऽच्छिन्नस्य ते रयिपते सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य
ददितारः स्याम। तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त इदमुन्मृजे। प्राणाय मे
वर्चोदा वर्चसे पवस्वापानाय व्यानाय वाचे (७)

दक्षक्रतुभ्यां चक्षुभ्यां मे वर्चोदौ वर्चसे पवेथाऽ श्रोत्रायात्मनेऽङ्गैभ्य आयुषे वीर्याय
विष्णोरिन्द्रस्य विधेषां देवानां जठरमसि वर्चोदा मे वर्चसे पवस्व कौऽसि को नाम
कस्मै त्वा कायं त्वा यं त्वा सोमेनातीतृपं यं त्वा सोमेनामीमदं सुप्रजाः प्रजया
भूयासं सुवीरो वीरैः सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैर्विश्वेभ्यो मे रूपेभ्यो वर्चोदाः (८)

वर्चसे पवस्व तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त इदमुन्मृजे। बुभूषन्नर्वक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो भूत्याऽभि पवते ब्रह्मवर्चसकामोऽर्वक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो ब्रह्मवर्चसेनाभि पवत आमयावी (९)

अर्वक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्त आयुषाभि पवतेऽभिचरन्नर्वक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तः प्राणापानाभ्यां वाचो दक्षक्रतुभ्यां चक्षुर्भ्यांश्च श्रोत्राभ्यामात्मनोऽङ्गैर्भ्य आयुषोऽन्तरैति ताजकप्र धन्वति॥ (१०)

वाचे रूपेभ्यो वर्चोदा आमयावी पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [३]

स्फ्यः स्वस्तिर्विघ्नः स्वस्तिः परशुर्वेदिः परशुर्नः स्वस्तिः। यज्ञिया यज्ञकृतः स्थ ते मास्मिन् यज्ञ उपं ह्यध्वमुपं मा द्यावापृथिवी ह्येतामुपास्तावः कलशः सोमो अग्निरुपं देवा उपं यज्ञ उपं मा होत्रा उपहवे ह्यन्तान्नमोऽग्नये मखुघ्ने मखस्य मा यशोऽर्यादित्याहवनीयमुपं तिष्ठते यज्ञो वै मुखः (११)

यज्ञं वाव स तदहन्तस्मा एव नमस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्यै नमो रुद्राय मखुघ्ने नमस्कृत्या मा पाहीत्याग्नीध्रं तस्मा एव नमडस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्यै नम इन्द्राय मखुघ्न इन्द्रियं मे वीर्यम्मा निर्वधीरिति होत्रीयमाशिषमेवैतामा शास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय या वै (१२)

देवताः सदस्यातिमार्पयन्ति यस्ता विद्वान्सर्पति न सदस्यातिमार्च्छति नमोऽग्नये मखुघ्न इत्याहेता वै देवताः सदस्यातिमार्पयन्ति ता य एव विद्वान्सर्पति न सदस्यातिमार्च्छति दृढे स्थः शिथिरे समीची माहंसस्पातु सूर्यो मा देवो दिव्यादहंसस्पातु वायुरन्तरिक्षात् (१३)

अग्निः पृथिव्या यमः पितृभ्यः सरस्वती मनुष्येभ्यो देवी द्वारौ मा मा सं तासम् नमः सदसे नमः सदसस्पतये नमः सखीनां पुरोगाणां चक्षुषे नमो दिवे नमः पृथिव्या अहं दधिष्व्योदतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीद योऽस्मत्पाकं तर् उन्निवत् उदुद्वतश्च गेषम्यातम्मा द्यावापृथिवी अद्याहुः सदो वै प्रसर्पन्तम् (१४)

पितरोऽनु प्र सर्पन्ति त एनमीश्वरा हिंसितोः सदः प्रसृप्य दक्षिणार्धं परिक्षेतागन्त

पितरः पितृमानुहं युष्माभिर्भूयासः सुप्रजसो मया यूयम्भूयास्तेति तेभ्य एव नमस्कृत्य
सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनौत्यै॥ (१५)

मुखो वा अन्तरिक्षात्प्रसर्पन्तत्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

भक्षेहि मा विंश दीर्घायुत्वायं शन्तनुत्वायं रायस्पोषायं वर्चसे सुप्रजास्त्वायेहिं
वसो पुरोवसो प्रियो मे हृदोऽस्यश्विनोस्त्वा बाहुभ्याः सध्यासम् नृचक्षसं त्वा देव
सोम सुचक्षा अव ख्येषम् मन्द्राभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु मन्द्रा
स्वर्वाच्यदितिरनाहतशीर्ष्णी वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यत्वेहिं विश्वचर्षणे (१६)

शम्भूर्मयोभूः स्वस्ति मा हरिवर्णं प्र चर क्रत्वे दक्षाय रायस्पोषाय सुवीरताये मा मां
राजन्वि बीभिषो मा मे हार्दि त्विषा वधीः। वृषणे शुष्मायायुषे वर्चसे॥ वसुमद्गणस्य सोम
देव ते मतिविदः प्रातःसवनस्य गायत्रछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशःसपीतस्य पितृपीतस्य
मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि रुद्रवद्गणस्य सोम देव ते मतिविदो माध्यंदिनस्य
सवनस्य त्रिष्टुछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशःसपीतस्य (१७)

पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयाम्यादित्यवद्गणस्य सोम देव ते
मतिविदस्तृतीयस्य सवनस्य जगतीछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशःसपीतस्य पितृपीतस्य
मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि। आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियम्।
भवा वाजस्य सङ्गथे। हिन्वं मे गात्रा हरिवो गुणान्मे मा वि तीतृषः। शिवो मे
सत्तर्षीनुप तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्गाभिमतं (१८)

गाः अपाम सोमममृता अभूमादंश्म ज्योतिरविदाम देवान्। किमस्मान्कृणवदरातिः
किमु धृतिरमृत मर्त्यस्या। यन्म आत्मनो मिन्दाभूदग्निस्तत्पुनराहर्जातवेदा विचर्षणिः।
पुनरग्निश्चक्षुरदात्पुनरिन्द्रो बृहस्पतिः। पुनर्मे अश्विना युवं चक्षुरा धन्तमक्ष्योः। इष्टयंजुषस्ते
देव सोम स्तुतस्तौमस्य (१९)

शस्तोक्थस्य हरिवत् इन्द्रपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि। आपूर्याः स्था
मा पूरयत प्रजयां च धनैन च। एतत्तै तत् ये च त्वामन्वेतत्तै पितामह प्रपितामह
ये च त्वामन्वत्र पितरो यथाभागम्मन्दध्वम् नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः
शुष्माय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरः (२०)

स्वधाये॑ नमो॑ वः पितरो॑ मन्यवे॑ नमो॑ वः पितरो॑ घोराय॑ पितरो॑ नमो॑ वो॒ य
ए॒तस्मिँल्लो॑के स्थ॑ युष्मा॑स्तेऽनु॑ ये॒ऽस्मिँल्लो॑के मां तेऽनु॑ य ए॒तस्मिँल्लो॑के स्थ॑ यूयं॑ तेषां॑
वसि॑ष्ठा भूयास्त॑ ये॒ऽस्मिँल्लो॑के॒हं तेषां॑ वसि॑ष्ठो भूयास॑म् प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यो विश्वा॑
जा॒तानि॒ परि॒ ता बभूव॑ (२१)

यत्का॑मास्ते जुहु॑मस्तत्रो॑ अस्तु॒ वय॑ऽ स्याम॑ पत॑यो रयी॑णाम्। दे॒वकृ॑त॒स्यैन॑सो-
ऽव॒यज॑नमसि॒ मनु॑ष्य॒कृत॒स्यैन॑सोऽव॒यज॑नमसि॒ पितृ॑कृत॒स्यैन॑सोऽव॒यज॑नमस्य॒प्सु धौ॒तस्य॑
सोम॑ दे॒व ते नृभिः॑ सु॒तस्ये॑ष्टयं॒जुषः॑ स्तु॒तस्तो॑मस्य॒ शस्तो॑क्थ॒स्य यो भ॒क्षो अंश्व॑स॒निर्यो॑
गो॒सनि॑स्तस्य॒ ते पितृ॑भिर्भ॒क्षं कृ॑त॒स्योप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्ष॑यामि॥ (२२)

वि॒श्वच॑र॒षणे॑ त्रिष्टु॑फ॒लन्द॑स॒ इन्द्र॑पीतस्य॒ नरा॑श॒संपी॑तस्याति॒ स्तुत॑स्तो॒मस्य॑ जी॒वाय॑ नमो॑ वः
पि॒तरो बभूव॑ चतु॑श्च॒त्वारि॑श॒च॥ [५]

म॒हीना॒म्योऽसि॑ वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ त॒नूर॑ऋ॒ध्यास॑म॒द्य पृ॑षतीनां॒ ग्रह॑म्पृषतीनां॒ ग्रहो॑ऽसि॒
विष्णो॑र॒हृद॑यम॒स्येक॑मिष॒ विष्णु॑स्त्वानु॒ वि च॑क्रमे भूति॑र्द्भ्रा घृ॒तेन॑ वर्धतां॒ तस्य॑ मेष्ट॒स्य
वी॒तस्य॑ द्रवि॑णमा॒ गम्या॑ज्योति॒रसि॑ वैश्वान॑रं पृ॒थि॒ये दुग्ध॑म् याव॑न्ती द्यावा॑पृथि॒वी म॑हि॒त्वा
याव॑न्च सप्त॑ सि॒न्धवो॑ वि॒तस्थुः। ताव॑न्तमिन्द्र॒ ते (२३)

ग्रह॑ऽ स॒होर्जा॑ गृ॒ह्णाम्य॑स्तु॒तम्। यत्कृ॑ष्णशकुनः पृष॑दाज्यम॒वमृ॑शेच्छू॒द्रा अस्य॑ प्र॒मायु॑काः
स्यु॒र्य॒च्छ्वाऽव॑मृशेच्चतु॒ष्पादो॑ऽस्य॒ प॒शवः॑ प्र॒मायु॑काः स्यु॒र्य॒थ्स्कन्दे॑द्यज॒मानः॑ प्र॒मायु॑कः स्यात्प॒शवो॑
वै पृष॑दाज्यम्प॒शवो॑ वा ए॒तस्य॑ स्कन्द॒न्ति यस्य॑ पृष॑दाज्य॒ऽस्कन्द॑ति॒ यत्पृष॑दाज्यम्पुन॑र्गृ॒ह्णाति॑
प॒शूने॒वास॑मै पुन॑र्गृ॒ह्णाति॑ प्रा॒णो वै पृष॑दाज्यं प्रा॒णो वै (२४)

ए॒तस्य॑ स्कन्द॒ति यस्य॑ पृष॑दाज्य॒ऽस्कन्द॑ति॒ यत्पृष॑दाज्यम्पुन॑र्गृ॒ह्णाति॑ प्रा॒णमे॒वास॑मै
पुन॑र्गृ॒ह्णाति॑ हि॒र॒ण्यम॒वधा॑यं गृ॒ह्णात्य॑मृ॒तं वै हि॒र॒ण्यं प्रा॒णः पृष॑दाज्यम॒मृ॒तमे॒वास्य॑ प्रा॒णे द॑धाति
श॒तमा॑न॒म्भव॑ति श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्य॒श्वम॑व॒ घ्राप॑यति
प्रा॒जाप॑त्यो वा अश्वः॑ प्रा॒जाप॑त्यः प्रा॒णः स्वादे॒वास॑मै योने॑ प्रा॒णं निर्मि॑मीते॒ वि वा ए॒तस्य॑
य॒ज्ञश्छि॑द्यते॒ यस्य॑ पृष॑दाज्य॒ऽस्कन्द॑ति वैष्ण॒व्यर्चा पुन॑र्गृ॒ह्णाति॑ य॒ज्ञो वै विष्णु॑र्य॒ज्ञेनै॒व
य॒ज्ञः सं त॑नोति॥ (२५)

ते पृष॑दाज्यं प्रा॒णो वै योने॑ प्रा॒णं द्वावि॑शति॒श्च॥ [६]

देवं सवितरेतत्ते प्राहु तत्प्र च सुव प्र च यज्ञ बृहस्पतिर्ब्रह्मायुष्मत्या ऋचो मा गात तनूपाथ्साम्नः सत्या वं आशिषः सन्तु सत्या आकृतय ऋतं च सत्यं च वदत स्तुत देवस्य सवितुः प्रसवे स्तुतस्य स्तुतमस्यूर्जम्मह्यः स्तुतं दुहामा मा स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छस्त्रस्य शस्त्रम् (२६)

अस्यूर्जम्मह्यः शस्त्रं दुहामा मा शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादिन्द्रियावन्तो वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषम्। सा मे सत्याशीर्देवेषु भूयात् ब्रह्मवर्चसं मा गम्यात्। यज्ञो बभूव स आ बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे। स देवानामधिपतिर्बभूव सो अस्मा अधिपतीन्करोतु वयः स्याम पतयो रयीणाम्। यज्ञो वा वै (२७)

यज्ञपतिं दुहे यज्ञपतिर्वा यज्ञं दुहे स यः स्तुतशस्त्रयोर्दोहमविद्वान् यजते तं यज्ञो दुहे स इष्ट्वा पापीयान्भवति य एनयोर्दोहं विद्वान् यजते स यज्ञं दुहे स इष्ट्वा वसीयान्भवति स्तुतस्य स्तुतमस्यूर्जम्मह्यः स्तुतं दुहामा मा स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छस्त्रस्य शस्त्रमस्यूर्जम्मह्यः शस्त्रं दुहामा मा शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादित्याहेष वै स्तुतशस्त्रयोर्दोहस्तं य एवं विद्वान् यजते दुह एव यज्ञमिष्ट्वा वसीयान्भवति॥ (२८)

शस्त्रं वै शस्त्रन्दुहान्द्वाविंशतिश्च॥ [७]

श्येनाय पत्वेन स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नमो विष्टम्भाय धर्मणे स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नमः परिधये जनप्रथनाय स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नम ऊर्जे होत्राणां स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नमः पर्यसे होत्राणां स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नमः प्रजापतये मनवे स्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नम ऋतमृतपाः सुवर्वादथस्वाहा वदथस्वयमभिगूर्ताय नमस्तृप्पन्ता होत्रा मधोर्धृतस्य यज्ञपतिर्मृषय एनसा (२९)

आहुः। प्रजा निर्भक्ता अनुतप्यमाना मध्व्यौ स्तोकावप तौ रराधा सं नस्ताभ्याः सृजतु विश्वकर्मा घोरा ऋषयो नमो अस्त्वेष्यः। चक्षुष एषाम्मनसश्च संधौ बृहस्पतये महि षद्गुमन्नमः। नमो विश्वकर्मणे स उं पात्वस्माननन्यान्सोमपान्मन्यमानः। प्राणस्य विद्वान्त्समरे न धीर एनश्चकृवान्महि बद्ध एषाम्। तं विश्वकर्मन् (३०)

प्र मुञ्चा स्वस्तये ये भक्षयन्तो न वसून्यानृहुः। यानुग्नयोऽन्वतप्यन्त धिष्णिषा इयं तेषामव्या दुरिष्टैः स्विष्टिं नस्तां कृणोतु विश्वकर्मा। नमः पितृभ्यो अभि ये नो अख्यन् यज्ञकृतो यज्ञकामाः सुदेवा अकामा वो दक्षिणां न नीनिम् मा नस्तस्मादेनसः पापयिष्ट।

यावन्तो वै संदस्यास्ते सर्वे दक्षिण्यास्तेभ्यो यो दक्षिणां न (३१)

नृयेदैभ्यो वृश्चेत यद्वैश्वकर्मणानि जुहोति सदस्यानेव तत्प्रीणात्यस्मे देवासो वपुषे चिकित्सत यमाशिरा दम्पती वाममंश्रुतः। पुमान्पुत्रो जायते विन्दते वस्वथ विश्वे अरुपा एधते गृहः। आशीर्दाया दम्पती वाममंश्रुतामरिष्टो रायः सचताः समौकसा। य आसिचत्सन्दुग्धं कुम्भ्या सहेष्टेन यामन्नमतिं जहातु सः। सर्पिर्ग्रीवी (३२)

पीवर्यस्य जाया पीवानः पुत्रा अकृशासो अस्य। सहजानिर्यः सुमखस्यमान इन्द्रायाशिरः सह कुम्भ्यादात्। आशीर्म ऊर्जमुत सुप्रजास्त्वमिषं दधातु द्रविणं सर्वर्चसम्। संजयन्क्षेत्राणि सहसाहमिन्द्र कृण्वानो अन्याः अधरान्सपत्नान्। भूतमसि भूते मां धा मुखमसि मुखम्भूयासम् द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिं गृह्णामि विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः (३३)

प्र च्यावयन्तु दिवि देवां दृहान्तरिक्षे वयांसि पृथिव्याम्पार्थिवान्भुवं ध्रुवेण हविषाव सोमं नयामसि। यथा नः सर्वमिज्जगदयुक्ष्मं सुमना असत्। यथा न इन्द्र इद्विशः केवलीः सर्वाः समनसः करत। यथा नः सर्वा इद्विशोऽस्माकं केवलीरसत्र॥ (३४)

एनंसा विश्वकर्मन् यो दक्षिणां न सर्पिर्ग्रीवी वैश्वानराश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

यद्वै होताध्वर्युमभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयत्युक्थंशा इत्याह प्रातःसवनमप्रतिगौर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनं गायत्रियैव प्रातःसवने वज्रमन्तर्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्यंदिनं सवनं प्रतिगौर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुत्रैष्टुभममाध्यंदिनं सवनं त्रिष्टुभैव माध्यंदिने सवने वज्रमन्तर्धत्ते (३५)

उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनमप्रतिगौर्य सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी शाक्करो वज्रो वज्रैणैव तृतीयसवने वज्रमन्तर्धत्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यो यथासवनमप्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयेत्तेजः प्रातःसवन आत्मन्दधीतेन्द्रियममाध्यंदिने सवने पशुस्तृतीयसवन इत्युक्थंशा इत्याह प्रातःसवनमप्रतिगौर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि (३६)

त्रिपदा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनमप्रातःसवन एव प्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो तेजो वै गायत्री तेजः प्रातःसवनं तेज एव प्रातःसवन आत्मन्यत्त उक्थं वाचीत्याह

मार्ध्यदिनं॑ सवनं प्रतिगौर्यं चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुत्रैष्टुभ्यमार्ध्यदिनं॑
 सवनंमार्ध्यदिन एव सवने प्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो इन्द्रियं वै
 त्रिष्टुगिन्द्रियमार्ध्यदिनं॑ सवनम् (३७)

इन्द्रियमेव मार्ध्यदिने सवनं आत्मन्धत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनम्प्रतिगौर्यं
 सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी शाक्कराः पशवो जागतां तृतीयसवनं तृतीयसवन एव
 प्रतिगुरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो पशवो वै जगती पशवंस्तृतीयसवनं पशूनेव तृतीयसवन
 आत्मन्धत्ते यद्वै होताध्वर्युर्मभ्याह्वयते आव्यमस्मिन्दधाति तद्यन्न (३८)

अपहनीत पुरास्यं संवत्सराद्गृह आ वैवीरञ्छोऽसा मोद इवेति प्रत्याह्वयते तेनैव तदपं
 हते यथा वा आयताम्प्रतीक्षत एवमध्वर्युः प्रतिगुरम्प्रतीक्षते यदभिप्रतिगृणीयाद्यथायतया
 समृच्छते तादृगेव तद्यदर्धर्चांलुप्येत यथा धावञ्छो हीयते तादृगेव तत्प्रबाहुग्वा
 ऋत्विजामुद्गीथा उद्गीथ एवोद्गातृणाम् (३९)

ऋचः प्रणव उक्थश्ऽसिनां प्रतिगुरोऽध्वर्यूणाम् य एवं विद्वान्प्रतिगृणात्यन्नाद एव
 भवत्यास्यं प्रजायां वाजी जायत इयम्वै होतासार्वध्वर्युर्यदासीनः शःसंत्यस्या एव
 तद्धोता नैत्यास्त इव हीयमथो इमामेव तेन यजमानो दुहे यत्तिष्ठन्प्रतिगृणात्यमुष्या एव
 तदध्वर्युर्नैति (४०)

तिष्ठतीव ह्यसावथो अमूमेव तेन यजमानो दुहे यदासीनः शःसन्ति तस्मादितःप्रदानं
 देवा उपं जीवन्ति यत्तिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मादमुतःप्रदानमनुष्या उपं जीवन्ति यत्प्राडासीनः
 शःसन्ति प्रत्यङ्तिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मात्प्राचीनः॑ रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा जायन्ते यद्वै
 होताध्वर्युर्मभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयति पराडा वर्तते वज्रमेव तन्नि करोति॥ (४१)

सवने वज्रमन्तर्धत्ते त्रीण्येतान्यक्षराणीन्द्रियमार्ध्यन्दिनं॑ सवनंत्रोद्गातृणामध्वर्युर्नैति वर्तयत्यष्टौ
 च॥

[९]

उपयामगृहीतोऽसि वाक्षसदसि वाक्पाभ्यां॑ त्वा ऋतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां
 गृहाम्युपयामगृहीतोऽस्यृतसदसि चक्षुष्याभ्यां॑ त्वा ऋतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां
 गृहाम्युपयामगृहीतोऽसि श्रुतसदसि श्रोत्रपाभ्यां॑ त्वा ऋतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां
 गृहामि देवेभ्यस्त्वा विश्वदेवेभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो विष्णवुरुक्रमेण ते सोमस्तः॑

रक्षस्व (४२)

तं तै दुश्शक्षा माव ख्यत् मयि वसुः पुरोवसुर्वाक्पा वाचं मे पाहि मयि
वसुर्विदद्वसुश्शक्षुष्पाश्शक्षुर्मे पाहि मयि वसुः संयद्वसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहि भूरसि
श्रेष्ठो रश्मीनाम्प्राणपाः प्राणं मे पाहि धूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामपानपा अपानं मे पाहि
यो न इन्द्रवायू मित्रावरुणावश्विनावभिदासति भ्रातृव्य उत्पिपीति शुभस्पती इदमहं
तमधरम्पादयामि यथेन्द्राहमुत्तमश्चेतयानि॥ (४३)

रक्षस्व भ्रातृव्यस्त्रयोदश च॥ [१०]

प्र सो अग्ने तवोतिभिः सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः। यस्य त्वं सुख्यमाविथ। प्र
होत्रे पूर्य वचोऽग्नये भरता बृहत्। विपां ज्योतींषि बिभ्रते न वेधसे। अग्ने त्री ते
वाजिना त्री पथस्थां तिस्रस्ते जिह्वा ऋतजात पूर्वीः। तिस्र उ ते तनुवो देववातास्ताभिर्नः
पाहि गिरो अप्रयुच्छन्। सं वां कर्मणा समिषा (४४)

हि नोमीन्द्राविष्णू अपंसस्पारे अस्य। जुषेथां यज्ञं द्रविणं च धत्तमरिष्टैर्नः पथिभिः
पारयन्ता। उभा जिग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनोः। इन्द्रश्च विष्णो
यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम्। त्रीण्यायूषि तवं जातवेदस्तिस्त्र आजानीरुषसंस्ते
अग्ने। ताभिर्देवानामवो यक्षि विद्वानथं (४५)

भुव यजमानाय शं योः। अग्निस्त्रीणि त्रिधातून्या क्षेति विदथां कविः। स
त्रींश्रेकादशा इह। यक्षच्च पिप्रयंच नो विप्रो दूतः परिष्कृतः। नभन्तामन्यके संमे।
इन्द्राविष्णू दृहिताः शम्बरस्य नव पुरो नवति च श्रथिष्टम्। शतं वर्चिनः सहस्रं च
साकं हूथो अप्रत्यसुरस्य वीरान्। उत माता महिषमन्वेनदमी त्वां जहति पुत्र देवाः।
अथाब्रवीद्वृत्रमिन्द्रो हनिष्यन्त्सखे विष्णो वितरं वि क्रमस्व (४६)

इषाऽथं त्वा त्रयोदश च॥ [११]

[यो वै स्फ्यः स्वस्तिः स्वधायै नमः प्र मुञ्च तिष्ठतीव षट्त्वारिंशत्॥४६॥ यो
वै पर्वमानानां वि क्रमस्व॥]

अग्ने तेजस्विन्वायुर्वसंवस्वैतद्वा अपां वायुरसि प्राणो नाम देवा वै यद्यज्ञेन न
प्रजापतिर्देवासुरानायुर्दा एतं युवानं सूर्यो देव इदं वामेकादश॥ [१२]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अग्ने तेजस्विन्तेजस्वी त्वं देवेषु भूयास्तेजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु दीक्षायै च त्वा तपसश्च तेजसे जुहोमि तेजोविदसि तेजो मा मा हासीन्माऽहं तेजो हासिषं मा मां तेजो हासीदिन्द्रौजस्विन्नोजस्वी त्वं देवेषु भूया ओजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्रस्य च (१)

ओजसे जुहोम्योजोविदस्योजो मा मा हासीन्माहमोजो हासिषं मा मामोजो हासीत्सूर्य भ्राजस्विन्भ्राजस्वी त्वं देवेषु भूया भ्राजस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु वायोश्च त्वाऽपां च भ्राजसे जुहोमि सुवर्विदसि सुवर्मा मा हासीन्माह९ सुवर्हासिषं मा मा९ सुवर्हासीन्मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥ (२)

क्षत्रस्य च मयि त्रयोवि९शतिश्च॥_____ [१]

वायुर्हिकर्ताऽग्निः प्रस्तोता प्रजापतिः साम बृहस्पतिरुद्राता विश्वे देवा उपगतातारो मरुतः प्रतिहर्तार इन्द्रो निधनं ते देवाः प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वैतद्वै सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुद्रातृभ्य उपाकरोति ते देवाः प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वित्याहैतदेव सर्वमात्मन्धत्त इडां देवहर्मनुर्यज्ञीर्बृहस्पतिरुक्थामदानि श९सिषद्विश्वे देवाः (३)

सूक्तवाच् पृथिवि मातर्मा मां हि९सीर्मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यास९ शुश्रूषेण्याम्मनुष्येभ्यस्तम्मा देवा अंवन्तु शोभायै पितरोऽनु मदन्तु॥ (४)

श९सिषद्विश्वे देवा अष्टावि९शतिश्च॥_____ [२]

वसंवस्त्वा प्र वृहन्तु गायत्रेण छन्दसाऽग्नेः प्रियम्पाथ उपैहि रुद्रास्त्वा प्र वृहन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियम्पाथ उपैह्यादित्यास्त्वा प्र वृहन्तु जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथ उपैहि मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा धूनोमि भन्दनासु कोतनासु नूतनासु

रेशीषु मेपीषु वाशीषु विश्वभृत्सु माध्वीषु ककुहासु शक्करीषु (५)

शुक्रासु ते शुक्र शुक्रमा धूनामि शुक्रं ते शुक्रेण गृह्णाम्यहो रूपेण सूर्यस्य रश्मिभिः।
आऽस्मिन्नुग्रा अचुच्यवुर्दिवो धारा असञ्चत। ककुहः रूपं वृषभस्य रोचते बृहत्सोमः
सोमस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। यत्ते सोमादभ्यं नाम जागृवि तस्मै ते सोम
सोमाय स्वाहोशित्वं देव सोम गायत्रेण छन्दसाऽग्नेः (६)

प्रियम्पाथो अपीहि वशी त्वं देव सोम त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियम्पाथो अपीह्यस्मत्सखा
त्वं देव सोम जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथो अपीह्या नः प्राण एतु
परावत आन्तरिक्षाद्विस्पर्ति। आयुः पृथिव्या अध्यमृतमसि प्राणाय त्वा। इन्द्राग्नी मे
वर्चः कृणुतां वर्चः सोमो बृहस्पतिः। वर्चो मे विश्वे देवा वर्चो मे धत्तमश्विना। दधन्वे
वा यदीमनु वोचद्ब्रह्माणि वेरु तत्। परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्रमिवाभवत्॥ (७)

शक्करीष्वग्नेर्बृहस्पतिः पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

एतद्वा अपां नामधेयं गुह्यं यदाधावा मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा धूनामीत्याहापामेव
नामधेयेन गुह्येन दिवो वृष्टिमव रुन्दे शुक्रं ते शुक्रेण गृह्णामीत्याहेतद्वा अहो रूपं
यद्रात्रिः सूर्यस्य रश्मयो वृष्ट्या ईशतेऽहं एव रूपेण सूर्यस्य रश्मिभिर्दिवो वृष्टिं
च्यावयत्याऽस्मिन्नुग्राः (८)

अचुच्यवुरित्याह यथायजुरेवैतत्ककुहः रूपं वृषभस्य रोचते बृहदित्याहेतद्वा अस्य
ककुहः रूपं यद्वृष्टी रूपेणैव वृष्टिमव रुन्दे यत्ते सोमादभ्यं नाम जागृवीत्याहेष ह
वै हविषां हविर्यजति योऽदाभ्यं गृहीत्वा सोमाय जुहोति परा वा एतस्यायुः प्राण
एति (९)

योऽंशुं गृह्णात्या नः प्राण एतु परावत इत्याहायुरेव प्राणमात्मन्धत्तेऽमृतमसि प्राणाय
त्वेति हिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः प्राणोऽमृतैर्नैवायुरात्मन्धत्ते शतमानम्भवति
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यप उप स्पृशति भेषजं वा आपो
भेषजमेव कुरुते॥ (१०)

उग्रा एत्याप्स्त्रीणि च॥ [४]

वायुरसि प्राणो नाम सवितुरधिपत्येऽपानं मे दाश्चक्षुरसि श्रोत्रं नाम धातुरधिपत्य

आयुर्मे दा रूपमसि वर्णो नाम बृहस्पतेराधिपत्ये प्रजां मे दा ऋतमसि सत्यं
नामेन्द्रस्याधिपत्ये क्षत्रं मे दा भूतमसि भव्यं नाम पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां गर्भं
धा ऋतस्य त्वा व्योमन ऋतस्य (११)

त्वा विभूमन ऋतस्य त्वा विधर्मण ऋतस्य त्वा सत्यायुतस्य त्वा ज्योतिषे
प्रजापतिर्विराजमपश्यत्तया भूतं च भव्यं चासृजत् तामृषिभ्यस्तिरोऽदधात्तां जमदग्निस्तपसा-
ऽपश्यत्तया वै स पृथ्वीन्कामानसृजत् तत्पृथ्वीनां पृथिव्यम् यत्पृथ्वी गृह्यन्ते पृथ्वीनेव तैः
कामान् यजमानोऽव रुद्धे वायुरसि प्राणः (१२)

नामेत्याह प्राणापानावेवाव रुद्धे चक्षुरसि श्रोत्रं नामेत्याहायुरेवाव रुद्धे रूपमसि
वर्णो नामेत्याह प्रजामेवाव रुद्ध ऋतमसि सत्यं नामेत्याह क्षत्रमेवाव रुद्धे भूतमसि
भव्यं नामेत्याह पशवो वा अपामोषधीनां गर्भः पशूनेव (१३)

अव रुद्ध एतावद्वै पुरुषम्परितस्तदेवाव रुद्ध ऋतस्य त्वा व्योमन इत्याहेयं
वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जयत्यृतस्य त्वा विभूमन इत्याहान्तरिक्षं वा ऋतस्य
विभूमान्तरिक्षमेवाभि जयत्यृतस्य त्वा विधर्मण इत्याह द्यौर्वा ऋतस्य विधर्म दिवमेवाभि
जयत्यृतस्य (१४)

त्वा सत्यायेत्याह दिशो वा ऋतस्य सत्यं दिशं एवाभि जयत्यृतस्य त्वा ज्योतिषे
इत्याह सुवर्गो वै लोक ऋतस्य ज्योतिः सुवर्गमेव लोकमभि जयत्येतावन्तो वै
दैवलोकास्तानेवाभि जयति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडत्र विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति
तिष्ठति॥ (१५)

व्योमन ऋतस्य प्राणः पशूनेव विधर्म दिवमेवाभि जयत्यृतस्य षट्त्वारिंशच्च॥—[५]

देवा वै यद्यज्ञेन नावारुन्धत् तत्परैरवारुन्धत् तत्पराणां परत्वम् यत्परं गृह्यन्ते
यदेव यज्ञेन नावरुद्धे तस्यावरुद्धौ यमप्रथमं गृह्णातीममेव तेन लोकमभि जयति यं
द्वितीयमन्तरिक्षं तेन यं तृतीयममुमेव तेन लोकमभि जयति यदेते गृह्यन्ते एषां
लोकानामभिजित्यै (१६)

उत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाञ्चो गृह्यन्तेऽभिजित्यैवेमाल्लोकान्युनरिमं लोकम्प्रत्यवरोहन्ति
यत्पूर्वेष्वहःस्वितः पराञ्चो गृह्यन्ते तस्मादितः पराञ्च इमे लोका यदुत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाञ्चो

गृह्यन्ते तस्मादमुतोऽर्वा च इमे लोकास्तस्मादयातयाम्नो लोकान्मनुष्या उप जीवन्ति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादद्य ओषधयः सम्भवन्त्योषधयः (१७)

मनुष्याणामन्नं प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्त इति परानन्विति
ब्रूयाद्यद्गृहात्यद्ध्यस्त्वोषधीभ्यो गृह्णामीति तस्मादद्य ओषधयः सम्भवन्ति यद्गृहात्योषधीभ्यस्त्वा
प्रजाभ्यो गृह्णामीति तस्मादोषधयो मनुष्याणामन्नम् यद्गृहाति प्रजाभ्यस्त्वा प्रजापतये
गृह्णामीति तस्मात्प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्ते॥ (१८)

अभिजित्या ओषधयोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [६]

प्रजापतिर्देवासुरानंसृजत तदनु यज्ञोऽसृज्यत यज्ञं छन्दांसि ते विष्वञ्चो व्यक्रामन्थो-
ऽसुराननु यज्ञोऽपाक्रामद्यज्ञं छन्दांसि ते देवा अमन्यन्तामी वा इदमभवन् यद्वयं स्म
इति ते प्रजापतिमुपाधावन्थोऽब्रवीत्प्रजापतिश्छन्दसां वीर्यमादाय तद्वः प्र दास्यामीति
स छन्दसां वीर्यम् (१९)

आदाय तदैभ्यः प्रायच्छुत्तदनु छन्दांस्यपाक्रामञ्छन्दांसि यज्ञस्ततो देवा
अभवन्परासुरा य एवं छन्दसां वीर्यं वेदा श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो
भवत्यात्मना पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मै कर्मध्वर्युरा श्रावयतीति
छन्दसां वीर्यायेति ब्रूयादेतद्वै (२०)

छन्दसां वीर्यमा श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कारो य एवं वेद सर्वार्यैरेव
छन्दोभिरर्चति यत्किं चार्चति यदिन्द्रो वृत्रमहन्नमेध्यं तद्यद्यतीनपावपदमेध्यं तदथ कस्मादैन्द्रो
यज्ञ आ सऽस्थातोऽरित्याहुरिन्द्रस्य वा एषा यज्ञियां तनूर्यद्यज्ञस्तामेव तद्यजन्ति य एवं
वेदोपैनं यज्ञो नमति॥ (२१)

स छन्दसां वीर्यं वा एव तदष्टौ च॥ [७]

आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतम्पीत्वा मधु चारु
गव्यं पितेवं पुत्रमभि रक्षतादिमम्। आ वृश्च्यते वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः
शृतंकृत्याथान्यत्रावभृथमवैत्यायुर्दा अग्ने हविषो जुषाण इत्यवभृथमवैष्यञ्जुहुयादाहुत्यैवैनौ
शमयति नार्तिमाच्छति यजमानो यत्कुसीदम् (२२)

अप्रतीतुम्मयि येन यमस्य बलिना चरामि। इहैव सन्निरवन्दये तदेतत्तदग्रे अनृणो भवामि। विश्वलोप विश्वदावस्य त्वासञ्जुहोम्यग्धादेकोऽहुतादेकः समसनादेकः। ते नः कृण्वन्तु भेषजं सदः सहो वरेण्यम्। अयं नो नभसा पुरः सङ्स्फानो अभि रक्षतु। गृहाणामसमर्थ्ये बहवो नो गृहा असन्ना। स त्वं नः (२३)

नभसस्पत ऊर्जं नो धेहि भद्रया। पुनर्नो नष्टमा कृधि पुनर्नो रयिमा कृधि। देव सङ्स्फान सहस्रपोषस्येशिषे स नो रास्वाज्यानिं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम्। अग्निर्वा यम इयं यमी कुसीदं वा एतद्यमस्य यजमान आ दत्ते यदोषधीभिर्वेदिं स्तृणाति यदनुपौष्य प्रयायाद्वीवबद्धमेनम् (२४)

अमुष्मिल्लौके नैनीयेरन् यत्कुसीदमप्रतीतुम्मयीत्युपौषतीहैव सन् यमं कुसीदं निरवदायानृणः सुवर्गं लोकमेति यदि मिश्रमिव चरेदञ्जलिना सक्तून्म्रदाव्यं जुहुयादेष वा अग्निर्वैश्वानरो यत्प्रदाव्यः स एवैनं स्वदयत्यह्ना विधान्यामेकाष्टकायामपूपं चतुःशरावम्पक्त्वा प्रातरेतेन कक्षमुपौषेद्यदि (२५)

दहति पुण्यसमम्भवति यदि न दहति पापसममेतेन ह स्म वा ऋषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घसत्रमुप यन्ति यो वा उपद्रष्टारमुपश्रोतारमनुख्यातारं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लौक इष्टापूरतेन गच्छतेऽग्निर्वा उपद्रष्टा वायुरुपश्रोताऽऽदित्योऽनुख्याता तान् य एवं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लौक इष्टापूरतेन गच्छतेऽयं नो नभसा पुरः (२६)

इत्याहाऽग्निर्वै नभसा पुरोऽग्निमेव तदाहेतन्मे गोपायेति स त्वं नो नभसस्पत इत्याह वायुर्वै नभसस्पतिर्वायुमेव तदाहेतन्मे गोपायेति देव सङ्स्फानेत्याहासौ वा आदित्यो देवः सङ्स्फान आदित्यमेव तदाहेतन्मे गोपायेति॥ (२७)

कुसीदन्त्वन्न एनमोषेद्यदि पुर आदित्यमेव तदाहेतन्मे गोपायेति॥ [८]

एतं युवानं परिं वो ददामि तेन क्रीडन्तीश्वरत प्रियेण। मा नः शाप्त जनुषां सुभागा रायस्पोषेण समिषा मदेम। नमो महिम्न उत चक्षुषे ते मरुताम्पितस्तदहं गृणामि। अनु मन्यस्व सुयजा यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम्। देवानामेष उपनाह आसीदपां गर्भं ओषधीषु न्यक्तः। सोमस्य द्रप्समवृणीत पूषा (२८)

बृहन्नद्रिरभवत्तदेषाम्। पिता वत्सानाम्पतिरघ्नियानामथो पिता महतां गर्गराणाम्। वत्सो

जरायुं प्रतिधुक्पीयूषं आमिक्षा मस्तु घृतमस्य रेतः। त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वां
हवन्त मरुतः स्वर्काः। वर्षमक्षत्रस्य ककुभिं शिश्रियाणस्ततो न उग्रो वि भंजा वसूनि।
व्युद्धेन वा एष पशुनां यजते यस्येतानि न क्रियन्त एष ह त्वे समुद्धेन यजते
यस्येतानि क्रियन्ते॥ (२९)

पूषा क्रियन्त एषोऽष्टौ च॥ [९]

सूर्यो देवो दिविषद्भ्यो धाता क्षत्राय वायुः प्रजाभ्यः। बृहस्पतिस्त्वा प्रजापतये
ज्योतिष्मतीं जुहोतु। यस्यास्ते हरितो गर्भोऽथो योनिर्हरिण्ययी। अङ्गान्यहुता यस्ये
तां देवैः समजीगमम्। आ वर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तयेन्द्र नर्दबुद। भूम्याश्चतस्रः
प्रदिशस्ताभिरा वर्तया पुनः। वि ते भिनद्धि तकरीं वि योनिं वि गवीन्यौ। वि (३०)

मातरं च पुत्रं च वि गर्भं च जरायुं च। बहिस्ते अस्तु बालिति। उरुद्रप्सो विश्वरूप
इन्दुः पर्वमानो धीरं आनञ्ज गर्भम्। एकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदी पञ्चपदी षट्पदी
सप्तपदष्टापदी भुवनानुं प्रथताः स्वाहा॥ मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्।
पिपृतां नो भरीमभिः॥ (३१)

गवीन्यौ वि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

इदं वामास्ये हविः प्रियमिन्द्राबृहस्पती। उक्थम्मदश्च शस्यते। अयं वां परिं
षिच्यते सोमं इन्द्राबृहस्पती। चारुमदाय पीतयै। अस्मे इन्द्राबृहस्पती रयिं धत्तं
शतृग्विनम्। अश्वावन्तं सहस्रिणम्। बृहस्पतिर्नः परिं पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः।
इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु। वि ते विष्वग्वातजूतासो
अग्ने भामांसः (३२)

शुचे शुचयश्चरन्ति। तुविम्रक्षासो दिव्या नवग्वा वनां वनन्ति धृषता रुजन्तः। त्वामग्ने
मानुषीरीडते विशो होत्राविदं विविचिं रत्नधातमम्। गुहा सन्तं सुभग विश्वदर्शतं
तुविष्मणसं सुयजं घृतश्रियम्। धाता दंदातु नो रयिमीशानो जगत्स्पतिः। स नः
पूर्णं वावनत्। धाता प्रजाया उत राय ईशे धातेदं विश्वम्भुवनं जजान। धाता पुत्रं
यजमानाय दाता (३३)

तस्मा उ ह्वयं घृतवद्विधेम। धाता दंदातु नो रयिम्राचीं जीवातुमक्षिताम्। वयं देवस्य

धीमहि सुमतिः सत्यराधसः। धाता ददातु दाशुषे वसूनि प्रजाकामाय मीढुषे दुरोणे।
तस्मै देवा अमृताः सं व्ययन्तां विश्वे देवासो अदितिः सजोषाः। अनु नोऽद्यानुमतिर्यज्ञं
देवेषु मन्यताम्। अग्निश्च हव्यवाहनो भवतां दाशुषे मयः। अन्विदनुमते त्वम् (३४)

मन्यासै शं च नः कृधि। ऋत्वे दक्षाय नो हिनु प्र ण आयूँषि तारिषः। अनु
मन्यतामनुमन्यमाना प्रजावन्तः रयिमक्षीयमाणम्। तस्यै वयः हेडसि मापि भूम सा
नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु। यस्यामिदम्प्रदिशि यद्विरोचतेऽनुमतिं प्रति भूषन्त्यायवः।
यस्या उपस्थं उर्वन्तरिक्षः सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु (३५)

राकामहः सुहवाः सुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा बोधतु त्वना। सीव्यत्वपः
सूच्याऽच्छिद्यमानया ददातु वीरः शतदायमुक्थ्यम्। यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो
याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि। ताभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रपोषः सुभगे रराणा।
सिनीवालि या सुपाणिः। कुहूमहः सुभगा विद्वानापसमस्मिन् यज्ञे सुहवा जोहवीमि।
सा नो ददातु श्रवणम्पितृणां तस्यास्ते देवि हविषा विधेम। कुहूर्देवानाममृतस्य पत्नी
हव्या नो अस्य हविषश्चिकेतु। सं दाशुषे किरतु भूरि वामः रायस्पोषं चिकितुषं
दधातु॥ (३६)

भामासो दाता त्वमन्तरिक्षः सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु श्रवणं चतुर्विंशतिश्च॥[११]

वि वा एतस्या वायो इमे वै चित्तश्चाग्निर्भूतानां देवा वा अभ्यातानानृताषाड्राष्ट्रकामाय
देविका वास्तोष्यते त्वमग्रे बृहदेकादश॥—[१२] वि वा एतस्येत्याह मृत्युर्गन्धर्वोऽव रुन्धे
मध्यतस्त्वमग्रे बृहथ्यद्वैत्वारिंशत्॥४६॥ वि वा एतस्य प्रियासः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

वि वा एतस्य यज्ञं ऋध्यते यस्य हविरतिरिच्यते सूर्यो देवो दिविषद् इत्याह
बृहस्पतिना चैवास्य प्रजापतिना च यज्ञस्य व्यद्धमपि वपति रक्षाँसि वा एतत्पशुः
संचन्ते यदेकदेवत्यं आलब्धो भूयान्भवति यस्यास्ते हरितो गर्भ इत्याह देवत्रैवेनां गमयति

रक्षसामपंहत्या आ वर्तन वर्तयेत्याह (१)

ब्रह्मणैवैनमा वर्तयति वि ते भिनन्नि तकरीमित्याह यथायजुरेवैतदुरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुरित्याह प्रजा वै पशव इन्दुः प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयति दिवं वै यज्ञस्य व्यृद्धं गच्छति पृथिवीमतिरिक्तन्तद्यत्र शमयेदार्तिमाच्छेद्यजमानो मही द्यौः पृथिवी च न इति (२)

आह द्यावापृथिवीभ्यामेव यज्ञस्य व्यृद्धं चार्तिरिक्तं च शमयति नार्तिमाच्छेति यजमानो भस्मनाभि समूहति स्वगाकृत्या अथो अनयोर्वा एष गर्भोऽनयोरैवैनं दधाति यदवद्येदति तद्रैचयेद्यन्नावद्येत्पशोरालब्धस्य नावं द्येत् पुरस्तान्नाभ्या अन्यदवद्येदुपरिष्ठादन्यत्पुरस्ताद्वै नाभ्यै (३)

प्राण उपरिष्ठादपानो यावानेव पशुस्तस्यावं द्यति विष्णवे शिपिविष्टाय जुहोति यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते यः पशोर्भूमा या पुष्टिस्तद्विष्णुः शिपिविष्टोऽतिरिक्त एवार्तिरिक्तं दधात्यतिरिक्तस्य शान्त्या अष्टाप्रृड्विरण्यं दक्षिणाऽष्टापदी ह्येषात्मा नवमः पशोरास्यां अन्तरकोश उष्णीषेणाविष्टितम्भवत्येवमिव हि पशुरुल्बमिव चर्मव मांसमिवास्थीव यावानेव पशुस्तमास्वावं रुद्धे यस्यैषा यज्ञे प्रायश्चित्तिः क्रियत इष्ट्वा वसीयान्भवति॥ (४)

वर्तयेत्याह न इति वै नाभ्या उल्बमिवैकविंशतिश्च॥ [१]

आ वायो भूष शुचिपा उप नः सहस्रं ते नियुतो विश्ववार। उपो ते अन्धो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम्। आकृत्यै त्वा कामाय त्वा समृधे त्वा किक्किटा ते मनः प्रजापतये स्वाहा किक्किटा ते प्राणं वायवे स्वाहा किक्किटा ते चक्षुः सूर्याय स्वाहा किक्किटा ते श्रोत्रं द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा किक्किटा ते वाच संरस्वत्यै स्वाहा (५)

त्वं तुरीयां वशिनीं वशासिं सकृद्यत्वा मनसा गर्भं आशयत्। वशा त्वं वशिनीं गच्छ देवान्सत्याः संन्तु यजमानस्य कामाः। अजासिं रयिष्ठा पृथिव्यां सीदोर्ध्वान्तरिक्षमुप तिष्ठस्व दिवि ते बृहद्भाः। तन्तुं तन्वत्रजंसो भानुमन्विहि ज्योतिष्मतः पथो रक्ष धिया कृतान। अनुल्बणं वयत् जोगुं वामपो मनुर्भव जनया दैव्यं जनम्। मनसो हविरसि प्रजापतेर्वर्णो गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्म॥ (६)

संरस्वत्यै स्वाहा मनुस्त्रयोदश च॥ [२]

इमे वै सहास्तान्ते वायुर्व्यवात्ते गर्भमदधातान्तः सोमः प्राजंनयदग्निरग्रसत् स एतं प्रजापतिराग्रेयमृष्टाकपालमपश्यत्तं निरवपत्तेनैवैनामग्रेरधि निरक्रीणात्तस्मादप्यन्यदेवत्यामालभमान आग्रेयमृष्टाकपालम्पुरस्तात्रिवपेदग्रेरेवैनामधि निष्क्रीया लभेत यत् (७)

वायुर्व्यवात्तस्माद्वायव्यां यदिमे गर्भमदधातां तस्माद्वावापृथिव्यां यथ्सोमः प्राजंनयदग्निरग्रसत् तस्मादग्नीषोमीया यदनयोर्वियत्योर्वागवदत्तस्मात्सारस्वती यत्प्रजापतिराग्रेरधि निरक्रीणात्तस्मात्प्राजापत्या सा वा एषा सर्वदेवत्या यदजा वशा वायव्यामा लभेत भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन (८)

भागधेयेनोप धावति स एवैनम्भूतिं गमयति द्यावापृथिव्यामा लभेत कृषमाणः प्रतिष्ठाकामो दिव एवास्मै पर्जन्यां वर्षति व्यस्यामोषंधयो रोहन्ति समर्धुकमस्य सस्यम्भवत्यग्नीषोमीयामा लभेत यः कामयेतान्नवानन्नादः स्यामित्यग्निनैवान्नमव रुद्धे सोमैनान्नाद्यमन्नवानेवान्नादो भवति सारस्वतीमा लभेत यः (९)

ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन्वाचं दधाति प्राजापत्यामा लभेत यः कामयेतानभिजितमभि जयेयमिति प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेवानभिजितमभि जयति वायव्ययोपाकरोति वायोरेवैनामवरुध्या लभेत आकूत्यै त्वा कामाय त्वा (१०)

इत्याह यथायजुरेवैतत्किंकिटाकारं जुहोति किंकिटाकारेण वै ग्राम्याः पशवो रमन्ते प्रारण्याः पतन्ति यत्किंकिटाकारं जुहोति ग्राम्याणां पशूनां धृत्यै पर्यग्नौ क्रियमाणे जुहोति जीवन्तीमेवैना सुवर्गं लोकङ्गमयति त्वं तुरीयां वशिनीं वशासीत्याह देवत्रैवेना गमयति सत्याः संन्तु यजमानस्य कामा इत्याहैष वै कामः (११)

यजमानस्य यदनात् उदचं गच्छति तस्मादेवमाहाजासि रयिष्ठेत्याहैष्वैना लोकेषु प्रतिष्ठापयति दिवि ते बृहद्वा इत्याह सुवर्ग एवास्मै लोके ज्योतिर्दधाति तन्तुं तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्याहेमानेवास्मै लोकां ज्योतिष्मतः करोत्यनुल्बणं वयत जोगुवामप इति (१२)

आह यदेव यज्ञ उल्बणं क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्मनुर्भव जनया दैव्यं जनमित्याह मानव्या वै प्रजास्ता एवाद्याः कुरुते मनसो हविरसीत्याह स्वगाकृत्यै गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्मेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते तस्यै वा एतस्या एकमेवादवयजनं यदालब्धायामभ्रः (१३)

भवन्ति यदालंब्यायामभ्रः स्यादप्सु वा प्रवेशयेत्सर्वा वा प्राश्नीयाद्यदप्सु प्रवेशयेद्यज्ञवेशं कुर्यात्सर्वमेव प्राश्नीयादिन्द्रियमेवात्मन्धत्ते सा वा एषा त्रयाणामेवावरुद्धा संवत्सरसदः सहस्रयाजिनो गृहमेधिनस्त एवैतया यजेरन्तेषामेवैषाप्ता॥ 14॥

यथस्वेन सारस्वतीमा लभेत् यः कामाय त्वा कामोऽप इत्यभ्रो द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च मनश्च शक्नोतीति दर्शश्च पूर्णमासश्च बृहच्च रथन्तरं च प्रजापतिर्जयानिन्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तस्मै विशः समनमन्त सर्वाः स उग्रः स हि हव्यो बभूव देवासुराः संयत्ता आसन्त्यस इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एताञ्जयान्प्रायच्छत्तानजुहोततो वै देवा असुरानजयन् यदजयन्तञ्जयानां जयत्वं स्पर्धमानेनेते होतव्या जयत्येव तां पृतनाम्॥ (१५)

उप पञ्चविंशतिश्च॥—[४]

अग्निभूतानामधिपतिः स मावत्विन्द्रो ज्येष्ठानां यमः पृथिव्या वायुरन्तरिक्षस्य सूर्यो दिवश्चन्द्रमा नक्षत्राणाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणो मित्रः सत्यानां वरुणोऽपा संमुद्रः स्रोत्यानामन्नं साम्राज्यानामधिपति तन्मावतु सोम ओषधीनां सविता प्रसवानां रुद्रः पशूनां त्वष्टा रूपाणां विष्णुः पर्वतानाम्मरुतो गुणानामधिपतयस्ते मावन्तु पितरः पितामहाः परेऽवरे ततोस्ततामहा इह मावत। अस्मिन्ब्रह्मन्त्रस्मिन्क्षेत्रेऽस्यामाशिष्यस्याम्पुरोधायांस्मिन्कर्मन्त्रस्यां देवहूत्याम्॥ (१६)

अवरे सप्तदश च॥—[५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एतानभ्यातानानपश्यन्तानभ्यातन्वन्त यद्देवानां कर्मासीदार्ध्यन्त यद्यदसुराणां न तदार्ध्यन्त येन कर्मणेश्चेत्तत्र होतव्या ऋध्नोत्येव तेन कर्मणा यद्विश्वे देवाः समभरन्तस्मादभ्याताना वैश्वदेवा यत्प्रजापतिर्जयान्प्रायच्छत्तस्माञ्जयाः प्राजापत्याः (१७)

यद्राष्ट्रभृद्धीं राष्ट्रमाददत् तद्राष्ट्रभृतां राष्ट्रभृत्वन्ते देवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वन्त जयैरजयन्त्राष्ट्रभृद्धीं राष्ट्रमाददत् यद्देवा अभ्यातानैरसुरानभ्यातन्वन्त तदभ्यातानानांमभ्यातानत्वं यज्जयैरजयन्तञ्जयानां जयत्वं यद्राष्ट्रभृद्धीं राष्ट्रमाददत् तद्राष्ट्रभृतां राष्ट्रभृत्वन्ततो देवा

अभ्वन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्थ्यात्स एताञ्जुह्यादभ्यातानैरेव भ्रातृव्यान्भ्यातनुते जयैर्जयति
राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमा दत्ते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (१८)

प्राजापत्याः सोऽष्टादश च॥ [६]

ऋताषाडृतधामाऽग्निर्गन्धर्वस्तस्योषधयोऽप्सरस ऊर्जो नाम स इदं ब्रह्म क्षत्रम्पातु ता
इदं ब्रह्म क्षत्रम्पातु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा संहितो विश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य
मरीचयोऽप्सरस आयुवं सुषुम्नः सूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो बेकुरयो
भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा अप्सरसः स्त्वाः प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनः (१९)

गन्धर्वस्तस्यर्ख्सामान्यप्सरसो वह्नय इषिरो विश्वव्यचा वातो गन्धर्वस्तस्यापोऽप्सरसो
मुदा भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च। स नो रास्वाज्यानि रायस्पोष सुवीर्य
संवत्सरीणाः स्वस्तिम्। परमेष्ठप्रधिपतिर्मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य विश्वमप्सरसो भुवः सुक्षितिः
सुभूतिर्भद्रकृत्सुर्वान्पर्जन्यो गन्धर्वस्तस्य विद्युतोऽप्सरसो रुचो दूरेहेतिरमृडयः (२०)

मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुवश्चारुः कृपणकाशी कामो गन्धर्वस्तस्याधयोऽ-
प्सरसः शोचयन्तीनाम स इदं ब्रह्म क्षत्रम्पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रम्पातु तस्मै स्वाहा
ताभ्यः स्वाहा स नो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च। उरु ब्रह्मणेऽस्मै
क्षत्राय महि शर्म यच्छ॥ (२१)

मनोऽमृडयष्वद्वत्वारिंशच्च॥ [७]

राष्ट्रकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रेणैवास्मै राष्ट्रमव रुद्धे राष्ट्रमेव भवत्यात्मने
होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं प्रजा राष्ट्रम्पशवो राष्ट्रं यच्छ्रेष्ठो भवति राष्ट्रेणैव राष्ट्रमव
रुद्धे वसिष्ठः समानाना भवति ग्रामकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं संजाता
राष्ट्रेणैवास्मै राष्ट्रं संजातानव रुद्धे ग्रामी (२२)

एव भवत्यधिदेवने जुहोत्यधिदेवने एवास्मै सजातानव रुद्धे त एनमवरुद्धा उप
तिष्ठन्ते रथमुख ओजंस्कामस्य होतव्या ओजो वै राष्ट्रभृत ओजो रथ ओजंसेवास्मा
ओजोऽव रुद्ध ओजस्व्यैव भवति यो राष्ट्रादपभूतः स्यात्तस्मै होतव्या यावन्तोऽस्य रथाः
स्युस्तान्ब्रूयाद्युद्धमिति राष्ट्रमेवास्मै युनक्ति (२३)

आहुतयो वा एतस्याक्लृप्ता यस्य राष्ट्रं न कल्पते स्वरथस्य दक्षिणं चक्रम्प्रवृद्धं नाडीमभि जुहुयादाहुतीरेवास्य कल्पयति ता अस्य कल्पमाना राष्ट्रमनु कल्पते सङ्ग्रामे संयन्ते होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतौ राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते ये सङ्ग्रामं संयन्ति यस्य पूर्वस्य जुह्वति स एव भवति जयति तं सङ्ग्रामं मान्धुक इध्मः (२४)

भुवत्यङ्गारा एव प्रतिवेष्टमाना अमित्राणामस्य सेनां प्रति वेष्टयन्ति य उन्माद्येतस्मै होतव्या गन्धर्वाप्सरसो वा एतमुन्मादयन्ति य उन्माद्येत्येते खलु वै गन्धर्वाप्सरसो यद्राष्ट्रभृतस्तस्मै स्वाहा ताम्यः स्वाहेति जुहोति तेनैवेनाञ्छमयति नैयग्रोध औदुम्बर आश्वत्थः प्लाक्ष इतीध्मो भवत्येते वै गन्धर्वाप्सरसां गृहाः स्व एवेनान् (२५)

आयतने शमयत्यभिचरता प्रतिलोमं होतव्याः प्राणानेवास्य प्रतीचः प्रति यौति तं ततो येन केन च स्तृणुते स्वकृतं इरिणे जुहोति प्रदरे वैतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतं निर्ऋतिगृहीत एवेनं निर्ऋत्या ग्राहयति यद्वाचः क्रूरन्तेन वषट्करोति वाच एवेनं क्रूरेण प्र वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति यस्य कामयेतान्नाद्यम् (२६)

आ दंदियेति तस्य सभायामुत्तानो निपद्य भुवनस्य पत इति तृणानि सं गृहीयात्प्रजापतिर्वै भुवनस्य पतिः प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमा दत्त इदमहमप्यामुप्यायुषस्यान्नाद्यं हरामीत्याहान्नाद्यमेवास्य हरति पङ्क्तिरहरति पङ्का ऋतवः प्रजापतिनैवास्यान्नाद्यमादायर्तवोऽस्मा अनु प्र यच्छन्ति (२७)

यो ज्येष्ठबन्धुरपभूतः स्यात्तः स्थलैऽवसाय्यं ब्रह्मौदनं चतुःशरावम्पुक्ता तस्मै होतव्या वर्षम् वै राष्ट्रभृतो वर्षम् स्थलं वर्षमणैवेनं वर्षं समानानां गमयति चतुःशरावो भवति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति क्षीरे भवति रुचमेवासिन्धधात्युद्धरति श्रुतत्वाय सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय चत्वारं आरुषेयाः प्राश्रन्ति दिशामेव ज्योतिषि जुहोति॥ (२८)

ग्रामी युनक्तीध्मः स्व एवेनान्नाद्यं यच्छन्त्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [८]

देविका निर्वपेत्प्रजाकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै प्रजाश्छन्दांभिरेवास्यै प्रजाः प्र जनयति प्रथमं धातारं करोति मिथुनी एव तेन करोत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते राका प्र सिनीवाली जनयति प्रजास्वेव प्रजातासु कुह्वा वाचं दधात्येता एव निर्वपेत्पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि (२९)

इव खलु वै पशवश्छन्दोभिरेवास्यै पशून् जनयति प्रथमं धातारं करोति प्रैव तेन वापयत्यन्वेवास्य अनुमतिर्मन्यते राते राका प्र सिनीवाली जनयति पशून्वेव प्रजातान्कुह्वं प्रतिं षापयत्येता एव निर्वपेद्दामकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै ग्रामश्छन्दोभिरेवास्यै ग्रामम् (३०)

अवं रुद्धे मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवेनं ग्रामस्य दधात्येता एव निर्वपेज्योगामयावी छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतमभि मन्यन्ते यस्य ज्योगामयति छन्दोभिरेवेनमगदं करोति मध्यतो धातारं करोति मध्यतो वा एतस्याक्लृप्तं यस्य ज्योगामयति मध्यत एवास्य तेन कल्पयत्येता एव निः (३१)

वपेद्यं यज्ञो नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतं नोपं नमन्ति यं यज्ञो नोपनमति प्रथमं धातारं करोति मुखत एवास्यै छन्दांसि दधात्युपैनं यज्ञो नमत्येता एव निर्वपेदीजानश्छन्दांसि वै देविका यातयामानीव खलु वा एतस्य छन्दांसि य ईजान उत्तमं धातारं करोति (३२)

उपरिष्ठादेवास्यै छन्दांस्ययातयामान्यवं रुद्ध उपैनमुत्तरो यज्ञो नमत्येता एव निर्वपेद्यम्मेधा नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतं नोपं नमन्ति यम्मेधा नोपनमति प्रथमं धातारं करोति मुखत एवास्यै छन्दांसि दधात्युपैनम्मेधा नमत्येता एव निर्वपेत् (३३)

रुक्कामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै रुक्छन्दोभिरेवास्मिन्नुचं दधाति क्षीरे भवन्ति रुचमेवास्मिन्दधति मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवेनं रुचो दधाति गायत्री वा अनुमतिस्त्रिष्टुग्राका जगती सिनीवाल्यनुष्टुपकुहूर्धाता वषट्कारः पूर्वपक्षो राकापरपक्षः कुहूरमावास्या सिनीवाली पौर्णमास्यनुमतिश्चन्द्रमा धाताऽष्टौ (३४)

वसवोऽष्टाक्षरा गायत्र्येकादश रुद्रा एकादशाक्षरा त्रिष्टुब्धादशादित्या द्वादशाक्षरा जगती प्रजापतिरनुष्टुब्धाता वषट्कार एतद्वै देविकाः सर्वाणि च छन्दांसि सर्वाश्च देवता वषट्कारस्ता यत्सह सर्वा निर्वपेदीश्वरा एनम्प्रदहो द्वे प्रथमे निरुप्य धातुस्तृतीयं निर्वपेत्तथो एवोत्तरे निर्वपेत्तथैनं न प्र दहन्त्यथो यस्यै कामाय निरुप्यन्ते तमेवाभिरुपाप्नोति॥ (३५)

पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि ग्रामङ्कल्पयत्येता एव निरुत्तमन्धातारं करोति मेधा नमत्येता एव निर्वपेदष्टौ दहन्ति नवं च (९) देविकाः प्रजाकामो मिथुनी पशुकाम॥[९]

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्मान्स्वावेशो अनमीवो भवा नः। यत्त्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। वास्तोष्पते शग्मया स॒सदा ते सक्षीमहि रण्वया गातुमत्या॥ आवः क्षेमं उत योगे वरं नो यूयम्पात स्वस्तिभिः सदा नः। यत्स्यायम्प्रातरग्निहोत्रं जुहोत्याहुतीष्टका एव ता उप धत्ते (३६)

यजमानोऽहोरात्राणि वा एतस्येष्टका य आहिताग्निर्यत्स्यायम्प्रातर्जुहोत्यहोरात्राण्येवात्वेष्टकाः कृत्वोप धत्ते दशं समानत्रं जुहोति दशाक्षरा विराड्विराजमेवात्वेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽथो विराज्येव यज्ञमाप्नोति चित्यंश्चित्योऽस्य भवति तस्माच्चत्र दशोषित्वा प्रयाति तद्यज्ञवास्त्ववास्त्वेव तद्यत्ततोऽर्वाचीनम् (३७)

रुद्रः खलु वै वास्तोष्पतिर्यदहुत्वा वास्तोष्पतीयम्प्रयायाद्रुद्र एनम्भूत्वाग्निरनूत्थाय हन्याद्वास्तोष्पतीयं जुहोति भागधेयेनैवेन शमयति नार्तिमार्च्छति यजमानो यद्युक्ते जुहुयाद्यथा प्रयाते वास्तावाहुतिं जुहोति तादृगेव तद्यद्युक्ते जुहुयाद्यथा क्षेम आहुतिं जुहोति तादृगेव तदहुतमस्य वास्तोष्पतीयः स्यात् (३८)

दक्षिणो युक्तो भवति सव्योऽयुक्तोऽथ वास्तोष्पतीयं जुहोत्युभयमेवाकुरपरिवर्गमेवेन शमयति यदेकया जुहुयाद्विहोमं कुर्यात्पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति सदेवत्वाय यद्धुत आदध्याद्रुद्रं गृहानन्वारोहयेद्यदवक्षाणान्यसम्प्रक्षाप्य प्रयायाद्यथा यज्ञवेशं स वादहनं वा तादृगेव तदयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरण्योः समारोहयति (३९)

एष वा अग्रेयोनिः स्व एवैनं योनौ समारोहयत्यथो खल्वाहुयद्रण्योः समारूढो नश्येदुदस्याग्निः सीदेत्पुनराधेयः स्यादिति या तं अग्ने यज्ञियां तनुस्तयेह्यारोहेत्यात्मन्समारोहयते यजमानो वा अग्रेयोनिः स्वायामेवेनं योन्याः समारोहयते॥ (४०)

धत्तेऽर्वाचीनः स्यात्समारोहयति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

त्वमग्ने बृहद्वयो दधांसि देव दाशुषैः कविर्गृहपतिर्युवा॥ हव्यवाङ्गिरजरः पिता नो विभुर्विभावा सुदृशीको अस्मे। सुगारहपत्याः समिपो दिदीद्यस्मद्रियरब्धसम्मिमीहि श्रवांसि। त्वं च सोम नो वशो जीवातु न मरामहे। प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः। ब्रह्मा देवानां पदवीः

कवीनामृषिर्विप्राणाम्महिषो मृगाणाम्। श्येनो गृध्राणां५ स्वधितिव्रतानां५ सोमः (४१)

पवित्रमत्येति रेभन्। आ विश्वदेव५ सत्पति५ सूक्तैरद्या वृणीमहे। सत्यसंव५ सवितारम्॥ आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतम्मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवना विपश्यन्। यथा नो अदितिः कर्त्तृपश्चे नृभ्यो यथा गवै। यथा तोकाय रुद्रियम्। मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा (४२)

नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीरहविष्मन्तो नमसा विधेम ते। उदप्रुतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव घोषाः। गिरिभ्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिर्मभ्यंका अनावन्। ह५सैरिव सखिभिर्वावदद्विरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन्। बृहस्पतिरभि कर्निक्रदद्वा उत प्रास्तौदुच्चं विद्वा५ अंगायत्। एन्द्र सानसि५ रयिम् (४३)

सजित्वान५ सदासहम्। वर्षिष्ठमृतये भर। प्र संसाहिषे पुरुहूत शत्रूञ्ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। त्व५ सुतस्य पीतये सद्यो वृद्धो अजायथाः। इन्द्र ज्येष्ठाय सुक्रतो। भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा महान्भुवो विश्वेषु सवनेषु यज्ञियः। भुवो नृ५श्च्यौलो विश्वस्मिन्भरे ज्येष्ठश्च मन्त्रः (४४)

विश्वचरषणे। मित्रस्य चरषणीधृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। सत्यं चित्रश्रवस्तमम्। मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभि चष्टे सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम। प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्तं आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनम५हो अश्रोत्यन्तितो न दूरात्। यत् (४५)

चिद्धि ते विशो यथा प्र देव वरुण व्रतम्। मिनीमसि द्यविद्यवि। यत्किं चेदं वरुण दैव्ये जनैऽभिद्रोहम्ननुष्याश्चरामसि। अर्चिन्ती यत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः। कितवासो यद्रिरिपुर्न दीवि यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्वा। सर्वा ता वि ष्यं शिथिरेवं देवाथा ते स्याम वरुण प्रियासः॥ (४६)

सोमो गोषु मा रयिं मन्त्रो यच्छिथिरा सप्त च॥—————[११]

पूर्णरषयोऽग्निना ये देवाः सूर्यो मा सन्त्वा नह्यामि वषट्कारः स खंदिर उपयामगृहीतोऽसि यां वै त्वे ऋतुम् देवमेकादश॥[१२] पूर्णा संहजान्तवाग्ने प्राणैरेव षट्त्रिंशत्॥३६॥ पूर्णा सन्ति देवाः॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाया। तस्यां देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाक इह मादयन्ताम्। यत्ते देवा अदधुर्भागधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो यज्ञमिपृहि विश्ववारे रयिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशनी संगमनी वसूनां विश्वा रूपाणि वसून्यावेशयन्ती। सहस्रपोषः सुभगा रराणा सा न आ गन्वर्चसा (१)

संविदाना। अग्नीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसून्नुद्गानादित्यानिह जिन्वतम्। माध्यः हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ सुकृतेन सातावथास्मभ्यः सहवीराः रयिं नि यच्छतम्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादधत ते दंशपूर्णमासौ प्रैप्सन्तेषामङ्गिरसां निरुतः हविरासीदथादित्या एतौ होमावपश्यन्तावजुहवुस्ततो वै ते दंशपूर्णमासौ (२)

पूर्व आलभन्त दंशपूर्णमासावालभमान एतौ होमौ पुरस्ताञ्जुहयात्साक्षादेव दंशपूर्णमासावा लभते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दंशपूर्णमासावालभेत य एनयोरनुलोमं च प्रतिलोमं च विद्यादित्यमावास्याया ऊर्ध्वं तदनुलोमम्यौर्णमास्यै प्रतीचीनं तत्प्रतिलोमं यत्पौर्णमासीम्पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा लभेतामुमपक्षीयमाणमन्वपं (३)

क्षीयेत सारस्वतौ होमौ पुरस्ताञ्जुहयादमावास्यां वै सरस्वत्यनुलोममेवैनावा लभतेऽमुमाप्यायमानमन्वा प्यायत आग्नावैष्णवमेकादशकपालम्पुरस्तान्निर्वपेत्सरस्वत्यै चरुः सरस्वते द्वादशकपालं यदाग्नेयो भवत्यग्निर्वै यज्ञमुखं यज्ञमुखमेवर्द्धिम्पुरस्ताद्धते यद्वैष्णवो भवति यज्ञो वै विष्णुरयज्ञमेवारभ्य प्र तनुते सरस्वत्यै चरुर्भवति सरस्वते द्वादशकपालोऽमावास्यां वै सरस्वती पूर्णमासः सरस्वान्तावेव साक्षादा रभत ऋध्नोत्याभ्यां द्वादशकपालः सरस्वते भवति मिथुनत्वाय प्रजात्यै मिथुनो गावो दक्षिणा समृद्धौ (४)

वर्चसा वै ते दंशपूर्णमासावपं तनुते सरस्वत्यै पञ्चविंशतिश्च॥ [१]

ऋषयो वा इन्द्रमप्रत्यक्षं नापश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षमपश्यत्सोऽब्रवीद्ब्राह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र वोच इति तस्मा एतान्स्तोमभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः

प्रेव जायते रुश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं जिन्वेति (५)

आहु देवा वै क्षयो देवेभ्य एव यज्ञम्नाह प्रेतिरसि धर्माय त्वा धर्मं जिन्वेत्याह मनुष्या वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञम्नाहान्वितिरसि दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्याहेभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञम्नाहं विष्टम्भोऽसि वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्वेत्याह वृष्टिमेवाव (६)

रुद्धे प्रवास्यनुवासीत्याह मिथुनत्वायोशिगंसि वसुभ्यस्त्वा वसूञ्जिन्वेत्याहाष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्या एतावन्तो वै देवास्तेभ्य एव यज्ञम्नाहौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितृञ्जिन्वेत्याह देवानेव पितृननु सं तनोति तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा जिन्व (७)

इत्याह पितृनेव प्रजा अनु सं तनोति पृतनाषाडसि पशुभ्यस्त्वा पशूञ्जिन्वेत्याह प्रजा एव पशूननु सं तनोति रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीर्जिन्वेत्याहौषधीष्वेव पशून्मतिं षापयत्यभिजिदसि युक्तग्रावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्याहभिजित्या अधिपतिरसि प्राणाय त्वा प्राणम् (८)

जिन्वेत्याह प्रजास्वेव प्राणान्दधाति त्रिवृदसि प्रवृदसीत्याह मिथुनत्वायं सरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्याह प्रजात्यै वसुकोऽसि वर्षेश्विरसि वस्यष्टिरसीत्याह प्रतिष्ठित्यै॥ (९)

जिन्वेत्यव प्रजा जिन्व प्राणत्रिंशच्च॥ [२]

अग्निना देवेन पृतना जयामि गायत्रेण छन्दसा त्रिवृता स्तोमेन रथन्तरेण साम्ना वषट्कारेण वज्रेण पूर्वजान्भ्रातृव्यानधरान्पादयाम्यवैनान्बाधे प्रत्येनानुदेऽस्मिन्क्षयेऽस्मिन्भूमिलोके योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतना जयामि त्रैष्टुभेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन बृहता साम्ना वषट्कारेण वज्रेण (१०)

सहजान् विश्वेभिर्देवेभिः पृतना जयामि जागतेन छन्दसा सप्तदशेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्ना वषट्कारेण वज्रेणापरजानिन्द्रेण सयुजौ वयं सांसह्याम पृतन्यतः। घ्नन्तो वृत्राण्यप्रति। यत्ते अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वचस्वी भूयासं यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासम्॥ (११)

बृहता साम्ना वषट्कारेण वज्रेण षट्त्वारिंशच्च॥ [३]

ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषः पृथिव्यामध्यासन्ते। अग्निर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। आगन्म मित्रावरुणा वरेण्या रात्रीणाम्भागो युवयोर्यो अस्ति। नाकं गृह्णानाः सुकृतस्य

लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यज्ञहनों यज्ञमुषोऽन्तरिक्षेऽध्यासते। वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। यास्ते रात्रौः सवितः (१२)

देवयानीरन्तरा द्यावापृथिवी विन्यन्ति। गृहैश्च सर्वैः प्रजया न्वग्रे सुवो रुहाणास्तरता रजांसि। ये देवा यज्ञहनों यज्ञमुषो दिव्यध्यासते। सूर्यो मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। येनेन्द्राय समभरः पयांस्युत्तमेन हविषा जातवेदः। तेनाग्रे त्वमुत वर्धयेम संजातानां श्रेष्ठ आ धेह्येनम्। यज्ञहनों वै देवा यज्ञमुषः (१३)

सन्ति त एषु लोकेष्वासत आददांना विमश्राना यो ददाति यो यजते तस्य। ये देवा यज्ञहनों पृथिव्यामध्यासते ये अन्तरिक्षे ये दिवीत्याहेमानेव लोकांस्तीर्त्वा सगृहः सपशुः सुवर्गं लोकमेत्यपु वै सोमनेजानाद्देवतांश्च यज्ञश्च कामन्त्याग्रेयं पञ्चकपालमुदवसानीयं निर्वपेदग्निः सर्वा देवताः (१४)

पाङ्क्तौ यज्ञो देवतांश्चैव यज्ञं चाव रुद्धे गायत्रो वा अग्निर्गायत्रच्छन्दास्तं छन्दसा व्यर्धयति यत्पञ्चकपालं करोत्यष्टाकपालः कार्योऽष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्गायत्रच्छन्दाः स्वेनैवेनं छन्दसा समर्धयति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्यं भवतः पाङ्क्तौ यज्ञस्तेनैव यज्ञात्रैति॥ (१५)

सवितुर्देवा यज्ञमुषः सर्वा देवतास्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [४]

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षाद्यजमानोऽग्निर्मा पातु चक्षुषः। सक्ष शूष सवितर्विश्वचर्षण एतेभिः सोमं नामभिर्विधेम ते तेभिः सोमं नामभिर्विधेम ते। अहम्परस्तादहमवस्तादहं ज्योतिषा वि तमो ववार। यदन्तरिक्षं तदु मे पितामूदहं सूर्यमुभयतौ ददर्शाहम्भूयासमुत्तमः समानानाम् (१६)

आ समुद्रादाऽन्तरिक्षात्प्राजापतिरुदधिं च्यावयातीन्द्रः प्र स्रौतु मरुतो वर्षयन्तून्मभय पृथिवीम्भिन्द्दीदं दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्। पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निरुषधीः प्रास्याग्नावादित्यं जुहोति रुद्रादेव पशून्तर्द्धात्यथो ओषधीष्वेव पशून् (१७)

प्रतिं ष्ठापयति कविर्यज्ञस्य वि तनोति पन्थां नाकस्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः। येन हव्यं वहसि यासि दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान्। यास्ते विश्वाः समिधः सन्त्यग्रे याः पृथिव्याम्बर्हिषि सूर्ये याः। तास्ते गच्छन्त्वाहुतिं घृतस्य देवायते यजमानाय

शर्म। आशासानः सुवीर्यं रायस्पोषः स्वश्वियम्। बृहस्पतिना राया स्वगाकृतो मह्यं यजमानाय तिष्ठ॥ (१८)

समानानामोषधीष्वेव पशून्मह्यं यजमानायैकेश॥ [५]

सं त्वां नह्यामि पर्यसा घृतेन सं त्वां नह्याम्यप ओषधीभिः। सं त्वां नह्यामि प्रजयाहमद्य सा दीक्षिता संनवो वाजमस्मे। प्रेतु ब्रह्मणस्पती वेदिं वर्णेन सीदतु। अथाहमनुकामिनी स्वे लोके विशा इह। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरुपं सेदिम। अग्रे सपत्नदम्भनमदध्यासो अदीभ्यम्। इमं वि ष्यामि वरुणस्य पाशम् (१९)

यमबध्नीत सविता सुकेतः। धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं मे सह पत्यां करोमि। प्रेह्यदेह्युतस्य वामीरन्वग्निस्तेऽग्रं नयत्वदितिर्मध्यं ददता रुद्रावसृष्टासि युवा नाम मा मा हिंसीर्वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यो विश्वेभ्यो वो देवेभ्यः पुत्रेजनीर्गृह्णामि यज्ञाय वः पुत्रेजनीः सादयामि विश्वस्य ते विश्वावतो वृष्ण्यावतः (२०)

तवाग्रे वामीरनु सन्दृशि विश्वा रेतांसि धिषीयागं देवान् यज्ञो नि देवीर्देवेभ्यो यज्ञमंशिपन्नस्मिन्सुन्वति यजमान आशिषः स्वाहाकृताः समुद्रेष्टा गन्धर्वमा तिष्ठताऽनु। वार्तस्य पत्मन्निड ईडिताः॥ (२१)

पाशं वृष्ण्यावतस्त्रिंशच्च॥ [६]

वृषट्कारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिनत्तस्यै रसः परापतथ्स पृथिवीम्प्राविशथ्स खंदिरोऽभवद्यस्य खादिरः सुवो भवति छन्दसामेव रसेनाव द्यति सरंसा अस्याहुतयो भवन्ति तृतीयस्यामितो दिवि सोमं आसीत्तं गायत्र्याहंरत्तस्य पूर्णमच्छिद्यत तत्पर्णोऽभवत्तत्पूर्णस्य पूर्णत्वं यस्य पूर्णमयी जुहूः (२२)

भवन्ति सौम्या अस्याहुतयो भवन्ति जुषन्तैऽस्य देवा आहुतीर्देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त तत्पूर्ण उपांशृणोथ्सुश्रवा वै नाम यस्य पूर्णमयी जुहूर्भवति न पापः श्लोकः शृणोति ब्रह्म वै पर्णो विष्मरुतोऽन्नं विष्मारुतोऽश्वत्थो यस्य पूर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्ब्रह्मणैवान्नमव रुन्देऽथो ब्रह्म (२३)

एव विश्वध्यूहति राष्ट्रं वै पर्णो विडंश्वत्थो यत्पूर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्वाष्ट्रमेव विश्वध्यूहति प्रजापतिर्वा अंजुहोत्सा यत्राहुतिः प्रत्यतिष्ठत्ततो विकङ्कत उदतिष्ठत्ततः प्रजा

अंसृजत् यस्य वैकङ्कती ध्रुवा भवन्ति प्रत्येवास्याहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायत एतद्वै
सुचा५ रूपं यस्यैव५रूपाः सुचो भवन्ति सर्वाण्येवैन५ रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्ते
नास्यापरूपमात्मजायते॥ (२४)

जुहूरथो ब्रह्मं सुचा५ सप्तदश च॥ [७]

उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामि दक्षांय दक्षवृधे
रातं देवेभ्योऽग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यो वातापिभ्यः पर्जन्यात्मभ्यो
दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वापेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्यांसतो जुह्वप यो नो-
ऽरातीयति तं जंहि प्राणाय त्वापानाय त्वा व्यानाय त्वा सते त्वासते त्वाद्यस्त्वौषधीभ्यो
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतः प्रजा अक्वित्रा अजायन्त तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदाने
ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

ओषधीभ्यश्चतुर्दश च॥ [८]

यां वा अध्वर्युश्च यजमानश्च देवतामन्तरितस्तस्या आ वृश्चेते प्राजापत्यं दधिग्रहं
गृहीयात्प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभ्य एव नि हुवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहाणां यस्येष
गृह्यते ज्येष्ठमेव गच्छति सर्वासां वा एतद्देवताना५ रूपं यदेष ग्रहो यस्येष गृह्यते
सर्वाण्येवैन५ रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्त उपयामगृहीतः (२६)

असि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामीत्याहु ज्योतिरेवैन५ समानानां
करोत्यग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य इत्याहैतावतीवै देवतास्ताभ्य एवैन५ सर्वाभ्यो गृह्णाम्यपेन्द्र
द्विषतो मन इत्याहु भ्रातृव्यापनुत्यै प्राणाय त्वापानाय त्वेत्याहु प्राणानेव यजमाने दधाति
तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदाने ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि (२७)

इत्याहु प्रजापतिः सर्वा देवताः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यो जुहोत्याज्यग्रहं
गृहीयात्तेजस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेजस्यैव भवति सोमग्रहं गृहीयाद्ब्रह्मवर्चस्कामस्य
ब्रह्मवर्चसं वै सोमो ब्रह्मवर्चस्यैव भवति दधिग्रहं गृहीयात्पशुकामस्योगै दध्युर्क्पशवं
ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पशूनवं रुद्धे॥ (२८)

उपयामगृहीतो जुहोमि त्रिचंत्वारि५शच्च॥ [९]

त्वे ऋतुमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजा समत ऊ षु मधु मधुनाभि योधि। उप्यामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये त्वा। प्राणग्रहान्गृह्णात्येतावद्वा अस्ति यावदेते ग्रहाः स्तोमाश्छन्दांसि पृष्ठानि दिशो यावदेवास्ति तत् (२९)

अव रुद्धे ज्येष्ठा वा एतान्ब्राह्मणाः पुरा विद्वामंक्रन्तस्मात्तेषां सर्वा दिशोऽभिजिता अभूवन् यस्यैते गृह्यन्ते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छत्यभि दिशो जयति पञ्च गृह्यन्ते पञ्च दिशः सर्वास्वेव दिक्ष्वध्रुवन्ति नवनव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति प्रायणीये चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः (३०)

प्राणैरेव प्रयन्ति प्राणैरुद्यन्ति दशमेऽहन्गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति यद्वामदेव्यं योनेश्च्यवते दशमेऽहन्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यदशमेऽहन्गृह्यन्ते प्राणेभ्य एव तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

तत्प्राणग्रहाः सप्तत्रिंशच्च॥ [१०]

प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसम्। हव्या नो वक्षदानुषक्। अयमुष्य प्र देवयुरहोता यज्ञाय नीयते। रथो न योरभीवृतो घृणीवाश्चेतति त्मना। अयमग्निरुष्यत्यमृतादिव जन्मनः। सहस्रश्चिथ्सहीयां देवो जीवातवे कृतः। इडायास्त्वा पदे वयं नाभां पृथिव्या अधि। जातवेदो नि धीमह्यग्रे हव्याय वोढवे। (३२)

अग्ने विश्वेभिः स्वनीक देवैरूर्णावन्तम्प्रथमः सीद योनिम्। कुलायिनं घृतवन्तं सवित्रे यज्ञं नय यजमानाय साधु। सीद होतुः स्व उ लोके चिकित्वांश्सादया यज्ञं सुकृतस्य योनौ। देवावीर्देवान् हविषा यजास्यग्रे बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होता होतृपदेने विदानस्त्वेषो दीदिवा अंसदध्सुदक्षः। अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भूरः शुचिंजिह्वो अग्निः। त्वं दूतस्त्वम् (३३)

उ नः परस्पास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता। अग्ने तोकस्य नस्तनै तनूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्बोधि गोपाः। अभि त्वां देव सवितुरीशानं वार्याणाम्। सदावन्मागमीमहे। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। त्वामग्रे पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमुं (३४)

त्वा दध्यङ्घ्रिः पुत्र ईधे अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे
दस्युहन्तमम्। धनंजयः रणैरणे। उत ब्रुवन्तु जन्तव उदग्निर्वृत्रहाजनि। धनंजयो रणैरणे।
आ यः हस्ते न खादिनः शिशुं जातं न बिभ्रति। विशामग्निः स्वध्वरम्। प्र देवं
देववीतये भरता वसुवित्तमम्। आ स्वे योनौ नि षीदतु। आ (३५)

जातं जातवेदसि प्रियः शिशीतातिथिम्। स्योन आ गृहपतिम्। अग्निनाऽग्निः
समिध्यते क्विर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्यः। त्वं ह्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्धस्ता।
सखा सख्या समिध्यसे। तम्मर्जयन्त सुक्रतुं पुरोयावानमाजिषु। स्वेषु क्षयेषु वाजिनम्।
यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकम्महिमानः सचन्ते यत्र
पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः (३६)

बोढवे दूतस्त्वन्तमुं सीदत्वा यत्र चत्वारि च॥ [११]

युञ्जान इमामगृष्णं देवस्य सन्ते वि पाजंसा वसंवस्त्वा समास्त्वोर्ध्वा अस्याकूतिं यदग्ने
यान्यग्ने यं यज्ञमेकादश॥११॥ युञ्जानो वर्म च स्थ आदित्यास्त्वा भारती स्वाः अहः
षट्त्वारिंशत्॥४६॥ युञ्जानो वाजेवाजे॥ [१२]

॥ काण्डम् ४ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

युञ्जानः प्रथमम्मनस्तत्वाय सविता धियः। अग्निं ज्योतिर्निचाय्यं पृथिव्या अध्याभरत।
युक्ताय मनसा देवान्सुवर्यतो धिया दिवम्। बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्र सुवति
तान्। युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुः सवे। सुवर्गेयाय शक्त्यै। युञ्जते मनं उत
युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत् (१)

मही देवस्य सवितुः परिष्ठति। युजे वा ब्रह्म पूर्वं नमोभिर्वि श्लोकां यन्ति पथ्यैव
सूराः। शृण्वन्ति विश्वे अमृतस्य पुत्रा आ ये धर्मानि दिव्यानि तस्थुः। यस्य प्रयाणमन्व्य

इद्युर्देवा देवस्य महिमानमर्चतः। यः पार्थिवानि विममे स एतंशो रजांसि देवः
सविता महित्वना। देव सवितुः प्र सुव यज्ञम्प्र सुव (२)

यज्ञपतिम्भगाय दिव्यो गन्धर्वः। केतपूः केत नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति नः।
इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्र सुव देवायुवः सखिविदः सत्राजितं धनजितं सुवर्जितम्।
ऋचा स्तोमः समर्धय गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्वायवर्वर्तनि। देवस्य त्वा सवितुः
प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामगायत्रेण छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वदभिरसि नारिः (३)

असि पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदा भर त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽददे-
ऽङ्गिरस्वदभिरसि नारिरसि त्वया वयः सधस्थ आग्निः शंकेम खनितुं पुरीष्यं
जागतेन त्वा छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वद्वस्तं आधाय सविता बिभ्रदभिरः हिरण्ययीम्। तया
ज्योतिरजस्रमिदग्निं खात्वी न आ भरानुष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वत्॥

इद्यज्ञं प्र सुव नारिरानुष्टुभेन त्वा छन्दसा त्रीणि च॥ [१]

इमामगृभ्णत्रशानामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या। तया देवाः सुतमा
बभूवुरऋतस्य सामन्त्सरमारपन्ती। प्रतूर्तं वाजिन्ना ब्रव वरिष्ठामनु संवतम्। दिवि
ते जन्म परममन्तरिक्षे नाभिः पृथिव्यामधि योनिः। युञ्जाथाः रासभं युवमस्मिन्
यामे वृषण्वसू। अग्निम्भरन्तमस्मयुम्। योगैयोगे त्वस्तरं वाजेवाजे हवामहे। सखाय
इन्द्रमृतये। प्रतूर्वन् (५)

एह्यवक्रामन्नशस्ती रुद्रस्य गाणपत्यान्मयोभूरेहि। उर्वन्तरिक्षमन्विहि
स्वस्तिगव्युतिरभयानि कृण्वन्। पूष्णा सयुजा सह। पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छे-
ऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्यामोऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरामः। अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि
प्रथमो जातवैदाः। अनु सूर्यस्य (६)

पुरुत्रा च रश्मीननु द्यावापृथिवी आ ततान। आगत्य वाज्यध्वनः सर्वा मृधो वि
धूनुते। अग्निः सधस्थे महति चक्षुषा नि चिकीषते। आक्रम्य वाजिनपृथिवीमग्निमिच्छ
रुचा त्वम्। भूम्या वृत्वाय नो ब्रूहि यतः खनाम् तं वयम्। द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रस्ते योनिः। विख्याय चक्षुषा त्वमभि तिष्ठ (७)

पृतन्यतः। उत्क्राम महते सौभंगायास्मादास्थानाद्वविणोदा वाजिन्। वयः स्याम सुमतौ

पृथिव्या अग्निं खनिष्यन्तं उपस्थे अस्याः। उदक्रमीद्विणोदा वाज्यर्वाकः स लोकः
सुकृतं पृथिव्याः। ततः खनेम सुप्रतीकमग्निः सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे। अपो
देवीरुपं सृज मधुमतीरयक्ष्मायं प्रजाभ्यः। तासां स्थानादुज्जिहतामोषधयः सुपिप्पलाः।
जिघर्षि (८)

अग्निम्मनसा घृतेन प्रतिक्ष्यन्तम्बुवनानि विश्वा। पृथुं तिरश्चा वयंसा बृहन्तं व्यचिष्टमन्नं
रभसं विदानम्। आ त्वा जिघर्षि वचंसा घृतेनारक्षसा मनसा तज्जुषस्व। मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो
अग्निर्नाभिमृशे तनुवा जरहृषाणः। परि वाजपतिः क्विरग्निरहृव्या न्यक्रमीत्। दधद्रत्नानि
दाशुषे। परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रः सहस्य धीमहि। धृषद्वर्णं दिवेदिवे भेत्तारंम्भङ्गुरावतः।
त्वमग्ने द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमशमनस्परि। त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते
जायसे शुचिः॥ (९)

प्रतूर्वन्सूर्यस्य तिष्ठ जिघर्षि भेत्तारं विश्वतिष्ठ॥ [२]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां पृथिव्याः सधस्थे-
ऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वत्वन्नामि। ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमजस्रेण भानुना दीद्यानम्।
शिवं प्रजाभ्योऽहिंसन्तं पृथिव्याः सधस्थेऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वत्वन्नामि। अपां पृष्ठमसि
सप्रथा उर्वग्निम्भरिष्यदपरावपिष्ठम्। वर्धमानम्मह आ च पुष्करं दिवो मात्रया वरिणा
प्रथस्व। शर्म च स्थः (१०)

वर्म च स्थो अच्छिद्रे बहुले उभे। व्यचंस्वती सं वंसाथाम्भर्तमग्निम्पुरीष्यम्। सं
वंसाथाः सुवर्विदा समीची उरंसा त्मना। अग्निमन्तभरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजस्रमिति।
पुरीष्योऽसि विश्वभराः। अथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्ने। त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा
निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमु त्वा दध्यङ्कृषिः पुत्र ईधे (११)

अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम्। धनंजयः
रणेरणे। सीदं होतः स्व उं लोके चिकित्वान्त्सादया यज्ञः सुकृतस्य योनौ। देवावीर्देवान्
हविषा यजास्यग्ने बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होतां होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवः
अंसदध्मुदक्षः। अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भुरः शुचिजिह्वो अग्निः। सः सीदस्व महा
अंसि शोचंस्व (१२)

देववीतमः। वि धूममग्ने अरुषम्मियेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम्। जनिष्वा हि जेन्यो
अग्ने अह्नाः हितो हितेष्वरूपो वनेषु। दमेदमे सप्त रत्ना दधानोऽग्निर्होता नि पसादा
यर्जीयान्॥ (१३)

स्थ ईधे शोचस्व सप्तविंशतिश्च॥ [३]

सं ते वायुर्मातरिष्वा दधातूत्तानायै हृदयं यद्विलिष्टम्। देवानां यश्चरति प्राणथेन तस्मै
च देवि वर्षडस्तु तुभ्यम्। सुजातो ज्योतिषा सह शर्म वरूथमासदः सुवः। वासो अग्ने
विश्वरूपः सं व्ययस्व विभावसो। उदु तिष्ठ स्वध्वरावा नो देव्या कृपा। दृशे च भासा
बृहता सुशुक्निराग्ने याहि सुशस्तिभिः। (१४)

ऊर्ध्व ऊ ष णं ऊतये तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता
यदञ्जिभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे। स जातो गर्भो असि रोदस्योरग्ने चारुर्विभृत ओषधीषु। चित्रः
शिशुः परि तमांस्यक्तः प्र मातृभ्यो अधि कर्निक्रदद्वाः। स्थिरो भव वीड्वङ्ग आशुर्भव
वाज्यर्वत्र। पृथुर्भव सुषदस्त्वमग्नेः पुरीषवाहनः। शिवो भव (१५)

प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिरः। मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीन्।
प्रेतौ वाजी कर्निक्रदन्नानदद्वासंभः पत्वा। भरन्नग्निम्पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरा। रासंभो वां
कर्निक्रदथ्सुयुक्तो वृषणा रथै। स वामग्निम्पुरीष्यमाशुदूतो वहादितः। वृषाग्निं वृषणम्भरन्नपां
गर्भं समुद्रियम्। अग्र आ याहि (१६)

वीतयं ऋतं सत्यम्। ओषधयः प्रति गृहीताग्निमेतं शिवमायन्तंभ्यत्र युष्मान्।
व्यस्यन्विश्वा अमतीररातीर्निषीदन्नो अप दुर्मतिः हनत्। ओषधयः प्रति मोदध्वमेनम्पुष्पावतीः
सुपिप्पलाः। अयं वो गर्भं ऋत्वियः प्रत्नं सधस्थमासदत्॥ (१७)

सुशस्तिभिः शिवो भव याहि षड्विंशच्च॥ [४]

वि पाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः। सुशर्मणो बृहतः
शर्मणि स्यामग्नेरहं सुहवस्य प्रणीतौ। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन।
महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः।
तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। मित्रः (१८)

स॒सृज्य॑ पृथिवी॒भूमिं॑ च॒ ज्योति॑षा सह। सुजा॑तं जा॒तवे॑दसम॒ग्निं वै॑श्वान॒रं वि॒भुम्।
अ॒य॒क्ष्माय॑ त्वा स॒सृजामि॑ प्र॒जाभ्यः॑। वि॒श्वे त्वा दे॒वा वै॑श्वान॒राः स॒सृज॑न्त्वानु॒ष्टुभेन॑
छन्द॑साङ्गि॒रस्वत्। रु॒द्राः सम्भृ॑त्य॒ पृथिवी॒म्बृह॑ज्योतिः॒ समी॑धिरे। तेषां॑ भा॒नुरज॑स्र॒ इच्छु॑क्रो
दे॒वेषु॑ रोचते। स॒सृष्टां॑ वसु॒भी रु॒द्रेर्धीरः॑ कर्म॒ण्यामृ॑दम्। हस्ता॑भ्यामृ॒द्धीं कृ॒त्वा सि॑नीवा॒ली
करोतु॑ (१९)

ताम्। सि॒नीवा॒ली सु॑क॒पर्दा सु॑कुरी॒रा स्वौ॑प॒शा। सा तुभ्य॑मदि॒ते मह॑ ओ॒खां
दे॒धातु॑ हस्त॑योः। उ॒खां करोतु॑ श॒क्त्या बा॒हुभ्या॑मदि॒तिर्धिया॑। मा॒ता पु॒त्रं यथो॑प॒स्थे
साग्नि॑म्बि॒र्भर्तु॑ गर्भ॒ आ। म॒खस्य॑ शिरो॑ऽसि य॒ज्ञस्य॑ पदे॒ स्थः। वस॑वस्त्वा कृ॒ण्वन्तु॑ गाय॒त्रेण॑
छन्द॑साङ्गि॒रस्वत्पृथि॑व्या॒सि रु॒द्रास्त्वा कृ॒ण्वन्तु॑ त्रै॒ष्टुभेन॑ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद॑न्तरि॒क्षमसि॑ (२०)

आ॒दि॒त्यास्त्वा कृ॒ण्वन्तु॑ जाग॑तेन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद्वो॑र॒सि वि॒श्वे त्वा दे॒वा वै॑श्वान॒राः
कृ॒ण्वन्त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद्वि॑शो॒ऽसि ध्रु॒वासि॑ धा॒रया॑ मयि॒ प्रजा॑स्य॒ रा॒यस्पोष॑ गौ॒पत्य॑स्य॒
सुवी॑र्यस्य॒ सजा॑तान॒ यज॑मानायादि॒त्यै रा॒स्त्रास्य॑दि॒तिस्ते बि॒र्ल गृ॒ह्णातु॑ पा॒ङ्केन॑ छन्द॑साङ्गि॒रस्वत्।
कृ॒त्वाय॑ सा म॒हीमु॒खामृ॑न्म॒र्या योनि॑म॒ग्नये॑। ताम्पु॒त्रेभ्यः॑ सम्प्रा॑यच्छु॒ददि॑तिः श्र॒पयानि॑ति॥ (२१)

मि॒त्रः करो॑त्वन्तरि॒क्षमसि॑ प्र च॒त्वारि॑ च॥ [५]

वस॑वस्त्वा धू॒पयन्तु॑ गाय॒त्रेण॑ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद्रु॑द्रास्त्वा धू॒पयन्तु॑ त्रै॒ष्टुभेन॑
छन्द॑साङ्गि॒रस्वदा॑दि॒त्यास्त्वा धू॒पयन्तु॑ जाग॑तेन॒ छन्द॑साङ्गि॒रस्वद्वि॑श्वे त्वा दे॒वा वै॑श्वान॒रा
धू॒पय॑न्त्वानु॒ष्टुभेन॑ छन्द॑साङ्गि॒रस्वदि॒न्द्रस्त्वा धू॒पय॑त्वङ्गि॒रस्वद्वि॑ष्णु॒स्त्वा धू॒पय॑त्वङ्गि॒रस्वद्व॑रु॒णस्त्वा
धू॒पय॑त्वङ्गि॒रस्वदा॑दि॒तिस्त्वा दे॒वी वि॒श्वदे॑व्यावती॒ पृथि॑व्याः स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वत्ख॑न॒त्ववट॑ दे॒वानां॑
त्वा प॒त्नीः (२२)

दे॒वीर्वि॒श्वदे॑व्यावतीः पृथि॑व्याः स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वद्व॑ध॒तूखे धि॒षणा॑स्त्वा दे॒वीर्वि॒श्वदे॑व्यावतीः
पृथि॑व्याः स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वद्व॑भी॒न्धता॑मुखे ग्रा॒स्त्वा दे॒वीर्वि॒श्वदे॑व्यावतीः पृथि॑व्याः
स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वच्छ॑पयन्तू॒खे व॒रूत्र॑यो जन॑यस्त्वा दे॒वीर्वि॒श्वदे॑व्यावतीः पृथि॑व्याः
स॒धस्थे॑ऽङ्गि॒रस्वत्प॑चन्तू॒खे। मि॒त्रेता॑मु॒खाम्य॑चै॒षा मा भे॑दि। ए॒तां ते परि॑ ददा॒म्यभि॑त्यै।
अ॒भीमाम् (२३)

म॒हि॒ना दि॒वा॒मि॒त्रो ब॑भूव स॒प्रथाः॑। उ॒त श्र॑वसा पृथि॒विम्। मि॒त्रस्य॑ च॒र॒षणी॑धृ॒तः
श्र॒वो दे॒वस्य॑ सा॒न॒सिम्। द्यु॒म्रं चि॒त्रश्र॑वस्तमम्। दे॒वस्त्वा स॒वितो॑द्व॒पतु॑ सु॒पा॒णिः स्व॑ङ्गुरिः।

सुबाहुरुत शक्त्या। अपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण। उत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वा
तिष्ठ ध्रुवा त्वम्। वसंवस्त्वाच्छन्दन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा च्छन्दन्तु त्रैष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वाच्छन्दन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विष्टं त्वा देवा वैश्वानरा
आच्छन्दन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वत्॥ (२४)

पत्नीरिमा९ रुद्रास्त्वाच्छन्दन्त्वेकात्रवि९शतिश्च॥ [६]

समास्त्वाग्र ऋतवो वर्धयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानि सत्या। सं दिव्येन दीदिहि
रोचनेन विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्याः। सं चेध्यस्वाग्ने प्र च बोधयेन्मुच्च तिष्ठ
महते सौभगाय। मा च रिषदुपसत्ता ते अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसः सन्तु मान्ये। त्वामग्ने
वृणते ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने (२५)

सुवरणे भवा नः। सपत्न्या नो अभिमातिजिच्च स्वे गये जागृह्यप्रयुच्छत्र। इहैवाग्ने अधि
धारया रयि मा त्वा नि क्रन्पूर्वचितो निकारिणः। क्षत्रमग्ने सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतां
ते अनिष्टतः। क्षत्रेणाग्ने स्वायुः स९ रभस्व मित्रेणाग्ने मित्रधेये यतस्व। सजातानाम्मध्यमस्था
एधि राज्ञामग्ने विहव्यो दीदिहीह। अति (२६)

निहो अति स्निधोऽत्यर्चित्तिमत्यरातिमग्ने। विश्वा ह्यग्ने दुरिता सहस्वाथास्मभ्य९
सहवीरा९ रयि दाः। अनाधृष्यो जातवेदा अनिष्टतो विराडग्ने क्षत्रभृदीदिहीह। विश्वा
आशाः प्रमुञ्चन्मानुषीर्भियः शिवाभिरेद्य परि पाहि नो वृधे। बृहस्पते सवितर्बोधयेन्९
स९शितं चिथ्सन्तरा९ स९ शिशाधि। वर्धयेन्ममहते सौभगाय (२७)

विश्व एनमनु मदन्तु देवाः। अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः।
प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्ने भिषजा शचीभिः। उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो
ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥ (२८)

इमे शिवो अग्नेऽति सौभगाय चतुस्त्रि९शच्च॥ [७]

ऊर्ध्वा अस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोची९प्यग्नेः। द्युमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः।
तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु देवः। पथ आनक्ति मर्ध्वा घृतेन। मर्ध्वा यज्ञं नक्षसे
प्रीणानो नराश९सो अग्ने। सुकृदेवः सविता विश्ववारः। अच्छायमेति शवसा घृतेनेडानो
वह्निर्ममसा। अग्नि९ सुचो अध्वरेषु प्रयथ्सु। स यक्षदस्य महिमानमग्नेः सः (२९)

ई मन्द्रासु प्रयसः। वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च द्वारो देवीरन्वस्य विश्वं व्रता ददन्ते

अग्नेः। उरूव्यचंसो धाम्ना पत्यमानाः। ते अस्य योषणे दिव्ये न योनावुषासान्क्ताः। इमं यज्ञमवतामध्वरं नः। दैव्यां होतारावूर्ध्वमध्वरं नोऽग्नेर्जिह्वामभि गृणीतम्। कृणुतं नः स्विष्टिम्। तिस्रो देवीर्बर्हिरेदं संदन्विडा सरस्वती (३०)

भारती। मही गृणाना। तत्रस्तुरीपमद्भुतं पुरुक्षु त्वष्टां सुवीरम्। रायस्पोषं वि प्यंतु नाभिंस्मे। वनस्पतेऽव सृजा रराणस्मना देवेषु। अग्निरहव्यं शमिता सूदयाति। अग्ने स्वाहा कृणुहि जातवेद इन्द्राय हव्यम्। विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम्। हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेकं आसीत्। स दाधार पृथिवीं द्याम् (३१)

उतेमां कस्मै देवाय हविषां विधेम। यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगंतो बभूव। य ईशं अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषां विधेम। य आत्मदा बलदा यस्य विश्व उपासते प्रशिषं यस्य देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषां विधेम। यस्येमे हिमवन्तो महित्वा यस्य समुद्रं रसया सह (३२)

आहुः। यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै देवाय हविषां विधेम। यं क्रन्दसी अवसा तस्तभाने अभ्यैक्षेताम्नसा रजमाने। यत्राधि सूर उदितो व्येति कस्मै देवाय हविषां विधेम। येन द्यौरग्रा पृथिवी च दृढे येन सुवं स्तभितं येन नाकः। यो अन्तरिक्षे रजंसो विमानः कस्मै देवाय हविषां विधेम। आपो ह यन्महतीर्विश्वम् (३३)

आयन्दक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम्। ततो देवानां निरवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय हविषां विधेम। यश्चिदापो महिना पर्यपश्यदक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम्। यो देवेष्वधि देव एक आसीत्कस्मै देवाय हविषां विधेम॥ (३४)

अग्नेः स सरस्वती द्यां सह विश्वञ्चतुस्त्रिंशश्च॥ [८]

आकृतिमग्निम्रयुजं स्वाहा मनो मेधामग्निम्रयुजं स्वाहा चित्तं विज्ञातमग्निम्रयुजं स्वाहा वाचो विधृतिमग्निम्रयुजं स्वाहा प्रजापतये मनवे स्वाहाग्नये वैश्वानराय स्वाहा विश्वे देवस्य नेतुर्मतो वृणीत सख्यं विश्वे राय इषुध्यसि द्युमं वृणीत पुष्यसे स्वाहा मा सु भित्था मा सु रिपो दहस्व वीडयस्व सु। अम्बं धृष्णु वीरयस्व (३५)

अग्निश्चेदं करिष्यथः। दहस्व देवि पृथिवि स्वस्तय आसुरी माया स्वधया कृतासि। जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यमरिष्टा त्वमुदिहि यज्ञे अस्मिन्। मित्रेतामुखां तपेषा मा भेदि। एतान्ते परि ददाम्यभित्यै। द्वन्नः सर्पिरासुतिः प्रलो होता वरेण्यः। सहसस्पुत्रो अद्भुतः।

परंस्या अधि संवतोऽवरा५ अभ्या (३६)

तरा यत्राहमस्मि ता५ अंवा परमस्याः परावतो रोहिदंश्च इहा गंहि। पुरीष्यः पुरुप्रियोऽग्रे त्वं तरा मृधः। सीद त्वं मातुरस्या उपस्थे विश्वान्यग्रे व्युनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्या५ शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरग्रे रुचा त्वमुखायै सदने स्वे। तस्यास्त्व५ हरसा तपजातवेदः शिवो भव। शिवो भूत्वा मह्यमग्रेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिमिहासदः॥ (३७)

वीरयस्वा तपन्वि५शतिश्च॥ [९]

यदग्रे यानि कानि चा ते दारूणि दध्मसि। तदस्तु तुभ्यमिद्धृतं तज्जुषस्व यविष्ठा। यदत्पुपुजिह्विका यद्वग्नो अतिसर्पति। सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठा। रात्रि५रात्रिमप्रयावम्भरन्तोऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै। रायस्पोषेण समिषा मदन्तोऽग्रे मा ते प्रतिवेशा रिषाम। नाभा (३८)

पृथिव्याः समिधानमग्नि५ रायस्पोषाय बृहते हवामहे। इरम्दम्बृहदुक्थं यजत्रं जेतारमग्निं पृतनासु सासहिम्। याः सेनां अभीत्वरीराव्याधिनीरुगणा उता। ये स्तेना ये च तस्करास्ताऽस्ते अग्रेऽपि दधाम्यास्यै। द३ष्ट्राभ्याम्मलिमूञ्जम्यैस्तस्करा५ उता। हनूभ्याऽस्तेनान्भगवस्ताऽस्त्वं खाद सुखादितान्। ये जनैषु मलिम्ववः स्तेनासस्तस्करा वनै। ये (३९)

कक्षैष्वघायवस्ताऽस्ते दधामि जम्भयोः। यो अस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः। निन्दाद्यो अस्मान् दिप्साच्च सर्वं तम्भस्मसा कुरु। स५शितं मे ब्रह्म स५शितं वीर्यं बलम्। स५शितं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः। उदैषाम्बाहू अतिरमुद्वर्च उदू बलम्। क्षिणोमि ब्रह्मणामित्रानुन्नयामि (४०)

स्वा५ अहम्। दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौदुर्मरुमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरताः। विश्वा रूपाणि प्रति मुञ्चते कविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदे। वि नाकमख्यत्सविता वरेण्योऽनु प्रयाणमुपसो वि राजति। नक्तोपासा समनसा विरूपे धापयते शिशुमेक५ समीची। द्यावा क्षामा रुक्मः (४१)

अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। सुपूर्णोऽसि गरुत्मान्निवृत्ते शिरो गायत्रं

चक्षुः स्तोमं आत्मा सामं ते तनूर्वामदेव्यम्बुहद्रथन्तरे पक्षौ यज्ञायज्ञियम्पुच्छं छन्दाः स्यङ्गानि धिष्णिः शफा यजूंषि नामा सुपर्णाऽसि गरुत्मान्दिवं गच्छ सुवंः पत॥ (४२)

नाभा वने येन यामि क्षामा रुक्मोऽष्टात्रिंशच्च॥ [१०]

अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि। स इदेवेषु गच्छति। सोम यास्ते मयोभुवं ऊतयः सन्ति दाशुषै। तामिर्नोऽविता भवा अग्निर्मूर्धा भुवं। त्वं नः सोम या ते धामानि। तत्सवितुर्वरेण्यम्भर्गा देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। अचिन्ती यच्चकृमा दैव्ये जने दीनैर्दक्षैः प्रभूती पूरुषत्वता॥ (४३)

देवेषु च सवितुर्मानुषेषु च त्वं नो अत्र सुवतादनांगसः। चोदयित्री सूनृतांनां चेतन्ती सुमतीनाम्। यज्ञं दधे सरस्वती। पावीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती वीरपत्नी धियं धात। आभिरच्छिद्रं शरणं सजोषा दुराधर्षं गृणते शर्म यंसत्। पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः। शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत् (४४)

विपुरुषे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि स्वधावो भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु। तेऽवर्धन्त स्वतवसो महित्वना नाकं तस्थुरु रुचक्रिरे सदः। विष्णुर्यद्धावद्वर्षणम्मदच्युतं वयो न सौदन्नधि बरहिषि प्रिये। प्र चित्रमर्कं गृणते तुराय मारुताय स्वतवसे भरध्वम्। ये सहांसि सहसा सहन्ते (४५)

रेजन्ते अग्ने पृथिवी मुखेभ्यः। विश्वे देवा विश्वे देवाः। द्यावां नः पृथिवी इमं सिध्मद्य दिविस्पृशम्। यज्ञं देवेषु यच्छताम्। प्र पूर्वजे पितरा नव्यसीभिर्गीर्भिः कृणुध्वं सदर्ने ऋतस्य। आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन जनैन यातम्महि वां वरूथम्। अग्निं स्तोमेन बोधय समिधानो अमर्त्यम्। हव्या देवेषु नो दधत्। स हव्यवाडमर्त्य उशिगदूतश्चनोहितः। अग्निर्धिया समृण्वति। शं नो भवन्तु वाजवाजे॥ (४६)

पूरुषत्वता यजतन्ते अन्यथ्सहन्ते चनोहितोऽष्टौ च॥ [११]

विष्णोः क्रमोऽसि दिवस्पर्यन्तपतेऽपेतं समितं या जाता मा नो हिंसीद्धवा-
ऽस्यादित्यङ्गर्भमिन्द्राग्नी रोचनैकादश॥ [१२]

विष्णोरस्मिन् हव्येति त्वाऽहं धीतिभिर्होत्रा अष्टाचत्वारिंशत्॥ 48॥ विष्णोः क्रमोऽसि

स त्वन्नो अग्ने॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गांयत्रं छन्द आ रोह पृथिवीमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिशास्तिहा त्रैष्टुभं छन्द आ रोहान्तरिक्षमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतं छन्द आ रोह दिवमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः (१)

क्रमोऽसि शत्रूयतो हन्तानुष्टुभं छन्द आ रोह दिशोऽनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मः। अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः। अग्नेऽभ्यावर्तित्रभि न आ वर्तस्वायुषा वर्चसा स्या मेधया प्रजया धनेन। अग्ने (२)

अङ्गिरः शतं ते सन्त्वावृतः सहस्रं त उपावृतः। तासाम्पोषंस्य पोषेण पुनर्नो नष्टमा कृधि पुनर्नो रयिमा कृधि। पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः। सह रय्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वप्स्त्रिया विश्वतस्परि। उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमम् (३)

वि मध्यमं श्रथाय। अथा व्यमादित्य व्रते तवानागसो अदितये स्याम। आ त्वाहारपमन्तरभूर्ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचलिः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वस्मिन्नाष्टमधि श्रया। अग्ने बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थान्निर्जग्मिवान्तमसो ज्योतिषागात्। अग्निर्भानुना रुशता स्वङ्ग आ जातो विश्वा सद्भान्यप्राः। सीद त्वं मातुरस्याः (४)

उपस्थे विश्वान्यग्ने व्युनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्यां शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरग्ने रुचा त्वमुखायै सदेने स्वे। तस्यास्त्वहं हरसा तपञ्जातवेदः शिवो भव। शिवो भूत्वा मह्यमग्नेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वं योनिमिहासदः। हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।

नृषद्वरसदृतसद्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतम्बृहत्॥ (५)

दिवमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोर्धनेनाग्नेऽधममस्याः शुचिषथोडश च॥ [१]

दिवस्परिं प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्वितीयं परिं जातवेदाः। तृतीयमपसु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः। विद्या ते अग्ने त्रेधा त्रयाणि विद्या ते सद्य विभृतं पुरुत्रा। विद्या ते नाम परमं गुहा यद्विद्या तमुत्सं यत आजगन्थ। समुद्रे त्वा नृमणा अपस्वन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्र ऊधन्न। तृतीयं त्वा (६)

रजसि तस्थिवाः समृतस्य योनौ महिषा अहिन्वन्। अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः। उशिक्पावको अरतिः सुमेधा मतेष्वग्निरमृतो निधायि। इयति धूममरुषम्भरिभ्रदुच्छुक्लेण शोचिषा द्यामिनक्षत्। विश्वस्य केतुर्भुवनस्य गर्भ आ (७)

रोदसी अपृणाञ्जयमानः। वीडुं चिदद्रिमभिनत्परायञ्जना यदग्निमयजन्त पञ्च। श्रीणामुदारो धरुणो रयीणाम्मनीषाणाम्प्रार्पणः सोमगोपाः। वसोः सूनुः सहसो अपसु राजा वि भात्यग्र उपसांमिधानः। यस्ते अद्य कृणवद्भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्ने। प्र तं नय प्रतरां वस्यो अच्छाभि द्युम्नं देवभक्तं यविष्ठा आ (८)

तम्भज सौश्रवसेष्वग्र उक्थउक्थ आ भज शस्यमाने। प्रियः सूर्य प्रियो अग्ना भवात्युज्जातेन भिनददुञ्जनित्वैः। त्वामग्ने यजमाना अनु द्यून् विश्वा वसूनि दधिरे वार्याणि। त्वया सह द्रविणमिच्छमाना व्रजं गोमन्तमुशिजो वि वव्रुः। दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौर्दुर्मरुपमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो अभवद्वयोर्भिर्यदेनं द्यौरजनयत्पुरेताः॥ (९)

तृतीयं त्वा गर्भ आ यविष्ठा यच्चत्वारि च॥ [२]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः। प्रप्रदातारं तारिष ऊर्ज नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। उदु त्वा विश्वे देवा अग्ने भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः। प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् याहि शिवेभिरर्चिभिस्त्वम्। बृहद्विर्भानुभिर्भासन्मा हिःसीस्तनुवां प्रजाः। समिधाग्निं दुवस्यत घृतेर्बोधयतातिथिम्। आ (१०)

अस्मिन् हव्या जुहोतन। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्भाः।

अभि यः पुरुम् पृतनासु तस्थौ दीदायु दैव्यो अतिथिः शिवो नः। आपो देवीः
प्रति गृहीतु भस्मैतत्स्थोने कृणुध्वं सुरभावं लोके। तस्मै नमन्तां जनयः सुप्रबोमतिव
पुत्रम्बिभृता स्वैनम्। अप्सवग्ने सधिष्ठव (११)

सौषधीरनु रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। गर्भो अस्योषधीनां गर्भो वनस्पतीनाम्।
गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्ने गर्भो अपामसि। प्रसद्य भस्मना योनिमपश्च पृथिवीमग्ने।
सृज्य मातृभिस्त्वं ज्योतिष्मान्युनुरासदः। पुनरासद्य सदनमपश्च पृथिवीमग्ने। शेषं
मातुर्यथोपस्थेऽन्तरस्यां शिवतमः। पुनरूर्जा (१२)

नि वर्तस्व पुनरग्न इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः। सह रय्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व
धारया। विश्वप्सिन्धया विश्वतुस्परि। पुनस्त्वादित्या रुद्रा वसवः समिन्धताम्पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ
यज्ञैः। घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व सत्याः संतु यजमानस्य कामाः। बोधा नो अस्य
वचंसो यविष्ठ मर्हिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः। पीयति त्वो अनु त्वो गृणाति वन्दारुस्ते
तनुवं वन्दे अग्ने। स बोधि सूरिर्मघवा वसुदावा वसुपतिः। युयोध्यस्मद्वेषांसि॥ (१३)

आ तवोर्जाऽनु षोडश चा॥ [३]

अपेत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं यमो-
ऽवसानं पृथिव्या अक्रन्निमम् पितरो लोकमस्मै। अग्नेभस्मास्यग्नेः पुरीषमसि संज्ञानमसि
कामधरणम्मयि ते कामधरणम्भूयात्। सं या वः प्रियास्तनुवः सम्प्रिया हृदयानि वः।
आत्मा वो अस्तु (१४)

सम्प्रियः सम्प्रियास्तनुवो मम। अयं सो अग्निर्यस्मिन्स्थोममिन्द्रः सुतं दधे जठरे
वावशानः। सहस्रियं वाजमत्यं न सप्ति ससवान्स्थस्तूयसे जातवेदः। अग्ने दिवो
अर्णमच्छां जिगास्यच्छां देवा ऊचिषे धिष्ण्या ये। याः परस्ताद्रोचने सूर्यस्य
याश्चावस्तादुपतिष्ठन्त आपः। अग्ने यत्तं दिवि वर्चः पृथिव्यां यदोषधीषु (१५)

अप्सु वा यजत्र। येनान्तरिक्षमुर्वाततन्ध त्वेषः स भानुरर्णवो नृचक्षाः। पुरीष्यासो
अग्रयः प्रावणेभिः सजोषसः। जुषन्ता हव्यमाहुतमनमीवा इषो मही। इडामग्ने पुरुदसं
सनि गोः शश्वत्तुम हवमानाय साध। स्यान्नः सुनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमतिभूत्वस्मे।
अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्न (१६)

अ॒ग्न आ रो॒हाथा॑ नो वर्ध॒या र॒यिम् । चि॒द॒सि॒ तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒र॒स्व॒द्धु॒वा सी॑द
परि॒चि॒द॒सि॒ तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒र॒स्व॒द्धु॒वा सी॑द लो॒कं पृ॒ण छि॒द्रं पृ॒णार्थो॑ सी॒द शि॒वा त्वम् ।
इन्द्रा॑ग्नी त्वा बृ॒ह॒स्पति॑र॒स्मिन् योना॑वसी॒पद॒न् । ता अ॒स्य॒ सूर्द॑दोह॒सः सोम॑ः श्री॒णन्ति॒
पृ॒थ॒यः । जन्म॑ दे॒वानां॒ विश॑स्त्रि॒ष्वा रो॒चने॑ दि॒वः ॥ (१७)

अ॒स्त्वोप॑धीषु जा॒नन्न॒ष्टाच॑त्वारि॒शच्च ॥ [४]

स॒मि॒तः॑ सं क॒ल्पे॒थाः॑ स॒मि॒त्र॒यो रो॒चि॒ष्णू सु॑म॒न॒स्य॒मा॒नौ । इ॒ष॒मूर्ज॑म॒भि सं॒व॒सा॒नौ सं
वा॒म्म॒नाः॑सि॒ सं व्र॑ता स॒मु चि॒त्ता॒न्या॒कर॑म् । अ॒ग्रे पु॒री॒ष्या॒धि॒पा भ॑वा॒ त्वं नः॑ । इ॒ष॒मूर्ज॑
यज॑मानाय धेहि । पु॒री॒ष्य॒स्त्वम॑ग्रे रयि॒मान्पु॑ष्टि॒माः अ॑सि । शि॒वाः कृ॒त्वा दि॒शः सर्वाः॒ स्वां
योनि॑मि॒हास॑दः । भव॑तं नः स॒म॒न॒सौ स॒मो॒क॒सौ (१८)

अ॒रे॒प॒सौ । मा य॒ज्ञः हि॑सि॒ष्टं मा य॒ज्ञप॑तिं जा॒तवे॑द॒सौ शि॒वौ भ॑वत॒मद्य॑ नः ।
मा॒ते॒वं पु॒त्रं पृ॑थि॒वी पु॒री॒ष्य॒म॒ग्निः॑ स्वे योना॑वभा॒रु॒खा । तां वि॒श्वे॑र्दे॒वैर॑ऋ॒तुभिः॑ संवि॒दानः
प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वकर्मा॑ वि मु॒ञ्च॒तु । यद॑स्य पा॒रे रज॑सः शु॒क्रं ज्योति॑रजा॒यत॑ । तन्नः॑ पर्ष॒दति॑
द्वि॒षोऽग्रे॑ वैश्वान॒र॒ स्वाहा॑ । नमः॒ सु ते॑ नि॒र॒ऋ॒ते वि॒श्वरूपे॑ (१९)

अ॒य॒स्मयं॑ वि चृ॒ता ब॒न्ध॒मे॒तम् । य॒मेन॑ त्वं य॒म्या सं॒वि॒दा॒नोत्त॑मं ना॒कम॑धि रोहये॒मम् । यत्ते॑
दे॒वी नि॒र॒ऋ॒ति॒रा ब॒बन्ध॑ दामं ग्री॒वास्व॑विचु॒त्यम् । इ॒दं ते॒ तद्वि॑ ष्या॒म्यायु॑षो न म॒ध्या॒दथा॑
जी॒वः पि॒तुम॑द्धि प्र॒मु॒क्तः । यस्या॑स्ते अ॒स्याः क्रू॒र आ॒स॒ञ्जु॒होम्ये॑षाम्ब॒न्धाना॑मव॒सर्ज॑नाय ।
भूमि॑रिति॒ त्वा जना॑ वि॒दुर्नि॒र॒ऋ॒तिः (२०)

इति॑ त्वा॒हं परि॑ वेद वि॒श्वतः॑ । अ॒सु॒न्वन्त॑मयं ज॒मानमि॑च्छ स्ते॒नस्ये॒त्यां त॑स्कर॒स्यान्वै॑षि ।
अ॒न्य॒म॒स्मदि॑च्छु सा तं इ॒त्या नमो॑ दे॒वि नि॒र॒ऋ॒ते तु॒भ्यम॑स्तु । दे॒वीम॑हं नि॒र॒ऋ॒तिं वन्द॑मानः
पि॒ते॒वं पु॒त्रं द॑सये॒ वचो॑भिः । वि॒श्वस्य॑ या जा॒य॒मा॒नस्य॑ वेद शि॒रः॑शि॒रः॒ प्रति॑ सू॒री वि
च॑ष्टे । नि॒वेश॑नः स॒गम॑नो व॒सूनां॒ विश्वा॑ रू॒पाभि॑ च॑ष्टे (२१)

शर्चा॑भिः । दे॒व इ॒व स॒वि॒ता स॒त्यध॑र्मेन्द्रो न त॑स्थौ स॒मरे॑ प॒थीना॑म् । सं व॑र॒त्रा द॑धात॒न्
नि॒रा॒हा॒वा॒नृ॒णोत॑न । सि॒ञ्चाम॑हा अव॒टमु॑द्रि॒णं व॒यं वि॒श्वाहा॑द॒स्तम॑क्षितम् । निष्कृ॑ताहा॒वम॑व॒टः
सु॒वर॑त्रः सु॒षे॒चन॑म् । उ॒द्रि॒णं सि॒ञ्चे॒ अक्षि॑तम् । सी॒रां यु॒ञ्जन्ति॑ क॒वयो॑ यु॒गा वि त॑न्वते
पृ॒थक् । धी॒रां दे॒वेषु॑ सु॒म्रा॒या यु॒नक्त॑ सी॒रा वि यु॒गा त॑नोत कृ॒ते यो॒नौ व॑पते॒ह (२२)

बीजम्। गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्नो नेदीय इत्थसृण्या पक्कमायत्। लाङ्गलम्पवोरवः
सुशेवः सुमतिथ्सरु। उदित्कुषति गामविम्प्रफर्व्यं च पीवरीम्। प्रस्थावद्रथवाहनम्। शुनं
नः फाला वि तुदन्तु भूमिः शुनं कीनाशा अभि यन्तु वाहान्। शुनम्पर्जन्यो मधुना
पर्योभिः शुनांसीरा शुनमस्मासु धत्तम्। कामं कामदुघे धुक्ष्व मित्राय वरुणाय च।
इन्द्रायाग्रये पूष्ण ओषधीभ्यः प्रजाभ्यः। घृतेन सीता मधुना समक्ता विश्वेदेवेरनुमता
मरुद्धिः। ऊर्जस्वती पर्यसा पिन्वमानास्मान्सीते पर्यसाभ्याववृथ्स्व॥ (२३)

समौकसौ विश्वरूपे विदुर्निरृतिरभि चष्ट इह मित्राय द्वाविंशतिश्च॥ [५]

या जाता ओषधयो देवेभ्यस्त्रियुगम्पुरा। मन्दांमि बभ्रूणामहः शतं धामानि सप्त
च। शतं वो अम्ब धामानि सहस्रमुत वो रुहः। अथा शतक्रत्वो यूयमिमं मे अगदं
कृता पुष्पावतीः प्रसूवतीः फलिनीरफला उता अश्वा इव सजित्वरीर्वीरुधः पारयिष्णवः।
ओषधीरिति मातरस्तद्वो देवीरुपं ब्रुवे। रपांसि विघ्नतीरितु रपः (२४)

चातयमानाः। अश्वत्थे वो निषदनम्पर्णे वो वसतिः कृता। गोभाज इत्किलासथ
यत्सनवथ पूरुषम्। यदहं वाजयन्निमा ओषधीरहस्तं आदधे। आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति
पुरा जीवगृभो यथा। यदोषधयः संगच्छन्ते राजानः समिताविवा विप्रः स उच्यते
भिषग्रेक्षोहामीवचातनः। निष्कृतिर्नाम वो माताया यूयः स्थ सङ्कृतीः। सराः पतत्रिणीः (२५)

स्थन यदामयति निष्कृता। अन्या वो अन्यामवत्वन्यान्यस्या उपावता। ताः सर्वा
ओषधयः संविदाना इदम्मे प्रावता वचः। उच्छुष्मा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवेरते। धनः
सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष। अति विश्वाः परिष्ठाः स्तेन इव ब्रजमक्रमुः। ओषधयः
प्राच्यच्यवुर्यत् किं च तनुवाः रपः। याः (२६)

त आतस्थुरात्मानं या आविविशुः परुःपरुः। तास्ते यक्ष्मं वि बाधन्तामुग्रो मध्यमशीरिव।
साकं यक्ष्मं प्र पत श्येनेन किंकिदीविना। साकं वातस्य ध्राज्या साकं नश्य निहाकया।
अश्वावतीः सोमवतीमूर्जयन्तीमुदौजसम्। आ विंष्टि सर्वा ओषधीरस्मा अरिष्टतातये।
याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्च पुष्पिणीः। बृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुश्वन्त्वः हंसः।
याः (२७)

ओषधयः सोमराज्ञीः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तासां त्वमस्युत्तमा प्र णो जीवातवे

सुव। अ॒वप॑त॒न्तीर॑वदन्दि॒व ओष॑धयः परि। यं जी॒वम॒श्रवा॑महे न स रि॒ष्याति॑ पू॒रुषः।
याश्चे॒दमु॑प॒शृण्व॑न्ति याश्च॑ दूरं परा॒ंगताः। इ॒ह संग॑त्य ताः सर्वा॑ अस्मै॑ सं द॑त्त भेष॒जम्। मा
वो रि॑ष॒त्खनि॑ता यस्मै॑ च॒हं खना॑मि वः। द्वि॒पच्च॑तु॒ष्पद॑स्माक॒ः सर्व॑म॒स्त्वना॑तुरम्। ओष॑धयः
सं व॑दन्ते॒ सोमै॑न स॒ह राज्ञा॑। यस्मै॑ क॒रोति॑ ब्राह्म॒णस्त॑ः रा॒जन्पार॑यामसि॥ (२८)

रपः प॒त॒त्रिणी॑र्या अ॒हंसो॑ याः खना॑मि वोऽष्टा॑दश च॥ [६]

मा नो॑ हि॒ःसी॒ज्जनि॑ता यः पृथि॒व्या यो वा॒ दिव॑ः स॒त्यध॑र्मा ज॒जाना॑। यश्चा॒पश्च॒न्द्रा
बृ॒हती॑र्ज॒जान॑ कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ विधेम। अ॒भ्याव॑र्तस्व पृथि॒वि य॒ज्ञेन॑ पय॑सा स॒ह।
व॒पां ते अ॒ग्निरि॑षि॒तोऽव॑ सर्प॒तु। अ॒ग्ने यत्ते॑ शु॒क्रं यच्च॑न्द्रं यत्पू॒तं यद्य॒ज्ञिय॑म्। तद्दे॒वेभ्यो॑
भरा॑मसि। इष॒मूर्ज॑म॒हमि॑त आ (२९)

द॒द ऋ॑तस्य॒ धाम्नो॑ अ॒मृत॑स्य॒ योनेः॑। आ नो॑ गो॒षु वि॒शत्वो॑षधीषु ज॒हामि॑
से॒दिम॑नि॒राम॑मी॒वाम्। अ॒ग्ने तव॑ श्रवो॒ वयो॑ महि॑ भ्राजन्त्य॒र्चयो॑ वि॒भाव॑सो। बृ॒हद्भानो॑
श॒वसा॑ वाज॑मु॒क्थ्य द॑धासि दा॒शुषे॑ कवे। इ॒रज्य॑न्न॒ग्ने प्र॑थयस्व ज॒न्तुभि॑र॒स्मे रा॒यो अ॑मर्त्य।
स द॑र॒शत॑स्य॒ वपु॑षो॒ वि रा॑जसि पृ॒णक्षि॑ सान॒सि॑ः र॒यिम्। ऊ॒र्जो न॑पा॒ज्जात॑वेदः
सुश॑स्तिभि॒र्मन्द॑स्व (३०)

धी॒तिभि॑र्हि॒तः। त्वे इ॒षः सं द॑धु॒र्भूरि॑रेतसश्चि॒त्रोत॑यो वा॒मजा॑ताः। पा॒वक॑वर्चाः शु॒क्रव॑र्चा
अ॒नू॒नव॑र्चा उ॒दिय॑र॒षि भा॒नुना॑। पु॒त्रः पि॑तरा॒ विच॑र॒न्नुपा॑वस्यु॒भे पृ॑णक्षि॒ रोद॑सी। ऋ॒तावा॑न॒म्महि॑षं
वि॒श्वच॑र॒णमि॒ग्निः सु॒म्राय॑ दधिरे पु॒रो जना॑ः। श्रु॒त्कर्ण॑ः स॒प्रथ॑स्त॒ त्वा गि॑रा दै॒व्य॒म्मानु॑पा
यु॒गा। नि॒ष्क॑र्तार॒मध्व॑रस्य॒ प्रच॑ेतसं॒ क्षय॑न्त॒ः राध॑से म॒हे। रा॒तिभृ॑गू॒णामु॑शिजं॒ क॒विक॑रु॒तु
पृ॑णक्षि॑ सान॒सिम् (३१)

र॒यिम्। चि॑तः स्थ परि॒चितं॑ ऊ॒र्ध्वचि॑तः श्रय॒ध्वं तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द् ध्रु॒वाः सी॑दत।
आ प्या॑यस्व॒ समे॑तु ते वि॒श्वतः॑ सोम॒ वृष्णि॑यम्। भवा॒ वाज॑स्य सङ्ग॒थे। सं ते॑ पया॑सि
स॒मु॒ यन्तु॑ वाजाः सं वृष्णि॑यान्यभिमा॒तिपा॑हः। आप्या॑य॒मानो॑ अ॒मृता॑य सोम दि॒वि
श्रवा॑स्यु॒त्तमा॑नि॒ धिष्व॑॥ (३२)

आ म॒न्दस्व॑ सान॒सिमे॒कात्र॑च॒त्वारि॑ः श॒च॑॥ [७]

अ॒भ्य॒स्था॒द्विश्वाः॑ पृ॒तना॑ अ॒राती॑स्तद॒ग्निरा॑ह॒ तदु॑ सोम॑ आह। बृ॒हस्प॑तिः सवि॒ता त॑न्म

आह पुषा माधात्सुकृतस्य लोके। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात्।
श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तुतं जनिम् तत्तै अर्वन्। अपां पृष्ठमसि योनिर्ऋः
समुद्रमभितः पिन्वमानम्। वर्धमानम्महः (३३)

आ च पुष्करं दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व। ब्रह्मं जज्ञानम्प्रथमम्पुरस्ताद्वि सीमतः
सुरुचौ वेन आवः। स बुध्निया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवः। हिरण्यगर्भः
समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्। स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय
हविषा विधेम। द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु (३४)

द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त
होत्राः। नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु। ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो
नमः। येऽदो रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रश्मिषु। येषामप्सु सदः कृतं तेभ्यः सर्पेभ्यो
नमः। या इषवो यातुधानानां ये वा वनस्पती रनु। ये वावटेषु शेरते तेभ्यः सर्पेभ्यो
नमः॥ (३५)

महोऽनु यातुधानानामेकादश च॥ [८]

ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा सुकृता। मा त्वां समुद्र उद्वधीन्मा सुपर्णोऽव्यथमाना
पृथिवी दृह। प्रजापतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथस्वतीम्प्रथोऽसि पृथिव्यासि
भूरसि भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृह
पृथिवीं मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायोपानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै (३६)

चरित्रायाग्निस्त्वाभि पातु मद्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा
सीद। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषःपरुषः परि। एवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन
च। या शतेन प्रतनोषि सहस्रेण विरोहसि। तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम्।
अपांढासि सहमाना सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः सहस्व पृतन्यतः।
सहस्रवीर्या (३७)

असि सा मां जिन्वा। मधु वातां ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीनः
सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पारिवृ रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो
वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः। मही द्यौः पृथिवी च न इमं

यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। तद्विष्णोः परमम् (३८)

पद९ सदा पश्यन्ति सूरयः। दिविव चक्षुराततम्। ध्रुवासिं पृथिवि सहस्व पृतन्यतः।
स्यूता देवेभिर्मृतेनागाः। यास्ते अग्रे सूर्ये रुचं उद्यतो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः
सर्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी
ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। विराट् (३९)

ज्योतिरधारयत्सम्राड्ज्योतिरधारयत्स्वराड्ज्योतिरधारयत्। अग्रे युक्त्वा हि ये तवाश्वासो
देव साधवः। अरं वहन्त्याशवः। युक्त्वा हि देवहूतमा९ अश्वा९ अग्रे रथीरिव। नि होतां
पूर्व्यः संदः। द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु
सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त (४०)

होत्राः। अभूदिदं विश्वस्य भुवनस्य वाजिनमग्नेर्वैश्वानरस्य च। अग्निज्योतिषा
ज्योतिष्मानुक्वो वर्चसा वर्चस्वान्। ऋचे त्वा रुचे त्वा समिधश्चवन्ति सरितो न
धेनः। अन्तरहृदा मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारां अभि चांक्षीमि। हिरण्ययो वेतसो
मध्यं आसाम्। तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते मधु देवताभ्यः। तस्यांसते हरयः
सप्त तीरं स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम्॥ (४१)

प्रतिष्ठायै सहस्रवीर्या परमं विराट्सप्त तीरं चत्वारि च॥ [९]

आदित्यं गर्भम्पयसा समञ्जत्सहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम्। परि वृद्धिं हरसा माभि
मृक्षः शतायुषं कृणुहि चीयमानः। इमं मा हि९सीर्द्विपादम्पशूना९ सहस्राक्ष मेध आ
चीयमानः। मयुमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। वातस्य ध्राजिं
वरुणस्य नाभिमश्वं जज्ञान९ संरिरस्य मध्ये। शिशुं नदीना९ हरिमद्रिबुद्धमग्ने मा
हि९सीः (४२)

परमे व्योमन्। इमं मा हि९सीरेकशफम्पशूनां कनिकृदं वाजिनं वाजिनेषु।
गौरमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। अजस्रमिन्दुमरुषम्भुरण्युमग्निमीडे
पूर्वचित्तो नमोभिः। स पर्वभिर्ऋतुशः कल्पमानो गां मा हि९सीरदिति विराजम्। इम९
समुद्र९ शतधारमुत्सं व्यच्यमानम्भुवनस्य मध्ये। घृतं दुहानामदिति जनायाग्ने मा (४३)

हि९सीः परमे व्योमन्। गवयमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद।

वरूँत्रि त्वष्टुर्वरुणस्य नाभिमविं जज्ञानां रजंसः परस्मात्। महीं साहस्रीमसुरस्य मायामग्ने मा हिंसीः परमे व्योमन्। इमामूर्णायुं वरुणस्य मायां त्वचम्पशूनां द्विपदां चतुष्पदाम्। त्वष्टुः प्रजानां प्रथमं जनित्रमग्ने मा हिंसीः परमे व्योमन्। उष्ट्रमारण्यमनुं (४४)

ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। यो अग्निरग्नेस्तपसोऽधि जातः शोचात्पृथिव्या उत वा दिवस्पतिं। येन प्रजा विश्वकर्मा व्यानद्वमग्ने हेडः परिं ते वृणक्तु। अजा ह्यग्नेरजनिष्ट गर्भात्सा वा अपश्यञ्जनितारमग्ने। तया रोहमायन्नुप मेध्यासस्तया देवा देवतामग्रं आयन्। शरभमारण्यमनुं ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद॥ (४५)

अग्ने मा हिंसीरग्ने मोष्टमारण्यमनुं शरभं नवं च॥ [१०]

इन्द्राग्नी रोचना दिवः परि वाजेषु भूषथः। तद्वा चेति प्र वीर्यम्। श्रथद्वत्रमुत संनोति वाजमिन्द्रा यो अग्नी सहुरी सपर्यात्। इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरेः सहस्तमा सहसा वाजयन्ता। प्र चरषणिभ्यः पृतना हवेषु प्र पृथिव्या रिरिचाथे दिवश्च। प्र सिन्धुभ्यः प्र गिरिभ्यो महित्वा प्रेन्द्राग्नी विश्वा भुवनात्यन्या। मरुतो यस्य हि (४६)

क्षये पाथा दिवो विमहसः। स सुगोपातमो जनः। यज्ञैर्वा यज्ञवाहसो विप्रस्य वा मतीनाम्। मरुतः शृणुता हवम्। श्रियसे कम्भानुभिः सम्मिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्भिः सुखादयः। ते वाशीमन्त इष्मिणो अभौरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः। अवं ते हेड उदुत्तमम्। कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता। (४७)

को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिर्मावतो भामिनो दुरहणायून। आसन्निपून् हृथ्वसो मयोभून् य एषाम् भृत्यामृणधत्स जीवात्। अग्ने नया देवानां शं नो भवन्तु वाजैवाजे। अप्स्र्वग्ने सधिष्टव सौषधीरनुं रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। वृषां सोम द्युमां अंसि वृषां देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे। इमं मे वरुण तत्त्वां यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने॥ (४८)

हि वृता म एकादश च॥ [११]

अपां त्वेमन्नयं पुरो भुवः प्राचीं ध्रुवक्षितिस्त्र्यविरिन्द्राग्नी मा छन्द आशुस्त्रिवृदग्नेर्भागोऽस्येकयेयमेव सा याग्ने जातानग्निवृत्राणि त्रयोदश॥ [१२] अपां त्वेन्द्राग्नी इयमेव देवताता पद्विंशत्॥ 36॥ अपां त्वेमन् हविषा वर्धनेन॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमन्त्सादयाम्यपां त्वोद्मन्त्सादयाम्यपां त्वा भस्मन्त्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि
सादयाम्यपां त्वायने सादयाम्यर्णवे सद्ने सीद समुद्रे सद्ने सीद सलिले सद्ने सीदापां
क्षये सीदापां सधिषि सीदापां त्वा सद्ने सादयाम्यपां त्वा सधस्थे सादयाम्यपां त्वा
पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौ सादयाम्यपां त्वा पार्थसि सादयामि गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो
जगती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः पङ्क्तिश्छन्दः॥ (१)

योनौ पञ्चदश च॥ _____ [१]

अयम्पुरो भुवस्तस्य प्राणो भौवायनो वसन्तः प्राणायनो गायत्री वासन्ती गायत्रियै
गायत्रं गायत्रादुपां शुरुपां शोस्त्रिवृत्त्रिवृतौ रथन्तरं रथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापतिगृहीतया
त्वया प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो
मानसस्त्रिष्टुग्रीष्मो त्रिष्टुभं ऐडमैडादन्तर्यामोऽन्तर्यामात् पञ्चदशः पञ्चदशाद्बृहद्बृहतो भरद्वाज
ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया मनः (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पञ्चाद्विश्वं चास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसं वर्षाणि चाक्षुषाणि जगती
वार्षी जगत्या ऋक्षममृक्षमाच्छुक्रः शुक्राथ्सप्तदशः सप्तदशाद्वैरूपं वैरूपाद्विश्वमित्र
ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुत्तराथ्सुवस्तस्य श्रोत्रं सौव
शरच्छ्रौत्र्यनुष्टुप्छारधनुष्टुभः स्वारं स्वारात्मन्थी मन्थिनं एकविंश एकविंशाद्वैराजं
वैराजाज्जमदग्निरऋषिः प्रजापतिगृहीतया (३)

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ्माती हैमन्तो
वाच्यायनः पङ्क्तिर्हैमन्ती पङ्क्तौ निधनं वन्निधनं वत आग्रयण आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिंशौ
त्रिणवत्रयस्त्रिंशाभ्यां शाक्ररैवते शाक्ररैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापतिगृहीतया त्वया
वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनो जमदग्निरऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्रिंशच्च॥ _____ [२]

प्राची दिशां वसन्त ऋतूनामग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथस्तोमः स उ

पञ्चदशवर्तनिस्त्र्यविर्वयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानङ्ग ऋषिर्दक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं पञ्चदशः स्तोमः स उ सप्तदशवर्तनिर्दित्यवाङ्मयस्नेतायानां दक्षिणाद्वातो वातः सनातन ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे देवा देवता विद् (५)

द्रविणः सप्तदशः स्तोमः स उवेकविंशवर्तनिस्त्रिविंशो वयो द्वापुरोऽयानाम्पश्चाद्वातो वातोऽह्मून् ऋषिरुदीची दिशाः शरदृतूनामित्रावरुणौ देवता पुष्टं द्रविणमेकविंशः स्तोमः स उ त्रिणवर्तनिस्तुर्यवाङ्मय आस्कन्दोऽयानामुत्तराद्वातो वातः प्रल ऋषिरूर्ध्वा दिशाः हेमन्तशिशिरावृतूनाम्बृहस्पतिर्देवता वर्चो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उ त्रयस्त्रिंशवर्तनिः पष्ठवाद्वायोऽभिभूरयानां विष्वग्वातो वातः सुपर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवरे ते नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मन्स्मिन्क्षत्रेऽस्यामशिष्यस्याम्पुरोधायांस्मिन्कर्मन्त्रस्यां देवहृत्याम्॥ (६)

विदंष्टवाङ्मयोऽष्टाविंशतिश्च॥ [३]

ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवं योनिमा सीद साध्या। उख्यस्य केतुम्रथमम्पुरस्तादश्विनोर्ध्वरू सादयतामिह त्वा। स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद देवत्रा पृथिवी बृहती रराणा। स्वासस्था तनुवा सं विंशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनोर्ध्वरू सादयतामिह त्वा। कुलायिनी वसुमती वयोधा रयि नो वर्ध बहुलः सुवीरम्। (७)

अपामंति दुर्मतिम्बाधमाना रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्ती सुवर्धेहि यजमानाय पोषमश्विनोर्ध्वरू सादयतामिह त्वा। अग्नेः पुरीषमसि देवयानी तां त्वा विश्वे अभि गृणन्तु देवाः। स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदस्मे द्रविणा यजस्वाश्विनोर्ध्वरू सादयतामिह त्वा। दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिर्विष्टम्भनी दिशामधिपत्नी भुवनानाम्। (८)

ऊर्मिर्द्रप्सो अपामंसि विश्वकर्मा त ऋषिरश्विनोर्ध्वरू सादयतामिह त्वा। सजूरऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्वसुभिः सजूर् रुद्रैः सजूरदित्यैः सजूर्विश्वेदेवैः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधेरग्नये त्वा वैश्वानरायाश्विनोर्ध्वरू सादयतामिह त्वा। प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्म उर्या वि भाहि श्रोत्रं मे श्लोकयापस्पिन्यौषधीर्जिन्व द्विपात्पाहि चतुष्पादव दिवो वृष्टिमेरय॥ (९)

सुवीरं भुवनानामुर्व्या सप्तदश च॥ [४]

अविर्वयस्त्रिष्टुप्छन्दो दित्युवाङ्गयो विराट्छन्दः पञ्चाविर्वयो गायत्री छन्दस्त्रिवृत्तो वयं
उष्णिहा छन्दस्तुर्युवाङ्गयोऽनुष्टुप्छन्दः पष्ठुवाङ्गयो बृहती छन्द उक्षा वयः सतोबृहती छन्द
ऋषभो वयः ककुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽनुङ्गान् वयः पङ्क्तिश्छन्दो बस्तो वयो
विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रं छन्दो व्याघ्रो वयोऽनाधृष्टं छन्दः
सिंहो वयश्छुदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दः क्षत्रं वयो मयंदं छन्दो विश्वकर्मा
वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापतिश्छन्दः॥ (१०)

पुरुषो वयष्पङ्क्तिश्च॥ [५]

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिष्टकां दृहंतं युवम्। पृष्ठेन द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं च
वि बाधताम्॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथस्वतीम्भास्वतीं
सूरिमतीमा या द्याम्भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिक्षमन्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं दृहान्तरिक्षं मा
हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय वायुस्त्वाभि पातु मह्या
स्वस्त्या छुर्दिषां (११)

शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। राज्यसि प्राची दिग्विराडसि दक्षिणा
दिख्सम्राडसि प्रतीची दिखस्वराडस्युदीची दिगधिपत्यसि बृहती दिगायुर्मे पाहि प्राणं मे
पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्मे पाहि श्रोत्रं मे पाहि मनो मे जिन्व वाचं
मे पिन्वात्मानं मे पाहि ज्योतिर्मे यच्छ॥ (१२)

छुर्दिषां पिन्व पद्व॥ [६]

मा छन्दः प्रमा छन्दः प्रतिमा छन्दोऽस्त्रीविश्छन्दः पङ्क्तिश्छन्द उष्णिहा छन्दो बृहती
छन्दोऽनुष्टुप्छन्दो विराट्छन्दो गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो जगती छन्दः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं
छन्दो द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षत्राणि छन्दो मनुश्छन्दो वाक्छन्दः कृषिश्छन्दो हिरण्यं
छन्दो गोश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दः। अग्निर्देवता (१३)

वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रा देवतादित्या देवता
विश्वे देवा देवता मरुतो देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता मूर्धासि राड्भुवासि
धरुणा यज्यसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वा कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा यत्री राड्भुवासि धरणी
धर्यसि धरित्र्यायुषे त्वा वर्चसे त्वौजसे त्वा बलाय त्वा॥ (१४)

देवताऽऽयुषे त्वा षट्॥ [७]

आशुस्त्रिवृद्भान्तः पञ्चदशो व्योम सप्तदशः प्रतूर्तिरष्टादशस्तपो नवदशोऽभिवर्तः संवि॑शो ध्रुवो॑ एकवि॑शो वचो॑ द्वावि॑शः सम्भरणस्त्रयोवि॑शो योनिश्चतुर्वि॑शो गर्भो॑ पञ्चवि॑शो ओजस्त्रि॑णवः क्रतुरेकत्रि॑शः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रि॑शो ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रि॑शो नाकः षट्त्रि॑शो विवर्तो॑ऽष्टाचत्वारि॑शो धृत्रश्चतुष्टोमः॥ (१५)

आशुः सप्तत्रि॑शत्॥ [८]

अग्नेर्भागो॑ऽसि दीक्षाया॑ आधिपत्यं ब्रह्म स्पृतं त्रिवृथस्तोम इन्द्रस्य भागो॑ऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्रं स्पृतम्पञ्चदशः स्तोमो नृचक्षसां भागो॑ऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रं स्पृतं सप्तदशः स्तोमो मित्रस्य भागो॑ऽसि वरुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकवि॑शः स्तोमोऽदित्यै भागो॑ऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनां भागो॑ऽसि (१६)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पाथस्पृतं चतुर्वि॑शः स्तोम आदित्यानां भागो॑ऽसि मरुतामाधिपत्यं गर्भो॑ऽसि स्पृताः पञ्चवि॑शः स्तोमो देवस्य सवितुर्भागो॑ऽसि बृहस्पतेराधिपत्यं समीचीर्दिशः स्पृताश्चतुष्टोमः स्तोमो यावानां भागो॑ऽस्य यावानां आधिपत्यं प्रजाः स्पृताश्चतुश्चत्वारि॑शः स्तोमं ऋभूणाम् भागो॑ऽसि विश्वेषां देवानां आधिपत्यम्भूतं निशान्तं स्पृतं त्रयस्त्रि॑शः स्तोमः॥ (१७)

वसूनां भागो॑ऽसि षट्चत्वारि॑शच्च॥ [९]

एकयास्तुवत प्रजा अंधीयन्त प्रजापतिरधिपतिरासीत्तिसृभिरस्तुवत् ब्रह्मासृज्यत् ब्रह्मणस्पतिरधिपतिरासीत् पञ्चभिरस्तुवत् भूतान्यसृज्यन्त भूतानाम्पतिरधिपतिरासीत्सप्तभिरस्तुवत् सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धाताधिपतिरासीन्नवभिरस्तुवत् पितरोऽसृज्यन्तादितिरधिपत्यासीदेकादशभिरसृज्यन्तार्तवोऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत् मासा असृज्यन्त संवत्सरोऽधिपतिः (१८)

आसीत्पञ्चदशभिरस्तुवत् क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत्सप्तदशभिरस्तुवत् पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीन्नवदशभिरस्तुवत् शूद्रार्यावसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी आस्तामेकवि॑शत्यास्तुवतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीन्नयोवि॑शत्यास्तुवत् क्षुद्राः पशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पञ्चवि॑शत्यास्तुवत्तारण्याः पशवोऽसृज्यन्त वायुरधिपतिरासीत्सप्तवि॑शत्यास्तुवत् द्यावापृथिवी वि (१९)

ऐतां वसवो रुद्रा आदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवविंशत्यास्तुवत्
वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकत्रिंशतास्तुवत् प्रजा असृज्यन्त
यावानां चायावानां चाधिपत्यमासीन्नयस्त्रिंशतास्तुवत् भूतान्यशाम्यन्प्रजापतिः
परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

सं वत्सरोऽधिपतिर्वि पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा। वधूर्जजान नवगञ्जनित्री
त्रयं एनाम्महिमानः सचन्ते॥ छन्दस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनु सञ्चरन्ती।
सूर्यपत्नी वि चरतः प्रजान्ती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामनु तिस्र
आगुस्त्रयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका (२१)

व्रतमेका रक्षति देवयूनाम्॥ चतुष्टोमो अभवद्या तुरीया यज्ञस्य पक्षावृषयो भवन्ती।
गायत्री त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभम्बृहदकं युञ्जानाः सुवराभरन्निदम्॥ पञ्चभिर्धाता वि दधाविदं
यत्तासां स्वसृजनयत्पञ्च। तासामु यन्ति प्रयवेण पञ्च नाना रूपाणि ऋतवो
वसानाः॥ त्रिंशत्स्वसार उप यन्ति निष्कृतं समानं केतुम्प्रतिमुञ्चमानाः। (२२)

ऋतूस्तन्वते कवयः प्रजान्तीर्मध्यैछन्दसः परि यन्ति भास्वतीः। ज्योतिष्मती प्रति
मुञ्चते नभो रात्री देवी सूर्यस्य व्रतानि। वि पश्यन्ति पशवो जायमाना नानारूपा मातुरस्या
उपस्थै। एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजान गर्भम्महिमानमिन्द्रम्। तेन दस्युर्व्यसहन्त
देवा हन्तासुराणामभवच्छर्वाभिः। अनानुजामनुजाम्मामकर्त सत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत्।
भूयासम् (२३)

अस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त। अभून्मम सुमतौ विश्ववेदा
आष्ट प्रतिष्ठामविदद्धि गाधम्। भूयासमस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा
प्र युक्त। पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनान्नीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः पञ्चदशेन
क्लृप्ताः समानमूर्ध्नीरभि लोकमेकम् (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्युष्यप्यामेका महिमानम्बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरति निष्कृतेषु
घर्मस्यैका सवितैका नि यच्छति। या प्रथमा व्यौच्छत्सा धेनुरभवद्यमे। सा नः
पयस्वती धुक्ष्वोत्तरामुत्तरां समाम्। शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषागाद्विश्वरूपा शबलीरग्निकेतुः।

सुमानमर्थः स्वपस्यमाना बिभ्रती जरामंजर उप आगाः। ऋतूनाम्पत्नीं प्रथमेयमागादह्ना
नेत्री जनित्री प्रजानाम्। एका सती बहोधोषो व्युच्छस्यर्जीर्णा त्वं जरयसि सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जमेकां प्रतिमुञ्चमाना भूयासमेकं पत्येकान्नविशतिश्च॥ [११]

अग्नें जातान्म णुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना
अहँडन्तव स्याः शर्मन्निवरूथ उद्वित्। सहसा जातान्म णुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो
नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयः स्याम प्र णुदा नः सपत्नान्। चतुश्चत्वारिंशः
स्तोमो वर्चो द्रविणं षोडशः स्तोम ओजो द्रविणं पृथिव्याः पुरीषमसि (२६)

अप्सो नाम। एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्द आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो
व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्दः समुद्रं छन्दः सलिलं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो
रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः सृष्टृच्छन्दोऽनुष्टृच्छन्दः
ककुच्छन्दस्त्रिकुच्छन्दः काव्यं छन्दोऽङ्कुपं छन्दः (२७)

पदपङ्क्तिश्छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरो भृज्वाञ्छन्दः प्रच्छच्छन्दः
पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो
विष्पर्धाश्छन्दश्छुदिश्छन्दो दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं छन्दोऽङ्गाङ्गं छन्दः॥ (२८)

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१२]

अग्निवृत्राणि जङ्घनद्वविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र आहुतः॥ त्वं सौमासि
सत्पतिस्त्वं राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः॥ भद्रा ते अग्ने स्वनीक सन्दृग्योरस्य
सतो विपुणस्य चारुः। न यत्ते शोचिस्तमसा वरन्त न ध्वस्मानस्तनुवि रेप आ धुः॥
भद्रं ते अग्ने सहसिन्ननीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य। (२९)

रुशदृशे ददृशे नक्त्या चिदरूक्षितं दृश आ रूपे अन्नम्। सैनानीकेन सुविदत्रो
अस्मे यष्टा देवाः आरयजिष्ठः स्वस्ति। अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्ने द्युमदुत
रेवद्दिदीहि। स्वस्ति नो दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यजथाय देव। यथ्यसीमहि
दिविजात प्रशस्तं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथा होतुर्मनुषः (३०)

देवताता यज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानो अद्य संमना संमानानुशन्नम्

उ॒श॒तो य॑क्षि दे॒वान्॥ अ॒ग्नि॒मी॒डे पु॒रोहि॑तं य॒ज्ञस्य॑ दे॒वमृ॑त्विजम्। हो॒तांर॑ रत्न॒धात॑मम्॥
वृषा॑ सोम द्युमा॑ रं॒सि वृषा॑ दे॒व वृष॑व्रतः। वृषा॑ धर्मा॒णि दधि॑षे॥ सा॒न्त॒प॒ना इ॒दं
ह॒विर्म॑रु॒तस्त॒ज्जु॒ष्ट॒ना यु॒ष्माको॑ती रि॒शाद॑सः॥ यो नो॒ मर्तो॑ वस॒वो दु॑र॒ह्णा॒युस्ति॑रः स॒त्यानि॑
मरु॑तः (३१)

जिघा॑सात्। द्रुहः पाशं प्रति स मु॒चीष्ट॒ तपि॑ष्ठेन॒ तप॑सा हन्त॒ना तम्। सं॒व॒त्स॒रीणां
म॒रुतः॑ स्व॒र्का उ॑रु॒क्षयाः॑ स॒र्गणा॑ मानु॒षेषु॑। ते॒ऽस्म॒त्पाशा॑न्म॒ मुञ्च॑न्त्व॒रं॒हंसः॑ सा॒न्त॒प॒ना
म॒दि॒रा मा॑दयि॒ष्णवः॑। पि॒प्री॒हि दे॒वा उ॑श॒तो य॑विष्ठ वि॒द्वा र॒तू र॒क्तु॑पते यजे॒ह। ये
दै॒व्या ऋ॒त्विज॑स्तेभि॒रग्ने॑ त्व॒ होत॑ृणाम॒स्याय॑जिष्ठः। अ॒ग्ने यद॑द्य वि॒शो अ॑ध्व॒रस्य॑ होतः
पाव॑क (३२)

शो॒चे वे॒ष्ट्व रं॒ हि य॒ज्वा। ऋ॒ता य॑जासि म॒हिना॑ वि यद॒दूर॑ह॒व्या व॑ह यविष्ठ॒ या ते
अ॒द्या। अ॒ग्निना॑ र॒यिम॑श्रव॒त्पोष॑मे॒व दि॒वेदि॑वे। यश॑सं वी॒रव॑त्तमम्॥ ग॒य॒स्फा॒नो अ॒मीव॑हा
व॑सु॒वित्पु॑ष्टि॒वर्ध॑नः। सु॒मित्रः॑ सोम नो भ॒व। गृ॒हमे॑धास॒ आ ग॑त॒ मरु॑तो॒ माप॑ भूत॒न।
प्र॒मुञ्च॑न्तो नो अ॒रं॒हंसः॑। पूर्॒वोभि॑र॒हि द॑दाशि॒म श॑र॒द्धिर्म॑रुतो व॒यम्। म॒होभिः॑ (३३)

च॒र॒ष्णीना॑म्। प्र बु॒ध्रिया॑ ईरते वो॒ महा॑रं॒सि प्र णा॑मा॒नि प्र॒यज्य॑वस्ति॒रध्व॑म्।
स॒ह॒स्रि॒यं द॒म्य॑म्भा॒गमे॑तं गृ॒हमे॑धी॒र्यम॑रुतो जुषध्वम्। उ॒प॒ यमे॑ति॒ युव॑तिः सु॒दक्ष॑ दोषा
व॒स्तोर्ह॒विष्म॑ती घृ॒ताची॑। उ॒प॒ स्वै॒नम॑र॒मति॑र्वसू॒युः। इ॒मो अ॑ग्ने वी॒तत॑मानि ह॒व्याज॑स्रो
व॒क्षि दे॒वता॑ति॒मच्छ॑। प्र॒ति न ई॑ र॒भीणि॑ वि॒यन्तु॑। क्री॒ड वः॑ श॒र्धो मा॑रु॒तम॑न॒र्वाण॑ र॒थे शु॑भम्। (३४)

क॒णा अ॒भि प्र गा॑यत। अ॒त्यासो॑ न ये म॒रुतः॑ स्व॒ञ्चो य॑क्षदृ॒शो न शु॑भय॒न्त म॑र्याः।
ते ह॑र्ये॒ष्टाः शि॑श॒वो न शु॑भ्रा व॒त्सासो॑ न प्र॒क्रीडि॑नः प॒योधाः। प्रै॒षाम॑ज्मे॒षु वि॑थुरे॒वं रे॒जते॑
भू॒मि॒र्यामै॑षु यद्व॒ युञ्ज॑ते शु॒भे। ते क्री॒डयो॑ धु॒नयो॑ भ्राज॑दृष्ट॒यः स्व॒यं म॑हि॒त्वं प॑नय॒न्त
धू॒तयः॑। उ॒प॒हृ॒रेषु॑ यदचि॒ध्वं य॒यि व॑यं इ॒व म॑रुतः॒ केन॑ (३५)

चि॒त्प॒था। श्रो॑त॒न्ति को॒शा उ॒प वो र॑थे॒ष्वा घृ॑तमु॒क्षता॑ म॒धुव॑र्णम॒र्चते॑। अ॒ग्नि॒मा॒ग्निं
ह॒वीम॑भिः सदा ह॒वन्त॑ वि॒श॒पति॑म्। ह॒व्य॒वाहं॑ प॒रुप्रि॑यम्। त॒ रं हि॑ श॒श्वन्त॑ ई॒डते॑ सू॒चा दे॒वं
घृ॑त॒श्चुता॑। अ॒ग्निं ह॒व्याय॑ वोढ॑वे। इ॒न्द्रा॒ग्नी रो॑च॒ना दि॒वः श्र॑थ॒द्वृत्र॑मि॒न्द्रं वो वि॑श्व॒त॒स्परी॑न्द्रं

नरो विश्वकर्मन् हविषा वावृधानो विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन॥ (३६)

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पावक महोभी रथेशुभं केन षट्त्वारिंशच्च॥ [१३]

रश्मिरसि राज्यस्ययं पुरो हरिकेशोऽग्निर्मूर्धन्द्राग्निभ्यां बृहस्पतिर्भूयस्कृदस्यग्निना विश्वापाद्वजापतिर्मनसा कृत्तिका मधुश्च समिद्धिशां द्वादश॥ [१४] रश्मिरसि प्रति धेनुमसि स्तनयितुसनिरस्यादित्यानां सप्तत्रिंशत्॥ ३७॥ रश्मिरसि को अद्य युङ्क्ते॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं जिन्व प्रेतिरसि धर्माय त्वा धर्मं जिन्वान्वितिरसि दिवे त्वा दिवं जिन्व संधिरस्यन्तरिक्षाय त्वान्तरिक्षं जिन्व प्रतिधिरसि पृथिव्यै त्वा पृथिवीं जिन्व विष्टम्भोऽसि वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्व प्रवास्यहे त्वाहर्जिन्वानुवासि रात्रियै त्वा रात्रिं जिन्वोशिगंसि (१)

वसुभ्यस्त्वा वसूञ्जिन्व प्रकेतोऽसि रुद्रेभ्यस्त्वा रुद्राञ्जिन्व सुदीतिरस्यादित्येभ्यस्त्वाऽऽदित्याञ्जिन्वौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितॄञ्जिन्व तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा जिन्व पृतनाषाडसि पशुभ्यस्त्वा पशूञ्जिन्व रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीर्जिन्वाभिजिदसि युक्तग्रावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वाधिपतिरसि प्राणाय (२)

त्वा प्राणं जिन्व यन्तास्यपानाय त्वापानं जिन्व स॒स॒र्पोऽसि चक्षुषे त्वा चक्षुर्जिन्व वयोधा असि श्रोत्राय त्वा श्रोत्रं जिन्व त्रिवृदसि प्रवृदसि संवृदसि विवृदसि स॒रो॒होऽसि नीरो॒होऽसि प्ररो॒होऽस्यनुरो॒होऽसि वसुकोऽसि वर्षश्रिरसि वस्यष्टिरसि॥ (३)

उशिगंसि प्राणाय त्रिचत्वारिंशच्च॥ [१]

राज्यसि प्राची दिग्वसंवस्ते देवा अधिपतयोऽग्निर्हेतीनाम्प्रतिधृता त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयत्वाज्यमुक्थमव्यथयथस्तन्नातु रथन्तरं साम् प्रतिष्ठित्यै विराडसि दक्षिणा दिग्युद्रास्तं देवा अधिपतय इन्द्रो हेतीनाम्प्रतिधृता पञ्चदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयत्वा

प्रउंगमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु बृहत्साम् प्रतिष्ठित्यै सम्राडसि प्रतीची दिक् (४)

आदित्यास्तै देवा अधिपतयः सोमो हेतीनाम्प्रतिधर्ता संसदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु मरुत्वतीयमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु वैरूपः साम् प्रतिष्ठित्यै स्वराडस्युर्दीची दिग्विश्वे ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनाम्प्रतिधर्तैकविंशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु निर्वैवल्यमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु वैराजः साम् प्रतिष्ठित्या अधिपत्यसि बृहती दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतयः (५)

बृहस्पतिर्हेतीनाम्प्रतिधर्ता त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्वा स्तोमौ पृथिव्याः श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथयन्ती स्तभ्रीताः शाक्ररैवते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्षायर्षयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिणा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे सुवर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु॥ (६)

प्रतीची दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

अयम्पुरो हरिकेशः सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृथसश्च रथौजाश्च सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला च कृतस्थला चाप्सरसौ यातुधाना हेती रक्षांसि प्रहेतिरयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च रथेचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका च सहज्या चाप्सरसौ दक्षवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिरयम्श्चाद्विश्वव्यास्तस्य रथप्रोतश्चासमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रमोचन्ती च (७)

अनुमोचन्ती चाप्सरसौ सर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिरयमुत्तराथस्यद्वसुस्तस्य सेनजिच्च सुषेणश्च सेनानिग्रामण्यौ विश्वाची च घृताची चाप्सरसावापो हेतिर्वातः प्रहेतिरयमुपर्यर्वाग्वसुस्तस्य तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्रामण्यावुर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौ विद्युद्धेतिर्वस्फूर्जन्महेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यम् (८)

द्विष्णो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा सदाने सादयाम्यवंतश्छायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य चक्षसे परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथस्वतीं विभूमतीम्प्रभूमतीं परिभूमतीं दिवं यच्छु दिवं दृह दिवं मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय सूर्यस्त्वाभि पातु मृह्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तथा देवतयाङ्गिरस्वद्धुवा सीद। प्रोथदश्चो न यवंसे अविष्यन् यदा मृहः संवरणाद्यस्थात। आदस्य वातो अनु वाति शोचिरधं स्म ते व्रजनं कृष्णमस्ति॥ (९)

प्रमोचन्ती च यः स्वस्त्याष्टाविंशतिश्च॥ [३]

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपाः रेतांसि जिन्वति॥ त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः॥ अयमग्निः संहस्त्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रंयीणाम्॥ भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दधिषे सुवर्षां जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहम्॥ अबोध्यग्निः समिधा जनानाम् (१०)

प्रति धेनुमिवायतीमुषासम्। यद्वा इव प्र वयामुज्जिहानाः प्र भानवः सिन्धते नाकमच्छ। अवोचाम कवये मेध्याय वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णो। गविष्ठिरो नमसा स्तोममग्नौ दिवीव रुक्ममुर्व्यश्चमश्रेत्। जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविर्गग्निः सुदक्षः सुविताय नव्यसे। घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमद्वि भाति भरतेभ्यः शुचिः। त्वामग्ने अङ्गिरसः (११)

गृहा हितमन्वविन्दच्छिश्रियाणं वनेवने। स जायसे मथ्यमानः सहो महत्त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः। यज्ञस्य केतुमप्रथमम्पुरोहितमग्निं नरस्त्रिषधस्थे समिन्धते। इन्द्रेण देवैः स्रथः स बरहिषि सीदन्नि होता यजथाय सुक्रतुः। त्वं चित्रश्रवस्तम् हवन्ते विक्षु जन्तवः। शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्रे हव्याय वोढवे। सखायः सं वः सम्यश्चमिषम् (१२)

स्तोमं चाग्रये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नग्ने सहस्वते। स समिद्युवसे वृषत्रग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्त्या भर। एना वो अग्निं नमसोर्जो नपात्मा हुवे। प्रियं चेतिष्ठमरतिः स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम्। स योजते अरुषो विश्वभौजसा स दुद्रवत्स्वाहुतः। सुब्रह्मा यज्ञः सुशमी (१३)

वसूनां देवः राधो जनानाम्। उदस्य शोचिरस्थादाजुह्वानस्य मीढुषः। उद्धूमासो अरुषासो दिविस्पृशः समग्निमिन्धते नरः। अग्ने वाजस्य गोमंत ईशानः सहसो यहो। अस्मे धेहि जातवेदो महि श्रवः। स इधानो वसुष्कविरिग्रीडेन्यो गिरा। रेवदस्मभ्यं पूर्वणीक दीदिहि। क्षपो राजन्वत त्मनाग्ने वस्तोरुतोषसः। स तिमजम्भ (१४)

रक्षसो दह प्रति। आ ते अग्र इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम्। यद्ध स्या ते पर्नीयसी समिद्दीदयति द्यवीषः स्तोतृभ्य आ भर। आ ते अग्र ऋचा हविः शुक्रस्य ज्योतिषस्पते। सुश्वन्द्र दस्म विशपते हव्यवाद्भ्यः हूयत इषः स्तोतृभ्य आ भर। उभे सुश्वन्द्र सर्पिषो

दर्वीं श्रीणीष आसनि। उतो न उत्पूर्याः (१५)

उक्थेपुं शवसस्पत इषं स्तोतृभ्य आ भर। अग्ने तमद्याश्वं न स्तोमैः क्रतुं न भद्रं
हृदिस्पृशम्। ऋध्यामां त ओहैः। अथा ह्यग्ने क्रतौर्भद्रस्य दक्षस्य साधोः। रथोरऋतस्य
बृहतो बभूथ। आभिष्टे अद्य गीर्भिर्गृणन्तोऽग्ने दाशेम। प्र तै दिवो न स्तनयन्ति शुष्माः।
एभिर्नो अर्कैर्भवां नो अर्वाङ् (१६)

सुवर्न ज्योतिः। अग्ने विश्वेभिः सुमना अनीकैः। अग्निं होतांरम्मन्ये दास्वन्तं वसोः
सूनुं सहंसो जातवैदसम्। विप्रं न जातवैदसम्। य ऊर्ध्वयां स्वध्वरो देवो देवाच्यां
कृपा। घृतस्य विभ्राष्टिमनुं शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः। अग्ने त्वन्नो अन्तमः। उत
त्राता शिवो भव वरूथ्यः। तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्राय नूनमीमहे सखिभ्यः।
वसुंरग्निरवसुंश्रवाः। अच्छां नक्षि द्युमत्तमो रयिं दाः॥ (१७)

जनानामङ्गिरस इषं सुशमीं तिग्मजम्भ पुपूर्या अर्वाङ्गसुश्रवाः पञ्च च॥ [४]

इन्द्राग्निभ्यां त्वा सयुजां युजा युनज्म्याघाराभ्यां तेजसां वर्चसोक्थेभिः स्तोमैर्भिश्छन्दोभी
रय्यै पोषाय सजातानाम्मध्यमस्थेयाय मयां त्वा सयुजां युजा युनज्म्यम्बा दुला
नितबिरभ्रयन्ती मेघयन्ती वरषयन्ती चुपुणीका नामांसि प्रजापतिना त्वा विश्वाभिर्धीभिरुप
दधामि पृथिव्युदपुरमत्रेन विष्टा मनुष्यास्ते गोप्सरोऽग्निरियंतोऽस्यां तामहम्प्र पद्ये सा (१८)

मे शर्म च वर्म चास्त्वधिद्यौरन्तरिक्षं ब्रह्मणा विष्टा मरुतस्ते गोप्सरो वायुर्वियंतोऽस्यां
तामहम्प्र पद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु द्यौरपराजितामृतेन विष्टादित्यास्तै गोप्सराः
सूर्यो वियंतोऽस्यां तामहम्प्र पद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु॥ (१९)

साऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [५]

बृहस्पतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायापानाय विश्वं
ज्योतिर्यच्छाग्निस्तेऽधिपतिर्विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै
प्राणायापानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ वायुस्तेऽधिपतिः प्रजापतिस्त्वा सादयतु दिवः
पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायापानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिपतिः
पुरोवातसनिंरस्यभ्रसनिंरसि विद्युत्सनिः (२०)

असि स्तनयितुसनिंरसि वृष्टिसनिंरस्यग्नेर्यान्यसि देवानामग्नेर्यान्यसि वायोर्यान्यसि

देवानां वायोयान्यस्यन्तरिक्षस्य यान्यसि देवानामन्तरिक्षयान्यस्यन्तरिक्षमस्यन्तरिक्षाय त्वा
 सलिलाय त्वा सर्णीकाय त्वा सतीकाय त्वा केताय त्वा प्रचेतसे त्वा विवस्वते त्वा
 दिवस्त्वा ज्योतिष आदित्येभ्यस्त्वर्चं त्वा रुचे त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा
 यशोदां त्वा यशसि तेजोदां त्वा तेजसि पयोदां त्वा पर्यसि वर्चोदां त्वा वर्चसि द्रविणोदां
 त्वा द्रविणे सादयामि तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥ (२१)

विद्युत्सर्निर्द्युत्वैकान्नत्रिंशच्च॥ [६]

भूयस्कृदसि वरिवस्कृदसि प्राच्यस्यूर्ध्वास्यन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे सीदाप्सुषदसि
 श्येनसदसि गृध्रसदसि सुपर्णसदसि नाकसदसि पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिक्षस्य
 त्वा द्रविणे सादयामि दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि द्रविणोदां
 त्वा द्रविणे सादयामि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानम्मे (२२)

पाह्यायुर्मे पाहि विश्वायुर्मे पाहि सर्वायुर्मे पाह्यग्ने यत्ते परं हन्नाम् तावेहि स
 रंभावहे पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्ने यावा अयावा एवा ऊमाः सव्यः सगरः सुमेकः॥ (२३)

व्यानम्मे द्वात्रिंशच्च॥ [७]

अग्निना विश्वापादथसूर्येण स्वराद्वत्वा शचीपतिरऋषभेण त्वष्टां युजेन मघवान्दक्षिण्या
 सुवर्गो मन्युना वृत्रहा सौहार्देन तनुधा अत्रेन गर्यः पृथिव्यासनोदृग्भिरन्नादो वषट्कारेणर्द्धः
 साम्नां तनूपा विराजा ज्योतिष्मान् ब्रह्मणा सोमपा गोभिर्यज्ञं दाधार क्षत्रेण मनुष्यान्श्वेन
 च रथेन च वज्र्युतिभिः प्रभुः संवत्सरेण परिभूस्तपसानाधृष्टः सूर्यः सन्तनुभिः॥ (२४)

अग्निनैकान्नपञ्चाशत्॥ [८]

प्रजापतिर्मनसान्धोऽच्छेतो धाता दीक्षायां सविता भृत्यां पूषा सौमक्रयण्यां वरुण
 उपनद्धोऽसुरः क्रीयमाणो मित्रः क्रीतः शिपिविष्ट आसादितो नरन्धिषः प्रोह्यमाणो-
 ऽधिपतिरागतः प्रजापतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नीध्रे बृहस्पतिराग्नीध्रात्प्रणीयमान् इन्द्रो हविर्धाने-
 ऽदितिरासादितो विष्णुरुपावह्रियमाणोऽथर्वोपोतो यमोऽभिषुतोऽपूतपा आधूयमानो वायुः
 पूयमानो मित्रः क्षीरश्रीर्मन्थी संक्तुश्रीवैश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुतो वायुरावृत्तो नृचक्षाः
 प्रतिख्यातो भक्ष आगतः पितृणां नाराशंसोऽसुरात्तः सिन्धुरवभृथमवप्रयन्त्समुद्रोऽवगतः
 सलिलः प्रप्लुतः सुवरुद्वचं गतः॥ (२५)

रुद्र एकविंशतिश्च॥ [९]

कृत्तिका नक्षत्रमग्निदेवताग्रे रुचः स्थ प्रजापतेर्धातुः सोमस्यर्चे त्वा रुचे त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा रोहिणी नक्षत्रं प्रजापतिदेवता मृगशीर्षं नक्षत्रं सोमो देवताद्रा नक्षत्रं रुद्रो देवता पुनर्वसू नक्षत्रमदितीदेवता तिष्यो नक्षत्रम्बृहस्पतिदेवताश्रेषा नक्षत्रं सर्पा देवता मघा नक्षत्रम्पितरो देवता फल्गुनी नक्षत्रम् (२६)

अर्यमा देवता फल्गुनी नक्षत्रम्भगो देवता हस्तो नक्षत्रं सविता देवता चित्रा नक्षत्रमिन्द्रो देवता स्वाती नक्षत्रं वायुदेवता विशाखे नक्षत्रमिन्द्राग्नी देवताऽनूराधा नक्षत्रम्पितरो देवता रोहिणी नक्षत्रमिन्द्रो देवता विचृतौ नक्षत्रम्पितरो देवताषाढा नक्षत्रमापो देवताषाढा नक्षत्रं विश्वे देवा देवता श्रोणा नक्षत्रं विष्णुदेवता श्रविष्ठा नक्षत्रं वसवः (२७)

देवता शतभिषङ्गक्षत्रमिन्द्रो देवता प्रोष्ठपदा नक्षत्रमज एकपादेवता प्रोष्ठपदा नक्षत्रमहिर्बुध्नियो देवता रेवती नक्षत्रं पूषा देवताश्रयुजौ नक्षत्रमश्विनौ देवतापुभरणोर्नक्षत्रं यमो देवता पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अर्द्धः॥ (२८)

फल्गुनी नक्षत्रं वसवस्त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतू शुक्रश्च शुचिश्च ग्रेष्मावृतू नभश्च नभस्यश्च वार्षिकावृतू इषश्चोर्जश्च शार्दावृतू सहश्च सहस्यश्च हैमन्तिकावृतू तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतू अग्नेरन्तःश्लेषोऽसि कल्पेता द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधीः कल्पन्तामग्नयः पृथङ्मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः (२९)

यैऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी शैशिरावृतू अभि कल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभि सं विंशन्तु संयच्च प्रचेताश्चाग्नेः सोमस्य सूर्यस्योग्रा च भीमा च पितृणां यमस्येन्द्रस्य ध्रुवा च पृथिवी च देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य धर्त्री च धरित्री च मित्रावरुणयोर्मित्रस्य धातुः प्राची च प्रतीची च वसूना रुद्राणाम् (३०)

आदित्यानान्ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा अंसि सहस्रस्य प्रतिमा अंसि सहस्रस्य विमा अंसि सहस्रस्योन्मा अंसि साहस्रोऽसि सहस्राय त्वेमा मे अग्न इष्टंका धेनवं सन्त्वेकां च शतं च सहस्रं चायुतं च (३१)

नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं चान्तश्च परार्धश्चेमा मे
अग्र इष्टका धेनवः सन्तु षष्टिः सहस्रमयुतमक्षीयमाणा ऋतस्थाः स्थर्तावृधो घृतश्वतो
मधुश्वत ऊर्जस्वतीः स्वधाविनीस्ता मे अग्र इष्टका धेनवः सन्तु विराजो नाम कामदुघा
अमुत्रामुष्मिल्लौके॥ (३२)

सव्रता रुद्राणामयुतं च पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [११]

समिदिशामाशया नः सुर्विन्मधोरतो माधवः पात्वस्मान्। अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदभ्य
इदं क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान्। रथंतरं सामभिः पात्वस्मान्नायत्री छन्दसां विश्वरूपा।
त्रिवृत्रो विष्टया स्तोमो अह्नां समुद्रो वात इदमोजः पिपर्तु। उग्रा दिशामभिभूतिर्वयोधाः
शुचिः शुक्रे अहंन्योजसीना। इन्द्रार्धिपतिः पिपृतादतो नो महि (३३)

क्षत्रं विश्वतो धारयेदम्। बृहत्सामं क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णिंयं त्रिष्टुभौजः शुभितमुग्रवीरम्। इन्द्र
स्तोमेन पञ्चदशेन मध्यमिदं वातेन सगरेण रक्ष। प्राचीं दिशां सहयशा यशस्वती
विश्वे देवाः प्रावृषाह्नां सुर्ववती। इदं क्षत्रं दुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्टं सहस्रियं सहस्वत।
वैरूपे सामन्निह तच्छक्रेम जगत्त्येनं विक्वा वैशयामः। विश्वे देवाः सप्तदशेन (३४)

वर्च इदं क्षत्रं सलिलवातमुग्रम्। धर्त्री दिशां क्षत्रमिदं दाधारोपस्थाशानाम्मित्रवदस्त्वोजः।
मित्रावरुणा शरदाह्नां विकिबू अस्मै राष्ट्राय महि शर्म यच्छतम्। वैराजे सामन्त्रधि मे
मनीषानुष्टुभा सम्भूतं वीर्यं सहः। इदं क्षत्रममित्रवदार्द्रदानु मित्रावरुणा रक्षतमार्धिपत्यैः।
सम्राड्विशां सहस्रांम्री सहस्वत्युतुरहेमन्तो विष्टया नः पिपर्तु। अवस्युवाताः (३५)

बृहतीर्नु शक्ररीरिं यज्ञमवन्तु नो घृताचीः। सुर्ववती सुदुघा नः पर्यस्वती दिशां
देव्यवतु नो घृताचीः। त्वं गोपाः पुरणुतो पश्चाद्बृहस्पते याम्या युद्धि वाचम्। ऊर्ध्वा दिशां
रन्तिराशौषधीनां संवत्सरं सविता नो अह्नाम्। रेवत्सामातिच्छन्दा उ छन्दोजातशत्रुः
स्योना नो अस्तु। स्तोमत्रयस्त्रिंशे भुवनस्य पत्नि विवस्वद्वाते अभि नः (३६)

गृणाहि। घृतवती सवितरार्धिपत्यैः पर्यस्वती रन्तिराशा नो अस्तु। ध्रुवा दिशां
विष्णुपव्यघोरस्येशाना सहसो या मनोता। बृहस्पतिर्मातरिश्वोत वायुः संधुवाना वाता
अभि नो गृणन्तु। विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी।
विश्वव्यं चा इषयन्ती सुभूतिः शिवा नो अस्त्वदितिरुपस्थै। वैश्वानरो न ऊत्या पृष्टो

दिव्यनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वङ्कयां नश्चित्र आ भुवत्को अद्य युङ्क्ते॥ (३७)

महिं सप्तदशेनावस्युवांता अभि नोऽनु नश्चतुर्दश च॥ [१२]

नमस्ते रुद्र नमो हिरण्यबाहवे नमः सहमानाय नमः आव्याधिनीभ्यो नमो भवाय नमो ज्येष्ठाय नमो दुन्दुभ्याय नमः सोमाय नमः इरिण्याय द्रापे सहस्राण्येकादश॥ [१३] नमस्ते रुद्र नमो भवाय द्रापे सप्तविंशतिः॥ २७॥ नमस्ते रुद्र तं वो जम्भे दधामि॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

नमस्ते रुद्र मन्यवं उतो त इषवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते नमः। या त इषुः शिवतमा शिवम्बभूवं ते धनुः। शिवा शरव्या या तव तया नो रुद्र मृडया। या तै रुद्र शिवा तनूरघोरापापकाशिनी। तया नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभि चाकशीहि। यामिषु गिरिशन्त हस्तै (१)

बिभर्ष्यस्तवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिंसीः पुरुषं जगत्। शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छां वदामसि। यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्मं सुमना असत्। अर्घ्यवोचदधिवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक्। अहींश्च सर्वाङ्गमभ्यन्धसर्वांश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुः सुमङ्गलः। ये चेमां रुद्रा अभितौ दिक्षु (२)

श्रिताः सहस्रशोऽवैषां हेड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः। उत्तैनं गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः। उत्तैनं विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः। नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे। अथो ये अस्य सत्त्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः। प्र मुञ्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्तिर्योज्याम्। याश्च ते हस्त इषवः (३)

परा ता भगवो वप। अवतत्य धनुस्त्वं सहस्राक्ष शतेषुधे। निशीर्य शल्यानाम्मुखा शिवो नः सुमना भव। विज्यं धनुः कपदिनो विशल्यो बाणवां उत। अनैशन्नस्येषव आभुरस्य निषङ्गथिः। या तै हेतिर्मादुष्टम् हस्तै बभूवं ते धनुः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिं भुज। नमस्ते अस्त्वायुधायानां तताय धृष्णवै। उभाभ्यामुत

ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने। परि ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः। अथो य
इषुधिस्तवारे अस्मन्नि धैहि तम्॥ (४)

हस्तं दिक्ष्विषंव उभाभ्यां द्वाविंशतिश्च॥ [१]

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्यं दिशां च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः
पशूनाम्पतये नमो नमः सस्मिञ्जराय त्विषीमते पथीनाम्पतये नमो नमो बभ्रुशायं
विव्याधिनेऽन्नानाम्पतये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानाम्पतये नमो नमो भवस्यं
हेत्यै जगताम्पतये नमो नमो रुद्रायातताविने क्षेत्राणाम्पतये नमो नमः सूतायाहन्त्याय
वनानाम्पतये नमो नमः (५)

रोहिताय स्थपतये वृक्षाणाम्पतये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणाम्पतये नमो
नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनाम्पतये नमो नमः उच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनाम्पतये
नमो नमः कृश्ववीताय धावते सत्त्वनाम्पतये नमः॥ (६)

वनानाम्पतये नमो नमः एकात्रिंशच्च॥ [२]

नमः सहमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनाम्पतये नमो नमः ककुभाय निषङ्गिणे
स्तेनानाम्पतये नमो नमो निषङ्गिणं इषुधिमते तस्कराणाम्पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते
स्तायूनाम्पतये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानाम्पतये नमो नमः सुकाविभ्यो
जिघांसद्भ्यो मुष्णताम्पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो नक्तं चरद्भ्यः प्रकृन्तानाम्पतये नमो नमः
उष्णीषिणे गिरिचराय कुलुश्चानाम्पतये नमो नमः (७)

इषुमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमो नमः आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो नमः
आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमो नमोऽस्यद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो नमो नमः आसीनेभ्यः
शयानेभ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमः स्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च वो नमो
नमः सुभाभ्यः सुभापतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ (८)

कुलुश्चानाम्पतये नमो नमोऽश्वपतिभ्यस्त्रीणि च॥ [३]

नमः आव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो नमः उगणाभ्यस्तृहतीभ्यश्च वो नमो
नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातैभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो
गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भ्यः

क्षुल्लेभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमो नमो रथेभ्यः (९)

रथपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमो नमः क्षत्तृभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यश्च वो नमो नमस्तक्ष्मभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मरिभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो नमः इषुकृद्भ्यो धन्वकृद्भ्यश्च वो नमो नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ (१०)

रथेभ्यः श्वपतिभ्यश्च द्वे च॥ [४]

नमो भूवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कपर्दिने च व्युत्तकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च नमो गिरिशाय च शिपिविष्टाय च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च नमो वृद्धाय च संवृध्वने च (११)

नमो अग्रियाय च प्रथमाय च नमः आशवे चाजिराय च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमः ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥ (१२)

सं वृध्वने च पञ्चविंशतिश्च॥ [५]

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्नियाय च नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नमः उर्वर्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च (१३)

नमः आशुषेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभिन्दते च नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कवचिने च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च॥ (१४)

प्रतिश्रवाय च पञ्चविंशतिश्च॥ [६]

नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च नमो दूताय च प्रहिताय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च नमः सुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमो नाद्याय च वैशन्ताय च (१५)

नमः कृप्याय चावृत्त्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नमो ईध्रियाय चातप्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च॥ (१६)

वैशन्ताय च त्रिंशच्च॥ [७]

नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय च नमः शङ्गाय च पशुपतये च नमो उग्राय च भीमाय च नमो अग्रेवधाय च दूरेवधाय च नमो हन्त्रे च हनीयसे च नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय नमः शम्भवे च मयोभवे च नमः शङ्कराय च मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च (१७)

नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च नमो आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च॥ (१८)

शिवतराय च त्रिंशच्च॥ [८]

नमो इरिण्याय च प्रपथ्याय च नमः किंशिलाय च क्षयणाय च नमः कपर्दिने च पुलस्तये च नमो गोष्ठाय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमः काट्याय च गह्वरेष्ठाय च नमो हृदयाय च निवेष्याय च नमः पांसव्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च (१९)

नमो ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पर्ण्याय च पर्णशृङ्गाय च नमोऽपगुरमाणाय चाभिघ्नते च नमो आक्खिदते च प्रक्खिदते च नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यो नमो विक्षीणकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नमो आनिरुहतेभ्यो नमो आमीवत्केभ्यः॥ (२०)

उलप्याय च त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

द्रापे अन्धसस्पते दरिद्रन्नीललोहित। एषां पुरुषाणामेषाम्पशूनां मा भेर्मारो मो एषां किं चनाममत्। या तै रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहभेषजी। शिवा रुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जीवसै। इमा रुद्राय तवसै कपर्दिने क्षयद्वीराय प्र भंगमहे मतिम्। यथा नः शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वम्पुष्टम्ग्रामे अस्मिन् (२१)

अनातुरम्। मृडा नो रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते। यच्छं

च योश्च मनुरायजे पिता तदश्याम् तवं रुद्र प्रणीतौ। मा नो महान्तमुत मा नो
अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नो वधीः पितरम्मोत मातरम्मिया मा
नस्तनुवः (२२)

रुद्र रीरिषः। मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु
रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीरहविष्मन्तो नमसा विधेम ते। आरातै गोघ्न
उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्रमस्मे तै अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूहधां च नः
शर्म यच्छ द्विर्बर्हाः। स्तुहि (२३)

श्रुतं गर्तसदं युवानम्मृगं न भीममुपहृत्तुमुग्रम्। मृडा जरित्रे रुद्र स्तवानो अन्यं तै
अस्मन्नि वपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरघायोः। अव
स्थिरा मधवच्चस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृडय। मीढुष्टम् शिवंतम् शिवो नः सुमना
भवा परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चर पिनाकम् (२४)

बिभ्रदा गंहि। विकिरिद् विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः। यास्तै सहस्रं हेतयो-
ऽन्यमस्मन्नि वपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशानो भगवः
पराचीना मुखां कृधि॥ (२५)

अस्मिं स्तनुवः स्तुहि पिनाकमेकान्नत्रिंशच्च॥ [१०]

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि।
अस्मिन्महत्यर्णवेऽन्तरिक्षे भवा अधि। नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमाचराः।
नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवः रुद्रा उपश्रिताः। ये वृक्षेषु सस्मिञ्जरा नीलग्रीवा विलोहिताः।
ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अत्रेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबन्तो जनान्।
ये पथाम्पथिरक्षय ऐलबृदा यव्युधः। ये तीर्थानि (२६)

प्रचरन्ति सूकावन्तो निषङ्गिणः। य एतावन्तश्च भूयांसश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे।
तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि। नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येऽन्तरिक्षे ये दिवि
येषामन्नं वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोर्दीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो
नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि (२७)

तीर्थानि यश्च षट्॥ [११]

[अश्मन् य इमोदेनमाशुः प्राचीं जीमूतस्य यदक्रन्दो मा नो मित्रो ये वाजिनं नवं (१) अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषामभिगूर्तिः षट्त्वारिंशत्। अश्मन् हविष्मान्॥]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

अश्मन्त्रूजं पर्वते शिश्रियाणां वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे। अद्ध्य ओषधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सःरराणाः। अश्मंस्ते क्षुद्रमुं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्य त्वाऽवाक्याग्रे परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यं शिवो भव। हिमस्य त्वा जरायुणाग्रे परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यं शिवो भव। उपं (१)

ज्मन्नुपं वेतसेऽवत्तरं नदीष्व। अग्रे पितृमपामसि। मण्डूकिं ताभिरा गंहि सेमं नो यज्ञम्। पावकवर्णं शिवं कृधि। पावक आ चितयन्त्या कृपा। क्षामन्त्रुरुच उपसो न भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतशस्य नू रण आ यो घृणे। न ततृषाणो अजरः। अग्रे पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान् (२)

वक्षि यक्षि च। स नः पावक दीदिवोऽग्रे देवा इहा वह। उपं यज्ञं हविश्च नः। अपामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनम्। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यं शिवो भव। नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषे। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यं शिवो भव। नृपदे वट (३)

अप्सुषदे वङ्गनसदे वङ्गर्हिषदे वट्श्वसुर्विदे वट्। ये देवा देवानां यज्ञियां यज्ञियांनां संवत्सरीणमुप भागमासते। अहुतादो हविषो यज्ञे अस्मिन्स्वयं जुहुध्वम्मधुनो घृतस्य। ये देवा देवेष्वधि देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरणुतारो अस्या। येभ्यो नर्ते पर्वते धाम किं च न ते दिवो न पृथिव्या अधि स्तुषु। प्राणदाः (४)

अपानदा व्यानदाश्चक्षुर्दा वर्योदा वरिवोदाः। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यं शिवो भव। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा यःसद्विधं न्यत्रिणम्। अग्निर्नो वसते

रयिम्। सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टा देवाः आयजिष्ठः स्वस्ति। अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्रै द्युमदुत रेवर्दिदीहि॥ (५)

उपं देवान् वद्वाणदाश्वतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१]

य इमा विश्वा भुव॑नानि जुह्व॑दृषि॒रहोता॑ निष॑सादा पि॒ता नः। स आशि॑षा द्रवि॑णमिच्छ॒मानः॑ पर॒मच्छ॑दो वर॒ आ वि॑वेश। विश्व॑कर्मा मन॑सा यद्विहा॑या धा॒ता वि॑धा॒ता पर॑मोत स॒न्दक्। तेषा॑मिष्टानि॒ समि॑षा म॑दन्ति॒ यत्र॑ स॒प्तर्षी॑न्पर॒ एक॑माहुः। यो नः पि॒ता ज॑नि॒ता यो वि॑धा॒ता यो नः॑ स॒तो अ॒भ्या स॑ज्ज॒जान॑। (६)

यो देवाना॑ नाम॒धा एक॑ एव तः॒ सम्प्र॑श्नम्भुव॑ना यन्त्य॒न्या। त आय॑जन्त॒ द्रवि॑णः॒ सम॑स्मा ऋष॑यः पूर्वे॒ जरि॑तारो न भू॒ना। अ॒सूर्ता॒ सूर्ता॒ रज॑सो वि॒माने॒ ये भू॑तानि॒ सम॑कृ॒ण्वन्नि॑मानि। न तं वि॑दाथ॒ य इ॒दं ज॑जाना॒न्यद्यु॑ष्माक॒मन्तर॑म्भवाति। नी॒हारे॑ण प्रावृ॑ता जल्प्या॑ चासु॒तृपं॑ उक्थ॒शासं॑श्चरन्ति। प॒रो दि॒वा पर॒ एना॑ (७)

पृथि॑व्या प॒रो दे॒वेभि॑रसुरैर्गुहा॒ यत्। कः॑ स्वि॒द्वर्भ॑ प्रथ॒मं द॑ध्र॒ आपो॑ यत्र॒ देवाः॑ सम॒गच्छ॑न्त॒ विश्व॑। तमि॒द्वर्भ॑म्प्रथ॒मं द॑ध्र॒ आपो॑ यत्र॒ देवाः॑ सम॒गच्छ॑न्त॒ विश्व॑। अ॒जस्य॑ नाभा॒वध्ये॒कम॑र्पितं॒ यस्मि॑न्नि॒दं विश्व॑म्भुव॑नमधि॒ श्रित॑म्। विश्व॑कर्मा ह्यज॑निष्ट दे॒व आदि॑द्वन्ध॒र्वो अ॑भवद्वि॒तीयः॑। तृती॑यः पि॒ता ज॑नि॒तोष॑धीनाम् (८)

अ॒पां गर्भं॑ व्य॒दधा॑त्पुरु॒त्रा। चक्षु॑षः पि॒ता मन॑सा हि धी॒रो घृ॑तमे॒ने अ॑ज॒नन्न॑न्माने। य॒देद॑न्ता अ॒दद॑हन्त॒ पूर्वं॑ आदि॒द्यावा॑पृथि॒वी अ॑प्रथेताम्। विश्व॑तश्चक्षु॒रुत॑ विश्वतो॑मुखो विश्वतो॑हस्त उ॒त विश्व॑त॒स्पात्। सं बा॒हुभ्या॑ नम॑ति॒ सम्प॑त॒त्रैर्द्या॑वापृथि॒वी ज॒नय॑ दे॒व एकः॑। किः॑ स्वि॒दासी॑दधि॒ष्ठानं॑मा॒रम्भ॑णं क॒तम॑थि॒स्वत्कि॑मासीत्। यदी॒ भूमि॑ ज॒नय॑न्न (९)

विश्व॑कर्मा वि द्यामौर्णो॑न्महि॒ना विश्व॑चक्षाः। किः॑ स्वि॒द्वनं॑ क उ॒ स वृ॑क्ष आसी॒द्यतो॑ द्यावापृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः। मनी॑षिणो मन॑सा पृ॒च्छते॑दु तद्यदध्यतिष्ठ॒द्वनानि॑ धा॒रय॑न्न। या ते धामा॑नि पर॒माणि॑ याव॒मा या म॑ध्य॒मा विश्व॑कर्म॒न्नुते॑मा। शि॒क्षा स॑खि॒भ्यो ह॒विषि॑ स्वधा॒वः स्व॒यं य॑जस्व त॒नुवं॑ जुषा॒णः। वा॒चस्प॑तिं विश्व॑कर्म॒णमू॑तयै (१०)

म॒नो॒युजं॑ वा॒जे अ॒द्या ह॒वेम॑। स नो॒ नेदि॑ष्टा ह॒वनानि॑ जोषते विश्व॑शंभू॒रवं॑से साधु॑कर्मा। विश्व॑कर्म॒न् ह॒विषा॑ वावृ॒धानः॑ स्व॒यं य॑जस्व त॒नुवं॑ जुषा॒णः। मुह्य॑न्त्व॒न्ये अ॒भितः॑

सपत्नां इहास्माकंम्पधवां सूरिरस्तु। विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम्।
तस्मै विशः समनमन्त पूर्वोरयमुग्रो विहव्यो यथासत्। समुद्राय वयुनाय सिन्धूनाम्पतये
नमः। नदीनां५ सर्वासाम्पित्रे जुहुता विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं५ हविः॥ (११)

ज्जानेनौषधीनां भूमिं जनयन्नृतये नमो नवं च॥ [२]

उदेनमुत्तरां न्याग्रे घृतेनाहुता। रायस्पोषेण स५ सृज प्रजयां च धनेन च।
इन्द्रेमम्प्रतरां कृधि सजातानामसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यो भागधा असत्। यस्य
कुर्मो हविर्गृहि तमग्रे वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदुं त्वा
विश्वे देवाः (१२)

अग्रे भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः। पञ्च दिशो
दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामतिं दुर्मतिम्बाधमानाः। रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे
अधि यज्ञो अस्थात्समिद्धे अग्नावधि मामहानः। उक्थपत्र ईड्यो गृभीतस्तप्तं घर्म
परिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशमन्त देवा दैव्याय धर्त्रे जोष्टे। देवश्रीः श्रीमणाः
शतपयाः (१३)

परिगृह्य देवा यज्ञमायन्त। सूर्यरश्मिरहरिकेशः पुरस्तात्सविता ज्योतिरुदया५ अजस्रम्।
तस्य पूषा प्रसवं याति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः। देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो
अस्थुर्वीत५ शमित्रे शमिता यजध्वै। तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेति ततः पावका आशिषो
नो जुषन्ताम्। विमानं एष दिवो मध्यं आस्त आपप्रिवात्रोदसी अन्तरिक्षम्। स
विश्वाचीरभि (१४)

चष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा समुद्रो अरुणः सुपर्णः पूर्वस्य योनिंम्यितुरा
विवेश। मध्यं दिवो निहितः पृश्निरश्मा वि चक्रमे रजसः पात्यन्तो। इन्द्रं विश्वा
अवीवृधन्समुद्रव्यचसं गिरः। रथीतम५ रथीनां वाजानां५ सत्पतिम्पतिम्। सुम्रहूर्यज्ञो
देवा५ आ च वक्षद्यक्षदग्निर्देवो देवा५ आ च वक्षत्। वाजस्य मा प्रसवेनौद्वाभेणोदग्रभीत्।
अथा सपत्ना५ इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा५ अकः। उद्वाभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा
अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विपूचीनान्व्यस्यताम्॥ (१५)

देवाः शतपया अभि वाजस्य षड्विंशतिश्च॥ [३]

आशुः शिशानो वृषभो न युध्मो घनाघनः क्षोभेणश्चरषणीनाम्। सुङ्कन्दनोऽनिमिष
एकवीरः शत९ सेना अजयध्माकमिन्द्रः। संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्चवनेन
धृष्णुना। तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इपुहस्तेन वृष्णा। स इपुहस्तेः स
निषङ्गिभिर्वशी स९सृष्टा स युध इन्द्रो गणेन। स९सृष्टिजिह्वसोमपा बाहुशध्यैर्ध्वधन्वा
प्रतिहिताभिरस्ता। बृहस्पते परि दीय (१६)

रथेन रक्षोहामित्रा९ अपबाधमानः। प्रभञ्जन्त्सेनाः प्रमृणो युधा जयन्त्स्माकमेध्वविता
रथानाम्। गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजसा। इम९ संजाता अनु
वीरयध्वमिन्द्र९ सखायोऽनु स९ रभध्वम्। बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी
सहमान उग्रः। अभिर्वीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि
गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदायः (१७)

वीरः शतमन्युरिन्द्रः। दुश्चवनः पृतनापाडयुध्योऽस्माक९ सेना अवतु प्र युध्मु।
इन्द्र आसा नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानामभिभञ्जतीनां
जयन्तीनाम्मरुतो यन्त्वग्रै। इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानाम्मरुता९ शर्ध
उग्रम्। महामनसाम्भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयन्तामुदस्थात्। अस्माकमिन्द्रः समृतेषु
ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु। (१८)

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानु देवा अवता हवेषु। उद्धर्षय
मघवन्नायुधान्युध्मत्वंनाम्मामकानाम्महा९सि। उद्ध्वहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयन्तामेतु
घोषः। उप प्रेतु जयन्ता नरः स्थिरा वः सन्तु बाहवः। इन्द्रो वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या
यथासंथ। अवसृष्टा परा पतु शरव्ये ब्रह्मस९शिता। गच्छामित्रान्त्र (१९)

विश मैषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमस्त्वा राजामृतेनाभि
वंस्ताम्। उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वामनु मदन्तु देवाः। यत्र बाणाः सम्पतन्ति
कुमारा विशिखा इवा इन्द्रो नस्तत्र वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ (२०)

दीया दायो जयन्त्वमित्रान्त्र चत्वारि९शच्च॥ [४]

प्राचीमनु प्रदिशम्नेहि विद्वानग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यानो वि भाहूर्ज
नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। क्रमध्वमग्निना नाकमुख्य९ हस्तेषु बिभ्रतः। दिवः पृष्ठ९

सुवर्गत्वा मिश्रा देवेभिराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमुन्तरिक्षादिवमारुहम्। दिवो नाकस्य पृष्ठात्सुवर्ज्योतिरगाम् (२१)

अहम्। सुवर्यन्तो नापैक्षन्त आ द्याः रोहन्ति रोदसी। यज्ञं ये विश्वतोधारः सुविद्वांसो वितेनिरे। अग्ने प्रेहिं प्रथमो देवयतां चक्षुर्देवानामुत मर्त्यानाम्। इयंक्षमाणा भृगुभिः सजोषाः सुवर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयैते शिशुमेकः समीची। द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्विभाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। अग्ने सहस्राक्ष (२२)

शतमूर्धञ्छतं तै प्राणाः सहस्रमपानाः। त्वः साहस्रस्य राय ईशिषे तस्मै ते विधेम वाजाय स्वाहा। सुपर्णोऽसि गरुत्मान्पृथिव्याः सीद पृष्ठे पृथिव्याः सीद भासान्तरिक्षमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तमान् तेजसा दिश उदृह। आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तादग्ने स्वां योनिमा सीद साध्या। अस्मिन्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवाः (२३)

यजमानश्च सीदत। प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजस्रया सूर्या यविष्ठ। त्वाः शश्वन्त उपं यन्ति वाजाः। विधेम ते परमे जन्मत्रग्ने विधेम स्तोमैरवरे सधस्थे। यस्माद्योनेरुदारिथा यजे तम्प्र त्वे हवीःपि जुहुरे समिद्धे। ताः संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृणे सुमतिं विश्वजन्त्याम्। यामस्य कण्वो अदुहुत्प्रपीनाः सहस्रधाराम् (२४)

पयसा महीं गाम्। सप्त तै अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः सप्तरषयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेन। ईदङ्वाऽन्यादङ्वाऽतादङ्वा प्रतिदङ्वा मितश्च सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माश्च सत्यश्चर्तपाश्चात्यःहाः। (२५)

ऋतजिच्च सत्यजिच्च सेनजिच्च सुषेणश्चान्त्यमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गुणः। ऋतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरुणश्च धर्ता च विधर्ता च विधारयः। ईदक्षांस एतादक्षांस ऊ पु णः सदक्षांसः प्रतिसदक्षांस एतन। मितासंश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो यज्ञे अस्मिन्निन्द्रं देवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मानो यथेन्द्रं देवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मान एवमिमं यजमानं देवींश्च विशो मानुषीश्चानुवर्त्मानो भवन्तु॥ (२६)

अगाः सहस्राक्ष देवाः सहस्रधारामत्यःहा अनुवर्त्मानः षोडश च॥ [५]

जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति समदामुपस्थं। अनाविद्धया तनुवां जय
त्व९ स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु। धन्वंना गा धन्वंनाजिं जयेम धन्वंना तीव्राः
समदो जयेम। धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वंना सर्वाः प्रदिशो जयेम। वक्ष्यन्तीवेदा
गनीगन्ति कर्णम्रिय९ सखायं परिषस्वजाना। योषैव शिङ्गे वितताधि धन्वन् (२७)

ज्या इय९ समने पारयन्ती। ते आचरन्ती समनेव योषां मातेव पुत्रम्बिभृतामुपस्थं।
अपु शत्रु नविध्यता९ संविदाने आर्त्ता इमे विष्फुरन्ती अमित्रान्। बह्वीनाम्पिता बहुरस्य
पुत्रश्चिश्वा कृणोति समनावगत्य। इषुधिः सङ्गाः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः।
रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयते सुषारथिः। अभीशूनाम्महिमानम् (२८)

पुनायत मनः पश्चादनु यच्छन्ति रश्मयः। तीब्रान्योषान्कृण्वते वृषपाणयोऽश्वा रथेभिः
सह वाजयन्तः। अवक्रामन्तः प्रपदैरमित्रान्क्षिणन्ति शत्रून्रनपव्ययन्तः। रथवाहन९ हविरस्य
नाम यत्रायुधं निहितमस्य वर्म। तत्रा रथमुप शम् ९ संदेम विश्वाहा वय९ सुमनस्यमानाः।
स्वादुषु९ सदः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इषुबला अमृधाः
सतोवीरा उरवो ब्रातसाहाः। ब्राह्मणासः (२९)

पितरः सोम्यासः शिवे नो द्यावापृथिवी अनेहसा। पूषा नः पातु दुरितादृतावृधो
रक्षा मार्किनो अघश९स ईशत। सुपूर्णं वंस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः सन्नद्धा पतति
प्रसूता। यत्रा नरः सं च वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म य९सन्त्र। ऋजीते परि
वृद्धि नोऽश्मा भवतु नस्तनूः। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदितिः (३०)

शर्म यच्छतु। आ जङ्घन्ति सान्वेषां जघना९ उप जिघ्रते। अश्वाजनि प्रचेतसो-
ऽश्वा९स्ममथ्यु चोदय। अहिंरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेति परिबाधमानः। हस्तघ्नो
विश्वा व्युनानि विद्वान्पुमान्पुमा९सं परि पातु विश्वतः। वनस्पते वीडङ्गो हि भूया
अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः। गोभिः सन्नद्धो असि वीडयस्वास्थाता तै जयतु जेत्वानि।
दिवः पृथिव्याः परि (३१)

ओज उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृत९ सहैः। अपामोज्मानं परि गोभिरावृतमिन्द्रस्य
वज्र९ हविषा रथं यज। इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकम्मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः।
सेमां नो हव्यदाति जुषाणो देव रथ प्रति हव्या गृभाया उप श्वासय पृथिवीमुत

द्याम्पु॒रुत्रा ते॑ मनु॒तां विष्टि॑तं जग॑त्। स दु॒न्दुभे स॒जूरिन्द्रे॑ण दे॒वैर्दृ॒गात् (३२)

दवी॑यो अपं॑ सेध॑ शत्रून्। आ क्र॑न्दय॑ बल॒मोजो॑ न॒ आ धा॑ नि ष्ठि॑हि दुरि॒ता बाध॑मानः।
अपं॑ प्रोथ॑ दु॒न्दुभे दु॒च्छुना॑ इत॑ इन्द्र॒स्य मुष्टि॑रसि॒ वीडय॑स्व। आमू॑रज॒ प्रत्याव॑र्तये॒माः
कैतु॑मदु॒न्दुभिर्वा॑वदीति। सम॑श्व॒पर्णाश्चर॑न्ति नो॒ नरो॑ऽस्माक॑मिन्द्र॒ रथि॑नो॒ जय॑न्तु॥ (३३)

धन्व॑न्महि॒मानं॑ ब्राह्म॑णा॒सोऽदि॑तिः पृथि॒व्याः परि॑ दू॒रादे॑क॒चत्वारि॑शच्च॥ [६]

यद॑क्र॒न्दः प्रथ॑मं जाय॑मान॒ उच्च॑न्ध॒समु॒द्रादु॑त वा॒ पुरी॑षात्। श्ये॒नस्य॑ प॒क्षा ह॑रि॒णस्य॑ बा॒हू
उ॑प॒स्तुत्य॑म्महि॑ जा॒तं ते॑ अ॒र्वन्न॑। यमे॑न॒ दत्तं॑ त्रि॒त ए॑न॒मायु॑न॒गिन्द्र॑ ए॒णम॑प्रथ॒मो अ॒ध्यति॑ष्ठत्।
गन्ध॑र्वो अ॒स्य र॑श॒नाम॑गृ॒ष्णाध्मू॒राद॑श्व॒ वसवो॑ निर॑तष्ट। अ॒सि य॒मो अ॒स्यादि॒त्यो अ॒र्वन्न॑सि॒
त्रि॒तो गुह्ये॑न॒ व्रते॑न। अ॒सि सोमे॑न॒ सम॒या वि॑पृ॒क्तः (३४)

आ॒हुस्ते॑ त्रीणि॑ दि॒वि बन्ध॑नानि। त्रीणि॑ त आ॒हुर्दिवि॑ बन्ध॑नानि॒ त्रीण्य॑प्सु॒ त्रीण्य॑न्तः
संमु॑द्रे। उ॒तेव॑ मे॒ वरु॑णश्छ॒न्धस्य॑र्वन् यत्रा॑ त आ॒हुः प॑र॒मं ज॑नि॒त्रम्। इ॒मा ते॑
वाजि॑त्रव॒मार्ज॑नानी॒मा श॒फाना॑ स॒नि॒तुर्नि॑धाना॑। अत्रा॑ ते भ॒द्रा र॑श॒ना अ॑पश्य॒मृत॑स्य॒
या अ॑भिर॒क्षन्ति॑ गो॒पाः। आ॒त्मानं॑ ते॒ मन॑सा॒राद॑जाना॒मवो॑ दि॒वा (३५)

प॒तय॑न्त॒मप॑त॒ंगम्। शिरो॑ अप॒श्यम्प॑थिभिः॒ सुगे॑भि॒ररे॑णुभि॒र्जेह॑मान॒मप॑त॒त्रि। अत्रा॑ ते
रूप॑मु॒त्तम॑म॒पश्यं॑ जिगी॒षमा॑णमि॒ष आ प॑दे गोः। यदा॑ ते म॒र्तो अनु॑ भो॒गमा॑न॒डादि॑द्वि॒सि॑ष्ठ
ओष॑धीरजी॒गः। अनु॑ त्वा॒ रथो॑ अनु॒ मर्यो॑ अ॒र्वन्न॑नु॒ गावो॑ऽनु॒ भगः॑ क॒नीना॑म्। अनु॑
व्रा॒तासु॑स्तव॒ सख्य॑मी॒युरनु॑ दे॒वा म॑मिरे॒ वीर्य॑म् (३६)

ते। हि॒र॒ण्यशृ॒ङ्गोऽयो॑ अस्य॒ पादा॑ मनो॑जवा॒ अव॑र॒ इन्द्र॑ आसीत्। दे॒वा इद॑स्य
हवि॑रद्य॒माय॑न् यो अ॒र्वन्त॑म॒प्रथ॑मो अ॒ध्यति॑ष्ठत्। ई॒र्मान्ता॑सुः॒ सिल्कि॑म॒ध्यमा॑सुः स॒
शू॒रणा॑सो दि॒व्यासो॑ अ॒त्याः। ह॒सा इ॒व श्रे॑णि॒शो य॑तन्ते॒ यदा॑क्षि॒षुर्दिव्य॑म॒ज्मश्व॑ः।
तव॑ शरी॒रम॑प॒तयि॑ष्व॒र्वन्त॑व॒ चित्तं॑ वा॒त इ॒व ध्र॑जी॒मान्। तव॑ शृ॒ङ्गाणि॑ वि॒ष्टिता॑ पु॒त्रार॑ण्येषु॒
जर्भू॑राणा॒ चर॑न्ति। उपं॑ (३७)

प्रा॒गाच्छ॑स॒नं वा॒ज्यर्वा॑ दे॒वद्री॑चा॒ मन॑सा॒ दीध्या॑नः। अ॒जः पु॒रो नी॑यते॒ नाभि॑र॒स्यानु॑
प॒श्चात्क्व॑यो॒ यन्ति॑ रे॒भाः। उप॑ प्रा॒गात्प॑र॒मं य॑थ्स॒धस्थ॑म॒र्वा अ॒च्छा॑ पि॒तर॑म्मा॒तरं॑ च।

अद्या देवां जुष्टतमो हि गम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि॥ (३८)

विपुक्तो दिवा वीर्यमुपैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [७]

मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मरुतः परिं ख्यन्त। यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तैः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि। यन्निर्णिजा रेक्णसा प्रावृतस्य रातिं गृभीताम्मुखतो नयन्ति। सुप्राङ्जो मेम्यद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्येति पाथः। एष च्छागः पुरो अश्वेन वाजिनो पूष्णो भागो नीयते विश्वदैव्यः। अभिप्रियं यत्पुरोडाशमर्वता त्वष्टेत् (३९)

एनं सौश्रवसाय जिन्वति। यद्धविष्यमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयन्ति। अत्रा पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः। होताध्वर्युरावया अग्निमिन्धो ग्रावग्राभ उत शस्ता सुविप्रः। तेन यज्ञेन स्वरं कृतेन स्विष्टेन वक्षणा आ पृणध्वम्। यूपव्रस्का उत ये यूपवाहाश्चपलं ये अश्वयूपाय तक्षति। ये चार्वते पचनं सम्भरन्त्युतो (४०)

तेषामभिर्गूर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागांश्सुमन्मैऽधायि मन्मं देवानामाशा उप वीतपृष्ठः। अन्वेनं विप्रा ऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे चंकृमा सुबन्धुम्। यद्वाजिनो दामं सदानमर्वतो या शीर्षण्या रशना रञ्जुरस्या। यद्वा घास्य प्रभृतमास्ये तृणं सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। यदश्वस्य ऋविषः (४१)

मक्षिकाश्च यद्वा स्वरो स्वर्धितौ रिप्तमस्ति। यद्धस्तयोः शमितुर्यत्रखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। यद्वबध्यमुदरस्यापवाति य आमस्यं ऋविषो गन्धो अस्ति। सुकृता तच्छमितारः कृण्वन्तु मेधं शृतपाकं पचन्तु। यत्ते गात्रादग्निना पच्यमानादभि शूलं निहतस्यावधार्वति। मा तद्भूम्यामा श्रिषन्मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशब्धो रातमस्तु॥ (४२)

इदुतो ऋविषः श्रिषत्स च॥ [८]

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निर्हरेति। ये चार्वतो मासभिक्षामपासंत उतो तेषामभिर्गूर्तिर्न इन्वतु। यन्नीक्षणम्मास्पचन्त्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि। ऊष्ण्यापिधानां चरूणामङ्गाः सूनाः परिं भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च पङ्क्तिशमर्वतः। यच्च पपो यच्च घासिम् (४३)

जघास सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। मा त्वाग्निर्ध्वनयिद्धमगन्धिर्मोखा भ्राजन्त्यभि

वि॒क्तु ज॒ग्निः। इ॒ष्टं वी॒तम॒भिगू॑र्तुं व॒षट्कृ॑तुं तं दे॒वासुः प्र॑तिं गृ॒ह्णन्त्य॑श्वम्। यद॒श्वाय॑ वासं
उप॒स्तृण॑न्त्य॒धीवा॑सं या हि॒रण्या॑न्यस्मै। स॒दान॒मर्वन्त॑म्प॒ङ्क्तिं॑ श॒म्प्रिया दे॒वेष्वा या॑मयन्ति। यत्ते
सा॒दे मह॑सा॒ शूकृ॑तस्य॒ पार्णि॑या वा क॒शया॑ (४४)

वा॒ तुतो॑द। सु॒चेव॑ ता ह॒विषो॑ अध्व॒रेषु॑ सर्वा॒ ता ते॒ ब्रह्म॑णा॒ सूद॑यामि। चतु॑स्त्रिंशद्वा॒जिनो॑
दे॒वब॑न्धोर्व॒ङ्गीर॑श्वस्य॒ स्वधि॑तिः॒ समे॑ति। अ॒च्छि॒द्रा गा॒त्रा व॒युना॑ कृ॒णोत॑ परु॒ष्पर॑नु॒घुष्या॑
वि शं॒स्ता। ए॒कस्त्व॑ष्टुर॒श्वस्या॑ वि॒श॒स्ता द्वा य॒न्तारा॑ भव॒तस्तथ॑र्तुः। या ते॒ गात्रा॑णामृ॒तुथा
कृ॒णोमि॑ ताता॒ पिण्डा॑ना॒म्प्र जु॑होम्य॒ग्नौ। मा त्वा॑ तपत् (४५)

प्रि॒य आ॒त्मापि॑यन्तं॒ मा स्व॑धि॒तिस्त॑नुव॒ आ ति॑ष्ठिपते। मा ते॒ गृध्र॑रवि॒शस्ता॑तिहाय॒
छि॒द्रा गा॒त्राण्य॑सिना॒ मिथू॑ कः। न वा उ॑ वे॒तन्म्रि॑यसे॒ न रि॑ष्यसि दे॒वा इ॒देषि॑ प॒थिभिः॑
सु॒गेभिः॑। ह॒रीं ते॒ युञ्जा॑ पृष॒ती अ॒भूता॑मु॒पा॒स्थाद्वा॒जी धुरि॑ रास॒भस्या॑। सु॒गव्यं॑ नो वा॒जी
स्व॒श्चि॒यम्पु॑सः पु॒त्रा उ॒त वि॒श्वोप॑पु॒रयि॑म्। अ॒ना॒गास्त्वं नो॑ अ॒दि॒तिः कृ॒णोतु॑ क्ष॒त्रं
नो॒ अश्वो॑ वन॒ता इ॒व हि॒ष्मान्॑ (४६)

घा॒सिं क॑शया॒ तप॑द्रयिं नव॑ च॥ [९]

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

अ॒ग्रावि॑ष्णू स॒जोष॑से॒मा वर्ध॑न्तु वा॒ गिरः॑। द्यु॒मैर्वा॒जेभि॑रा॒गत॑म्। वा॒जश्च॑ मे प्र॒सव॑श्वं
मे प्र॒यंति॑श्च मे प्र॒सि॑तिश्च मे धी॒तिश्च॑ मे क्र॒तुश्च॑ मे स्वर॑श्च मे श्लो॒कश्च॑ मे श्रा॒वश्च॑ मे
श्रु॒तिश्च॑ मे ज्यो॒तिश्च॑ मे सु॒वश्च॑ मे प्रा॒णश्च॑ मेऽपानः॑ (१)

च॒ मे व्या॑नश्च॒ मेऽसु॑श्च मे चि॒त्तं च॑ म॒ आधी॑तं च॒ मे वाक्क॑ मे म॒नश्च॑ मे चक्षु॑श्च
मे श्रो॒त्रं च॑ मे दक्ष॑श्च मे ब॒लं च॑ म॒ ओज॑श्च मे स॒हश्च॑ म॒ आयु॑श्च मे ज॒रा च॑ म॒
आ॒त्मा च॑ मे त॒नूश्च॑ मे श॒र्म च॑ मे व॒र्म च॑ मेऽङ्गा॑नि च॒ मेऽस्था॑नि च॒ मे परू॑षि
च॒ मे शरी॑राणि च॒ मे॥ (२)

अ॒पान॑स्त॒नूश्च॑ मेऽष्टा॑दश॒ च॥ [१]

ज्यैष्ठ्यं च म॒ आधिपत्यं च मे म॒न्युश्च मे॒ भाम॑श्च मे॒ऽम॑श्च मे॒ऽम्भ॑श्च मे॒ जे॒मा च॑ मे॒ महि॑मा च॑ मे॒ वरि॑मा च॑ मे॒ प्रथि॑मा च॑ मे॒ वर्ष्मा॑ च॑ मे॒ द्राघु॑या च॑ मे॒ वृद्धं॑ च॑ मे॒ वृद्धि॑श्च मे॒ स॒त्यं च॑ मे॒ श्रद्धा॑ च॑ मे॒ जग॑च्च (३)

मे॒ धनं॑ च मे॒ वश॑श्च मे॒ त्विषि॑श्च मे॒ क्रीडा॑ च॑ मे॒ मोद॑श्च मे॒ जा॒तं च॑ मे॒ जनि॑ष्यमा॒णं च॑ मे॒ सू॒क्तं च॑ मे॒ सु॒कृतं॑ च॑ मे॒ वि॒त्तं च॑ मे॒ वेद्यं॑ च॑ मे॒ भू॒तं च॑ मे॒ भवि॑ष्यच्च॑ मे॒ सु॒गं च॑ मे॒ सु॒पथं॑ च॑ म॒ ऋ॒द्धं च॑ म॒ ऋ॒द्धिश्च॑ मे॒ क्लृ॑प्तं च॑ मे॒ क्लृ॑प्तिश्च मे॒ म॒तिश्च॑ मे॒ सु॒म॒तिश्च॑ मे॥ (४)

जग॑च्चर्द्धिश्चतुर्दश च॥ _____ [२]

शं च॑ मे॒ मय॑श्च मे॒ प्रि॒यं च॑ मे॒ऽनु॒का॒मश्च॑ मे॒ का॒मश्च॑ मे॒ सौम॑न॒सश्च॑ मे॒ भृ॒द्रं च॑ मे॒ श्रेय॑श्च मे॒ वस्य॑श्च मे॒ यश॑श्च मे॒ भग॑श्च मे॒ द्रवि॑णं च॑ मे॒ य॒न्ता च॑ मे॒ ध॒र्ता च॑ मे॒ क्षे॒मश्च॑ मे॒ धृ॒तिश्च॑ मे॒ वि॒श्वं च॑ (५)

मे॒ मह॑श्च मे॒ सं॒विच्च॑ मे॒ ज्ञा॒त्रं च॑ मे॒ सू॒श्च मे॒ प्र॒सू॒श्च मे॒ सी॒रं च॑ मे॒ ल॒यश्च॑ म॒ ऋ॒तं च॑ मे॒ऽमृ॒तं च॑ मे॒ऽय॒क्ष्मं च॑ मे॒ऽना॑म॒यच्च॑ मे॒ जी॒वा॒तुश्च॑ मे॒ दी॒र्घा॒यु॒त्वं च॑ मे॒ऽन॒मि॒त्रं च॑ मे॒ऽभ॒यं च॑ मे॒ सु॒गं च॑ मे॒ श॒य॒नं च॑ मे॒ सू॒षा च॑ मे॒ सु॒दि॒नं च॑ मे॥ (६)

वि॒श्वं च॑ श॒य॒न॒म॒ष्टौ च॑॥ _____ [३]

ऊ॒र्कं मे॒ सू॒न॒तां च॑ मे॒ प॒य॑श्च मे॒ र॒स॑श्च मे॒ घृ॒तं च॑ मे॒ मधु॑ च॑ मे॒ स॒ग्धि॑श्च मे॒ स॒पौ॒तिश्च॑ मे॒ कृ॒षि॑श्च मे॒ वृष्टि॑श्च मे॒ जै॒त्रं च॑ म॒ औ॒द्भि॒द्यं च॑ मे॒ र॒यि॑श्च मे॒ रा॒य॑श्च मे॒ पु॒ष्टं च॑ मे॒ पु॒ष्टि॑श्च मे॒ वि॒भु च॑ (७)

मे॒ प्र॒भु च॑ मे॒ ब॒हु च॑ मे॒ भू॒य॑श्च मे॒ पूर्णं॑ च॑ मे॒ पूर्ण॑तरं च॑ मे॒ऽक्षि॑तिश्च मे॒ कू॒य॑वाश्च॒ मे॒ऽन्नं॑ च॑ मे॒ऽक्षु॑च्च मे॒ ग्री॒ह॒य॑श्च मे॒ यवा॑श्च मे॒ मा॒षा॑श्च मे॒ ति॒ला॑श्च मे॒ मु॒द्गाश्च॑ मे॒ ख॒ल्वा॑श्च मे॒ गो॒धू॒मा॑श्च मे॒ म॒सुरा॑श्च मे॒ प्रि॒यङ्ग॑वश्च मे॒ऽण॑वश्च मे॒ श्या॒मा॒का॑श्च मे॒ नी॒वा॒रा॑श्च मे॥ (८)

वि॒भु च॑ म॒सुरा॑श्चतुर्दश च॥ _____ [४]

अ॒श्मां च॑ मे॒ मृ॒त्तिका॑ च॑ मे॒ गि॒र॒य॑श्च मे॒ प॒र्व॒ताश्च॑ मे॒ सि॒क॒ताश्च॑ मे॒ वन॑स्प॒त॒य॑श्च मे॒ हि॒र॒ण्यं च॑ मे॒ऽय॑श्च मे॒ सी॒सं च॑ मे॒ त्र॒पु॑श्च मे॒ श्या॒मं च॑ मे॒ लो॒हं च॑ मे॒ऽग्नि॑श्च म॒

आप॑श्च मे वी॒रुध॑श्च म॒ ओष॑धयश्च मे कृ॒ष्टप॑च्यं च (१)

मेऽकृ॒ष्टप॑च्यं च मे ग्रा॒म्याश्च॑ मे प॒शवं॑ आ॒रण्या॑श्च य॒ज्ञेन॑ कल्पन्तां वि॒त्तं च॑ मे
वि॒त्तिश्च॑ मे भू॒तं च॑ मे भू॒तिश्च॑ मे वसु॑ च मे वस॒तिश्च॑ मे कर्म॑ च मे शक्ति॑श्च मेऽर्थ॑श्च
म॒ एम॑श्च म॒ इति॑श्च मे गति॑श्च मे॥ (१०)

कृ॒ष्टप॑च्यश्चा॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशच्च॑॥ [५]

अ॒ग्निश्च॑ म॒ इन्द्र॑श्च मे सोम॑श्च म॒ इन्द्र॑श्च मे सवि॑ता च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मे सर॑स्वती
च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मे पू॒षा च॑ म॒ इन्द्र॑श्च मे बृ॒हस्प॑तिश्च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मे मि॒त्रश्च॑ म॒ इन्द्र॑श्च
मे वरु॑णश्च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मे त्व॒ष्टा च॑ (११)

म॒ इन्द्र॑श्च मे धा॒ता च॑ म॒ इन्द्र॑श्च मे विष्णु॑श्च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मेऽश्वि॑नौ च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मे
मरु॑तश्च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मे वि॒श्वे च॑ मे दे॒वा इन्द्र॑श्च मे पृथि॑वी च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मेऽन्तरि॑क्षश्च॒
म॒ इन्द्र॑श्च मे द्यौश्च॑ म॒ इन्द्र॑श्च मे दि॒शश्च॑ म॒ इन्द्र॑श्च मे मूर्धा॑ च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मे
प्र॒जाप॑तिश्च॒ म॒ इन्द्र॑श्च मे॥ (१२)

त्व॒ष्टा च॑ द्यौश्च॑ म॒ एक॑वि॒ंशति॑श्च॑॥ [६]

अ॒श्वश्च॑ मे र॒श्मिश्च॑ मेऽदा॑भ्यश्च॒ मेऽधि॑पतिश्च॒ म॒ उपा॑श्वश्च॒ मेऽन्तर्या॑मश्च॒ म॒
ऐन्द्र॑वायवश्च॒ मे मैत्रा॑वरुणश्च॒ म॒ आश्वि॑नश्च॒ मे प्रति॑प्र॒स्थान॑श्च॒ मे शु॒क्रश्च॑ मे म॒न्थी च॑
म॒ आग्र॑यणश्च॒ मे वैश्व॑देवश्च॒ मे ध्रु॒वश्च॑ मे वैश्वान॑रश्च॒ म॒ ऋतु॑ग्रहाश्च॒ (१३)

मेऽति॑ग्राह्याश्च॒ म॒ ऐन्द्रा॑ग्रश्च॒ मे वैश्व॑देवश्च॒ मे मरु॑त्व॒तीया॑श्च॒ मे माहे॑न्द्रश्च॒ म॒ आदि॑त्यश्च॒
मे सावि॑त्रश्च॒ मे सार॑स्व॒तश्च॑ मे पौ॒ष्णश्च॑ मे पा॒त्नीव॑तश्च॒ मे हारि॑यो॒ज॒नश्च॑ मे॥ (१४)

ऋतु॑ग्रहाश्च॒ चतु॑स्त्रि॒ंशच्च॑॥ [७]

इ॒ध्मश्च॑ मे ब॒र्हिश्च॑ मे वेदि॑श्च॒ मे धि॒ष्णि॒याश्च॑ मे सु॒च॑श्च॒ मे चम॑साश्च॒ मे ग्रा॒वाण॑श्च॒
मे स्वर॑वश्च॒ म॒ उप॑र॒वाश्च॑ मेऽधि॑षव॒णे च॑ मे द्रो॒णक॑ल॒शश्च॑ मे वा॒य॒व्यानि॑ च॒ मे पू॒तभृ॑च॒
म॒ आध॑व॒नीय॑श्च॒ म॒ आग्नी॑ध्रं च॒ मे ह॒वि॒र्धानं॑ च॒ मे गृ॒हाश्च॑ मे स॒दश्च॑ मे पु॒रोडा॑शाश्च॒
मे प॒च॒ताश्च॑ मेऽव॑भृथश्च॒ मे स्व॑गाका॒रश्च॑ मे॥ (१५)

गृ॒हाश्च॑ षोड॑श च॑॥ [८]

अ॒ग्निश्च॑ मे घ॒र्मश्च॑ मे॒ऽर्कश्च॑ मे॒ सूर्यश्च॑ मे प्रा॒णश्च॑ मे॒ऽश्वमे॑धश्च॑ मे पृथि॒वी च॑ मे॒ऽदि॒तिश्च॑ मे॒ दि॒तिश्च॑ मे॒ द्यौश्च॑ मे॒ शर्क॑रीर॒ङ्गुल॑यो दि॒शश्च॑ मे॒ य॒ज्ञेन॑ कल्पन्ता॒मृक्क॑ मे॒ सामं॑ च मे॒ स्तोमं॑श्च॑ मे॒ यजुं॑श्च॑ मे॒ दी॒क्षा च॑ मे॒ तप॑श्च॑ म॒ ऋ॒तुश्च॑ मे॒ व्र॒तं च॑ मे॒ऽहो॒रा॒त्रयो॑र्वृष्ट्या बृ॒ह॒द्रथ॑न्तरे च॑ मे॒ य॒ज्ञेन॑ कल्पेताम्॥ (१६)

दी॒क्षाऽष्टा॑दश च॥ _____ [१]

गर्भा॑श्च॑ मे व॒थ्साश्च॑ मे त्र्य॒विश्च॑ मे त्र्य॒वी च॑ मे दि॒त्य॒वाद् मे॒ दि॒त्यौही॑ च॑ मे॒ पञ्चा॑विश्च॑ मे पञ्चा॒वी च॑ मे त्रि॒व॒थ्साश्च॑ मे त्रि॒व॒थ्सा च॑ मे॒ तुर्य॑वाद् मे॒ तुर्यौही॑ च॑ मे॒ प॒ष्ठ॒वाच्च॑ मे॒ प॒ष्ठौही॑ च॑ म॒ उ॒क्षा च॑ मे॒ व॒शा च॑ म॒ ऋ॒षभ॑श्च॑ (१७)

मे॒ वे॒हच॑मे॒ऽनु॒ङ्गां च॑ मे॒ धे॒नुश्च॑ म॒ आ॒यु॒र्य॒ज्ञेन॑ कल्पतां प्रा॒णो य॒ज्ञेन॑ कल्पताम॒पानो॑ य॒ज्ञेन॑ कल्पता॒व्यौनो॑ य॒ज्ञेन॑ कल्पतां चक्षु॒र्य॒ज्ञेन॑ कल्पतां॒ श्रोत्रं॑ य॒ज्ञेन॑ कल्पता॒म्मनो॑ य॒ज्ञेन॑ कल्पतां वा॒ग्य॒ज्ञेन॑ कल्पतामा॒त्मा य॒ज्ञेन॑ कल्पतां य॒ज्ञो य॒ज्ञेन॑ कल्पताम्॥ (१८)

ऋ॒षभ॑श्च॑ च॒त्वारि॑ंशच्च॥ _____ [१०]

एका॑ च॒ मे ति॒स्रश्च॑ मे॒ पञ्च॑ च॒ मे स॒प्त च॑ मे॒ नव॑ च॒ म॒ एका॑दश च॒ मे त्रयो॑दश च॒ मे पञ्च॑दश च॒ मे स॒प्तद॑श च॒ मे नव॑दश च॒ म॒ एक॑विंशतिश्च॒ मे त्रयो॑विंशतिश्च॒ मे पञ्च॑विंशतिश्च॒ मे स॒प्तविं॑शतिश्च॒ मे नव॑विंशतिश्च॒ म॒ एक॑त्रिंशच्च॒ मे त्रय॑स्त्रिंशच्च॒ (१९)

मे॒ च॒त॒स्रश्च॑ मे॒ऽष्टौ च॑ मे॒ द्वा॒दश॑ च॒ मे षोड॑श च॒ मे वि॒ंश॒तिश्च॑ मे॒ च॒तुर्विं॑शतिश्च॒ मे॒ऽष्टाविं॑शतिश्च॒ मे॒ द्वा॒त्रिं॑शच्च॒ मे॒ षट्त्रिं॑शच्च॒ मे॒ च॒त्वारि॑ंशच्च॒ मे॒ च॒तुश्च॑त्वारिंशच्च॒ मे॒ऽष्टाच॑त्वारिंशच्च॒ मे॒ वाजं॑श्च॒ प्रस॑वश्चा॒पिज॑श्च॒ ऋ॒तुश्च॑ सु॒वंश्च॑ मूर्धा च॒ व्य॒श्रिंश्च॑न्त्याय॒नश्च॑न्त्यंश्च॒ भौव॑नश्च॒ भुव॑नश्चाधि॒पति॑श्च॥ (२०)

त्रय॑स्त्रिंशच्च॒ व्य॒श्रिंश्च॑य॒ एका॑दश च॥ _____ [११]

वाजो॑ नः स॒प्त प्र॑दि॒शश्च॑त॒स्रो वा॑ प॒रा॒वतः॑। वाजो॑ नो॒ विश्वे॑र्दे॒वैर्धनं॑सातावि॒हाव॑न्तु। विश्वे॑ अ॒द्य म॒रुतो॑ विश्वं ऊ॒ती विश्वे॑ भवन्व॒ग्नयः॑ समि॒द्धाः। विश्वे॑ नो दे॒वा अ॒वसा॑ गमन्तु॒ विश्वं॑मस्तु॒ द्रवि॑णं वाजो॑ अ॒स्मे। वाजं॑स्य प्रस॒वं दे॒वा रथै॑र्याता हि॒र॒ण्य॒रैः। अ॒ग्नि॒रिन्द्रो॑ बृ॒ह॒स्पति॑र्ति॒म॒रुतः॑ सोम॑पीतये। वाजं॑वाजे॒ऽवत॑ वाजिनो॒ नो धने॑षु (२१)

विप्रा अमृता ऋतज्ञाः। अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयानैः।
वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवाः ऋतुभिः कल्पयाति। वाजस्य हि प्रसवो
नन्नमीति विश्वा आशा वाजपतिर्भवेयम्। पयः पृथिव्याम्पय ओषधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे
पयो धाम्। पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु मह्यम्। सम्मा सृजामि पयसा घृतेन सम्मा
सृजाम्यपः (२२)

ओषधीभिः। सोऽहं वाजः सनेयमग्ने। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेंते शिशुमेकः
समीची। द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। समुद्रोऽसि
नभस्वानाद्रदानुः शम्भूर्मयोभूरभि मां वाहि स्वाहां मारुतोऽसि मरुतां गणः शम्भूर्मयोभूरभि
मां वाहि स्वाहांवस्युरसि दुवस्वाञ्छुम्भूर्मयोभूरभि मां वाहि स्वाहा॥ (२३)

धनैष्वपो दुवस्वाञ्छुम्भूर्मयोभूरभि मां द्वे च॥ [१२]

अग्निं युनज्मि शवसा घृतेन दिव्यः सुपूर्णं वयसा बृहन्तम्। तेन वयं पतेम
ब्रध्नस्य विष्टपः सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे। इमौ तं पक्षावजरा पतत्रिणो याभ्याः
रक्षाःस्यपहःस्यग्ने। ताभ्यां पतेम सुकृतां लोके यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। चिदसि
समुद्रयोर्निरिन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युर्महान्सधस्थे ध्रुवः (२४)

आ निषत्तः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीर्विश्वस्य मूर्धन्नधि तिष्ठसि
श्रितः। समुद्रे ते हृदयमन्तरायुर्द्यावापृथिवी भुवनेष्वर्पिते। उद्रो दत्तोदधिम्बिन्त
दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्यावत। दिवो मूर्धासि पृथिव्या
नाभिरूर्गपामोषधीनाम्। विश्वायुः शर्म सप्रथा नमस्पथे। येनर्षयस्तपसा सत्रम् (२५)

आसतेन्याना अग्निः सुवराभरन्तः। तस्मिन्नहं नि दधे नाकं अग्निमेतं यमाहुर्मनवः
स्तीर्णबर्हिषम्। तम्पत्नीभिरनु गच्छेम देवाः पुत्रैर्भ्रातृभिरुत वा हिरण्यैः। नाकं गृह्णानाः
सुकृतस्य लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। आ वाचो मध्यमरुहद्वरण्युरयमग्निः
सत्पतिश्चेकितानः। पृष्ठे पृथिव्या निहितो दविद्युतदधस्पदं कृणुते (२६)

ये पृतन्यवः। अयमग्निर्वीरतमो वयोधाः संहस्त्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः
सरिरस्य मध्य उप प्र यात दिव्यानि धामा। सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पथो
देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। येनां सहस्रं

वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह देवयानो यः (२७)

उत्तमः। उद्धृष्यस्वाग्ने प्रति जागृह्येनमिष्टापूर्ते स०सृजेथामयं च। पुनः कृण्व०स्त्वा पितरं युवानमन्वाता०सीत् त्वयि तन्तुमेतम्। अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्न० आ रोहाथां नो वर्धया रयिम्॥ (२८)

ध्रुवः स०त्रं कृणुते यः स०त्रि०शच्च॥ [१३]

ममाग्ने वर्चो विह्वेष्वस्तु वयं त्वेन्यानास्तनुवम्पुषेम। मह्यं नमन्ताम्रदिशश्चत०स्त्वयाध्यक्षेण पृतना जयेम। मम देवा विह्वे संन्तु सर्व इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुरग्निः। ममान्तरिक्षमुरु गोपमस्तु मह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन्। मयि देवा द्रविणमा यजन्ताम्मय्याशीरस्तु मयि देवहूतिः। दैव्या होतारा वनिषन्त (२९)

पूर्वेऽरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। मह्यं यजन्तु मम यानि हव्याकूतिः सत्या मनसो मे अस्तु। एनो मा नि गां क०तमच्चनाहं विश्वे देवासो अधि वोचता मे। देवीः षडुर्वीरुरु णः कृणोत विश्वे देवास इह वीरयध्वम्। मा हास्महि प्रजया मा तनूभिर्मा रधाम द्विषते सोम राजन्। अग्निर्मन्युम्रतिनुदन्पुरस्तात् (३०)

अदब्धो गोपाः परि पाहि नस्त्वम्। प्रत्यञ्चो यन्तु निगुतः पुनस्तेऽमेषां चित्तम्बुधा वि नैशत्। धाता धातृणाम्बुवनस्य यस्पतिर्देव० सवितारमभिमातिपाहम्। इमं यज्ञमश्विनोभा बृहस्पतिर्देवाः पा०न्तु यजमानं न्यर्थात्। उरुव्यचां नो महिषः शर्म य०सदस्मिन् हवे पुरुहूतः पुरुक्षु। स नः प्रजायै हर्यश्च मृडयेन्द्र मा (३१)

नो रीरिषो मा परा दाः। ये नः सपत्ना अप ते भवन्त्विन्द्राग्निभ्यामव बाधामहे तान्। वसवो रुद्रा आदित्या उपरिस्पृशाम्मोग्रं चेतारमधिराजमक्रन्। अर्वाश्चन्द्रममुतो हवामहे यो गोजिद्धं नजिदंश्चजिद्धः। इमं नो यज्ञं विह्वे जुषस्वा०स्य कुर्मो हरिवो मेदिनं त्वा॥ (३२)

वनिषन्त पुरस्तान्मा त्रिच०त्वारि०शच्च॥ [१४]

अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो यम्पाञ्चजन्यम्बुहवः समिन्धते। विश्वस्यां विशि प्रविशिशिवा०समीमहे स नो मुञ्चत्व०हंसः। यस्येदं प्राणान्निमिषद्यदेजति यस्य जातं जनमानं च केवलम्। स्तौम्यग्निं नाधितो जोहवीमि स नो मुञ्चत्व०हंसः। इन्द्रस्य

मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो वृत्रघ्नः स्तोमा उप मामुपागुः। यो दाशुषः सुकृतो हवमुप गन्ता (३३)

स नो मुञ्चत्वहंसः। यः सङ्ग्रमं नयति सं वशी युधे यः पुष्टानि ससृजति त्रयाणि। स्तोमीन्द्रं नाथितो जौहवीमि स नो मुञ्चत्वहंसः। मन्वे वाम्मित्रावरुणा तस्य वित्तं सत्यौजसा दृहणा यं नुदेथे। या राजानं सरथं याथ उग्रा ता नो मुञ्चतुमागंसः। यो वा रथं ऋजुरग्निः सत्यधर्मा मिथुश्चरन्तमुपयाति दूषयन्। स्तौमि (३४)

मित्रावरुणा नाथितो जौहवीमि तौ नो मुञ्चतुमागंसः। वायोः संवितुर्विदथानि मन्महे यावात्मन्वद्विभृतो यो च रक्षतः। यो विश्वस्य परिभू बभूवतुस्तौ नो मुञ्चतुमागंसः। उप श्रेष्ठा न आशिषो देवयोर्धर्मे अस्थिरन्। स्तौमि वायुं संवितारं नाथितो जौहवीमि तौ नो मुञ्चतुमागंसः। रथीतमौ रथीनामह ऊतये शुभं गमिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः। ययोः (३५)

वां देवौ देवेष्वनिशितमोजस्तौ नो मुञ्चतुमागंसः। यदयातं वहतुं सूर्यायान्निचक्रेण ससदमिच्छमानौ। स्तौमि देवावश्विनौ नाथितो जौहवीमि तौ नो मुञ्चतुमागंसः। मरुताम्मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वामवन्तु विश्वे। आशून् हुवे सुयमानृतये ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। तिग्ममायुधं वीडितं सहस्वद्विव्यं शर्धः (३६)

पृतनासु जिष्णु। स्तौमि देवान्मरुतो नाथितो जौहवीमि ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। देवानाम्मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वामवन्तु विश्वे। आशून् हुवे सुयमानृतये ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। यदिदम्माभिश्चोचति पौरुषेयेण दैव्येन। स्तौमि विश्वां देवान्नाथितो जौहवीमि ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। अनु नोऽद्यानुमतिरनु (३७)

इदंनुमते त्वं वैश्वानरो न ऊत्या पृष्टो दिवि। ये अप्रथेताममितेभिरोजोभिर्ये प्रतिष्ठे अभवतां वसूनाम्। स्तौमि द्यावापृथिवी नाथितो जौहवीमि ते नो मुञ्चतमहंसः। उर्वी रोदसी वरिवः कृणोतं क्षेत्रस्य पत्नी अधि नो ब्रूयातम्। स्तौमि द्यावापृथिवी नाथितो जौहवीमि ते नो मुञ्चतमहंसः। यत्ते वयं पुरुषत्रा यविष्ठाविद्वांसश्चकृमा कच्चन (३८)

आगः। कृधी स्वस्माददितेरनागा व्येनांसि शिश्रथो विष्वगग्ने। यथा ह तद्वसवो गौर्यं चित्पदि पिताममुञ्चता यजत्राः। एवा त्वमस्मत्प्र मुञ्चा व्यहः प्रातार्यग्ने प्रतरां न आयुः (३९)

गन्तां दूषयन्स्तौमि ययोः शर्धोऽनुमतिरनुं चन चतुस्त्रिंशच्च॥ [१५]

अग्निष्ट्वा वामश्चो द्विचत्वारिंशच्च॥ [१६]

॥ काण्डम् ५ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः पशवः पशून्वाव रुद्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्न वौऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्स्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमपं गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्स्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान्भवत्यथो यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादद्या योऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रः (२)

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादद्या अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत छन्दांसि यज्ञयशसेनोर्पयेयमित्युचमन्तमां कुर्याच्छन्दांस्येव यज्ञयशसेनोर्पयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनोर्पयेयमिति यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनोर्पयत्युचा स्तोमं समर्पयेति (३)

आहु समृद्धौ चतुर्भिरभिमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याहु प्रसूत्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुम्प्राविशत्स एतामूतिमनु समचरद्यद्वेणोः सुषिरं सुषिराभिर्भवति सयोनिर्त्वाय स यत्रयत्रावसत्तत्कृष्णमभवत्कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या उभयतःक्षणूभवतीतश्चामुतश्चार्कस्यावरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्यावरुद्धौ यो वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एषां

वीर्यावान्फलग्रहिर्वेणुर्वैणवी भवति वीर्यस्यावरुद्धौ॥ (४)

कामयैत गायत्रौऽधियेति च सप्तविंशतिश्च॥ [१]

व्यूढं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामगृभ्णन्नशनामृतस्येत्यंश्वाभिधानीमा दत्ते यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समुद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यंश्मभि दधाति रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे युञ्जाथाः रासभं युवमिति गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रति छापयति तस्मादश्वद्वर्द्धभोऽसन्तरो योगेयोगे तवस्तरमित्याह (५)

योगेयोग एवैनं युङ्क्ते वाजैवाजे हवामह इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं रुद्धे सखाय इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवावं रुद्धेऽग्निदेवेभ्यो निलायत तं प्रजापतिरन्वविन्दत्प्राजापत्योऽश्वोऽश्वेनं सम्भरत्यनुवित्यै पापवस्यसं वा एतत्क्रियते यच्छेर्यसा च पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (६)

ह्यश्वद्वर्द्धभोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्यै तस्माच्छेयाः सम्पापीयान्श्वादन्वेति बहुवै भवतो भ्रातृव्यो भवतीव खलु वा एष योऽग्निं चिनुते वज्र्यश्वः प्रतूर्वन्नेह्यक्वामन्नशस्तीरित्याह वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमवं कामति रुद्रस्य गाणपत्यादित्याह रौद्रा वै पशवो रुद्रादेव (७)

पशून्निर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजा सहेत्याह पूषा वा अध्वनाः सन्नेता समष्ट्यै पुरीषायतनो वा एष यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतानां समभरन्पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायतनमेवैनं देवताभिः सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्याह येन (८)

संगच्छते वाजमेवास्यं वृद्धे प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य इत्याहुरियं वै प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम इति वल्मीकवपामुप तिष्ठते साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वराम इत्याह येन संगच्छते वाजमेवास्यं वृद्धेऽन्वग्निरुपसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुख्यात्या आगत्यं वाज्यध्वन आक्रम्यं वाजिन्युथिवीमित्याहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्ते द्यौस्तै पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्याहेभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापतिः

समैरयद्रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे वज्री वा एष यदर्थो दद्विरन्यतोदञ्चो भूयाल्लोमभिर्भूयादञ्चो यं द्विष्यात्तमधस्पदं ध्यायेद्वज्रेणैवैनं स्तृणुते॥१०॥

आह पापीयान्ब्रह्मादेव येनाग्रं वज्री वै सप्तदश च॥ [२]

उत्क्रामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्तेऽप उप सृजति यत्र वा आपं उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः प्रतितिष्ठन्तीः पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजास्तस्मादप उप सृजति प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति जिघर्म्यग्निम्मनसा घृतेनेत्याह मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वेत्याह सर्वं ह्येष प्रत्यङ्केति पृथुं तिरश्चा वयंसा बृहन्तमित्याहात्पो ह्येष जातो महान् (१२)

भवति व्यचिष्टमन्नं रभसं विदानमित्याहात्रमेवास्यै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वां जिघर्मि वचंसा घृतेनेत्याह तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति तद्वाचा वंदत्यरक्षसेत्याह रक्षसामपहत्यै मर्यश्रीः स्पृह्यद्वर्णो अग्निरित्याहापंचितिमेवास्मिन्धात्यपंचितिमान्भवति य एवं (१३)

वेद मनसा त्वे तामाप्तुमर्हति यामध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहोति मनस्वतीभ्यां जुहोत्याहुत्योरास्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्त्येतरहि खलु वा एतद्यज्ञमुखं यर्ह्येनदाहुतिरश्नुते परि लिखति रक्षसामपहत्यै तिसृभिः परि लिखति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षांस्यप हन्ति (१४)

गायत्रिया परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसेवैनं परि गृह्णाति त्रिष्टुभा परि लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवैनम् परि गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि परिभूः पर्यास्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुप्तस्मान्मध्यतो वाचा वंदामो गायत्रिया प्रथमया परि लिखत्यथानुष्टुभाथ त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो यज्ञं परि गृह्णाति॥ (१५)

अन्धोऽध्वर्युर्महान्भवति त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री त्रयोदश च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो धूममेवैतेन जनयति
ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमित्याह ज्योतिरेवैतेन जनयति सौऽग्निर्जातः प्रजाः शुचाप्युतं
देवा अर्धर्चेनाशमयच्छिवं प्रजाभ्योऽहिः सन्तमित्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति द्वाभ्यां
खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमसीति पुष्करपर्णमा (१६)

हृत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनदा हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर्वा
अग्नेः पुष्करपर्णं सयोनिमेवाग्निं सम्भरति कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै कृष्णाजिनं
यज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद्वाग्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरेद्वाग्यानां शूच्छुचाप्येतुकृष्णाजिनेन
सम्भरत्यारण्यानेव पशून् (१७)

शुचाप्ययति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः पशवः कनीयाः सः शुचा
हृता लौमताः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेध्यं कृष्णाजिनं च पुष्करपर्णं च सः स्तृणातीयं
वै कृष्णाजिनमसौ पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत
तमथर्वाण्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग््न इति (१८)

आह य एवैनमन्वपश्यत्तेनैवैनं सम्भरति त्वामग्ने पुष्करादधीत्याह पुष्करपर्णे
ह्येनमुपश्रितमविन्दत्तमु त्वा दध्यङ्घ्रिपरित्याह दध्यङ्घ्रा आथर्वणस्तैजस्य्यासीत्तेज
एवास्मिन्दधाति तमु त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृणाति (१९)

चतसृभिः सम्भरति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेव गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्य गायत्रो हि
ब्राह्मणस्त्रिष्टुभ्यां राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यो यं कामयेत वसीयान्स्यादित्युभयीभिस्तस्य
सम्भरेत्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भरत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौ-
ऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं सम्भरति सीदं होतरित्याह देवता एवास्मै सः सादयति नि होतेति
मनुष्यान्सः सीदस्वेति वयांसि जनिष्वा हि जेन्यो अग्ने अह्नामित्याह देवमनुष्यानेवास्मै
सः सन्नान्न जनयति॥ (२०)

एव पशूनि गृणाति होतरिति सप्तविंशतिश्च॥ [४]

क्रूरमिव वा अस्या एतत्करोति यत्खनत्यप उपं सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै
शुचं शमयति सं तै वायुर्मातरिश्वा दधात्वित्याह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यै प्राणं सं
दधाति सं तै वायुरित्याह तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते तस्मै च देवि वषडस्तु (२१)

तुभ्यमित्याह षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्मात्सर्वानृतून् वर्षति यद्वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वर्षट्करोति नास्य यातयामा वषट्कारो भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा सहेत्यनुष्टुभोप नह्यत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययैवेनं तनुवा परिं दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदु तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ पु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रसूत एवास्योर्ध्वा वरुणमेनिमुत्सृजति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदस्योरित्याहेमे वै रोदसी तयोरेष गर्भो यदग्नस्तस्मादेवमाहाग्ने चारुर्विभृत ओषधीष्वित्याह यदा ह्येतं विभरन्त्यथ चारुतरो भवति प्र मातृभ्यो अधि कर्निक्रदद्वा इत्याहोषधयो वा अस्य मातरस्ताभ्यं एवैनम्प्र च्यावयति स्थिरो भव वीडङ्ग इति गर्दभ आ सादयति (२४)

सं नह्यत्यैवेनमेतया स्थेन्ने गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभः पशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशेत्यन्यान्पशून्मैद्यत्यन्नं ह्येनेनार्कं सम्भरन्ति गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभो द्विरेताः सन्कनिष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दहति प्रजासु वा एष एतर्ह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य इत्याह प्रजाभ्यं एवैनं शमयति मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीनित्याहेभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रेतुं वाजी कर्निक्रददित्याह वाजी ह्येष नानदद्रासंभः पत्विति (२६)

आह रासंभ इति ह्येतमृषयोऽवदन्भरन्नग्निम्पुरीष्यमित्याहाग्निः ह्येष भरति मा पाद्यायुषः पुरेत्याहायुरेवास्मिन्दधाति तस्माद्गर्दभः सर्वमायुरेति तस्माद्गर्दभे पुरायुषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं वृषणम्भरन्नित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निरपां गर्भम् (२७)

समुद्रियमित्याहापाः ह्येष गर्भो यदग्निरग्न आ याहि वीतय इति वा इमौ लोकौ व्यैतामग्न आ याहि वीतय इति यदाहानयोर्लोकयोर्वीत्यै प्रच्युतो वा एष आयतनादगतः प्रतिष्ठाः स एतर्ह्यध्वर्युं च यजमानं च ध्यायत्यृतं सत्यमित्याहेयं वा ऋतमसौ (२८)

सत्यमनयोरैवैनं प्रतिं ष्ठापयति नार्तिमाच्छ्रित्यध्वर्युर्न यजमानो वरुणो वा एष यजमानमभ्येति यदग्निरुपनद्ध ओषधयः प्रतिं गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा अमंतीररातीरित्याह रक्षंसामपहत्यै निषीदन्तो अपं दुर्मतिः हनदित्याह प्रतिष्ठित्या ओषधयः प्रतिं मोदध्वम्॥ (२९)

अस्त्वनुष्टुबसि सादयत्यारूढः पत्वेति गर्भमसौ मोदध्वं द्विचत्वारिंशच्च॥ [५]

एनमित्याहोषधयो वा अग्नेर्भागधेयं ताभिरैवैनं समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भं ऋत्वियः प्रत्नं सुधस्थमासददित्याह याम्य एवैनमप्रच्यावयति तास्वेवैनं प्रतिं ष्ठापयति द्वाभ्यामुपावहरति प्रतिष्ठित्यै (०)॥ [६]

वारुणो वा अग्निरुपनद्धो वि पाजसेति वि स्रंसयति सवितुप्रसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनं वि सृजत्यप उपं सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरैवास्य शुचं शमयति तिसृभिरुपं सृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति मित्रः ससृज्यं पृथिवीमित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव (३१)

एनं ससृजति शान्त्यै यद्वाम्याणाम्पात्राणां कपालैः ससृजेद्वाम्याणि पात्राणि शुचार्येदमकपालैः ससृजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्ययति शर्कराभिः ससृजति धृत्या अथो शंत्वायाजलोमैः ससृजत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यदजा प्रिययैवैनं तनुवा ससृजत्यथो तेजसा कृष्णाजिनस्य लोमभिः सम् (३२)

सृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं ससृजति रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीमित्याहेता वा एतं देवता अग्ने समभरं ताभिरैवैनं सम्भरति मुखस्य शिरोऽसीत्याह यज्ञो वै मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह यज्ञस्य ह्येते (३३)

पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्राण्याभिर्यच्छृत्यन्वयैर्मन्त्रयते मिथुनत्वाय त्र्युद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामाप्त्यै छन्दोभिः करोति वीर्यं वै छन्दांसि वीर्यैणैवानां करोति यजुषा बिलं करोति व्यावृत्या इयंतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितां द्विस्तनां करोति द्वावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति पशूनां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवांश्रिमभिरतः कुर्यान्नृवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दधाति देवतास्वेवैनं प्रतिं ष्ठापयति॥ (३४)

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरन्तु एकविंशतिश्च॥ [७]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिर एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त शीर्षन्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वायादितिस्त्वेत्याहेयं वा अदितिर्दित्यैवादित्यां खनत्यस्या अक्रूरङ्गाराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति देवानां त्वा पत्नीरित्याह देवानाम् (३५)

वा एताम्पत्नयोऽग्रैऽकुर्वन्ताभिरेवैनानां दधाति धिषणास्त्वेत्याह विद्या वै धिषणां विद्याभिरेवैनानामभीन्दे ग्रास्त्वेत्याह छन्दांसि वै ग्राश्छन्दोभिरेवैनां श्रपयति वरूत्रयस्त्वेत्याह होत्रा वै वरूत्रयो होत्राभिरेवैनानां पचति जनयस्त्वेत्याह देवानां वै पत्नीः (३६)

जनयस्ताभिरेवैनानां पचति षड्विः पंचति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनानां पचति द्विः पचन्त्वित्याह तस्माद्विः संवत्सरस्य सस्यम्पच्यते वारुण्युखाभीद्धा मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वा सवितोद्वपत्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनां ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपत्यपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण (३७)

इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भ्रात्युत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्याह प्रतिष्ठित्या असुर्यम्पात्रमनाच्छृणुमा च्छृणन्ति देवत्राकरजक्षीरेणा च्छृणन्ति परमं वा एतत्पयो यदंजक्षीरं परमेणैवैनाम्पयसा च्छृणन्ति यजुषा व्यावृत्त्यै छन्दोभिरा च्छृणन्ति छन्दोभिर्वा एषा क्रियते छन्दोभिरेव छन्दास्या च्छृणन्ति॥ (३८)

आह देवानां वै पत्नीः पृणेषा षड्वा॥ [८]

एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमेध्या वै माषा अमेध्यम्पुरुषशीर्षममेध्यैरेवास्यामेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा हरत्येकविंशतिर्भवन्त्येकविंशो वै पुरुषः पुरुषस्यास्यै व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षः संसृधा वितृण्णा वल्मीकवपां प्रति नि दधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैनध्समर्धयति मेध्यत्वाय यावन्तः (३९)

वै मृत्युबन्धवस्तेषां यम आधिपत्यं परीयाय यमगाथाभिः परि गायति यमादेवेनद्वेङ्के तिसृभिः परि गायति त्रयं इमे लोका एभ्य एवेनल्लोकेभ्यो वृङ्के तस्माद्गायते न देयङ्गाथा हि तद्वृङ्केऽग्निभ्यः पशूना लभते कामा वा अग्नयः कामानेवाव रुन्दे यत्पशून्नालभेतानवरुद्धा

अस्य (४०)

पशवः स्युर्यत्पर्यग्निकृतानुश्रुजज्वेशसं कुर्याद्यत्संस्थापयेद्यातयामानि शीर्षाणि
स्युर्यत्पशूनालभते तेनैव पशूनं रुद्धे यत्पर्यग्निकृतानुश्रुजति शीर्षामयातयामत्वाय
प्राजापत्येन सः स्थापयति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति प्रजापतिः
प्रजा असृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स एता अप्रीरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः (४१)

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिर्मुखत आ
प्रीणात्यपरिमितछन्दसो भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः
प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो लोमशाः पशून्वाव रुद्धे सर्वाणि वा
एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ चित्यं क्रियन्ते तस्मादेता अग्नेश्चित्यस्य (४२)

भुवन्त्येकविंशतिः सामिधेनीरन्वाहु रुग्वा एकविंशो रुचमेव गच्छत्यथो प्रतिष्ठामेव
प्रतिष्ठा ह्येकविंशश्चतुर्विंशतिमन्वाहु चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः
साक्षादेव वैश्वानरमव रुद्धे पराचीरन्वाहु पराडिव हि सुवर्गो लोकः समास्त्वान्न ऋतवो
वर्धयन्त्वित्याहु समाभिरेवाग्निं वर्धयति (४३)

ऋतुभिः संवत्सरं विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्या इत्याहु तस्मादग्निः सर्वा
दिशोऽनु वि भाति प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्मादित्याहु मृत्युमेवास्मादप नुदत्युद्वयं
तमसस्परीत्याहु पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप हन्त्यगन्म ज्योतिरुत्तममित्याहासौ
वा आदित्यो ज्योतिरुत्तममादित्यस्यैव सायुज्यं गच्छति न संवत्सरस्तिष्ठति नास्य
श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाहु ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति
सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै॥ (४४)

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥ [१]

षड्भिर्दीक्षयति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवैनं दीक्षयति सप्तभिर्दीक्षयति सप्त छन्दांसि
छन्दोभिरेवैनं दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्यनुष्टुभोत्तमया जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां
वागुत्तमैकस्मादक्षरादनासम्प्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचोऽनासं तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णयां
जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः (४५)

प्रजापतेरात्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत् प्रजानां सृष्टै

यद्विधिं प्रवृज्याद्भूतमव रुन्धीत् यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुन्दे भविष्यद्धि भूयो भूताद्वाभ्याम्प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा एषा यजुषा सम्भृता यदुखा सा यद्विद्येतार्तिमाच्छेत् (४६)

यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रैतामुखां तपेत्याहु ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मन्नेवेनां प्रतिं ष्ठापयति नार्तिमाच्छेति यजमानो नास्य यज्ञो हन्यते यदि भिद्येत् तैरेव कपालैः स० सृजेथ्सैव ततः प्रायश्चित्तिर्यो गतश्रीः स्यान्मथित्वा तस्याव दध्याद्भूतो वा एष स स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेत्स एव तस्य स्यादतो ह्येष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम भवत्येव यं कामयेत् भ्रातृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्याव दध्यात्साक्षादेवासमै भ्रातृव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नकामस्याव दध्यादम्बरीषे वा अन्नम्भियते सयोन्येवान्नम् (४८)

अव रुन्दे मुञ्जानव दधात्यूर्गवै मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्यग्निदेवेभ्यो निलायत स कुमुकम्प्राविशत् कुमुकमव दधाति यदेवास्य तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्द आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यम् प्रियेणैवेन धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा (४९)

वैकंकतीमा दधाति भा एवाव रुन्दे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सीद त्वं मातुरस्या उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुप तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेष्वविदं गच्छत्यथो प्राणानेवात्मन्धत्ते॥ (५०)

प्रजापतिरृच्छेत्स्वामेवान्नं तेजसा चतुस्त्रिंशच्च॥ [१०]

न हं स्म वै पुराग्निरपरशुवृक्णं दहति तदस्मै प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि कानि चेति समिधमा दधात्यपरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदोदुम्बरीमा दधात्यूर्गव उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि दधाति प्रजापतिरग्निमसृजत त० सृष्ट० रक्षांसि (५१)

अजिघांसन्स एतद्राक्षोघ्नमपश्यत्तेन वै स रक्षांस्यपाहत यद्राक्षोघ्नमभवत्यग्नेरेव तेन जाताद्रक्षांस्यप हन्त्याश्वत्थीमा दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनां सपत्नसाहो विजित्यै वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुन्दे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै स० शितम्मे ब्रह्मोदेपाम्बाहू

अतिरमित्युत्तमे औदुम्बरी (५२)

वाचयति ब्रह्मणैव क्षत्रं सः शयति क्षत्रेण ब्रह्म तस्माद्ब्राह्मणो राजन्यवानत्यन्यम्ब्राह्मणं तस्माद्वाजन्यो ब्राह्मणवानत्यन्यं राजन्यमृत्युर्वा एष यदग्निरमृतः हिरण्यं रुक्ममन्तरं प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकविंशतिनिर्बाधो भवत्येकविंशतिर्वै देवलोका द्वादशमासाः पञ्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावादित्यः (५३)

एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरंति निर्बाधैर्वै देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वन्त तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वान्निर्बाधी भवन्ति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुञ्चते प्रसूत्यै नक्तोपासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्यं (५४)

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनन्तेजसा चैवेनं ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति षडुद्यामं शिष्यम्भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामं संवत्सरेणैव मौञ्जम्भवत्यूर्ग्वै मुञ्जा ऊर्जैवेनं समर्धयति सुपर्णाऽसि गरुत्मानित्येवैक्षते रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति॥ (५)

रक्षाऽस्यौदुम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥ [११]

समिद्धो अञ्जन्कृदरम्मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः। वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम्। घृतेनाञ्जन्त्सम्पथो देवयानान्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनु त्वा सप्ते प्रदिशः सचन्ताऽस्वधामस्मै यजमानाय धेहि। ईडुश्चासि वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्चासि मेध्यश्च सप्ते। अग्निर्वा (५६)

देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णम्बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमर्दितिः सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु। एता उ वः सुभगा विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्याः सतीः कवपः शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानामभि संविदाने। उषासां वाम् (५७)

सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सादयामि। प्रथमा वा सरथिनां सुवर्णा देवौ

पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा। अपिप्रयं चोदना वाम्निमाना होतांरा ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता।
आदित्येनो भारती वष्टु यज्ञं सरस्वती सह रुद्रेन आवीत्। इडोपहूता वसुभिः सजोषां
यज्ञं नो देवीरमृतेषु धत्त। त्वष्टा वीरं देवकामं जजान त्वष्टुर्वा जायत आशुरश्वः। (५८)

त्वष्टेदं विश्वम्भुवनं जजान ब्रह्मोः कर्तारमिह यक्षि होतः। अश्वो घृतेन त्मन्या समक्त
उप देवाः ऋतुशः पाथ एतु। वनस्पतिर्देवलोक्मप्रजानन्नग्निना हव्या स्वदितानि वक्षत।
प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातो दधिषे यज्ञमग्ने। स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि
साध्या हविरदन्तु देवाः॥ (५९)

अग्निष्ट्वा वामश्चो द्विचत्वारिंशच्च॥ [१२]

विष्णुमुखा अन्नपते यावती वि वै पुरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्म जज्ञानं स्वयमातृणामेषां
वै पशुर्गायत्री कस्त्वा द्वादश॥ [१३] विष्णुमुखा अपचितिमान् वि वा एतावग्ने तव
स्वयमातृणां विषूचीनानि गायत्री चतुष्पष्टिः॥६४॥ विष्णुमुखास्तनुवै भुवत्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपज्यमभ्यजयन् यद्विष्णुक्रमान्क्रमते विष्णुरेव
भूत्वा यजमानश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपज्यमभि जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह
गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षम् जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवेमाल्लोकान्
यथापूर्वमभि जयति प्रजापतिरग्निमसृजत् सोऽस्मात्सृष्टः (१)

पराङ्मेतयान्वेदक्रन्ददिति तया वै सोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्ध्र यदेतामन्वाहाग्नेरेवैतया
प्रियं धामाव रुन्ध्र ईश्वरो वा एष पराङ्द्वदद्यो यो विष्णुक्रमान्क्रमते चतसृभिरा वर्तते
चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियामेवास्य तनुवमभि (२)

पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते तस्माद्दक्षिणोऽर्ध आत्मनो
वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते शुनःशेपमाजीगर्ति वरुणोऽगृह्णात्स एतां
वारुणीमपश्यत्तया वै स आत्मानं वरुणपाशादमुश्चद्वरुणो वा एतं गृह्णाति य उखाम्प्रतिमुञ्चत्

उदुत्तमं वरुणं पाशमस्मदित्याहात्मानमेवैतयां (३)

वरुणपाशान्मुञ्चत्या त्वाहार्षमित्याहा ह्येनं५ हरति ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचलिरित्याह
प्रतिष्ठित्यै विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वित्याह विशैवेन५ समर्धयत्यस्मिन्नाष्टमधि श्रयेत्याह
राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमकर्तुं कामयेत राष्ट्रं५ स्यादिति तम्मनसा ध्यायेद्राष्ट्रमेव भवति (४)

अग्रे बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थादित्याहाग्रमेवैनं५ समानानां करोति निर्जग्मिवान्तमसं
इत्याह तम एवास्मादपे हन्ति ज्योतिषागादित्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतसृभिः सादयति
चत्वारि छन्दांसि छन्दांभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा
वर्षमेवैनं५ समानानां करोति सद्वती (५)

भवति सत्त्वमेवैनं गमयति वात्सप्रेणोप तिष्ठत एतेन वै वत्सप्रीर्भालन्दनोऽग्रेः
प्रियं धामावारुन्द्वाग्रेवैतेन प्रियं धामाव रुन्द्वा एकादशम्भवत्येकधैव यजमाने वीर्यं
दधाति स्तोमेन वै देवा अस्मिन्नौक आर्ध्रुवच्छन्दांभिर्मुष्मिन्स्तोमस्येव खलु वा एतद्रूपं
यद्वात्सप्रम्यद्वात्सप्रेणोपतिष्ठते (६)

इममेव तेन लोकमभि जयति यद्विष्णुक्रमान्क्रमतेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पूर्वद्युः
प्र क्रामत्युत्तरेद्युरूपं तिष्ठते तस्माद्योगेऽन्यासां प्रजानाम्मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावुरः
क्षेम्यस्येशे तस्माद्यायावुरः क्षेम्यमध्यवस्यति मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्यै॥ (७)

सृष्टोऽभ्येतयां भवति सद्वत्युपतिष्ठते द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीत्याहाग्निर्वा अन्नपतिः स एवास्मा अन्नम्प्र यच्छत्यनमीवस्यं
शुष्मिण इत्याहायक्ष्मस्येति वावैतदाह प्र प्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद
इत्याहाशिषमेवैतामा शास्त उदं त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः (८)

प्राणैरेवैनमुद्यच्छतेऽग्रे भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं चित्तायोद्यच्छते तेनैवेन५
समर्धयति चतसृभिरा सादयति चत्वारि छन्दांसि छन्दांभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्षं
वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षमेवैनं५ समानानां करोति सद्वती भवति सत्त्वमेवैनं
गमयति प्रेदग्रे ज्योतिष्मान् (९)

याहीत्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति तनुवा वा एष हिंनस्ति यं हिंनस्ति मा

हिंसीस्तनुवां प्रजा इत्याह प्रजाभ्यं एवेनं शमयति रक्षांसि वा एतद्यज्ञं संचन्ते यदनं
उत्सर्जत्यक्रन्ददित्यन्वाह रक्षसामपंहत्या अनंसा वहन्त्यपचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादनस्वी
च रथी चातिथीनामपचिततमौ (१०)

अपचितिमान्भवति य एवं वेदं समिधाऽग्निं दुवस्यतेति घृतानुषित्कामवंसिते समिधमा
दधाति यथातिथय आगताय सर्पिष्वदातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्वायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो
हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्योऽप्सु भस्म प्र वैशयत्यप्सु योनिर्वा
अग्निः स्वामेवेनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र वैशयति त्रिवृद्धे (११)

अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्रतिष्ठानं गमयति परा वा एषोऽग्निं वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति
ज्योतिष्मतीभ्यामव दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां
पशून् वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति पुनरूर्जा सह रय्येति पुनरुदैति प्रजामेव
पशूनात्मन्धत्ते पुनस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसंवः समिन्धतामित्याहेता वा एतं देवता अग्रे समैन्धत ताभिरैवेनं समिन्द्रे
बोधा स बोधीत्युप तिष्ठते बोधयत्येवेनन्तस्मात्सुप्त्वा प्रजाः प्र बुध्यन्ते यथास्थानमुप
तिष्ठते तस्माद्यथास्थानमुपशवः पुनरेत्योप तिष्ठन्ते॥ (१३)

वै विश्वे देवा ज्योतिष्मानपचिततमौ त्रिवृद्धा आदित्या द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

यावती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वै यमं देवयजनमस्या
अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमार्थेन स चिनुतेऽपेतेत्यध्यवसाययति यममेव देवयजनमस्यै
निर्याच्यात्मनेऽग्निं चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनामृतमिच्छन्तो नाविन्दन्ते देवा
एतद्यजुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनाध्यवसाययति (१४)

अनामृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्यपोऽवोक्षति शान्त्यै
सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुद्ध ऊषान्नि वपति
पुष्टिर्वा एषा प्रजननं यदूषाः पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निं चिनुतेऽथो संज्ञानं एव संज्ञानं
ह्येतत् (१५)

पशूनां यदूषा द्यावापृथिवी सुहास्तान्ते वियती अब्रूतामस्त्वेव नौ सह
यज्ञियमिति यदमुष्या यज्ञियमासीत्तदस्यामदधात् ऊषां अभवन् यदस्या
यज्ञियमासीत्तदमुष्यामदधात्तदश्चन्द्रमसि कृष्णमूर्षान्निवपन्नदो ध्यायेद्यावापृथिव्योरेव

यज्ञियेऽग्निं चिनुतेऽयं सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य (१६)

सूक्तम्भवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्द्वाग्नेरेवैतेन प्रियं धामाव रुन्द्धे छन्दोभिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायश्चतस्रः प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति तेषां सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंवीयन्त ते द्वे पुरस्तात्समीची उपादधत द्वे (१७)

पश्चात्समीची ताभिर्वै ते दिशोऽदृहन् यद्वे पुरस्तात्समीची उपदधाति द्वे पश्चात्समीची दिशां विधृत्या अथो पशवो वै छन्दांसि पशून्वास्मै समीचीं दधात्यष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद सुवर्गस्य लोकस्य (१८)

प्रज्ञात्यै त्रयोदश लोकं पृणा उपं दधात्येकविंशतिः सम्पद्यन्ते प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठा गार्हपत्य एकविंशस्यैव प्रतिष्ठा गार्हपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद पञ्चचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो यज्ञमेव पशून्व रुन्द्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रति तिष्ठत्येकचितीकं चिन्वीत तृतीयं चिन्वान एकधा वै सुवर्गो लोक एकवृत्तैव सुवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहति तस्मान्मासेनास्थिं छन्नन्न दुश्चर्मा भवति य एवं वेद पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (२०)

अद्भवसाययति ह्येतद्विश्वामित्रस्यादधत द्वे लोकस्य लोकेषु सप्तचत्वारिंशच्च॥ [३]

वि वा एतौ द्विषाते यश्च पुराग्निर्यश्चोखायां समितमिति चतसृभिः सं नि वपति चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययेवैनौ तनुवा सः शास्ति समितमित्याह तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं समेति यत्संन्युष्य विहरति तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं व्यैत्युत्तुभिः (२१)

वा एतं दीक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यो मातेवं पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमित्याहुर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मुञ्चति वैश्वानर्या शिष्यमा दत्ते स्वदयत्येवैनन्नैर्ऋतीः कृष्णास्तिस्सस्तुषपका

भवन्ति निरृक्त्यै वा एतद्भागधेयं यत्तुषा निरृक्त्यै रूपं कृष्णः रूपेणैव निरृक्तिं निरवदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निरृक्त्यै दिग्ख्यायामेव दिशि निरृक्तिं निरवदयते स्वकृत इरिण उपं दधाति प्रदरे वैतद्वै निरृक्त्या आयतनं स्व एवायतने निरृक्तिं निरवदयते शिक्कामभ्युपं दधाति निरृक्तो वै पाशः साक्षादेवैनं निरृक्तिपाशान्मुञ्चति तिस्र उपं दधाति त्रेधाविहितो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निरृक्तिमव यजते पराचीरुपं (२३)

दधाति पराचीमेवास्मान्निरृक्तिम्प णुदतेऽप्रतीक्ष्मा यन्ति निरृक्त्या अन्तरहित्यै मार्जयित्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय गारहपत्यमुपं तिष्ठन्ते निरृक्तितलोक एव चरित्वा पूता देवलोकमुपावर्तन्त एक्योपं तिष्ठन्त एकधैव यजमाने वीर्यं दधति निवेशनः संगमनो वसूनामित्याह प्रजा वै पशवो वसु प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

ऋतुभिरेषा पराचीरुपाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४]

पुरुषमात्रेण वि मिमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवेनं वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबाहुस्तावान्भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं वीर्येणैवेनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यपक्षः पतितुमर्हत्यरत्निनां पक्षौ द्राघीयाःसौ भवतस्तस्मात्पक्षप्रवयांसि वयांसि व्याममात्रौ पक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेणुना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय यजुषा युनक्ति यजुषा कृषति व्यावृत्त्यै षड्वेनं कृषति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेनं कृषति यद्वादशगवेनं संवत्सरेणैवेयं वा अग्नेरितिदाहादबिभेक्षेतद्विगुणमपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां नात्यदह्यत्कृष्टं चाकृष्टं च (२६)

भवत्यस्या अनतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यन्तुमर्हतीत्याहुयत्कृष्टं चाकृष्टं च भवत्यग्नेरद्यत्या एतावन्तो वै पशवो द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् यत्प्राचं उथ्मृजेद्रुद्रायापि दध्याद्यदक्षिणा पितृभ्यो नि धुवेद्यत्पतीचो रक्षांसि हन्युरुदीच उथ्मृजत्येषा वै देवमनुष्याणां शान्ता दिक् (२७)

तामेवैनाननूथ्मृजत्यथो खल्विमां दिशमुथ्मृजत्यसौ वा आदित्यः प्राणः प्राणमेवैनाननूथ्मृजति दक्षिणा पर्यावर्तन्ते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तन्ते तस्मादक्षिणोऽर्ध

आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तन्ते तस्मात्पराश्चः पशवो वि तिष्ठन्ते
प्रत्यं च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिस्त्रः सीताः (२८)

कृषति त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयत्योषधीर्वपति ब्रह्मणान्नमव रुद्धेऽर्केऽर्कश्चीयते
चतुर्दशभिर्वपति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्ताण्या उभर्याषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य
वपत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ कृष्टे वपति कृष्टे ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्त्यनुसीतं वपति प्रजातै
द्वादशसु सीतासु वपति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मा अन्नम्पचति
यदग्निचित् (२९)

अनवरुद्धस्याश्नीयादवरुद्धेन व्युद्धेत ये वनस्पतीनाम्फलग्रहयस्तानिध्मेऽपि
प्रोक्षेदनवरुद्धस्यावरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्टान्धसमस्यति दिशामेव वीर्यमवरुध्यं दिशां वीर्येऽग्निं
चिन्तेतु यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यै दिशो लोष्टमा हरेदिषमूर्जमहमित आ दद इतीषमेवोर्जं
तस्यै दिशोऽव रुद्धे क्षोधुको भवति यस्तस्यां दिशि भवत्युत्तरवेदिमुप वपत्युत्तरवेद्या
ह्यग्निश्चीयतेऽथो पशवो वा उत्तरवेदिः पशून्वाव रुद्धेऽथो यज्ञपरुषोऽनन्तरित्ये॥ (३०)

च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टश्चाकृष्टं च दिखसीता अग्निचिदव पञ्चविंशतिश्च॥[५]

अग्ने तव श्रवो वय इति सिकता नि वपत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्यं सूक्तं सूक्तेनैव
वैश्वानरमव रुद्धे षड्भिर्नि वपति षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव
वैश्वानरमव रुद्धे समुद्रं वै नामैतच्छन्दः समुद्रमनु प्रजाः प्र जायन्ते यदेतेन सिकता
निवपति प्रजानां प्रजननायेन्द्रः (३१)

वृत्राय वज्रम्प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयं रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयं
यैऽन्तःशरा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणां शर्करत्वं वज्रो वै शर्कराः
पशुरग्निर्धच्छर्कराभिर्ग्निं परिमिनोति वज्रैर्गैवास्मै पशून्परि गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः
परिगृहीतास्तस्मात्स्थेयानस्थेयसो नोप हरते त्रिसप्ताभिः (३२)

पशुकामस्य परिं मिनुयात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणाः पशवः प्राणैरेवास्मै
पशूनव रुद्धे त्रिणवाभिर्भ्रातृव्यवतस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या
अपरिमिताभिः परिं मिनुयादपरिमितस्यावरुद्धौ यं कामयेतापशुः स्यादित्यपरिमित्य तस्य
शर्कराः सिकता व्यूहेदपरिगृहीत एवास्यं विषूचीनं रेतः परा सिञ्चत्यपशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्श्यादिति परिमित्य तस्य शर्कराः सिकता व्यूहत्परिगृहीत एवास्मै समीचीनः रेतः सिञ्चति पशुमानेव भवति सौम्या व्यूहति सोमो वै रेतोधा रेत एव तद्वधाति गायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यः शं युम्बारहस्पत्यम्मेधो नोपानमत्सोऽग्निम्प्राविशत् (३४)

सोऽग्नेः कृष्णो रूपं कृत्वोदायत् सोऽश्वम्प्राविशत्सोऽश्वस्यावान्तरशफोऽभवद्यदश्वमाक्रमयति य एव मेधोऽश्वम्प्राविशत्तमेवाव रुन्दे प्रजापतिनाग्निश्चेतव्यं इत्याहुः प्राजापत्योऽश्वो यदश्वमाक्रमयति प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपर्णमुप दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णः सयोनिमेवाग्निं चिनुतेऽपां पृष्ठमसीत्युप दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णः रूपेणैवैनदुप दधाति॥ (३५)

इन्द्रः पशुकामस्य भवत्यविशत्सयोनिं विःशतिश्च॥ [६]

ब्रह्म जज्ञानमिति रुक्ममुप दधाति ब्रह्ममुखा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ब्रह्ममुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते ब्रह्म जज्ञानमित्याहुः तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चेतव्यं इति यत्पृथिव्यां चिन्वीत पृथिवीः शुचार्पयेन्नोपधयो न वनस्पतयः (३६)

प्र जायेरन् यदन्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्षः शुचार्पयेन्न वयांसि प्र जायेरन् यद्विचिन्वीत दिवः शुचार्पयेन्न पर्जन्यो वर्षेद्रुक्ममुप दधात्यमृतं वै हिरण्यममृतं एवाग्निं चिनुते प्रजात्यै हिरण्मयं पुरुषमुप दधाति यजमानलोकस्य विधृत्यै यदष्टकाया आतृण्मनूपदध्यात्पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दध्यादक्षिणतः (३७)

प्राश्चमुप दधाति दाधारं यजमानलोकत्र पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधात्यथो खल्विष्टकाया आतृण्मनूप दधाति प्राणानामुत्सृष्टै द्रप्सश्चस्कन्देत्यभि मृशति होत्रास्वेवैनं प्रतिं षापयति सुचावुप दधात्याज्यस्य पूर्णां कार्ष्ण्यमयीं दध्नः पूर्णामौदुम्बरीमियं वै कार्ष्ण्यमय्यसावौदुम्बरीमे एवोप धत्ते (३८)

तूष्णीमुप दधाति न हीमे यजुषासुमरंहति दक्षिणां कार्ष्ण्यमयीमुत्तरामौदुम्बरीन्तस्मादस्या असावुत्तराज्यस्य पूर्णां कार्ष्ण्यमयीं वज्रो वा आज्यं वज्रः कार्ष्ण्यो वज्रेणैव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षाऽस्यपं हन्ति दध्नः पूर्णामौदुम्बरीम्पशवो वै दध्यर्गुदुम्बरः पशुष्वेवोर्ज

दधाति पूर्णे उपं दधाति पूर्णे एवैनम् (३९)

अमुष्मिँल्लौक उपं तिष्ठेते विराज्यग्निश्चेतव्यं इत्याहुः सुगवे विराड्ग्रथ्सुचावुपदधाति विराज्येवाग्निं चिनुते यज्ञमुखेयं यज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति यज्ञमुखं रुक्मो यद्रुक्मं व्याघारयति यज्ञमुखादेव रक्षांस्यपं हन्ति पञ्चभिर्व्याघारयति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्माद्रक्षांस्यपं हन्त्यक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्रहरन्ति प्रतिष्ठित्यै॥ (४०)

वनस्पतयो दक्षिणतो धत्त एनन्तस्मादक्षण्या पञ्च च॥ [७]

स्वयमातृणामुपं दधातीयं वै स्वयमातृणामेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथौ प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टं कोपधीयमाना पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधाति स्वयमातृणा भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथौ सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्रावग्निश्चेतव्यं इत्याहुरेष वै (४१)

अग्निर्वैश्वानरो यद्वाह्मणस्तस्मै प्रथमामिष्टंकां यजुष्कृताम्प्र यच्छेत्ताम्राह्मणश्चोपं दध्यातामग्रावेव तदग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽर्विद्वानिष्टंकामुपदधाति त्रीन् वरान्दद्यान्नयो वै प्राणाः प्राणानां स्पृत्यै द्वावेव देयो द्वौ हि प्राणावेकं एव देय एको हि प्राणः पशुः (४२)

वा एष यदग्निर्न खलु वै पशव आर्यवसे रमन्ते दूर्वेष्टकामुपं दधाति पशूनां धृत्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै काण्डात्काण्डात्परोहन्तीत्याहु काण्डेनकाण्डेन ह्येषा प्रतिष्ठित्यैवा नौ दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन चेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै देवलक्ष्मं वै त्र्यालिखिता तामुत्तरलक्ष्माणं देवा उपादधताधरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयैत वसीयान्थस्यादित्युत्तरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव भवति यं कामयैत पापीयान्थस्यादित्यधरलक्ष्माणं तस्योपं दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परां भावयति पापीयान्भवति त्र्यालिखिता भवतीमे वै लोकास्त्र्यालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो भ्रातृव्यमन्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु प्रासर्पत् (४४)

यत्कूर्ममुपदधाति यथा क्षेत्रविदञ्जसा नयत्येवमेवैनं कूर्मः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति मेधो वा एष पशूनां यत्कूर्मो यत्कूर्ममुपदधाति स्वमेव मेधम्पश्यन्तः पशव उपं तिष्ठन्ते

श्मशानं वा एतत्क्रियते यन्मृतानां पशूनां शीर्षाण्युपधीयन्ते यज्जीवंतं कूर्ममुपदधाति तेनाश्मशानचिद्वास्तव्यो वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वाता ऋतायत इति दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति स्वदयत्येवैनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्त्युभयस्यावरुद्धौ मही द्यौः पृथिवी च न इत्याहाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति प्राश्चमुप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ पुरस्तात्प्रत्यश्चमुप दधाति तस्मात् (४६)

पुरस्तात्प्रत्यश्चः पशवो मेधमुप तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिमुग्निं चिनुते यजमानस्य नाभिमु प्र विंशति स एनमीश्वरो हिंसितोरूलूखलमुप दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सनाभिमेवाग्निं चिनुतेऽहिंसाया औदुम्बरम्भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवावरुद्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्ज दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत इयंद्भवति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितमव हन्त्यन्नमेवाकर्वेण्यव्यर्चोप दधाति विष्णुर्वै यज्ञो वैष्णवा वनस्पतयो यज्ञ एव यज्ञं प्रति स्थापयति॥ (४७)

एष वै पशुर्यमसर्पदेष यत्तस्मात्तस्मात्सप्तविंशतिश्च॥ [८]

एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुपदधात्येभ्य एव लोकेभ्यो ज्योतिरव रुद्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मै ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपास्महे सिकताभिः पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुद्धे यं कामयेत् क्षोधुकः स्यादित्यूनां तस्योप (४८)

दध्यात्क्षोधुक एव भवति यं कामयेतानुपदस्यदन्नमद्यादिति पूर्णां तस्योप दध्यादनुपदस्यदेवान्नमिति सहस्रं वै प्रति पुरुषः पशूनां यच्छति सहस्रमन्ये पशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुप दधाति सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनंद्रमयति व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षममृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृतं हिरण्यं प्राणेषु हिरण्यशल्कान्प्रत्यस्यति प्रतिष्ठामेवैनंद्रमयित्वा प्राणैः समर्धयति दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति मधव्योऽसानीति शृतातङ्क्येन मेध्यत्वाय ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेण पूरयत्युभयस्यावरुद्धौ पशुशीर्षाण्युप दधाति पशवो वै पशुशीर्षाणि पशूनेवावरुद्धे यं कामयेतापशुः स्यादिति (५०)

विषूचीनानि तस्योपं दध्याद्विषूच एवास्मात्पशून् दधात्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति समीचीनानि तस्योपं दध्यात्समीच एवास्मै पशून् दधाति पशुमानेव भवति पुरस्तात्प्रतीचीनमश्वस्योपं दधाति पश्चात्प्राचीनमृषभस्यापशवो वा अन्ये गौंश्चेभ्यः पशवो गौंश्चानेवास्मै समीचो दधात्येतावन्तो वै पशवः (५१)

द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् वा एतदग्नौ प्र दधाति यत्पशुशीर्षाण्युप दधात्यमुमांरण्यमनु ते दिशामीत्याह ग्राम्येभ्य एव पशुभ्य आरण्यान्पशूञ्छुचमनूथ्युजति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः पशवः कनीयाः सः शुचा ह्युताः सर्पशीर्षमुप दधाति यैव सर्पे त्विषिस्तामेव रुद्धे (५२)

यत्समीचीनमपशुशीर्षैरुप दध्याद्ग्राम्यान्पशून् शुकाः स्युर्यद्विषूचीनमारण्यान् यजुरेव वेदेदव तां त्विषि रुद्धे या सर्पे न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खलूपधेयमेव यदुप दधाति तेन तां त्विषिमव रुद्धे या सर्पे यद्यजुर्वेदति तेन शान्तम्॥ (५३)

ऊनान्तस्योपं प्राणाः स्यादिति वै पशवो रुद्धे चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुर्वा एष यदग्निर्योनिः खलु वा एषा पशोर्वि क्रियते यत्प्राचीनमैष्टकाद्यजुः क्रियते रेतोऽपस्या अपस्या उपं दधाति योनावेव रेतो दधाति पश्वोपं दधाति पाङ्गाः पशवः पशूनेवास्मै प्र जनयति पश्वं दक्षिणतो वज्रो वा अपस्या वज्रैरेव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षाऽस्यपं हन्ति पश्वं पश्चात् (५४)

प्राचीरुपं दधाति पश्चाद्वै प्राचीनः रेतो धीयते पश्चादेवास्मै प्राचीनः रेतो दधाति पश्वं पुरस्तात्प्रतीचीरुपं दधाति पश्वं पश्चात्प्राचीस्तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा जायन्ते पश्चोत्तरतश्छन्दस्याः पशवो वै छन्दस्याः पशूनेव प्रजातान्स्वमायतनमभि पर्यूहत इयं वा अग्नेरतिदाहार्दभिभ्यसैताः (५५)

अपस्या अपश्यता उपाधत्त ततो वा इमां नात्यदहृद्यदपस्या उप दधात्यस्या अनतिदाहायोवाच हेयमददिथ्स ब्रह्मणान्नं यस्येता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेददिति प्राणभूत उपं दधाति रेतस्येव प्राणान्दधाति तस्माद्वदन्प्राणन्यश्यञ्छुण्वन्पशुर्जायतेऽयम्पुरः (५६)

भुव इति पुरस्तादुपं दधाति प्राणमेवेताभिर्दाधाराय दक्षिणा विश्वकर्मिति दक्षिणतो मन एवेताभिर्दाधारायम्पश्चाद्विश्वव्याचा इति पश्चाच्चक्षुरेवेताभिर्दाधारेदमुत्तराथ्सुवरित्युत्तरतः

श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारेयमुपरि मतिरित्युपरिष्टाद्वाचमेवैताभिर्दाधार दशदशोपं दधाति
सवीर्यत्वायाक्षण्या (५७)

उपं दधाति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ
आर्ध्रोद्या दक्षिणा ताभिर्भरद्वाजो याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदग्निर्या
ऊर्ध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामुद्धिं वेदध्नोत्येव य आसामेवम्बन्धुतां वेद बन्धुमान्भवति
य आसामेवं क्लृप्तिं वेद कल्पते (५८)

अस्मै य आसामेवमायतनं वेदायतनवान्भवति य आसामेवमप्रतिष्ठां वेद प्रत्येव
तिष्ठति प्राणभृतं उपधाय संयत उपं दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्धिः सं यच्छति
तत्संयतां संयत्त्वमथो प्राण एवापानं दधाति तस्मात्प्राणापानौ सं चरतो विषूचीरुपं
दधाति तस्माद्विष्वश्चौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं यतम् (५९)

असुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निर्यत्सं यत उपदधाति समेवेनं यच्छति
सुवर्ग्यमेवाकस्यविर्ययः कृतमयानामित्याह वयोभिरेवायानवं रुद्धेऽयैर्वयांसि सर्वतो
वायुमर्तीर्भवन्ति तस्मादयं सर्वतः पवते॥ (६०)

पश्चादेताः पुरोऽक्षण्या कल्पतेऽसं यत पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

गायत्री त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्पङ्क्ता सह। बृहत्युष्णिहा ककुत्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा
या चतुष्पदा त्रिपदा या च षट्पदा। सछन्दा या च विच्छन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
महानाग्नी रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवरीः। मेघ्या विद्युतो वाचः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
रजता हरिणीः सीसा युजो युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वस्य वाजिनस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु
त्वा। नारीः (६१)

ते पत्नयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषया। देवानाम्पत्नीर्दिशः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूय। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये बरहिषो
नमोवृक्तिं न जग्मुः॥ (६२)

नारींश्चिंशच्च॥ [११]

कस्त्वा छति कस्त्वा वि शास्ति कस्ते गात्राणि शिम्यति। क उ ते शमिता
कविः। ऋतवस्त ऋतुधा परुः शमितारो वि शासतु। संवत्सरस्य धारसा शिमीभिः

शिम्यन्तु त्वा। दैव्यां अध्वर्यवस्त्वा छान्तु वि चं शासतु। गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यन्तः। अर्धमासाः परूँषि ते मासाँश्छान्तु शिम्यन्तः। अहोरात्राणि मरुतो विलिष्टं (६३)

सूदयन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रम्भिषज्यतु। द्यौस्ते नक्षत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परैभ्यो गात्रैभ्यः शमस्त्ववरैभ्यः। शमस्थभ्यो मञ्जभ्यः शमुं ते तनुर्वै भुवत् (६४)

विलिष्टत्रिंशच्च॥ [१२]

उत्सन्नयज्ञ इन्द्राग्नी देवा वा अंक्षण्यास्तोमीयां अग्नेर्भागौऽस्यग्ने जातात्रश्मिरिति नाकसद्विश्रुन्दाँसि सर्वाभ्यो वृष्टिसनीर्देवासुराः कनीयाँसः प्रजापतेरक्षि द्वादश॥ [१३] उत्सन्नयज्ञो देवा वै यस्य मुख्यवतीर्नाकसद्विरेवैताभिरेष्टाचत्वारिंशत्॥ 48॥ उत्सन्नयज्ञः सर्वत्वाय॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

उत्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहेतस्य क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदाँश्चिनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति पञ्चोपं दधाति पाङ्क्तौ यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मै भेषजं करोत्यृतव्या उपं दधात्यृतुनां कृत्यै (१)

पञ्चोपं दधाति पञ्च वा ऋतवो यावन्त एवर्तवस्तान्कल्पयति समानप्रभृतयो भवन्ति समानोर्दकास्तस्माँश्चसमाना ऋतव एकेन पदेन व्यावर्तन्ते तस्माँदृतवो व्यावर्तन्ते प्राणभृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दधाति तस्माँश्चसमानाः सन्तं ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदृतव्या उपधाय प्राणभृतः (२)

उपदधाति तस्माँश्चसर्वानृतूननुं वायुरा वरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवाव रुद्धे यदेकधोपंदध्यादेकमृतुं वरषेदनुपरिहारं सादयति तस्माँश्चसर्वानृतूनं वरषति यत्प्राणभृत उपधाय वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माँद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते पशवो वै वयस्यां नानामनसः

खलु वै पशवो नानाव्रतास्तेऽप एवाभि समनसः (३)

यं कामयेतापशुः स्यादिति वयस्यास्तस्योपधायापस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवासमै
पशुभिः करोत्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्थस्यादित्यपस्यास्तस्योपधाय वयस्यां
उपं दध्यात्संज्ञानमेवासमै पशुभिः करोति पशुमानेव भवति चतस्रः पुरस्तादुपं दधाति
तस्माच्चत्वारि चक्षुषो रूपाणि द्वे शुक्ले द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वतीर्भवन्ति तस्मात्पुरस्तान्मूर्धा पञ्च दक्षिणायाः श्रोण्यामुपं दधाति पञ्चोत्तरस्यां
तस्मात्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तात्प्रवणः पशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽस्मि उपं दधाति वृष्णिर्वय
इत्युत्तरेऽस्मावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उपं दधाति सिंहो वय
इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

कृत्वा उपधाय प्राणभृतः समनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पञ्च च॥ [१]

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिति स्वयमातृणामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ
विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चित्तरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्राग्नी
इत्याहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभृतावोजसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृणामुपं
दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृणान्तरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्मुपं (६)

प्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते
स्वयमातृणा भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै देवानां वै
सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंवीयन्त त एता दिश्या अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वै ते
दिशोऽदृष्टान्यदिश्या उपदधाति दिशां विधृत्यै दशं प्राणभृतः पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तात्प्राणा
ज्योतिष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाक्षरा
विराड्विराड्दन्दां ज्योतिर्ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्ताज्योतिरुपास्महे छन्दांसि
पशुष्वजिमयुस्तान्बृहत्युदजयत्तस्माद्ब्रह्मताः (८)

पशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति तस्माद्वक्षिणावृतो मासाः पृथिवी
छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युत्तरत ओजो वा अग्निरोज एवोत्तरतो धत्ते
तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति षट्त्रिंशत्सम्पद्यन्ते षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बार्हताः पशवो

बृहत्तैवास्मै पशूनव रुद्धे बृहती छन्दसाऽऽ स्वराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छति स्वराज्यं सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शौरपण्याः प्राणा द्वाववाँश्चौ प्राणानां सवीर्यत्वाय मूर्धासि राडिति पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडिति पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचौ दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुपं बारहता एताश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एता अक्षण्यास्तोमीया अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपादधत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदक्षण्यास्तोमीया अन्यथानूच्यान्यथोपादधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदिति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति व्योम सप्तदश इति दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते धरुण एकविंश इति पश्चात्प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पञ्चदश इत्युत्तरत ओजो वै भान्त ओजः पञ्चदश ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति प्रतूर्तिरेष्टादश इति पुरस्तात् (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतावभिपूर्वं यज्ञमुखे वि यांतयत्यभिर्वर्तः सविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नं सविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते वर्चो द्वाविंश इति पश्चाद्यद्विंशतिर्द्वे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन विराजौरेवाभिपूर्वमन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवदश इत्युत्तरतस्तस्मात्सव्यः (१३)

हस्तयोस्तपस्वितरो योनिश्चतुर्विंश इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति गर्भाः पञ्चविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वै गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत ओजस्त्रिणव इति पश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविंश इति (१४)

उत्तरतस्तस्मात्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकत्रिंश इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुयज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंश इति दक्षिणतोऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्य विष्टपम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंश इति पश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षट्त्रिंश इत्युत्तरतः सुवर्गो

वै लोको नार्कः सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥ (१५)

वै त्रिवृदिति पुरस्तात्सव्यस्त्रयोविंश इति सुवर्गो वै पञ्च च॥ [३]

अग्नेर्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्म यज्ञमुखं त्रिवृद्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति नृचक्षसांभागोऽसीति दक्षिणतः शुश्रुवांसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्मान्ज्ञातोऽन्नमन्ति जनित्रं स्पृतं संसदशः स्तोम इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नं संसदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्य भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविंशः स्तोम इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोऽसीत्युत्तरतो ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पञ्चदशः (१७)

ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति वसूनांभागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसवो यज्ञमुखं रुद्रा यज्ञमुखं चतुर्विंशो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽन्नं वा आदित्या अन्नं मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः (१८)

असीति पश्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्यै देवस्य सवितुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः सविता ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्म चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः सावित्रवती भवति प्रसूत्यै तस्माद्ब्राह्मणानामुदीची सनिः प्रसूता धर्त्रश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धर्त्रः (१९)

यज्ञमुखं चतुष्टोमो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति यावानांभागोऽसीति दक्षिणतो मासा वै यावा अर्धमासा अयावास्तस्माद्वक्षिणावृतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणांभागोऽसीति पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोऽष्टाचत्वारिंश इत्युत्तरतोऽनयोर्लोकयोः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्दीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यवतीः पुरस्तादुपधीयन्ते मुख्य एव भवत्यास्य मुख्यो जायते यस्यान्नवतीर्दक्षिणतोऽत्यन्तमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति

यस्यौजस्वतीरुत्तरत औजस्व्यैव भवत्यास्यौजस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव
स्तोत्रमेतच्छस्त्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्वर्कमनु विधीयतेऽत्यन्नामास्यान्नादो जायते यस्यैषा विधा
विधीयते य उ चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवाव रुद्धे न वा इदं दिवा न
नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा एता व्युष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छद्यस्येता
उपधीयन्ते व्यैवास्मा उच्छृत्यथो तम एवाप हते॥ (२२)

वै जनित्रं पञ्चदशोऽदित्यै भागो वै धृत्रः समावद्ध्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥[४]

अग्ने जातान्प्र णुंदा नः सपत्नानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र णुंदते
सहसा जातानिति पश्चाज्जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिंशः स्तोम इति दक्षिणतो
ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिंशो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः
षोडशः स्तोम इत्युत्तरत ओजो वै षोडश ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जयति वज्रो वै चतुश्चत्वारिंशो वज्रः षोडशो यदेते इष्टके उपदधाति
जाताश्चैव जनिष्यमाणाश्च भ्रातृव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हरति स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य
उपं दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिँल्लौके भवति य
एवं वेदेता वा असपत्ना नामेष्टका यस्यैता उपधीयन्ते (२४)

नास्य सपत्नो भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराज उत्तमायां चित्यामुपं दधाति
विराजमेवोत्तमाम्पशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुत्तमां वाचं वदति दशदशोपं दधाति
सवीर्यत्वायाक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै
छन्दांसि सुवर्ग्याण्यासन्तेर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनरपयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त तानि तपसापश्यन्तेभ्य एता इष्टका निरमिमितेवश्छन्दो
वरिवश्छन्द इति ता उपादधत् ताभिर्वै ते सुवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टका उपदधाति
यान्येव छन्दांसि सुवर्ग्याणि तैरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापतिः
प्रजा असृजत् ताः स्तोमभागेरेवासृजत् यत् (२६)

स्तोमभागा उपदधाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः
समभरद्यस्तोमभागा यस्तोमभागा उपदधाति सतैजसमेवाग्निं चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां

यज्ञस्य प्रतिष्ठामपश्यद्यत्स्तोमभागा यत्स्तोमभागा उपदधाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तोप दधाति सर्वैर्यत्वाय तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तरतो धत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत यन्निचत्वारिंशच्च॥ [५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमसृजत प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिवः संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिम्प्रवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्मकेत इति रुद्रान्सुदितिरित्यादित्यानोज इति पितृस्तन्तुरिति प्रजाः पृतनाणाडिति पशून्नेवदित्योषधीरभिजिदंसि युक्तग्रावा (२८)

इन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहदभिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत तास्वधिपतिरसीत्येव प्राणमदधाद्यन्तेत्यपानः सूः सर्प इति चक्षुर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः पश्यन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासु त्रिवृदसीत्येव मिथुनमदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंतीर्न प्राजायन्त ताः सःरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयन्ताः प्रजाः प्रजाता न प्रत्यतिष्ठन्ता वसुकौऽसि वेपथ्रिरसि वस्यष्टिरसीत्येषु लोकेषु प्रत्यस्थापयद्यदाह वसुकौऽसि वेपथ्रिरसि वस्यष्टिरसीति प्रजा एव प्रजाता एषु लोकेषु प्रति स्थापयति सात्मान्तरिक्षः रोहति सप्राणोऽमुष्मिल्लोके प्रति तिष्ठत्यव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेद॥ (३०)

युक्तग्रावा प्रजा मिथुन्यन्तरिक्षं द्वादश च॥ [६]

नाक्सद्विर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तन्नाक्सदा नाक्सत्वं यन्नाक्सद उपदधाति नाक्सद्विरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकम्भवति यजमानायतनं वै नाक्सदो यन्नाक्सद उपदधात्यायतनमेव तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नाक्सदो यन्नाक्सदः (३१)

उपदधाति पृष्ठानामेव तेजोऽव रुद्धे पञ्चचोडा उपं दधात्यप्सरस एवैनमेता भूता अमुष्मिल्लोक उपं शेरैऽथो तनूपानीरिवैता यजमानस्य यं द्विष्यात्तमुपदधद्वायेदेताभ्य एवैनं देवताभ्य आ वृश्चति ताजगार्तिमाच्छ्रत्युत्तरा नाक्सद्व्य उपं दधाति यथा जायामानीय गृहेषु निषादयति तादृगेव तत् (३२)

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्पश्चात्प्राची पत्यन्वास्ते स्वयमातृणां च विकर्णी चोत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृणायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुश्च प्राणानामुत्तमौ धत्ते तस्मात्प्राणश्चायुश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरमिष्टकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तरमिष्टकामुपदध्यात्पशूनाम् (३३)

च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टकोपधेयां स्वयमातृणामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृणामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृणा भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकर्णी यद्विकर्णीमुपदधाति देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत उत्तरत उपं दधाति तस्मादुत्तरतउपचारोऽग्निर्वायुमती भवति समिद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्राकसदो यत्राकसदस्तत्पशूनामेपां वै द्वाविंशतिश्च॥ [७]

छन्दांस्युपं दधाति पशवो वै छन्दांसि पशूनेवाव रुद्धे छन्दांसि वै देवानां वामम्पशवो वाममेव पशूनव रुद्ध एतां ह वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चिति विदां चकार तथा वै स पशूनवारुद्ध यदेतामुपदधाति पशूनेवाव रुद्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गायत्री तेज एव (३५)

मुखतो धत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति त्रिष्टुभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धत्ते जगतीरुपं दधाति जागता वै पशवः पशूनेवाव रुद्धेऽनुष्टुभ उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुत्सृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहाः पङ्क्तिरक्षरपङ्क्तिरिति विपुरुषाणि छन्दांस्युपं दधाति विपुरुषा वै पशवः पशवः (३६)

छन्दांसि विपुरुषानेव पशूनव रुद्धे विपुरुषमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदतिच्छन्दसमुपं दधात्यतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसमुपदधाति वर्ष्मेवैनं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेज एव पशवः पशवो यजमान एकश्च॥ [८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यत्सयुजो नोपदध्याद्देवता अस्याग्निं वृञ्जीरन् यत्सयुजं

उप॒दधा॑त्यात्मनै॒वैन॑ꣳ स॒युजं॑ चिनुते॒ नाग्नि॑ना व्य॒ध्यते॑ऽथो यथा॒ पुरु॑षः॒ स्त्राव॑भिः सन्ततं
ए॒वमे॒वैताभि॑र॒ग्निः सन्त॑तोऽग्नि॒ना वै दे॒वाः सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्ता अ॒मूः कृ॑त्तिका अभवन्
यस्ये॒ता उप॑धी॒यन्ते॑ सु॒वर्गमे॒व (३८)

लो॒कमे॒ति गच्छ॑ति प्रका॒शं चि॒त्रमे॒व भ॑वति मण्ड॒लेष्ट॒का उप॑ दधाती॒मे वै लो॒का
मण्ड॒लेष्ट॒का इ॒मे खलु॑ वै लो॒का दे॒वपुरा॑ दे॒वपुरा॑ ए॒व प्र विंश॑ति नार्ति॒माच्छे॑त्यग्निं
चि॒क्वानो॑ वि॒श्वज्यो॑तिष॒ उप॑ दधाती॒माने॒वैताभि॑र्लो॒कां ज्योति॑ष्मतः कुरु॒तेऽथो॑ प्रा॒णाने॒वैता
यज॑मानस्य दाध्र॒त्येता॑ वै दे॒वताः॑ सु॒वर्ग्या॑स्ता ए॒वान्वा॒रभ्य॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॒ति॥ (३९)

सु॒वर्गमे॒व ता ए॒व च॒त्वारि॑ च॥ [९]

वृष्टि॑सनीरुपं दधाति॒ वृष्टि॑मे॒वाव॑ रु॒द्धे यदे॑क॒धोप॑द॒ध्यादे॑क॒मृतुं व॑र्षेदनु॒परि॒हारꣳ सा॒दय॑ति
तस्मा॒त्सर्वा॑नृतून् व॑र्षति पुरो॒वात॑स॒निर्सी॒त्याहे॑त॒द्वे वृष्ट्यै॑ रू॒पꣳ रू॒पेणै॒व वृष्टि॑मव॑ रु॒द्धे
सं॒यानी॑भिर्वै दे॒वा इ॒माल्लौ॑का॒न्धस॑म॒युस्त॑त्सं॒यानी॑नाꣳ सं॒यानि॑त्वं यत्सं॒यानी॑रुप॒दधा॑ति यथा॒प्सु
ना॒वा सं॒यात्ये॒वम् (४०)

ए॒वैताभि॑र्यज॑मान इ॒माल्लौ॑का॒न्धसं॑ या॒ति प्लु॒वो वा ए॒षोऽग्ने॑र्यत्सं॒यानी॑र्यत्सं॒यानी॑रुप॒दधा॑ति
प्लु॒वमे॒वैत॑म॒ग्नय॑ उप॑ दधात्युत॒ यस्ये॒तासूप॑हि॒तास्वापो॑ऽग्निꣳ ह॒रन्त्य॑ह॒त ए॒वास्या॑ग्नि॒रादि॒त्येष्ट॒का
उप॑ दधात्यादि॒त्या वा ए॒तम्भू॒त्ये प्रति॑ नुदन्ते॒ योऽल॑म्भू॒त्ये स॒न्भूति॑ न प्रा॒प्नोत्या॑दि॒त्याः (४१)

ए॒वैन॑म्भूतिं गम॒यन्त्य॑सौ वा ए॒तस्या॑दि॒त्यो रुच॑मा द॒त्ते योऽग्निं॑ चि॒त्वा न रो॑चते
यदा॑दि॒त्येष्ट॒का उप॑दधा॑त्यु॒सावे॒वास्मि॑न्नादि॒त्यो रुचं॑ दधाति॒ यथा॒सौ दे॒वाना॑ꣳ रोच॑त ए॒वमे॒वैष
म॑नु॒ष्याणा॑ꣳ रोच॑ते घृ॒तेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तद्वा अ॒ग्नेः प्रि॒यं धाम॑ यद्धृ॒तमि॒येणै॒वेन॑ धाम्ना
सम॑र्धयति (४२)

अथो तेज॑सानु॒परि॒हारꣳ सा॒दय॑त्य॒प॑रि॒वर्गमे॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधाति प्र॒जाप॑ति॒र॒ग्निम॑चिनुत॒
स यश॑सा व्य॒र्ध्यत॑ स ए॒ता यशो॑दा अ॒पश्य॑त्ता उपा॒धत्ता॑ ताभिर्वै स यशं आ॒त्मन्न॑धत्ता
यद्यशो॑दा उप॒दधा॑ति यशं ए॒व ताभि॑र्यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्ते पञ्चोपं दधाति पाङ्कः पुरु॑षो
या॒वाने॒व पुरु॑षस्तस्मिन् यशो॑ दधाति॥ (४३)

ए॒वं प्रा॒प्नोत्या॑दि॒त्या अ॒र्धय॑त्ये॒कान्न॑पञ्चा॒शच्च॑॥ [१०]

दे॒वा॒सुराः सं॑य॒त्ता आ॑स॒न्कनी॑याꣳसो दे॒वा आ॑स॒न्भूया॑ꣳसोऽसुरा॑स्ते

देवा एता इष्टका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृदसीत्येव भूयांसो-
ऽभवन्वन्स्पतिभिरोषधीभिर्विरिबस्कृदसीतीमामजयन्प्राच्यसीति प्राचीं दिशमजयन्नुर्ध्वासीत्यमूमजय-
सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन् (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भवत्यभीमाल्लौकाञ्जयति भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्यप्सुषदसि श्येनसदसीत्याहेतद्वा अग्ने रूपं रूपेणैवाग्निमव रुद्धे पृथिव्यास्त्वा
द्रविणे सादयामीत्याहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्या उपं दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्धात्यग्ने यत्ते परं हवामेत्याहेतद्वा अग्नेः प्रियं धाम प्रियमेवास्य धामोपाप्नोति
तावेहि स रभावहा इत्याह व्यैवैनेन परि धत्ते पाञ्चजन्येष्वप्यैध्यग्र इत्याहेष वा अग्निः
पाञ्चजन्यो यः पञ्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तव्या उपं दधात्येतद्वा ऋतूनामप्रियं धाम यदृतव्या
ऋतूनामेव प्रियं धामाव रुद्धे सुमेक इत्याह संवत्सरो वै सुमेकः संवत्सरस्यैव प्रियं
धामोपाप्नोति॥ (४६)

अभवन्नायुरेवर्तव्या उप षड्विंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तत्परापतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वन्तद्देवा अश्वमेधेनैव
प्रत्यदधुरेष वै प्रजापतिः सर्वं करोति योऽश्वमेधेन यजते सर्व एव भवति सर्वस्य वा
एषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य भेषजं सर्वं वा एतेन पाप्मानं देवा अन्तरन्नापि वा एतेन
ब्रह्महृत्यामन्तरश्चसर्वम्पाप्मानम् (४७)

तरति तरति ब्रह्महृता योऽश्वमेधेन यजते य उ चैनमेवं वेदोत्तरं वै
तत्प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तस्मादश्वस्योत्तरतोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोऽन्येषां पशूनाम्वैतसः कटो
भवत्यप्सुयोनिरा अश्वोऽप्सुजो वैतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिं स्थापयति चतुष्टोमः
स्तोमो भवति सरङ्गु वा अश्वस्य सक्थ्यावृहत्तद्देवाश्चतुष्टोमेनैव प्रत्यदधुर्यच्चतुष्टोमः स्तोमो
भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय॥ (४८)

सर्वं पाप्मानमवृहद्वादश च॥ [१२]

देवासुराः तेनर्तव्या रुद्रोऽश्मनृषदे वडुदेनं प्राचीमिति वसोर्धारांमग्निर्देवेभ्यः सुवर्गाय यत्राकृताय
छन्दश्चितं पवस्व द्वादश॥ [१३] देवासुरा अजायां वै ग्रमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै
छन्दसामृधोत्यष्टौ पञ्चाशच्च॥ 58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न्ते न व्य॑जयन्त॒ स ए॒ता इन्द्र॑स्त॒नूर॑पश्य॒न्ता उपा॑धत्त॒ ताभि॑र्वै
स त॒नुव॑मिन्द्रि॒यं वी॑र्यमा॒त्मन्ने॑धत्त॒ ततो॑ दे॒वा अ॑भ॒वन्परा॑सुरा॒ यदिन्द्र॑स्त॒नूरु॑प॒दधा॑ति त॒नुव॑मे॒व
ताभि॑रिन्द्रि॒यं वी॑र्यं यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्तेऽथो॒ सेन्द्र॑मे॒वाग्नि॑ स॒तनुं॑ चिनुते॒ भव॑त्या॒त्मना॒
परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यः (१)

भ॒वति॒ य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ऽपा॒क्राम॑त्तम॒वरु॑धं नाश॑क्नुवन्त॒ एता॑ य॒ज्ञत॒नूर॑पश्य॒न्ता उपा॑धत्त॒
ताभि॑र्वै ते य॒ज्ञमवा॑रुन्धत्त॒ यद्य॑ज्ञत॒नूरु॑प॒दधा॑ति य॒ज्ञमे॒व ताभि॑र्यज॑मानोऽव॒ रुद्धे॑
त्रय॑स्त्रि॒शत॑मुप॒ दधा॑ति॒ त्रय॑स्त्रि॒शद्वै दे॒वता॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रु॒द्धेऽथो॒ सात्मा॑नमे॒वाग्नि॑
स॒तनुं॑ चिनुते॒ सात्मा॑मु॒ष्मिँल्लौ॑के (२)

भ॒वति॒ य ए॒वं वेद॑ ज्योति॑ष्मतीरुप॒ दधा॑ति॒ ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधात्ये॒ताभि॑र्वा अ॒ग्निश्चितो॑
ज्व॑लति॒ ताभि॑रे॒वैन॑ स॒मिन्द्र॑ उ॒भयो॑रस्मै लो॒कयो॑ज्योति॑र्भवति नक्ष॑त्रेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तानि॑
वै दि॒वो ज्योती॑षि॒ तान्ये॒वाव॑ रु॒द्धे सु॒कृता॑ वा ए॒तानि॑ ज्योती॑षि॒ यन्नक्ष॑त्राणि॒
तान्ये॒वाप्रो॑त्यथो॒ अनू॑का॒शमे॒वैतानि॑ (३)

ज्योती॑षि कुरुते सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्यानु॒ख्यात्यै॒ यत्स॑ऽस्पृ॒ष्टा उप॑दध्याद्वृ॒ष्ट्यै लो॒कमपि॑
दध्या॑दव॒र॑षुकः प॒र्जन्यः॑ स्याद॒स॑ऽस्पृ॒ष्टा उप॑ दधाति॒ वृष्ट्या॑ ए॒व लो॒कं करो॑ति व॒र॑षुकः
प॒र्जन्यो॑ भवति पुर॒स्ताद॑न्याः प्र॒तीची॑रुप॒ दधा॑ति प॒श्चाद॑न्याः प्राची॑स्तस्मा॒त्प्राची॑नानि च
प्रती॑चीनानि च नक्ष॑त्राण्या॒ वर्त॑न्ते॥ (४)

भ्रातृ॑व्यो लो॒क ए॒वैतान्ये॑कचत्वारि॒शच्च॑॥ [१]

ऋ॒त॒व्या उप॑ दधात्य॒तूनां॑ क्लृ॒त्यै द्व॑द्वमुप॒ दधा॑ति तस्मा॑द्व॒द्वमृ॑तवोऽधृ॒तेव॑ वा ए॒षा
यन्म॑ध्य॒मा चि॑तिर॒न्तरि॑क्षमिव॒ वा ए॒षा द्व॑द्वम॒न्यासु॑ चि॒तीषू॑प॒ दधा॑ति च॒तस्रो॑ मध्ये॒ धृत्या॑
अन्तः॑श्लेष॑णं वा ए॒ताश्चि॑तीनां॒ यद॑त॒व्या यद॑त॒व्या उप॑दधाति॒ चि॒तीनां॑ वि॒धृत्या॑ अव॑काम॒नूप॑
दधा॒त्येषा॑ वा अ॒ग्नैर्योनिः॑ स॒योनि॑म् (५)

ए॒वाग्निं॑ चि॒नुत॒ उ॒वाच॑ ह वि॒श्वामि॑त्रोऽद॒दि॒त्स ब्र॑ह्म॒णान्नं॑ य॒स्यैता॑ उ॒पधी॑यान्तै॒ य उ॑
चैना॑ ए॒वं वेद॑दिति॒ संव॑त्स॒रो वा ए॒तम्प्र॑ति॒ष्ठायै॑ नुद॒ते यो॑ऽग्निं चि॒त्वा न प्र॑तिति॒ष्ठति॒ पञ्च॑

पूर्वाश्रितयो भवन्त्यथ षष्ठीं चितिं चिनुते षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्येता वै (६)

अधिपत्नीनामेष्टका यस्यैता उपधीयन्तेऽधिपतिरेव समानानां भवति यं द्विष्यात्तमुपदध्यायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्य आ वृश्चति ताजगार्तिमाच्छत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तो या यज्ञस्य निष्कृतिरासीत्तामृषिभ्यः प्रत्यौहन् तद्विरण्यमभवद्यद्विरण्यशल्कैः प्रोक्षति यज्ञस्य निष्कृत्या अथौ भेषजमेवासमै करोति (७)

अथौ रूपेणैवैनं समर्धयत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं लोकमेति साहस्रवंता प्रोक्षति साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या इमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वित्याह धेनूरेवैनः कुरुते ता एनं कामदुधा अमुत्रामुष्मिल्लौक उप तिष्ठन्ते॥ (८)

सयोनमेता वै करोत्येकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथा वत्सो जातः स्तनम्प्रेप्सत्येवं वा एष एतर्हि भागधेयम्प्रेप्सति तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भागधेयेनैवैनं शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युं यजमानो यद्गाम्याणां पशूनाम् (९)

पयसा जुहुयाद्गाम्यान्पशून्नुचापयेद्यदांरण्यानांमारण्याञ्जर्तिलयवाग्वा वा जुहुयाद्गवीधुकयवाग्वा वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलांश्च गवीधुकाश्चेत्यजक्षीरेण जुहोत्याग्नेयी वा एषा यदजाहुत्येव जुहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (१०)

अजायां घर्मम्प्रासिञ्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णं परांजिहीत सो ऽर्कोऽभवत्तदर्कस्यार्कत्वमर्कपर्णेन जुहोति सयोनित्वायोदङ्घ्रिष्ठञ्जुहोत्येषा वै रुद्रस्य दिख्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्टकायां जुहोत्यन्तत एव रुद्रं निरवदयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्स्मामवद्वीर्यान्करोतीत्यग्रे जुहोति (११)

अथेत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति तिस्र उत्तरा आहुतीर्जुहोति षट्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवः ऋतुभिरेवैनं शमयति यदनुपरिक्रामं

जुहुयादन्तरवचारिणं रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां
वेत्यनुपरिक्राममेव होतव्यमपरिवर्गमेवैनं शमयति (१२)

एता वै देवताः सुवर्गा या उत्तमास्ता यजमानं वाचयति ताभिरेवैनं सुवर्गं
लोकं गमयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशूनां न्यस्येद्यः प्रथमः पशुरभितिष्ठति स
आर्तिमाच्छति॥ (१३)

पशूनां यन्तोऽग्रे जुहोत्यपरिवर्गमेवैनं शमयति त्रिंशच्च॥ [३]

अश्मन्नूर्जमिति परि पिश्वति मार्जयत्येवैनमथो तर्पयत्येव स एनं तृप्तो-
ऽक्षुध्यन्नशौचन्नमुष्मिन्नैक उप तिष्ठते तृप्यति प्रजयां पशुभिर्य एवं वेद तां न इषमूर्जं
धत्त मरुतः सःरराणा इत्याहान्नं वा ऊर्गन्नम्मरुतोऽन्नमेवाव रुद्धेऽश्मंस्ते क्षुदमुं ते
शुक (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा च शुचा चार्पयति त्रिः
परिपिश्वन्नयेति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति त्रिः पुनः पर्येति
षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयत्यपां वा एतत्पुष्पं यद्वैतसौ-
ऽपाम् (१५)

शरोऽवका वेतसशाख्या चावकाभिश्च वि कर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य
शुचं शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तं शुचा प्रदहो
मण्डूकैर्न वि कर्षत्येष वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नारण्येषु
तमेव शुचाप्यत्यष्टाभिर्वि कर्षति (१६)

अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति पावकवतीभिरन्नं वै
पावकोऽन्नैरेवास्य शुचं शमयति मृत्युर्वा एष यदग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णीं
उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणेव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्तेऽन्तरन्नाद्यादित्याहुरन्यामुपमुञ्चतेऽन्यां
नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवाद्याद्यं रुद्धे नमस्ते हरसे शोचिष इत्याह नमस्कृत्य हि
वसीयांसमुपचरन्त्यन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतय इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचाप्यति
पावको अस्मभ्यं शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुद्धे द्वाभ्यामधि क्रामति

प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्याः शान्त्यै॥ (१८)

शुग्वेतसोऽपामष्टाभिर्विकर्षति नान्तरेकान्नपञ्चाशच्च॥ [४]

नृषदे वडिति व्याघारयति पङ्क्याहुत्या यज्ञमुखमा रभतेऽक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यद्वपङ्कुर्याद्यातयांमास्य वषट्कारः स्याद्यन्न वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातयांमा वषट्कारो भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति हुतादो वा अन्ये देवाः (१९)

अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्प्रीणाति ये देवा देवानामिति दध्ना मधुमिश्रेणावोक्षति हुतादश्चैव देवानहुतादश्च यजमानः प्रीणाति ते यजमानम्प्रीणन्ति दध्नेव हुतादः प्रीणाति मधुपाहुतादो ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्व्यारण्यम्मधु यदध्ना मधुमिश्रेणावोक्षत्युभयस्यावरुद्धौ शुमुष्टिनावोक्षति प्राजापत्यः (२०)

वै शुमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचारमवोक्षत्यपरिवर्गमेवेनान्प्रीणाति वि वा एष प्राणैः प्रजयां पशुभिरुध्यते योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति प्राणदा अपानदा इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते वर्चोदा वरिवोदा इत्याह प्रजा वै वर्चः पशवो वरिवः प्रजामेव पशूनात्मन्धत्त इन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रः (२१)

हुतः षोडशभिर्भोगैरसिनाथ्स एतामग्नयेऽनीकवत् आहुतिमपश्यत्तामजुहोत्तस्याग्निरनीकवान्त्स भागधेयेन प्रीतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहद्वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निरमुच्यत यदग्नयेऽनीकवत् आहुतिं जुहोत्यग्निरवास्यानीकवान्त्सवेन भागधेयेन प्रीतः पाप्मानमपि दहति वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत चिरम्पाप्मनः (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्य जुहुयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्येतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ (२३)

देवाः प्राजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

उदेनमुत्तरां नयेति समिध आ दधाति यथा जनं यतैऽवसं करोति तादृगेव तत्तिष्ठ आ दधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्वा उदुम्बर

ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्युदं त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणैः (२४)

एवैनमुद्यच्छतेऽग्रे भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवेनं चित्तायोद्यच्छते तेनैवेनं समर्धयति पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरित्याह दिशो ह्येषोऽनु प्रच्यवतेऽपामतिं दुर्मतिम्बाधमाना इत्याह रक्षंसामपहत्यै रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवो वै रायस्पोषः (२५)

पशून्वाव रुद्धे पङ्क्तिरहरति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेनं हरति द्वे परिगृह्यवती भवतो रक्षंसामपहत्यै सूर्यरश्मिरहरिकेशः पुरस्तादित्याह प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो नो जुषन्तामित्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुद्धे देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैऽप्रति (२६)

असुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं द्वितीयो होतान्वाहाप्रत्येव तेन यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो अनभिजितमेवाभि जयति दशर्चम्भवति दशाक्षरा विराड्विराजेमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमुन्तरिक्षमिवाग्नीध्रमाग्नीध्रे (२७)

अश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष दिवो मध्यं आस्त इत्याह व्यैवैतया मिमीते मध्ये दिवो निहितः पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृश्नन्मेवाव रुद्धे चतसृभिरा पुच्छादिति चत्वारि छन्दांसि छन्दांभिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्रित्याह वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानां सत्पतिम्पतिम् (२८)

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुद्धे सुम्रहूर्यज्ञो देवा आ च वक्षदित्याह प्रजा वै पशवः सुम्रं प्रजामेव पशूनात्मन्धन्ते यक्षदग्निर्देवो देवा आ च वक्षदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य मा प्रसवेनोद्भाभेणोदग्रभोदित्याहासौ वा आदित्य उद्यन्तुद्ब्राम एष निम्नोचन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं नि गृह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषोऽप्रत्याग्नीध्रे पतिमेष दशं च॥ [६]

प्राचीमनुं प्रदिशम्प्रेहिं विद्वानित्याह देवलोकमेवैतयोपावर्तते क्रमध्वमग्निना नाकमित्याहेमानेवैतया लोकान्क्रमते पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमित्याहेमानेवैतया लोकान्स्मारोहति सुवर्यन्तो नापैक्षन्त इत्याह सुवर्गमेवैतया लोकमेत्यग्रे प्रेहिं (३०)

प्रथमो दैवयतामित्याहोभयैष्वेतयां देवमनुष्येषु चक्षुर्दधाति पञ्चभिरधि कामति पाङ्क्तौ यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेन सह सुवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्या अग्रे सहस्राक्षेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै तस्मै ते विधेम वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव (३१)

रुद्धे दध्नः पूर्णामौदुम्बरीः स्वयमातृणायां जुहोत्यूर्ग्वै दध्यर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृणामुष्यामेवोर्जं दधाति तस्मादमुतोऽर्वाचीमूर्जमुप जीवामस्तिस्मिभिः सादयति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दधात्येषा वै सूमी कर्णकावत्येतया ह स्म (३२)

वै देवा असुराणां शततरहाः स्तृहन्ति यदेतया समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अछम्बद्वारं विधेम ते परमे जन्मन्नग्र इति वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुद्धे ताः सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति शमीमयीः शान्त्या अग्निर्वा ह वा अग्नित्तं दुहेऽग्निचिद्वाग्निं दुहे ताम् (३३)

सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहैष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्वं एव श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैनः स दुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेव तदग्निं दुहे सप्त तै अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य साप्तानि प्रीणाति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापतेः (३४)

आस्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्ट्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु प्राविशञ्जुह्वन्मनसा दिशो ध्यायेद्दिग्भ्य एवेनमव रुद्धे दध्ना पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधाति द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमव रुद्धे यत्प्रयाजानूयाजान्कुर्याद्विकस्तिः सा यज्ञस्य दर्विहोमं करोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै राष्ट्रं वै वैश्वानरो विष्मरुतो वैश्वानरः हुत्वा मारुताञ्जुहोति राष्ट्र एव विशमनुं बध्नात्युच्चैर्वैश्वानरस्या श्रावयत्युपांशु मारुताञ्जुहोति तस्माद्राष्ट्रं विशमतिं वदति मारुता भवन्ति मरुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव रुद्धे सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव विशमव रुद्धे गणेन गणमनुद्रुत्य जुहोति विशमेवास्मा

अनुवर्त्मानं करोति॥ (३६)

अग्रे प्रेक्ष्यं स्म दुहे तां प्रजापतेः साक्षान्मनुष्यविशमेकविंशतिश्च॥ [७]

वसोर्धारां जुहोति वसोर्मै धारांसदिति वा एषा हूयते घृतस्य वा एनमेषा धारामुष्मिह्नौके पिन्वंमानोप तिष्ठत आज्येन जुहोति तेजो वा आज्यं तेजो वसोर्धारा तेजसैवास्मै तेजोऽवं रुन्देऽथो कामा वै वसोर्धारा कामानेवावं रुन्दे यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यं वि (३७)

छिन्द्यामिति विग्राहं तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं विच्छिनत्ति यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यं सं तनुयामिति सन्ततां तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं सं तनोति द्वादश द्वादशानि जुहोति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवं रुन्देऽन्नं च मेऽक्षुच्च म इत्याहेतद्वै (३८)

अन्नस्य रूपं रूपेणैवान्नमवं रुन्देऽग्निश्च म आपश्च म इत्याहैषा वा अन्नस्य योनिः सयोन्येवान्नमवं रुन्देऽर्धेन्द्राणि जुहोति देवता एवावं रुन्दे यत्सर्वेषामर्धमिन्द्रः प्रति तस्मादिन्द्रो देवतानामभूयिष्ठभाक्तं इन्द्रमुत्तरमाहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति यज्ञायुधानि जुहोति यज्ञः (३९)

वै यज्ञायुधानि यज्ञमेवावं रुन्देऽथो एतद्वै यज्ञस्य रूपं रूपेणैव यज्ञमवं रुन्देऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च म इत्याह स्वगाकृत्या अग्निश्च मे घर्मश्च म इत्याहेतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपं रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्दे ऋक् मे सामं च म इत्याह (४०)

एतद्वै छन्दसा रूपं रूपेणैव छन्दास्यवं रुन्दे गर्भाश्च मे वृत्साश्च म इत्याहेतद्वै पशूना रूपं रूपेणैव पशूनवं रुन्दे कल्पाङ्गुहोत्यक्लृप्तस्य क्लृप्त्यै युग्मदयुजे जुहोति मिथुनत्वार्योत्तरावती भवतोऽभिक्रान्त्या एका च मे तिस्रश्च म इत्याह देवछन्दसं वा एका च तिस्रश्च (४१)

मनुष्यछन्दसं चतस्रश्चाष्टौ च देवछन्दसं चैव मनुष्यछन्दसं चावं रुन्दे आ त्रयस्त्रिंशतो जुहोति त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवता एवावं रुन्दे आष्टाचत्वारिंशतो जुहोत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनवं रुन्दे वाजंश्च प्रसवश्चेति द्वादशं जुहोति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४२)

वि वै यज्ञः सामं च मृ इत्याह च तिस्रश्चेकान्नपञ्चाशच्च॥ [८]

अग्निर्देवेभ्योऽपौक्रामद्वाग्धेयमिच्छमानस्तं देवा अब्रुवन्नुप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यमेव वाजप्रसवीयं जुहवन्निति तस्मादग्नये वाजप्रसवीयं जुह्वति यद्वाजप्रसवीयं जुहोत्यग्निमेव तद्वाग्धेयं समर्धयत्यथो अभिषेक एवास्य स चतुर्दशभिर्जुहोति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्त (४३)

आरण्या उभर्यौषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य जुहोत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धा औदुम्बरेण सुवेण जुहोत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्गन्नमूर्जैवास्मा ऊर्जमन्नमव रुद्धेऽग्निर्वै देवानामभिषिक्तोऽग्निचिन्मनुष्याणान्तस्मादग्निचिद्वर्षति न धावेदवरुद्धः ह्यस्यान्नमन्नमिव खलु वै वर्षं यद्धावेदन्नाद्यौद्धावेदुपावर्तेतान्नाद्यमेवाभि (४४)

उपावर्तते नक्तोषासेति कृष्णार्यै श्वेतवंशसायै पयसा जुहोत्यह्नेवास्मै रात्रिम्प दांपयति रात्रियाहंरहोरात्रे एवास्मै प्रते काममन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतां जुहोति राष्ट्रमेवाव रुद्धे षड्भिर्जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति भुवनस्य पत इति रथमुखे पश्चाहुतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेणैव दिशः (४५)

अग्निं जयत्यग्निचितं ह वा अमुष्मिँल्लोके वातोऽग्निं पवते वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनममुष्मिँल्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमव रुद्धे समुद्रोऽसि नभस्वानित्याहुतद्वे वातस्य रूपं रूपेणैव वातमव रुद्धेऽञ्जलिनां जुहोति न ह्येतेषामन्यथाहुतिरवकल्पते॥ (४६)

ओषधयः सप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे च॥ [९]

सुवर्गाय वै लोकाय देवरथो युज्यते यत्राकृताय मनुष्यरथ एष खलु वै देवरथो यदग्निग्निं युनज्मि शर्वसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैनं स एनं युक्तः सुवर्गं लोकमभि वहति यत्सर्वाभिः पञ्चमिर्युज्याद्युक्तोऽस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनैः अभि मृशति त्रिवृत् (४७)

वा अग्निर्वाग्वाग्निस्तं युनक्ति यथानसि युक्त आधीयत एवमेव तत्प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति प्रति स्तोमाः प्रत्युक्थानि यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे द्वाभ्यामभि मृशत्येतावान् वै यज्ञो यावानग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यात ऊर्ध्वः क्रियते यावानेव यज्ञस्तमन्ततोऽन्वारोहति द्वाभ्यां

प्रतिष्ठित्या एकयाप्रस्तुतम्भवत्यथ (४८)

अभि मृशत्युपैनुत्तरो यज्ञो नमृत्यथो सन्तत्यै प्र वा एषोऽस्माल्लोकाध्यवते योऽग्निं चिनुते न वा एतस्यानिष्टक आहुतिरव कल्पते यां वा एषोऽनिष्टक आहुतिं जुहोति सर्वति वै सा ताऽः सर्वन्तीं यज्ञोऽनु परां भवति यज्ञं यजमानो यत्पुनश्चितिं चिनुत आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति (४९)

न यज्ञः पराभवति न यजमानोऽष्टावुप दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रेणैवेनं छन्दसा चिनुते यदेकादश त्रैष्टुभेन यद्वादश जागतेन छन्दोभिरेवेनं चिनुते नपात्को वै नामैषोऽग्निर्यत्पुनश्चितिर्य एवं विद्वान्पुनश्चितिं चिनुत आ तृतीयात्पुरुषादन्नमत्ति यथा वै पुनराधेय एवम्पुनश्चितिर्योऽग्न्याधेयेन न (५०)

ऋध्नोति स पुनराधेयमा धत्ते योऽग्निं चित्वा नर्ध्नोति स पुनश्चितिं चिनुते यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्ध्या अथो खल्वाहुर्न चैतव्येति रुद्रो वा एष यदग्निर्यथा व्याघ्रः सुप्तम्बोधयति तादृगेव तदथो खल्वाहुश्चेतव्येति यथा वसीयाः सम्भागधेयेन बोधयति तादृगेव तन्मनुरग्निमचिनुत तेन नार्ध्नोऽस एताम्पुनश्चितिमपश्यत्तामचिनुत तथा वै स आर्ध्नोद्यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्धौ॥ (५१)

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयेन नाचिनुत सप्तदश च॥ [१०]

छन्दश्चितं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दांसि पशुमानेव भवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो वै वर्यसाप्तिष्ठः श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतति कङ्कचितं चिन्वीत यः कामयेत शीर्षणवानमुष्मिँल्लोके स्यामिति शीर्षणवानेवामुष्मिँल्लोके भवत्यलजचितं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति प्रउगचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान् (५२)

एव भ्रातृव्यानुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीत यः कामयेत प्र जातान्भ्रातृव्यानुदेय प्रतिजनिष्यमाणांनिति प्रैव जातान्भ्रातृव्यानुदते प्रति जनिष्यमाणात्रथचक्रचितं चिन्वीत भ्रातृव्यवान् वज्रो वै रथो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरति द्रोणचितं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे वा अन्नंभ्रियते सयोन्येवान्नमव रुद्धे समृद्धं चिन्वीत पशुकामः पशुमानेव भवति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीत ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचितं चिन्वीत यः कामयेत

पितृलोक ऋध्रुयामिति पितृलोक एवध्नोति विश्वामित्रजमदग्री वसिष्ठेनास्पर्थेता५ स एता
जमदग्निर्विह्व्या अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं यद्विह्व्या
उपदधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे होतुर्धिष्णिय उप दधाति
यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मां आयतन इन्द्रियं वीर्यमव रुद्धे द्वादशोपं दधाति द्वादशाक्षरा
जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुद्धेऽष्टावष्टावन्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यष्टाशफाः
पशवः पशूनेवाव रुद्धे षण्माजर्जालीये षड्वा ऋतवः ऋतवः खलु वै देवाः पितरः ऋतूनेव
देवाप्सितृन्प्रीणाति॥ (५)

प्र भवति यजमानायतनं वा अष्टाचत्वारिंशच्च॥ [११]

पवंस्व वाजसातय इत्यनुष्टुप्प्रतिपद्वति तिस्रोऽनुष्टुभश्चतस्रो गायत्रियो यत्तिस्रो-
ऽनुष्टुभस्तस्मादः शंस्त्रिभिस्तिष्ठः स्तिष्ठति यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्मात्सर्वाश्चतुरः पदः
प्रतिदधत्पलायते परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुप्परमश्चतुष्टोमः स्तोमानां परमस्त्रिरात्रो
यज्ञानां परमोऽश्वः पशूनां परमेणैवेनं परमतां गमयत्येकविंशमहर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्वं आलभ्यते द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एकविंश
एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षादध्नोति शक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दोऽन्येन्ये
वा एते पशव आ लभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवारण्या यच्छक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यश्वस्य
सर्वत्वाय पार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भवति रश्मिना वा अश्वः (५७)

यत ईश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रतिष्ठितः परां परावतं गन्तोर्त्पार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भवत्यश्वस्य
यत्यै धृत्यै सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवत्युत्सन्नयज्ञो वा एष यदश्वमेधः कस्तद्वेदेत्याहुयदि
सर्वो वा क्रियते न वा सर्व इति यत्सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय पर्याप्त्या
अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहर्भवति सर्वस्यात्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव
तेनाऽऽप्नोति सर्वं जयति॥ (५८)

अहर्भवति वा अश्वोऽहर्भवति दशं च॥ [१२]

यदेकै न प्रजापतिः प्रेणानु यजुषापौ विश्वकर्माग्न आ याहि सुवर्गाय वज्रो गायत्रेणाग्नं

उदधे समीचीन्द्राय मयुरपां बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शका रुरुरलजः सुपूर्ण आग्नेयो-
ऽश्वोऽग्नयेऽर्जीकवते चतुर्विंशतिः॥[१३] यदेकेन स पापीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा
अपां नप्रेऽश्वस्तूपरो द्विषष्टिः॥62॥ यदेकेनैकशितिपात्येत्वः॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सऽस्थापर्यति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः पशवो ये मुष्करा
यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभौ याज्यानुवाक्याः
कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धे न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे
नियुत्वन्ते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते तस्माद्यद्वियङ्गायुः (१)

वातिं तद्वियङ्गुभिर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यत्र नियुत्वन्ते स्यादन्माद्येद्यजमानो
नियुत्वन्ते भवति यजमानस्यानुन्मादाय वायुमतीं श्वेतवन्ती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वायं
हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इत्याधारमा धारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः प्रजापतेरनुरूपत्वाय
सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते यच्छ्वश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्ववां यदव्या इव शफास्तदवीनां
यदजस्तदजानां वायुर्वै पशूनाम्प्रियं धाम यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभि संजानानाः पशव उप
तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्राजापत्या(३) इत्याहुयद्वायव्यं कुर्यात्प्रजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं
कुर्याद्वायोः (३)

इयाद्यद्वायव्यः पशुर्भवति तेन वायोर्नैति यत्प्राजापत्यः पुरोडाशो भवति तेन
प्राजापतेर्नैति यद्वादशकपालस्तेन वैश्वानरात्रेत्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति
दीक्षिष्यमाणोऽग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च रभतेऽग्निरवमो देवतानां
विष्णुः परमो यदाग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति देवताः (४)

एवोभयतः परिगृह्य यजमानोऽव रुद्धे पुरोडाशेन वै देवा अमुष्मिँल्लोकं आर्धुवं
चरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिँल्लोकं ऋधुयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक

ऋध्नोति यदृष्टाकपालस्तेनाग्नेयो यत्रिकपालस्तेन वैष्णवः समृद्धौ यः कामयेतास्मिन्नौक
ऋध्न्यामिति स चरुं कुर्वीताग्नेर्घृतं विष्णोस्तण्डुलास्तस्मात् (५)

चरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक ऋध्नोत्यादित्यो भवतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथो
अस्यामेवाधि यज्ञं तनुते यो वै संवत्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथा सामि गर्भोऽवपद्यते
तादृगेव तदार्तिमार्च्छद्वैश्वानरं द्वादशकपालम् पुरस्तान्निर्वपेत्संवत्सरो वा अग्निवैश्वानरो यथा
संवत्सरमाप्त्वा (६)

काल आगते विजायत एवमेव संवत्सरमाप्त्वा काल आगतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छत्येषा
वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमव रुद्धे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति
त्रयं इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥ (७)

यद्रियङ्गायुर्यच्छ्रृणुस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादात्वाष्टात्रिंशच्च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भवितुं नाशक्रोत्सोऽब्रवीदृध्नवदिथ्स
यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं देवाः समचिन्वन्ततो वै त आर्धुवन् यत्समचिन्वन्तच्चित्यस्य
चित्यत्वम् य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋध्नोत्येव कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुर्देवा मां
वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुर्गृह्यंसानीति वा
अग्निश्चीयते गृह्येव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः पशुमानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः सप्त मा पुरुषा उप जीवानिति
वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यं च आत्मा संसप्त एतावन्त एवेनमुष्मिन्नौक उप
जीवन्ति प्रजापतिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्यसेति मा धक्ष्यति सा
त्वातिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सोऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि यथा त्वा नातिधक्ष्यतीति
स इमामभ्यमृशत् प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिस्वद्धुवा सीदेतीमामेवेष्टकां
कृत्वोपाधत्तानतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदग्निं मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया
देवतयाङ्गिस्वद्धुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽनतिदाहाय प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स

एतमुख्यमपश्यत् ॥ संवत्सरमभिभूस्ततो वै स प्राजायत तस्मात्संवत्सरम्भार्यः प्रैव जायते तं वसवोऽब्रुवन् त्वमजनिष्ठा वयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायच्छुतं त्रीण्यहान्यबिभर्स्तेन (१२)

त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्त्र्यहम्भार्यः प्रैव जायते तान्नुद्रा अब्रुवन् यूयमजनिद्वं वयं प्र जायामहा इति तं रुद्रेभ्यः प्रायच्छुतं ॥ षडहान्यबिभर्स्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्षडहम्भार्यः प्रैव जायते तानादित्या अब्रुवन् यूयमजनिद्वं वयं (१३)

प्र जायामहा इति तमादित्येभ्यः प्रायच्छुतं द्वादशाहान्यबिभर्स्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्माद्द्वादशाहम्भार्यः प्रैव जायते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखा ॥ सहस्रतमीं य एवमुख्यः साहस्रं वेद प्र सहस्रं पशूनाप्नोति ॥ (१४)

अग्निवान्पशुमानं सानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद तेन तानादित्या अब्रुवन् यूयमजनिद्वं वयश्चत्वारिंशच्च ॥ [२]

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि मुच्यते यदुखा सा वा एषैतरहि यातयाम्नी सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्रे युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतमा ॥ इत्युखायां जुहोति तेनैवैनाम्पुनः प्र युक्ते तेनायातयाम्नी यो वा अग्निं योग आगते युनक्ति युक्ते युञ्जानेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतमा ॥ इत्याहेष वा अग्रेर्योगस्तेनैवैनं युनक्ति युक्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति न्यङ्कुश्रिश्चेतव्या (३) उत्ताना (३) इति वयसां वा एष प्रतिमयां चीयते यदग्निर्यन्यंश्च चिनुयात्पृष्टित एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितुं ॥ शङ्कयादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानम् (१६)

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवैनमाहुतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति चक्षुरेवास्मिन्निति दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुषी समान्या जुहोति समान ॥ हि चक्षुः समृद्धौ देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत् तद्देवा वामभृतावृजत तद्वामभृतौ वामभृत्त्वं यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव तया वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे हिरण्यमूर्ध्नी भवति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिर्षेवास्य ज्योतिर्वामं

वृङ्क्ते द्वियजुर्भवति प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युञ्जानेष्वग्नें प्राचीनमुत्तानं वामभृतश्चतुर्विंशतिश्च॥ [३]

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायताः समभवत्तस्य रेतः परापतत्तदियमभवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसार्वभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजामुपदधातीमे एवोप धत्ते यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्र जायते ता ओषधयः (१८)

वीरुधौ भवन्ति ता अग्निरन्ति य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे उप दध्यादिमे एवास्मै समीची रेतः सिञ्चतो यः सिक्तरैताः स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुप दध्यादुत्तमायामन्या रेत एवास्यं सिक्त्वाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न कम (१९)

चन प्रत्यवरोहेत्र हीमे कं चन प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिँल्लोके भवति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिँल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः समुद्रस्य वयुनस्य पत्नञ्जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं हविरिति स्वयमातृणामुपधाय जुहोति (२०)

एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिँल्लोके भवति य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तस्य यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायामि मृशेच्चित्तिमचित्तिं चिनवद्भि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृजिना च मर्तात्राये च नः स्वपत्याय देव दिति च रास्वादिति मरुष्येति यथापूर्वमेवैनमुप धत्ते प्राञ्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओषधयः कञ्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥ [४]

विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सोऽस्मान्पातु तस्मै नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सोऽस्मान्पातु तस्मै नम एता वै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप दधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचारण्यानर्पयति किं तत् उच्छिषतीति यद्विरण्येष्टका

उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतैर्नैव ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृणा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमाऽ स्वयमातृणामुपधाय प्राणेनैव प्राणः समर्धयति व्यन्यात् (२३)

द्वितीयामुपधाय व्यानेनैव व्यानः समर्धयत्यपान्यात्तृतीयामुपधायपानेनैवापानः समर्धयत्यथौ प्राणैरेवैनः समिन्दे भूर्भुवः सुव्रिति स्वयमातृणा उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा एताभिः खलु वै व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृणा उपदधातीमानेव लोकानुपधायेषु (२४)

लोकेष्वधि प्र जायते प्राणाय व्यानायापानाय वाचे त्वा चक्षुषे त्वा तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमजिगाः सन्तेन पतितुं नाशक्नुवन्त एताश्चतस्रः स्वयमातृणा अपश्यन्ता दिक्षूपादधत तेन सर्वतश्चक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यच्चतस्रः स्वयमातृणा दिक्षूपदधाति सर्वतश्चक्षुषैव तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥ [५]

अग्र आ याहि वीतय इत्याहाहृतैवेनमग्निं दूतं वृणीमह इत्याह हृत्वैवेन वृणीते-
ऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्याह समिन्द एवेनमग्निर्वृत्राणि जङ्घनदित्याह समिद्ध एवास्मिन्निन्द्रियं
दधात्यग्नेः स्तोमम्मनामह इत्याह मनुत एवेनमेतानि वा अह्नाः रूपाणि (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाह्नाः रूपाणि रुद्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्याद्यातयाग्नीरन्या इष्टका अयातयाग्नी लोकं पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बारहस्पत्येति
ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानाम्बृहस्पतिश्चायातयामानोऽनुचरवती भवत्यजामित्वायानुष्टुभानु
चरत्यात्मा वै लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मात्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनु चरति ता अस्य
सूददोहसः (२७)

इत्याह तस्मात्परुषिपरुषि रसः सोमऽ श्रीणन्ति पृश्नय इत्याहान्नं वै पृश्यन्नमेवाव
रुद्धेऽर्को वा अग्निर्कोऽन्नमन्नमेवाव रुद्धे जन्म देवानां विशस्त्रिष्वा रौचने दिव
इत्याहमानेवास्मै लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टकानां प्रतिष्ठा वेद प्रत्येव
तिष्ठति तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेत्याहैषा वा इष्टकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव
तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूददोहसस्तया षोडश च॥ [६]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निर्वज्रं एकादशिनी यदग्नावैकादशिनीमिनुयाद्वज्रेणै५
सुवर्गाल्लोकादन्तर्दध्याद्यत्र मिनुयात्स्वरुभिः पशून्यर्धयेदेकयूपमिमनोति नैनं वज्रेण
सुवर्गाल्लोकादन्तर्दधाति न स्वरुभिः पशून्यर्धयति वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्धयते
योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामत्येन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमणम्प्रतीष्टकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यते रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्य
तिस्रः शरव्याः प्रतीचीं तिरश्च्यनूचीं ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा
तिसृधन्वमयाचितम्राह्मणायां दद्यात्ताभ्यं एव नमस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते
यत्तै रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्र दक्षिणा
धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो
अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदावत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदुवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्रोपरि धनुस्तद्वातो
अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र वत्सरेण नमस्करोमि रुद्रो वा एष यदग्निः स यथा
व्याघ्रः क्रुद्धस्तिष्ठत्येवं वा एष एतर्हि सञ्चितमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैनै५ शमयति
यैऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तेषां त्वमस्युत्तमः प्र णो जीवातवे सुवा आपं
त्वाग्ने मनसापं त्वाग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्ने उपसद्विरापं त्वाग्ने सुत्ययापं
त्वाग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्याहुषा वा
अग्नेरासिस्तयैवैनमाप्रोति॥ (३३)

ऐन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तदग्नयं आहाष्टौ च॥ [७]

गायत्रेण पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्यां पक्षावोजं
एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायज्ञायज्ञियेन पुच्छंमृतुष्वेव प्रति तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो
वै पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति प्रजापतिरग्निमंसृजत् सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मत्तं
वारवन्तीयैनावारयत् तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वः श्यैतेन श्येती अंकुरुत् तच्छ्यैतस्य

श्येतत्त्वम् (३४)

यद्धारवन्तीर्येनोपतिष्ठते वारयत एवैनं श्येतेन श्येती कुरुते प्रजापतेरहृदयेनापिपक्षमप्रत्युप
तिष्ठते प्रेमाणमेवास्य गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दसाग्निना
देवतयाग्नेः शीर्ष्णाग्नेः शिर उप दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रैष्टुभेन
छन्दसेन्द्रेण देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुप दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागतेन छन्दसा सवित्रा देवतयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुप दधाम्युदीच्या त्वा दिशा
सांदयाम्यानुष्टुभेन छन्दसा मित्रावरुणाभ्यां देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुप दधाम्यूर्ध्वयां त्वा
दिशा सांदयामि पाङ्केन छन्दसा बृहस्पतिना देवतयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुप दधामि यो
वा अपात्मानमग्निं चिनुतेऽपात्तामुष्मिल्लोके भवति यः सात्मानं चिनुते सात्तामुष्मिल्लोके
भवत्यात्मेष्टका उप दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्तामुष्मिल्लोके
भवति य एवं वेद॥ (३६)

श्येतत्त्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि यः सात्मानंश्चिनुते द्वाविंशतिश्च॥ [८]

अग्रं उदधे या त इष्युवा नाम तयां नो मृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो
भूयास्माग्ने दुध्र गह्य किंशिल वन्य या त इष्युवा नाम तयां नो मृड तस्यास्ते
नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो भूयास्म पञ्च वा एतैऽग्नयो यच्चितय उदधिरेव नाम प्रथमो
दुध्रः (३७)

द्वितीयो गह्यस्तृतीयः किंशिलश्चतुर्थो वन्यः पञ्चमस्तेभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं
च यजमानं च प्र दहेयुर्यदेता आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनान्छमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युं
यजमानो वाङ्म आसन्नसोः प्राणोऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रम्बाहुवोर्बलमूर्वोरोजोऽरिष्टा
विश्वान्यङ्गानि तनूः (३८)

तनुवा मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीरप वा एतस्मात्प्राणाः क्रांमन्ति योऽग्निं
चिन्वन्नधिक्रामति वाङ्म आसन्नसोः प्राण इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते यो रुद्रो अग्नौ यो
अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय नमो अस्त्वाहुतिभागा
वा अन्ये रुद्रा हविर्भागाः (३९)

अन्ये शतरुद्रीयं हुत्वा गावीधुकं चरुमेतेन यजुषा चरमायामिष्टकायां नि

दध्याद्भागधेयैनेवैनं शमयति तस्य त्वे शतरुद्रीयं हुतमित्याहुयस्यैतद्ग्नौ क्रियत इति वसवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तात्पान्तु पितरस्त्वा यमराजानः पितृभिर्दक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वेदेवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिर्रुत्तरतः पान्तु (४०)

देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा वरुणराजानोऽधस्ताच्चोपरिष्टाच्च पान्तु न वा एतेन पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यत्सञ्चितमाज्येन प्रोक्षति तेन पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

दुध्रस्तनूरहविर्भागाः पातु द्वात्रिंशच्च॥ [१]

समीची नामासि प्राची दित्कस्यास्तेऽग्निरधिपतिरसितो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामासि दक्षिणा दित्कस्यास्ते इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामासि प्रतीची दित्कस्यास्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दित्कस्यास्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपती नामासि बृहती दित्कस्यास्ते बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रो वशिनी नामासीयं दित्कस्यास्ते यमोऽधिपतिः कल्माषं ग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवता अग्निं चितं रक्षन्ति ताभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुतीर्जुहोति भागधेयैनेवैनान्छमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषवः सलिलो निलिम्पा नाम (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो वज्रिणो नाम स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषवो गह्वरोऽवस्थावानो नाम स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवः समुद्रोऽधिपतयो नाम स्थ तेषां व उपरि गृहा वर्षं व इषवोऽवस्वान्क्रव्या नाम स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अत्र व इषवो निमिषो वातनामन्तेभ्यो वो नमस्ते नो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्ग्रीणाति दध्ना मधुमिश्रेणैता आहुतीर्जुहोति भागधेयैनेवैनान्ग्रीणात्यथो खल्वाहुरिष्टका वै देवा अहुताद

इति (४६)

अनुपरिक्रामं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनान्प्रीणातीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यातमग्रे सरिरस्य मध्ये। उथ्सं जुषस्व मधुमन्तमूर्वं समुद्रियः सदनमा विशस्वा यो वा अग्निमप्रयुज्य न विमृश्चति यथाश्चो युक्तोऽविमृच्यमानः क्षुध्यन्पराभवंत्येवमस्याग्निः परा भवति तं पराभवंतं यजमानोऽनु परा भवति सोऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भूवतीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यस्य पूर्णाः सुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च न सुधायः ह वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दित्तस्यांस्ते द्विष्मो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥[१०]

इन्द्राय राज्ञे सूकरो वरुणाय राज्ञे कृष्णो यमाय राज्ञे ऋश्यं ऋषभाय राज्ञे गवयः शार्दूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजाय मर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञे कुलुङ्गः सिन्धोः शिशुमारो हिमवतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रायाष्टविंशतिः॥ [११]

मयुः प्राजापत्य ऊलो हलीक्ष्णो वृषदंशस्ते धातुः सरस्वत्यै शारिः श्येता पुरुषवाक्सरस्वते शुकः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो नकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौञ्चः॥ (५०)

मयुस्त्रयोविंशतिः॥ [१२]

अपां नत्रे जषो नाक्रो मकरः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे पैङ्गराजो भगाय कुषीतक आती वाहसो दर्विदा ते वायव्या दिग्भ्यश्चक्रवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नविंशतिः॥ [१३]

बलायाजगर आखुः सृजया श्यण्डकस्ते मैत्रा मृत्यवैऽसितो मन्थवै स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लोहितहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्वायै वाहसः॥ (५२)

[१४]

पुरुषमृगश्चन्द्रमसे गोधा कालका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहे कृष्णो रात्रिये पिकः
क्ष्विङ्गा नीलशीर्ष्णी तेऽर्यम्णे धातुः कत्कटः॥ (५३)

[१५]

सौरी बलाकश्यो मयूरः श्येनस्ते गन्धर्वाणां वसूनां कपिञ्जलो रुद्राणां तित्तिरी
रोहिर्कुण्डुणाचीं गोलत्तिका ता अप्सरसामरण्याय सृमरः॥ (५४)

[१६]

पृषतो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कुः कशस्तेऽनुमत्या अन्यवापोऽर्धमासानाम्मासां कश्यपः
क्रयिः कुटरुर्दात्योहस्ते सिनीवाल्यै बृहस्पतये शित्पुटः॥ (५)

[१७]

शका भौमी पात्रः कशो मान्थीलवस्ते पितृणामृतूनां जहका संवत्सराय लोपां
कपोत उलूकः शशस्ते नैर्ऋताः कृकवाकुः सावित्रः॥ (५६)

बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शकाष्टादशाष्टादशः॥ [१८]

रुरु रौद्रः कृकलासः शकुनिः पिप्पका ते शरव्यायै हरिणो मारुतो ब्रह्मणे
शार्गस्तरक्षुः कृष्णः श्वा चतुरक्षो गर्दभस्त इतरजनानामग्नये धृङ्गा॥ (५७)

रुरुर्विशतिः॥ [१९]

अलज आन्तरिक्ष उद्रो मद्रुः प्लवस्तेऽपामर्दित्यै ह२ससाचिरिन्द्राण्यै कीरशा गृध्रः
शितिकक्षी वाष्प्राणसस्ते दिव्या द्यावापृथिव्या श्ववित्॥ (५८)

[२०]

सुपर्णः पार्जन्यो ह२सो वृको वृषद२शस्त ऐन्द्रा अपामुद्रोऽर्यम्णे लोपाशः सि२हो
नकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कामाय परस्वान्॥ (५९)

अलजः सुपर्णोऽष्टादशाष्टादशः॥ [२१]

आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वती मेपी बभ्रुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शित्पृष्ठो बारहस्पत्यः
शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कल्माष ऐन्द्राग्नः स२हितोऽधोरांमः सावित्रो वारुणः

पेत्वः॥ (६०)

अग्नेयो द्वाविंशतिः॥ [२२]

अश्वस्तूपरो गौमृगस्ते प्राजापत्या अग्नेयौ कृष्णग्रीवौ त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ शितिपृष्ठौ
बार्हस्पत्यौ धात्रे पृषोदरः सौर्यो बलक्षः पेत्वः॥ (६१)

अश्वषोडशः॥ [२३]

अग्नयेऽनीकवते रोहिताञ्जिरनृद्धानधोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजतनांभी वैश्वदेवौ
पिशङ्गौ तूपरौ मारुतः कल्माष आग्नेयः कृष्णोऽजः सारस्वती मेपी वारुणः कृष्ण
एकशितिपात्पेत्वः (६२)

अग्नयेऽनीकवते द्वाविंशतिः॥ [२४]

हिरण्यवर्णा अपां ग्रहान्भूतेष्टकाः सज्जः संवत्सरं प्रजापतिः स क्षुरपविग्नेर्वै दीक्षया सुवर्गाय
तं यन्न सूयते प्रजापतिरऋतुभी रोहितः पृश्निः शितिबाहुरुन्नतः कर्णाः शुण्ठा इन्द्रायदित्ये
सौम्या वारुणाः सोमायैकादश पिशङ्गास्त्रयोविंशतिः॥ [२५] हिरण्यवर्णा भूतेष्टकाश्छन्दो
यत्कनीयाः सन्निवृद्धाग्निवारुणाश्चतुःपञ्चाशत्॥ ५४ ॥ हिरण्यवर्णा निर्वक्षसः॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः। अग्निं या गर्भं दधिरे
विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते
अवपश्यञ्जानाम्। मधुश्चतुः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। यासां
देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीम्ययंसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापः शिवया
तनुवोप स्पृशत त्वचम्मे। सर्वा अग्नी रप्सुषर्दो हुवे वो मयि वर्चो बलमोजो नि
धत्त। यददः सम्प्रयतीरहावनदता हते। तस्मादा नद्यो नाम स्थ ता वो नामानि सिन्धवः।
यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभं समवल्गता। (२)

तदाप्रोदिन्द्रो वो यतीस्तस्मादापो अनु स्थन। अप्कामः स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्। इन्द्रो वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्धारणाम वो हितम्। एको देवो अप्यतिष्ठस्यन्दमाना यथावशम्। उदानिपुर्महीरिति तस्मादुदकमुच्यते। आपो भद्रा घृतमिदाप आसुरग्रीषोमौ बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाम् (३)

अरुंगम आ मा प्राणेन सह वर्चसा गन्। आदित्यश्याम्युत वा शृणोम्या मा घोषो गच्छति वाङ् आसाम्। मन्ये भेजानो अमृतस्य तर्हि हिरण्यवर्णा अतृपं यदा वः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरु गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। दिवि श्रयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भवं ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा॥ (४)

उन्दन्ति समवल्गत मधुपृचाम्मातरो द्वाविंशतिश्च॥ [१]

अपां ग्रहान्गृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाः सर्वोऽग्निर्वरुणसवो राजसूयमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भ्रातृव्या यदपोऽग्नेरधस्तादुपदधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मादद्विरवतान्तमभि पिंश्चन्ति नार्तिमाच्छति सर्वमायुरेति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपः पशव आपोऽन्नम्पशवोऽन्नादः पशुमान्भवति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद द्वादश भवन्ति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै (६)

अन्नमव रुद्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयोन्येवान्नमव रुद्ध आ द्वादशात्पुरुषादन्नमत्यथो पात्रान्न छिद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद कुम्भाश्च कुम्भीश्च मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ (७)

चैना एवं वेद शुक्वा अग्निः सोऽध्वर्यु यजमानं प्रजाः शुचार्पयति यदप उपदधाति शुचमेवास्य शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानः शाम्यन्ति प्रजा यत्रैता उपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदयानि यदेता आपो यदेता अप उपदधाति दिव्याभिर्बेनाः सः सृजति

वर्षुकः पर्जन्यः (८)

भुवति यो वा एतासामायतनं क्लृप्तिं वेदायतनवान्भवति कल्पन्तेऽस्मा अनुसीतमुप दधात्येतद्वा आसामायतनमेषा क्लृप्तिर्य एवं वेदायतनवान्भवति कल्पन्तेऽस्मै द्वन्द्वमन्या उप दधाति चतस्रो मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टका एतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं चरुमुपदधाति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमव रुद्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नमद्यते बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मा अन्नमव रुद्धे ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्याह तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति यस्येष उपधीयते य उ चैनमेवं वेद॥ (१०)

अमृतमस्मै जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ पर्जन्यं उपदधाति साक्षात्सप्तचारिः शच्च॥ [२]

भूतेष्टका उप दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते तत एवैनमव यजते तस्मादग्निचिथ्सर्वमायुरेति सर्वे ह्यस्य मृत्यवोऽवैष्टास्तस्मादग्निचिन्नाभिचरित्वे प्रत्यगैनमभिचारः स्तृणुते सृयते वा एष योऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानि हवीः पि भवन्त्येतावन्तो वै देवानाः सवास्त एव (११)

अस्मै सवान्प्र यच्छन्ति त एनं सुवन्ते सवोऽग्निर्वरुणसवो राजसूर्यं ब्रह्मसवश्चित्यो देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह सवितुप्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिर्भि पिञ्चत्यन्नस्यान्नस्याभि पिञ्चत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धे पुरस्तात्प्रत्यश्चमभि पिञ्चति पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते शीर्षतोऽभि पिञ्चति शीर्षतो ह्यन्नमद्यत आ मुखादन्ववस्त्रावयति (१२)

मुखत एवास्मा अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि पिञ्चामीत्याहैष वा अग्नेः सवस्तेनैवैनमभि पिञ्चति बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभि पिञ्चामीत्याह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभि पिञ्चतोन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभि पिञ्चामीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधात्येतत् (१३)

वै राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वानग्निं चिनुत उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूर्येनेजानस्य यश्चाग्निचित इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौत्रामण्या समभरन्सूयते वा एष योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौत्रामण्या यजेतेन्द्रियमेव

वीर्यं॑ सम्भृत्यात्मन्धत्ते॥ (१४)

त एवान्ववन्नावयत्येतदृष्टाचत्वारि॑शच्च॥ [३]

सज्जूरब्दोऽयावभिः सज्जूरूषा अरुणीभिः सज्जुः सूर्य एतशेन सज्जोषावश्विना द॑सौभिः सज्जूरग्निर्वैश्वानर इडाभिर्घृतेन स्वाहा संवत्सरो वा अब्दो मासा अयावा उषा अरुणी सूर्य एतश इमे अश्विना संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः पशव इडा पशवो घृत॑ संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते संवत्सरेणैवास्मै पशून्प्र जनयति दर्भस्तम्बे जुहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिंश्जुहोति प्रैव जायतेऽन्नादो भवति यस्यैव जुह्वत्येता वै देवता अग्नेः पुरस्ताद्वागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रति दधात्यनन्धो भवति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सलिलमासीत्स प्रजापतिः पुष्करपर्णे वातो भूतोऽलेलायत्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतदपां कुलायमपश्यत्तस्मिन्नग्निमचिनुत् तदियमभवत्ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्याम्पुरस्तादुपादधात्तच्छिरोऽभवत्सा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादधात्स दक्षिणः पक्षोऽभवत्सा दक्षिणा दिग्याम्पश्चादुपादधात्तत्पुच्छमभवत्सा प्रतीची दिग्यामुत्तरत उपादधात् (१७)

स उत्तरः पक्षोऽभवत्सोदीची दिग्यामुपरिष्ठादुपादधात्तत्पृष्ठमभवत्सोर्ध्वा दिगियं वा अग्निः पञ्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करा॑ सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते तस्मादिमां वया॑सि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानग्निं चिनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशो जयत्याग्नेयो वै ब्राह्मणस्तस्माद्ब्राह्मणाय सर्वासु दिक्ष्वर्धुकु॑ स्वामेव तद्विशमन्वैत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्नि॑ हारुकाः स्वामेव तद्योनिम्प्र विंशन्ति॥ (१९)

यदलेलायत्स उत्तरत उपादधादेव द्वात्रिंशच्च॥ [४]

संवत्सरमुख्यम्भृत्वा द्वितीयं संवत्सर आग्नेयमृष्टाकपालं निर्वपेदैन्रमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालम् बारहस्पत्यं चरुं वैष्णवं त्रिकपालं तृतीयं संवत्सरैऽभिजितां यजेत् यदृष्टाकपालो भवत्यृष्टाक्षरा गायत्र्याग्नेयं गायत्रमप्रातःसवनम् प्रातःसवनमेव तेन

दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुगेन्द्रं त्रैष्टुभम्मार्ध्यदिनं
सर्वन्मार्ध्यदिनमेव सर्वन् तेन दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्वादशकपालो भवति द्वादशाक्षरा जगती वैश्वदेवं जागृतं
तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेन दाधार जगतीं छन्दो यद्दारहस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै
देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मैव तेन दाधार यद्वैष्णवस्त्रिकपालो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेव तेन
दाधार यत्तृतीयं संवत्सरं ऽभिजिता यजते ऽभिजित्यै यत्संवत्सरमुख्यम्भिर्ताममेव (२१)

तेन लोकं स्पृणोति यद्वितीयं संवत्सरं ऽग्निं चिनुते ऽन्तरिक्षमेव तेन स्पृणोति
यत्तृतीयं संवत्सरे यजते ऽमुमेव तेन लोकं स्पृणोत्येतं वै परं आद्धारः कक्षीवा
औशिजो वीतहव्यः श्रायसस्त्रसदस्युः पौरुकुथ्यः प्रजाकामा अचिन्वत ततो वै ते
सहस्रं सहस्रम्पुत्रानंविन्दन्त प्रथते प्रजयां पशुभिस्ताम्रात्रामाप्नोति यां ते ऽगच्छन् य एवं
विद्वानेतमग्निं चिनुते॥ (२२)

दाधार त्रिष्टुभमिममेवैवं चत्वारि च॥ [५]

प्रजापतिरग्निमचिनुत स क्षुरपंविभृत्वातिष्ठत देवा बिभ्यंतो नोपायन्ते छन्दोभिर्वात्मानं
छादयित्वोपायन्तच्छन्दसां छन्दस्त्वं ब्रह्म वै छन्दांसि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णा
उपानहावुपं मुञ्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनो ऽहिंसायै देवनिधिर्वा
एष नि धीयते यदग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा क्रामत्यात्मानंमेवाधिपां
कुरुते गुप्त्या अथो खल्वाहर्नाक्रम्येति नैरऋत्युखा यदाक्रमेन्निरऋत्या आत्मानमपि
दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथा ब्रूयादेतन्मै गोपायेति
तादृगेव तत् (२४)

प्रजापतिर्वा अथर्वाग्निरेव दध्यङ्गाथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येतं ह वाव
तदृषिरभ्यनूवाचेन्द्रो दधीचो अस्थभिरिति यदष्टंकाभिर्ऽग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनुते
सात्मानमुष्मिष्ठौके भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्रेर्यच्चित्यं आत्मा वैश्वानरो यच्चिते
वैश्वानरं जुहाति शरीरमेव स ऽस्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः स ऽस्कुरुते यदग्निं चिनुते यच्चिते वैश्वानरं

जुहोति शरीरमेव सः॑स्कृत्यात्मनाभ्यारोहति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवन्नेव देवानर्प्येति वैश्वानर्यर्चा पुरीषमुप दधातीयं वा अग्निर्वैश्वानरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमवं रुद्धे॥ (२६)

अग्निस्तस्य॑स्कृत्याग्नेर्दशं च॥ [६]

अग्नेर्वै दीक्षया देवा विराजंमाप्रवन्तिस्मो रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रिपदा विराड्विराजंमाप्रोति षड्रात्रीर्दीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति दश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्दशाक्षरा विराड्विराजंमाप्रोति द्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति त्रयोदश रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रयोदश (२७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति पञ्चदश रात्रीर्दीक्षितः स्यात्पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सरः आप्यते संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति सप्तदश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश मासाः पञ्चर्तवः स संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति चतुर्विंशतिः॑ रात्रीर्दीक्षितः स्याच्चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति त्रिंशत्॑ रात्रीर्दीक्षितः स्यात् (२८)

त्रिंशदक्षरा विराड्विराजंमाप्रोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजंमाप्रोति चतुरो मासो दीक्षितः स्याच्चतुरो वा एतम्मासो वसवोऽबिभरुस्ते पृथिवीमाजयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तेऽन्तरिक्षमाजयन्निष्टुभं छन्दो द्वादशादित्यास्ते दिव्यमाजयन्जगतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृत्तमगच्छञ्छ्रेष्ठं देवानाम् तस्माद्द्वादश मासो भूत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्याहोरात्राणीष्टका आप्तेष्टकमेनं चिनुतेऽथो व्यावृत्तमेव गच्छति श्रेष्ठं॑ समानानाम्॥ (२९)

स्यात्त्रयोदश त्रिंशत्॑ रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वै तैऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहेत्सुवर्गाल्लोकाद्यजमानो हीयेत पृथिवीमाक्रमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तरिक्षमाक्रमिषं प्रजा मा मा हांसीद्विमाक्रमिषः सुवर्गन्मेत्याहुष वा अग्नेरन्वारोहस्तेनैवैनमन्वारोहति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टे यत्पक्षसंमितामिनुयात् (३०)

कर्नीयाः॑ सं यज्ञक्रतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसंमितामिनोति

ज्यायाः समेव यंजक्रतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रं सम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकमभि जयति द्विपाहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विपाहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयति त्रिपाहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१)

त्रिपाहस्रो वा असौ लोकौऽमुमेव लोकमभि जयति जानुदघ्नं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गायत्रियैवेमं लोकमभ्यारोहति नाभिदघ्नं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभेवान्तरिक्षमभ्यारोहति ग्रीवदघ्नं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्पैवामुं लोकमभ्यारोहति नाभिं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतन्नि धत्ते यदग्निं चिनुते यदुपेयाद्रेतंसा व्युध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचावुपदधाति ते एव यजमानस्य रेतो बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेतोऽसि पिता पुत्रः पौत्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचावुपदध्याद्रेतोऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्त्र उपं दधाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यन्तीमाम्पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीया प्राणो वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूमपश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां च (३४)

अमूं चोपं दधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां क्लृप्त्या अथौ प्राणानामिष्टो यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्यं द्रविणेह भक्षीयेत्याह स्तुतशस्त्रे एवैतेन दुहे पिता मातरिश्वाच्छिद्रा पदा धा अच्छिद्रा उशिजः पदानुं तक्षुः सोमो विश्ववित्रेता नैषद्वहस्पतिरुक्थामदानि शःसिषदित्याहेतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनुं शःसति॥ (३५)

मिनुयात्तृतीयं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदश चा॥ [८]

सूयते वा एषोऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यदधः सादयेद्गर्भाः प्रपादुकाः स्युरथो यथा स्वात्प्रत्यवरोहति तादृगेव तदासन्दी सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथो स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्वा यच्छिक्वादुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निरहण्यात्थडुद्यामः शिक्वाम्भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्यात्मन्नेवेनम्बिभर्ति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा
चोलूखलं च स्तनौ तावस्य प्रजा उप जीवन्ति यदुखां चोलूखलं चोपधाति ताभ्यामेव
यजमानोऽमुष्मिन्नौकैऽग्निं दुहे संवत्सरो वा एष यदग्निस्तस्य त्रेधाविहिता इष्टकाः
प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्य प्राजापत्या यदुख्यम्बिभर्ति प्राजापत्या एव तदुप धत्ते
यत्समिधं आदधाति वैष्णवा वै वनस्पतयो वैष्णवीरेव तदुप धत्ते यदिष्टकाभिरग्निं चिनोतीत्यं
वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव तदुप धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति तं वा एतं यजमान एव
चिन्वीत यदस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं दक्षिणाभिर्न राधयेदग्निमस्य वृक्षीत योऽस्याग्निं चिनुयात्तं
दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथस्पृणोति॥ (३८)

षोढाविहितो वै वैष्णवीरन्यो विंशतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमचिनुतर्तुभिः संवत्सरं वसन्तेनैवास्य पूर्वार्धमचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं
वर्षाभिः पुच्छं शरदोत्तरम्पक्षं हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमचिनुत
क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं विशोत्तरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानग्निं चिनुत
ऋतुभिरेवेन चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमव (३९)

रुद्धे शृण्वन्त्येनमग्निं चिक्रानमत्यन्नं रोचत इयं वाव प्रथमा चित्तिरोषधयो
वनस्पतयः पुरीषमन्तरिक्षं द्वितीया वयांसि पुरीषमसौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चतुर्थी
दक्षिणा पुरीषं यजमानः पञ्चमी प्रजा पुरीषं यन्त्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं
प्रजामन्तरियात्तस्मात्पञ्चचितीकश्चेत्यं एतदेव सर्वं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितयः (४०)

त्रिवृद्धाग्निर्यद्वे द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै पञ्च चितयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव
स्पृणोति पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरो वै पुरुषो
यावानेव पुरुषस्तं स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति
संवत्सरो वै षष्ठी चित्तिरऋतवः पुरीषं षड्वितयो भवन्ति षड्विंशतिपाणि द्वादश सम्पद्यन्ते
द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

अव चितयः पुरीषं पञ्चदश च॥ [१०]

रोहितो धूम्ररोहितः कर्कन्धुरोहितस्ते प्राजापत्या बभ्रुररुणबभ्रुः शुक्लबभ्रुस्ते रौद्राः श्येतः

श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्त्रः कृष्णा वशा वारुण्यस्तिस्त्रः श्वेता वशाः सौर्यो
मैत्राबारहस्पत्या धूम्रललामास्तूपराः॥ (४२)

[११]

पृश्निस्तिरश्चीनपृश्निरूर्ध्वपृश्निस्ते मारुताः फल्गूलोहितोर्णी बलक्षी ताः सारस्वत्यः
पृषती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैश्वदेव्यस्तिस्त्रः श्यामा वशाः पौष्णियस्तिस्त्रो रोहिणीवशा
मैत्रियं ऐन्द्राबारहस्पत्या अरुणललामास्तूपराः॥ (४३)

रोहितः पृश्निष्पङ्क्तिश्शतिष्पङ्क्तिश्शतिः॥ [१२]

शितिबाहुरन्यतःशितिबाहुः समन्तशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतःशितिरन्ध्रः
समन्तशितिरन्ध्रस्ते मैत्रावरुणाः शुद्धवालः सर्वशुद्धवालो मणिवालस्त आश्विनास्तिस्त्रः शिल्पा
वशा वैश्वदेव्यस्तिस्त्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामललामास्तूपराः॥ (४४)

[१३]

उन्नत ऋषभो वामनस्त ऐन्द्रावरुणाः शितिककुच्छित्तिपृष्ठः शितिभसत्त ऐन्द्राबारहस्पत्याः
शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रुस्त ऐन्द्रावैष्णवास्तिस्त्रः सिध्मा वशा वैश्वकर्मण्यस्तिस्त्रो धात्रे
पृषोदरा ऐन्द्रापौष्णाः श्येतललामास्तूपराः॥ (४५)

शितिबाहुरुन्नतः पञ्चविंशतिः पञ्चविंशतिः॥ [१४]

कर्णास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो
नकुलास्तिस्त्रो रोहिणीरुयव्यस्ता वसूनान्तिस्त्रोऽरुणा दित्यौह्यस्ता रुद्राणां
सोमैन्द्रा बभ्रुललामास्तूपराः॥ (४६)

कर्णास्त्रयौविंशतिः॥ [१५]

शुण्ठास्त्रयो वैष्णवा अधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णव उरुक्रमाय लप्सुदिनस्त्रयो
विष्णव उरुगायाय पञ्चावीस्तिस्त्र आदित्यानान्निवत्थास्तिस्त्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा
गौरललामास्तूपराः॥ (४७)

शुण्ठा विंशतिः॥ [१६]

इन्द्राय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रायाधिराजाय त्रयः शितिककुद् इन्द्राय

स्वराज्ञे त्रयः शितिभसदस्तिस्त्रस्तुर्योह्यः साध्यानान्तिस्त्रः पंष्टोह्यो विश्वेषां देवानामाग्नेन्द्राः
कृष्णललामास्तूपराः॥ (४८)

इन्द्राय राज्ञे द्वाविंशतिः॥ [१७]

अदित्यै त्रयो रोहितैता इन्द्रायै त्रयः कृष्णैताः कुह्वै त्रयोऽरुणैतास्तिस्त्रो धेनवो
राकायै त्रयोऽनुद्वाहः सिनीवाल्या आग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादशः॥ [१८]

सौम्यास्त्रयः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयः सारङ्गाः पार्जन्या नभोरूपास्तिस्त्रोऽजा
मल्हा इन्द्रायै तिस्रो मेघ्य आदित्या द्यावापृथिव्या मालङ्गास्तूपराः॥ (५०)

सौम्या एकात्रविंशतिः॥ [१९]

वारुणास्त्रयः कृष्णललामा वरुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वरुणाय
रिशादसे त्रयोऽरुणललामाः शिल्पास्त्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्नयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूराः
श्येतललामास्तूपराः॥ (५१)

वारुणा विंशतिः॥ [२०]

सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावन्द्वाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्टाराविन्द्राग्निभ्या बलदाभ्या
सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडंबे द्वे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी द्वे धेनू भौमी
वायव आरोहणवाहावन्द्वाहौ वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यौ दिव्यावृषभौ परिमुरौ॥ (५२)

सोमाय स्वराज्ञे चतुस्त्रिंशत्॥ [२१]

एकादश प्रातरग्व्याः पशव आ लभ्यन्ते छगलः कल्माषः किकिदीविर्विदीगयस्ते
त्वाष्ट्राः सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्ना आश्विनस्ते विशालयूप आ
लभ्यन्ते॥ (५३)

एकादश पञ्चविंशतिः॥ [२२]

पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रेष्माः पृषन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्नयस्त्रयः शारदाः
पृश्जिस्त्रयो हैमन्तिका अवलिप्तास्त्रयः शैशिराः संवत्सराय निर्वक्षसः॥ (५४)

पिशङ्गां वि०शतिः॥ [२३]

यो वा अयंथादेवतन्त्वामग्र इन्द्रस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूताद्यास्तै अग्रे मयि गृह्णामि प्रजापतिः सौऽस्मात्स्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनन्दमहरग्रेर्वायोः पन्थाङ्कमैर्द्यौस्तेऽग्निः पशुरासीत्पञ्चविंशतिः॥ [२४] यो वा एवाहुतिमभवन्पृथिविभिरवृध्यान्न्दमष्टौपञ्चाशत्॥ 58॥ यो वा अयंथादेवतं यद्यवजिघ्रसि॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

यो वा अयंथादेवतमग्निं चिनुत आ देवताभ्यो वृश्च्यते पापीयान्भवति यो यंथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्च्यते वर्सीयान्भवत्याग्नेय्या गायत्रिया प्रथमां चितिमभि मृशेत्रिष्टुभां द्वितीयां जगत्या तृतीयांमनुष्टुभां चतुर्थीम्पङ्क्ता पञ्चमीं यंथादेवतमेवाग्निं चिनुते न देवताभ्य आ वृश्च्यते वर्सीयान्भवतीडाये वा एषा विभक्तिः पशव इडां पशुभिरेनम् (१)

चिनुते यो वै प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्यैवविभक्तिंस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तरतः श्वतो दक्षिणस्तावाल्भ्येष्टका उप दध्यादेतद्वै प्रजापते रूपम्प्राजापत्योऽश्वः साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्येतद्वा अहो रूपं यच्छ्वेतोऽश्वो रात्रियै कृष्ण एतदहः (२)

रूपं यदिष्टका रात्रियै पुरीषमिष्टका उपधास्यच्छ्वेतमश्वमभि मृशेत्पुरीषमुपधास्यन्कृष्णमहोरात्रौ चिनुते हिरण्यपात्रम्मधोः पूर्णं ददाति मध्व्योऽसानीति सौर्या चित्रवत्यावैक्षते चित्रमेव भवति मध्यन्दिनेऽश्वमव घ्रापयत्यसौ वा आदित्य इन्द्र एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षादग्रेति॥ (३)

एनमेतदहोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [१]

त्वामग्रे वृषभं चेकितानम्पुनर्युवानञ्जनयन्नृपागाम्। अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नो ब्रह्मणा स० शिंशाधि। पशवो वा एते यदिष्टकाश्चित्याचित्यामृषभमुप दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय तस्माद्यथेयूथ ऋषभः। संवत्सरस्य प्रतिमां यां

त्वां राज्यपासते। प्रजा५ सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यञ्जवत्। प्राजापत्याम् (४)

एतामुपं दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं क्रियते तदेवैतायाव रुद्ध एषा वै प्रजापतेः कामदुघा तथैव यजमानोऽमुष्मिँल्लौकैऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन् येनादित्या वसवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानः स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकाय (५)

चीयते यदग्निर्येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन्नित्युख्य५ समिन्द्र इष्टका एवैता उपं धत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शतायुधाय शतवीर्याय शतोतयेऽभिमातिषाहे। शतं यो नः शरदो अजीतानिन्द्रो नेषदतिं दुरितानि विश्वा। ये चत्वारः पथयो देव्यानां अन्तरा द्यावापृथिवी वि्यन्ति। तेषां यो अज्यानिमजीतिमा वहत्तस्मै नो देवाः (६)

परिं दत्तेह सर्वे। ग्रीष्मो हैमन्त उत नो वसन्तः शरद्वर्षाः सुवितं नो अस्तु। तेषामृतानां शतशारदानां निवात एषामभये स्याम। इदुवश्सुराय परिवश्सुराय संवश्सुराय कृणुता बृहन्नमः। तेषां वय५ सुमतौ यज्ञियानां ज्योगर्जीता अहंताः स्याम। भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वयावसेन समशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो (७)

आ विशस्व शं तोकायं तनुवं स्योनः। अज्यानीरेता उपं दधात्येता वै देवता अपराजितास्ता एव प्र विशति नैव जीयते ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सर ओषधीः पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्य आग्रयणं निरूप्यत इत्येता हि तद्देवता उदजयन् यदृतुभ्यो निर्वपेद्देवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं निरूप्येता आहुतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृतून्संवत्स्रमर्प्रीणाति न देवताभ्यः समदन्दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवा इत्याह हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

प्राजापत्याल्लौकाय देवाः पितो दध्यादाग्रयणं पञ्चविंशतिश्च॥ [२]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नः प्रतिस्पशः। यो नः पुरस्ताद्वक्षिणतः पश्चादुत्तरतोऽधायुरभिदासत्येत५ सोऽश्मानमृच्छतु। देवासुराः संयत्ता आसन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त तां देवा इष्वा च वज्रेण चापानुदन्त यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वा चैव तद्वज्रेण च यजमानो भ्रातृव्यानपं नुदते दिक्षूपं (९)

दधाति देवपुरा एवैतास्तनूपानीः पर्यूहतेऽग्नाविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां

गिरः। द्युम्रेवाजैभिरा गतम्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति यत्र देवताये जुहृत्यथ किन्देत्या वसोधिरित्यग्निर्वसुस्तस्यैषा धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराग्रावैष्णव्यर्चा वसोर्धारा जुहोति भागधेयेनैवैनौ समर्धयत्यथो एताम् (१०)

एवाहुतिमायतनवतीं करोति यत्काम एनां जुहोति तदेवाव रुद्धे रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोराण्या शिवान्या यच्छतर्द्रीयं जुहोति यैवास्यं घोरा तनूस्तां तेन शमयति यद्वसोर्धारा जुहोति यैवास्यं शिवा तनूस्तां तेन प्रीणाति यो वै वसोर्धाराये (११)

प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यदाज्यमुच्छिष्येत तस्मिन्ब्रह्मोदनम्पचेत्तम्ब्राह्मणाश्रत्वारः प्राश्नीयुरेष वा अग्निर्वैश्वानरो यद्वह्मण एषा खलु वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियायामेवैनौ तनुवां प्रतिं छापयति चतस्रो धेनूर्दद्यात्ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिन्नौकैः अग्निं दुहे॥ (१२)

उपैतान्धाराये षट्त्वारिंशच्च॥ [३]

चित्तिञ्जुहोमि मनसा घृतेनेत्याहादाभ्या वै नामैषाहुतिर्वैश्वकर्मणी नैनं चिक्यान्म्रातृव्यो दभ्नोत्यथो देवता एवाव रुद्धेऽग्ने तमद्येति पङ्क्ता जुहोति पङ्क्ताहुत्या यज्ञमुखमारभते सप्त तं अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याहु होत्रा एवाव रुद्धेऽग्निर्देवभ्योऽपाक्रामद्वागधेयम् (१३)

इच्छमानस्तस्मा एतद्वागधेयम्प्रायच्छन्नेतद्वा अग्नेरग्निहोत्रमेतर्हि खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदेष गार्हपत्यश्चीयतेऽथ क्वास्याहवनीय इत्यसावादित्य इति ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वभ्यो देवतभ्यो जुह्वति (१४)

य एवं विद्वानग्निं चिनुते साक्षादेव देवता ऋध्नोत्यग्ने यशस्विन् यशसेममर्पयेन्द्रावतीमपंचितीमिहा वह्। अयम्मूर्धा परमेष्ठी सुवर्चाः समानानामुत्तमश्वोको अस्तु। भद्रम्पश्यन्त उप सेदुरग्ने तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदः। ततः क्षत्रम्बलमोजश्च जातं तदस्मै देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता परमा (१५)

उत सन्दकप्रजापतिः परमेष्ठी विराजा। स्तोमाश्छन्दांसि निविदो म आहुरेतस्मै राष्ट्रमभि सं नमाम। अभ्यावर्तध्वमुप मेतं साकमयः शास्ताधिपतिर्वो अस्तु। अस्य

विज्ञानमनु स० रंभध्वमिमम्पश्चादनु जीवाथ सर्वे राष्ट्रभृतं एता उपं दधात्येषा वा अग्नेश्चितीं राष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्नाष्ट्रं दधाति राष्ट्रमेव भवति नास्माद्राष्ट्रम्भ्रंशते॥ (१६)

भागधेयञ्जुहति परमा राष्ट्रं दधाति सप्त च॥ [४]

यथा वै पुत्रो जातो म्रियते एवं वा एष म्रियते यस्याग्निरुख्यं उद्धारयति यन्निर्मन्थ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्वातृव्यमस्मै जनयेत्स एव पुनः परीध्यः स्वादेवेनं योनेर्जनयति नास्मै भ्रातृव्यं जनयति तमो वा एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्धारयति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा धेनुर्दक्षिणा तमसा (१७)

एव तमो मृत्युमपं हते हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिषैव तमोऽपं हतेऽथो तेजो वै हिरण्यन्तेजं एवात्मन्धत्ते सुवर्नं घर्मः स्वाहा सुवर्नार्कः स्वाहा सुवर्नं शुक्रः स्वाहा सुवर्नं ज्योतिः स्वाहा सुवर्नं सूर्यः स्वाहार्को वा एष यदग्निरसावादित्यः (१८)

अश्वमेधो यदेता आहुतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरेव ज्योतींषि सं दधात्येष ह त्वा अर्काश्वमेधो यस्यैतदग्नौ क्रियत आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्स एतां प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदियमभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीति (१९)

अब्रवीत्स एतां द्वितीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदन्तरिक्षमभवत्स यज्ञः प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणमब्रवीदुप त्वायानीति केन मोपैष्यसीति दिश्याभिरित्यब्रवीत्तन्दिश्याभिरुपेत्ता उपाधत्त ता दिशः (२०)

अभवत्स परमेष्ठी प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूता० स एतां तृतीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदसावभवत्स आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपं त्वा (२१)

आयानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूता० स परमेष्ठिनमब्रवीदुप त्वायानीति केन मोपैष्यसीति लोकं पृणयेत्यब्रवीत्तं लोकं पृणयोपैत्तस्मादयातयाम्नी लोकं पृणाऽयातयामा ह्यसौ (२२)

आदित्यस्तानृषयोऽब्रुवन्नुपं व आयामेति केन न उपैष्यथेति भूमेत्यब्रुवन्तां द्वाभ्यां चितीभ्यामुपायन्त्स पञ्चचितीकः समपद्यत य एवं विद्वानग्निं चिनुते भूयानेव भवत्यभीमाल्लोकाञ्जयति विदुरेन देवा अथो एतासामेव देवतानां सायुज्यं

गच्छति॥ (२३)

तमसाऽऽदित्योऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपं त्वाऽसौ पञ्चतवारिः शच्च॥—[५]

वयो वा अग्निर्यदग्निचित्पक्षिणोऽश्नीयात्तमेवाग्निमद्यादार्तिमाच्छेत्संवत्सरं व्रतं चरेत्संवत्सरः हि व्रतं नाति पशुर्वा एष यदग्निरहिनस्ति खलु वै तम्पशुर्य एनम्पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपचरति तस्मात्पश्चात्प्राडुपचर्य आत्मनोऽहिः सायै तेजोऽसि तेजो मे यच्छ पृथिवीं यच्छ (२४)

पृथिव्यै मां पाहि ज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छान्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षान्मा पाहि सुवंसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मां पाहीत्याहेताभिर्वा इमे लोका विधृता यदेता उपदधात्येषां लोकानां विधृत्यै स्वयमातृणा उपधाय हिरण्येष्टका उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा ज्योतिरहिरण्यं यथस्वयमातृणा उपधाय (२५)

हिरण्येष्टका उपदधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथो एताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भान्ति यास्तं अग्ने सूर्ये रुचं उद्यतो दिवंमातृन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोव्यश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धेहि (२६)

ब्राह्मणेषु रुचः राजंसु नस्कृधि। रुचं विश्वेषु शूद्रेषु मयि धेहि रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यानस्य यशं इन्द्रियं गच्छत्यग्निं वा चित्मीजानं वा यदेता आहुतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यशं इन्द्रियं धत्त ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दमान इति वारुण्यर्चा (२७)

जुहुयाच्छान्तिरेवैषाग्नेर्गुप्तिरात्मनो हविष्कृतो वा एष योऽग्निं चिनुते यथा वै हविः स्कन्दत्येवं वा एष स्कन्दति योऽग्निं चित्वा स्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिक्षया यजेत मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनोऽस्कन्दाय यो वा अग्निर्मृतुस्थां वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति संवत्सरो वा अग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो वर्षाः पुच्छः शरदुत्तरः पक्षो हैमन्तो मध्यम्पूर्वपक्षाश्चितयोऽपरपक्षाः पुरीषमहोरात्राणीष्टका एष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापतिर्वा एतं ज्यैष्ठ्यकामो न्यधत्

ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छद्य एवं विद्वानग्निं चिनुते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छति॥ (२९)

पृथिवीं यच्छु यथस्वयमातृणा उपधाय धेह्युचाग्निश्चिनुते त्रीणि च॥ [६]

यदाकूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसो वा सम्भृतं चक्षुषो वा। तमनु प्रेहिं सुकृतस्य लोकं यत्रर्षयः प्रथमज्ञा ये पुराणाः। एतः संधस्थ परिं ते ददामि यमावहाच्छ्वधिं जातवेदाः। अन्वागन्ता यज्ञपतिर्वो अत्र तः स्म जानीत परमे व्योमन्। जानीतादेन परमे व्योमन्देवाः सधस्था विद रूपमस्य। यदागच्छात् (३०)

पृथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादविरस्मै। सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पथो देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। प्रस्तरेण परिधिनां सुचा वेद्यां च बर्हिषा। ऋचेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यदिष्टं यत्परादानं यद्वत्तं या च दक्षिणा। तत् (३१)

अग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्। येना सहस्रं वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने दक्षिणा युक्ता यज्ञं वहन्त्युत्विजः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने सुकृतः पथा मधोर्धारा व्यानुशुः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यत्र धारा अनपेता मधोर्धृतस्य च याः। तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्॥ (३२)

आगच्छात्तद्वानशुस्तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे चतुर्दश च॥ [७]

यास्तै अग्ने समिधो यानि धाम या जिह्वा जातवेदो यो अर्चिः। ये तै अग्ने मेडयो य इन्द्रवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्। उथ्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहेतस्य क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युरग्नेश्चिन्वन्नन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरैति यास्तै अग्ने समिधो यानि (३३)

धामेत्याहैषा वा अग्नेः स्वयञ्चितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरैति चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वन्नजरः सुवीरं ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोप धीयते यत्कूर्मश्चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इत्याह (३४)

दिश एवैतेन प्र जानातीम नो यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह सुवर्गस्य लोकस्याभनीत्यै

ब्रह्मं समिद्धंवत्याहुतीनामित्याहु ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन् यद्ब्रह्मण्वत्योपदधाति ब्रह्मणैव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्य प्रजाः पशवश्छन्दांसि रूपं सर्वान् वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां पशूञ्छन्दांस्यव रुन्देऽथो प्रजाभ्यं एवैनम्पशुभ्यश्छन्दोभ्योऽवरुद्धं चिनुते॥ (३५)

यान्यग्नय इत्याहेष्टकानां षोडश च॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय। मयि प्रजाम्मयि वर्चो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। यो नो अग्निः पितरो हृष्वन्तरमर्त्यो मर्त्यां आविवेश। तमात्मन्परि गृह्णीमहे वयं मा सो अस्मा अवाहाय परां गात्। यदध्वर्युरात्मन्नग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योऽस्य स्वोऽग्निस्तमपि (३६)

यजमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोऽनूपं तिष्ठन्तेऽपक्रामुका अस्मात्पशवः स्युर्मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निमित्याहात्मन्नेव स्वमग्निं दाधार नास्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यन्मृचापश्चाग्नेरनाद्यमथ कस्मान्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयत इति यदद्भिः संयौति (३७)

आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेवैनं स संजति यन्मृदा चिनोतीयं वा अग्निर्वैश्वानरोऽग्निनैव तदग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यन्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयतेऽथ कस्मादग्निरुच्यत इति यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्नयो वै छन्दांसि तस्मादग्निरुच्यतेऽथो इयं वा अग्निर्वैश्वानरो यत् (३८)

मृदा चिनोति तस्मादग्निरुच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरण्यं तेज एवात्मन्धत्ते यो वा अग्निं सर्वतोमुखं चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयति गायत्रीम्पुरस्तादुपं दधाति त्रिष्टुभं दक्षिणतो जगतीम्पश्चादनुष्टुभमुत्तरतः पङ्क्तिम्मध्यं एष वा अग्निः सर्वतोमुखस्तं य एवं विद्वाश्चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयत्यथो दिश्येव दिशम्प्र वयति तस्माद्दिशि दिक्प्रोता॥ (३९)

अपि सं यौति वैश्वानरो यदेष वै पञ्चविंशतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः प्राङ्वाव्रवत्तस्मा अश्वम्प्रत्यास्यत्स दक्षिणावर्तत तस्मै वृष्णिम्प्रत्यास्यत्स प्रत्यङ्वावर्तत तस्मा ऋषम्प्रत्यास्यत्स उदङ्वावर्तत तस्मै बस्तम्प्रत्यास्यत्स

ऊर्ध्वोऽद्रवत्तस्मै पुरुषम्प्रत्यास्यत् यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति सर्वत एवैनम् (४०)

अवरुध्य चिनुत एता वै प्राणभृतश्चक्षुष्मतीरिष्टका यत्पशुशीर्षाणि यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिँल्लौके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भौन्ति मुदाभिलिप्योपं दधाति मेध्यत्वायं पशुर्वा एष यदग्निरन्नम्पशवं एष खलु वा अग्निर्यत्पशुशीर्षाणि यं कामयेत कनीयोऽस्यान्नम् (४१)

स्यादिति सन्तरां तस्य पशुशीर्षाण्युपं दध्यात्कनीय एवास्यान्नम्भवति यं कामयेत समावदस्यान्नं स्यादिति मध्यतस्तस्योपं दध्यात्समावदेवास्यान्नम्भवति यं कामयेत भूयोऽस्यान्नं स्यादित्यन्तेषु तस्य व्युदूह्योपं दध्यादन्तत एवास्मा अन्नमव रुन्दे भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ (४२)

एनमस्यान्नम्भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ [१०]

स्तेगान्दष्ट्रभ्याम्पण्डूकाञ्जम्भ्यैभिरादकां खादेनोर्जं ससूदेनारण्यं जाम्बीलेन मृदम्बस्वैभिः शर्कराभिरवकामवकाभिः शर्करामुत्सादेन जिह्वामवक्रन्देन तालुं सरस्वतीं जिह्वग्रेण॥ (४३)

स्तेगान्द्वाविंशतिः॥ [११]

वाजं हनूभ्यामप आस्येनादित्याञ्चश्रुभिरुपयाममधरेणोष्ठेन सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशम्प्रकाशे बाह्यं स्तनयितुं निर्बाधेन सूर्याग्री चक्षुर्भ्यां विद्युतौ कनानकाभ्यामशनिंमस्तिष्केण बलंमृज्जभिः॥ (४४)

वाजं पञ्चविंशतिः॥ [१२]

कूर्माञ्छफैरच्छलाभिः कपिञ्जलान्धसाम् कुष्ठिकाभिर्जवं जङ्घाभिरगदं जानुभ्यां वीर्यं कुहाभ्यां भयम्प्रचालाभ्याम् गुहोपपक्षाभ्यामश्विनावसाभ्यामदिति शीर्ष्णा निरृतिं निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा॥ (४५)

कूर्मात्रयोविंशतिः॥ [१३]

योक्रं गृध्राभिर्युगमानतेन चित्तम्न्याभिः सङ्कोशान्प्राणैः प्रकाशेन त्वचं पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रं स्वपसा वहेन बृहस्पतिं शकुनिसादेन

रथमुष्णिहाभिः॥ (४६)

योऋमेकविंशतिः॥ [१४]

मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्नी शिखण्डाभ्यामिन्द्राबृहस्पती ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णौ
अष्टीवज्राः सवितारम्पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनापसरसौ मुष्काभ्याम्पर्वमानम्पायुना
पवित्रम्पोत्राभ्यामाक्रमणं स्थूराभ्यां प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्याम्॥ (४७)

[१५]

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजस्यन्दिशां जत्रवो जीमूतान्हृदयौपशाभ्यामन्तरिक्षं पुरितता नभं
उदर्येणेन्द्राणीम्रीहा वल्मीकाङ्क्लोन्ना गिरीन्मूशिभिः समुद्रमुदरेण वैश्वानरम्भस्मना॥ (४८)

मित्रावरुणाविन्द्रस्य द्वाविंशतिर्द्वाविंशतिः॥ [१६]

पूष्णो वनिष्ठुरन्धाहेः स्थूरगुदा सर्पान्गुदाभिरऋतून्पृष्टीभिर्दिवं पृष्ठेन वसूनाम्प्रथमा
कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानां पञ्चमी विश्वेषां देवानां
पृष्टी॥ (४९)

पूष्णश्चतुर्विंशतिः॥ [१७]

ओजो ग्रीवाभिर्निर्ऋतिमस्थभिरिन्द्रः स्वपसा वह्नेन रुद्रस्य विचलः स्कन्धो-
ऽहोरात्रयोर्द्वितीयोऽर्धमासानां तृतीयो मासां चतुर्थ ऋतूनाम्पञ्चमः संवत्सरस्य षष्ठः॥ (५०)

ओजो विंशतिः॥ [१८]

आनन्दं नन्दथुना कामम्प्रत्यासाभ्यां भयं शिंतीभ्यां प्रशिषम्प्रशासाभ्यां
सूर्याचन्द्रमसौ वृक्याभ्यां श्यामशबलौ मतस्त्राभ्याव्युष्टिं रूपेण निमृक्तिमरूपेण॥ (५१)

आनन्दं षोडशः॥ [१९]

अहर्मासेन रात्रिम्पीवसापो यूषेण घृतं रसेन श्यां वसंया दूषीकाभिर्हृदुनिमश्रुभिः
पृष्वान्दिवं रूपेण नक्षत्राणि प्रतिरूपेण पृथिवीं चर्मणा छवीं छव्योपाकृताय स्वाहालब्धाय
स्वाहा हुताय स्वाहा॥ (५२)

अहर्ष्टाविंशतिः॥ [२०]

अग्नेः पंक्षतिः सरस्वत्यै निपंक्षतिः सोमस्य तृतीयापां चतुर्थ्योपंधीनां पञ्चमी संवत्सरस्य षष्ठी मरुताः सप्तमी बृहस्पतैरष्टमी मित्रस्य नवमी वरुणस्य दशमीन्द्रस्यैकादशी विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यमस्य पाटूरः॥ (५३)

अग्नेरेकान्नत्रिंशत्॥ [२१]

वायोः पंक्षतिः सरस्वतो निपंक्षतिश्चन्द्रमसस्तृतीया नक्षत्राणां चतुर्थी संवितुः पञ्चमी रुद्रस्य षष्ठी सर्पाणां सप्तम्यर्यम्णां ऽष्टमी त्वष्टुर्नवमी धातुर्दशमीन्द्राण्या एकादश्यदित्यै द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यम्यै पाटूरः॥ (५४)

वायोरष्टाविंशतिः॥ [२२]

पन्थामनूवृग्भ्यां सन्ततिः स्नावन्याभ्यां शुक्रान्पित्तेन हरिमाणं यक्रा हलीक्ष्णान्पापवातेन कूश्माञ्छकंभिः शवर्तानूवध्येन शुनो विशसनेन सर्पांल्लोहितगन्धेन वयांसि पक्कगन्धेन पिपीलिकाः प्रशादेन॥ (५)

पन्थान्द्वाविंशतिः॥ [२३]

क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानः। स नो नय सुकृतस्य लोकं तस्य ते वयं स्वधया मदेम॥ (५६)

क्रमैरष्टादश॥ [२४]

द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रो योनिः सूर्यस्ते चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रम्मासांश्चार्धमासाश्च पर्वण्यृतवोङ्गानि संवत्सरो महिमा॥ (५७)

द्यौः पञ्चविंशतिः॥ [२५]

अग्निः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नग्निः स तै लोकस्तं जैष्यस्यथाव जिघ्र वायुः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स तै लोकस्तस्मात्त्वान्तरैष्यामि यदि नावजिघ्रस्यादित्यः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नादित्यः स तै लोकस्तं जैष्यसि यद्यवजिघ्रसि॥ (५८)

यस्मिन्नष्टौ च॥ [२६]

प्राचीनव॑शं यावन्त ऋ॒ग्वे॒सामे॒ वाग्वै दे॒वेभ्यो॑ दे॒वा वै दे॒वय॑जन्ङ्ग॒द्रुश्च॑ तद्धिरे॑ण्य॒ः षट्प॑दानि
ब्रह्म॑वादिनो वि॒चित्यो॒ यत्क॒लया॑ ते वा॒रुणो॑ वै क्रीतः सोम॒ एका॑दश॥ [२७]

॥ काण्डम् ६ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्राचीनव॑शं करोति दे॒वमनु॑ष्या दि॒शो व्य॑भजन्त प्राचीं दे॒वा दक्षि॑णा पि॒तरः
प्रती॑चीं॒मनु॑ष्या उदी॑ची॒ रुद्रा॑ यत्प्राचीनव॑शं करोति दे॒वलो॒कमे॒व तद्य॑जमान उ॒पाव॑र्तते
परि॑ श्रयत्यन्तर्हि॒तो हि दे॒वलो॒को म॑नुष्यलो॒कान्नास्मालो॑का॒थ्वेत॒व्यमि॒वेत्याहुः॑ को हि
तद्वेद॒ यद्य॑मुष्मि॒ल्लोके॑ऽस्ति वा न वेति॑ दि॒श्वर्ती॒काशा॑न्करोति (१)

उभयो॑र्लो॒कयो॑रभिजित्यै केश॑श्मश्रु व॑पते न॒खानि॑ नि कृ॒न्तते॑ मृ॒ता वा ए॒षा त्वग॑मे॒ध्या
यत्केश॑श्मश्रु मृ॒तामे॒व त्वच॑ममे॒ध्याम॑प॒हत्य॑ य॒ज्ञियो॑ भू॒त्वा मे॒धमु॑पेत्यङ्गि॑रसः सु॒वर्गं॑ लो॒कं
यन्तो॑ऽप्सु दी॒क्षात॑पसी प्रावे॑शयन्न॒प्सु स्ना॑ति सा॒क्षादे॒व दी॒क्षात॑पसी अ॒वं रु॒द्धे ती॒र्थे स्ना॑ति
ती॒र्थे हि ते॒ ताम्प्रावे॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति (२)

ती॒र्थमे॒व सं॒माना॑ भवत्य॒पोऽश्वा॑त्यन्तर॒त ए॒व मे॒ध्यो भ॒वति॑ वास॑सा दी॒क्षय॑ति
सौ॒म्यं वै क्षौ॒मं दे॒वत॑या सोम॑मेष दे॒वता॑मुपैति॒ यो दी॒क्षते॑ सोम॑स्य त॒नूर॑सि
त॒नुवं॑ मे पा॒हीत्या॑ह स्वा॒मे॒व दे॒वता॑मुपेत्यथो॒ आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्तेऽग्ने॒स्तूपा॑धानं
वा॒योर्वा॑त॒पान॑म्पित॒ृणा॒न्नी॒विरोष॑धीनाम्प्रघातः (३)

आ॒दि॒त्यानां॑ प्राचीन॒तानो॑ वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॑मोतुर्नक्ष॑त्राणामती॒काशा॑स्तद्वा ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्यं॑
यद्वा॒सो यद्वा॒संसा दी॒क्षय॑ति सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिर्दी॒क्षय॑ति ब॒हिःप्रा॑णो वै म॑नुष्यंस्तस्याश॑नं
प्रा॒णोऽश्वा॑ति स॒प्राण॑ ए॒व दी॒क्षत॑ आ॒शितो॑ भवति यावा॑ने॒वास्यं॑ प्रा॒णस्तेन॑ स॒ह मे॒धमु॑पैति
घृ॒तं दे॒वाना॑म्मस्तु॒ पित॒ृणा॒न्निष्प॑क्क॒म्मनु॑ष्याणा॒न्तद्वै॑ (४)

ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्यं॑ यन्न॒वनी॑तं यन्न॒वनी॑तेनाभ्यु॒ङ्क्ते सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्री॒णाति॑ प्रच्यु॒तो वा ए॒षो-

ऽस्माल्लोकादगतो देवलोकं यो दीक्षितोऽन्तरेव नवनीतन्तस्मान्नवनीतेनाभ्यङ्केऽनुलोमं यजुषा
व्यावृत्त्या इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य कनीनिका परापतत्तदाञ्जनमभवद्यदाङ्के चक्षुरेव भ्रातृव्यस्य
वृङ्के दक्षिणम्पूर्वमाङ्के (५)

सव्य९ हि पूर्वम्मनुष्या आञ्जते न नि धावते नीव हि मनुष्या धावन्ते पञ्च
कृत्व आङ्के पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धे परिमितमाङ्केऽपरिमित९ हि
मनुष्या आञ्जते सतूलयाङ्केऽपतूलया हि मनुष्या आञ्जते व्यावृत्त्यै यदपतूलयाञ्जीत वज्रं
इव स्यात्सतूलयाङ्के मित्रत्वाय (६)

इन्द्रो वृत्रमहन्त्सोऽ३ पोऽ३ भ्यग्नियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय९ सदेवमासीत्तदपोदक्रामते
दर्भा अभवन् यद्भर्मपुञ्जीलैः पवयति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनम्पवयति
द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनम्पवयति त्रिभिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकैः
पवयति पञ्चभिः (७)

पवयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञायैवैनम्पवयति षड्भिः पवयति षड्वा ऋतव
ऋतुभिरेवैनम्पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दा९सि छन्दाभिरेवैनम्पवयति नवभिः पवयति
नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनम्पवयत्येकविंशत्या पवयति दश हस्त्या अङ्गुलयो दश
पद्मा आत्मैकविंशो यावानेव पुरुषस्तमपरिवर्गम् (८)

पवयति चित्पतिस्त्वा पुनात्वित्याह मनो वै चित्पतिर्मनसैवैनम्पवयति वाक्पतिस्त्वा
पुनात्वित्याह वाचैवैनम्पवयति देवस्त्वा सविता पुनात्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनम्पवयति
तस्य ते पवित्रपते पवित्रेण यस्मै कम्पुने तच्छंकेयमित्याहाशिषमेवैतामा शास्ते॥ (९)

अतीकाशान्करोत्यवैशयन्तीर्थे स्नाति प्रघातो मनुष्याणान्तद्वा आङ्के मित्रत्वाय
पञ्चभिरपरिवर्गमष्टाचत्वारिंशच्च॥ [१]

यावन्तो वै देवा यज्ञायापुनत् त एवाभवन् य एवं विद्वान् यज्ञाय पुनीते भवत्येव
बहिः पवयित्वान्तः प्र पादयति मनुष्यलोक एवैनम्पवयित्वा पूतन्दैवलोकम्प्र णयत्यदीक्षित
एक्याहुत्येत्याहुः सुवेण चतस्रो जुहोति दीक्षितत्वाय सुचा पञ्चमीं पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ
यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्ध आकृत्यै प्रयुजेऽग्नये (१०)

स्वाहेत्याहाकृत्या हि पुरुषो यज्ञमभि प्रयुङ्के यजेयेति मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्याह

मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छति सरस्वत्यै पूर्णोऽग्नये स्वाहेत्याहु वाग्वै सरस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प यङ्क् आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहु या वै वर्ष्यास्ताः (११)

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्विव्या आपोऽशान्ता इमल्लोकमा गच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहुस्मा एवेनां लोकाय शमयति तस्माच्छान्ता इमल्लोकमा गच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याहु द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृहस्पतिर्नो हविषा वृधातु (१२)

इत्याहु ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमव रुद्धे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्याहु यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मुखः प्र यजुरर्ह्मिनात्प्र साम तमृगुदयच्छद्यदृगुदयच्छतदौर्द्वहणस्यौर्द्वहणत्वमृचा (१३)

जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छन्दसा मुदयच्छदित्याहुस्तस्मादनुष्टुभा जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वाथ्सबन्धान्युदयच्छन्त्रित्याहुस्तस्माद्द्वादशभिर्वाथ्सबन्धविदो दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवैनं सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्याहु सावित्र्यैतेन मतो वृणीत सख्यम् (१४)

इत्याहु पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इषुध्यसीत्याहु वैश्वदेव्यैतेन द्युमन्नं वृणीत पुष्यस इत्याहु पौष्ण्यैतेन सा वा एषर्ख्सर्वदेवत्या यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं देवताभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती सा वा एषर्ख्सर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं छन्दाभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदं सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्वाव रुद्ध एकस्मादक्षरादनोत्तमप्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनोत्तन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्टैः (१६)

अग्नये ता वृधात्वृचा सख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥

ऋग्वेदोऽमे वै देवेभ्यो यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णो रूपं कृत्वापक्रम्यातिष्ठतान्तैऽमन्यन्त यं वा इमे उपावृथ्स्यतः स इदं भविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय देवानुपावर्ततामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष साम्नो यत्कृष्णमृग्वेदस्योऽशिल्पं स्थ इत्याहर्ग्वेदोऽमे एवाव रुन्ध एषः (१७)

वा अहो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवैनयोस्तत्र न्यक्तं तदेवाव रुद्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवेन दीक्षयतीमाधियः शिक्षमाणस्य देवेत्याह यथायजुरेवैतद्बर्ध्ना वा एष यदीक्षित उल्बं वासः प्रोर्णुते तस्मात् (१८)

गर्भाः प्रावृता जायन्ते न पुरा सोमस्य क्रयादपोर्ण्वीत यत्पुरा सोमस्य क्रयादपोर्ण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुकाः स्युः क्रीते सोमेऽपोर्णुते जायंत एव तदथो यथा वसीयाः सम्प्रत्यपोर्णुते तादृगेव तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत ते शरा अभवन्नूगैर्वै शरा यच्छ्रमयी (१९)

मेखला भवत्यूर्जमेवाव रुद्धे मध्यतः सन्नहति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः संनहति मेध्यं चैवास्यामेध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रम्प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्पर्धस्तृतीयः रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

यैऽन्तःशरा अशीर्यन्त ते शरा अभवन्तच्छुराणां शरत्वं वज्रो वै शराः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यच्छ्रमयी मेखला भवति वज्रैर्णैव साक्षात्क्षुध्मभ्रातृव्यम्मध्यतोऽपि हते त्रिवृद्धवति त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जुनाव्यावृत्त्यै मेखलया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण पत्नीमिधुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ताः समभवत्तदिन्द्रोऽजायत्सोऽमन्यत यो वा इतो जनिष्यते स इदम्भविष्यतीति ताम्प्राविंशत्तस्या इन्द्र एवाजायत सोऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते स इदम्भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिन्त्वा सूतवंशाभवत्तत्सूतवंशायै जन्म (२२)

ता हस्ते न्यवेष्टयत् ताम्मुग्धेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्रस्य योनिं रसि मा मा हिंसीरिति कृष्णविषाणाम्प्र यच्छति सयोनमेव यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणाः

सयोनिमिन्द्रः सयोनिर्त्वायं कृष्यै त्वां सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपृथ्या ओषधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तैन (२३)

कण्डूयेतं पामनम्भावुकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मर्येत नग्नम्भावुकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयते-
ऽपिगृह्यं स्मर्यते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतौः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा
दक्षिणाभ्यो नेतौः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दक्षिणासु
चात्वाले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं योनिः कृष्णविषाणा योनावेव
योनिन्दधाति यज्ञस्य सयोनिर्त्वायं॥ (२४)

रुन्ध एष तस्माच्छ्रमयी यूपस्तृतीयमिधुनत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

वावै देवेभ्योऽप्राक्कामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविशत्थैषा वाग्वनस्पतिषु वदति
या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां यदीक्षितदण्डम्रयच्छति वाचमेवावं रुन्ध औदुम्बरो
भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवावं रुद्धे मुखेन सम्मितो भवति मुखत एवास्मा ऊर्जं दधाति
तस्मान्मुखत ऊर्जा भुञ्जते (२५)

क्रीते सोमं मैत्रावरुणाय दण्डम्र यच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तादृत्विग्भ्यो
वाचं विभजति तामृत्विजो यजमाने प्रतिं स्थापयन्ति स्वाहा यज्ञमनसेत्याह मनसा
हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञः
स्वाहोरोन्तरिक्षादित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहा यज्ञं वातादारभ इत्याहायम् (२६)

वाव यः पवते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रभते मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य
धृत्या अदीक्षिष्टयम्ब्राह्मण इति त्रिरुपाश्वाह देवेभ्य एवेनम्प्राह त्रिरुचैरुभयेभ्य एवेनं
देवमनुष्येभ्यः प्राह न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं
विच्छिन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै दीक्षितो यज्ञमेवाभि
वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्विष्णवीमृचमनु ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सं तनोति
दैवीन्धियंमनामह इत्याह यज्ञमेव तन्म्रदयति सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युष्टिमेवावं
रुद्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होत्व्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो

यज्ञहुयाद्यजमानस्यावदाय जुहुयाद्यन्न जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्षं जुहोति तत्रेव हुतं नेवाहुतं स्वपन्तं वै दीक्षितं रक्षांसि जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्वं सु जागृहि वयं सु मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वपिति रक्षसामपंहत्या अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे व्रतपा असीत्याहाग्निरिव देवानां व्रतपतिः स एवेनं व्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्याह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहेतं हि यज्ञेष्वीड्यतेऽपु वै दीक्षिताध्मुषुपुषं इन्द्रियं देवताः कामन्ति विश्वं देवा अभि मामाववृत्रत्रित्याहेन्द्रियेणैवेन देवताभिः सं नयति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावन्त एव पशूनभि दीक्षेत् तावन्तोऽस्य पशवः स्यू रास्वेयत् (३१)

सोमा भूयो भूरेत्याहापरिमितानेव पशूनं रुद्धे चन्द्रमसि मम भोगाय भवेत्याह यथादेवतमेवैनाः प्रति गृह्णाति वायवै त्वा वरुणाय त्वेति यदेवमेता नानुदिशेदयथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवताभ्यो वृश्चेत् यदेवमेता अनुदिशति यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति न देवताभ्य आ (३२)

वृश्चेते देवीरापो अपां नपादित्याह यद्वो मेध्यं यज्ञियं सदेवं तद्वो मावं क्रमिषमिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषमित्याह सेतुमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयच्छिन्द्याद्भुञ्जेऽग्निराह देव इयदेवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

देवा वै देवयजनमध्यवसाय दिशो न प्राजानन्तेऽज्ञं न्योन्यमुपाधावन्त्वया प्र जानाम त्वयेति तेऽदित्या समंघ्रियन्त त्वया प्र जानामेति साब्रवीद्वरं वृणै मत्रायणा एव वो यज्ञा मदुदयना असन्निति तस्मादादित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयः पञ्च देवता यजति पञ्च दिशो दिशाम्रज्ञात्यै (३४)

अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धे पथ्याऽ स्वस्तिमयजन्प्राचीमेव तया दिशम्प्राजानन्नग्निना दक्षिणा सोमैर्न प्रतीची सवित्रोदीचीमदित्योर्ध्वाम्पथ्याऽ स्वस्तिं यजति प्राचीमेव तया दिशम्प्रा जानाति पथ्याऽ स्वस्तिमिद्वाग्नीषोमौ यजति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदग्नीषोमौ ताभ्यामेवानुं पश्यति (३५)

अग्नीषोमाविद्वा सवितारं यजति सवितुप्रसूत एवानु पश्यति सवितारमिद्वादिति यजतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रतिष्ठायानु पश्यत्यदितिमिद्वा मारुतीमृचमन्वाह मरुतो वै देवानां विशो देवविशं खलु वै कल्पमानम्मनुष्यविशमनु कल्पते यन्मारुतीमृचमन्वाह विशां क्लृप्त्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रयाजवदननूयाजम्प्रायणीयं कार्यमनूयाजवत् (३६)

अप्रयाजमुदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्ततिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानन्तरियादात्मानमन्तरियाद्यदनूयाजानन्तरियात् खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु (३७)

परा भवति प्रयाजवदेवानूयाजवत्प्रायणीयं कार्यम्प्रयाजवदननूयाजवदुदयनीयं नात्मानमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पराभवति न यजमानः प्रायणीयस्य निष्कास उदयनीयमभि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्ततिर्याः प्रायणीयस्य याज्या यत्ता उदयनीयस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुकः स्याद्याः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञात्ये पश्यत्यनूयाजवद्यजमानोऽनु पुरोनुवाक्यास्ता अष्टौ च॥ [५]

कद्रूश्च वै सुपर्णी चात्मरूपयोरस्पर्धेताः सा कद्रूः सुपर्णीमजयत्साब्रवीत्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर तेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूरसौ सुपर्णी छन्दांसि सौपर्ण्याः साब्रवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्बिभृतस्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर तेनात्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इति मा कद्रूरवोचदिति जगत्युदपतच्चतुर्दशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरौ अमीयेताः सा पशुभिश्च दीक्षया चागच्छतस्माज्जगती छन्दसाम्पशव्यतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोप नमति त्रिष्टुगुदपतत्रयोदशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरौ अमीयेताः सा दक्षिणाभिश्च (४०)

तपसा चागच्छतस्मात्रिष्टुभो लोके माध्यदिने सवने दक्षिणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्याहुयः स्वं ददातीति गायत्र्युदपतच्चतुरक्षरा सत्यजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यरुद्ध तदजाया अजत्वः सा सोमं चाहरच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा समपद्यत

ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मात्सत्याद्वायत्री कनिष्ठा छन्दसा५ सती यज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखं पर्येत तस्मात्तेजस्विनीतमा पृथ्वा द्वे सवने समगृह्णाम्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदधयत्तस्माद्वे सवने शुक्रवती प्रातःसवनं च माध्यदिनं च तस्मात्तृतीयसवनं ऋजीषमभि पुंष्वन्ति धीतमिव हि मन्यन्ते (४२)

आशिरमव नयति सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनत्त५ सोममाह्रियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवसत्तस्मात्तिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमो वसति ते देवा अब्रुवन्स्त्रीकामा वै गन्धर्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाच५ स्त्रियमेकहायनीं कृत्वा तया निरक्रीणन्त्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धर्वेभ्यः (४३)

अपक्रम्यातिष्ठत्द्रोहितो जन्म ते देवा अब्रुवन्नपं युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावर्तते वि ह्यामहा इति ब्रह्मं गन्धर्वा अवदन्नगायं देवाः सा देवान्गायत उपावर्तत तस्माद्गायन्त५ स्त्रियः कामयन्ते कामुका एन५ स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानपि जन्येषु भवति तेभ्य एव ददत्युत यद्बहुतयाः (४४)

भवन्त्येकहायन्या क्रीणाति वाचैवैन५ सर्वया क्रीणाति तस्मादेकहायना मनुष्या वाचं वदन्त्यकूटयाऽकर्णयाऽ काणयाऽश्लोण्याऽसप्तशफया क्रीणाति सर्वयैवैनं क्रीणाति यच्छेतया क्रीणीयादुश्चर्मा यजमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको यजमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रप्री स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुण्या पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूप५ स्वयैवैनं देवतया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धर्वेभ्यो बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥—[६]

तद्धिरण्यमभवत्तस्मादद्ध्यो हिरण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त इति यद्धिरण्यं घृतैऽवधाय जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतं तेजो हिरण्यमियं तै शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याहु सतैजसमेवैन५ सतनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भरत्येवैनं यदबद्धमवदध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुकाः स्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणां धृत्यै निष्टक्यम्बधाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यत्सोमक्रयणी जूरसीत्याहु

यद्धि मनसा जवते तद्वाचा वदति धृता मनसेत्याह मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णव इत्याह (४७)

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञायैवेनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रसव इत्याह सवितृप्रसूतामेव वाचमव रुन्दे काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षाःसि जिघाःसन्त्येष खलु वा अरक्षोहतः पन्था योऽग्रेष्व सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्रेरक्षणः कनीनिकामित्याह य एवारक्षोहतः पन्थास्तः समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यथ्सौमक्रयणी चिदसि मनासीत्याह शास्त्यैवेनामेतत्तस्माच्छ्रुष्टाः प्रजा जायन्ते चिदसीत्याह यद्धि मनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याह यद्धि मनसाभिगच्छति तत्करोति धीरसीत्याह यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याह यज्ञियामेवेनां करोति क्षत्रियासीत्याह क्षत्रिया ह्येषादितिरस्युभयतःशीर्ष्णीत्याह यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह यदबद्धा स्यादयता स्याद्यत्पदिबद्धानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको यजमानः स्यात् (५०)

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्रात्वित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवेनां पदि बंध्राति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै पूषेमामेवास्या अधिपामकः समष्ट्या इन्द्रायाध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यक्षं करोति (५१)

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवेनया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्याह देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्राय सोममित्याहेन्द्राय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराच्येव सौमक्रयणीयाद्बुद्धस्त्वा वर्तयत्वित्याह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै परस्ताद्वधात्यावृत्त्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्बुद्धस्य कीर्तयति मित्रस्य पथेत्याह शान्त्यै वाचा वा एष वि क्रीणीते यः सौमक्रयण्या स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सह रथेत्याह वाचैव विक्रीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुपदासुकास्य वाग्भवति य एवं वेद॥ (५३)

सतनुं विष्णव इत्याह समारोहति ध्यायति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति क्रूरो वेद॥[७]

षट्पदान्यनु नि क्रामति षडहं वाङ्माति वदत्युत संवत्सरस्यायने यावत्येव वाक्तामव

रुद्धे सप्तमे पदे जुहोति सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्वाव रुद्धे सप्त ग्राम्याः पशवः सप्ताण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्धौ वस्यसि रुद्रासीत्याह रूपमेवास्या एतन्महिमानम् (५४)

व्याचष्टे बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वित्व्याह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रुद्धे रुद्रो वसुभिरा चिकेवित्व्याहावृत्तै पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजनं इत्याह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यदेवयजनमिडायाः पद इत्याहेडाये ह्येतत्पदं यत्सोमक्रयण्यै घृतवन्ति स्वाहा (५)

इत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीडयत् तस्मादेवमाह यदध्वर्युरनग्रावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्याह रक्षसामपहत्यै (५६)

इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैवं द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै पदं यावत्सूतं सं वपति पशून्वाव रुद्धेऽस्मे राय इति सं वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरैति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति यजमान एव रयिं दधाति तोते राय इति पत्न्या अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव तत्त्वर्धमती ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पशूनामिन्धुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिन्नैके पशुमान्स्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन्नैके पशुमान्स्यादुभयोरुप वपत्युभयोरुवेन्नैकयोः पशुमन्तं करोति॥ (५८)

महिमानं स्वाहापहत्या अध्वर्युर्धीयते चतुर्विंशतिश्च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषधीनां राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्वसितं निष्विदति तादृगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाक्षत्रापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुंकोऽध्वर्युः स्यात्क्षोधुंको यजमानः सोमविक्रयिन्सोमं शोधयेत्येव ब्रूयाद्यदीतरम् (५९)

यदीतरमुभयैनेव सोमविक्रयिणमर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी क्षोधुंकोऽरुणो ह

स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृतीयसवनमव रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवाव रुन्धे पशवो हि तृतीयः सवनं यङ्कामयैतापशुः स्यादित्युक्षतस्तस्य मिमीतुर्क्षं वा अपशव्यमपशुरेव भवति यं कामयैत पशुमान्धस्यात् (६०)

इति लोमतस्तस्य मिमीतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशूनं रुन्धे पशुमानेव भवत्युपामन्ते क्रीणाति सरंसमेवैनं क्रीणात्यमात्योऽसीत्याहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह इत्याह शुक्रो ह्यस्य ग्रहोऽनुसाच्छ याति महिमानमेवास्याच्छ यात्यनंसा (६१)

अच्छ याति तस्मादनेवाह्यं समे जीवनं यत्र खलु वा एतः शीरष्णा हरन्ति तस्माच्छीरपहार्यं गिरौ जीवनमभि त्यं देवः संवितारमित्यतिच्छन्दसर्चा मिमीतेऽतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वभिरेवैनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसर्चा मिमीते वर्ष्मैवैनं समानानां करोत्येकैकयोऽर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनम्मिमीते तस्मान्नानावीर्या अङ्गुलयः सर्वास्वङ्गुष्ठमुप नि गृह्णाति तस्मात्समावद्वीर्योऽन्याभिर्ङ्गुलिभिस्तस्मात्सर्वा अनु सं चरति यत्सह सर्वाभिर्मिमीत सङ्क्षिष्टा अङ्गुलयो जायेरन्नेकैकयोऽर्गम्मिमीते तस्माद्विभक्ता जायन्ते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वस्तूष्णीम् (६३)

दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्त्रं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे यद्यजुषा मिमीते भूतमेवाव रुन्धे यत्तूष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव सोमः स्याद्यावन्तम्मिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहति सदस्यानेवान्वाभजति वाससोप नहति सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति पशवो वै सोमः प्राणाय त्वेत्युप नहति प्राणमेव पशुषु दधाति व्यानाय त्वेत्यनु शृन्थति व्यानमेव पशुषु दधाति तस्मात्स्वपन्तं प्राणा न जहति॥ (६५)

इतरम्पशुमान्धस्याद्यात्यनंसोऽर्गन्तूष्णीः संवदेवत्यं वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

यत्कलयां ते शफेनं ते क्रीणानीति पणेतार्गोअर्घः सोमं कुर्यादार्गोअर्घं यजमानमार्गोअर्घमध्वर्युङ्गोस्तु महिमानं नावं तिरेद्ववां ते क्रीणानीत्येव ब्रूयादोअर्घमेव

सोमं करोति गोअर्घं यजमानं गोअर्घमध्वर्युन्न गोर्महिमानमव तिरत्यजयां क्रीणाति सतपसमेवैनं क्रीणाति हिरण्येन क्रीणाति सशुक्रमेव (६६)

एनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवैनं क्रीणात्यृषभेण क्रीणाति सेन्द्रमेवैनं क्रीणात्यनुडुहां क्रीणाति वह्निर्वा अनङ्गान् वह्निनैव वह्निं यज्ञस्य क्रीणाति मिथुनाभ्यां क्रीणाति मिथुनस्यावरुद्धौ वासंसा क्रीणाति सर्वदेवत्यं वै वासुः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यः क्रीणाति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्धे (६७)

तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्ण इत्याह पशुभ्य एव तदध्वर्युर्नि हुत आत्मनोऽनात्रस्काय गच्छति श्रियं प्र पशूनांप्रोति य एव वेदं शुक्रं ते शुक्रेण क्रीणामीत्याह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन हिरण्येन सोममक्रीणन्तर्दभीषहा पुनराददत् को हि तेजसा विक्रेष्यत् इति येन हिरण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तर्दभीषहा पुनरा ददीत् तेजं एवात्मन्धत्तेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तम् इत्याह ज्योतिरेव यजमाने दधाति तमसा सोमविक्रयिणमर्पयति यदनुपग्रथ्य हन्यादन्दशूकास्ताः समाः सर्पाः स्युरिदमहः सर्पाणां दन्दशूकानां ग्रीवा उपं गग्रामीत्याहादन्दशूकास्ताः समाः सर्पा भवन्ति तमसा सोमविक्रयिणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्याहेते वा अमुष्मिँल्लोके सोममरक्षन्तेभ्योऽधि सोममाहरन् यदेतेभ्यः सोमक्रयणाननुदिशेदकीतोऽस्य सोमः स्यान्नास्येतैऽमुष्मिँल्लोके सोमः रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोमक्रयणाननुदिशति कीतोऽस्य सोमो भवत्येतैऽस्यामुष्मिँल्लोके सोमः रक्षन्ति॥ (७०)

सशुक्रमेव रुन्ध इति येन हिरण्येन स्वानं चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

वारुणो वै कीतः सोम उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा विंश दक्षिणमित्याह देवा वै यः सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवता एवान्वाग्भ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो ३ ह्येतर्हि सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्वि वा एनमेतर्दधयति यद्वारुणः सन्तम्मेत्रं करोति वारुण्यर्चा सादयति स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पर्यानहति सर्वदेवत्यं वै वासुः सर्वाभिरेव (७२)

ए॒नं दे॒वता॑भिः॒ सम॑र्धय॒त्यथो॑ रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै॒ वने॑षु॒ व्यन्तरि॑क्षं॒ तता॑नेत्याह॒ वने॑षु हि॒ व्यन्तरि॑क्षं॒ ततान्॑ वाज॒मर्व॑श्चि॒वत्याह॑ वाज॒ः ह्यर्व॑श्च॒सु पयो॑ अ॒घ्निया॑स्चि॒वत्याह॑ पयो॒ ह्य॒घ्निया॑सु॒ हृश्च॑ क्र॒तुमि॒त्याह॑ हृश्च॒ हि क्र॒तुं वरु॑णो वि॒क्ष्वग्नि॑मि॒त्याह॑ वरु॑णो हि वि॒क्ष्वग्नि॑न्दि॒वि सूर्य॑म् (७३)

इत्या॑ह दि॒वि हि सूर्य॑ः सोम॑मद्रा॒वित्या॑ह ग्रावा॑णो वा अ॒द्रय॑स्तेषु वा ए॒ष सोम॑ दधाति॒ यो यज॑ते॒ तस्मा॑दे॒वमा॒होदु॑ त्य॒ जात॑वेद॒समि॑ति॒ सौर्य॑र्चा कृ॒ष्णाजि॑नम्प्र॒त्यान॑ह्यति॒ रक्ष॑साम॒पंह॑त्या॒ उस्मा॑वेत॒ धूर्षा॑हा॒वित्या॑ह यथा॒यजुरे॑वैतत्प्र च्य॑वस्व भुव॒स्पत॑ इत्या॑ह भू॒ताना॑ः हि (७४)

ए॒ष प॒तिर्वि॒श्वान्य॑भि॒ धामा॑नीत्याह॒ विश्वा॑नि॒ ह्ये ३ षौऽभि॑ धामा॑नि प्र॒च्यवंते॑ मा॒ त्वां परि॑प॒री वि॑द॒दित्या॑ह॒ यदे॒वादः॑ सोम॑मा॒ह्रिय॑माणं॒ गन्ध॑र्वो वि॒श्वाव॑सुः॒ पर्य॑मु॒ष्णात्त॑स्मा॒देव॑मा॒हाप॑रि॒मोषा॑य॒ यज॑मानस्य॒ स्व॒स्त्यय॑न्य॒सीत्या॑ह॒ यज॑मानस्यै॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वा॒रम्भो॑ऽन॒वच्छि॑त्यै॒ वरु॑णो वा ए॒ष यज॑मानम॒भ्यैति॑ यत् (७५)

क्रा॒तः सोम॑ उप॒नद्धो॑ नमो॑ मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्य॒ चक्ष॑स॒ इत्या॑ह॒ शान्त्या॑ आ सोम॑म॒ वह॑न्त्य॒ग्निना॑ प्र॒ति तिष्ठ॑ते॒ तौ सम्भ॑वन्तौ॒ यज॑मानम॒भि सम्भ॑वतः॒ पुरा॑ खलु॒ वावैष मे॑धा॒यात्मान॑मा॒रभ्य॑ चरति॒ यो दी॑क्षि॒तो यद॑ग्री॒षोमी॑यम्प॒शुमा॑ल॒भंत॑ आ॒त्मनि॑ष्क्रय॑ण ए॒वास्य॑ स तस्मा॑त्तस्य॒ नाश्य॑ पुरु॒षनि॑ष्क्रय॑ण इव॒ ह्यथो॑ खल्वा॒हुरग्री॑षोमा॒भ्यां वा इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्ति यद॑ग्री॒षोमी॑यम्प॒शुमा॑ल॒भन्ते॑ वा॒त्रघ्न॑ ए॒वास्य॑ स तस्मा॑द्वा॒श्यं वा॒रुण्य॑र्चा परि॑ चरति॒ स्वयै॑वेन॒ देव॑त॒या परि॑ चरति॥ (७६)

अ॒न्वा॒रभ्यो॑श्च॒र्वाभि॑रे॒व सूर्य॑ भू॒ताना॑ः ह्येति॑ यदा॑हः स॒प्तवि॑ंशतिश्च॥ [११]

यदु॒भौ दे॑वा॒सुरा मि॑थस्तेषां॒ सुव॑र्गं॒ यद्वा अ॑नी॒शानः॑ पु॒रोह॑विषि॒ तेभ्यः॑ सो॒तर॑वेदि॒र्बद्धं॑ दे॒वस्या॒ग्निः शिरो॑ वा ए॒काद॑श॥ [१२] यदु॒भावि॒त्याह॑ दे॒वानां॑ य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ न रथा॑य॒ यज॑मानाय॒ पर॑स्ता॒र्वाची॑त्र॒वंपश्चा॑शत्॥ 59॥ यदु॒भौ दु॒ह ए॒वैना॑म्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृह्णीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य यथानांगतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनुङ्गान्भवत्यविमुक्तोऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्ततैः पत्न्यन्वारभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्न्यैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्विष्वै राजानुचरैरागच्छति सर्वभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञोऽनुचराण्यग्रेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्र्यै त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति पञ्च कृत्वौ गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियत इति यदेवादः सोममा (३)

अहरत्तस्माद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवकपालः पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमैः सम्यक्तास्तेजस्त्रिवृतेज एव यज्ञस्य शीर्षं दधाति नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता प्राणेन सम्यक्तास्त्रिवृद्वै (४)

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षं दधाति प्रजापतेर्वा एतानि पक्षाणि यदश्ववाला ऐक्ष्वी तिरश्ची यदाश्ववालः प्रस्तरो भवत्यैक्ष्वी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा निष्कावमादन्ते देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन कुर्वीतेति ते कार्ष्ण्यमयान्परिधीन् (५)

अकुर्वत तैर्वै ते रक्षास्यपाग्नत यत्कार्ष्ण्यमयाः परिधयो भवन्ति रक्षसामपहत्यै सस्पर्शयति रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षास्यपहन्त्यूर्ध्वं समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षास्यपहन्ति यजुषान्यां

तूष्णीमन्यामिन्थुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय इति यदग्नावग्निमन्थित्वा प्रहरति तेनैवाग्नयं आतिथ्यं क्रियतेऽथो खल्वहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्धविरासाद्याग्निमन्थति हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

परिया एव जगत्या आ त्रिवृद्वे परिधीन् वदन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ ३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्तेऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदमभ्रातृव्येभ्यो रध्यामो यन्मिथो विप्रियाः स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स निर्ऋच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनप्रिणामप्रथमो द्रुह्यति स आर्तिमाच्छति यत्तानूनप्रः समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा हि ते तथ्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनप्र इत्याह तनुवो हि ते ताः समवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः समवाद्यन्त शक्नुन्नोजिष्ठयेत्याहौजिष्ठः हि ते तदात्मनः समवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्टः ह्येतदनाधृष्य देवानामोजः (१०)

इत्याह देवानाः २ ह्येतदोजोऽभिशस्तिपा अंनभिशस्तेन्यमित्याहभिशस्तिपा ह्येतदंनभिशस्तेन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह यथायजुरेवैतद्धृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्नन्तिकमिव खलु वा अस्थैतच्चरन्ति यत्तानूनप्रेणं प्रचरन्त्यः शुरः शुस्ते देव सोमा प्यायतामित्याह यत् (११)

एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेना प्याययत्या तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वेत्याहोभावेवेन्द्रं च सोमं चा प्याययत्या प्यायय सखीन्सून्या मेधयेत्याहृत्विजो वा अस्य सखायस्तानेवा प्याययति स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीय (१२)

इत्याहशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एतैऽस्माल्लोकाच्चवन्ते ये सोममाप्याययन्त्यन्तरिक्षदेवत्यो

हि सोम॑ आप्यायित॑ एष्टा॒ रायः॑ प्रेषे॒ भगा॑येत्याह॒ द्यावा॑पृथिवीभ्यामेव नमस्कृत्यास्मि॒ल्लोके॑
प्रति॑ तिष्ठन्ति देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा बिभ्यन्तेऽग्निम्प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वा
देवता॒ इति॑ ते (१३)

अग्निमेव वरूथं कृत्वासुरानभ्यभवन्नग्निमिव खलु वा एष प्र विंशति यो-
ऽवान्तरदीक्षामुपैति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव दीक्षया
पाति प्रजामवान्तरदीक्षया सन्तराम्मेखलाः समायच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा तत्प्रतो
भवति मदन्तीभिर्माजयते निर्ह्यग्निः शीतेन वारयति समिद्धे या तं अग्ने रुद्रिया तनूरित्याह
स्वयैवेन देवतया व्रतयति सयोनित्वाय शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आह॒ यदंशीयेति॑ तैऽग्न॒ एका॑दश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिष्ठः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रजताऽथ हरिणी ता देवा
जेतुन्नाशंकुवन्ता उपसदेवाजिगीषन्तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं
जयन्तीति त इषुः समंस्कृवताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजन्तंऽब्रुवन्क
इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा अहमेव
पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्रुद्रः पशूनामधिपतिस्ताः रुद्रोऽवासृजत्स तिस्रः
पुरो भित्त्वैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत यदुपसद उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै
नान्यामाहुतिम्पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्यामाहुतिम्पुरस्ताञ्जुहुयात् (१६)

अन्यन्मुखं कुर्यात्सुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै पराङ्तिक्रम्य जुहोति
परांच एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो भ्रातृव्यान् प्राणुदते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति
प्रणुद्यैवैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः प्रातरुपसदं
उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायः रात्रियै ताभिर्यस्यायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान् प्राणुदते याः प्रातर्याज्याः स्युस्ताः
सायम्पुरोनुवाक्याः कुर्यादयांतयामत्वाय तिस्र उपसद उपैति त्रयं इमे लोका इमानेव
लोकान्प्रीणाति षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति द्वादशाहीने सोम उपैति
द्वादश मासः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणाति चतुर्विंशतिः सम् (१८)

पृच्छन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्याराग्रामवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः
कामयेतास्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादित्येकमग्रेऽथे द्वावथ त्रीनथ चतुर एषा वा
आराग्रावान्तरदीक्षास्मिन्नेवास्यै लोकेऽर्धुकम्भवति पुरोवरीयसीमवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः
कामयेतामुष्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादिति चतुरोऽग्रेऽथ त्रीनथ द्वावथैकमेषा वै
पुरोवरीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्नेवास्यै लोकेऽर्धुकम्भवति॥ (१९)

असिष्यतीति जुहुयात्सायम्प्रातरुपसदश्चतुर्विंशतिः सञ्चतुरोऽग्रे षोडश च॥ [३]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति य उपसदं उपयन्ति तेषां य उन्नयन्ते हीयन्त एव स
नोदनेषीति सूत्रीयमिव यो वै स्वार्थेतां यताः श्रान्तो हीयन्त उत स निष्प्रायं सह
वसति तस्मात्सकृदुत्तरीय नापरमुन्नयेत दधोन्नयेतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशूनं
रुन्दे (२०)

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णू रूपं कृत्वा स पृथिवीम्प्राविशन्त देवा
हस्तान्सुरभ्यैच्छन्तमिन्द्रं उपर्युपर्यत्यक्रामत्सोऽब्रवीत्को मायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं
दुर्गे हन्तेत्यथ कस्त्वमित्यहं दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं
वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्पुरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि यदि दुर्गे हन्तासीति स
दर्भपुञ्जीलमुद्ध्वं सप्त गिरीन्भित्त्वा तमहन्त्सोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहरेद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिन्दन्त तदेकं वेद्यं वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्रं आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा अब्रुवन्नस्त्वेव नो-
ऽस्यामपीति कियंदो दास्याम् इति यावदियं सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति
स इन्द्रः सलावृकी रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमाम्बिन्दन्त यदिमाम्बिन्दन्त
तद्वेद्यं वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अंवायं यजन्ते त्रिंशत्पदानि
पश्चात्तिरश्नी भवति षट्त्रिंशत्प्राची चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्नी दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्ध उद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति
तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बर्हिषं

उत्तरबृहिः स्तृणाति प्रजा वै बृहिर्यजमान उत्तरबृहिर्यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिशते यद्वादश साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रोऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य सवीर्यत्वायाथो सलोम क्रियते वृथसस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपेत्यथ द्वावथ त्रीनथ चतुर एतद्वै (२५)

क्षुरपंवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यानुदत्ते प्रतिं जनिष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे स्तनान्ब्रतमुपेत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं तपस्यः सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजयां पशुभिर्व्यागू राजन्यस्य व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपः समृद्ध्या अमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य रूपम्पुष्ट्यै पयो ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव तेजः पयं आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष यदीक्षितो यदस्य पयो व्रतम्भवत्यात्मनमेव तद्वर्धयति त्रिव्रतो वै मनुंरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनोव्रतमासीत्पाकयज्ञस्य रूपम्पुष्ट्यै प्रातश्च सायं चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्तेऽभवन्सुवर्गं लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे व्रतम्भवति मध्यतो वा अत्रेन भुङ्गते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यदीक्षितो योनिर्दीक्षितविमितं यदीक्षितो दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः स्कन्दति तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष वै व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यदीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरोऽनुत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै यजमानस्यायतनं स्व एवायतने शयेऽग्निमभ्यावृत्यं शये देवता एव यज्ञमभ्यावृत्यं शये॥ (२९)

एतद्वै क्रूर इवेकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैनुमुत्तरो यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं जयदित्येतद्वै पुरोहविर्देवयजनं यस्य होता प्रातरनुवाकमनुब्रुवन्नग्निमप आदित्यमभि विपश्यत्युपैनुमुत्तरो यज्ञो नमत्यभि सुवर्गं लोकं जयत्याप्ते देवयजने याजयेद्भातृव्यवन्तम्पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कर्तुं वा यावन्नानसे यातवै (३०)

न रथायैतद्वा आसं देवयजनमाप्रोत्येव भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्य आप्रोत्येकोन्नते देवयजने याजयेत्पशुकाममेकोन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः पशूनसृजन्तान्तरा सदोहविधिने उन्नतः स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते देवयजने याजयेत्सुवर्गकामं त्र्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च गार्हपत्यं चैतद्वै त्र्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं यथ्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशून् (३२)

अव रुद्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने याजयेद्यं कामयेत निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यथ्सदृश्यै सत्या ऋक्षत्रिरऋत्यैवास्य यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा तल्पे वा मीमांसेरन्नाचीनमाहवनीयात्प्रवृणः स्यात्प्रतीचीनं गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भृतिकामं कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावथ्स्यति त इदम्भविष्यन्तीति तामुपांमन्नयन्त साब्रवीद्वरं वृणै सर्वान्मया कामान्व्यश्नवथ पूर्वा तु माऽग्नेराहुतिरश्नवता इति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्नेर्व्याधारयन्ति वारैवृतः हंस्यै शम्यया परि मिमीते (३४)

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुद्धे वित्तायनी मेऽसीत्याह वित्ता ह्येनानावत्तित्तायनी मेऽसीत्याह तित्कान् ह्येनानावदवतान्मा नाथितमित्याह नाथितान्

ह्येनानावदवतान्मा व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्निर्भो नाम (३५)

अग्रे अङ्गिर इति त्रिहरति य एवेषु लोकेष्वग्नयस्तानेवाव रुद्धे तूष्णीं चतुर्थं हरत्यनिरुक्तमेवाव रुद्धे सिंहीरसि महिषीरसीत्याह सिंहीरह्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठदुरु प्रथस्वोरु तै यज्ञपतिः प्रथतामित्याह यजमानमेव प्रजयां पशुभिः प्रथयति ध्रुवा (३६)

असीति सः हन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः शुम्भस्वेत्यव चोक्षति प्र च किरति शुद्धा इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पात्वित्याह दिग्भ्य एवेनां प्रोक्षति देवाश्चेदुत्तरवेदिरुपाववर्तीहैव वि जयामहा इत्यसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त तानिन्द्रघोषो वसुभिः पुरस्तादप (३७)

अनुदत् मनोजवाः पितृभिर्दक्षिणतः प्रचेता रुद्रैः पश्चाद्विश्वकर्मादित्यैरुत्तरतो यदेवमुत्तरवेदिं प्रोक्षति दिग्भ्य एव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्रणुदत् इन्द्रो यतीन्शालावृकेभ्यः प्रायच्छुतान्दक्षिणत उत्तरवेद्या आदन् यत्प्रोक्षणीनामुच्छिष्येत तद्दक्षिणत उत्तरवेद्यै नि नयेद्यदेव तत्र क्रूरं तत्तेन शमयति यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवेनमर्पयति॥ (३८)

मिमीते नाम ध्रुवाऽप शूचा त्रीणि च॥ [७]

सोत्तरवेदिरब्रवीत्सर्वान्मया कामान्व्यंशजवथेति ते देवा अकामयन्तासुरान्भ्रातृव्यान्भि भवेमेति तैऽजुहवुः सिंहीरसि सपत्नसाही स्वाहेति तेऽसुरान्भ्रातृव्यान्भ्यंभवन्ते-ऽसुरान्भ्रातृव्यान्भिभूयांकामयन्त प्रजां विन्देमहीति तैऽजुहवुः सिंहीरसि सुप्रजावनिः स्वाहेति ते प्रजामविन्दन्त ते प्रजां वित्त्वा (३९)

अकामयन्त पशून् विन्देमहीति तैऽजुहवुः सिंहीरसि रायस्पोषवनिः स्वाहेति ते पशून्विन्दन्त ते पशून् वित्त्वाऽ कामयन्त प्रतिष्ठां विन्देमहीति तैऽजुहवुः सिंहीरस्यादित्यवनिः स्वाहेति त इमाम्प्रतिष्ठामविन्दन्त त इमाम्प्रतिष्ठां वित्त्वाकामयन्त देवता आशिष उपेयामेति तैऽजुहवुः सिंहीरस्या वह देवान्देवयते (४०)

यजमानाय स्वाहेति ते देवता आशिष उपायन्पञ्च कृत्वो व्याघारयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धेऽक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै भूतेभ्यस्त्वेति सूचमुद्रुह्वाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्वाङ्गधेयन्तानेव तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम् (४१)

लोकानां विधृत्या अग्नेस्त्रयो ज्यायाः सो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौऽग्निरभिभेदित्यं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत स यां वनस्पतिष्ववसताम्पूतुद्रौ यामोषधीषु ताः सुगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वंस्यान्तरा शृङ्गे तं देवताः प्रेषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषान्तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति सौऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वे भ्रातरः प्रामेषतास्थानि शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्वभवद्यन्माः समुपमृतं तद्गुलु यदेतान्त्सम्भारान्त्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेरह्येतत्पुरीषं यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावेनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः परिधय इति॥ (४४)

वित्वा देवयत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिःशच्च॥ [८]

बद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्यं एवैनं करोति सावित्रियर्चा हुत्वा हविर्धानि प्र वर्तयति सवितृप्रसूत एवैनं प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो बद्धो यदक्षः स यदुत्सर्जद्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्ज्यत्सुवाग्देव दुर्याः आ वदेत्याह गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रमित्रत्वाय यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञः रक्षाःसि जिघाःसन्ति वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षाःस्यपं हन्ति यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुह्यादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षाःसि यज्ञः हन्त्युः (४६)

हिरण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्योऽध्वर्युर्भवति न यज्ञः रक्षाःसि घ्नन्ति प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्षन्मृथिव्या इत्याह वर्षं ह्येतत्पृथिव्या यद्वैवयजनं शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्वैविर्धानन्दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्पदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान

आशिषोऽव रुद्धे दण्डो वा औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिन्नद्यत्तृतीयं
छुदिरहविर्धाननयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं
विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह तस्मादेतावद्धा शिरो विष्युतं विष्णोः स्यूरसि
विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यमप्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
विस्त्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत् तस्मात्स विस्त्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्युतं विष्णोः षड्विंशतिश्च॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि
देवानामध्वर्यु आस्तां पृष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्रं इव वा एषा यदभिरभिरसि
नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डैकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितः
रक्षः परिलिखिता अरातय इत्याह रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ
वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय
त्वा पृथिव्यै त्वेत्याहैभ्य एवेनाल्लोकैभ्यः प्रोक्षति परस्ताद्वर्चां प्रोक्षति तस्मात् (५०)

परस्ताद्वर्चांमनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति कूरमिव वा एतत्करोति यत्खनन्त्यपोऽव
नयति शान्त्यै यवमतीरवं नयत्यूर्वे यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्ज्वोर्जः समर्धयति यजमानेन
सम्मितौदुम्बरी भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां सदनमसीति
बर्हिरवं स्तृणाति पितृदेवत्यम् (५१)

ह्येतद्यन्निखातं यद्वरहिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यां निखाता स्याद्वरहिरनवस्तीर्य
मिनोत्यस्यामेवैनोमिनोत्यथो स्वारुहमेवैनोङ्करोत्युदिवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषाल्लोकानां
विधृत्यै द्युतानस्त्वां मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो हं स्म वै मारुतो देवानामौदुम्बरीमिनोति
तेनैव (५२)

एनामिनोति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतद्धूतेन द्यावापृथिवी आ
पृणेत्यामित्यौदुम्बर्या जुहोति द्यावापृथिवी एव रसेनान्तद्यान्तमन्ववंसावयत्यान्तमेव यजमानं
तेजसाऽनत्तद्येन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्येन्द्रः हि देवतया सदा विश्वजनस्य छायेत्याह
विश्वजनस्य ह्येषा छाया यत्सदो नवच्छदि (५३)

तेजस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मितन्तेजस्त्रिवृतैजस्व्यैव भवत्येका-
दशछदीन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशछदि-
भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः
प्रजापतेरास्या एकविंशतिछदि प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या
उदरं वै सद ऊर्गुदुम्बरौ मध्यत औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति
तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि छदींषि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि
दक्षिणान्युत्तराणि करोति यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं यजमानादुत्तरो-
ऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि त्वा गिर्वणो गिर इत्याह
यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमसीत्याहैन्द्रं हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं
ग्रंथीयाद्यत्तं न विस्रंसयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत् तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवछदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधिर्धानं प्राणा उपरवा हविर्धानं खायन्ते तस्माच्छीरषन्प्राणा
अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः प्राणा रक्षोहणो वलगह्नो वैष्णवान्खनामीत्याह
वैष्णवा हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेपुं वलगान्न्यखनन्तान्बाहुमात्रे-
ऽन्वविन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो
यमेवास्मै तौ वलगं निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणत्ति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा न
सम्भिनत्ति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा अन्तरतः प्राणा यवमतीरवं
नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरवं स्तृणाति तस्माल्लोमशा
अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याधारयति तेजो वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो
दधाति हनू वा एते यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्त्यसंतृणो हि हनू अथो खलु
दीर्घसोमे सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधिर्धानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता मुखमाहवनीयो
नासिकोत्तरवेदिरुदरं सदो यदा खलु वै जिह्वा दध्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति

यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति तस्माद्विधानि चर्मत्रधि ग्रावंभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा प्रत्यञ्चः परेत्यु सदसि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह एवैनमियं वै विराद्वस्यै त्वक्कर्मोद्धोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो वृथा ऋत्विजो दुहन्ति सोमः पयो य एवं वेदं दुह एवैनम॥ (५९)

वृषामि यवमतीरवं नयति हविर्धानमेव त्रयोविंशतिश्च॥ [११]

चात्वालाश्वमुर्गाय यद्वैसर्जनानि वैष्णव्यर्चा पृथिव्यै साध्या इषे त्वेत्यग्निना पर्यग्नि पशोः पशुमालभ्य मेदसा सुचावेकादश॥ [१२] चात्वालाद्देवानुपैति मुञ्चति प्रहियमाणाय पर्यग्नि पशुमालभ्य चतुष्पादो द्विषष्टिः॥ 62॥ चात्वालात्पशुषु दधाति॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

चात्वालाद्धिष्ण्यानुपं वपति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञस्य सयोनित्वाय देवा वै यज्ञं पराजयन्त तमाग्नीध्रात्पुनरपाजयन्नेतद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदाग्नीध्राद्धिष्ण्यान् विहरति यदेव यज्ञस्यापराजितं तत एवैनम्पुनस्तनुते पराजित्यैव खलु वा एते यन्ति ये बहिष्पवमानः सर्पन्ति बहिष्पवमाने स्तुते (१)

आहाग्नीदग्नीन् वि हरं ब्रूहिः स्तृणाहि पुरोडाशाः अलं कुर्विति यज्ञमेवापजित्य पुनस्तन्वाना यन्त्यङ्गारैर्द्वे सर्वने वि हरति शलाकाभिस्तृतीयः सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनद्धिष्ण्या वा अमुष्मिन्लौके सोममरक्षन्तेभ्योऽधि सोममाहरन्तमन्ववायन्तं पर्यविशन् य एवं वेदं विन्दते (२)

परिवेष्टारन्ते सोमपीथेन व्यार्ध्यन्त ते देवेषु सोमपीथमैच्छन्त तां देवा अब्रुवन्द्देवे नामनी कुरुष्वमथ प्र वाप्स्यथ न वेत्यग्नयो वा अथ धिष्ण्यास्तस्माद्विनामा ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये नेदिष्ठम्पर्यविशन्ते सोमपीथं प्राप्तुवन्नाहवनीयं आग्नीध्रीयो होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषु जुह्वत्यतिहाय वषट्करोति वि हि (३)

एते सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताः स्ताभिः

प्राणुदन्त॑ याः प्रतीचीर्ये॑ पश्चादसुरा॑ आसन्ताऽस्ताभिरपा॑नुदन्त॑ प्राचीर॑न्या आहु॑तयो
हूयन्ते॑ प्रत्यङ्गासी॑नो धिष्णि॑या॒न्याघा॑रयति पश्चाच्चै॒व पुरस्ताच्च॑ यज॑मानो भ्रातृ॑व्यान् प्रुदते॑
तस्मात्परा॑चीः प्रजाः प्र वी॑यन्ते प्रतीचीः॑ (४)

जा॒यन्ते प्रा॑णा वा ए॒ते यद्धिष्णि॑या यदध्व॑र्युः प्रत्यङ्घि॑णियान॒तिसर्पे॑त्प्राणान्त्सं
कर्षे॑त्प्रमा॒युकः स्यान्नाभि॑र्वा ए॒षा यज्ञ॑स्य यद्धो॒तोर्ध्वः खलु॑ वै नाभ्यै॑ प्रा॒णोऽवा॑ङ्पानो
यदध्व॑र्युः प्रत्यङ्घो॒तार॑म॒तिसर्पे॑दपा॒ने प्रा॒णं दध्या॑त् प्रमा॒युकः स्यान्नाध्व॑र्युरु॒पं गाये॑द्वा॒र्गीर्यो
वा अध्व॑र्युर्यदध्व॑र्युरु॒पगाये॑दु॒द्गात्रे॑ (५)

वाच॑ꣳ सम्प्र यच्छेदु॒पदा॑सु॒कास्य॑ वा॒खस्या॑द्ब्रह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ नासऽस्थि॑ते सोमे॑ऽध्व॒र्युः
प्रत्यङ्ख॑सदोऽती॒यादथ॑ क॒था दाक्षि॑णानि होतु॑मेति॒ यामो॑ हि स तेषां॒ कस्मा॑ अहं दे॒वा
यामं॑ वा॒यामं॑ वा॒नु ज्ञास्य॑न्तीत्युत्तरे॒णाग्नी॑ध्रं प॒रीत्य॑ जुहोति दाक्षि॑णानि न प्रा॒णान्त्सं कर्ष॑ति
न्य॒न्ये धिष्णि॑या उ॒प्यन्ते॑ नान्ये या॒न्निव॑पति॒ तेन॑ तान्प्री॑णाति॒ यात्र नि॑वपति॒ यदनु॑दिशति॒
तेन॑ तान्॥ (६)

स्तुते वि॒न्दते॑ हि वी॑यन्ते प्रतीचीरु॒द्गात्र उ॒प्यन्ते॑ चतु॑र्दश च॥ [१]

सुव॑र्गाय वा ए॒तानि॑ लो॒काय॑ हूयन्ते यद्वैस॑र्जनानि द्वाभ्यां॑ गा॒रह॑पत्ये जुहोति
द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्या आ॒ग्नीध्रे॑ जुहोत्यन्तरि॑क्ष ए॒वा क्र॑मत आह॒वनी॑र्ये जुहोति
सुव॑र्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति दे॒वान् वै सु॑वर्गं लो॒कं य॒तो रक्षाऽस्य॑ जिघा॑ꣳसन्ते सोमे॑न
रा॒ज्ञा रक्षाऽस्य॑ प॒हत्या॑मु॒मात्मानं॑ कृ॒त्वा सु॑वर्गं लो॒कमा॑य॒त्रक्ष॑सामनु॒पला॑भा॒यात्तः सोमो॑
भव॑त्यथं (७)

वैस॑र्जनानि जुहोति रक्ष॑साम॒पहत्ये॑ त्वꣳ सोम॑ तनू॒कृद्भ्य इत्या॑ह तनू॒कृद्भ्यो
ऽन्य॑कृतेभ्य॒ इत्या॑हान्यकृ॒तानि॑ हि रक्षाऽस्युरु॒ यन्ता॑सि वरू॒थमि॑त्या॒होरु॑ णंस्कृ॒धीति॑
वा॒वैतदा॑ह जुषा॑णो अ॒मुरा॑ज्यस्य वे॒त्वित्या॑हा॒मुमे॒व यज॑मानं कृ॒त्वा सु॑वर्गं लो॒कं ग॑मयति
रक्ष॑सामनु॒पला॑भा॒या सोमो॑ ददते (८)

आ ग्रा॒व्ण आ वा॑य॒व्या॑न्या द्रो॒णक॑ल॒शमु॒त्पत्नी॑मा न॒यन्त्य॑न्वना॑ꣳसि प्र वर्त॑यन्ति
याव॑दे॒वास्या॑स्ति तेन॑ स॒ह सु॑वर्गं लो॒कमे॑ति न॒यव॑त्यर्चा॒ग्नीध्रे॑ जुहोति सुव॑र्गस्य
लो॒कस्या॑भिनी॒त्यै ग्रा॒व्णो वा॑य॒व्यानि॑ द्रो॒णक॑ल॒शमा॒ग्नीध्र उ॒प वा॑सयति वि ह्येनं॑ ते॒र्गृह्णे॑

यथ्सहोपवांसयेदपुवायेत सौम्यर्चा प्र पादयति स्वयां (९)

एवैनं देवतया प्र पादयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्याह
यथायजुरेवैतद्यजमानो वा एतस्य पुरा गोप्ता भवत्येष वो देव सवितः सोम इत्याह
सवितृप्रसूत एवैनं देवताभ्यः सम्प्र यच्छत्येतत्त्वः सौम देवो देवानुपांगा इत्याह देवो
ह्येष सन् (१०)

देवानुपैतीदमहम्मनुष्यो मनुष्यानित्याह मनुष्यो ३ ह्येष सन्मनुष्यानुपैति यदेतद्यजुर्न
ब्रूयादप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह प्रजयैव पशुभिः सहेमं
लोकमुपावर्तते नमो देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवानां स्वधा पितृभ्य इत्याह
स्वधाकारो हि (११)

पितृणामिदमहं निर्वरुणस्य पाशादित्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽग्रे व्रतपत आत्मनः
पूर्वा तनूरादेयेत्याहुः को हि तद्वेद यद्वसीयान्त्वे वशं भूते पुनर्वा ददाति न वेति ग्रावाणो
वै सोमस्य राज्ञो मलिमुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्य आग्रीध्र उपवासयति नैनम्मलिमुसेना
विन्दति॥ (१२)

अथ ददते स्वया सन्स्वधाकारो हि विन्दति॥ [२]

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवैनं देवतयाच्छैत्यत्यन्यानां
नान्यानुपांगमित्याहाति ह्यन्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्त्वा परैरविदम्परोऽवरैरित्याहार्वाग्येनं
परैर्विन्दति परोवरैस्तं त्वा जुषे (१३)

वैष्णवं देवयज्याया इत्याह देवयज्यायै ह्येनं जुषते देवस्त्वा सविता मध्वान्क्तित्याह
तेजसैवैनमनत्तोषंधे त्रायस्वेनः स्वधितिं मेनः हिंसीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः शान्त्यै
स्वधितेर्वृक्षस्य बिभ्यतः प्रथमेन शकलेन सह तेजः परा पतति यः प्रथमः शकलः
परापतेत्तमप्या हरैश्चतेजसम् (१४)

एवैनमा हरतीमे वै लोका यूपोत्प्रयतो बिभ्यति दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिक्षमध्येन मा
हिंसीरित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति वनस्पते शतवल्शो वि रोहेत्याब्रश्चने जुहोति
तस्मादाब्रश्चनाद्ब्रक्षणाभूयांस उत्तिष्ठन्ति सहस्रवल्शा वि वयः रुहेमेत्याहाशिषमेवेतामा
शास्तेऽनक्षसङ्गम् (१५)

वृश्चेददक्षसङ्गं वृश्चेदधर्षं यजमानस्य प्रमायुकं स्याद्यं कामयेताप्रतिष्ठितः
स्यादित्यारोहं तस्मै वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भवति यं
कामयेतापशुः स्यादित्यपूर्णं तस्मै शुष्काग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपशव्योऽपशुरेव भवति
यं कामयेत पशुमान्स्थ्यादिति बहुपूर्णं तस्मै बहुशाखं वृश्चेदेष वै (१६)

वनस्पतीनामपशव्यः पशुमानेव भवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकामस्येष वै वनस्पतीनां
प्रतिष्ठितो यः समे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्मुपनतस्तं वृश्चेत्स हि
मेधमभ्युपनतः पञ्चारलिं तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदिति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः
पाङ्क्तौ यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञः (१७)

नमृति षडरलिं प्रतिष्ठाकामस्य षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति सप्तारलिम्पशुकामस्य
सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्नेवाव रुद्धे नवारलिं तेजस्कामस्य त्रिवृता स्तोमैर्न
सम्मितं तेजस्त्रिवृत्तेजस्यैव भवत्येकादशारलिमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
त्रिष्टुगिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशारलिम्भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै
सप्तदशारलिं प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरात्या एकविंशत्यरलिं
प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री तेजो
गायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव गायत्रिया यज्ञमुखेन सम्मितः॥ (१८)

जुषे सतेजसमनक्षसङ्गं बहुशाखं वृश्चेदेष वै यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञ आत्या
एकान्नविंशतिश्च॥

[३]

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहेभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति पराञ्चं प्रोक्षति
पराङिव हि सुवर्गो लोकः क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनन्त्यपोर्व नयति शान्त्यै
यवंमतीरवं नयत्यूर्वे यवो यजमानेन यूपः सम्मितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं
दधाति (१९)

पितृणां सदनमसीति बर्हिरवं स्तृणाति पितृदेवत्य १५ ह्येतद्यन्निखातं
यद्वर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यो निखातः स्याद्वर्हिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनंमिनोति
यूपशकुलमवास्यति सतेजसमेवैनंमिनोति देवस्त्वा सविता मध्वान्छित्याह
तेजसैवेनमनक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति चपालं प्रति (२०)

मुञ्चति तस्माच्छीरषत ओषधयः फलं गृह्णन्त्यनक्ति तेजो वा आज्यं

यजमानेनाग्निष्ठाश्रिः सम्मिता यदग्निष्ठामश्रिंमनक्ति यजमानमेव तेजसान्त्यान्तमनक्त्यान्तमेव यजमानं तेजसानक्ति सर्वतः परि मृशत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधात्युद्विग्ं स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहेषां लोकानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा (२१)

कल्पयति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवैनं देवतया कल्पयति द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत तेजसेनं देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयेयमित्यग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयादित्यं वेत्थं वातिं नावयेत्तेजसैवैनं देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयति यं कामयेत तेजसेनं देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयेयमिति (२२)

अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेन सम्मिनुयात्तेजसैवैनं देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरैवैतत्परि व्ययत्यूर्ग्वै रशना यजमानेन यूपः सम्मितो यजमानमेवोर्जा समर्धयति नाभिदघ्ने परि व्ययति नाभिदघ्न एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्नाभिदघ्न ऊर्जा भुञ्जते यं कामयेतोर्जेनम् (२३)

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्वा वा तस्यावाचीं वावोहेदूर्जैवैनं व्यर्धयति यदि कामयेत वरुणकः पर्जन्यः स्यादित्यवाचीमवोहेद्वृष्टिमेव नि यच्छति यदि कामयेतावरुणकः स्यादित्यूर्ध्वामुदहेद्वृष्टिमेवोद्यच्छति पितृणां निखातम्मनुष्याणामूर्ध्वं निखातादा रशनाया ओषधीनां रशना विश्वेषाम् (२४)

देवानामूर्ध्वं रशनाया आ चपालादिन्द्रस्य चपालं साध्यानामतिरिक्तं स वा एष सर्वदेवत्यो यद्यूपो यद्यूपंमिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुवर्गं लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्यूपस्य यूपत्वम् (२५)

यद्यूपंमिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायतेऽप्रज्ञातं हि तद्यदतिपन्न आहुरिदं कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यमन्यन्त तान् यज्ञो नास्पृशतान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निमथित्वा प्रहरत्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपस्य यदूर्ध्वं चपालात्तेषां तद्वाग्धेयं तानेव तेन प्रीणाति देवा वै सःस्थिते सोमे प्र सुचोहरन्प्र यूपं तेऽमन्यन्त यज्ञवेशसं वा इदं कुर्म इति ते प्रंस्तरं सुचान्निष्क्रयणमपश्यन्स्वरुं यूपस्य सःस्थिते सोमे प्र प्रंस्तरं हरति जुहोति

स्वरुमयंजवेशसाय॥ (२७)

दधाति प्रत्यृचा समर्धयेयमित्यूजैर्न विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचत्वारिंशच्च॥ [४]

साध्या वै देवा अस्मिन्नौक आसन्नान्यत्किञ्चन मिषत्तं ऽग्निमेवाग्नये मेधायालभन्त न ह्यन्यादालम्ब्यमविन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजायन्त यदग्नावग्निमथित्वा प्रहरति प्रजानां प्रजननाय रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थेद्बुद्राय यजमानम् (२८)

अपि दध्यात्प्रमायुकः स्यादथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता हविरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थति हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालब्धं नेवानालब्धमग्नेर्जनित्रमसीत्याहग्नेर्ह्येतज्जनित्रं वृषणौ स्थ इत्याह वृषणौ (२९)

ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याह मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते वृषणं दधाथामित्याह वृषणं ह्येते दधाते ये अग्निङ्गायत्रं छन्दोऽनु प्र जायस्वेत्याह छन्दोभिरेवैनम्प्र जनयत्यग्नये मथ्यमानायानु ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितृप्रसूत एवैनम्मन्थति जातायानु ब्रूहि (३०)

प्रह्रियमाणायां ब्रूहीत्याह काण्डेकाण्ड एवैनं क्रियमाणे समर्धयति गायत्रीः सर्वा अन्वाह गायत्रछन्दा वा अग्निः स्वेनेवैनं छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवत्यग्निमथित्वा प्र हरति तौ सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतो भवतं नः समनसावित्याह शान्त्यै प्रहृत्य जुहोति जातायैवास्मा अन्नमपि दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यमिषयेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा॥ (३१)

यजमानमाह वृषणौ जातायानुब्रूह्यष्टादश च॥ [५]

इषे त्वेति बरहिरा दत्त इच्छत इव ह्येष यो यजत उपवीरसीत्याहोप ह्येनानाकरोत्युपो देवान्देवीर्विशः प्रागुरित्याह देवीरह्येता विशः सतीर्देवानुपयन्ति वहीरुशिज इत्याहर्त्विजो वै वह्नय उशिजस्तस्मादेवमाह बृहस्पते धारया वसूनीति (३२)

आह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनं रुद्धे हव्या ते स्वदन्तामित्याह स्वदयत्यैवान्देवं त्वष्टर्वसुं रण्वेत्याह त्वष्टा वै पशूनामिमिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु दधाति रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशूनेवास्मै रमयति देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति (३३)

रशनामा दन्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो

हस्ताभ्यामित्याह यत्या ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेना रभु इत्याह सत्यं वा ऋतः
सत्येनैवैनमृतेना रभतेऽक्षण्या परि हरति वध्यः हि प्रत्यश्च प्रतिमुञ्चन्ति व्यावृत्त्यै धर्षा
मानुषानिति नि युनक्ति धृत्या अद्ध्यः (३४)

त्वौषधीभ्यः प्रोक्षामीत्याहाद्ध्यो ह्येष ओषधीभ्यः सम्भवति यत्पशुरपाम्पेरुरसीत्याहेष
ह्यपाम्पाता यो मेधायारभ्यते स्वात्तं चिथ्सदेवः हव्यमापो देवीः स्वदतेनमित्याह
स्वदयत्येवैनमुपरिष्ठात्प्रोक्षत्युपरिष्ठादेवैनम्मध्यं करोति पाययत्यन्तरत एवैनम्मध्यं
करोत्यधस्तादुपोक्षति सर्वत एवैनम्मध्यं करोति॥ (३५)

वसूनिति प्रसव इत्यद्ध्योऽन्तरत एवैनन्दशं च॥ [६]

अग्निना वै होत्रा देवा असुरानभ्यभवन्नग्नये समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै
सप्तदश सामिधेनीरन्वाह सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै सप्तदशान्वाह द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः स संवत्सरः संवत्सरं प्रजा अनु प्र जायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै
सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारम् (३६)

आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाधारमाधारयति यज्ञस्यानुख्यात्या
असुरेषु वै यज्ञ आसीत्त देवास्तूष्णीः होमेनावृज्जत यत्तूष्णीमाधारमाधारयति भ्रातृव्यस्यैव
तद्यज्ञं वृङ्के परिधीन्त्सम्माष्टिं पुनात्येवैनात्रिभिः सम्माष्टिं त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षसामपहत्यै
द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश (३७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उप दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधारोऽग्निः सर्वा देवता यदाधारमाधारयति
शीर्षत एव यज्ञस्य यजमानः सर्वा देवता अव रुद्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार
आत्मा पशुराधारमाधार्य पशुः समनत्तद्यात्मन्नेव यज्ञस्य (३८)

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्याह वायुदेवत्यो वै प्राणो वायावेवास्यं
प्राणं जुहोति सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषेत्याह यज्ञपतिमेवास्यशिषं गमयति
विश्वरूपो वै त्वाष्ट्र उपरिष्ठात्पशुमभ्यवमीत्तस्मादुपरिष्ठात्पशोर्नाव द्यन्ति यदुपरिष्ठात्पशुः
समनक्ति मेध्यमेव (३९)

एनं करोत्यृत्विजो वृणीते छन्दास्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः पशवः

सप्तारण्याः सप्त छन्दाः स्युभयस्यावरुद्धा एकादश प्रयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तम्प्र यजति वृषामेकः परि शय आत्मैवात्मानं परि शये वज्रो वै स्वर्धित्विर्वज्रो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्धृतेनाक्तो पशं त्रायेथामित्याह वज्रेणैवेनं वशं कृत्वा लभते॥ (४०)

आधारम्पद्यन्ते द्वादशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादश च॥ [७]

पर्याग्नि करोति सर्वहुतमेवेनं करोत्यस्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्धुतस्य स्कन्दति त्रिः पर्याग्नि करोति त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षसामपंहत्यै ब्रह्मवादिनो वदन्त्यन्वारभ्यः पशू (३) नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत प्रमार्युको यजमानः स्यादथो खल्वाहः सुवर्गाय वा एष लोकाय नीयते यत् (४१)

पशुरिति यन्नान्वारभेत सुवर्गाल्लोकाद्यजमानो हीयेत वप्राश्रपणीभ्यामन्वारभते तन्नेवान्वारभ्यं नेवानन्वारभ्यमुप प्रेष्यं होतरहुव्या देवेभ्य इत्याहेषितं हि कर्म क्रियते रेवंतीयर्जपति प्रियथा विंशतेत्याह यथायजुरेवैतदग्निना पुरस्तादेति रक्षसामपंहत्यै पृथिव्याः सम्पृचः पाहीति बरहिः (४२)

उपास्यत्यस्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्वरहिषि स्कन्दत्यथो बरहिषदमेवेनं करोति पराडा वर्ततेऽध्वर्युः पशोः सञ्ज्ञप्यमानात्पशुभ्य एव तन्नि हुत आत्मनोनाब्रस्काय गच्छति श्रियं प्र पशूनांप्रोति य एवं वेदं पश्चाल्लोका वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमस्त आतानेत्याहादित्यस्य वै रश्मयः (४३)

आतानास्तेभ्य एव नमस्करोत्यनर्वा प्रेहीत्याह भ्रातृव्यो वा अर्वा भ्रातृव्यापनुत्यै घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह शिषमेवैतामा शास्त आपो देवीः शुद्धायुव इत्याह यथायजुरेवैतत्॥ (४४)

लोकाय नीयते यद्वरही रश्मयः सप्तत्रिंशच्च॥ [८]

पशोर्वा आलब्धस्य प्राणाञ्छुगृच्छति वाक्त आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतामित्याह प्राणेभ्य एवास्य शुचं शमयति सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवी शुक्ल विंशति शमहौभ्यामिति नि नयत्यहोरात्राभ्यामेव पृथिव्यै शुचं शमयत्योषधे त्रायस्वेन स्वधिते मेन हि सीरित्याह वज्रो वै स्वर्धितिः (४५)

शान्त्यै पार्श्वत आच्छति मध्यतो हि मनुष्या आच्छन्ति तिरश्चीनमा च्छात्यनूचीनः
हि मनुष्या आच्छन्ति व्यावृत्त्यै रक्षसाम्भागोऽसीति स्थविमतो ब्रह्मिष्ठापास्यत्यन्नेव
रक्षांसि निरवदयत इदमहः रक्षोऽधुमं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म
इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (४६)

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावधुमं तमो नयतीषे त्वेति वपामुत्खिन्दतीच्छत इव ह्येष
यो यजते यदुपतृन्धाद्रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्याद्यन्नोपतृन्धादयता स्यादन्ययोपतृणत्यन्यया
न धृत्यै घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्ण्वाथामित्याह द्यावापृथिवी एव रसेनानन्तद्यच्छिन्नः (४७)

रायः सुवीर इत्याह यथायजुरेवैतत्क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्वपामुत्खिन्दत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत
शान्त्यै प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते यः पशुम्मृत्यवे नीयमानमन्वारभते वपाश्रपणी
पुनरन्वारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निना पुरस्तादेति रक्षसामपहत्या अथो देवता
एव हव्येन (४८)

अन्वेति नान्तममङ्गारमति हरेद्यदन्तममङ्गारमतिहरेद्देवता अति मन्येत वायो
वीहिं स्तोकानामित्याह तस्माद्विभक्ताः स्तोका अव पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पशूनां
यद्वपाग्रमोषधीनाम्ब्रह्मिष्ठावाग्रः समर्धयत्यथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति
स्वाहाकृतीभ्यः प्रेष्येत्याह (४९)

यज्ञस्य समिधौ प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यमात्मा वपा
पृषदाज्यमभिघार्य वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ दधाति स्वाहोर्ध्वनभसम्मरुतं
गच्छतमित्याहोर्ध्वनभा ह स्म वै मारुतो देवानां वपाश्रपणी प्रहरति तेनैवने प्र हरति
विपूची प्र हरति तस्माद्विष्वञ्चौ प्राणापानौ॥ (५०)

स्वधितिश्चैवाच्छिन्नो हव्येनेष्येत्याह षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

पशुमालभ्य पुरोडाशं निर्वपति समेधमेवेनमा लभते वपयां प्रचर्य पुरोडाशेन प्र चरत्यूर्ग्वे
पुरोडाश ऊर्जमेव पशूनाम्मध्यतो दधात्यथो पशोरेव छिद्रमपि दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य
त्रिः पृच्छति शृतः हवीः (३) शमितुरिति त्रिषत्या हि देवा योऽशृतः शृतमाहु स
एनसा प्राणापानौ वा एतौ पशूनाम् (५१)

यत्पृषदाज्यम्पशोः खलु वा आलब्धस्य हृदयमात्माभि समेति यत्पृषदाज्येन

हृदयमभिधारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ दधाति पशूना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ते-
ऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरश्छित्त्वा मेधम्प्राक्षारयन्त्स प्रक्षौ-
ऽभवत्तत्प्रक्षस्य प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तरबर्हिर्भवति समेधस्यैव (५२)

पशोरवं द्यति पशुं वै ह्रियमाणं रक्षाऽस्यनु सचन्तेऽन्तरा यूपं चाहवनीयं च
हरति रक्षसामपंहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोऽपं कामति मनीतायै हविषोऽवदीयमानस्यानु
ब्रूहीत्याहु मन एवास्याव रुद्ध एकादशावदानान्यव द्यति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तस्याव (५३)

द्यति हृदयस्याग्रेऽवं द्यत्यथ जिह्वाया अथ वक्षसो यद्वै हृदयेनाभिगच्छति
तज्जिह्वाया वदति यज्जिह्वाया वदति तदुरसोऽधि निर्वदत्येतद्वै पशोर्यथापूर्वं यस्यैवमवदायं
यथाकाममुत्तरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्य पशोरवत्तम्भवति मध्यतो गुदस्याव द्यति मध्यतो
हि प्राण उत्तमस्याव द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतरं यदीतरमुभयमेवाजामि जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा
जायते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा
ब्रह्मचारिवासी तदवदानैरेवाव दयते तदवदानानामवदानत्वन्दैवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा
अग्निमब्रुवन्त्वया वीरेणासुरानभि भवामेति (५)

सोऽब्रवीद्वरं वृणै पशोरुद्धारमुद्धरा इति स एतमुद्धारमुदहरत् दोः पूर्वार्धस्य गुदममध्यतः
श्रोणि जघनार्धस्य ततो देवा अर्भवन्परासुरा यत्र्यङ्गाणां समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यक्षण्याव द्यति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
प्रतिष्ठित्यै॥ (५६)

एतौ पशूनां समेधस्यैव तस्यावौत्तमस्याव द्यतीति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

मेदंसां स्रुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै पशवो रूपमेव पशुषु दधाति यूपन्नवधाय प्रोर्णोति
रसो वा एष पशूनां यद्वै रसमेव पशुषु दधाति पार्श्वेन वसाहोमम्प्र यौति मध्यं वा
एतत्पशूनां यत्पार्श्वं रसं एष पशूनां यद्वसा यत्पार्श्वेन वसाहोमम्प्रयौति मध्यत एव
पशूनां रसं दधाति घन्ति (५७)

वा एतत्पशुं यत्संज्ञपर्यन्त्यैन्द्रः खलु वै देवतया प्राण ऐन्द्रोऽपान ऐन्द्रः प्राणो

अङ्गेअङ्गे नि दैध्यदित्याह प्राणापानावेव पशुषु दधाति देवं त्वष्टृभूरिं ते सःसमेत्वित्याह त्वाष्ट्रा हि देवतया पशवो विष्वरूपा यत्सलक्ष्माणो भवथेत्याह विष्वरूपा ह्येते सन्तः सलक्ष्माण एतर्हि भवन्ति देवत्रा यन्तम् (५८)

अवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरौ मदन्वित्याहानुमतमेवैनम्मात्रा पित्रा सुवर्गं लोकं गमयत्यर्धर्चं वसाहोमं जुहोत्यसौ वा अर्धर्चं इयमर्धर्चं इमे एव रसेनानक्ति दिशो जुहोति दिशं एव रसेनानक्त्यथो दिग्भ्य एवोर्जः रसमव रुद्धे प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलु (५९)

वै देवतया पशवो यत्पृषदाज्यस्योपहत्याह वनस्पतयेऽनु ब्रूहि वनस्पतये प्रेष्येति प्राणापानावेव पशुषु दधात्यन्यस्यान्यस्य समवत्तः समवद्यति तस्मान्नानारूपाः पशवो यूष्णोपं सिञ्चति रसो वा एष पशूनां यद्य् रसमेव पशुषु दधातीडामुपं ह्वयते पशवो वा इडां पशूनेवोपं ह्वयते चतुरुपं ह्वयते (६०)

चतुष्पादो हि पशवो यं कामयेतापशुः स्यादित्यमेदस्कं तस्मा आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवैनम्पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति मेदस्वत्तस्मा आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवासमै पशूनव रुद्धे पशुमानेव भवति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत् स आज्यम् (६१)

पुरस्तादसृजत् पशुर्मध्यतः पृषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इज्यन्ते पशूनां मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मिश्रमिव पश्चात्सृष्टः ह्येकादशानूयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तमनु यजति घ्नन्ति वा एतत्पशुं यत्संज्ञपरयन्ति प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनानूयाजान् यजति प्राणापानावेव पशुषु दधाति॥ (६२)

घ्नन्ति यन्तं खलु चतुरुपं ह्वयत् आज्यं यत्पृषदाज्येन षट्॥ [११]

यज्ञेन ता उपयङ्गिर्देवा वै यज्ञमाग्रीध्रे ब्रह्मवादिनः सत्वे देवस्य ग्रावाणं प्राण उपाःश्वग्रा देवा वा उपाःशौ वागवै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आग्रयणाग्रानेकादश॥ [१२] यज्ञेन लोके पशुमान्स्यात्सर्वनम्माध्यन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपश्चात्॥ 51॥ यज्ञेन गौरभि निवर्तते॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता उपयङ्गिरेवासृजत् यदुपयजं उपयजंति प्रजा
एव तद्यजमानः सृजते जघनार्धादव द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते स्थविमतोऽव
द्यति स्थविमतो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसम्भिन्दन्नव द्यति प्राणानामसम्भेदाय न पर्यावर्तयति
यत्पर्यावर्तयेदुदावर्तः प्रजा ग्राहकः स्यात्समुद्रं गच्छ स्वाहेत्याह रेतः (१)

एव तद्धात्यन्तरिक्षं गच्छ स्वाहेत्याहान्तरिक्षेणैवास्मै प्रजाः प्र जनयत्यन्तरिक्षं
ह्यनु प्रजाः प्रजायन्ते देवः सवितारं गच्छ स्वाहेत्याह सवितृप्रसूत एवास्मै प्रजाः प्र
जनयत्यहोरात्रे गच्छ स्वाहेत्याहाहोरात्राभ्यामेवास्मै प्रजाः प्र जनयत्यहोरात्रे ह्यनु प्रजाः
प्रजायन्ते मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा (२)

इत्याह प्रजास्वेव प्रजातासु प्राणापानौ दधाति सोमं गच्छ स्वाहेत्याह सौम्या हि
देवतया प्रजा यज्ञं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव यज्ञियाः करोति छन्दांसि गच्छ
स्वाहेत्याह पशवो वै छन्दांसि पशूनेवाव रुद्धे द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा
एव प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति नभः (३)

दिव्यं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाभ्य एव प्रजाताभ्यो वृष्टिं नि यच्छत्यग्निं वैश्वानरं
गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता अस्यां प्रतिं षापयति प्राणानां वा एषोऽव द्यति
योऽवद्यति गुदस्य मनो मे हार्दि यच्छेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते पशोर्वा
आलब्धस्य हृदयं शुगच्छति सा हृदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृथिव्यां हृदयशूलमुद्वासयेत्पृथिवीं शुचार्पयेद्यदप्स्वपः
शुचार्पयेच्छुक्लस्य चार्द्रस्य च सन्धावुद्वासयत्युभयस्य शान्त्यै यं द्विष्यात्तं
ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (५)

रेतो मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा नभो हृदयशूलं द्वात्रिंशच्च॥ [१]

देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदब्रुवन्वसंतु नु न
इदमिति तद्वसतीवरिणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातर्न समशक्नुवन्तदप्सु प्रावेशयन्ता

वसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति यज्ञो वै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोप वसति
यस्यागृहीता अभि निम्नोचेदनारब्धोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याज्योतिष्यां वा गृहीयाद्धिरण्यं वावधाय सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा
ब्राह्मणो बहूयाजी तस्य कुम्भ्यानां गृहीयात्स हि गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीर्गृह्णाति
पशवो वै वसतीवरीः पशूनेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यदन्वीपं तिष्ठन्गृहीयान्निर्मागुका
अस्मात्पशवः स्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णातीन्द्रः (७)

वृत्रमहन्सो ३ऽपो ३ऽभ्यम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत्तदत्यमुच्यत् ता
वहन्तीरभवन्वहन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा
वहन्तीरतीयाद्यदन्तमा वहन्तीरतीयाद्यज्ञमति मन्येत न स्थावराणां गृहीयाद्वरुणगृहीता वै
स्थावरा यथस्थावराणां गृहीयात् (८)

वरुणेनास्य यज्ञं ग्राहयेद्यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मात्ताम्रा आपो दिवा
ददृशे यत्रक्तम्भवत्यपोऽहः प्र विंशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृशे छायायै चातपतश्च
संधौ गृह्णात्यहोरात्रयोरैवास्मै वर्णं गृह्णाति हविष्मतीरिमा आप इत्याह हविष्कृतानामेव
गृह्णाति हविष्मा अस्तु (९)

सूर्य इत्याह सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग्वाचैवेनाः सर्वया
गृह्णाति चतुष्पदयर्चा गृह्णाति त्रिः सादयति सप्त सम्पद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी
पशूनेवाव रुद्धेऽस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य
उपसादयेदस्मिन्नौके पशुमान्स्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन् (१०)

लोके पशुमान्स्यादुभयोरुप सादयत्युभयोरैवेन लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परिं
हरति रक्षसामपहत्या इन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्रं उप वासयत्येतद्वै
यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं तदेवैना उप वासयति यतः खलु
वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञं रक्षास्यव चरन्ति यद्वहन्तीनां गृह्णाति
क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामनन्ववचाराय न ह्येता ईलयन्त्या तृतीयसवनात्परिं
शेरे यज्ञस्य सन्तत्ये॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृहीयादस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विंशतिश्च॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अर्ध्वर्युः स्याद्यः सोममुपावहरन्सर्वाभ्यो देवताभ्य उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति मनसे त्वेत्याह पितृभ्य एवैतेन करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावन्तीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं सर्वाभ्य उपावहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामव रुन्देऽपोऽग्रेऽभिव्याहरति यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति सर्वाणि छन्दाः स्यन्वाह पशवो वै छन्दांसि पशून्ेवाव रुन्दे गायत्रिया तेजस्कामस्य परि दध्यात्रिष्टुभेन्द्रियकामस्य जगत्या पशुकामस्यानुष्टुभा प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्ता यज्ञकामस्य विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः समिधा हवम् (१३)

म इत्याह सवितृप्रसूत एव देवताभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्यप इष्य होतरित्याहषितः हि कर्म क्रियते मैत्रावरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्याह मित्रावरुणो वा अपां नेतारौ ताभ्यामेवेना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुत्यैवेना निष्क्रीय गृह्णात्यथौ हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति (१४)

कार्ष्णिरीसीत्याह शमलमेवासामपं प्लावयति समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नय इत्याह तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो वसतीवरीर्होतृचमसं च मैत्रावरुणचमसं च सस्पर्श्य वसतीवरीर्व्यानयति यज्ञस्य सयोनित्वायाथो स्वादेवेना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवैरपा (३) इत्याहोतेमनन्नमुरुतेमाः पश्येति वावैतदाह यद्यग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि माँष्टि यद्यतिरात्रो यजुर्वदन्त्र पद्यते यज्ञक्रतूनां व्यावृत्त्यै॥ (१५)

वाचो हवम्भिघृतानां गृह्णात्युत पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति ग्रावाणमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्ताम् पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै पशवो वै सोमो व्यान उपाशुसर्वनो यदुपाशुसर्वनमभि मिमीते व्यानमेव पशुषु दधातीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेति मिमीत इन्द्राय हि सोम आह्रियते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे पञ्च कृत्वस्तूष्णीन्दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्दे श्वात्राः स्थ वृत्रतुर इत्याहेप वा अपासौमपीथो

य एवं वेद नाप्स्वार्तिमाच्छति यत्तै सोम दिवि ज्योतिरित्याहैभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यध्यायत्स दिशोऽनु प्राविशत्प्रागपागुदंगधरागित्याह दिग्भ्य एवैनं सम्भरत्यथो दिशं एवास्मा अव रुन्देऽम्ब नि प्वरेत्याह कामुका एनं स्त्रियो भवन्ति य एवं वेद यत्तै सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (१८)

आहैष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमाच्छति घ्नन्ति वा एतथ्सोमं यदभिषुष्वन्त्यं शूनपं गृह्णाति त्रायत एवैनं प्राणा वा अश्वः पशवः सोमोऽशून्पुनरपि सृजति प्राणानेव पशुपुं दधाति द्वौद्वौवपि सृजति तस्माद्वौद्वौ प्राणाः॥ (१९)

यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपाशुर्यदुपाश्वग्रा ग्रहा गृह्यन्ते प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो ह स्माहौपवेशिः प्रातःसवन एवाहं यज्ञं सस्थापयामि तेन ततः सस्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वोऽग्रेऽभि षुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनम् प्रातःसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येकादश कृत्वौ द्वितीयमेकादशाक्षरा त्रिष्टुत्रैष्टुभ्मार्ध्यादिनम् (२०)

सवनंमार्ध्यादिनमेव सवनं तेनाऽऽप्रोति द्वादश कृत्वंस्तृतीयं द्वादशाक्षरा जगती जागतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येतां ह वाव स यज्ञस्य सस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्यज्ञस्य सस्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वाहुर्गायत्री वाव प्रातःसवने नातिवाद इत्यनतिवादुक एनम्रातृव्यो भवति य एवं वेद तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वोऽभिषुत्य ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहा गृह्यन्ते किम्पवित्र उपाशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये पवस्व वाजिन्त्रित्याह वाचैवैनम्पवयति वृष्णो अशुभ्यामित्याह वृष्णो ह्येतावशू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत इत्याह गर्भस्तिना ह्येनम्पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याह येषां ह्येष भागस्तेभ्य एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव स्वमकृत मधुमतीर्न इपस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा इदं स्वदयति विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव देवमनुष्येषु

प्राणान्दधाति मनस्त्वा (२३)

अद्वित्याह मनं एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो हि प्राणः स्वाहा त्वा सुभवः सूर्यायेत्याह प्राणा वै स्वभवसो देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भागधेयन्तानेव तेन प्रीणाति यदि कामयेत वरपुङ्कः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यच्छति यदि कामयेतावरपुङ्कः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति यद्यभिचरैदमुं जह्यथ त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवेनम्पेप्सन् हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति यद्यभिचरैदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसंज्ञो वै प्राणः प्राणमेवास्य सादयति षड्विंशशुभिः पवयति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवेनम्पवयति त्रिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवेन लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यात्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत्रिरूपांशुः हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

माध्यन्दिनमृष्टावष्टावेष मनस्त्वा पर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ यज्ञं सऽस्थाप्यमपश्यन्तमुपांशौ समस्थापयन्तेऽसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रोऽन्तर्यामेणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वम् यदन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहेभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमभूद्यद्वयं स्म इति तैऽब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः परे य चावरे तानुभयान् अन्वाभजत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्याह यज्ञादेव यजमानं नान्तरैत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयातां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमार्युकः स्यात्प्रवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपाश्वन्तर्यामौ व्यान उपाशुसर्वनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसङ्स्पृष्टौ तस्य सादयेद्वाग्नेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिनन्ति ताज्जकप्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुरिर्यादिति सङ्स्पृष्टौ तस्य सादयेद्वाग्नेनैवास्यं प्राणापानौ सं तनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्थोऽपूयत् तं देवा नोपाधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमैभ्यो वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूरयति तत्प्रवाते वि षजन्ति वायुरहि तस्य पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्थाऽदितिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृहीध्वम्मद्देवत्या एव वः सोमाः (३२)

सन्ना असन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाह वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते देवा इन्द्रमंब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमाः सहाष्टाविंशतिश्च॥ [७]

मित्रं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीन्नाहः सर्वस्य वा अहम्मित्रमस्मीति तमंब्रुवन् हनामैवेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै पयसैव मे सोमः श्रीणन्निति तस्मान्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणन्ति तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरिति क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजते तस्मात्पशवोऽप क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणाति

पशुभिरेव तन्मित्रं संमर्धयति पशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैवमित्रोऽवेदपु मत्क्रूरं चक्रुषः
पशवः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणं देवा अब्रुवन्त्वयांशभुवा सोमं राजानं
हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः सह गृह्यते तस्माद्राजा
राजानमंशभुवां घ्नन्ति वैश्येन वैश्यं शूद्रेण शूद्रत्र वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते
देवा मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वांसयतमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं एवावत्पूर्वो
ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ
यदुपांश्चन्तर्यामौ मित्रोऽहरजंनयद्वरुणो रात्रिन्ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
व्युष्टौ॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च॥ [८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्भिषजौ वै स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति
धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहे ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्ततो
वै तौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम् यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा अब्रुवन्नपतौ
वा इमौ मनुष्यचरो (३७)

भिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ
बहिष्पवमानेन पवयित्वा ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते
तस्मादेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान आत्मानमेव पवयते
तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुर्याद्यावदेव भेषजं तेन करोति
समर्धुकमस्य कृतम्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्यां गृह्यन्ते
द्विपात्रां हूयन्त इति यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते
तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठात्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा यदिडाम्पूर्वा द्विदेवत्येभ्य
उपह्रयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्यांभक्षयित्वेडामुप हूयते
प्राणानेवात्मन्धित्वा पशूनुप हूयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरुणः श्रोत्रमाश्विनः

पुरस्तादेन्द्रवायव्यम्भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा वंदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः रक्षाऽस्य चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्याः सादयति वाच्येव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य सन्तत्ये॥ (४१)

मनुष्यचरावुदपात्रमुपह्वयेत द्विदेवत्याः पद्वत्वारिःश्च॥ [१]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ऽन्योन्यं नाशंक्रुवन्नभिर्भवितुन्ते देवाः शण्डामर्कावुपांमन्नयन्त तावब्रूतां वरं वृणावहे ग्रहावेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्तौ देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन् इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ शण्डामर्कौ संहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्मन् इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो ह्येतानि रूपाणि करिंक्रदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा मन्थ्यपिगृह्य प्राञ्चो निः (४३)

क्रामत्स्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यश्चावावृत्य जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिंकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्य जुहुतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मात्त्रासिकया चक्षुषी विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपहत्ये देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताऽस्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताऽस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्यान्प्र णुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मन्थी मन्थिशोचिषेत्याहेता वै सुवीरा

या अ॒ञ्जीरेताः सु॒प्रजा या आ॒द्या य ए॒वं वेदा॒त्र्यस्य प्र॒जा जा॒यते नाद्या॑
प्र॒जाप॑तेरक्ष्यंश्चयत्तत्परा॑पत॒त्तद्विक॑ङ्कत॒म्प्रावि॑शत्तद्विक॑ङ्कते नार॑मत॒ तद्य॒वम्प्रावि॑शत् तद्य॒वेऽर॑मत॒
तद्य॒वस्य॑ (४६)

य॒वत्वं यद्वैक॑ङ्कत॒म्मन्थि॑पात्र॒म्भवंति॑ स॒क्तुभिः॑ श्रीणाति॑ प्र॒जाप॑तेरे॒व तच्चक्षुः॑ स॒म्भर॑ति
ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति कस्मा॑त्स॒त्यान्मन्थि॑पात्र॒ः सदो॑ नाश्रु॒त इत्या॑र्तपात्र॒ः हीति॑
ब्रूया॑द्यद॒श्रुवी॒तान्यो॑ऽध्व॒र्युः स्या॒दार्ति॑मा॒र्च्छेत्तस्मान्ना॒श्रुते॑॥ (४७)

आ॒त्मना॒ परा॒ निष्प्रा॒ शुक्र॑शोचिषा॒ यव॑स्य स॒सत्रि॑श॒च्च॥ [१०]

दे॒वा वै यद्य॑ज्ञेऽकु॑र्वत् तदसु॑रा अकु॑र्वत् ते दे॒वा आ॑ग्रय॒णाग्रा॒न्ग्रहान॑पश्यन्तान॑गृह्ण॒त
ततो॑ वै तेऽग्रं॑ पर्या॒यन् यस्यै॒वं वि॒दुषं आ॑ग्रय॒णाग्रा॒ ग्रहा॑ गृह्यन्तेऽग्र॑मे॒व संमा॑नानां
पर्य॑ति रु॒ग्णव॑त्यर्चा भ्रातृ॒व्यवतो॑ गृह्णी॒याद्भातृ॑व्यस्यै॒व रु॒क्ताग्र॑ः समा॑नानां पर्य॑ति ये दे॒वा
दि॒व्येका॑दश॒ स्थेत्या॑ह (४८)

ए॒ताव॑तीर्वै दे॒वता॑स्ताभ्यं ए॒वेन॑ः सर्वा॑भ्यो गृह्णा॒त्येष॑ ते योनि॑र्विश्वै॒भ्यस्त्वा
दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह वैश्वदे॒वो ह्येष॑ दे॒वत॑या वा॒ग्वै दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामद्य॒ज्ञायाति॑ष्ठमा॒ना
ते दे॒वा वा॒च्यप॑क्रान्तायां तू॒ष्णीं ग्रहा॑नगृह्ण॒त साऽम॑न्य॒त वा॒गन्तर्य॑न्ति वै मेति॑
सा॒ग्रय॑ण॒मप्र॑त्यागच्छ॒त्तदा॑ग्रय॒णस्या॑ग्रय॒णत्व॑म् (४९)

तस्मा॑दाग्रय॒णे वा॒ग्वि सृ॑ज्यते॒ यत्तूष्णी॑म्पूर्वे॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॒ यथा॑ ऋ॒षीर्य॑ति म॒ आख॑
इय॑ति॒ नाप॑ रा॒ध्यामी॒त्युपा॑वसृजत्ये॒वमे॒व तदध्व॑र्युरा॒ग्रय॑णं गृही॒त्वा य॒ज्ञमा॑रभ्य॒ वाचं॑ वि
सृ॑जते॒ त्रिर्हि॑ करोत्युद्गा॒तृने॒व तद्वृ॑णीते प्र॒जाप॑तिर्वा ए॒ष यदा॑ग्रय॒णो यदा॑ग्रय॒णं गृही॒त्वा
हिं॒करोति॑ प्र॒जाप॑तिरे॒व (५०)

तत्प्र॒जा अ॒भि जि॑घ्रति॒ तस्मा॑द्दृ॒श्मं जा॒तं गौ॒रभि॑ जि॑घ्रत्या॒त्मा वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑
यदा॑ग्रय॒णः स॒र्वने॑स॒र्वने॑ऽभि गृह्णा॒त्यात्म॑न्ने॒व य॒ज्ञः सं त॑नोत्युपरि॑ष्ठा॒दा न॑यति॒ रेतं॑ ए॒व
तद॑धात्य॒धस्ता॑दुप॒ गृह्णा॑ति प्र॒ ज॑नयत्ये॒व तद्वृ॑ह्मवा॒दिनो॒ वद॑न्ति कस्मा॑त्स॒त्याद्रा॑य॒त्री क॑निष्ठा
छन्द॑सा॒ः स॒ती सर्वा॑णि स॒र्वना॑नि व॒हती॒त्येष॑ वै गा॒यत्रि॑यै व॒त्सो यदा॑ग्रय॒णस्तमे॒व
तद॑भिनि॒वर्त॑ः सर्वा॑णि स॒र्वना॑नि व॒हति॑ तस्मा॑द्दृ॒श्मम॑पाकृ॒तं गौ॒रभि॑ नि व॑र्तते॥ (५१)

आ॒हा॒ग्रय॑ण॒त्वं प्र॒जाप॑तिरे॒वेति॑ वि॒शति॑श्च॥ [११]

इन्द्रो वृत्रायुर्वै यज्ञेन सुवर्गायेन्द्रो मरुद्भिरदितिरन्तर्यामपात्रेण प्राण उपाशुपात्रेणेन्द्रो वृत्रमहन्तस्य ग्रहान् वै प्राणान्येकादश॥[१२] इन्द्रो वृत्राय पुनरृक्तुनाह मिथुनम्पशवो नेष्टः पत्नीमुपाश्वन्तर्यामयोद्विचत्वारिंशत्॥४२॥ इन्द्रो वृत्राय पाङ्कत्वम्॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छुत्स वृत्रो वज्रादुद्यतादबिभेत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यम्प्रायच्छुत्तस्मै द्वितीयमुदयच्छुत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति (१)

तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छुत्तस्मै तृतीयमुदयच्छुत्तं विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छुत्तं निर्मायम्भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीद्यदुक्थ्यो गृह्यत इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत इत्याहेन्द्राय हि स तम्प्रायच्छुत्तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याह यदेव विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह पुनःपुनः (३)

हस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं हुतं सोमा अन्वारयन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वति तस्मादेकं यन्तम्बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भवति तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयैताध्वर्युरात्मानं यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नव नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयैत यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तरा संदोहविर्धाने तिष्ठन्नव नयेद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयैत सदस्यानं यज्ञयशसेनार्पयेयमिति सदं आलभ्याव नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेनार्पयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्येत्रयस्त्रिंशच्च॥

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उ॒त्त॒मो ग्रहा॑णां गृह्यते तस्मा॒दायुः प्रा॒णाना॑मु॒त्त॒म॒मूर्धा॑नं दि॒वो अ॒र॒तिं पृथि॑व्या इत्या॒ह मूर्धा॑नमे॒वैन॑ सम॒ाना॑ करोति वैश्वान॒रमृ॒ताय॑ जा॒तम॒ग्निमि॒त्याह॑ वैश्वान॒र॥ हि दे॒वत॑यायु॒रुभ॑यतो॒वैश्वान॑रो गृह्यते तस्मा॒दुभ॑यतः प्रा॒णा अ॒धस्ता॑च्चो॒परि॑ष्ठाच्च॒र्धि॒नोऽन्ये॑ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॒ऽर्धी ध्रु॒वस्तस्मा॑त् (६)

अ॒र्ध्ववा॑ङ्मा॒णोऽन्ये॑षां प्रा॒णाना॑मु॒पोऽन्ये॑ ग्रहाः॑ सा॒द्यन्ते॑ऽनु॒पो॒ते ध्रु॒वस्तस्मा॑द॒स्त्रान्याः प्र॒जाः प्र॑ति॒तिष्ठ॑न्ति मा॒सेना॑न्या अ॒सुरा॑ वा उ॒त्तर॑तः पृथि॒वीम॒र्याचि॑की॒रप्तां दे॒वा ध्रु॒वेणा॑द॒हन्त॑द्ध॒वस्य॑ ध्रु॒वत्वं यद्धु॒व उ॒त्तर॑तः सा॒द्यते॑ धृ॒त्या आयु॑र्वा एतद्यज्ञस्य यद्धु॒व आ॒त्मा होता॑ यद्धो॒तृच॑म॒से ध्रु॒वम॑व॒नय॑त्या॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ (७)

आयु॑र्दधाति पुर॒स्तादु॒क्थस्या॑व॒नीय॑ इत्या॒हुः पुर॒स्ता॒द्ध्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते म॑ध्यतो॒ऽवनी॑य॒ इत्या॑हुर्म॒ध्यमे॒न ह्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते उ॒त्तरा॑र्धे॒ऽवनी॑य॒ इत्या॑हुरु॒त्तमे॒न ह्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते वैश्व॑दे॒व्यामृ॒चि श॒स्यमा॑नाया॒मव॑ नयति वैश्व॒देव्यो॑ वै प्र॒जाः प्र॒जास्वे॒वायु॑र्दधाति॥ (८)

ध्रु॒वस्तस्मा॑दे॒व य॒ज्ञस्यैका॑त्रच॒त्वारि॒॑ंशच्च॑॥ [२]

य॒ज्ञेन॑ वै दे॒वाः सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्ते॒ऽमन्य॑न्त मनु॒ष्या नो॒ऽन्वाभ॑विष्यन्तीति ते सं॒वत्स॑रेण॒ योपयि॑त्वा सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्तमृष॒य ऋ॒तुग्र॑हे॒रेवानु॑ प्राजा॒नन्य॑द॒तुग्र॑हा गृह्यन्ते॒ सुव॑र्गस्य॒ लोक॑स्य प्र॒जात्यै॑ द्वा॒दश॑ गृह्यन्ते द्वा॒दश॑ मा॒साः सं॒वत्सरः॑ सं॒वत्सर॑स्य प्र॒जात्यै॑ स॒ह प्र॑थ॒मौ गृ॑हेते स॒होत्त॑मौ तस्मा॒द्वौद्वा॑वृ॒तू उ॒भय॑तो॒मुख॑मृ॒तुपा॒त्रम॑वति॒ कः (९)

हि तद्वे॒द यत॑ ऋ॒तूना॑म॒मुखं॑मृ॒तुना॑ प्रे॒ष्येति॑ ष॒ट्त्वं आ॒ह ष॒ड्वा ऋ॒तवं॑ ऋ॒तूने॒व प्री॑णात्यृ॒तुभिरि॑ति च॒तुश्च॑तु॒ष्पद॑ ए॒व प॒शून्प्री॑णाति॒ द्विः पु॒नर्ऋ॒तुना॑ह॒ द्वि॒पद॑ ए॒व प्री॑णात्यृ॒तुना॑ प्रे॒ष्येति॑ ष॒ट्त्वं आ॒हर्तु॑भिरि॒ति च॒तुस्त॑स्माच्चतु॒ष्पादः॑ प॒शवं॑ ऋ॒तूनुप॑ जी॒वन्ति॑ द्विः (१०)

पु॒नर्ऋ॒तुना॑ह॒ तस्मा॑द्वि॒पादश्च॑तु॒ष्पदः॑ प॒शूनुप॑ जी॒वन्त्यृ॒तुना॑ प्रे॒ष्येति॑ ष॒ट्त्वं आ॒हर्तु॑भिरि॒ति च॒तुर्द्विः॑ पु॒नर्ऋ॒तुना॑हा॒क्रमे॑नमे॒व तथ्से॑तुं य॒जमानः॑ कुरु॒ते सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्य॒ सम॑ष्टे॒ नान्यो॑न्यमनु॒ प्र प॑द्येत॒ यदन्यो॑ऽन्यमनु॒ प्रप॑द्येत॒तुर्ऋ॒तुमनु॑ प्र प॑द्येत॒तर्वा॑ मो॒हुकाः॑ स्युः (११)

प्र॒सिद्ध॑मे॒वाध्व॑र्यु॒र्दक्षि॑णेन॒ प्र प॑द्यते प्र॒सिद्धं॑ प्र॒तिप्र॑स्था॒तोत्त॑रेण॒ तस्मा॑दा॒दित्यः॑ षण्मा॒सो दक्षि॑णेनैति॒ षडु॑त्तरेणोप॒याम॑गृहीतो॒ऽसि स॒सर्पो॑ऽस्य॒हस्प॑त्याय॒ त्वेत्या॑हास्ति॒ त्रयो॑द॒शो मा॒स इत्या॑हुस्तमे॒व तत्प्री॑णाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुवर्गाय वा एते लोकाय गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्रमृतुपात्रेण गृह्णाति ज्योतिरेवास्मां उपरिष्ठादधाति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यदैन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नौ गृह्यत ओज एवावं रुद्धे वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्मुदेति तस्मात्सर्व एव मन्यते माम्प्रत्युदंगादिति वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यस्त्रिंशच्च॥ [४]

इन्द्रो मरुद्भिः साविद्येन माध्यंदिने सवने वृत्रमहून्यन्माध्यंदिने सवने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य वृत्रं जघ्रुषं ऋतवोऽमुह्यन्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै स ऋतून्प्राजानाद्यदंतुपात्रेण मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्यै वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव प्रथमेन (१५)

यच्छति प्र हरति द्वितीयेन स्तृणुते तृतीयेनायुधं वा एतद्यजमानः सः स्फुरते यन्मरुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रं हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्पृणुतापानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनात्मस्पर्णा वा एते यजमानस्य गृह्यन्ते यन्मरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेन स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमहन्तं देवा अब्रुवन्महान् वा अयमभूद्यो वृत्रमवधीदिति तन्महेन्द्रस्य महेन्द्रत्वः स एतन्महेन्द्रमुद्धारमुदहरत वृत्रं हत्वान्यासु देवतास्वधि यन्माहेन्द्रो गृह्यत उद्धारमेव तं यजमान उद्धरतेऽन्यासु प्रजास्वधि शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमानदेवत्यो वै माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्रः शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव तेजो दधाति॥ (१७)

प्रथमेनागृह्णीत देवतास्वष्टाविंशतिश्च॥ [५]

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मोदनमपचत्तस्यां उच्छेषणमददुस्तत्राश्रात्सा

रेतोऽधत्त तस्यै चत्वारं आदित्या अजायन्त सा द्वितीयमपचत्सामन्यतोच्छेषणान्म इमैऽज्ञत यदग्रे प्राशिष्यामीतो मे वसीयांसो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्नात्सा रेतोऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमजायत सादित्येभ्य एव (१८)

तृतीयमपचद्भोगाय म इदं श्रान्तमस्त्विति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे योऽतो जायाता अस्माकं स एकोऽसृद्योऽस्य प्रजायामृध्याता अस्माकम्भोगाय भवादिति ततो विवस्वानादित्योऽजायत तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यास्तास्वेक एवर्द्धो यो यजते स देवानाम्भोगाय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्स आदित्यान्वाक्रमत ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यम्प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धं दध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पशूनाममध्यतो दधाति श्रुतातङ्क्षेत्रे मेध्यत्वाय तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्यावस्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निः परिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पशून्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपांशुसर्वनः स एतमेव सोमपीथं परि शय आ तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्यैष तै सोमपीथ इत्याहु विवस्वन्तमेवाऽऽदित्यं सोमपीथेन समर्धयति या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुद्धे यदि ताजकप्रस्कन्देद्वरषुकः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवरषुको न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत यदन्वीक्षेत चक्षुरस्य प्रमायुकं स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

एव यज्ञाञ्जरायु तदेव तदन्तर्दधाति न सप्तविंशतिश्च॥ [६]

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्नयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष यदाग्नयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेदेष वै गायत्रो देवानां यथ्सवितैष गायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्नयणो यदन्तर्यामपात्रेण

सावित्रमग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वे (२३)

देवास्तृतीयं सवनं नोदयच्छन्ते संवितारम्प्रातःसवनभागं सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयं सवनमुदयच्छन्त्यतृतीयसवने सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्तै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता प्रसवानामीशे यशसवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जनयति सोमे सोममभि गृह्णाति रेतं एव तदधाति सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहे मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति बृहदित्याह देवेभ्य एवैतेन करोति नम इत्याह पितृभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवेनं सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येषः॥ (२५)

विश्वे प्र पितृभ्य एवैतेन करोत्येकान्रविंशतिश्च॥ [७]

प्राणो वा एष यदुपांशुर्यदुपांशुपात्रेण प्रथमश्चोत्तमश्च ग्रहौ गृह्यते प्राणमेवानुं प्रयन्ति प्राणमनूद्यन्ति प्रजापतिर्वा एष यदाग्रयणः प्राण उपांशुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति यदुपांशुपात्रेण पत्नीवतमग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजननाय तस्मात्प्राणं प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइतः पत्नीः सुवर्गम् (२६)

लोकमजिगांसन्ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतम्पत्नीवतमपश्यन्तमगृह्णत ततो वै ते सुवर्गं लोकम्प्राजानन् यत्पत्नीवतो गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमाणस्तं घृतं वज्रं कृत्वाघ्नन्तं निरिन्द्रियम्भूतमगृह्णन्तस्माच्छ्रियो निरिन्द्रिया अदायादीरपि पापात्पुंस उपस्तितरम् (२७)

वदन्ति यद्धृतेन पत्नीवतः श्रीणाति वज्रेणैवेनं वशं कृत्वा गृह्णात्युपयामगृहीतोऽसीत्याहेयं वा उपयामस्तस्मादिमां प्रजा अनु प्र जायन्ते बृहस्पतिंसुतस्य त इत्याह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयतीन्द्रो इत्याह रेतो वा इन्द्र रेत एव तदधातीन्द्रियाव इति (२८)

आह प्रजा वा इन्द्रियं प्रजा एवास्मै प्र जनयत्यग्ना(३) इत्याहग्निर्वै रेतोधाः

पत्नीव इत्याह मिथुनत्वाय सजूर्देवेन त्वष्टा सोमम्पिबेत्याह त्वष्टा वै पशूनामिमिथुनानां
रूपकद्रूपमेव पशुषु दधाति देवा वै त्वष्टारमजिघांसन्थ्स पत्नीः प्रापद्यत तं न प्रति
प्रायच्छन्तस्मादपि (२९)

वध्यम्प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्मात्पत्नीवृते त्वष्ट्रेऽपि गृह्यते न
सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषट्करोति यदनुवषट्कुर्याद्बुधं प्रजा
अन्ववसृजेद्यन्नानुवषट्कुर्यादशान्तमग्नीथ्सोमम्भक्षयेदुपांश्चनु वषट्करोति न रुद्रं प्रजा
अन्ववसृजति शान्तमग्नीथ्सोमम्भक्षयत्यग्नीन्नेष्टुरुपस्थमा सीद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दधाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यापयति
प्रजापतिर्वा एष यदुद्गाता प्रजानां प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेतं एव तथ्सिञ्चत्यूरुणोप
प्र वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नश्रंकृत्यूरुमुप प्र वर्तयति यदा हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ
मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्जथ्स द्रोणकलशोऽभवत्तस्मात्सोमः समस्रवथ्स
हारियोजनोऽभवत् व्यचिकित्सञ्जुहवानी (३) मा हौषा (३) मिति सोऽमन्यत यद्धोष्याम्यामं
हौष्यामि यत्र होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमप्रियत होतुं सोऽग्निरब्रवीन्न मय्यामं
हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

तं श्रुतम्भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजनं श्रीणाति श्रुतत्वाय श्रुतमेवेनम्भूतं जुहोति
बृह्निभिः श्रीणात्येतावतीरेवास्यामुष्मिन्नौके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वहुरेता वा इन्द्रस्य
पृश्रयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्बृह्निभिः श्रीणीयादृक्स्वामे वा इन्द्रस्य हरीं
सोमपानौ तयोः परिधयं आधानं यदप्रहृत्य परिधीञ्जुहुयादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यच्छेत्प्रहृत्यं परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव घासम्प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति
यातयामेव ह्यैतर्हध्वर्युः स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तम्पुनर्युनक्ति तादृगेव
तच्छीर्षत्रधिनिधाय जुहोति शीर्षतो हि स समभवद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो
वृत्रमहन्थ्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यथ्संमिन्धादल्पाः (३४)

एनम्पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्यत्र संमिन्धाद्बृहवं एनम्पशवोऽभुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्मनसा

सम्बाधत उभयं करोति बृहवं एवैनम्पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते य एव तत्र सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति पशवो वा उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिं छापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥ [९]

ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपाश्चन्तर्यामावजावयः शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूर्यष्टाभिरऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनाम्भूर्यष्टा यत्रिरुपाश्शु हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्वौ त्रीनजा जनयत्यथावयो भूर्यसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो यदाग्रयण उपदस्येत्कलशाद्रूहीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्रूहीयाद्यथा पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयणो यद्वहो वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्रूहीयादात्मन एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयणः स्थात्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावम्भृथमवं यन्ति परां स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्यानि हरन्ति तस्माच्छिष्यं जातां परास्यन्त्युत्पुमाश्स हरन्ति यत्पुरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहृत्य प्राहं तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस उपनिधायापक्रामति तादृगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वा तद्दृढम्पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त उपरिष्ठादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मादपक्रामति तादृगेव तद्यदष्टादश च॥ [१०]

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराडिव ह्यंसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनःपुनरिव ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पशवोरण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यनु ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं वेदं निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्थं

तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु शंसति तत् (४०)

उपांश्वन्तर्यामयोर्यदुच्चैस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां निदानं य एवं वेद निदानवान्भवति यो वै ग्रहाणाम्मिथुनं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहा गृह्यन्ते वायव्यैरन्य एतद्वै ग्रहाणाम्मिथुनं य एवं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायत इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबत्स विष्वङ् (४१)

व्याच्छ्रुत्स आत्मन्नारमणं नाविन्दत्स एताननुसवन्म्पुरोडाशानपश्यत्तां निरवपत्तैर्वै स आत्मन्नारमणमकुरुत् तस्मादनुसवन्म्पुरोडाशा निरुप्यन्ते तस्मादनुसवन्म्पुरोडाशानाम्प्राश्नीयादात्मन्नेवारमणं कुरुते नैनु सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यजुषा पङ्क्तिराप्यतेऽथ किं यज्ञस्य पाङ्कत्वमिति धानाः करम्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्या तेन पङ्क्तिराप्यते तद्यज्ञस्य पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भवन्ति यानि पुनः शंसति तद्विष्वङ्किञ्चतुर्दश च॥ [११]

सुवर्गाय यद्वाक्षिणानि समिष्टयजूष्यवभथयजूषि स्फ्येन प्रजापतिरेकादशिनीमिन्द्रः पत्न्या घ्नन्ति देवा वा इन्द्रियं देवा वा अदाभ्ये देवा वै प्रबाहुंक्रजापतिर्देवेभ्यः स रिरिचानष्णोडशधेकादश॥ [१२] सुवर्गाय यजति प्रजाः सौम्येन गृहीयात्प्रत्यञ्चं गृहीयात्प्रजां पशून्निचत्वारिंशत्॥ 43 ॥ सुवर्गाय वज्रस्य रूपं समृद्धौ॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वाक्षिणानि द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमते सदोऽयैति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सौरीभ्यामृग्भ्यां गार्हपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोकं समारोहयति नयवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै दिवं गच्छ सुवः पतेति हिरण्यम् (?)

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकङ्गमयति रूपेण वो रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यासा रूपमभ्यैति यद्विरण्येन तुथो वो विश्ववेदा वि भञ्जत्वित्याह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा

देवानां दक्षिणा वि भजति तेनैवेना वि भजत्येतत्तं अग्ने राधः (२)

ऐति सोमच्युतमित्याहु सोमच्युतं ह्यस्य राध ऐति तन्मित्रस्य पथा नयेत्याहु शान्त्या ऋतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याहु सत्यं वा ऋतं सत्येनैवेना ऋतेन वि भजति यज्ञस्य पथा सुविता नयन्तीरित्याहु यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यद्वक्षिणा ब्राह्मणमद्य राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः शुश्रुवान्तस्मादेवमाहु वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याहु सुवर्गमेवेन लोकं गमयति यतस्व सदस्यैरित्याहु मित्रत्वायास्मद्वात्रा देवत्रा गच्छत मधुमतीः प्र दातारमा विशतेत्याहु वयमिह प्रदातारः स्मोऽस्मानमुत्र मधुमतीरा विशतेति (४)

वावैतदाहु हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमुखानेवतूर्न्प्रीणाति ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्यै होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्धोतात्मानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यं राधो राध्यासमुत्र मधुमतीरा विशतेत्यष्टात्रिंशच्च॥ [१]

समिष्टयजूंषि जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्यै यद्वै यज्ञस्य कूरं यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव तैः प्रीणाति नव जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षड्गमियाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति त्रीणि यजूंषि (६)

त्रय इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छेत्याहु यज्ञपतिमेवेन गमयति स्वां योनिं गच्छेत्याहु स्वामेवेन योनिं गमयत्येष तै यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर इत्याहु यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहव्यो देवभागम्प्रच्छ यथ्सृञ्ज्यान्बहुयाजिनोऽयीयजो यज्ञे (७)

यज्ञम्प्रत्यतिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स होवाच यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्ज्याः परां भभूवुरिति होवाच यज्ञे वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवा गातुविदो गातुं वित्वा गातुमितेत्याहु यज्ञ एव यज्ञं प्रति स्थापयति यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

यजूंषि यज्ञ एकचत्वारिंशच्च॥ [२]

अ॒व॒भृ॒थ॒य॒ज॒५॒षि जु॒होति॑ यदे॒वा॒र्वा॒ची॒न॒मे॒क॒हा॒य॒ना॒दे॒नः क॒रोति॑ तदे॒व तै॒र॒वं य॒ज॒तेऽपो॒-
ऽव॒भृ॒थ॒म॒वै॒त्य॒प्सु वै वरु॑णः सा॒क्षादे॒व वरु॑ण॒म॒वं य॒ज॒ते वर्त्त॑ना वा अ॒न्वित्य॑ य॒ज्ञ५ रक्षा॑सि
जिघा॑सन्ति साम्नां प्र॒स्तोता॒न्ववै॑ति साम॒ वै र॑क्षो॒हा र॒क्ष॑सा॒म॒प॒ह॒त्यै त्रि॒नि॒ध॒न॒मु॒पैति॑ त्रयं
इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ रक्षा॑सि (९)

अपं॑ ह॒न्ति पुरु॑षःपुरुषो नि॒ध॒न॒मु॒पैति॑ पुरु॑षःपुरुषो हि र॑क्ष॒स्वी र॒क्ष॑सा॒म॒प॒ह॒त्या उ॒रु५
हि राजा॑ वरु॑णश्च॒कारे॒त्याह॑ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑ श॒तं तै॑ राज॒न्भि॒प॒जः स॒ह॒स्र॒मि॒त्याह॑ भे॒ष॒ज॒मे॒वा॒स्मै
क॒रोत्य॒भि॒ष्ठितो॑ वरु॑णस्य॒ पाश॑ इ॒त्याह॑ वरु॑ण॒पाश॑मे॒वाभि॑ तिष्ठति ब॒र्हि॒र॒भि जु॒होत्या॑हुतीनां
प्र॒ति॒ष्ठित्या॑ अथो॑ अ॒ग्नि॒व॒त्ये॒व जु॒होत्य॑प॒ब॒र्हिषः॑ प्र॒या॒जान् (१०)

य॒ज॒ति प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑ण॒पाशा॑न्मु॒ञ्च॒त्याज्य॑भागौ य॒ज॒ति य॒ज्ञस्यै॒व
चक्षु॑षी॒ नान्तरै॑ति वरु॑णं य॒ज॒ति वरु॑ण॒पाशा॑दे॒वेन॑म्मु॒ञ्च॒त्यग्नी॒व॒रु॑णौ य॒ज॒ति सा॒क्षादे॒वेन॑
वरु॑ण॒पाशा॑न्मु॒ञ्च॒त्यप॑ब॒र्हिषा॒वनू॒याजौ॑ यंजति प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑ण॒पाशा॑न्मु॒ञ्च॒ति
च॒तु॒रः प्र॒या॒जान् यंज॑ति द्वा॒वेनू॒याजौ॑ ष॒ट्थ॒सम्प॑द्यन्ते ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑ (११)

ऋ॒तु॒ष्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑त्य॒व॒भृथ॑ नि॒च॒ङ्कु॒णे॒त्याह॑ यथो॒दित॑मे॒व वरु॑ण॒म॒वं य॒ज॒ते स॒मु॒द्रे ते
हृ॒द॒य॒म॒प्स्व॑न्तरि॒त्याह॑ स॒मु॒द्रे ह्य॑न्त॒र्वरु॑णः सं त्वा॑ वि॒श॒न्त्वो॒ष॒धी॒रु॒ताप॑ इ॒त्याह॑द्वि॒रे॒वेन॑मोष॒धीभिः॑
स॒म्य॒ञ्च॑ दधाति दे॒वी॒राप॑ ए॒ष वो॑ गर्भ॒ इत्या॑ह॒ यथा॑य॒जु॒रे॒वैत॑त्प॒शवो॑ वै (१२)

सोमो॑ यद्वि॒न्दूना॑म्भ॒क्षयै॑त्पशु॒मान्स्या॑द्वरु॑ण॒स्त्वेन॑ गृ॒ह्णी॒याद्य॑न्न भ॒क्षयै॑द॒पशुः॑ स्या॒न्नैनं॑ वरु॑णो
गृ॒ह्णी॒यादु॒प॒स्पृश्य॑मे॒व प॑शु॒मान्भव॑ति नैनं॑ वरु॑णो गृ॒ह्णाति॑ प्र॒तियु॑तो वरु॑णस्य॒ पाश॑ इ॒त्याह॑
वरु॑ण॒पाशा॑दे॒व निर्मु॑च्यतेऽप्रतीक्ष॒मा य॑न्ति वरु॑णस्यान्त॒र्हि॒त्या ए॒धोऽस्ये॒धिषी॑म॒हीत्या॑ह॒
स॒मिधै॑वाग्निं न॒म॒स्यन्त॑ उ॒पाय॑न्ति तेजो॑ऽसि तेजो॑ मयि॑ धे॒हीत्या॑ह॒ तेज॑ ए॒वात्म॑न्यन्ते॥ (१३)

रक्षा॑सि प्र॒या॒जानृ॒तवो॑ वै न॒म॒स्यन्तो॑ द्वा॒दश॑ च॥ [३]

स्फे॒द्येन॑ वेदिमु॒द्ध॑न्ति रथा॒क्षेण॑ वि मि॒मीते॑ यू॒प॒मि॒नोति॑ त्रि॒वृ॒तमे॒व वज्र॑स्र॒ सम्भृत्य॑
भ्रा॒तृ॒व्याय॑ प्र ह॑रति स्तृ॒त्यै यद॑न्त॒र्वेदि॑ मि॒नुया॑दै॒वलोक॑म॒भि जं॑येद्यद्वि॒र्वेदि॑ म॒नुष्य॑लो॒कं
वै॒द्यन्त॑स्य सं॒धौ मि॑नोत्यु॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्या उ॒प॒र॒स॒मि॒तामि॒नुया॑त्पि॒तृलो॒कका॑मस्य
र॒श्न॒स॒मि॒ताम॒नुष्य॑लो॒कका॑मस्य च॒षाल॑स॒मि॒तामि॒न्द्रि॒यका॑मस्य सर्वा॑न्स॒मान्प्र॑ति॒ष्ठाका॑मस्य
ये त्रयो॑ मध्य॒मास्ता॑न्स॒मान्प॒शुका॑मस्यै॒तान् वै (१४)

अनु पशव उप तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्प्रजयैवैनम्पशुभिव्यतिषजति यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति गर्तमितं तस्य मिनयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ हसीयाः समेषा वै गर्तमिद्यस्यैवम्मिनोति ताजक्य मीयते दक्षिणार्ध्यं वर्षिष्ठम्मिनयात्सुवर्गकामस्याथ हसीयाः समाक्रमणमेव तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये विन्दते यत्रैकाः रशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका द्वौ पती विन्दते यं कामयेत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य व्यतिषजेथ्यैवास्य जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्य (१६)

जायतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा उपशयेनेवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यदक्षिणत उपशय उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यत्र निर्दिशेदार्तिमाच्छेद्यजमानोऽसौ तं पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजा असृजत् सोऽन्नाद्येन व्यार्ध्यत् एतामैकादशिनीमपश्यत्तया वै सोऽन्नाद्यमवारुन्ध यदश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च यज्ञः सम्मर्दितोर्यत्पात्नीवतम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्धै सयुत्वाय॥ (१९)

वै समष्टौ पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिःशब्द॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स एतामैकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्प्रधत्त प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतर्हि रिरिचान इव यदेपैकादशिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते प्रैवाग्नेयेन वापयति मिथुनः सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म वै

देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जंनयति वैश्वदेवो भवति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जंनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्दे विशम्मारुतेनौजो बलमैन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने दधाति (२१)

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव पुरस्ताद्धते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लभते विद्वै मरुतो विशमेवास्मा अनु बध्नाति यदि कामयेत योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा लभेत वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छति यदि कामयेत प्रजा मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति यदभिवाहतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा वरुणो गृह्णीयादक्षिणत उदंश्चमा लभतेऽपवाहतोऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रं सप्तत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रः पत्न्या मनुमयाजयत्तां पर्यग्निकृतामुदंसृजत्तया मनुराध्नोद्यत्पर्यग्निकृतम्पात्नीवतमुंथसृजं यामेव मनुर्ऋद्धिमाध्नोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्येन पात्नीवतं सऽस्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञमप्रतिष्ठित्यै यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपयां (२४)

भवत्यनिष्टं वशयाथ पात्नीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र चरत्यथो एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भवति त्वष्टा वै रेतसः सिक्तस्य रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणम्पत्नीष्वपि सृजति सौऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ (२५)

वपया पट्विंशच्च॥ [६]

घ्नन्ति वा एतत्थोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये वा जुहुयाद्देवताभ्यः समदं दध्यादक्षिणार्धे जुहोत्येषा वै पितृणां दिख्स्वायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्रातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो वै सौम्यो यदेव सामंश्छम्बद्बुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरव (२६)

ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं न परिपश्येदित्तासुः स्यादभिदिदिं कृत्वावैक्षेत् तस्मिन् ह्यात्मानं परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गतमनाः

स्यात्सोऽवैक्षेत यन्मे मनः परागतं यद्वा मे अपरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयमस्मासु
धारयामसीति मन एवात्मन्दाधार (२७)

न गतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीजानमभ्याग्रावैष्णव्यर्चा
घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च दाधारोपांशु यजति
मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं कं तर्हि
यज्ञः कं यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव (२८)

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमार्च्छति यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरा
प्रभिन्दन्त्येवमृगस्वामे यज्ञमप्र भिन्तो यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते यज्ञायैव प्रभिन्नाय
मृत्यमन्ववांस्यति शान्त्यै यातयामानि वा एतस्य छन्दांसि य ईजानश्छन्दसामेष
रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते छन्दांस्येव पुनरा प्रीणात्ययातयामत्वायाथो
छन्दःस्वेव रसं दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट्॥ [७]

देवा वा इन्द्रियं वीर्यं १ व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत् तदतिग्राह्या
अभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्या गृह्यन्त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान
आत्मन्धत्ते तेजं आग्नेयेनैन्द्रियमैन्द्रेण ब्रह्मवर्चसं सौर्येणोपस्तम्भनं वा एतद्यज्ञस्य
यदतिग्राह्याश्चक्रे पृष्ठानि यत्पृष्ठे न गृह्णीयात्प्राञ्चं यज्ञं पृष्ठानि सः शृणीयुर्यदुक्थ्यै (३०)

गृह्णीयात्प्रत्यञ्चं यज्ञमतिग्राह्याः सः शृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
सवीर्यत्वाय प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्वयादिशश्वस प्रियास्तनूरप न्यधत्त तदतिग्राह्या
अभवन्वितनुस्तस्य यज्ञ इत्याहुर्यस्यातिग्राह्या न गृह्यन्त इत्यप्यग्निष्टोमे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृत्तमगच्छन्ते देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णताग्नेयमग्निरैन्द्रमिन्द्रः सौर्यं सूर्यस्ततो वै तै-
ऽन्याभिर्देवताभिव्यावृत्तमगच्छन् यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्त व्यावृत्तमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिष्मन्तः समावद्दीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिल्लोके
ज्योतिर्धत्त एन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिल्लोके (३२)

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति समावद्दीर्यानेनान्कुरुत एतान् वै

ग्रहान्ब्रम्बाविश्ववयसाववित्तम् ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्चार्वाञ्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते
ग्रहा गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्चार्वाञ्चश्च भान्ति॥ (३३)

उक्थ्ये देवा अमुष्मिँल्लौक एकात्रचत्वारिंशच्च॥ [८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा अदाभ्ये छन्दांसि सर्वनानि
समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवति यद्वे देवा असुरानदाभ्येनादभ्रुवन्तददाभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेद दभ्रोत्येव
भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्यो दभ्रोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नाम तनूर्यददाभ्य उपनद्धस्य गृह्णात्यतिमुत्तया अतिं
पाप्मानम्भ्रातृव्यमुच्यते य एवं वेद घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुवन्ति सोमं हन्यमाने
यज्ञो हन्यते यज्ञे यजमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येन
जीवन्त्सुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनभिषुतस्य गृह्णाति जीवन्तमेवेन
सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाभ्ये सऽस्थापयन्त्यं शूनपि सृजति
यज्ञस्य सन्तत्ये॥ (३५)

दभ्रोत्यनभिषुतस्य गृह्णात्येकान्नविंशतिश्च॥ [९]

देवा वै प्रबाहुग्रहानगृह्णन्त स एतं प्रजापतिरंशुमपश्यत्तमगृह्णीत तेन वै स आर्ध्रोद्यस्यैवं
विदुषोऽंशुर्गृह्यत ऋध्रोत्येव सकृदभिषुतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनार्ध्रोन्मनसा गृह्णाति
मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुम्बरेण गृह्णात्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुद्धे
चतुःसक्ति भवति दिक्षु (३६)

एव प्रति तिष्ठति यो वा अंशोरायतनं वेदायतनवान्भवति वामदेव्यमिति साम तद्वा
अस्यायतनम्मनसा गायमानो गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरंशुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां
नर्धेताध्वर्यवे च यजमानाय च यदध्वयेदुभाभ्यामृध्येतानवानं गृह्णाति सैवास्यर्द्धिर्हिरण्यमभि
व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः प्राण आयुषैवामृतमभि धिनोति शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः
शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिक्ष्वनिति विंशतिश्च॥ [१०]

प्रजापतिर्देवभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत् स यज्ञानां षोडशेन्द्रियं

वीर्यमात्मानंमभि समक्खिदत् तथोड्शयंभवन्न वै षोडशी नामं यज्जोऽस्ति यद्वाव षोडशं
स्तोत्रं षोडशं शस्त्रं तेन षोडशी तथोड्शिनः षोडशित्वं यथोड्शी गृह्यते इन्द्रियमेव
तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभवत् एतं षोडशिनंमपश्यन्तमंगृह्यत् ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः
प्राभवद्यथोड्शी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्या इन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं षोडशिनंमप्रायच्छुत्तमंगृह्यत् ततो वै सोऽग्रं देवतानां पर्येद्यस्यैवं
विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव संमानानां पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै षोडशी वज्रः प्रातःसवनं
स्वादेवेनं योनेर्निगृह्णाति सवनेसवनेऽभि गृह्णाति सवनात्सवनादेवेनमग्रं जनयति तृतीयसवने
पशुकामस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवंस्तृतीयसवनं वज्रंणैवास्यै तृतीयसवनात्पशूनवं
रुद्धे नोक्थ्ये गृह्णीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि यदुक्थ्ये (४०)

गृह्णीयात्प्रजां पशूनस्य निर्दहदतिरात्रे पशुकामस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोडशी वज्रंणैवास्यै
पशूनंवरुध्य रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे राजन्यस्य गृह्णीयाद्वावृत्कामो हि राजन्यो
यजते साह एवास्यै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इद्धे निर्वा दहत्येकविंशं
स्तोत्रम्ववति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत इन्द्रस्य प्रियं धाम (४१)

उपाप्रोति कनीयांसि वै देवेषु छन्दाःस्यासञ्ज्यायाःस्यसुरेषु ते देवाः कनीयसा
छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यंशंसन्ततो वै तेऽसुराणां लोकमवृज्जत यत्कनीयसा छन्दसा
ज्यायश्छन्दोऽभि विशंसन्ति भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृद्धे षडक्षराण्यति रेचयन्ति षड्वा ऋतवं
ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनं रुद्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवाव रुद्धेऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति
वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा समयविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै
लोक इन्द्रो वृत्रमहन्त्याक्षादेव वज्रमभ्रातृव्याय प्र हरत्यरुणपिशंगोऽश्वो दक्षिणैतद्वै वज्रस्य
रूपं समृद्धौ (४३)

लोको विदुषः षोडशी गृह्यते यदुक्थ्ये धाम कल्पयन्ति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [११]

॥ काण्डम् ७ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजननं ज्योतिरग्निर्देवतानां ज्योतिर्विराट्छन्दसां ज्योतिर्विराड्वाचां ऽग्नौ सं तिष्ठते विराजमभि सम्पद्यते तस्मात्तज्ज्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौ प्रातःसवनं वहतो यथा प्राणश्चापानश्च द्वौ माध्यंदिनं सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक् प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मिता वा एष यज्ञोऽस्थूरिः (१)

यं कामं कामयते तमेतेनाभ्यश्नुते सर्वं ह्यस्थूरिणाभ्यश्नुते ऽग्निष्टोमेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अग्निष्टोमेनैव पर्यगृह्णात्तासां परिगृहीतानामश्वतरोऽत्यं प्रवत् तस्यानुहाय रेत् आदत्त तद्रदभे न्यमार्द्रस्माद्रदभो द्विरेता अथो आहुर्वडवायां न्यमार्डिति तस्माद्वडवा द्विरेता अथो आहुरोषधीषु (२)

न्यमार्डिति तस्मादोषधयोऽनभ्यक्ता रेभन्त्यथो आहुः प्रजासु न्यमार्डिति तस्माद्यमौ जायेते तस्मादश्वतरो न प्र जायत आत्तरेता हि तस्माद्वरहिष्यनवक्लृप्तः सर्ववेदसे वा सहस्रे वावक्लृप्तोऽति ह्यप्रवत् य एवं विद्वानग्निष्टोमेन यजते प्राजाताः प्रजा जनयति परि प्रजाता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्यैष्ठयज्ञ इति (३)

प्रजापतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्येतेनाग्नेऽयं जत प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स मुखतस्त्रिवृत् निरमिमीत् तमग्निर्देवतान्वसृज्यत गायत्री छन्दो रथन्तरं सामं ब्राह्मणो मनुष्याणामजः पशूनान्तस्मात्ते मुख्या मुखतो ह्यसृज्यन्तो रसो बाहुभ्यां पञ्चदशं निरमिमीत् तमिन्द्रो देवतान्वसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दो बृहत् (४)

सामं राजन्यो मनुष्याणामविः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो वीर्याद्व्यसृज्यन्त मध्यतः सप्तदशं निरमिमीत् तं विश्वे देवा देवता अन्वसृज्यन्त जगती छन्दो वैरूपं सामं वैश्यो मनुष्याणां गावः पशूनान्तस्मात्त आद्या अन्नधानाद्व्यसृज्यन्त तस्माद्व्यासोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृज्यन्त पत्त एकविंशं निरमिमीत् तमनुष्टुप्छन्दः [5]

अन्वसृज्यत वैराजं सामं शूद्रो मनुष्याणामश्वः पशूनान्तस्मात्तो भूतसङ्ग्रामिणावश्वश्च

शूद्रश्च तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवक्कृतो न हि देवता अन्वसृज्यत तस्मात्पादावुप जीवतः
पुत्तो ह्यसृज्येतां प्राणा वै त्रिवृर्धमासाः पञ्चदशः प्रजापतिः सप्तदशस्रय इमे लोका
असावादित्य एकविंश एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव
श्रयत एतस्मिन्प्रति तिष्ठति॥ (६)

अस्थूरीरोषधीषु ज्येष्ठयज्ञ इति बृहदनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं च॥ [१]

प्रातःसवने वै गायत्रेण छन्दसा त्रिवृते स्तोमाय ज्योतिर्दधेदिति त्रिवृता ब्रह्मवर्चसेन
पञ्चदशाय ज्योतिर्दधेदिति पञ्चदशेनौजसा वीर्येण सप्तदशाय ज्योतिर्दधेदिति सप्तदशेन
प्राजापत्येन प्रजननेनैकविंशाय ज्योतिर्दधेदिति स्तोम एव तथ्स्तोमाय ज्योतिर्दधेत्यथो
स्तोम एव स्तोममभि प्र णयति यावन्तो वै स्तोमास्तावन्तः कामास्तावन्तो
लोकास्तावन्ति ज्योतींष्येतावन्त एव स्तोमानेतावन्तः कामानेतावन्तो लोकानेतावन्ति
ज्योतींष्यव रुद्धे॥ (७)

तावन्तो लोकान्नयोदश च॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत यौऽग्निष्टोमेन यजमानोऽथ सर्वस्तोमेन यजेतेति
यस्य त्रिवृत्तमन्तर्यन्ति प्राणाऽस्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो
यजते यस्य पञ्चदशमन्तर्यन्ति वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य सप्तदशमन्तर्यन्ति (८)

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते
यस्यैकविंशमन्तर्यन्ति प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य त्रिणवमन्तर्यन्त्यृतूँश्च तस्य नक्षत्रियां च विराजामन्तर्यन्त्यृतुषु
मेऽप्यसन्नक्षत्रियां च विराजीति (९)

खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य त्रयस्त्रिंशमन्तर्यन्ति देवतास्तस्यान्तर्यन्ति
देवतासु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं परमतां
गच्छन्तं वेदं परमतामेव गच्छति त्रिवृद्वै स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेदं परमतामेव
गच्छति॥ (१०)

सप्तदशमन्तर्यन्ति विराजीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [३]

अङ्गिरसो वै सूत्रमांसतु ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां हविष्मांश्च
हविष्कृच्छाहीयेतान्तावकामयेतां सुवर्गं लोकमियावेति तावेतं द्विरात्रमपश्यतान्तमाहरतान्तेनायजे
वै तौ सुवर्गं लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव लोकमैति तावैताम्पूर्वणा-
ऽह्नाऽगच्छतामुत्तरेण (११)

अभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनावं रुन्दे
सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तरं सर्वस्याप्त्यै सर्वस्यावरुद्ध्यै गायत्रम्पूर्वहन्त्सामं भवति तेजो वै
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं तेजं एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्धत्ते त्रैष्टुभमुत्तरं ओजो वै वीर्यं
त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धत्ते रथन्तरम्पूर्वं (१२)

अहन्त्सामं भवतीयं वै रथन्तरमस्यामेव प्रति तिष्ठति बृहदुत्तरंऽसौ वै बृहदमुष्यामेव
प्रति तिष्ठति तदाहुः कं जगती चानुष्टुप्तेति वैखानसम्पूर्वंऽहन्त्सामं भवति तेन
जगत्यै नैति षोडश्युत्तरं तेनानुष्टुभोऽथाहुर्यत्समानैऽधमासे स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनुं
पद्येतेत्यमावास्यायाम्पूर्वमहर्भवत्युत्तरस्मिन्नुत्तरन्नानैवारधमासयोर्भवतो नानावीर्यं भवतो
हविष्मन्निधनम्पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वंऽन्वेकविंशतिश्च॥ [४]

आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाचरत्स इमामपश्यतां
वराहो भूत्वाहरतां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमादत्सांप्रथत सा पृथिव्यंभवत्तत्पृथिव्यै
पृथिवित्वन्तस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः स देवानंसृजत वसून्नुद्रानादित्यान्ते देवाः
प्रजापतिमब्रुवन्प्र जायामहा इति सौऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मांस्तपसासृक्ष्येवं तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति तेभ्यो-
ऽग्निमायतनंमप्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति तैऽग्निनायतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर
एकां गामंसृजन्त तां वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्तेतां रक्षध्वमिति तां वसवो
रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत त्रीणि च (१५)

शतानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव संहस्रतम्यंभवत्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्सहस्रेण
नो याजयेति सौऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत् इमं लोकमजयन्तच्चाददुः स
उक्थ्येन रुद्रानयाजयत्तैऽन्तरिक्षमजयन्तच्चाददुः सौऽतिरात्रेणादित्यानयाजयत्तैऽमुं

लोकमजयन्तच्चाददुस्तदन्तरिक्षम् (१६)

व्यवैर्यत तस्माद्ब्रुवा घातुका अनायतना हि तस्मादाहुः शिथिलं वै मध्यममहस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुभम्मध्यमस्याहु आज्यम्भवति संयानानि सूक्तानि शंसति षोडशिनं शंसत्यहो धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मात्त्रिरात्रस्याग्निष्टोम एव प्रथममहः स्यादथोक्थ्योऽधातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि शतान्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि ददाति (१७)

एषां लोकानामनु सन्तत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिन्नदानीत्यथ या सहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च व्यायच्छेतां स इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः सहस्रं वक्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभागं इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा एषाभ्यनूच्यत उभा जिग्यथुरिति तां वा एतामच्छावाकः (१८)

एव शंसत्यथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतारं वा अभ्यतिरिच्यते यदतिरिच्यते होतानामस्यापयिताथारुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथाहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथारु रुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथारुर्ब्रह्मणं चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधे ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवोऽग्नीध्रथैव तावकल्पेतामित्यथारुर्था कल्याणी बहुरूपा सा देयेत्यथारुर्था द्विरूपोभयतएनी सा देयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यै तद्वा एतत्सहस्रस्यायनं सहस्रं स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रसम्मिताः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

अब्रवीच्च तदन्तरिक्षन्ददात्यच्छावाकश्च देयेति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [५]

सोमो वै सहस्रमविन्दत्तमिन्द्रोऽन्विन्दत्तौ यमो न्यागच्छत्तावब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यब्रूतां स यम एकस्यां वीर्यं पर्यपश्यदियं वा अस्य सहस्रस्य वीर्यम्भिर्भतीति तावब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावब्रूतां सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परि पश्यामोऽशमा हरामहा इति तस्यामशमाहरन्त तामप्सु प्रावेशयन्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिण्या पिङ्गलैकहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या पिङ्गलैकहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयस्त्रिंशता चैवास्य त्रिभिश्च (२२)

शतैः सोमः क्रीतो भवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु प्रावेशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी

लक्ष्मणा पंष्टौही वार्त्रघ्नी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैतस्माद्रोहिणीं
लक्ष्मणाम्पंष्टौही वार्त्रघ्नी दद्याद्य एवं विद्वात्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पंष्टौही वार्त्रघ्नी ददाति
त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता (२३)

भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरती मूर्खा तंजघ्न्या रूपं कृत्वा
त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैतस्माज्जरतीम्मूर्खा तंजघ्न्यामनुस्तरणीं कुर्वीत य
एवं विद्वाज्जरतीम्मूर्खा तंजघ्न्यामनुस्तरणीं कुरुते त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि
सामुष्मिल्लौके भवति वागेव संहस्रतमी तस्मात् (२४)

वरो देयः सा हि वरः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा
हि वरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवतीयं वर इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथास्य
तत्सहस्रमप्रतिगृहीतम्भवत्युभयतएनी स्यात्तदाहुरन्यतएनी स्यात्सहस्रम्परस्तादेतमिति यैव
वरः (२५)

कल्याणी रूपसमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्धौ तामुत्तरेणाग्नीध्रं
पर्याणीयाहवनीयस्यान्तं द्रोणकलशमव घ्रापयेदा जिघ्र कलशमह्यरुधारा पर्यस्वत्या त्वा
विशन्तिवन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः सा मा सहस्र आ भज प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा
विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी रय्या सम (२६)

अर्धयति प्रजावाँन्यशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तया सहाग्नीध्रम्परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां
तिष्ठन्त्यां जुहुयादुभा जिग्यधुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनोः। इन्द्रश्च विष्णो
यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति त्रेधाविभक्तं वै त्रिरात्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनां
करोति सहस्रस्यैवैनाम्मात्राम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां समर्धयति तस्या उपोत्थाय कर्णमा जपेदिडे
रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयसि महि विश्रुत्येतानि ते अघ्निये नामानि सुकृतं मा देवेषु
ब्रूतादिति देवेभ्य एवेनमा वैदयत्यन्वेन देवा बुध्यन्ते॥ (२८)

एतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्च दत्ता सहस्रतमी तस्मादेव वरः सम्मात्रामेकात्रचत्वारिंशच्च॥[६]

सहस्रतम्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनं सुवर्गं लोकं गमयति सा
मा सुवर्गं लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं

लोकं गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गमयति सा मा सर्वाऽन्पुण्याल्लोकानामयेत्याह
सर्वानेवैनम्पुण्याल्लोकानामयति सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गमय प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी
र्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावाऽन्पशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तामग्नीधे वा ब्रह्मणे वा
होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा दद्यात्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवति
यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रति गृह्णामि न
सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकामेवैनं भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं
वेद स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश (३१)

इत्याह स्योनैवेनं सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैनं हिनस्ति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती (३) सहस्रतमी सहस्रा (३) मिति यत्राचींमुष्मृजेत्सहस्रं
सहस्रतम्यन्वियात्तत्सहस्रमप्रज्ञात्रं सुवर्गं लोकं न प्र जानीयात्प्रतीचीमुष्मृजति तां
सहस्रमनु पर्यावर्तते सा प्रजानती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युष्मृजति क्षिप्रे सहस्रम्प्र
जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवानाच्छति॥ (३२)

लोकानामयति साविद्वान्सुशेवा माविंश यजमानं द्वादश च॥ [७]

अत्रिरददादौवाय प्रजाम्पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा
स एतं चतूरात्रमपश्यत् तमाहरत्तेनायजत ततो वै तस्य चत्वारो वीरा आजायन्त सुहोता
सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभयो य एवं विद्वाश्चतूरात्रेण यजत आस्य चत्वारो वीरा जायन्ते
सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभयो ये चतुर्विंशाः पर्वमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिंश्च श्रद्धादेवं यजमानं चत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेजं
इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यं स एताश्चतुरश्रतुष्टोमान्सोमानपश्यत्तानाहरत्तैरयजत तेजं
एव प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन य एवं
विद्वाश्चतुरश्रतुष्टोमान्सोमानाहरति तैरयजते तेज एव प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन
ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिंशद्दिमाभ्रोत्तामेव यजमान ऋध्नोति॥ (३४)

तत्तेज एवाष्टादश च॥ [८]

जमदग्निः पुष्टिकामश्चतूरात्रेणायजत् स एतान्योषाः अपुष्यत्तस्मात्पलितौ जामदग्नियौ न सं जानाते एतानेव पोषान्युष्यति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते पुरोडाशिन्य उपसदो भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशून्वाव रुन्देऽन्नं वै पुरोडाशोऽन्नमेवाव रुन्देऽन्नादः पशुमान्भवति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते॥ (३५)

जमदग्निरष्टाचत्वारिंशत्॥ [९]

संवत्सरो वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयतूर्त्नस्मृजेयेति स एतम्पञ्चरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायज ततो वै स ऋतूनं सृजत् य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्रैव जायते त ऋतवः सृष्टा न व्यावर्तन्त त एतम्पञ्चरात्रमपश्यन् तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमाहरत्तेनायजत् ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्र सहस्रं पशून्प्राप्नोति बबरः प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा (३७)

अहरत्तेनायजत् ततो वै स वाचः प्रवदिताभवद्य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्रवदितैव वाचो भवत्यथो एनं वाचस्पतिरित्याहुरनाप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ वा एष सम्प्रति यज्ञो यत्पञ्चरात्रो य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते सम्प्रत्येव यज्ञेन यजते पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः (३८)

ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजं एवाव रुन्दे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवान्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा संवत्सरोऽभिजित्यै॥ [१०]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा दद इमामगृभ्णत्रशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या। तया देवाः सुतमा बभूवुरऋतस्य सामन्त्सरमारपन्ती। अभिधा अंसि भुवनमसि यन्तासि धर्तासि सौऽग्निं वैश्वानरः सप्रथसं गच्छ स्वाहाकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमनो धर्तासि धरुणः कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा रय्ये त्वा

पोषाय त्वा पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा सृते त्वासंते त्वाऽऽस्त्वौषधीभ्यस्त्वा
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः॥ (४०)

धुरुणः पञ्चविंशतिश्च॥ [११]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्चोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरोऽस्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यंसि
वृषांसि नृमणा असि ययुर्नामास्यादित्यानाम्पत्वान्विह्यग्रये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यां स्वाहा
प्रजापतये स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यो देवेताभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः
स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वा
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधाय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

रन्तिः स्वाहा द्वाविंशतिश्च॥ [१२]

आयंनाय स्वाहा प्रायंनाय स्वाहोद्वावाय स्वाहोद्वाताय स्वाहा शूकाराय स्वाहा शूकृताय
स्वाहा पलायिताय स्वाहाऽऽपलायिताय स्वाहाऽऽवल्गाते स्वाहा परावल्गाते स्वाहाऽऽयते
स्वाहा प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

आयंनायोत्तरमापलायिताय षड्विंशतिः॥ [१३]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा वायवे स्वाहापाम्मोदाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै
स्वाहेन्द्राय स्वाहा बृहस्पतये स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

[१४]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा
नक्षत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यै दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहा प्रतीच्यै दिशे स्वाहोदीच्यै
दिशे स्वाहोर्ध्वायै दिशे स्वाहा दिग्भ्यः स्वाहाऽवान्तरदिशाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहा
शरद्भ्यः स्वाहाऽहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा संवत्सराय
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

[१५]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा

बृहस्पतये स्वाहाऽपाम्मोदाय स्वाहा वायवे स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४५)

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहाऽह्ने स्वाहा रात्रियै स्वाहर्जवे स्वाहा साधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा क्षुधे स्वाहाऽऽशितिमे स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा शीताय स्वाहाऽऽतपाय स्वाहाऽरण्याय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

[१७]

भुवो देवानां कर्मणापसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया गायत्रेण त्वा छन्दसा युनज्मि वसन्तेन त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन त्वा छन्दसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि (४७)

शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया पाङ्गेन त्वा छन्दसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्याह दीक्षामरुहमृतस्य पत्नी गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा चर्तः सत्येऽधाः सत्यमृतैऽधाम्। महीमू पु सुत्रामाणमिह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा॥ (४८)

[१८]

ईङ्गाराय स्वाहे कृताय स्वाहा क्रन्दते स्वाहाऽवक्रन्दते स्वाहा प्रोथते स्वाहा प्रप्रोथते स्वाहा गन्धाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा सन्दीयमानाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहा विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय स्वाहा पलायिष्यमानाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपरःस्यते स्वाहोपरताय स्वाहा निवेक्ष्यते स्वाहा निविशमानाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहा निषथ्यते स्वाहा निषीदते स्वाहा निषण्णाय स्वाहा (४९)

असिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहाऽऽसिताय स्वाहा निपथ्यते स्वाहा निपद्यमानाय

स्वाहा निपन्नाय स्वाहा शयिष्यते स्वाहा शयानाय स्वाहा शयिताय स्वाहा सम्मीलिष्यते स्वाहा सम्मीलते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहा स्वप्स्यते स्वाहा स्वपते स्वाहा सुप्ताय स्वाहा प्रभोथ्स्यते स्वाहा प्रबुध्यमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहा जागरिष्यते स्वाहा जाग्रते स्वाहा जागरिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहा श्रुताय स्वाहा वीक्षिष्यते स्वाहा (५०)

वीक्षमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहा सहास्यते स्वाहा सञ्जिहानाय स्वाहोज्जिहानाय स्वाहा विवर्त्स्यते स्वाहा विवर्तमानाय स्वाहा विवृत्ताय स्वाहोत्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठते स्वाहोत्थिताय स्वाहा विधविष्यते स्वाहा विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहोत्क्रास्यते स्वाहोत्क्रामते स्वाहोत्क्रान्ताय स्वाहा चङ्क्रमिष्यते स्वाहा चङ्क्रम्यमाणाय स्वाहा चङ्क्रामिताय स्वाहा कण्डूयिष्यते स्वाहा कण्डूयमानाय स्वाहा कण्डूयिताय स्वाहा निकपिष्यते स्वाहा निकपमाणाय स्वाहा निकपिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मेहति तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति तस्मै स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५१)

[१९]

अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमस्युतस्युतमसि सत्यमसि सत्यस्य सत्यमस्युतस्य पन्था असि देवानां छायामृतस्य नाम तत्सत्यं यत्त्वं प्रजापतिरस्यधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृणानः पवते कव्यन्यशुं न गोपा इर्यः परिज्मा (५२)

[२०]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुवर्गकामा एतः षड्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्ग लोकमायन् य एवं विद्वांसः षड्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसत्रं वै षड्रात्रः

प्रत्यक्षः ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वांसः षड्रात्रमासते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि (१)

पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्तुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धते पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशः (२)

भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै सदोहविधानिन एतेन षड्रात्रेण यजेरन्नाश्वत्थी हविर्धानं चाग्नीध्रं च भवतस्तद्धि सुवर्ग्यं चक्रीवन्ती भवतः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या उलूखलबुध्नो यूपो भवति प्रतिष्ठित्यै प्राश्नो यान्ति प्राडिव हि सुवर्गः (३)

लोकः सरस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्याक्रोशन्तो यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्य प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दशं शतं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति यदा शतं सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं सहस्रसम्मितो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा वा जीयेरन्नथैकमुत्थानन्तद्धि तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदैकादश च॥ [१]

कुसुरुबिन्द औद्दालकिरकामयत पशुमान्स्यामिति स एतं सप्तरात्रमाहर्त्तेनायजत तेन वै स यावन्तो ग्राम्याः पशवस्तानवारुन्ध य एवं विद्वान्सप्तरात्रेण यजते यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुन्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तरण्याः सप्त छन्दाः स्युभयस्यावरुद्धौ त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजः (५)

एवाव रुन्धे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धते त्रिणवो भवति विजित्यै पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै महाव्रतवान्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहंसु पृष्ठान्युपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथा दुग्धामुपसीदत्येवमुत्तममहः स्यान्नैकरात्रश्चन स्याद्बृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव न युन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजिति पृष्ठान्युपयन्ति यथा प्रत्ता दुहे तादृगेव तत्॥ (७)

तेजं उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवद्य एवं विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्यष्टरात्रो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसमगायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्देऽष्टरात्रो भवति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्दे (८)

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्दे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरात्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (९)

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्देऽभिजित्यै॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायन्थ्स एतं नवरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तरहि नवरात्रेण यजेतेमे हि वा एतासां लोका अकूप्ता अथैताः क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाभ्यो लोकान्कल्पयति तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योऽनु कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासु दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामु लोकं यथा गुणे गुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति धृत्या अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो ज्योगामयावी स्याथ्स नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता अथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवति जीवत्येव॥ (१२)

कल्पन्ते प्रजानाञ्चर्यस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमं जुहोतेन दशरात्रमसृजत् तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षिष्यमाणो दशहोतारं जुहुयाद्दशहोत्रैव दशरात्रं सृजते तेन दशरात्रेण प्र जायते वैराजो वा एष युजो यदशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्यो वा एष युजो यदशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैव जायत इन्द्रो वै सदङ्ग्रेवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत् तस्मा एतं दशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहर्त्तेनायजत् ततो वै सौऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छुद्य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छति त्रिककुद्वै (१४)

एष युजो यदशरात्रः ककुत्पञ्चदशः ककुदैकविंशः ककुत्रयस्त्रिंशो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते त्रिककुदेव संमानानां भवति यजमानः पञ्चदशो यजमान एकविंशो यजमानस्त्रयस्त्रिंशः पुर इतरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति नैनमभिचरन्त्यस्तृणुते देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा एताः (१५)

देवपुरा अपश्यन् यदशरात्रस्ताः पर्यौहन्त तेषां न कुतश्चनोपाव्याधोऽभवत्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति स्तोमः स्तोमस्योपस्तिर्भवति भ्रातृव्यमेवोपस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतत्कुर्वन्ति यज्ञायांसुः स्तोममुपेत्य कर्नीयांसमुपयन्ति यदग्निष्टोमसामान्यवस्ताच्च परस्ताच्च भवन्त्यजामित्वाय त्रिवृदग्निष्टोमोऽग्निष्टुदाग्नेयीषु भवति तेज एवाव रुद्धे पञ्चदश उक्थ्य ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवाव रुद्धे त्रिवृदग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पुष्टिमेवाव रुद्धे सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासु तीव्रसोमोऽन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते (१७)

एकविंश उक्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्यत्ते सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासूपहव्य उपहवमेव गच्छति त्रिणवावग्निष्टोमावभित ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंश उक्थ्यो वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

श्रिये गत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रंभते न ततः पापीयान्भवति
मन्थ्यग्रान्गृहीताभिचरन्त्रार्तपात्रं वा एतद्यन्मन्थिपात्रम्मृत्युनैवैनं ग्राहयति ताजगार्तिमाच्छ्रित्याग्रयणा

यस्य पिता पितामहः पुण्यः स्यादथ तत्र प्राप्नुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यूह्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यः (२४)

भवत्यथ तत्र प्राप्नोत्युर इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदाग्रयणो वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याग्रान्गृहीताभिर्चर्यमाणः सर्वेषां वा एतत्प्राणाणामिन्द्रियं यदुक्थ्यपात्रं सर्वेणैवैनमिन्द्रियेणाति प्र युङ्क्ते सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५)

सरस्वती वाचैवैनमति प्र युङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि गन्मेत्याह मृत्योर्वै क्षेत्राण्यरणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न गच्छति पूर्णान्ग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य शुगच्छति यस्यामयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्य शुचो मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृहीयाद्यरहिं पर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतरहिं प्रजानां शुगच्छति यरहिं पर्जन्यो न वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां शुचो मुञ्चति ताजकप्र वर्षति॥ (२६)

प्रमीयेत मनुष्यं ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्ग्रहान्मुञ्चति शतिश्च॥ [७]

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रम्प्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीयेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो वै शुक्रस्त्रैष्टुभं द्वितीयमहस्तस्माद्वितीयेऽहच्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति जागतो वा आग्रयणो जागतं तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै (२७)

यज्ञमापद्यच्छन्दाः स्याप्रोति यदाग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो जागत आग्रयणो यच्चतुर्थेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते राथतरो वा ऐन्द्रवायवो राथतरं पञ्चममहस्तस्मात्पञ्चमेऽहन् (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति बारहतो वै शुक्रो बारहतं पृष्ठमहस्तस्मात्पृष्ठेऽहच्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाः स्याप्रोति यच्छुक्रः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते त्रिष्टुङ्मुखो वै तृतीयस्त्रिरात्रस्त्रैष्टुभः (२९)

शुक्रो यथसप्तमेऽहच्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते वाग्वा आग्रयणो वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने

गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्मान्नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दांस्यप्रोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्त
एवैनम्पुनः प्र युङ्क्तेऽथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पथो वा एतेऽध्यपथेन यन्ति यै-
ऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यदशममहर्दशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते
यज्ञस्य (३१)

एवान्तं गत्वापथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वर्हीयसा प्रतिसारं वहन्ति तादृगेव
तच्छन्दांस्यन्योन्यस्य लोकमभ्यध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यवाहयन्नैन्द्रवायवस्य वा एतदायतनं
यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणो गृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतने नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य
वा एतदायतनं यत्पञ्चमम् (३२)

अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृह्यते तस्मादनैन्द्रवायवस्यायतने सप्तमेऽहच्छुक्रो गृह्यत
आग्रयणस्य वा एतदायतनं यत्षष्ठमहस्तस्मिच्छुक्रो गृह्यते तस्माच्छुक्रस्यायतनेऽष्टमे-
ऽहन्नाग्रयणो गृह्यते छन्दांस्येव तद्वि वाहयति प्र वस्यसो विवाहमाप्रोति य एवं
वेदाथो देवताभ्य एव युज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योन्यस्मै ददाति॥ (३३)

एतद्वै पञ्चमेऽहन्नेष्टम एतद्गृह्यते यज्ञस्य पञ्चममन्यस्मा एकञ्च॥ [८]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै
स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जायेयेति स द्वादशरात्रेण यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनां
वदन्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ कस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यत इति चक्षुषी वा एते
यज्ञस्य यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुञ्जीरन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यते चक्षुषी
एव युज्ञे धित्वा मध्यतः कनीनिके प्रति दधति यो वै गांयत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा
भासा सुवर्गं लोकमेति यावग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गांयत्री
ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५)

एति प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितो यद्द्वादशरात्रो यावतिरात्रौ तौ पक्षौ येऽन्तरे-
ऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापतिर्वावैष सन्त्सद्ध वै सन्नेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव

स्पृणोति सर्वासां वा एते प्रजानां प्राणैरासते ये सत्रमासते तस्मात्पृच्छन्ति किमेते सत्रिण इति प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेद॥ (३६)

अग्निष्टोमौ यथ्सुवर्गल्लोकं प्रियः प्रजानां पञ्च च॥ [९]

न वा एषोऽन्यतोवैश्वानरः सुवर्गाय लोकाय प्रामवदूर्ध्वो ह वा एष आतत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पर्योहन्सुवर्गस्य लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेन प्रजापतिमयाजयन्तेष्वाम्रोदधि तदुधोति ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वादशाहेन यजते तैऽस्मिन्नेच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषधीर्वर्षाभ्यो ब्रीहीञ्चुरदे माषतिलौ हेमन्तशिशिराभ्यान्तेनेन्द्र प्रजापतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रोऽभवत्तस्मादाहुरानुजावरस्य यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतेषु ह वै कुणपमत्ति यः सत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुणपमंश्वकुणपङ्गौर्वा अन्नं येन पात्रेणान्त्रिभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि (३८)

मलं जायत एकं एव यंजेतैको हि प्रजापतिराग्रोद्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वावैष एष ह त्वे जायते यस्तपसोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्तिस्त्रो रात्रयो यद्वादशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरति या द्वितीया यज्ञं ताभिरा रभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णेनित्ते याश्चतुर्थीरपि ताभिरात्मानमन्तरतः शुन्यते यो वा अस्य पशुमत्ति मा५स५ सोऽति यः पुरोडाशंमस्तिष्क५ स यः परिवापं पुरीष५ स य आज्यंमज्जान५ स यः सोम५ स्वेद५ सोऽपि ह वा अस्य शीर्षण्या निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति तस्माद्वादशाहेन न याज्यंम्याप्मनो व्यावृत्त्यै॥ (४०)

अयच्छुदधि रभते द्वादशाहेन चत्वारि च॥ [१०]

एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां५ स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहाैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाऽष्टादशभ्यः स्वाहाैकान्न वि५शत्यै स्वाहा नववि५शत्यै स्वाहाैकान्न चत्वारि५शते स्वाहा नवचत्वारि५शते स्वाहाैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहाैकान्नाशीत्यै

स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

नवचत्वारिंशते स्वाहेकान्नैकविंशतिश्च॥ [११]

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहेकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहेकात्र विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहेकात्र चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहेकात्र षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहेकान्नाशीत्यै स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

एकस्मै त्रिभ्यः पञ्चाशत्॥ [१२]

द्वाभ्यां स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा ऽष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा ऽष्टानवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

द्वाभ्यामष्टानवत्यै षड्विंशतिः॥ [१३]

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहेकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहेकात्र विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहेकात्र चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहेकात्र षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहेकान्नाशीत्यै स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

त्रिभ्योऽष्टचत्वारिंशत्॥ [१४]

चतुर्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४५)

चतुर्भ्यः षण्णवत्यै षोडश॥ [१५]

पञ्चभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा

शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

पञ्चभ्यः पञ्चनवत्यै चतुर्दश॥ [१६]

दशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा त्रिंशते स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा पञ्चाशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहा सप्तत्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा नवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४७)

दशभ्यो द्वाविंशतिः॥ [१७]

विंशत्यै स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४८)

विंशत्यै द्वादश॥ [१८]

पञ्चाशते स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा त्रिभ्यः शतेभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहा षड्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः शतेभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः शतेभ्यः स्वाहा नवभ्यः शतेभ्यः स्वाहा सहस्राय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४९)

पञ्चाशते द्वात्रिंशत्॥ [१९]

शताय स्वाहा सहस्राय स्वाहाऽयुताय स्वाहा न्रियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यर्बुदाय स्वाहा समुद्राय स्वाहा मध्याय स्वाहाऽन्ताय स्वाहा परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५०)

शतायाष्टात्रिंशत्॥ [२०]

प्रजवं ब्रह्मवादिनः किमेष वा आत्मा आदित्या उभयोः प्रजापतिरन्वायन्निन्द्रो वै सदङ्घ्रिन्द्रो वै शिथिलः प्रजापतिरकामयतान्नादः सा विराड्सावादित्योऽर्वाङ्मूतमा मेऽग्निना स्वाहाधिन्द्र्योऽञ्जेताय कृष्णायौषधीभ्यो वनस्पतिभ्यो विंशतिः॥ [२१]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेन यन्ति यदशममहः पापावहीयं वा एतेन भवन्ति यदशममह्यो वै प्रजवं यतामपथेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुः हन्ति यो भेषं न्येति स हीयते स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वाभ्य समंश्नुतेऽथ यो व्याह सः (१)

हीयते तस्मादशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वाहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्युद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्व्युद्धं तद्वातव्यस्य स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दशीकवः (२)

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्युच्यं यदि तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्युच्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानृचुस्तेनेयः सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतोऽर्च्यर्चितारः (३)

तदुभयमात्स्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा इमामंश्वरथो नाश्वतरीरथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा इमाः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूंष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्वह्न तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत स प्रतिगरः॥ (४)

व्याह स दशीकवोऽर्चितारः स एकश्च॥ [१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्यं प्रथमेनाहर्त्विजां यजमानो वृङ्क्ते इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीणिमाल्लोणकानिति किं चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनि किम्पञ्चमेनेति पञ्चाक्षराम्पङ्क्तिमिति किं षष्ठेनेति षडृतूनि किं सप्तमेनेति सप्तपदाः शक्नोमिति (५)

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति त्रिवृतः स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति द्वादशाक्षरां

जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां वृद्धे॥ (६)

शक्ररीमित्येकचत्वारिंशच्च॥ [२]

एष वा आतो द्वादशाहो यत्रयोदशरात्रः समानः ह्येतदह्यत्पायणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति सर्वमायुर्यन्ति य एवं विद्वांसस्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा एषा वितता (७)

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्युर्मध्यंऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुका गृहपतेर्वाख्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमानां कुर्वन्ति सन्ततामेव वाचमव रुद्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा अन्नम्महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमानां महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्रति तिष्ठन्ति॥ (८)

वितता त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

आदित्या अकामयन्तोभयौर्लोकयोर्ऋध्र्यामेति त एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै त उभयौर्लोकयोर्ऋध्रवन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो भवति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्तरण्या उभयीषामवरुद्धे यत्पराचीनानि पृष्ठानि (९)

भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जयन्ति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा अन्वायन्तानादित्याश्च पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशून्पाजोविष्म त इमेऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रमप्रत्यौहन्त आदित्याः पृष्ठैः सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिन्नौके पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या अमुष्मिन्नौके आर्ध्ववच्यहाभ्यामस्मिन् (११)

लोके पशवो य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च पृष्ठैरेवामुष्मिन्नौके ऋध्रवन्ति त्र्यहाभ्यामस्मिन्नौके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव

ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधं
स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वाय (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यमध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव
रन्थन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती
ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवर्द्धा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति
चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याश्चतस्रश्चतस्रो
दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१३)

आर्ध्ववच्यहाभ्यामस्मिन्सविवधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रो वै सदृङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापन्तिमुपाधावत्तस्मा
एतम्पञ्चदशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहरत् तेनायजत् ततो वै सौऽन्याभिर्देवताभिर्यावृत्तमगच्छद्य
एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते व्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति
त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१४)

गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसन्नं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति
तेन सन्नं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा
ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः
प्र हरन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥ (१५)

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकञ्च॥ [६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्योऽविभेत्स प्रजापन्तिमुपाधावत्तस्मा
एतम्पञ्चदशरात्रं वज्रम्प्रायच्छत् तेनासुरान्पराभाव्य विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुतां पाप्मानं
निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत् य एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते
भ्रातृव्यानेव पराभाव्य विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत् एता एव पशव्याः पञ्चदश
वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते
तस्मात्पशव्या एता एव सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर

आप्यते संवत्सरः सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्यं पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यमभ्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां परिगृहीत्यै॥ (१९)

गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानन्तिरन्तरिक्षल्लोकं प्रजायै द्वे च॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एतः सप्तदशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै सौऽन्नादोऽभवद्य एव विद्वांसः सप्तदशरात्रमासतेऽन्नादा एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धतेऽसत्रं वा एतत् (२०)

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

एतत्सप्तत्रिंशच्च॥ [८]

सा विराड्क्रिम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अकामयन्तोभयः सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चात्र चेति त एता विंशतिः रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभयः समवृञ्जत ब्रह्म चात्र च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वांस एता आसंत उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चात्र च (२२)

ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विंशो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पद्या यावानेव पुरुषस्तमात्त्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति

अ॒हा भ॑वन्तीयं वाव ज्योति॑रन्तरिक्षं गौर॒सावायु॑रिमानेव लो॒कान॒भ्यारो॑हन्त्यभिपूर्वं अ॒हा भ॑वन्त्यभिपूर्वमेव सु॒वर्गम् (२३)

लोकम॒भ्यारो॑हन्ति यदन्यतः पृ॒ष्ठानि स्युर्वि॑वि॒वधः॑ स्यान्मध्यं पृ॒ष्ठानि भवन्ति स॒विवध॑त्वायौजो वै वीर्यं पृ॒ष्ठान्यो॒जं ए॒व वीर्य॑म्मध्यतो द॒धते बृ॒हद्रथ॑न्तराभ्यां यन्तीयं वाव र॑थन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सु॒वर्गं लो॒कं य॑न्ति परा॑श्चो वा एते सु॒वर्गं लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति ये परा॑चीनानि पृ॒ष्ठान्यु॒पय॑न्ति प्रत्यङ्मु॒हो भ॑वति प्रत्यव॑रूढा अथो प्रतिष्ठित्या उ॒भयो॑र्लोकयोर् ऋद्धोतिष्ठन्त्यतिरात्राव॒भितो॑ भवतो ब्रह्मवर्च॑सस्यात्राद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

वृ॒ज्जते ब्र॒ह्म चा॒त्रंश्च सु॒वर्गमे॒ते सु॒वर्गत्रयो॑वि॒ंशति॑श्च॥ [९]

अ॒सावा॑दित्योऽस्मि॒ल्लो॒क आ॑सीत्तं दे॒वाः पृ॒ष्ठैः परि॑गृह्य सु॒वर्गं लो॒कम॑गमयन्परैर॒वस्ता॑त्पर्यगृह्णन्ति सु॒वर्गे लो॒के प्र॑त्य॒स्थाप॑यन्परैः प॒रस्ता॑त्पर्यगृह्णन्पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोहन्त्स वा अ॒सावा॑दित्योऽमुष्मि॒ल्लो॒के परै॑रु॒भय॑तः परिगृहीतो यत्पृ॒ष्ठानि भ॑वन्ति सु॒वर्गमे॒व तैर्लो॒कं यज॑माना यन्ति परैर॒वस्ता॑त्परि गृह्णन्ति दि॒वाकी॒र्त्येन॑ (२५)

सु॒वर्गे लो॒के प्र॑ति तिष्ठन्ति परैः प॒रस्ता॑त्परि गृह्णन्ति पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोहन्ति यत्परं प॒रस्ता॑न्न स्युः परा॑श्चः सु॒वर्गा॒ल्लो॒कात्रि॑ण्ष॒धेर॑न् यद॒वस्ता॑न्न स्युः प्र॒जा निर्दे॑हेयुर॒भितो॑ दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑ सामानो भवन्ति सु॒वर्ग ए॒वैना॒ल्लो॒क उ॒भय॑तः परि गृह्णन्ति यज॑माना वै दि॒वाकी॒र्त्यं सं॒वत्सरः॑ परः॑ सामानोऽभितो दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑ सामानो भवन्ति सं॒वत्सर ए॒वोभ॑यतः (२६)

प्र॑ति तिष्ठन्ति पृ॒ष्ठं वै दि॒वाकी॒र्त्यम्या॑र्ध्वं परः॑ सामानोऽभितो दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑ सामानो भवन्ति तस्मा॑द॒भितः॑ पृ॒ष्ठम्या॑र्ध्वं भूर्य॑ष्ठा ग्रहा गृह्यन्ते भूर्य॑ष्ठं शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं ग्रन्थन्त्यवि॒स्रंसा॑य सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शी॒र्षण्यः॑ प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒व यज॑मानेषु दधति यत्परा॑चीनानि पृ॒ष्ठानि भ॑वन्त्यमुमेव तैर्लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति यद्दि॒मं लो॒कं न (२७)

प्र॒त्यव॑रोहेयुरुद्धा माद्यैर्यु॒र्यज॑मानाः प्र वा मीये॑रन् यत्प्रती॒चीना॑नि पृ॒ष्ठानि भ॑वन्तीममेव तैर्लो॒कम॒प्रत्य॑वरोहन्त्यथो अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठन्त्यनु॒न्मादा॑येन्द्रो वा अप्रतिष्ठित आसी॒त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॑ एतमे॒कवि॑ंशतिरात्रम्यायच्छत्तमाह॑रत्तेनायजत् ततो वै स

प्रत्यतिष्ठद्ये बहुयाजिनोऽप्रतिष्ठिताः (२८)

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छत्तमाहंरत्तेनायजत ततो वै सौऽरोचत य एवं विद्वांस एकविंशतिरात्रमासंते रोचन्त एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा एकविंशो रुचमेव गच्छन्त्यथौ प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा होकविंशोऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यैवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसन्त एकविंशतिश्च॥ [१०]

अर्वाङ्गजः सं क्रामत्वमुष्मादधि मामभि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कन्धं तस्मिन् हीयतां योऽस्मान्द्वेष्टि। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽस्मान्द्वेष्टि। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेजस्तेन सं क्राम मामभि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेन पक्वमुप (३०)

ते हुवे सवाहम। सन्ते वृञ्जे सुकृतं सं प्रजां पशून्। प्रेषान्त्सामिधेनीराघारावाज्यभागावाश्रु शृणामि ते। प्रयाजानूयाजान्त्स्विष्टकृतमिडामाशिष आ वृञ्जे सुवं। अग्निनेद्रेण सोमेन सरस्वत्या विष्णुना देवताभिः। याज्यानुवाक्याभ्यामुप ते हुवे स्वाहं यज्ञमा ददे ते वषट्कृतम्। स्तुतं शस्त्रमप्रतिगरं ग्रहमिडामाशिषः (३१)

आ वृञ्जे सुवं। पत्नीसंयाजानुप ते हुवे सवाहं संमिष्टयजुरा ददे तव। पशून्स्तुतम्पुरोडाशान्त्सर्वानान्योत यज्ञम्। देवान्त्सेन्द्रानुप ते हुवे सवाहमग्निमुखान्त्सोमवतो ये च विश्वैः॥ (३२)

उप ग्रहमिडामाशिषो द्वात्रिंशच्च॥ [११]

भूतम्भव्यम्भविष्यद्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजुर्वषट्स्वाहा नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भूर्भुवःसुवर्वषट्स्वाहा नमः॥ (३३)

भुवंश्चत्वारि च॥ [१२]

आ मे॑ गृहा भ॑वं॒ त्वा प्र॒जा म॒ आ मा॑ य॒ज्ञो वि॒शतु॑ वी॒र्या॑वान्। आपो॑ दे॒वीर्य॑ज्ञिया॒
मा वि॑शन्तु॒ सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा प्र हा॑सीत्। आ मे॒ ग्रहो॑ भ॒वत्वा पु॑रोरु॒ख्स्तु॑तश॒स्त्रे
मा वि॑शता॒५ समी॑चौ॒। अ॒दित्या रु॒द्रा वस॑वो मे सद॒स्याः सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा
प्र हा॑सीत्। आ मा॑ग्निष्टो॒मो वि॑शत॒तृक्थ्य॑श्चातिरा॒त्रो मा वि॑शत्वापि॒शर्व॑रः। ति॒रोअ॑हिया मा॒
सुहु॑ता॒ आ वि॑शन्तु॒ सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा प्र हा॑सीत्॥ (३४)

अ॒ग्निष्टो॒मो वि॑शत्षाद॑श च॥ _____ [१३]

अ॒ग्निना॒ तपो॑ऽन्व॒भव॑द्वा॒चा ब्र॑ह्म॒ म॒णिना॑ रू॒पाणी॑न्द्रेण॒ दे॒वान् वाते॑न
प्रा॒णान्ध॑सूर्येण॒ द्याश्च॑न्द्रम॑सा॒ नक्ष॑त्राणि॒ यमे॑न॒ पितृ॑त्रा॒ज्ञा म॑नुष्य॑न्फ॒लेन॑
नादे॒यान॑जग॒रेण॑ सर्पा॒न्याग्ने॑णार॒ण्यान्प॑शू॒ज्छेने॑न॒ पत॑त्रिणो॒ वृष्णा॑श्चानृ॒प॒भेण॑ गा
ब॒स्तेना॑जा वृ॒ष्णिना॑र्वी॒र्त्रीहि॑णान्ना॒नि यवे॑नौष॒धीन्य॑ग्रोधे॒न व॑न॒स्पती॑नुदु॒म्बरे॑णोर्ज॒ङ्गाय॑त्रिया
छ॒न्दा॒॑सि त्रि॑वृ॒ता स्तो॑मा॒न्ब्राह्म॑णेन॒ वाच॑म॒॥ (३५)

ब्रा॒ह्मणे॑नैक॑श्च॥ _____ [१४]

स्वाहा॒धिमा॑धी॒ताय॒ स्वाहा॒ स्वाहा॑धी॒त॒म्मन॑से॒ स्वाहा॒ स्वाहा॑ मनः॒ प्रजा॑प॒तये॒ स्वाहा॒
काय॒ स्वाहा॑ कस्मै॒ स्वाहा॑ क॒त॒मस्मै॒ स्वाहा॑दि॒त्यै स्वाहा॑दि॒त्यै म॒ह्यै स्वाहा॑दि॒त्यै सु॑मृडीका॒ये
स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै बृ॒ह॒त्यै स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै पा॒व॒काय॑ स्वाहा॒ पू॒ष्णे स्वाहा॑
पू॒ष्णे प्र॑प॒थ्याय॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे न॑र॒न्धि॒षाय॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒ तुरी॑पाय॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒
पु॒रू॒पाय॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ नि॒खुर्य॑पाय॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ नि॒भूय॑पाय॒ स्वाहा॑
सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (३६)

पु॒रू॒पाय॒ स्वाहा॑ दश॑ च॥ _____ [१५]

द॒ध्यः स्वाहा॒ ह॒नू॒भ्याः स्वा॑हो॒ष्ठ॒भ्याः स्वाहा॒ मु॒खाय॒ स्वाहा॑ ना॒सिका॑भ्याः
स्वाहा॒क्षी॑भ्याः स्वाहा॒ क॒र्णा॑भ्याः स्वाहा॒ पा॒र इ॒क्षवो॑ऽवा॒र्य॑भ्यः प॒क्ष॑भ्यः स्वाहा॒वा॒र
इ॒क्षवः॑ पा॒र्य॑भ्यः प॒क्ष॑भ्यः स्वाहा॒ शी॒र्ष्णे स्वाहा॑ भ्रू॒भ्याः स्वाहा॑ ल॒लाटा॑य॒ स्वाहा॑ मू॒र्ध्ने
स्वाहा॑ म॒स्तिष्का॑य॒ स्वाहा॑ के॒श॑भ्यः स्वाहा॒ व॒हाय॒ स्वाहा॑ ग्री॒वाभ्यः॒ स्वाहा॑ स्क॒न्धेभ्यः
स्वाहा॑ की॒र्कसा॑भ्यः स्वाहा॑ पृ॒ष्ठीभ्यः॒ स्वाहा॑ पा॒ज॒स्याय॒ स्वाहा॑ पा॒र्श्वाभ्याः॒ स्वाहा॑ (३७)

अ॒५सा॑भ्याः स्वाहा॒ दो॒ष॒भ्याः स्वाहा॑ बा॒हु॒भ्याः स्वाहा॑ जङ्घा॑भ्याः स्वाहा॒ श्रो॒णी॑भ्याः

स्वाहोरुभ्याः॥ स्वाहा॑ष्ठीवद्भ्याः॥ स्वाहा॑ जङ्घाभ्याः॥ स्वाहा॑ भुसदे स्वाहा॑ शिखण्डेभ्यः स्वाहा॑
वालधानाय॑ स्वाहा॑ण्डाभ्याः॥ स्वाहा॑ शेपाय॑ स्वाहा॑ रेतसे॑ स्वाहा॑ प्रजाभ्यः॑ स्वाहा॑ प्रजननाय॑
स्वाहा॑ पद्भ्यः॑ स्वाहा॑ शफेभ्यः॑ स्वाहा॑ लोमभ्यः॑ स्वाहा॑ त्वचे॑ स्वाहा॑ लोहिताय॑ स्वाहा॑
मा॒ःसाय॑ स्वाहा॑ स्नावभ्यः॑ स्वाहा॑स्थभ्यः॑ स्वाहा॑ मङ्गभ्यः॑ स्वाहा॑ङ्गेभ्यः॑ स्वाहा॑त्मने॑ स्वाहा॑
सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (३८)

पार्श्वभ्याः॥ स्वाहा॑ मङ्गभ्यः॑ स्वाहा॑ षट्॥ [१६]

अ॒ञ्जेताय॑ स्वाहा॑ञ्जिस॒क्थाय॑ स्वाहा॑ शिति॒पदे॑ स्वाहा॑ शिति॒ककुदे॑ स्वाहा॑ शिति॒रन्ध्राय॑
स्वाहा॑ शिति॒पृष्ठाय॑ स्वाहा॑ शि॒त्य॒साय॑ स्वाहा॑ पुष्प॒कर्णाय॑ स्वाहा॑ शि॒त्योष्ठाय॑ स्वाहा॑
शिति॒भ्रवे॑ स्वाहा॑ शिति॒भसदे॑ स्वाहा॑ श्वेतानू॒काशाय॑ स्वाहा॑ञ्जये॑ स्वाहा॑ ल॒लामाय॑
स्वाहा॑सित॒ज्ञवे॑ स्वाहा॑ कृष्णै॒ताय॑ स्वाहा॑ रोहि॒तैताय॑ स्वाहा॑रुणै॒ताय॑ स्वाहा॑दृशा॒य स्वाहा॑
कीदृशा॒य स्वाहा॑ तादृशा॒य स्वाहा॑ सदृशा॒य स्वाहा॑ विसदृशा॒य स्वाहा॑ सुसदृशा॒य स्वाहा॑
रूपाय॑ स्वाहा॑ सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (३९)

रूपाय॑ स्वाहा॑ द्वे च॥ [१७]

कृष्णाय॑ स्वाहा॑ श्वेताय॑ स्वाहा॑ पि॒शङ्गाय॑ स्वाहा॑ सा॒रङ्गाय॑ स्वाहा॑रू॒णाय॑ स्वाहा॑
गौराय॑ स्वाहा॑ ब॒भ्रवे॑ स्वाहा॑ नकु॒लाय॑ स्वाहा॑ रोहि॒ताय॑ स्वाहा॑ शो॒णाय॑ स्वाहा॑ श्या॒वाय॑
स्वाहा॑ श्या॒माय॑ स्वाहा॑ पाक॒लाय॑ स्वाहा॑ सुरू॒पाय॑ स्वाहा॑रु॒पाय॑ स्वाहा॑ विरू॒पाय॑
स्वाहा॑ सरू॒पाय॑ स्वाहा॑ प्रति॒रूपाय॑ स्वाहा॑ श॒बलाय॑ स्वाहा॑ क॒मलाय॑ स्वाहा॑ पृ॒श्नये॑
स्वाहा॑ पृ॒श्निस॒क्थाय॑ स्वाहा॑ सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (४०)

कृष्णाय॑ षट्त्वारि॑शत्॥ [१८]

ओष॑धीभ्यः॑ स्वाहा॑ मू॒लेभ्यः॑ स्वाहा॑ तू॒लेभ्यः॑ स्वाहा॑ काण्डे॑भ्यः॑ स्वाहा॑ वल्शे॑भ्यः॑
स्वाहा॑ पुष्पे॑भ्यः॑ स्वाहा॑ फले॑भ्यः॑ स्वाहा॑ गृही॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑गृही॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑वप॒न्नेभ्यः॑ स्वाहा॑
श्या॒नेभ्यः॑ स्वाहा॑ सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (४१)

ओष॑धीभ्यश्चतुर्वि॑ंशतिः॥ [१९]

वन॒स्पति॑भ्यः॑ स्वाहा॑ मू॒लेभ्यः॑ स्वाहा॑ तू॒लेभ्यः॑ स्वाहा॑ स्कन्धो॑भ्यः॑ स्वाहा॑ शाखा॑भ्यः॑

स्वाहा पूर्णेभ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः
स्वाहावपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय
स्वाहा सःशिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाहा रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा
सःरिक्ताय स्वाहोद्रिक्ताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

वनस्पतिभ्यः स्कन्धेभ्यः शिष्टाय रिक्ताय षट्त्वारिंशत्॥ [२०]

[प्रजवं प्रजापतिर्यदंछन्दोमन्ते हुवे सवाहमोषधीभ्यो द्विचत्वारिंशत्॥ 42॥ प्रजवः
सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृहस्पतिरकामयत् श्रन्मे देवा दर्धीरुगच्छेयं पुरोधामिति स एतं
चतुर्विंशतिरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै तस्मै श्रद्धेवा अदधतागच्छत्पुरोधां य एवं
विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते श्रदेभ्यो मनुष्या दधते गच्छन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरिति
त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुः (१)

इमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्त्यसत्रं
वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो
वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां
यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव (२)

यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं
लोकं यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः संवत्सरः
सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री
गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य
परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुराभ्यामेव पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१]

यथा वै मनुष्या एव देवा अग्रं आसन्तेऽकामयन्तावर्तिम्पाप्मानंमृत्युमपहृत्य दैवीं
सुःसदं गच्छेमेति त एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यन्तमाहंरन्तेनायजन्त ततो वै ते-
ऽवर्तिम्पाप्मानंमृत्युमपहृत्य दैवीं सुःसदमगच्छन् य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासुते-
ऽवर्तिमेव पाप्मानमपहृत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीरहि मनुष्यस्य (४)

दैवीं सुःसञ्ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो
भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरस्तम्मासा अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीं
सुःसदमगच्छन् य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते संवत्सरमेव प्रविश्य
वस्यंसी सुःसदं गच्छन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः
परस्तात्रयस्त्रिंशैरेवोभयतोऽवर्तिम्पाप्मानमपहृत्य दैवीं सुःसदममध्यतः (५)

गच्छन्ति पृष्ठानि हि दैवीं सुःसञ्जामि वा एतत्कुर्वन्ति यत्रयस्त्रयस्त्रिंशा अन्वञ्चो
मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाम्यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वशृङ्गोमा उभाभ्यां रूपाभ्यां
सुवर्गं लोकं यन्त्यसत्रं वा एतद्यदृङ्गोमं यच्छृङ्गोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव
पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छृङ्गोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवः (६)

छृङ्गोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति
त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै त्रयस्त्रिंशा आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमानाः
शर्म नह्यन्तेऽनात्यै बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो
अनयोरैव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्ङडहो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति
त्रिवृतोऽधि त्रिवृतमुप यन्ति स्तोमाना सम्पत्तयै प्रभावाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स
क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयात्र यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः
संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियेव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य
परिगृहीत्यै॥ (८)

मनुष्यस्य मध्यतः पशवस्ताभ्यामेव संवत्सरश्चतुर्विंशतिश्च॥ [२]

ऋक्षा वा इयमलोमकासीत्साकामयतौषधीभिर्वनस्पतिभिः प्र जायेयेति
सैतास्त्रिंशत् रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ये प्रजाकामाः
पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्मैव जायन्ते प्रजया पशुभिरियं वा अक्षुध्यत्सैतां
विराजमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्यमवारुन्धौषधीः (१)

वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानम्महिमानमगच्छद्य एवं विद्वांस एता आसते
विराजमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमव रुन्धते वर्धन्ते प्रजया पशुभिर्जेमानम्महिमानं गच्छन्ति
ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः
षट्दृष्टानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्युतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति यज्ञस्य सन्तत्या अथौ प्रजापतिर्वै
त्रयस्त्रिंशः प्रजापतिमेवा रभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एकविंशो भवति
प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिवृदग्निष्टद्ववति पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो
वै त्रिवृत्तेज एवात्मन्दधते पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवाव (११)

रुन्धते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति
प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः
संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विष्वान्
विष्वान्तो भवन्ति य एवं विद्वांस एता आसते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति संवत्सर
एव प्रतिष्ठाय (१२)

देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवतास्वेव
प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकविंशौ
भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति तस्माद्बहवः प्रजासु
वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजया पशुभिर्य एवं विद्वांस एता आसतेऽक्लृप्ता वा एते सुवर्ग
लोकं यन्त्युच्चावचान् हि स्तोमानुपयन्ति यदेत ऊर्ध्वाः कुप्ताः स्तोमा भवन्ति कुप्ता
एव सुवर्ग लोकं यन्त्युभयोरभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराडन्नं
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (१४)

ओषधीः संवत्सर एवाव प्रतिष्ठाय व्यतिषक्तैकान्नपञ्चाशच्च॥ [३]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमेतत् देवा येनयेन छन्दसानु प्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन्त एता द्वात्रिंशत् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वाभ्यारूढं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांस एता आसन्ते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वा श्रियं गच्छन्ति (१५)

श्रीरहि मनुष्यस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुग्वागनुष्टुप्सर्वामेव वाचमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्ति (१६)

इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराञ्चरूपहानुपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति द्वात्रिंशदेतास्तासां यस्मिंश्चित्रिंशदक्षरा विराडन्त्रं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षरा द्वाविंशतिश्च॥ [४]

द्वे वाव दैवसूत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्च य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृष्ट एव विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तन्तेऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहरन् (१८)

अहरेकोऽभजताहरेकस्ताभिर्वै ते प्रबाहुगार्ध्वन् य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुगार्ध्वन्ति सर्वे ग्रामणीयम्प्राप्नुवन्ति पञ्चाहा भवन्ति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञ यज्ञमेवाव रुन्धते त्रीण्यांश्चिनानि भवन्ति त्रय इमे लोका एषु (१९)

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवाव रुन्धते विश्वजिद्धवत्यन्नाद्यस्यावरूढौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वादशाहो

यत्पुरस्ताद्द्वादशाहमुपेयुरनांतां वाचमुपेयुरुपदासुकैषां वाग्व्यादुपरिष्ठाद्द्वादशाहमुपेयुं यन्त्याप्तामेव वाचमुपेयुं यन्ति तस्मादुपरिष्ठाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दंशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यदंशरात्रो भवन्ति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदंशरात्रो यदंशरात्रो भवन्ति सत्रस्यर्द्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोमं क्रियते तस्यैवैषा शान्तिर्द्विनीका वा एता रात्रयो यजमाना विश्वजिह्वसहातिरात्रेण पूर्वाः षोडश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडश य एवं विद्वांसं सन्नयन्निःशदहमासत् ऐषा द्विनीका प्रजा जायतेऽतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्यै॥ (२१)

अहरत्रेष्ववान्तरं षोडश सह सप्तदश च॥ [५]

आदित्या अकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त सुवर्गं लोकमायन्त एतः षट्त्रिंशद्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्गं लोकम्प्राजानन्तसुवर्गं लोकमायन्त य एवं विद्वांसः षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकम्प्राजानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः (२२)

भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्धते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारो भवन्ति चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूञ्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव (२३)

वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति षट्त्रिंशद्रात्रो भवति षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो बृहत्येव पशूनव रुन्धते बृहती छन्दसाः स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वांसः षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः सुवर्गस्य लोकस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

अतिरात्र ओजस्येव षट्त्रिंशच्च॥ [६]

वसिष्ठो हतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजामभि सौदासान्भवेयमिति स एतमैकस्मान्नपश्चाशमपश्यत्तमाहरन्तेनायजत ततो वै सोऽविन्दत प्रजामभि सौदासान्भवद्य एवं विद्वांसं एकस्मान्नपश्चाशमासते विन्दन्तैः प्रजामभि भ्रातृव्यान्भवन्ति त्रयस्त्रिवृतौ-

ऽग्निष्टोमा भवन्ति वज्रस्यैव मुखं सः श्यन्ति दश पञ्चदशा भवन्ति पञ्चदशो वज्रः (२५)

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्ति षोडशिमदंशममहर्भवति वज्र एव वीर्यं दधति द्वादश सप्तदशा भवन्त्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्दृष्टानि पृष्ठैरेवतून्वाराहेन्त्युत्तुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति द्वादशैकविंशा भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन् (२६)

दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति विजित्यै षडाश्विनानि भवन्ति षड्वा ऋतवः ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युनातिरिक्ता वा एता रात्रय ऊनास्तद्यदेकस्यै न पञ्चाशदतिरिक्तास्तद्यद्वयंसीरष्टाचत्वारिंशत ऊनाच्च खलु वा अतिरिक्ताच्च प्रजापतिः प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्त्रैव जायन्ते प्रजयां पशुभिर्वैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपञ्चाशो य एवं विद्वांसं एकस्मान्नपञ्चाशमासंते विराजमेव गच्छन्त्यन्नादा भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

वज्र आत्मन्त्रया द्वाविंशतिश्च॥ [७]

संवत्सराय दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेत्रेषा वै संवत्सरस्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एता रात्रिं वसति साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत् (२८)

संवत्सरस्य यत्फल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्साम्मैध्ये विष्वान्त्सम्पद्यते चित्रापूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत्संवत्सरस्य यच्चित्रापूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्य न का च न निर्या भवति चतुरहे पुरस्तात्पौर्णमास्यै दीक्षेरन्तेषामेकाष्टकायां क्रयः सम्पद्यते तेनैकाष्टकां न छम्बद्बुर्वन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पद्यते पूर्वपक्षममासां अभि सम्पद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठन्ति ओषधयो वनस्पतयोऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यरात्र्युरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राधुवन्ति॥ (३०)

एतच्छुम्बद्वन्द्वन्ति तेषाञ्चतुस्त्रिंशच्च॥ [८]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धत एव दीक्षाभिः। त्मानं श्रपयन्त उपसद्भिर्द्वाभ्यां लोमाव द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसुद्वाभ्याम्मांसं द्वाभ्यामस्थिं द्वाभ्याम्मज्जानमात्मदक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वपन्त ऋद्ध्या अथो रघीयांसः सुवर्गं लोकमयामेति॥ (३१)

सुवर्गम्पञ्चाशत्॥ [९]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कस्मात्तम्प्रथममुप यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमम्प्रथममुप यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथातिरात्रमनुपूर्वमेवैतद्यज्ञक्रतूनुपेत्य तानालभ्यं परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथममुप यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंमुखत एव स्तोमान्प्र युञ्जते ते (३२)

संस्तुता विराजमभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावर्ति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूग्विराट्पूर्वमेव तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा भवति रथन्तरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मध्यतो दधति विधृत्य तेनाजामि॥ (३३)

त एकात्रपञ्चाशच्च॥ [१०]

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुप यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुप यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुप यन्त्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्स्थोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु सन्निपातं प्रति तिष्ठन्तो यन्ति ते संस्तुता विराजम् (३४)

अभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावर्ति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूग्विराट्पूर्वमेवाव रुन्धते ते न क्षुधातिमार्च्छन्त्यक्षौधुका भवन्ति क्षुधसम्बाधा इव हि सन्निपातोऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियद्वैवचक्रं यदेतेन (३५)

षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्यै ते स्वस्ति समंश्रुवते षडहेन यन्ति षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभयतोऽज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गं लोकं प्रति तिष्ठन्तो यन्ति द्वौ षडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि सम्पद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ

बाहू आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः षड्हा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि सम्पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननु पर्यावर्तन्ते चत्वारः षड्हा भवन्ति तानि चतुर्विंशतिरहानि सम्पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरस्तथ्संवत्सरमनु पर्यावर्तन्ते-
ऽप्रतिष्ठितः संवत्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाय इत्येतावद्वै संवत्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव प्रतिष्ठितो यन्ति॥ (३७)

विराजंतेन द्वादशावेतावद्वा अष्टौ च॥ [११]

मेषस्त्वा पचतैरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्धा पूर्णो ब्रह्मणा प्लक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैरुदुम्बर ऊर्जा गायत्री छन्दोभिस्त्रिवृथस्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वां प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वां निधिपतिः हवामहे वसो मम॥ (३८)

मेषषट्त्रिंशत्॥ [१२]

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहा विक्र्याभ्यः स्वाहाऽवट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहा सरस्याभ्यः स्वाहा वैशन्तीभ्यः स्वाहा पल्वल्याभ्यः स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहाऽवर्ष्याभ्यः स्वाहा ह्रादुनीभ्यः स्वाहा पृष्वाभ्यः स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः स्वाहा स्थावराभ्यः स्वाहा नादेयीभ्यः स्वाहा सैन्धवीभ्यः स्वाहा समुद्रियाभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यः स्वाहा॥ (३९)

कूप्याभ्यश्चत्वारिंशत्॥ [१३]

अद्भ्यः स्वाहा वहन्तीभ्यः स्वाहा परिवहन्तीभ्यः स्वाहा समन्तं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहोग्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा भीमं वहन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोभ्यः स्वाहा नभोभ्यः स्वाहा महोभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

अद्भ्य एकात्रिंशत्॥ [१४]

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः। पुरो मर्तः पुरः श्वा। अहं च त्वं च वृत्रहन्त्यसम्भूव सनिभ्य आ। अरातीवा चिदद्विवोऽनु नौ शूर मंसते भद्रा इन्द्रस्य रातयः। अभि कर्त्वेन्द्र भूरधु जमत्र ते विव्यङ्गहिमान् रजांसि। स्वेना हि वृत्रं

शवंसा जघन्थु न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तै॥ (४१)

विविदद्वे च॥ [१५]

नमो राज्ञे नमो वरुणाय नमोऽश्वाय नमः प्रजापतये नमोऽधिपतयेऽधिपतिरस्यधिपतिं
मा कुर्वधिपतिरुहं प्रजानां भूयासम्मां धेहि मयि धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलंभ्याय स्वाहा
हुताय स्वाहा॥ (४२)

नम एकात्रिंशत्॥ [१६]

मयोभूर्वातो अग्निं वातून्ना ऊर्जस्वतीरोषधीरा रिशन्ताम्। पीवस्वतीर्जीवधन्याः
पिबन्त्ववसायं पद्वतै रुद्र मृड। याः सरूपा विरूपा एकरूपा यासामग्निरिष्ट्या नामानि
वेद। या अङ्गिरसस्तपसेह चक्रुस्ताभ्यः पर्जन्य महि शर्म यच्छ। या देवेषु तनुवमैरयन्त
यासां सोमो विश्वा रूपाणि वेद। ता अस्मभ्यम्पयसा पिबन्मानाः प्रजावतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापतिर्मह्यमेता रराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुप
नो गोष्ठमाकस्तासां वयं प्रजया स संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः
स्वाहेह रमतिः स्वाहा महीम् पु सुत्रामाणम्॥ (४४)

इन्द्राष्टात्रिंशच्च॥ [१७]

किं स्विदासीत्पूर्वचित्तिः किं स्विदासीद्बृहद्वयः। किं स्विदासीत्पिशङ्गिला किं
स्विदासीत्पिलिप्पिला। द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्व आसीद्बृहद्वयः। रात्रिरासीत्पिशङ्गिलाविरासीत्पिलिपि
कः स्विदेकाकी चरति क उ स्विज्जायते पुनः। किं स्विद्धिमस्य भेषजं किं
स्विदावपनम्महत्। सूर्य एकाकी चरति (४५)

चन्द्रमा जायते पुनः। अग्निरहिमस्य भेषजम्भूमिरावपनम्महत्। पृच्छामि त्वा परमन्तं
पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिम्। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि
वाचः परमं व्योम। वेदिमाहुः परमन्तं पृथिव्या यज्ञमाहुर्भुवनस्य नाभिम्। सोममाहुर्वृष्णो
अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम॥ (४६)

सूर्य एकाकी चरति षड्वत्वारिंशच्च॥ [१८]

अम्बे अम्बात्यम्बिके न मा नयति कश्चन। ससस्त्यश्चकः। सुभगे काम्पीलवासिनि

सुवर्गे लोके सं प्रोण्वथाम्। आहमंजानि गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधम्। तौ सह चतुरः
पदः सम्प्र सारयावहे। वृषां वा९ रेतोधा रेतौ दधातूश्चकथ्यौर्गृदं धेह्यञ्जिमुदञ्जिमन्वज।
यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

बिल्धावनः। प्रियः स्त्रीणामपीच्यः। य आसां कृष्णे लक्ष्मणि सदिगृदिम्प्रावधीत्।
अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयताद्वेणुभारं
गिराविवा। अथास्या मध्यमेधता९ शीते वाते पुनत्रिवा। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां
यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। यद्धरिणी यवमति न (४८)

पुष्टम्पशु मन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां
यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। इयं यका शकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहतं गृभे पसो
नि जल्युलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः।
माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य रोहतः। (४९)

प्र सुलामीति ते पिता गृभे मुष्टिमंतसयत्। दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य
वाजिनः। सुरभि नो मुखां करत्त्र ण आयूँषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता
न ऊर्जे दधातन। महे रणांय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः।
उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वथ। आपो जनयथा च
नः॥ (५०)

आसामति न रोहतो जिन्वथ चत्वारि च॥ [१९]

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वाञ्जन्तु त्रैष्टुभेन
छन्दसादित्यास्त्वाञ्जन्तु जागतेन छन्दसा यद्वातो अपो अगमदिन्द्रस्य तनुवम्प्रियाम्।
एत९ स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमा वर्तयासि नः। लाजी (३) ज्वाची (३) न यशो
ममा (४)म्। यव्यायै गव्याया एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापते। युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं
चरन्तं परि तस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि। युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथै।
शोणा धृष्णू नृवाहसा। केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसै। समुषद्विरजायथाः॥ (५१)

ब्रध्नं पञ्चविंशतिश्च॥ [२०]

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा स्रावभ्यः स्वाहा सन्तानेभ्यः स्वाहा

परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहा सन्धानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहा यज्ञाय स्वाहा
दक्षिणाभ्यः स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५२)

प्राणायष्टविंशतिः॥ [२१]

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनभिहिताय स्वाहा युक्ताय स्वाहाH-
ऽयुक्ताय स्वाहा सुयुक्ताय स्वाहोद्युक्ताय स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वञ्चते
स्वाहा परिवञ्चते स्वाहा संवञ्चते स्वाहाऽनुवञ्चते स्वाहोद्वञ्चते स्वाहा यते स्वाहा धावते
स्वाहा तिष्ठते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५३)

सितायाष्टात्रिंशत्॥ [२२]

बृहस्पतिः श्रद्धया वा ऋक्षा वै प्रजापतिर्येनयेन द्वे वाव देवसूत्रे आदित्या अकामयन्त
सुवर्गं वसिष्ठः संवत्सराय सुवर्गं ये सत्रम्ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेघः कूप्याभ्योऽज्यो
यो नमो मयोभूः किं स्विदम्बे भूः प्राणाय सिताय द्वाविंशतिः॥ [२३]

[बृहस्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै दशरात्रेण सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिप्रश्नाशत्॥53॥ बृहस्पतिः
सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गावो वा एतत्सत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन तासां दश
मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराध्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः
संवत्सरमास्वोदतिष्ठन्नराध्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदतिष्ठन्नराध्मेति
गोसत्रं वै (१)

संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यृध्रुवन्त्येव तस्मात्तूपरा वार्षिकौ
मासौ पत्वा चरति सत्राभिजितुः ह्यस्यै तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते
तदाप्तमवरुद्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यो वै

संमुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत् उदेति संवत्सरः (२)

वै संमुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदृचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रौऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्वं उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्दधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३)

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्ट्या उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्हा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्चायुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः (४)

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितो भवति विमोचनमेव तच्छन्दास्येव तद्विमोकं यन्त्यथो उभयतोऽज्योतिषेव षड्हेन सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासन्ते केन यन्तीति देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छन्दासि वै देवयानः पन्था गायत्री त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जगती यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनैव (५)

तत्पथा यन्ति समानं सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेव न यन्त्यन्याअन्या ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवलोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रह्मसामम्भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्भवति विश्वस्य जित्यै मासिमांसि पृष्ठान्युप यन्ति मासिमांस्यतिग्राह्या गृह्यन्ते मासिमांस्येव वीर्यं दधति मासां प्रतिष्ठित्या उपरिष्ठान्मासां पृष्ठान्युप यन्ति तस्मादुपरिष्ठदोषधयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गोसत्रं वा एति संवत्सरोऽर्धमासा मिथुनम्मध्यतो देवयानेनैव वीर्यत्रयोदश च॥—[१]

गावो वा एतत्सत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिषांसन्तीस्तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अब्रुवन्नराश्मोत्तिष्ठाभाव तं काममरुथ्महि येन कामेन न्यषदामेति तासाम् त्वा अब्रुवन्नर्धा वा यावतीर्वासामहा एवेमौ द्वादशौ मासौ संवत्सरं सम्पाद्योत्तिष्ठामेति तासाम् (७)

द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता इमा यास्तूपरा उभयो

वाव ता और्ध्वन् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन् याश्चोर्जम्वारुन्धत्प्रोति दशसु मासूत्तिष्ठन्नृधोति
द्वादशसु य एवं वेद पदेन खलु वा एते यन्ति विन्दति खलु वै पदेन यन्तद्वा
एतद्वृद्धमयन्तस्मादेतद्गोसनि॥ (८)

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्दे च॥ [२]

प्रथमे मासि पृष्ठान्युपं यन्ति मध्यम उपं यन्त्युत्तम उपं यन्ति तदाहुर्या वै
त्रिकस्याहं उपसीदन्ति दहं वै सापराभ्यां दोहाभ्यां दुहेऽथ कुतः सा धौक्ष्यते यां
द्वादश कृत्वं उपसीदन्तीति संवत्सरः सम्पाद्योत्तमे मासि सकृत्पृष्ठान्युपैयुस्तद्यजमाना
यज्ञं पशूनवं रुन्धते समुद्रं वै (९)

एतेऽनवारमपारम्परं प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यद्वहद्रथन्तरे अन्वर्जैर्युयथा मध्ये
समुद्रस्य प्लवमन्वर्जैर्युस्तादृक्तदनुत्सर्गम्बृहद्रथन्तराभ्यामित्वा प्रतिष्ठां गच्छन्ति सर्वेभ्यो वै
कामेभ्यः सन्धिर्दुहे तद्यजमानाः सर्वान्कामानवं रुन्धते॥ (१०)

समुद्रं वै चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

समान्यं ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेव न यन्त्यन्यदन्यत्सामं
भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेवान्यमन्यममनुष्यलोकम्प्रत्यवरोहन्तो यन्ति जगतीमग्र
उपं यन्ति जगतीं वै छन्दांसि प्रत्यवरोहन्त्याग्रयणं ग्रहा बृहत्पृष्ठानि त्रयस्त्रिंशः
स्तोमास्तस्माज्ज्यायांसं कनीयान्प्रत्यवरोहति वैश्वकर्मणो गृह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि
यजमाना अव रुन्धत आदित्यः (११)

गृह्यत इयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठन्त्यन्योन्यो गृह्यते मिथुनत्वाय प्रजात्या
अवान्तरं वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यदशरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः
सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदशरात्रो यदशरात्रो भवति
सत्रस्यर्द्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोमं क्रियते तस्यैवेषा शान्तिः॥ (१२)

आदित्यस्तस्यैव द्वे च॥ [४]

यदि सोमो सः सुतो स्याताम्महति रात्रिये प्रातरनुवाकमुपाकुर्यात्पूर्वो वाचम्पूर्वो
देवताः पूर्वश्छन्दांसि वृङ्क्ते वृषण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातःसवनादेवैषामिन्द्रं वृङ्क्तेऽथो खल्वाहुः

सवनमुखेसवनमुखे का॒र्येति॑ सवनमुखात्सवनमुखादेवैषामिन्द्रं वृ॒द्धे संवेशा॒योपवेशा॒यं
गायत्रियास्त्रिष्टु॒भो जग॑त्या अनुष्टु॒भः प॒ङ्क्त्या अ॒भिभू॑त्यै स्वाहा छन्दा॑सि वै संवेश
उपवेशश्छन्दा॑भिरेवैषाम् (१३)

छन्दा॑सि वृ॒द्धे सज॑नीय॒ः शस्यं॑ विह॒व्यः शस्यं॑मगस्त्यस्य कयाशुभीय॒ः शस्यं॑मेतावद्वा
अस्ति॒ यावदे॒तद्यावदे॒वास्ति॒ तदैषां॑ वृ॒द्धे यदि॑ प्रातःसवने क॒लशो दी॑र्यत वैष्ण॒वीषुं
शिपिविष्ट॑वतीषु स्तुवीर॑न् यद्वै य॒ज्ञस्याति॑रिच्यंते विष्णुं तच्छि॑पिविष्टमभ्यति॑ रिच्यते
तद्विष्णुः शिविपि॑ष्टोऽतिरिक्त ए॒वातिरिक्तं॑ दधात्यथो अतिरि॑क्तेनैवातिरिक्तमा॒स्त्वाव॑ रुन्धते यदि॑
म॒ध्यन्दि॑ने दीर्यत वषट्कारनि॑धन॒ः सामं॑ कुर्युर्वषट्का॒रो वै य॒ज्ञस्य॑ प्रतिष्ठा प्र॒तिष्ठा॒मेवैनं॑द्रमयन्ति
यदि॑ तृतीयसवन ए॒तदे॒व॥ (१४)

छन्दा॑भिरेवैषामवैकान्नवि॑शतिश्च॒॥ [५]

षड्द॒हर्मासा॑न्ध्रसम्पाद्याह॒रुध्र॑सृजन्ति षड्द॒हैर॑हि मासा॑न्ध्रसम्पश्यन्त्यर्धमासैर्मासा॑न्ध्रसम्पाद्याह॒रुध्र॑सृजन्ति
मासा॑न्ध्रसम्पश्यन्त्यमावा॒स्यया॑ मासा॑न्ध्रसम्पाद्याह॒रुध्र॑सृजन्त्यमावा॒स्यया॑ हि मासा॑न्ध्रसम्पश्यन्ति
पौर्णमा॒स्या मासा॑न्ध्रसम्पाद्याह॒रुध्र॑सृजन्ति पौर्णमा॒स्या हि मासा॑न्ध्रसम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण
आ॒सिश्च॑ति परा॒ स सि॑श्चति यः पूर्णादुद॑चति (१५)

प्रा॒णम॑स्मिन्ध्रस दधाति॒ यत्पौ॑र्णमा॒स्या मासा॑न्ध्रसम्पाद्याह॒रुध्र॑सृजन्ति संव॑ध्रस्रायैव तत्प्रा॒णं
द॑धति॒ तदनुं॑ स॒न्नि॒ष्टः प्रा॒णान्ति॒ यदह॑र्नो॒ध्रसृ॒जेयु॑र्यथा दृतिरुप॑नद्धो वि॒पत॑त्येव॒ः संव॑ध्रस्रो
वि प॑ते॒दार्ति॑माच्छे॒युर्यत्पौ॑र्णमा॒स्या मासा॑न्ध्रसम्पाद्याह॒रुध्र॑सृजन्ति संव॑ध्रस्रायैव तदु॒दानं॑ द॑धति
तदनुं॑ स॒न्नि॒ष्ट उ॒त् (१६)

अ॒नन्ति॒ नार्ति॑माच्छे॒न्ति पूर्ण॑मा॒से वै दे॒वानां॑ सु॒तो यत्पौ॑र्णमा॒स्या
मासा॑न्ध्रसम्पाद्याह॒रुध्र॑सृजन्ति दे॒वाना॑मे॒व तद्य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॒प्रत्य॑व॒रोह॑न्ति वि वा ए॒तद्य॒ज्ञं
छि॑न्दन्ति॒ यत्षड्द॒हस॑तत॒ः सन्त॑मथाह॒रुध्र॑सृजन्ति प्रा॒जाप॑त्यम्प॒शुमाल॑भन्ते प्र॒जाप॑तिः सर्वा
दे॒वता॑ दे॒वता॑भिरेव य॒ज्ञः सं त॑न्वन्ति॒ यन्ति॒ वा ए॒ते स॑र्वना॒द्येऽहः॑ (१७)

उ॒ध्रसृ॒जन्ति॒ तुरी॑यं खलु वा ए॒तध्र॑सवनं॒ यध्र॑सान्नाय्यं॒ यध्र॑सान्नाय्यम्भवति॒ तेनै॒व स॑र्वना॒न्न
य॑न्ति समु॒पहू॑य भक्षयन्त्येत॒ध्रसो॑मपी॒था ह्यै॒तर॑हि॒ यथा॑यतुनं वा ए॒तेषां॑ सवन॒भाजो॑ दे॒वता॑
गच्छ॑न्ति॒ येऽह॑रुध्रसृजन्त्यनु॒सवनं॑ पु॒रोडा॑शान्निर्वपन्ति॒ यथा॑यत॒नादे॒व स॑वन॒भाजो॑ दे॒वता॑ अव॑

रुन्धतेऽष्टाकपालान्प्रातःसवनं एकादशकपालान्माध्यन्दिने सवने द्वादशकपालाऽस्तृतीयसवने
छन्दाऽस्येवास्वावं रुन्धते वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै तृतीयसवनन्तेनैव
तृतीयसवनान्नं यन्ति॥ (१८)

उदचत्युद्येऽहरास्वा पञ्चदश च॥ [६]

उत्थसृज्या (३) त्रोत्थसृज्या (३) मिति मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनस्तद्वाहुरुत्थसृज्यमेवेत्येवावास्यां
च पौर्णमास्यां चोत्थसृज्यमित्याहुरेते हि यज्ञं वहत इति ते त्वाव नोत्थसृज्ये इत्याहुयै
अवान्तरं यज्ञम्भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका तस्यामुत्थसृज्यमित्याहुरेष वै मासो विश्वर
इति नार्दिष्टम् (१९)

उत्थसृजेयुर्यदादिष्टमुत्थसृजेयुर्यादृशे पुनः पर्याप्लावे मध्ये षडहस्यं सम्पद्येत
षडहैमासांन्सम्पाद्य यत्सप्तममहस्तस्मिन्नुत्थसृज्येयुस्तदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेयुरैन्द्रं दधिन्द्राय मरुत्वन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालमग्नेर्वै
वसुमतः प्रातःसवनं यदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वाग्निनीं
कुर्वन्ति (२०)

सवनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव तद्वाग्धेयान्न च्यावयन्तीन्द्रस्य वै
मरुत्वन्तो माध्यन्दिनं सवनं यदिन्द्राय मरुत्वन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपन्ति देवतामेव
तद्वाग्निनीं कुर्वन्ति सवनमेकादशभिरुपं यन्ति विश्वेषां वै देवानामृभुमतां तृतीयसवनं
यद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्वाग्निनीं कुर्वन्ति सवनं द्वादशभिः (२१)

उपं यन्ति प्राजापत्यम्पशुमा लभन्ते यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्त इतः
षण्मासो ब्रह्मसामम्भवति ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तत्सुवर्गं लोकमभिवर्तयन्तो यन्ति
प्रतिकूलमिव हीतः सुवर्गो लोक इन्द्रं क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा। शिक्षां नो
अस्मिन्पुरुहूतं यामनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्यमुत आयताः षण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययं
वै लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकम्पश्यन्तोऽभिवदन्त आ यन्ति॥ (२२)

नार्दिष्टकुर्वन्ति द्वादशभिरिति विंशतिश्च॥ [७]

देवानां वा अन्तं जग्मुषामिन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्तत्क्रोशेनावं रुन्धत तत्क्रोशस्य
क्रोशत्वं यत्क्रोशेन चात्वालस्यान्तं स्तुवन्ति यज्ञस्यैवान्तं गत्वेन्द्रियं वीर्यमव रुन्धते

सत्रस्यर्द्धाहवनीयस्यान्तं स्तुवन्त्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुप यन्ति प्रजापतेरहृदयेन हविर्धाने-
ऽन्तः स्तुवन्ति प्रमाणमेवास्य गच्छन्ति श्लोकेन पुरस्तात्सदसः (२३)

स्तुवन्त्यनुश्लोकेन पश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गत्वा श्लोकभाजो भवन्ति नवभिरध्वर्युरुद्रायति
नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं
दधत्यप्रतिहृताभिरुद्रायति तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीर्ष्णोऽङ्गानि प्रत्यचति शिर एव
न पञ्चदश रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशम् (२४)

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशम्भुद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै
पत्न्य उप गायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै प्रजापतिः प्रजा असृजत् सोऽकामयतासामह
राज्यं परीयामिति तासां राजनेनैव राज्यं पर्येतद्राजनस्य राजनत्वं यद्राजनम्भवति
प्रजानामेव तद्यजमाना राज्यं परि यन्ति पञ्चविंशम्भवति प्रजापतेः (२५)

आप्त्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति पञ्चभिरासीना
मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते
पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्येकैकयास्तुतया समायन्ति
दिग्भ्य एवान्नाद्यं सम्भरन्ति ताभिरुद्रातोद्रायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् (२६)

सम्भृत्य तेज आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपर्ण
उत्पतिष्यच्छिर उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा भवन्त्यासन्दीमुद्राता
रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति प्लेङ्ग होता नाकस्यैव पृष्ठं रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव
विष्टं गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव तथ्येतुं
यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥ (२७)

सदसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम्प्रत्येकादश च॥ [८]

अर्क्येण वै संहस्रशः प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताभ्य इलान्देनेरां लूतामवारुन्ध
यदक्यम्भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त इलान्दम्भवति प्रजाभ्य एव सृष्टाभ्य इरां
लूतामव रुन्धते तस्माद्यां समां सत्रं समृद्धं क्षोधुकास्तां समां प्रजा इषं
ह्यासामूर्जमाददते यां समां व्यृद्धमक्षोधुकास्तां समां प्रजाः (२८)

न ह्यासामिषमूर्जमाददत उत्क्रोदं कुर्वते यथा बन्धान्मुचाना उत्क्रोदं कुर्वत एवमेव

तद्यजमाना देवबन्धान्मुमुक्षुना उत्क्रोदं कुर्वत् इषमूर्जमात्मन्दधाना वाणः शततन्तुर्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्याजिं धावन्त्यनभिजितस्याभिजित्यै दुन्दुभीन्समाघ्नन्ति परमा वा एषा वाग्या दुन्दुभौ परमामेव (२९)

वाचमव रुन्धते भूमिदुन्दुभिमा घ्नन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टा तामेवाव रुन्धतेऽथो इमामेव जयन्ति सर्वा वाचो वदन्ति सर्वासां वाचामवरुद्धा आर्द्रं चर्मन्व्यायच्छेते इन्द्रियस्यावरुद्धा आन्यः क्रोशति प्रान्यः शंसति य आक्रोशति पुनात्यैवेनान्धस स यः प्रशंसति पूतेष्वेवान्नाद्यं दधात्यृषिकृतं च (३०)

वा एते देवकृतं च पूर्वैर्मसैरव रुन्धते यद्भूतेच्छदाः सामानि भवन्त्युभयस्यावरुद्धौ यन्ति वा एते मिथुनाद्ये संवत्सरमुपयन्त्यन्तर्वेदि मिथुनौ सम्भवतस्तेनैव मिथुनान्न यन्ति॥ (३१)

व्यृद्धमक्षोधुकास्ताः समां प्रजाः परमामेव च त्रिंशच्च॥ [९]

चर्माव भिन्दन्ति पाप्मानमेवैषामव भिन्दन्ति मापं राक्षसीर्मातिं व्याक्षीरित्याह सम्प्रत्यैवैषां पाप्मानमव भिन्दन्त्युदकुम्भानधिनिधाय दास्यो मार्जालीयं परि नृत्यन्ति पदो निघ्नतीरिदम्भुं गायन्त्यो मधु वै देवानां परममन्नाद्यं परममेवान्नाद्यमव रुन्धते पदो नि घ्नन्ति महियामेवैषुं दधति॥ (३२)

चर्मैकान्नपञ्चाशत्॥ [१०]

पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सम्प्लोष्यते स्वाहा सम्प्लवंमानाय स्वाहा सम्प्लुताय स्वाहा मेघायिष्यते स्वाहा मेघायते स्वाहा मेघिताय स्वाहा मेघाय स्वाहा नीहाराय स्वाहा निहाकायै स्वाहा प्रासचाय स्वाहा प्रचलाकायै स्वाहा विद्योतिष्यते स्वाहा विद्योतमानाय स्वाहा संविद्योतमानाय स्वाहा स्तनयिष्यते स्वाहा स्तनयते स्वाहोग्रः स्तनयते स्वाहा वर्षिष्यते स्वाहा वर्षते स्वाहाभिवर्षते स्वाहा परिवर्षते स्वाहा संवर्षते (३३)

स्वाहानुवर्षते स्वाहा शीकायिष्यते स्वाहा शीकायते स्वाहा शीकिताय स्वाहा प्रोषिष्यते स्वाहा प्रुण्णते स्वाहा परिप्रुण्णते स्वाहोद्गहीष्यते स्वाहोद्गृह्यते स्वाहोद्गृहीताय स्वाहा विप्रोष्यते स्वाहा विप्लवंमानाय स्वाहा विप्लुताय स्वाहातप्स्यते स्वाहातपते

स्वाहोग्रमातपते स्वाहर्ग्यः स्वाहा यजुर्ग्यः स्वाहा सामर्ग्यः स्वाहाङ्गिरोर्ग्यः स्वाहा वेदैर्ग्यः
स्वाहा गाथैर्ग्यः स्वाहा नाराशंसैर्ग्यः स्वाहा रैभैर्ग्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३४)

सं वर्षते रैभैर्ग्यः स्वाहा द्वे च॥ [११]

दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहा प्राणिने स्वाहाऽप्राणाय स्वाहा मुखंवते स्वाहा-
ऽमुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहाऽनासिकाय स्वाहाऽक्षण्वते स्वाहाऽनक्षिकाय स्वाहा
कर्णिने स्वाहाऽकर्णकाय स्वाहा शीर्षण्वते स्वाहाऽशीर्षकाय स्वाहा पद्वते स्वाहा-
ऽपादकाय स्वाहा प्राणते स्वाहाऽप्राणते स्वाहा वदते स्वाहाऽवदते स्वाहा पश्यते
स्वाहाऽपश्यते स्वाहा शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा मनस्विने स्वाहा (३५)

अमनसे स्वाहा रेतस्विने स्वाहाऽरेतस्काय स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय
स्वाहा लोमंवते स्वाहाऽलोमकाय स्वाहा त्वचे स्वाहाऽत्वक्काय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहा-
ऽचर्मकाय स्वाहा लोहितवते स्वाहाऽलोहिताय स्वाहा मांसन्वते स्वाहाऽमांसकाय
स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहाऽस्नावकाय स्वाहाऽस्थन्वते स्वाहाऽनस्थिकाय स्वाहा मज्जन्वते
स्वाहाऽमज्जकाय स्वाहाऽङ्गिने स्वाहाऽनङ्गाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (३६)

मनस्विने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा द्वे च॥ [१२]

कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु विष्णुस्त्वा युनक्तस्य यज्ञस्यर्द्धं मह्यं सन्नत्या
अमुष्मै कामायायुषे त्वा प्राणाय त्वाऽपानाय त्वा व्यानाय त्वा व्युष्ट्यै त्वा रय्यै त्वा
राधसे त्वा घोषाय त्वा पोषाय त्वाराद्धोषाय त्वा प्रच्युत्यै त्वा॥ (३७)

कस्त्वाऽष्टात्रिंशत्॥ [१३]

अग्नये गायत्राय त्रिवृते राथंतराय वासन्तायाष्टाकपाल इन्द्राय त्रैष्टुभाय पञ्चदशाय
बारहताय ग्रेष्मायैकादशकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्यो जागतेभ्यः सप्तदशेभ्यो वैरूपेभ्यो
वार्षिकेभ्यो द्वादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविंशाभ्यां वैराजाभ्यां शारदा-
भ्यां पयस्यां बृहस्पतये पाङ्काय त्रिणवाय शाकुराय हैमन्तिकाय चरुः संवित्र आतिच्छन्दसाय
त्रयस्त्रिंशाय रैवताय शैशिराय द्वादशकपालोऽर्दित्यै विष्णुपत्न्यै चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादश-
कपालोऽनुमत्यै चरुः काय एककपालः॥ (३८)

अग्नयेऽदित्या अनुमत्यै सप्तचत्वारिंशत्॥ [१४]

यो वा अग्नावग्निः प्रहियते यश्च सोमो राजा तयोरेष आतिथ्यं यदग्नीषोमीयोऽथेष रुद्रो यश्चीयते यत्सञ्चितेऽग्नावेतानि हवींषि न निर्वपेदेष एव रुद्रोऽशान्त उपोत्थाय प्रजां पशून् यजमानस्याभि मन्येत यत्सञ्चितेऽग्नावेतानि हवींषि निर्वपति भागधेयेनैवैनं शमयति नास्यं रुद्रोऽशान्तः (३९)

उपोत्थाय प्रजां पशून्भि मन्यते दशं हवींषि भवन्ति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव यजमाने दधात्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठत्युतुभिर्वा एष छन्दाभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चैतव्यं इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपत्युतुभिरेवेनं छन्दाभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः सुषुवाणेनं (४०)

अभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपति दिशामभिजित्या एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रसुव एतया मनुम्मनुष्यास्तस्मान्मनुसुवो यथेन्द्रो देवानां यथा मनुर्मनुष्याणामेवम्भवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते दिग्बन्तीः पुरोनुवाक्या भवन्ति सर्वासां दिशामभिजित्यै॥ (४१)

अशान्तः सुषुवाणेनैकचत्वारिंशच्च॥ [१५]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषां विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते द्यौर्महिमा नक्षत्राणि रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४२)

यः प्राणतो द्यौरादित्योऽष्टात्रिंशत्॥ [१६]

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषां विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी महिमौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४३)

य आत्मदाः पृथिव्यग्निरेकान्नचत्वारिंशत्॥ [१७]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो

जायतान्दोग्ध्रीं धेनुर्वोढांऽनङ्घानांशुः सप्तिः पुरंधिर्योषां जिष्णू रंधेष्ठाः सभेयो युवाऽस्य
यजमानस्य वीरो जायतान्निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यो न ओषधयः
पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्मन्नेकचत्वारिंशत्॥ [१८]

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान् वाज्यन्तरिक्षं वायुं युजमकृत
वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽऽरुंस्त सूर्यं युजमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रभे
स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रभे स्वस्ति मा सम् (४५)

पारयादित्यस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रभे स्वस्ति मा सम्पारय प्राणधृगंसि प्राणं मे
दृह व्यानधृगंसि व्यानं मे दृहापानधृगस्यपानं मे दृह चक्षुरसि चक्षुर्मयि धेहि
श्रोत्रमसि श्रोत्रम्मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि॥ (४६)

वायुस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारिंशच्च॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्षां पर्जन्यः पक्तां सस्यं सुपिप्पला ओषधयः स्वधिचरणेयं
सूपसदोऽग्निः स्वध्वक्षमन्तरिक्षं सुपावः पवमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपन्
यथापूर्वमहोरात्रे पञ्चदशिनोऽर्धमासास्त्रिंशिनो मासाः कृता ऋतवः शान्तः संवत्सरः॥ (४७)

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत्॥ [२०]

अग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः पौष्णश्चरु रौद्रश्चरुर्ग्नये वैश्वानराय
द्वादशकपालो मृगाखरे यदि नागच्छेद्ग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्यं
आज्यभागः॥ (४८)

अग्नेयश्चतुर्विंशतिः॥ [२१]

अग्नेयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाऽहोमुच एकादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्-
भ्यां पयस्यां वायोसावित्र आंगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः
सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुर्ग्नये वैश्वानराय
द्वादशकपालो द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां द्विकपालः॥ (४९)

अग्नेयेऽहोमुचे त्रिंशत्॥ [२२]

अ॒ग्नये॒ सम॑नम॒त्पृथि॒व्यै सम॑नम॒द्यथा॒ग्निः पृथि॒व्या सम॑नम॒देव॒म्मह्य॑म्ब॒द्राः सन्न॑तयः
सं न॑मन्तु वा॒यवे॒ सम॑नम॒दन्तरि॑क्षा॒य सम॑नम॒द्यथा॒ वा॒युर॒न्तरि॑क्षेण॒ सूर्या॑य॒ सम॑नम॒द्वि
सम॑नम॒द्यथा॒ सूर्यो॑ दि॒वा च॒न्द्रम॑से॒ सम॑नम॒न्नक्ष॑त्रेभ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॒ च॒न्द्रमा॒ नक्ष॑त्रैर्व॒रुणाय॑
सम॑नम॒द्व्यः सम॑नम॒द्यथा॑ (५०)

वरु॑णोऽ॒द्भिः सा॒ग्रे सम॑नम॒दृचे॒ सम॑नम॒द्यथा॒ साम॑र्चा ब्रह्म॑णे॒ सम॑नम॒त्क्षत्रा॑य॒ सम॑नम॒द्यथा॒
ब्रह्म॑ क्ष॒त्रेण॒ राज्ञे॑ सम॑नम॒द्वि॒शे सम॑नम॒द्यथा॒ राजा॑ वि॒शा रथा॑य॒ सम॑नम॒दश्वे॑भ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॒
रथोऽ॒श्वैः प्र॒जाप॑तये॒ सम॑नम॒द्भूते॑भ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॒ प्र॒जाप॑तिर्भूतैः॒ सम॑नम॒देव॒म्मह्य॑म्ब॒द्राः
सन्न॑तयः सं न॑मन्तु॥ (५१)

अ॒व्यः सम॑नम॒द्यथा॒ मह्यं॑ च॒त्वारि॑ च॥ [२३]

ये ते॒ पन्था॑नः स॒वितः॒ पू॒र्व्यासो॑ऽरेण॒वो वि॑त॒ता अ॒न्तरि॑क्षे। तेभि॑र्नो अ॒द्य पृथि॑भिः
सु॒गेभी॒ रक्षा॑ च नो अ॒र्धि च॒ देव॒ ब्रूहि॑। नमो॑ऽ॒ग्नये॒ पृथि॑वि॒क्षिते॑ लोक॒स्पृते॑ लोक॒म॒स्मै
यज॑मानाय देहि॒ नमो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॒क्षिते॑ लोक॒स्पृते॑ लोक॒म॒स्मै यज॑मानाय देहि॒ नमः॑
सूर्या॑य दि॒वि॒क्षिते॑ लोक॒स्पृते॑ लोक॒म॒स्मै यज॑मानाय देहि॥ (५२)

ये ते॒ चतु॑श्च॒त्वारि॑श॒त्॥ [२४]

यो वा अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑ शिरो॒ वेदं॑ शी॒र्षण्वा॒न्मेध्यो॑ भव॒त्युपा॒ वा अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑
शि॒रः सूर्य॑श्चक्षु॒र्वातः॑ प्रा॒णश्च॒न्द्रमाः॒ श्रोत्र॑न्दि॒शः पादा॑ अ॒वान्तर॑दि॒शाः पर्श॑वोऽहो॒रात्रे॑ नि॒मेषो॑-
र्ध॒मासाः॒ पर्वा॑णि मा॒साः स॒न्धाना॑न्यु॒तवो॑ऽङ्गानि॒ संव॑त्सर॒ आत्मा॑ र॒श्मयः॑ के॒शा नक्ष॑त्राणि
रूप॑न्तार॒का अ॒स्थानि॑ नभो॑ मा॒स॒ान्योष॑धयो॒ लोमा॑नि॒ वन॑स्पतयो॒ वाला॑ अ॒ग्निर्मुखं॑ वैश्वान॒रो
व्या॒त्तम् (५३)

स॒मु॒द्र उ॒दरं॑म॒न्तरि॑क्ष॒म्पायु॑र्द्यावा॒पृथि॒वी आ॒ण्डौ ग्रा॒वा शे॒पः सोमो॑ रे॒तो यज॑ञ्ज॒भ्यते॑ तद्वि
द्योत॑ते॒ यद्वि॑धू॒नते॒ तथ्स्त॑नयति॒ यन्मे॑हति॒ तद्व॑र्षति॒ वागे॑वास्य॒ वाग॑र्हवा॒ अश्व॑स्य॒ जाय॑मानस्य
महि॑मा पु॒रस्ता॑ञ्जायते॒ रात्रि॑रे॒नम्महि॑मा प॒श्चादनु॑ जायत ए॒तौ वै म॑हि॒माना॑व॒श्वंभितः॑
सम्ब॑भूवतु॒रह्यो॑ दे॒वान॑व॒हर्द्वा॑सु॒रान् वा॒जी गन्ध॑र्वान॒श्चौ मनु॑ष्या॒न्त्समु॑द्रो वा अ॒श्वस्य॑ योनिः
स॒मु॒द्रो बन्धुः॑॥ (५४)

व्या॒त्तम॑व॒ह्वाद्द॑श च॥ [२५]

गावो गावः सिषासन्तीः प्रथमे मासि समान्यो यदि सोमौ षडहैरुथ्मृज्या(३)ं देवानामर्क्येण
 चर्माव पृथिव्यै दत्वते कस्त्वाग्नये यो वै यः प्राणतो य आत्मदा आ ब्रह्मन्नाक्रञ्जि बीजमाग्रेयो-
 ऽष्टाकपालोऽग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालोऽग्नये समनमद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः
 प्रश्नविशतिः॥ [२६]

[गावः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतश्चाभिजित्या इत्याहुर्वरुणोऽद्भिः साम्ने
 चतुःपञ्चाशत्॥54॥ गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥]